DE NIEUWE SCHOLASTIEK

VIII

DE NIEUWE SCHOLASTIEK
VIII

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL IV, 2

boeken van de paradijs aarde,

rgg 1970-2021

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

2024

De Nieuwe Scholastiek

2026

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK
DEEL IV, 2

NGD IV, 2, 16 ragnarok ontsluierd
NGD IV, 2, 17 het kehatitische verschijnsel

Voorwoord 2026 De Nieuwe Scholastiek

Dit is het achtste deel van de nieuwe scholastiek.
De scholastiek behandeld de theologische filosofie.
Het is volledig in het Rodenbergs-Nederlands geschreven.
Wij gebruiken soms bewust een andere spelling of grammatica.
Het Rodenbergs-Nederlands is één van de Nederduitse dialecten, in principe gewoon Nederlands, maar met een rijkere vocabulaire en soms met andere accenten.
We hanteren bewust geen d/t regel zoals in het moderne Nederlands.

Deze serie van de nieuwe scholastiek is nieuwe standaard en basis literatuur en studie materiaal voor kerken, scholen, bijbelscholen, theologische en filosofische organisaties en het pastoraat. Wij bespreken zowel de oude bijbel als de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de Rodenberg versie. Deze serie is dan ook een handboek voor beide bijbels.

Deze serie waarin zich vele delen bevinden bestaat uit grofweg twee hoofddelen, namelijk de Nederduits gereformeerde dogmatiek en het Handboek RV-bijbel.

Het nieuwe standaardwerk voor theologische filosofie.
Handboek voor serieuze studenten theologie en filosofie.
Richtsnoer voor interkerkelijke en intergereformeerde, Nederduitse dogmatiek en exegese op zowel de oude als de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de Rodenberg versie. Bevat vele delen.
Deze serie loopt van de 1970-er jaren tot de 2020-er jaren.

Voorwoord NGK 2024

Deze boeken zijn eerder verschenen als de boeken van de paradijs aarde in 2021, en nog eerder zijn ze los verschenen en in andere verzamelingen. Deze boeken begonnen al te ontstaan in de zeventiger jaren, en zijn nu onderdeel van de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek, een collectie in verschillende delen, één van de grootste en belangrijkste theologische werken ooit, nadat Karl Barth's Kirchliche Dogmatik werd uitgegeven van de dertiger tot en met de zestiger jaren, in 13 delen.

De Nederduits Gereformeerde Kerk werd de moederkerk van Nederland in 1579, en had als mandaat : 'Geen kerk zal over de andere kerk heersen, en geen taakuitvoerder zal over de andere taakuitvoerder heersen.' Deze moederkerk werd door de eeuwen heen vervolgd en verkracht, maar in deze dagen wederom opgebouwd om zege te vieren.

Vandaar dat de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek hard nodig is. De reformatie moest voortgezet worden. Daaraan is deze bijzondere collectie gewijd.

Voorwoord RGG 2021

Deze verzameling is onderdeel van het vuh onderwijs in de tweede bijbel, en wordt ook wel de sukki genoemd, wat volharding betekent in de voortijdse taal, in de oertaal.

Het vuh onderwijs is in verschillende hoofdnoemers onderverdeeld, wat begint met de halal, wat het oude onderwijs is (de series), wat ook weer onderverdeeld is in de levitische, ismaelitische en surinaamse bijbel, oftewel het amazone dodenboek, en halal is dan de grens-gevoeligheid of honger, honger kennis in de voortijdse taal, in de oertaal. Daarna is er dus het nieuwe onderwijs, de boeken, vanaf de calvijn code, en dat heeft ook weer hoofdnoemers en is dus ook weer onderverdeeld, zoals het begint met de kainitische bijbel, wat dan eindigt met de logistieke filosofie wat de sluitsteen is, en dan gaat het dus verder in iets anders, en dit is onder de hoofdnoemer : de name, wat oerkennis betekent (er zijn verschillende woorden voor de kennis, omdat er verschillende vormen van kennis zijn, want de vur is dan ook een woord voor kennis, als natuurkennis, en de vuh is dan de oorlogskennis, enz.).

Dus eigenlijk dat de honger, het minderen (door grensgevoeligheid) moet leiden tot de name, de oerkennis, wat dus een beweging van regressie is (wat na de reformatie komt), dus een terugleiding, tot bronkennis. De name loopt door tot en met de contextuologie (boek 13), dus daar hoort ook de aretaitische filosofie nog bij, wat dus twee boeken nog zijn na de kainitische bijbel onder deze noemer. Daarna loopt het over in de sukki, vanaf de recyclocratie. Daarna komt de suri nog :

1 halal
2 name
3 sukki
4 suri

Sukki betekent volharding in het voortijdse, in de oertaal, dus heeft ook met eeuwigheid te maken en suri betekent overgave of verbrokenheid, wat dus op deze weg kan ontstaan, dus dat is ook een beeld van de hemelse gebondenheid. Ezelsbruggetje hiervoor is : door ezechiel, sukki-halal, wordt suri-name hersteld. Ezechiel is altijd aan mexico verbonden die dus ook de poort is tussen noord en zuid amerika om vele raadsels op te lossen.

Deze verzameling is dus de sukki, deel 14-19 van de boeken van de paradijs aarde :

14 de recyclocratie
15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus
16 ragnarok ontsluierd
17 het kehatitische verschijnsel
18 de venezuela muur
19 leven op de paradijs aarde

De vorige verzameling is dus genaamd de name (deel 1-13 van de boeken van de paradijs aarde) :

1 de calvijn code
2 de afrika code

3 de egypte code
4 de india code
5 de twaalf kleine profeten
6 het plumares mysterie
7 de afrika brug
8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kennis van orion
11 de logistieke filosofie
12 de aretaitische filosofie
13 de contextuologie

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK - DEEL IV, 2
1970-2024

In dit deel :

ragnarok ontsluierd

ragnarok ontsluierd

coab 2020

voorwoord
hoofdstuk 1. psalm 150, 1, 2
hoofdstuk 2. zefanja en de terreur van de lingiatrie
hoofdstuk 3. het hemelse virus
hoofdstuk 4. de recobocratie, de recobotische samenleving
hoofdstuk 5. een terafim van golems
hoofdstuk 6. karl en het valse wereldrijk van romantiek
hoofdstuk 7. 1834
hoofdstuk 8. karl de illusionist
hoofdstuk 9. karl en de val van icarus
hoofdstuk 10. de flutroman : parelduik gebied
hoofdstuk 11. 1979 – het hagedissen eiland
hoofdstuk 12. het pad van de hagedis door de tuin van eden
hoofdstuk 13. het pad van de hagedis tot de kameleon – door het paradijs komen tot de ark van noach
hoofdstuk 14. van exorcisme tot exegese
hoofdstuk 15. het zaad van orion
hoofdstuk 16. driehoek van overeenkomsten : de flutroman, de bijbel en de vur
hoofdstuk 17. de indische psalm 1 (van de rig veda) als oorsprong van de israelitische psalm 1
hoofdstuk 18. de indo-israelitische psalmen : 2-6
hoofdstuk 19. de psalmische bloedlijnen : psalm 1 en 2

hoofdstuk 20. het hindoeïsme : de religie van de territoriale oorlogsvoering – de vedische sleutel tot psalm 1
hoofdstuk 21. de rigvedische psalmen : commentaar en parafrase
hoofdstuk 22. Exodus 1-4 als parafrasische rijmpsalmen met commentaar
hoofdstuk 23. Exodus 5-13 als parafrasische rijmpsalmen
hoofdstuk 24. de bijbel in parafrasische rijmpsalmen : numeri 1-5
hoofdstuk 25. parafrase van diverse heilige boeken tot berijmde psalmen van de bijbel, de koran en de rig veda
hoofdstuk 26. galaten rijm
hoofdstuk 27. bespreking van calvijn's commentaar op johannes 1:1-5
hoofdstuk 28. bardo en ontboorte
hoofdstuk 29. Hemelse Psalmen
hoofdstuk 30. Psalm 2. Wie zal aan vijand's hand ontkomen
hoofdstuk 31. in 't sukki land
hoofdstuk 32. de exodus
hoofdstuk 33. vorige levens
hoofdstuk 34. ezechiël
hoofdstuk 35. In de wildernis
hoofdstuk 36. In de diepte van de nacht
hoofdstuk 37. de patronen van conflicten
hoofdstuk 38. de taal der conflicten
hoofdstuk 39. ezechiël en de jehovah getuigen
hoofdstuk 40. ezechiëlitische psalmen
hoofdstuk 41. het kinderkruis
hoofdstuk 42. het israelitische fetishisme
hoofdstuk 43. een levitische psalm
hoofdstuk 44. venus
hoofdstuk 45. Hoe kan een mens gelukkig zijn ? E.H.B.O.
hoofdstuk 46. Geen kaartje van God gehad vandaag – Wanneer God niet spreekt
hoofdstuk 47. de venus ballingschap
hoofdstuk 48. de angel en de kus
hoofdstuk 49. het geheimenis van de heide
hoofdstuk 50. het menselijk lichaam voorgesteld als een bijenkorf – dwalen door de vur
hoofdstuk 51. door wind en water – hersenschimmen van de natuur – dwalen door de vur
hoofdstuk 52. voor 'bijginners' : de toerusting van de bij
hoofdstuk 53. bespreking van calvijn's commentaar op numeri 1-5
hoofdstuk 54. huiskamer rechters
hoofdstuk 55. kruis en kroning
hoofdstuk 56. de hongerkern – het geheim van het spinnendraad
hoofdstuk 57. het geheimenis van de sneeuw
hoofdstuk 58. rode sneeuw in de zomer
hoofdstuk 59. Dus wat is er daadwerkelijk gaande ?
hoofdstuk 60. shamanistische orakels
hoofdstuk 61. de vur 1:1-2
hoofdstuk 62. het zoet der dwazen
hoofdstuk 63. oorlogsgodin, godin der liefde : veilig vast aan 's hemels banden

hoofdstuk 64. rijk door roddel
hoofdstuk 65. de taal van de stilte ; het land van melk en drop
hoofdstuk 66. sneeuwwitje achter glas
hoofdstuk 67. het mormoonse commentaar op psalm 1
hoofdstuk 68. amos 1:1-3
hoofdstuk 69. de sexualiteit als shamanistisch orakel
hoofdstuk 70. hoe het shamanistische medicijn van Roodkapje toe te passen
hoofdstuk 71. jn-pw
hoofdstuk 72. rauwe shamanistische aantekeningen
hoofdstuk 73. de open naven matrix – het anti ragnarok

COAB 2020

voorwoord

'Al vele eeuwen buigen geleerden hun hoofd over het ragnarok mysterie, maar de sleutel ligt verborgen. De viking met zijn gehoornde helm heeft het gouden kalf overwonnen. Alleen de viking, oftewel de vuking, hij die het beloofde land, Vuk, heeft gevonden, kent de sleutel.'

Vuk wordt in de insectische geschriften beschreven als het land van de rood stekende vliegen, als het bemachtigen en verstaan van de shamanistische orakels. Dezen zijn door alles heengewoven. Ze zijn al eeuwen weg, maar hebben hun sporen achtergelaten.

'Oh hoe de vukingen het land vuk bezingen in hun psalmen, maar gij hebt het niet verstaan, niet gehoord en niet gezien, want deze dingen zijn voor aardlingen verborgen. Bent gij dan klaar voor de reis die leidt tot de diepte van Egyptische mysteriën ? Voor deze reis hebt gij zeker vele dingen nodig, allereerst dat gij het vlees geheel loslaat, en niet meer terugverlangt naar de vleespotten. Want dat zou uw zicht alleen maar vertroebelen, totdat gij geheel blind bent zoals de andere aardlingen. Daar beneden leiden of liever gezegd misleiden de blinden de blinden, maar gij geheel anders … Kiest dan heden wie gij dienen zult. In het grote ragnarok zullen hun namen verdwijnen.

Check dan zorgvuldig uw rugzakje om te zien of u alle spulletjes heeft, nodig voor de reis. Deze spulletjes worden als eerste in het boek besproken. Niets hangt er zomaar per toeval bij. Bent gij klaar voor de reis ? Alleen shamanistische wevers zullen de reis verstaan. Of bent gij alleen bezig met eenzijdige draden ? Neen, gij moet weven, weven moet gij, met velerlei stof, om door deze gebieden heen te komen, om het geheim van ragnarok te verstaan. Ragnarok ontsluierd, voor hen met een geestelijk oog, maar zij die het vleselijk benaderen zullen slechts nog meer verstenen en voor hen zal ragnarok nog meer versluierd worden.'

Hoe aan de matrix van het valse christendom, van geestelijke pensionering, te ontkomen : de germaanse ragnarok. Als je niet vrolijk meedoet met de christelijke bedriegelijke spelletjes van geloof, genade, vergeving en valse liefde die de mensheid in slaap sussen als lokaas van een monsterlijk gedrocht, dan krijg je al snel het stempeltje moeilijk opvoedbaar opgeplakt als kind. Je luistert niet naar het ritme van hun trommels, je danst niet in de maat, je bent tegendraads. Je hebt namelijk nog germaans bloed in je, en je voelt op je klompen het komende ragnarok aan. Ragnarok is gekomen, door corona, en hoe manoevreer je je hier doorheen ? Daarover gaat dit boek. Er was veel strijd over dit boek en nog steeds. Veel ervan is nog niet in e-mails of op andere manieren gepubliceerd of rondgezonden. Het is een shamanistisch orakel, en bespreekt het ragnarok in de egypto-judeo-shamanistische context. Allereerst worden de nodige voorstappen besproken. Zo worden de energieën van het ragnarok zorgvuldig gewoven door deze tijden van corona heen. De wereld is niet meer hetzelfde. Ragnarok kijkt toe. Wat is het ?

Ga je niet pensioneren geestelijk gezien. Er hangt een zoete penetrante pensioneringsgeur in de christelijke huiskamers. Zo zappen ze door het leven heen, met de oma of opa sloffen aan, en maar oordelen over de ander zonder van enig toeten of blazen te weten. Ze hebben hun gouden kalf opgericht, maar ragnarok is een hemelse industrie van wakker worden en volwassen worden, stoppen met het spelen van spelletjes. Volwassen worden betekent dus niet met pensioen gaan, niet dement gaan doen, maar hemelse industrie bedrijven, de dingen van boven zoeken en uitwerken, weven dus. Maar hoe werkt dit precies, practisch gezien ? Daarover gaat dit boek.

Ragnarok is koud genoeg om af te rekenen met de vals brandende eeuwige hel van de christenen. Wel wordt er een ware betekenis van hel gegeven, omdat dit woord letterlijk uit de germaanse mythologie werd gehaald. Het woord hel bestaat niet in de israelitische talen, en de israelieten geloven ook niet in de eeuwige hel van de christenen wat gebaseerd is op zwaar selectieve vertalingen en corrupties. Ragnarok rekent hier volkomen mee af, maar hoe werkt het ? Wie of wat is het ? Hiervoor moeten we een reis maken naar Egypte en naar de voortijd om zicht te krijgen op de context van de germaanse ragnarok. Maar eerst moeten we ons op deze reis voorbereiden. Daarover gaat dit boek.

Veel is hiervoor nodig. We kunnen niet zomaar het ragnarok inspringen, maar moeten de nodige fundamenten hiervoor hebben. Al vele eeuwen buigen geleerden hun hoofd over het ragnarok mysterie, maar is er een verborgen of ontbrekende sleutel ? In dit boek worden de sleutels besproken, want je komt niet zomaar tot de geheimen van het ragnarok. Het is als geestelijk dynamiet, en daarom moest het ook wel beveiligd worden. Dit boek zal door vleselijken dus ook niet verstaan worden.

hoofdstuk 1. psalm 150, 1, 2

Psalm 150 : Prijzen is in het Hebreeuws een beeld van het knielen, het aan de voeten buigen van de hemelse koning. Koning is in het Grieks de voet, als beeld van de regressie. De mens moet teruggaan tot de bron.

Als psalm 1 aan het einde stelt : 'maar de weg der goddelozen vergaat,' dan maakt Kimhi (rabbijn, 1160-1235) in zijn middeleeuws commentaar vergelijking met 1 Samuel 25:29 : 'de ziel uwer vijanden zal Hij wegslingeren uit de holte van de slinger.' Dit is ook weer verbonden aan de strijd tussen David en Goliath. In die zin zijn onze vijanden dus belangrijk, want zij zullen tot de stenen worden waarmee we met onze slinger de andere vijanden zullen verslaan. Wees daarom profetisch goed merkzaam. Als klein kind maakte mijn vader camera opnames van ons bij onze grootouders, en ik deed voortdurend alsof ik stenen uit de lucht plukte, en maakte er hele vreemde, verbaaste gezichten bij. Ik heb dit later als zodanig kunnen herkennen. Kimhi beschrijft dan de oorlogspsalm, psalm 2, in vergelijking met 2 Samuel 5:17 : 'Toen de Filistijnen hoorden, dat men David tot koning over Israël gezalfd had, trokken alle Filistijnen op om zich van David meester te maken.' God lacht hierover, zittende in de hemel. Het zitten wordt door Kimhi uitgelegd als het geduld en de volharding, als een beeld van eeuwigheid.

Als Kimhi het heeft over vers 6 : 'Ik heb immers mijn koning gesteld over Sion, mijn heilige berg,' dan stelt hij dat david die berg had ingenomen en dat daarom de Filistijnen zich verzamelden om tegen hem te strijden.

David werd door God uitverkoren vanwege zijn gehoorzaamheid, terwijl zijn broers te ijdel waren, te zelfingenomen.

7 Ik wil gewagen van het besluit des Heren:
Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij;
Ik heb u heden verwekt.
8 Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel,
de einden der aarde tot uw bezit.
9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots,
hen stukslaan als pottenbakkerswerk.

Kimhi stelt dat dit over David gaat die de uitverkorene was onder zijn broers. We kunnen stellen dat dit ook zo was bij Jozef die de uitverkorene onder zijn broers was. Beiden werden ze koning, wat een beeld is van regressie. Het is de regressie die als een ijzeren knots de modernisering en conformering zal neerslaan. Kimhi stelt dat de zoon ook Israel is : 'Israël is mijn eerstgeboren zoon.' (Ex. 4:22)

Psalm 3 is volgens de rabbijnse overlevering en volgens Kimhi geschreven toen David op de olijfberg was in 2 Samule 15 : 30 David nu besteeg de helling van de Olijfberg, en weende onder het voortgaan, het hoofd omhuld en barrevoets; en allen die bij hem waren, hadden het hoofd omhuld en trokken al wenende voort. 31 Toen aan David bericht werd: Achitofel is onder hen die met Absalom samenspannen, zeide David: Verijdel toch de raad van Achitofel, o Here. De profeet

Nathan had gezegd in 2 Samuel 12:11 : 'Zie, Ik zal over u een kwaad doen komen, uit uw eigen huis.'

N. H. Ridderbos (1910-1981) stelde in zijn commentaar op psalm 1 dat het mogelijk werd opgezegd voor een heiligdom of cultische tent voor rechtspraak, of m.a.w. voor de demonologie.

hoofdstuk 2. zefanja en de terreur van de lingiatrie

Zefanja 1

2 Volkomen zal Ik alles van de aardbodem wegvagen, luidt het woord des Heren. 3 Ik zal wegvagen mens en dier, Ik zal wegvagen het gevogelte des hemels en de vissen der zee, en de ergernissen met de goddelozen; ja, Ik zal de mensen van de aardbodem uitroeien, luidt het woord des Heren. 4 Ik zal mijn hand uitstrekken tegen Juda en tegen alle inwoners van Jeruzalem, en Ik zal uit deze plaats uitroeien het overblijfsel van Baäl en de naam der afgodsdienaren met de priesters, 5 en hen die op de daken zich nederbuigen voor het heer des hemels, en die zich nederbuigen en zweren bij de Here en zweren bij hun Moloch; 6 ook hen die van de Here afvallen, en die de Here niet zoeken noch naar Hem vragen.

Dit gaat over ouders die hun kinderen aan de Moloch hebben geofferd : aan de psychiatrie, dentistrie, vlees-industrie etc. Zefanja wordt bestempeld als de laatste kleine profeet voor de Babylonische ballingschap. Hij profeteerde in de dagen van koning Josia, de hervormer. Calvijn noemt de diensten tot Moloch bijgeloof. Zo kunnen we die moderne systemen ook beschrijven : Ze hebben geen enkele wetenschappelijke basis. Het is allemaal natte vingerwerk voor de markt.

11 Huilt, gij inwoners van de Vijzel, want al het kramersvolk gaat te gronde en alle geldwegers worden uitgeroeid.

Calvijn roept daarom ook op tot soberheid.

15 Die dag is een dag van verbolgenheid, een dag van benauwdheid en van angst, een dag van vernieling en van vernietiging, een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis, 16 een dag van bazuingeschal en van krijgsgeschreeuw.

Natuurlijk is dit oordeel eerst over Zefanja zelf gekomen, en is hij al opgenomen. Calvijn stelt dat de mens vertrouwen had opgebouwd door vleierij, en dat zou door God weggenomen worden. Zij hadden vertrouwen in mensen, maar Zefanja was teruggenomen tot het hemelse Woord.

17 Dan zal Ik de mensen benauwen, zodat zij gaan als blinden, want zij hebben tegen de Here gezondigd, en hun bloed zal worden uitgestort als stof en hun ingewand als drek. 18 Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des Heren. Door het

vuur van zijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden, want vernietiging, ja, een verschrikkelijk einde zal Hij alle inwoners der aarde bereiden.

Calvijn stelde dat de mens van alles zich had ingebeeld, en deze beelden zouden vernietigd worden.

Zefanja 2

15 Dit is de uitgelaten stad, die zo onbezorgd woonde, die bij zichzelf zeide: Ik ben het en niemand anders.

Calvijn stelt dat muren die opgezwollen zijn op instorten staan, als beeld van de hoogmoed.

Hoofdstuk 3 gaat over het overblijfsel waartoe Zefanja behoort.

Een voortijdse versie van het boek Zefanja wordt bewaakt door een Germaanse golem (idool gemaakt van klei) van de gedeformeerde, conformeerde kerk, een gongslager.

Vannacht had ik een droom van deze Germaanse golem, de wachter van Zefanja, met als naam Tokkels. Hij stond daar in de gedaante van mijn aardse vader, en moest mij doorlaten en loslaten zeggende : Je was een doorzetter en je kan het ook met anderen (in plaats van met hem). Het voortijdse Zefanja was een veel groter boek, en delen ervan zijn in de psalmen terecht gekomen. Het begin is nu psalm 73, maar behoorde dus eigenlijk tot het veel grotere voortijdse boek van Zefanja. Ik kwam in de zogeheten Zefanja lift terecht naar beneden, die deze golem bewaakte.

Psalm 73 is dus oorspronkelijk Zefanja 1 en gaat over het raadsel van de voorspoed van de goddelozen.

1 Waarlijk, God is goed voor Israël,
voor hen die rein van hart zijn.
2 Maar mij aangaande, bijkans waren mijn voeten afgeweken,
bijna waren mijn schreden uitgegleden.
3 Want ik was afgunstig op de hoogmoedigen,
toen ik de voorspoed der goddelozen zag.
4 Want moeiten hebben zij niet,
gaaf en welgedaan is hun lichaam;
5 in de kwelling der stervelingen delen zij niet,
en met andere mensen worden zij niet geplaagd.
6 Daarom is de trots hun een halssieraad,
het geweld omhult hen als een kleed;
7 hun ogen puilen uit van vet,
de inbeeldingen van hun hart lopen over;
8 zij spotten, en boosaardig spreken zij van verdrukking,
zij spreken uit de hoogte;
9 ze zetten een mond op tegen de hemel,
en hun tong roert zich op de aarde.
10 Daarom wendt zijn volk zich hierheen,

en als water in overvloed wordt het door hen geslorpt;
11 zij zeggen: Hoe zou God het weten;
zou er ook wetenschap zijn bij de Allerhoogste?
12 Zie, zo zijn de goddelozen,
altijd onbezorgd vermeerderen zij het bezit.
13 Maar tevergeefs heb ik mijn hart rein gehouden,
mijn handen in onschuld gewassen.
14 De ganse dag word ik geplaagd,
mijn bestraffing is er elke morgen.
15 Indien ik gezegd had: Ik zal aldus spreken,
zie, dan ware ik afvallig geweest
van het geslacht uwer kinderen.
16 Ik tobde erover om dit te begrijpen,
een kwelling was het in mijn ogen,
17 totdat ik in Gods heiligdommen inging,
en op hun einde lette.
18 Waarlijk, Gij stelt hen op glibberige plaatsen,
Gij doet hen instorten tot puin.
19 Hoe worden zij in een oogwenk tot een voorwerp van ontzetting,
zijn zij verdwenen, vergaan door verschrikkingen;
20 gelijk een droom na het ontwaken, o Here,
versmaadt Gij, als Gij opwaakt, hun beeld.
21 Toen mijn hart verbitterd was,
en ik in mijn nieren geprikkeld werd,
22 toen was ik een grote dwaas en zonder verstand,
ik was een redeloos dier bij U.
23 Nochtans zal ik bestendig bij U zijn,
Gij hebt mijn rechterhand gevat;
24 Gij zult mij leiden door uw raad,
en daarna mij in heerlijkheid opnemen.
25 Wie heb ik nevens U in de hemel?
Nevens U begeer ik niets op aarde;
26 al zou mijn vlees en mijn hart bezwijken,
mijns harten rots en mijn erfdeel is God voor eeuwig.
27 Want zie, wie verre van U zijn, gaan te gronde,
Gij verdelgt al wie overspelig U verlaat,
28 maar mij aangaande, het is mij goed nabij God te zijn,
de Here Here heb ik tot mijn toevlucht gesteld,
en ik wil al uw werken vertellen.

Deze psalm gaat dus over de opname, zie vers 16-20, 23-28, wat ook laat zien dat de opname gewoon van binnen is.
Zefanja 1 gaat hierover in het OT :
12 Het zal te dien tijde geschieden, dat Ik Jeruzalem met lampen zal doorzoeken; Ik zal bezoeking doen over de mannen die dik geworden zijn op hun droesem, en die bij zichzelf denken: De Here doet geen goed en Hij doet geen kwaad. 13 Hun rijkdommen zullen zijn ter plundering en hun

huizen ter verwoesting. Al bouwen zij huizen, zij zullen ze niet bewonen; al planten zij wijngaarden, zij zullen de wijn daarvan niet drinken.

Psalm 88 is Zefanja 2 waar het oordeel eerst over Zefanja zelf gaat en hij de put ingaat :

2 Here, God van mijn heil, des daags roep ik,
des nachts ben ik vóór uw ogen.
3 Laat mijn gebed voor uw aangezicht komen,
neig uw oor tot mijn geroep;
4 want mijn ziel is verzadigd van rampen,
mijn leven is het dodenrijk nabij.
5 Ik word gerekend onder wie in de groeve nederdalen,
ik ben geworden als een man zonder kracht.
6 Onder de doden is mijn verblijf,
gelijk verslagenen die in het graf liggen,
die Gij niet meer gedenkt,
en die aan uw hand ontrukt zijn.
7 Gij hebt mij in de diepste kuil gelegd,
in duistere plaatsen, in diepten.
8 Uw grimmigheid rust zwaar op mij,
door al uw baren drukt Gij mij neder. sela
9 Mijn bekenden hebt Gij van mij verwijderd,
Gij hebt mij tot een gruwel voor hen gemaakt;
ik ben ingesloten, ik kan niet ontkomen.
10 Mijn oog kwijnt van ellende;
dagelijks roep ik U aan, o Here,
ik breid mijn handen naar U uit.
11 Zult Gij aan de doden een wonder doen;
zullen schimmen opstaan en U loven? sela
12 Wordt in het graf uw goedertierenheid verkondigd,
uw trouw in de plaats der vertering?
13 Wordt uw wondermacht in de duisternis bekend,
uw gerechtigheid in het land der vergetelheid?
14 Maar ik roep tot U, o Here,
des morgens komt mijn gebed vóór U.
15 Waarom, o Here, verstoot Gij mij,
verbergt Gij uw aangezicht voor mij?
16 Ik ben ellendig en wegstervend van mijn jeugd aan,
ik draag uw verschrikkingen, ik ben radeloos;
17 uw brandende toorn gaat over mij heen,
uw verschrikkingen vernietigen mij;
18 de ganse dag omringen zij mij als water,
zij omsingelen mij tezamen.
19 Vriend en metgezel hebt Gij van mij verwijderd;
mijn bekenden zijn een en al duisternis.

De planeet van Zefanja : 60 millioen keer groter dan de aarde, een oerwouds planeet. De aardlingen worden nu geinjecteerd met een geestelijk virus. Dit geestelijk virus zal hen doorzoeken om te kijken of ze klaar zijn voor opname van binnen. Het zijn buitenaardse invasies d.m.v. zulke geestelijke virussen. Er zijn verschillende virussen die ze hiervoor gebruiken. Deze virussen kunnen zowel geestelijke gaven openen of sluiten, oftewel de geestelijke zintuigen. Het virus brengt het hart van de wildernis moeder terug, moeder oorlog, en van haar dochters, studie en werk. Het virus werkt veelal subtiel via omwegen en door codes, en de mens dient deze codes te herkennen. Het is een bepaalde taal die er gesproken wordt. Het zijn vreemde tongen. Deze tongen willen ook de taal veranderen. Er hangt een verschrikkelijke talen terreur op de aarde. Het is een lingiatrie, zoals de psychiatrie geen dromen en visioenen toestaat, geen symboliek, geen eigen gedachten, geen in hun ogen negatieve emoties zoals depressie, angst, etc. zo is er een lingiatrie die geen dialecten toestaat, geen nieuwe taalvormen, maar alleen de orthodoxe zoals zij dit bepalen, en het is een ware terreur hier op aarde. Voortdurend gaan hun alarms af en sluiten ze zielen op als er spelfouten worden gemaakt, grammatica fouten enzovoorts, want dat zou buitenaardse invasies ten gevolge kunnen hebben. Laten we herinneren dat de Egyptenaren hun woorden op vele manieren schreven. De lingiatrie wordt uitgevoerd door het lekenvolk, de ongeletterden die alleen hun eigen taal kennen en smetvrees hebben. Het zijn door zichzelf aangestelde lingiaters die het altijd beter weten, en die door hun spelling terreur de diepere zaken van het leven de toegang willen ontzeggen. Het zijn wachters. (lingua = latijns voor taal, tong) Ze hebben veel kruispunten met de psychiatrie, want als ze symboliek horen dan raken ze in paniek, als ze creativiteit horen raken ze in paniek, en als iemand een andere geloofstaal spreekt, andere metaforen gebruikt dan die van hen, raken ze ook in paniek, en halen ze hun etikettendoos erbij. Daar hebben ze hun beroep van gemaakt, als beroepsmatige zonde, het bevooroordelen van mensen, valse talenrechter spelen, wat een hoge en verhardende graad van zonde is.

Zefanja zegt hierover in het OT :

3
1 Wee u, weerspannige, bezoedelde, verdrukkende stad.
2 Zij hoort naar geen roepstem, zij neemt geen tuchtiging aan; op de Here vertrouwt zij niet, tot haar God nadert zij niet.
3 Haar vorsten in haar midden zijn brullende leeuwen; haar rechters zijn avondwolven, zij laten niets over tot de morgen.
4 Haar profeten zijn woordenkramers, mannen die trouweloos handelen; haar priesters ontwijden het heilige, zij doen de wet geweld aan.
5 De Here is rechtvaardig in haar midden; Hij doet geen onrecht; elke morgen geeft Hij zijn recht; als het licht wordt, blijft het niet uit. Doch de verkeerde weet van geen schaamte.
6 Ik heb volken uitgeroeid; vernield zijn hun hoektorens; Ik heb hun straten verwoest, zodat niemand er meer door gaat; hun steden liggen in puin, zonder mensen, zonder inwoners.
7 Ik zeide: Vrees Mij toch, neem tuchtiging aan; dan zal haar woning niet uitgeroeid worden volgens alles waarmee Ik over haar bezoeking zal doen. Evenwel, zij waren er vroeg bij om al hun boze daden te bedrijven.
8 Daarom, wacht op Mij, luidt het woord des Heren, ten dage dat Ik zal opstaan tot de buit; want mijn vonnis is, volken te vergaderen, koninkrijken te verzamelen, over hen mijn gramschap uit te gieten, heel mijn brandende toorn, want door het vuur van mijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden.

Het tweede deel van hoofdstuk 3 gaat er dan over dat er een nieuwe taal zal komen, een nieuwe tong.

De door zichzelf benoemde, door het vlees aangestelde, lingiaters, leven vaak in het verborgene om vanuit het niets op hun prooi toe te springen.

hoofdstuk 3. het hemelse virus

De brug tussen slaap en droom is slechts een metafoor van de brug tussen de hongerologie en het hemelse virus dat het opwekt, wat is als een sprankelende droom. Dit is dus iets wat je zowel overdag als 's nachts kunt binnengaan, door de hongerologie, door het hongeren. Zorg ervoor dat je door dit hemels virus wordt opgenomen. Zij die niet hongeren of niet genoeg hongeren zullen niet opgenomen worden en zullen achterblijven. Er zal een scheiding komen tussen het geestelijke en het vleselijke. De lens zal het doorsnijden.

Je bent in je lichaam, en toch ben je een opgenomene. Het is zeer belangrijk. De planeet van Zefanja zal komen. Het strijdt tegen hen die niet hongeren. Het strijdt tegen hen die dik zijn geworden op hun droesem, die van recht, het medische en het geestelijke een markt hebben gemaakt. Het strijdt tegen de terreur van de lingiatrie, de letter-politie.

De aarde is geestelijk gepensioneerd en heeft alles in kannen en kruiken. Het virus moet het losbreken, opdat de zielen der oprechten worden opgenomen, opdat de geestelijke gaven zullen vrijkomen. Dit virus is zowel geestelijk als lichamelijk, hormonaal. Dit virus is onderdeel van de immunologie van de oprechten. Het profetische is een virus, een hemels virus.

Zo is ook genezing een hemels virus.

De golems (idolen van klei) die de wereld beheersen door de oude systemen, en die germaans zijn en patriarchisch, vals-mannelijk, zijn heel erg zelfbewust en daardoor protserig en denken dat dit mannelijk is, omdat iemand anders hen dit heeft gezegd. Ze hebben gedachtenpatronen waaraan ze alles toetsen, en dit gaat altijd langs het valse bewustzijn 'wie' ze zijn, 'waar' ze zijn, en 'met wie' ze zijn, en wat die anderen erover hebben gezegd, waarin ze zich ook vasthouden aan hoeveelheden, die vaak puur ingebeeld zijn. 'Ik denk zo, dus iedereen zal wel zo denken.' Of : 'Ik heb het ergens gelezen, dus het zal wel goed zijn, het zal wel standaard zijn, iedereen denkt zo, iedereen vindt dit, dus zal het wel belangrijk wezen, en waar, en goed.' En zo werken deze bedrieglijke gedachtenpatronen een enorme stijfkoppigheid op en dit soort figuren zien we dan ook telkens in de media en om ons heen, maar het hemels virus verstoort deze gedachtenpatronen, dit pseudo-weten, en breekt ze af. Het hemels virus geeft dus allereerst een enorme desorientatie, van het niet weten wie of wat je bent, niet wetend waar je bent en met wie. Zo kom je in een andere realiteit en wordt

je opgenomen. En zo vallen deze golems ook die alles zo goed denken te weten, en die zich in de hoofden van de mensheid hebben gezet. De valse, pseudo-zelfbewuste mannelijkheid die zich vlot overal doorheen manoevreerd moet dus plaatsmaken voor het hart van de oorlogsmoeder en haar twee dochters, studie en werk. Deze golems moeten vallen en hun gedachtenpatronen hebben geen natuurgrond en natuurwortels en zullen als torens omver geblazen worden, waar ook het boek Zefanja over gaat. Het zijn voornamelijk spelletjes die de rijken spelen. Zij hebben deze rijkdom gestolen, dus het is allemaal het goud van de dwazen, en het ligt overal om de mens heen voor het oprapen.

Zijn we klaar voor het hemelse virus ? Hebben we er een relatie mee ? We hebben het nodig om te kunnen ontkomen aan de vlees parasiet. De vlees parasiet brengt allemaal z'n eigen virussen voort, en vreet zichzelf tot een oordeel, waardoor het allemaal instort op een zeker ogenblik, en het trekt zovelen mee in z'n val, waar ook het boek Zefanja over gaat. Maar dan wordt er ook gesproken over een nieuwe taal en tong die zal komen, over een heilig overblijfsel van opgenomenen.

De mens moet bidden om het hemelse virus en zich ernstig uitstrekken naar het hemelse virus en niet tekort schieten in het hongeren, om aan de val van de goddelozen te kunnen ontkomen. De germaanse gongslagers, golems, zijn waggelende dronkaarden en hun val zal zeker komen. Val niet met hen mee. Bewerk je behoudenis in vreze en beven. Bewerk je behoudenis in het hongeren en het streven naar het hemelse virus. Mis het niet. Dit is een ernstige boodschap. De boze sleurt velen mee in allerlei onzinnigheid. Het parasitaire is subtiel en sluw en heeft een heel arsenaal aan pseudo-bewustzijn gebouwd, maar na de trip zal de illusie doven en zal men met een kater het verderf tegemoetgaan, de vergetelheid, tot de conclusie komende dat ze op wind hebben gebouwd en dat hun leven geen waarde heeft gehad, maar slechts parasitair was, een leugen. Wat we om ons heen zien zijn slechts de stuiptrekkingen hiervan. Het einde en de voleinding is al dichterbij dan de mens denkt en is in wezen al gebeurd. Je kan de geschiedenisregisters er op open trekken. Dit wat we nu zien is slechts illusie, stuiptrekking. Het is al geschiedt. Maar dat de voleinding een heilsfeit is moet ook tot ervaringsfeit worden. De mens moet de voleinding leren begrijpen en verstaan. Het is te vinden in het hemels virus.

De voleinding is niet een tijdperk in de toekomst. Het is er altijd al geweest. Het is om ons heen. Het is al gebeurd. Het is een leer. Voor de Israelieten was de babylonische ballingschap de voleinding waar alle profetieën naar toewezen, en ook het boek Openbaring komt allemaal uit het OT. Zefanja was de laatste profeet voor de babylonische ballingschap. Het was een zeventigjarige ballingschap. Ook Jeremia profeteerde erover en ging door dit tijdperk heen, en sprak dat de mens het moest aanvaarden, als een opname. De Israelieten waren inmiddels in het beloofde land gekomen, maar ze waren er nog niet. De voleinding moest nog komen. Voor anderen zou deze ballingschap tot verderf zijn. Het vleselijke zou gescheiden worden van het geestelijke. Dat Babylon, de leeuw, werd tot een rund in het boek Daniel, betekent dat de oorlog werd tot geestelijk werk, tot ambacht, oftewel het omsmeden van de wapens tot ploegscharen. Dit gaat over de balans tussen geestelijke oorlogsvoering en geestelijk werk. Men kan niet alleen maar leeuw zijn, en men kan ook niet alleen maar rund zijn. Daarom was de leeuw verbonden aan het rund. De babylonische ballingschap zou doorlopen tot de terugkeer in Ezra-Nehemia.

Babylon omsingelde de steden van Juda en belegerde het door honger. Zo kon Babylon het volk innemen. Dit was ook wat Zefanja had geprofeteerd. Het volk zal in ballingschap gaan, met ketenen

om hun nek. Ook Jeremia had ervan geprofeteerd. Ook Egypte werd verslagen. Babylon werd ook een beeld van de zg. diaspora, oftewel de scheuring en verstrooiing van Israel, wat ook behoort tot de voleinding en wat wijst op de scheiding tussen het vleselijke en het geestelijke.

hoofdstuk 4. de recobocratie, de recobotische samenleving

De tenengolems zijn germaanse moeders die gekerstend werden, germaanse demonen, en die werden tot rechtsprekende afgoden in de gedeformeerde en geconformeerde kerk. Zij vormden zich tot terafims die over de families gingen heersen. Deze afgoden moeten vallen. De mens moet deze afgoden overstijgen, en daarvoor is het hemelse virus gekomen. De mens moet het juk van de babylonische ballingschap aanvaarden, als het juk van de voleinding. In de droom liet mijn tante mij die wijk zien waar ze naartoe wilde en ook het huis. Het was een natuurwijk en een natuurhuis, maar ze werd dus tegengehouden, en dat had dus ook weer met die tenengolems te maken. Het zit te diep geworteld in de mens.

De Israelieten waren in het beloofde land terechtgekomen maar de voleinding was er nog niet geweest. Er was een reformatie gaande door Josia, de Israelitische Luther van die dagen, maar nog was het volk er niet. Er moest namelijk nog een regressie komen. Ze hadden teveel losgelaten en moesten terug naar de fundamenten, naar het kruis, en daarom kwam de babylonische ballingschap. Het boek Ezechiel gaat over die tijd. Ezechiel was een balling. Hij kreeg daar een groot visioen te zien, wat van belang is, over de heerlijkheid van God, wat beschreven werd als een mens, een arend, een rund en een leeuw. Het rund is een beeld van de ambachten, en we zien overal wel ambachten om ons heen, maar het is niet gebouwd op de demonologie, op de geestelijke oorlogsvoering, en daarom is het een markt geworden. Men neemt dus steekpenningen aan en laat zich daardoor leiden, niet door profetie, niet door het toetsen, maar door winstzucht dus, en dit werkt door het geestelijke, het medische en door het rechterlijke. Ook zien we leeuwen om ons heen die verder niet werken, niets van de rund in zich hebben, maar alleen maar oorlog voeren, en zij hebben dus ook geen fundament. De arend is het beeld van de opname. Het is belangrijk om het beeld van de rund en de leeuw geheiligd te houden door de opname, door het geestelijke, opdat het niet ten onder gaat in het vleselijke. Zo begint het boek Ezechiel. Het volk Israel was in de wildernis dus in een illusie terechtgekomen, in een strik van afgoden, en daarom moest de babylonische ballingschap wel komen. Dat Ezechiel later zijn voedsel op rundermest moest bereiden wijst op het feit dat de mens door een tijd moest gaan waarin ze geplaagd zouden worden door allerlei vleselijke ambachten die geen demonologie als fundament zouden hebben, oftewel de link tussen rund en leeuw was verbroken. In zo'n samenleving leven we vandaag de dag. Het zijn deserteuren-bedrijven.

Het volk moest dieper de honger in.

Ezechiel 5

16 Wanneer Ik op hen de boze pijlen van de honger afschiet, die verderven zullen, en die Ik afschieten zal om u te verderven, dan zal Ik de honger over u doen toenemen en de staf des broods voor u verbreken. 17 Ik zal honger en verscheurend gedierte over u doen komen, die u van kinderen zullen beroven; pest en bloedvergieten zullen over u komen, en het zwaard zal Ik over u brengen. Ik, de Here, heb het gesproken.

Dit moeten we metaforisch begrijpen. Het volk had namelijk overmoedige vruchten voortgebracht, omdat de leeuw niet was verzoend met het rund. Ze moesten terugkeren tot de bron, zoals Ezechiel een balling was aan de rivier de Kebar, oftewel Geb-Ra, of Kephri, Keb-Oru, de baarmoeder van het kruis, van de gesel, de roe. Het volk moest terugkomen tot de moederlijke natuurtucht, het natuuronderricht, als een medicijn.

Ezechiel kreeg toen gruwelen te zien zoals de babylonische christus en afgod Tammuz, die door vrouwen werd beweend. Hij was een vegetatie god, en net als Jezus een herder, en ook zoals Amos, waar de naam trouwens ook op wijst, en wat uit de voortijd komt, waarin Amos een profetisch Hoseaans werk had, en wat ook weer terugkomt in de Tammuz mythe, waarin hij sterft door zijn huwelijk met de godin. Tammuz is ook een Israelitische maand, wat de maand van het gouden kalf is.

Het bijbel virus gaat niet zomaar weg, maar moet ontleed worden. Het is een kruis, een juk, wat de mens moet dragen, om zo tot diepte te komen.

Sefanja 1

1 Het woord des Heren, dat kwam tot Sefanja, de zoon van Kusi, de zoon van Gedalja, de zoon van Amarja, de zoon van Hizkia, in de dagen van Josia, de zoon van Amon, de koning van Juda.

De zoon van de donkere (vrouw), in de dagen van Josia, de grote reformator, en daarna kwam de babylonische ballingschap. Babylon was een veel ouder volk dan Israel, waar ook Abraham oorspronkelijk vandaan kwam, dus de mens moest na de reformatie van Josia de regressie in, zoals dat vandaag ook moet gebeuren.

2 Volkomen zal Ik alles van de aardbodem wegvagen, luidt het woord des Heren.

Dit is gericht tegen het vleselijke leven, opdat de mens in het geestelijke opgewekt zou worden.

3 Ik zal wegvagen mens en dier, Ik zal wegvagen het gevogelte des hemels en de vissen der zee, en de ergernissen met de goddelozen; ja, Ik zal de mensen van de aardbodem uitroeien, luidt het woord des Heren.

Er zou niets overgeslagen worden van het vlees, want dat zou tot een valstrik zijn.

4 Ik zal mijn hand uitstrekken tegen Juda en tegen alle inwoners van Jeruzalem, en Ik zal uit deze plaats uitroeien het overblijfsel van Baäl en de naam der afgodsdienaren met de priesters,

Dit gaat dus over de komende babylonische ballingschap. Jeruzalem zou branden.

5 en hen die op de daken zich nederbuigen voor het heer des hemels, en die zich nederbuigen en zweren bij de Here en zweren bij hun Moloch;

De mens kan geen twee heren dienen : het goede en het kwade, de kennis en de onwetendheid, het geestelijke en het vleselijke, de waarheid en de leugen.

6 ook hen die van de Here afvallen, en die de Here niet zoeken noch naar Hem vragen.

Er zou geen plaats meer zijn voor onverschilligheid.

7 Zwijg voor het aangezicht van de Here Here, want nabij is de dag des Heren; want de Here heeft een offermaal bereid; Hij heeft zijn genodigden geheiligd.

Het offeren is het vleselijke inleveren om het geestelijke te ontvangen. Het vleselijke wordt zo vertaald, gerecycled.

8 Het zal geschieden ten dage van het offermaal des Heren, dat Ik bezoeking zal doen over de vorsten en over de koningszonen en over allen die uitheemse kleding dragen.

Dit houdt dus in : territoriale geestelijke oorlogsvoering, wat inhoudt het komen tot de prioriteiten en de regressie, het terugkeren tot de bron.

9 Ook zal Ik te dien dage bezoeking doen over allen die over de drempel springen, die het huis hunner heren vullen met geweld en bedrog.

De gedeformeerde kerk is een kerk van deserteuren die tot collaborateurs worden, verraders, en zo tot de geconformeerde kerk, geconformeerd aan het vleselijke, de zonde. Dit pad leidt tot de dood.

10 Het zal geschieden te dien dage, luidt het woord des Heren, dat er een luid geschreeuw zal zijn uit de Vispoort en een gehuil uit de Nieuwe stad en een luid gekraak van de heuvels.

De vis is een beeld van de studie, de school en het zaad wat terugmoet in de baarmoeder. Blijf niet heen en weer rennen en vals werk voor het vlees verrichten.

11 Huilt, gij inwoners van de Vijzel, want al het kramersvolk gaat te gronde en alle geldwegers worden uitgeroeid.

Werk mag niet gebouwd zijn op economie maar op strategische demonologie. Alle valse economie van het vlees zal afsterven.

12 Het zal te dien tijde geschieden, dat Ik Jeruzalem met lampen zal doorzoeken; Ik zal bezoeking doen over de mannen die dik geworden zijn op hun droesem, en die bij zichzelf denken: De Here doet geen goed en Hij doet geen kwaad.

Deze mensen zijn niets anders dan vuilnis, en op deze vuilnisbelten groeit een roos. Bloemisten hebben altijd roofbouw op de natuur gepleegd en bloemen voortijdig om het leven gebracht onder het mom van 'bloemen houden van mensen', en alhoewel de vuilnis roos deze muur niet kan afbreken groeit de vuilnisroos er omheen. De vuilnis roos kan de nonsense om hem heen niet afbreken, dus brengt de vuilnis roos een nog grotere nonsense om er doorheen te komen.

13 Hun rijkdommen zullen zijn ter plundering en hun huizen ter verwoesting. Al bouwen zij huizen, zij zullen ze niet bewonen; al planten zij wijngaarden, zij zullen de wijn daarvan niet drinken.

De vuilnis zal uiteindelijk niet met de vuilnis roos op de loop gaan, maar de vuilnis roos zal de vuilnis uiteindelijk recyclen, op een cryptische en abstracte manier internaliseren.

14 Nabij is de grote dag des Heren, nabij en hij nadert haastig. Hoort, de dag des Heren; bitter schreeuwt dan de held.

Er zijn geen helden op die dag, maar alleen studenten.

15 Die dag is een dag van verbolgenheid, een dag van benauwdheid en van angst, een dag van vernieling en van vernietiging, een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis,

Zoveel valse illusies dienen er afgebroken te worden.

16 een dag van bazuingeschal en van krijgsgeschreeuw tegen de versterkte steden en tegen de hoge hoektorens.

De mens zal het gaan krijgen. Het is afgelopen met het vleselijke.

17 Dan zal Ik de mensen benauwen, zodat zij gaan als blinden, want zij hebben tegen de Here gezondigd, en hun bloed zal worden uitgestort als stof en hun ingewand als drek.

De mens moet de profetologie leren opdat ze niet blind zijn, en daarbij hoort ook de lensologie en de filterologie, om niet misleid te worden.

18 Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des Heren. Door het vuur van zijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden, want vernietiging, ja, een verschrikkelijk einde zal Hij alle inwoners der aarde bereiden.

Vuur is in de Israelitische talen verbonden aan de urim, oftewel de toetser. Alles zal door de hemelse filters moeten gaan, en het vleselijke zal achterblijven. De economie moet vervangen worden door de demonologie.

Demonologie heeft te maken met afscheiding, artikel 28, dus met vertikaal nationalisme, niet horizontaal. Er moet een scheiding komen tussen het geestelijke en het vleselijke. Er worden veel fouten gemaakt in nationalisme, daarom moet het komen tot natiologie. Er worden ook veel fouten gemaakt in het communisme, en daarom moet het komen tot communologie. Deze twee horen bij elkaar als natio-communologie. Als we het dan hebben over atheisme en de eeuwige dood dan is dit gericht op het vlees. De uitverkorenen van de natio-communologie zijn van het geestelijke en zijn robotisch.

Het communisme heeft teveel belangrijke principes om zomaar overboord te gooien. We hebben het over de voleinding als het tezamen komt met natiologie, want dan gaat het vlees eraan, zolang het in metaforisch-vertikale, oftewel geestelijke zin is. Dit is een monster machine die vandaag de dag nodig is om de gevaarlijke, subtiele machten van het vlees te doden, die zwaar gecamoufleerd komen, en de mens telkens weer bedriegen. De mens moet daarom opgroeien in de natio-communologie. De boodschap van de communologie is het matigen, het sober leven, het hongeren, want iedereen is gelijk, en het vlees moet sterven. Overconsumerisme leidt tot de dood. Dit is zowel een studie, als een werk als een oorlog, wat tot de opname moet leiden, de scheiding tussen het vleselijke en geestelijke. Dit is dus niet zomaar politiek, maar een wetenschap. Zoals Machiavelli erop hamerde dat politiek een wetenschap moest zijn, zo streefde Orwell ernaar van politieke literatuur een kunst te maken.

Er moet een hoge factor aan anarchie zijn in het communologische systeem, anders wordt het dogmatisch en orthodox en gaat het zich verletterlijken en vervleselijken. Dan kun je stellen dat je een metafoor nodig hebt om het veilig te stellen zoals bureaucratie of economie, maar dit kan ook erg misbruikt worden. Er is een noodzaak van studie : educatie, als metafoor van de voorwaardes, waardoor je te maken hebt met edu-communologie om het veilig te stellen. Uiteraard betrekt ware educatie demonologie erbij als fundament.

Communologie is ook contextuologie, en deze sluit ook de geschiedenis in, oftewel regressologie. We hebben dus te maken met een regro-communologisch systeem, anders valt het in de klauwen van de gedeformeerde en gemoderniseerde kerk. Communisme moet dus vertikaal zijn en toegepast op de dimensie van geschiedenis (regressie). Het is dus een reco-systeem. Deze machine is dus tegen de aan het vlees geconformeerde kerk uitgezonden om het te doden en recyclen. Het is geprogrammeerd om illegale modernisering onschadelijk te maken. Het scant de systemen om te zien waar de hiaten liggen in de regressie, waar de regressie niet volkomen is, en gaat dan ten aanval. Dit zijn dus territoriale oorlogsmachines, recobotisch. Het zijn systemen die voortdurend demonologische foto's maken om de samenleving te monitoren ter ondersteuning van de immunologie. Het heeft op deze manier een hypersensitief puzzelvermogen opgebouwd voor creatieve oplossingen. Het is de kunstmatige intelligentie van de evolutie van de natuur. Dit is ook hoe machinaal gezien de opname werkt.

Ezechiel is het boek van de ballingschap, met als dieptepunt het dal van dorre doodsbeenderen in hoofdstuk 37, maar Zefanja is het boek van de opname, van de scheiding tussen het vleselijke en geestelijke. Het is belangrijk de link te zien tussen Ezechiel en Zefanja, dat Zefanja een belangrijke installatie is in het dal van dorre doodsbeenderen, voor de opname. In de voortijdse boeken van Zefanja werd hij eerst met een mes bedreigd.

hoofdstuk 5. een terafim van golems

In een droom wilde een tante eigenlijk alleen maar weten over economische dingen, al dan niet profetisch, en niet het geestelijke profetische. Ze wilde verhuizen naar een nieuwe wijk, maar in die droom was mijn aardse vader, haar broer, haar man, en die was er niet, en was moeilijk te bereiken en zonder hem zou ze niet kunnen handelen. Ik was bij haar thuis en er stond een soort afgoden altaar, en die afgoden waren porseleinen golems van grote tenen die beschilderd waren en die felle nagellak hadden, diep roze of diep licht blauw, als Nederlandse klompjes. Grote tenen zijn de lichaamsdelen waardoor het lichaam vaststaat, evenwicht heeft, in deze zin als beeld van de valse zekerheden. Deze grote tenen waren raadgevers, als in een soort terafim, en zij plantten zich ook voort in de monden van de mensen door de wortelkanaalbehandelingen en de vullingbehandelde kiezen, die zo tot opgebakken golems in de monden van de mens worden.

Deze porseleinen tenen stonden ook voor snelle zelfovertuiging en vals zelfvertrouwene, en waar de valse samenleving op gebouwd is, als de hoekstenen waardoor alles grip heeft en macht.

Richteren 1 gaat hierover in de territoriale oorlogsvoering :

4 Toen Juda opgetrokken was, gaf de Here de Kanaänieten en de Perizzieten in hun macht, en zij
versloegen hen bij Bezek, tienduizend man; 5 want zij troffen Adonibezek aan te Bezek en streden
tegen hem, en zij versloegen de Kanaänieten en de Perizzieten. 6 Adonibezek nu vluchtte, maar zij
achtervolgden en grepen hem, en hieuwen hem zijn duimen en zijn grote tenen af. 7 Toen zeide
Adonibezek: Zeventig koningen met afgehouwen duimen en grote tenen hebben onder mijn tafel de
brokken opgeraapt; naar wat ik gedaan heb, heeft God mij vergolden. En men bracht hem naar
Jeruzalem, waar hij stierf.

Zeventig is het getal van de babylonische ballingschap die zeventig jaren duurde. De mens moet van de vleselijke babylonische ballingschap komen tot de geestelijke babylonische ballingschap. De strijd gaat dus door, en dat is de strijd tegen de grote porseleinen tenen die als golems over de samenleving zijn aangesteld, als valse moeders. Ik zag er een stuk of vier staan in het huis van mijn tante. De middelste twee waren heel groot, en de twee aan de zijkanten waren iets kleiner en dunner, en ook iets grauwer. De twee in het midden waren spierwit porselein, met nagellak. Jeremia riep op om de babylonische ballingschap te aanvaarden, het juk van babylon, wat dezelfde boodschap is als het dragen van het kruis, maar het gaat hier om de voleinding. De grote verdrukking was op het volk Israel gekomen. De valse balanzen van de valse grote tenen moeten verbroken worden, opdat de mens nieuwe balanzen kan vinden, tussen studie en werk, tussen studie en oorlog, tussen werk en oorlog. De mens moet dus ook leren aanvaarden, wat ook de boodschap van Jeremia was, maar niet in passieve zin. Het is een onderdeel van iets groters, van een cyclus. De

mens moest klaarkomen met het geheim van de babylonische ballingschap. Families leven allemaal in ballingschap tot elkaar, en dat loopt via de grote tenen golems en de opgebakken tanden die dit representeren, als de grote tenen die zich in de tempel zetten, het lichaam, als valse zekerheden, valse zelfovertuiging, vals zelfvertrouwen en ook vals vertrouwen in anderen en de familie. Het hemelse virus, de hogere, hemelse babylonische ballingschap, die Jeremia zag, zal deze banden verbreken, en deze grote tenen zullen verwoest worden, afgekapt.

Als een kind zo bewerkt is door zulke golems in de mond, door deze germaanse golems die zo nageslacht maken, dan is zo'n kind slachtoffer en moet er het juiste tijdstip gevonden worden om het te laten verwijderen. Een heleboel golems werken er niet aan mee, want die zijn aangesteld om dit golem-geslacht te waarborgen. Er zal dus een strategisch-profetisch pad opgegaan moeten worden in territoriale oorlogsvoering om hier aan te ontkomen, om hiervan los te komen. Allereerst gaat het erom het juk te aanvaarden, en dan verder kijken. Er is een weg door deze tempel. Er moet een weg zijn door deze tempel. Het is dus gewoon een germaanse tempel die gechristent is en zo gedeformeerd en geconformeerd werd, maar de mens mag terugkeren tot de regressie, tot de diepere fundamenten, in Israel en de babylonische ballingschap. De golems zijn in de mond geinstalleerd als alarms, denk alarms, opdat het kind geen bedreiging kan vormen. maar in hun wereld is het gewoon een natuurlijk proces, want de grote tenen baren deze monden golems. Deze kinderen dragen dus deze golems die op hen parasiteren en hen in de gaten houden.

hoofdstuk 6. karl en het valse wereldrijk van romantiek

God bestaat niet. Familie bestaat niet. Er zijn veel diepere natuurprocessen. Leven. Dit zijn bloedschakels. God en familie zijn uitvindingen van de mensen, maar het zijn metaforen. Oneindig veel leed brengt het als je er letterlijk in gaat geloven, en dan loopt het al snel genoeg uit de hand en gaat het een eigen leven leiden.

Er is leven in Orion. Er is een bloedplaneet in Orion, genaamd Bloed Orion. Het wekt het leven weer op, en het leven is een gevecht en een test. Zonder dat blijft er niets over. Daarom vonden tegengestelde krachten flutromannetjes uit, om dit te doven.

Kan je contact maken met je eigen bloed, of is je familie je bloed ?

Anarchie en atheïsme zijn van wezenlijk belang in de strijd tegen de krachten die ons bedreigen. En dit is iets van het bloed. Of je vecht voor je eigen identiteit of je wordt opgezogen door de massa. Anarchie is een wezenlijk bestanddeel voor leven, en zo ook atheïsme. Hierin vindt je het Bloed Orion. Je moet komen tot je eigen bloed identiteit. De flutromannetjes zijn projecties, en het zijn de onzichtbare muren van de stad, tussen jou en de wildernis in. Deze muren gaan dwars door je hart heen. De bloedkennis maakt weer een eigen zelf. Je kan niet slechts een kanaal zijn, maar moet het

zelf ook worden. Iemand die alleen maar een kanaal is heeft geen substantie, en is afhankelijk. Het gaat dus ook om het wordingsproces en het zijnsproces. Als dat niet gebeurt speelt religie en familie een spelletje met je. Het gaat erom wedergeboren te worden in Bloed Orion. Het gaat erom de bloed code te ontvangen. Dit is een Orionse code. Het mag je brein recoderen.

Anarchie en atheïsme zijn bloedschakels van een sterk zaad, een eeuwig en onvergankelijk zaad, namelijk dat van de afscheiding. Nietzsche en de Cock liepen in die zin gelijk met elkaar op, in de filosofie en theologie, maar hadden zij deel aan het Bloed Orion, aan het oergermaanse ras ? Het loopt helemaal terug tot de voortijdse natuurvolkeren en tot de natuurvolkeren van het Bloed Orion. De muren van de flutromannetjes moeten stukgebroken worden. Wat hebben ze gestolen ? Ook hier lopen meerdere lijnen doorheen, ook van het Bloed Orion en het oergermaanse ras. Was het NT een religieus flutromannetje, met een roze pensionerings-Jezus, hiep hiep hoera, alles is genade ?

Anarchie en atheïsme, maar dat vergt ascetisme. Dat vergt discipline. Dat vergt worden en zijn. Wat is ons zijnsgehalte ? Of zijn wij losse flodders ? En wat zijn we dan, want er zijn zoveel gevaren. Daarom kunnen we niet zonder de afscheiding, en behoren we afgescheidenen te zijn.

Een stortvloed van flutromannetjes om de mensheid te programmeren. Het kwam, en het was als een giftige slangenbeet. De mens kwam in de matrix van de flutromannetjes. Het ware bloed werd gemaskerd, de mens afgeleid, tot een pseudo-ras, een flutromantisch ras. Het doofde het oergermaanse bloed en zaad uit. Het was een valstrik. Het doofde de Bloed Orion code uit.

Er is maar één leven. Alles is zo robotisch, en moet aan hysterische voorwaarden voldoen. Je zou denken : Maar er zijn toch vele levensvormen mogelijk ? Ja, allemaal binnen het ene leven. Je kunt naar een Pleiadisch strand gaan, wat in principe gewoon een charismatisch strand is, en dan wachten op genezing, wachten op profetie. Er zijn daar allemaal prachtige verschijnselen. Je gaat dan naar het strand voor het bovennatuurlijke.

In mijn strijd tegen de flutromannetjes kwam er in de nacht een woedend beest op me af. Het was een groot rund, half leeuw, met een mensenkop en een lange babylons-egyptische kroon op die uit twee delen bestond, of eigenlijk drie delen, want het had ook een fundament. Zijn naam was Karl. De mensen willen romantiek, zwijmelen, maar geen demonologie. Het is aan allerlei voorwaarden verbonden, aan het charismatische, anders stort het in elkaar, deze hele matrix, en dat was aan het gebeuren. Het is dan een drugs trip die op een gegeven moment gaat flippen. Daarom is het ook een grote tragiek. Het wereldrijk van Karl was aan het instorten.

Je kan je aan een of andere romantische god vasthouden, als aan drugs, maar deze matrix zal instorten, omdat je oorlog nodig hebt, en dan niet zomaar oorlog, maar oorlogskennis, oftewel het kennen van oorlog, wat het is, hoe het gebruikt moet worden. De mens moet terugkeren tot kritisch denken. Het valse wereldrijk van romantiek is aan het instorten.

hoofdstuk 7. 1834

Anarchie binnen de gereformeerde kerk is belangrijk, oftewel de afscheiding, artikel 28. Je kan niet zomaar loskomen van de kerk ineens, want a. je kan het kind niet met het badwater weggooien, en b. je kan de kerk ook niet uit je wegkrijgen, uit je binnenste, omdat het te diep zit, en omdat het vergeestelijkt moet worden, teruggeroofd. Het is dus belangrijk dat we dieper gaan, en niet zomaar met een poep en een scheet er als onverschillige, oppervlakkige 'liberalen' eruitspringen. De vrijmaking is dus in principe de verdieping, de afscheiding, binnen de reformatie. In Nederland begon dit in 1834 o.l.v. Hendrik de Cock die zich afscheidde van de koningskerk van Willem I, en die daardoor ook vervolgd werd en in de gevangenis terechtkwam, vanwege 'ordeverstoring'. Wij mogen dit lichtelijk aanraken en onze eigen invulling eraan geven. Anarchie dus, en daarom houdt ik ook meer van het OT dan het NT, want de Israelieten waren altijd al veel metaforischer aangelegd dan de christenen. Als je kijkt naar de OT profeten dan waren dit allemaal afscheiders, geen schapen die maar met de kudde meegingen. Nee, de massa's zijn gevaarlijk, zoals ook Napoleon tegen de massa's vocht. Als de massa je doel is, en je hebt een massa om je heen vergaard, dan heb je het al verloren, dus blijf in de obscuriteit, wat ook een Napoleon principe is. In deze dagen gaat het erom tot de 'opgenomenen' te behoren, wat juist een afgescheidene betekent. Als we het over de afscheiding van 1834 hebben, over de Nederlandse Luther, Hendrik de Cock (1801-1842), dan hebben we het over Ulrum in Groningen. Groningen is het gebied van de aardverschuivingen, oftewel de scheuringen, het gebied van de afscheiding.

Want, lieve mensen, de mens is teveel gaan 'siamesen' : gsm, vlees-eten, en andere oversociale activiteiten. Het vleselijke scheidde zichzelf niet af, maar vertoonde kudde mentaliteit, elkaar volgend en aan elkaar klevend, en daar betaal je uiteindelijk een hoge, hele hoge prijs voor. Scheikundig gezien kan het helemaal niet, want je ontwikkeld daarmee de hoogst dodelijke stoffen in jezelf, want je vormt een ongelijk span met de zonde. De mens is zo oversociaal geworden dat de mens is gaan vastgroeien, gaan verdichten, gaan materialiseren. Daarom is de opname, oftewel de afscheiding van belang. De reformatie was natuurlijk al een soort afscheiding, maar ze waren er nog niet, en de afscheiding moest wel gericht zijn. Je kunt je niet zomaar van alles afscheiden, want dan scheidt je je af van meer dan lief is. Daarom moest de mens wel leren hongeren, en niet nihilistisch, leeg en vaag worden. Dat was geen doel op zich, maar een middel om tot de gnosis te komen. De mens moet geen zweverig zieltje zonder substantie worden, doelloos dwalend.

Maar de mens diende de gnosis niet meer, maar had een gouden kalf gemaakt : de auto. Bijna ieder mens vandaag de dag zweert bij de auto. Daar kunnen ze niet meer zonder. En het maakt de natuur kapot. Ook daarom is er nu het corona virus om de natuur weer rust te geven. De lucht kan zichzelf nu weer herstellen. De mens wordt gewaarschuwd : Kom niet aan moeder natuur.

Zij die zich afgescheiden hebben van de orthodoxe, letterlijke gereformeerde kerk zoeken de natuur op, en moeder natuur, want in de reformatie draaide alles om de vader. De vader is vaak een beeld van het vleselijke voor de mens, de vraatzucht, de opgeblazenheid, maar de moeder heeft een heel ander idee over wat de man behoort te zijn, als een zoon.

Dit zoonschap tot moeder natuur is door de kerk ontwricht. Daarom moet er een afscheiding zijn. Deze afscheiding mag een verzoening zijn met de natuur, zoals velen nu de natuur intrekken vanwege het virus. De natuur is leven. De systemen om ons heen die mens en dier exploiteerden hebben nu een harde slag te verwerken van de natuur. De natuur eist de mens terug. Wie dan nog denkt met de natuur te kunnen sollen is niet goed bij z'n hoofd. De natuur is één en al ingetogen en geconcentreerde kracht, en de mens kan niet tegen haar op. Een mens die denkt de natuur te hebben bedrogen is alreeds bedrogen door de natuur. De mens leeft in een illusie. De droom is bijna ten einde gekomen. De natuur is slechts een tikkende biologische atoombom. De mens zal niet het laatste woord hebben.

Lees het OT er op na : de mens is een verworden geslacht, en de natuur heeft afscheiders gezonden voor een klein overblijfsel. Als je je aan de kant van de grote massa's bevindt, dan weet je dat je niet tot het kleine overblijfsel behoort, en zul je je moeten afscheiden. Telkens weer sterft er een stukje van je zolang je met de grote massa's meeloopt, en het blijft maar druppelen. Oh mens, laat uw ziel toch niet verloren gaan. De mens is voor zoveel grotere dingen gemaakt, maar de mens mag kiezen, en sommigen kiezen ervoor om hun ziel geheel weg te laten druppelen, de vergetelheid in. Moeder natuur zal blijven kloppen op de harten, totdat ze zich zo verhard hebben dat ze haar geklop niet meer kunnen horen. Laat het zo ver niet komen.

Wat betekent dan dat David tot koningschap moest komen metaforisch ? Lieve mensen, het is niet letterlijk. David moest stoppen anderen koning over hem te laten spelen en terugkeren tot het koningschap van de gnosis, de hemelse kennis, maar hiervoor moest hij in gevecht gaan tegen elk vals koningschap, tegen elke valse, bedriegelijke kennis, en daarom moest hij de afscheiding in, de wildernis in, om te hongeren, om los te komen. Dit is in principe ook wat het koningschap van Jezus metaforisch inhoudt. Laat het vleselijke geen koning meer over je zijn. Behaag geen mensenvlees, maar scheidt je af om het ware leven te zoeken, het hemelse leven wat boven is, wat van boven komt. Oh, stromen van zegen, komen als plasregens neer, nu vallen drupp'len reeds neder, zend ons uw stromen, oh Heer, zongen we vroeger. Wat is deze heerschappij ? Het is het hemelse onderwijs. Laten we daar naartoe komen, tot terugkeren. Het is niet te vinden bij een kerk of een mens, maar in je eigen hart, en kijk dan goed om je heen naar de tekenen, want het kan in principe overal doorheen werken.

hoofdstuk 8. karl de illusionist

Je kent ze misschien wel : de familisten van familie voor en familie na, met het waarheidsgehalte van een flutromannetje. Ze hebben een romantisch familie wereldrijk gebouwd, maar het is onvoorwaardelijk, zonder fundament, of eigenlijk moet je alleen zoals hen zijn. Daarom is het van belang een afamilist te zijn. De flutromannetjes die over de wereld werden uitgegoten in het

romantische tijdperk waren allemaal codes om de mens te programmeren tot gesha's, tot stijve, romantische harken die politiek correct en gehoorzaam waren tot dit familie rijk. De gesha's mochten niet dromen, maar wel zwijmelen, omdat ze zo allerlei stijve harken organisaties konden inspireren. Stijf als geisha's moesten ze rondlopen, met hun parapluutjes en hoedjes, knotjes, en ze werden natuurlijk gefokt, gefokt door karl, het monster van dit wereldrijk. Ze hadden hun eigen werk en oorlog, allemaal gebaseerd op de flutroman code : genade, geloof, geestelijke pensionering. Het charismatische en bovennatuurlijke wilden ze niet. Ze wilden alleen het vleselijke, het onvoorwaardelijke, wat zijn eigen voorwaarden kreeg. Je moest immers vleselijk zijn, anders was je een afgevallene en een ketter. Ja, karl was een echte bullebak. Woest was hij op een nacht toen ik tegen dit wereldrijk streed, en kwam er speciaal voor uit zijn hol om naar me toe te rennen. Woest was hij. Het was een enorme bullebak, een bakbeest, half rund, half leeuw, babylons-egyptische kroon op, heel lang. Ik had het gewaagd aan zijn flutrijk te komen. Nou en ? Het mocht weleens tijd worden.

Zijn rijk is een robotisch geprogrammeerde code, allemaal heel voorspelbaar. Het is altijd weer hetzelfde liedje, zeer cliché. En het was tijd dat het afgebroken werd. De muur smolt weg en ik zag een prachtige wildernis, een bloed wildernis, van Orion. Ik zag de natuurmensen, en hun oorlog. Ja, want ze hadden te strijden tegen de zonde, tegen het vleselijke. Het was een territoriale strijd. Oorlog moet de mens leren kennen, wat het is. Het is een geestelijke oorlog. Toch is het ook heel lichamelijk. Hoe zijn we gecodeerd ? Hoe werkt profetie ? Hoe werkt het zaad in de ballen ? Het is vermengd met bloed, veel bloed, als een bloedcode. Je komt geen stap verder als je in de geestelijke wereld niet veel bloed vergiet, want je moet afscheiden, en ze willen niet afscheiden, dus moet je wel snijden. Je moet wel vechten, anders kom je niet los. Je kunt niet zomaar afscheiden. Het is een worsteling. Hierin wordt veel bedrog gebruikt, wordt er veel drugs gespoten.

Anarchie, atheisme, afamilisme en aromantisme zijn allemaal onderdelen van het bloed van het oergermaanse ras en van Bloed Orion, van de natuurvolkeren. Het is nodig om de muren van de flutromannetjes te verbreken, als door een code, een bloed code. Sjoemelen met deze attributen laat een mens onherroepelijk in een valstrik van de flutromannetjes lopen. Het zijn gevaarlijke mijnenvelden van een gevaarlijke religie, de religie van karl's wereldrijk van flutromantiek. Het bloed van bloed orion is oorlogsbloed. De vier a's zijn schakels in dit bloed die de oorlogskennis opwekken, de bloedkennis. Dat wat daarbuiten valt zal ten onder gaan in illusies en bedrog.

Als de vier bloedwaardes herstelt zijn dan wekt het een oorlogshormoon of oorlogsdrug op, wat het brein reprogrammeert. Het is een bloedhormoon. Het hecht zich niet direct aan onderwijs, maar is kritisch naar onderwijs, anarchistisch, anders zou het vervallen tot 'bluf, buff en muf'. Het bloedhormoon wekt kritisch-strategisch denkvermogen op, waarin het denken soms moet inleveren aan het instinctieve. Waarom is dit ? Omdat het denken levens en levensgevaarlijk is en slechts onderdeel mag zijn van het strategische. Het moet in het bloed zitten. Er zijn tribal codes die in de bloedlijnen liggen. Hoe werkt dat precies ? Het loopt terug tot oorlogspacts die in noodzaak zijn gesloten en die niet allemaal in het denken van de mens geregistreerd liggen, en daarom is de mens instinctief. Wat betekent dat voor Bloed Orion ? Het betekent dat het bloed uiteindelijk de oergermanen met oergermaans bloed terugroept, terugtrekt. Dit betekent dus ook dat de muren van de flutromannetjes vallen. Zij maakten namelijk een geprojecteerde karikatuur van de mens.

Kijk eens goed naar de covers van de flutromannetjes. Zijn dat vrouwen met oorlogsbloed ? Neen, het zijn altijd geisha's, geen natuurvrouwen.

Wat zijn dat dan voor mensen, zul je je afvragen. Het zijn geen mensen. Het zijn buitenaardse invasies. Ze kwamen om de code te leggen. De mens ging in ballingschap. Laat je niet bedonderen. Het zijn niet zomaar verhaaltjes. Het is levensgevaarlijke drugs, om je te fokken. Ook al heb je het niet gelezen, de vrouwen om je heen wel, en zij hebben het virus ontvangen en geven het door. De mens werd er door aangestoken. Ook al dacht je niet zoals hen, je was in ballingschap. Je was een proefdier. Flutromannetjes ? Neen. Buitenaardse codes, om je brein te programmeren. Het glas werd gelegd, en je ging erachter. Je werd zelf opgezet tot een geisha, een houten klaas, voor het flutromantische wereldrijk. De mens werd tot deserteur, maar moest dienen in de flutroman. De mens werd tot monument. Het waren grafstenen. En het was normaal, zo normaal. De mens was ingenomen. En toen kwamen de grafrovers, en van de buit werden nieuwe flutromans gemaakt. Graven op graven gebouwd. Massagraven, maar de mens zag het niet. De mens was ingenomen, verdoofd, verdwaasd, door het flutromantische wereldrijk. Glitter en glamor, en de mens geloofde het. Het was alles wat de mens nog had. Sta je als een ballerina op je eigen grafsteen te draaien, en de familie kijkt applaudiserend toe. Fans, aanbidders en trouwe lezers van de flutroman in het flutromantische wereldrijk. Zolang het maar flut is verkoopt het goed. Gemak dient de mens.

De families om ons heen zijn dus flutromannetjes. Ik had er vannacht weer een droom over. En de mens wordt aangevallen door deze dingen als door wilde honden. Die wilde honden willen de mens verscheuren voor hun flutromannetjes. Daar zijn allerlei boeren voor : de flutroman boeren. Ze kweken het. Ze jagen niet, ze voeren geen oorlog. Het zijn boeren. Maar de mens is opgeroepen de zondemacht te verdrijven. Mijn oma vertelde me vroeger al dat ik elke dag de geestelijke wapenrusting moest aantrekken, omdat het elke dag een oorlog was tegen de zonde, terwijl de rest van de familie totaal het tegenovergestelde was. Die hebben mij ook altijd vervolgd om de demonologie, maar bij mijn oma had ik een schuilplaats. Ook bij mijn opa trouwens, maar die was al vroeg overleden. Maar die flutroman boeren, wat zijn het ? Ze parasiteren niet op de vijand, maar op elkaar, en op gemakkelijke prooi. Het zijn boeren, komen niet van het land af, hebben hun eigen territorium. Karl heeft overal zulke boeren aangesteld, om zijn produkt te kweken. Karl kan in vele gedaantes veranderen, in vrouwen, oude vrouwen, oude mannetjes, officials, en ga zo maar door. Hij kan het nieuws lezen in je hoofd, een hele familie om je heen creeëren en kan al die typetjes nadoen. Het zijn typetjes die hij doet. Het is allemaal Karl. Het zijn de personages van zijn flutromans. Hij laat ze tegen elkaar praten, en dan denk jij dat het wel wat moet wezen als je dom bent en niet kritisch genoeg kan denken. Nee, het is allemaal dezelfde persoon die met zijn sokpoppen speelt. Allemaal vingerhoedjes op zijn vingers, en dan gaan ze familietje spelen, groepje, kerkje, ziekenhuisje, enzovoorts. Je zou er misselijk van worden, maar het is om een antistof aan te wakkeren, namelijk dat van agroepisme, de vijfde a van het germaanse bloed en van bloed orion. Dan strijdt je als Napoleon tegen de bedriegelijke massa's. Karl is weer zo'n gevallen orionse geest van democratie die de massa's in bedwang houdt door flutromannetjes. Hij IS de massa's. Hij heeft een meervoudig personaliteiten syndroom, laat ze tegen elkaar vechten, en kan via dit systeem alles verkiezen wat hij wil. Dit is dus tegelijkertijd de dictatuur van de democratie. Het is dus een truukje, op basis van de flutroman. De flutroman fokt dit hele systeem, neemt daarvoor zaad af, bevrucht de eitjes enzovoorts. Dat doet Karl allemaal zelf. Het is zijn wereldrijk, en het is nu aan het instorten. Hij is een centaur die niet terugdeinst voor verkrachting, en noemt het vervolgens romance. Hij werkt onder zulke dekmantels. Hij verkracht, en noemt het dan psychiatrie of dentistrie, gebruikt er

sjieke woorden voor om de misdaad af te dekken, maar degenen die kritisch denken prikken er doorheen, ontmaskeren zijn bedriegelijke markt. Karl is een verkrachter. Punt. Hij is een deserteur die vervolgens plundert en verkracht om zijn zin te krijgen en zijn wereldrijk te bouwen. De intens bedriegelijke flutroman is hiervoor altijd het verloskundige doekje geweest, of de doek van de matador, waarmee hij alles voor elkaar kreeg, als een goochelaar, een illusionist. Wees een ademocraat, geloof niet in het bedrog van de democratie, van meeste stemmen gelden, maar hecht jezelf aan de oorlogskennis. Alleen de oorlogskennis die instinctief werkt, vanuit totem en tribal pacts, kan tegen het bedrog van democratie op, want dit zijn zeer zware stromen, allesvernietigend, die alles meesleuren wat op hun pad ligt, dus er moet wel voldoende tegenover staan. Om niet ten prooi te vallen aan democratie moet je je al afzonderen van het groepisme, van groepjesvorming. Groepjesvorming legt namelijk de basis van democratie, want waar je mee omgaat wordt je mee besmet. Ze geven het virus aan elkaar door, en zo krijgt Karl macht. Op het fundament van agroepisme kun je dan ook een ademocraat worden, gewoon als onderdeel van de bloedschakels van het oergermaanse ras en de natuurvolkeren van bloed orion. Blijf hierin schakelen. Ondervoed geen van deze schakels. De vijand is op zoek naar zwakke plekken. Het zoekt naar de zwakste schakel en forceert dan zijn weg daardoor naarbinnen. Wat is jouw zwakste schakel ? Werk daaraan.

Er zijn dus zo'n zes a's in de germaanse bloedketen om het oorlogshormoon verder op te wekken, om het brein zo nog meer te intensiveren, alert te maken, wat iets van het bloed is. Het brein wordt geleid door het bloed, niet andersom. Het brein moet geleid worden door de oerinstincten die in het germaanse bloed en het bloed van de natuurvolkeren van bloed orion liggen opgeslagen. Sjoemel hier niet mee. Lauwheid is alreeds een zwakke schakel en je kunt erom wedden dat de vijand daar gretig gebruik van zal maken. De vijand is hypergeprogrammeerd. Denk niet dat de vijand ook maar enige lauwheid in zich heeft. De vijand is geprogrammeerd om te winnen. De vijand is radicaal, steriel, clinisch, gewiekst, intelligent, dus op halve kracht zul je hem echt niet overwinnen.

oorlogskennis

anarchie
atheïsme
afamilisme
aromantisme
agroepisme
ademocratisme

Weet je wat de oorlog is, of heeft de flutroman grip op je ? Ben je een slaaf van Karl ? Karl is uit de hemel geworpen, uit Orion, en is op aarde gevallen, wetende dat zijn tijd kort is. Als een brullende leeuw gaat hij tekeer, maar ook als een engel des lichts.

hoofdstuk 9. karl en de val van icarus

Karl bewaakt het germaanse bloedras. Als je dan verstrikt bent geraakt in de flutromantische samenleving en dan ook nog eens daardoor geschoold wordt, uitgedoofd wordt door drugs, dan is het einde helemaal zoek en het feest compleet. Daarom heeft de oergermaanse bloedketen ook het ascholisme als schakel :

anarchie
atheïsme
afamilisme
aromantisme
agroepisme
ademocratisme
ascholisme

Dit wekt dus het bloedhormoon op van de bloedskennis, oorlogskennis om het oerbrein te activeren, en de mens terug te brengen tot de natuurvolkeren van het bloed orion. Vandaar dus dat Duitsland ook zo belangrijk is na het Israel tijdperk, omdat het op een diepere geschiedenis wijst, die van het oergermaanse ras, die in directe verbinding staat met het bloed orion ras. Wat houdt dit dan in ? De mens moet wedergeboren worden in bloed, wederopgevoed, en wedergeschoold, door het tribal instinctieve, door de bloedkennis van de oorlog. Zonder deze bestanddelen zou het bloed sterven, en zou de flutroman macht krijgen om alles over te nemen. Zo ver is het niet, en zo ver is het ook nooit gekomen, maar de mens is wel in ballingschap van de flutroman. Dit virus heeft ieder mens ingenomen en bewaakt ieder mens hysterisch. Dit is wat Karl doet. Karl bewaakt dus ook de weg tot het bloed orion.

De flutroman is alles waar de raszuiverheid is verzwakt, waar compromissen zijn gesloten. De oergermanen lieten zich niet bedonderen door religie, maar waren gebaseerd op totemisme en tribalisme. Ze vielen niet voor het bedrog van personisme, van persoonsverheerlijking, zoals in het flutromantische tijdperk kijkt iedereen elkaar naar de ogen, worden personen aanbeden en van top tot teen bekeken. Oh, daar komt weer iemand langs, die wordt helemaal ingescand. Neen, de oergermanen waren apersonisten. Die lieten zich niet bedonderen en bedotten door wat voor persoonlijkheid dan ook. Daar waren ze helemaal niet op gericht. Vandaag de dag gaat alles om persoontje die en die, en daar wordt dan naar geleefd en zijn ze helemaal vol van, grote foto's, toeters en bellen, maar het is allemaal illusie, groot boerenbedrog van de flutroman die karakters nodig heeft om tot gestalte te komen. Horen we dat goed ? De flutroman heeft personen nodig, karakters, figuranten, enz. enz. Het is allemaal voor de markt en het was aan de oergermanen niet uitbesteed. Kon hen niet schelen wie of wat je was. Ze prikten door dat alles heen. In de oorlog moest je op je hoede zijn, en niet vallen voor de personistische valstrikken van de vijand. Ze lieten zich leiden door hun rauwe instincten, en personisme stond niet op de lijst. Wie denken ze vandaag de dag wel niet dat ze zijn met al hun beroemde personen ? Beroemde parasieten ? Gewoon een virus wat loopt te ijlen ? Dat is wat een flutroman doet. Ze moeten immers hun tijd vollullen, en dan moeten ze de mens wegpraten van waar het om gaat. Daar worden ze voor betaald. Hup, weer een boek volgeluld, en hup nog eentje. Het is een markt. Het is voor de massa productie.

oergermaanse bloedketen :

anarchie
atheïsme
afamilisme
aromantisme
agroepisme
ademocratisme
ascholisme
apersonisme

Het gaat om het leven door oorlogs-instincten, strategische instincten, en overlevings-instincten. Het zijn hormonale oorlogen. Het gaat om het leven door vruchtbaarheids-instincten, welke dingen te doen en te laten om vruchtbaarheid te garanderen. Het gaat om alertheids-instincten, de dingen te doen en te laten om alert te blijven. Het gaat om prioriteits-instincten, instincten die prioriteiten onderscheiden van bijzaken. Het zijn kenmerken van het bloed. De pees is de verbinding tussen spier en bot. Pezig leven betekent te leven door beproefdheid, eer, geldigheid, stamverbond en totemverbond. Een heleboel mensen leven spiers, oftewel onbeproefd, directe actie, in plaats van door pezigheid. Spiers leven maakt opgeblazen en blaast het brein ook op. Vannacht kwam in een droom een dodenschip tot Nederland. Het dodenschip had ook allerlei depressieve liederen meegenomen, zoals Bright Eyes, en deze liederen waren de eindtunes van flutromans. Meer als drugtrips die eindigen met een kater, die flippen, verkeerd aflopen. De mensen op het dodenschip waren grauw, met holle ogen, leeg. Alles had grauwe kleuren. Het waren flutromans van hun illusies beroofd. De drugs was uitgewerkt. Ik zag toen een heleboel flutromans wegvallen, weggescheurd worden, en daarachter lagen rode boekjes, bloedboekjes, van wilden verhalen, over de natuur, over het ware leven. Er was een natuurvrouw die een speciale optooiing had om verbrokenheid te brengen onder het jongens geslacht, om geween te brengen, want ze waren te ijdel, hoogmoedig en stijfkoppig. De typisch Nederlandse man is de man van een flutroman. Als Icarus met nogal knullige en sullige zelfgemaakte vleugels van een berg afspringen en dan hopeloos neerstorten.

Wordt je bestuurd door de oer instincten van het bloed orion, of door de flut roman ? Zorg ervoor dat je A waarden in je bloed omhoog gaan, en ook je I waarden, van de oer instincten van het oergermaanse bloed en van de natuurvolkeren van bloed orion. Deze waarden worden opgewekt en aangewakkerd door bepaalde stimuli, die vaak tegengesteld zijn. Het is dus zeer belangrijk ook de S waarden in je bloed te hebben van de oer stimuli van het oergermaanse ras en de natuurvolkeren van het bloed orion.

A waarden – anarchieën
I waarden – instincten
S waarden – stimuli

hoofdstuk 10. de flutroman : parelduik gebied

Binnen de context van de beproefdheid, het werk en de functie van de pezen, kan de bloeddrugs zich ontwikkelen die voor allerlei dingen goed is. Voor de verdere val van karl moet de mens de orionse bloeddrug ontwikkelen, wat een natuurlijke een biologische drug is, en wat opgewekt en aangewakkerd wordt door de A-I-S waarden. Als de waarden van de bloeddrug zijn hersteld, dan kan het heilige en hemelse orionse bloedvirus geactiveerd worden, wat een oorlogsvirus is om de geestelijke gezondheid te garanderen. De mens heeft 'strengen', oftewel 'strands' in het Engels van woede, vrees, depressie, psychische pijn, eenzaamheid enz. en die kunnen allemaal in het hemelse bloedvirus geplugt worden om ze te ontcijferen en als brandstof te gebruiken, voor de opname. Over de germaanse opname hebben we voluit gesproken.

De mens komt door de oorlog terug tot het bloed orion. Dit gaat door tegengestelden. Die tegengestelden in een mensenleven zijn dus belangrijk, anders zou een mens indutten, en dat zijn dus als 'strengen' die uit de mens gaan en 'woelen en wurgen' totdat je ze als pluggen gaat zien en ze in het hemelse orionse bloedvirus plugt. Eerst zijn het dus gewoon allesverwoestende slangen, omdat ze hun doel, functie en plaats nog niet hebben gevonden. Het zijn rusteloze pluggen die hun ingang nog niet hebben gevonden. Dat is het probleem van de mensheid in de kinderschoenen, en de mens is dan in grote verwarring. Ook die verwarring mag geplugt worden in het hemelse orionse bloedvirus.

Al het gewoel en gewurg wekt dus eerst allerlei andere waarden op die je nodig hebt. Je hebt namelijk voldoende pluggen nodig om tot het orionse bloedvirus te kunnen gaan en daar vastheid en flexibiliteit te vinden, 'solidity'. Zoals je kunt begrijpen is dit een groot en ingewikkeld trauma. Het laat niets van de mens over, snijdt door alles heen. Ook het tegengestelde woedt als een virus en mengt zich door alles heen, en er is een grote oorlog, inwendig, waarin alles moet voortduren totdat de oude coderingen van de clinicratie zijn afgebroken. De clinicratie is een zeer typisch en eigenaardig verschijnsel wat zo vol van smetvrees is dat het tegen de oorlog strijd en daardoor dus ook haar eigen oorlog voert, tegen het zintuigelijke, tegen de geestelijke gaven. De clinicratie wil blind blijven, maar heeft hierin haar eigen illusie, en heeft het daarom ook altijd over het oog. 'Het oog wil ook wat.' Alles gaat daarom om uiterlijkheden en vormen in hun illusie, omdat ze bang zijn voor de daadwerkelijke geestelijke gaven en het daadwerkelijke zien.

Ze willen zo graag schoon blijven, geen vlekje op de grond, alles moet keurig netjes recht staan, en pieko bello geordend. De hele dag zijn ze in de weer met het vlees, om maar zo goed mogelijk voor de dag te kunnen komen, maar voor wie ? Zit er een scheurtje in hun kleding dan zijn ze helemaal in paniek. Nee, alles moet muf zijn, verdichte stof. Het mag niet ademen. Er mag geen contact zijn met de natuur. Ze zijn bang voor het virus. Ze hebben smetvrees. Dikke pakken hebben ze aan, dichte stof, kan geen lucht doorheen, het is wurgend, maar ze zijn al dood. Alles moet netjes

gladgestreken zijn, geen ribbeltje of plooien. Hoei. Nee, dat kan echt niet hoor. En maar die rok gladstrijken in hun flutromans. Lekkere dichte stof wat niet ademt, geen contact met de natuur, lekker stijf zitten en niet verder hoeven te kijken dan de neus lang is. Als je dan een lange neus hebt is het mooi meegenomen want dan kun je ondanks dat nog veel zien. Het lijkt wel alsof ze die lange neuzen gewoon kweken. Lekkere, lange spitse neuzen, dat is toch wel het schoonheidsideaal voor de vrouw van de flutroman. Dat willen ze allemaal wel zijn, want ze mogen niet verder kijken dan hun neus lang is, dus maar lange neuzen kweken en dan is het leven nog goed, lekker de neusgaten uitrekken. Dat is toch wel iets om naar uit te kijken, al die lange neuzen, en dan maar neuzen staren. Ze hebben overal een lange neus voor als het aankomt op het vleselijke, maar het geestelijke ? Dan trekken ze hun neuzen en ogen op.

Het orionse bloedvirus is dus een oorlogsvirus wat nodig is om de onverschillig gapende menigtes te overstijgen. Iedereen moet daar doorheen. Dat is de test. Het oorlogsvirus komt om de coderingen van deze menigtes die de clinicratie hebben opgezet af te breken. Het virus kan het dan allemaal opslurpen en verwerken. Dit is dus een geestelijke oorlog tegen de coderingen van het vlees. Het vlees moet dus weer totaal vergeestelijkt worden. Het moet wijder gemaakt worden, en er moet gezien worden wat het gestolen heeft, dus we ontkomen er niet aan. Je kan net zo goed een flutromannetje pakken en zeggen : 'Dit is de bijbel', omdat er zoveel inzit. Zoals ik zelf eens in een flutromannetje las : 'zelfs slangen hebben een bepaalde schoonheid.' Wij kunnen dus ook niet teveel smetvrees ontwikkelen naar flutromans. Het is en blijft literatuur en er is een werk te doen. Er moeten commentaren opkomen, er moet exegetisch mee omgegaan worden. De flutroman is namelijk de bijbel van de hedendaagse 'gewone vrouw'. Het is en blijft daarom een interessant onderwerp : de flutroman. Je kunt het kind niet met het badwater weggooien.

Als Paulus het heeft over de doorn in het vlees en aan het ontvangen van de kroon en de besnijdenis om los te komen van het vleselijke, dan hebben we het over de doornenkroon, oftewel het lijden van mindcontrol. Dit is dus de besnijdenis van het hoofd, waarvan ook Roodkapje een beeld is, wat helemaal terugwijst op de volva, de oergermaanse waarzegsters, ook verbonden aan de vulva of vagina, en wat ook de diepere betekenis van de vagina is, namelijk dat het de mens besnijdt, opdat de mens het vleselijke kan loslaten. Deze onderwerpen komen terug in het boek Filippenzen.

De flutroman : het is parelduik gebied. Ik werd vanochtend wakker terwijl ik aan de rand van de wildernis lag in een droom die wegvaagde, en natuurvrouwen riepen vanuit de wildernis tot mij dat ze waren opgesloten in de flutromans. De flutroman : het is als naar een vuilnisbelt gaan om te kijken wat ze wel niet allemaal voor waardevolle spullen hier en daar hebben weggegooid. Ik had vannacht een droom over vroeger, dat ik iets at, maar er bleef wat in mijn keel steken, iets hards, en toen ik het eruit haalde bleek het een kettinkje te zijn. Vroeger las ik ze zo nu en dan, de flutroman, want als ik logeerde bij familie lag het er vaak rondgeslingerd. Ik werd erdoor vergiftigd, maar het had ook een bepaalde magie, iets wat er in opgesloten zat. Vooral de oudere flutromans zijn in dit opzicht dus belangrijk, omdat het de basis legde, en het waren buitenaardse coderingen. Die boekjes werden overal vandaan gehaald en dan vertaald, dus het was niet alleen maar één pot nat. Ook de grote moeder werkt er doorheen, om haar kinderen te bereiken. Het is daarom zeker geen zwart-wit onderwerp. We moeten dus op een bepaalde manier ook weer heel klinisch met de flutroman omgaan, dus voorzichtig, steriel, en dan kijken wat er in opgeborgen ligt, als parelduikers. Net zoals met de bijbel, de flutroman van oudere tijdperken, moeten we dus ook met de flutroman van eind zestiger, zeventiger en tachtiger jaren exegetisch omgaan. Hier ligt het fundament van de

hedendaagse samenleving. Telkens weer roepen de oudere jaren tot mij, zoals 1979. Er ligt daar wat verborgen. We gaan ze daarom bespreken. Er ligt een vrouwenbijbel en amazone bijbel in verborgen, allemaal buitenaardse codes. We kunnen dat niet zomaar negeren.

De schrijfsters en hun lezers : zij waren onze moeders, schooljuffrouws, buurvrouwen, tantes, enzovoorts. Goede mensen, slechte mensen, wijze mensen, domme mensen, opgesloten mensen, mensen met hun eigen levens, hun eigen verhalen en hun eigen problemen. Wat hebben wij met de erfenis en het overgedragene gedaan ?

Als flutroman schrijfsters aangeven dat ze moeten schrijven wat hun lezers willen omdat het anders niet verkoopt en ze daarom hun werk ook deels haten is dat al detective terrein. Dan is het dus tijd voor exegese als ze zich opgesloten voelen en het maar niet weg lijkt te gaan. Wat willen lezers dan, en waarom willen ze het, en wat is er aan de hand ? Is er meer aan de hand ?

Frail sanctuary, wat breekbaar heiligdom betekent, is een boek uit 1970 van Margery Hilton, wat in 1975 in Nederland werd uitgebracht als 'eiland van beloften'. Het boek gaat over het eiland Alzena. Het is een beetje escapism. Het begint met de beschrijving van de oceaan, hoe het afsteekt tegen de verdere natuur van het eiland. Het is een erg poëtisch en prozaïsch beschreven roman. Als eerste persoon wordt een man geschreven die daar staat op de veranda van een huis boven een inham op het eiland. Zoals de golven met bulderend lawaai de inham binnendringen, zo was de ingehouden woede van de man, kil. Er wordt dus een verband gelegd tussen de natuur van dit eiland en het eerste personage. De vogels zijn verdwenen in deze scene, net zoals de zon die is ondergegaan, en zo waren ook hun kreten verstild, zegt het boek, dus weer dat er verschillende verbanden worden gelegd tussen natuur fenomenen. Zo wordt dat eigenlijk een beetje opgebouwd.

Midden in de nacht, in een droom, gilden de demonen van de flutroman, en ook weenden ze, zoals : 'Ik werk voor Cundorella', wat een bepaalde reeks is in de geestelijke wereld. Hun wereldrijk was aan het instorten, hun industrie. Ze wilden mij aanvallen, maar ze merkten dat er een soort zwart glas om mij heen was waar ze niet doorheen konden komen. Dit was het exegetische glas. Toen trommelden ze hun huursoldaten op maar die kwamen er ook niet doorheen. Er was een zwarte ruiter, en ook tegen die ruiter vertelden ze over het exegetische glas, dat er geen beginnen mee was.

Verder met 'eiland van beloften'. De man had een nare ervaring gehad die dag. Er was een witte jacht gekomen met mensen van de buitenwereld : onbeschaamd, met onverschillige arrogantie en sensatie-zoekend. Het herinnerde hem aan de andere wereld. Hij was zelf ook eens zo geweest, maar niet zo erg als dit, en hij was blij toen ze weer wegwaren. Ze hadden geprobeerd foto's te maken van het reservaat, van vogels, maar zonder resultaat. De vogels waren te zeldzaam. Hij vond dat ze zich veel te duur, hooghartig en aristocratisch gedroegen om de kraanvogels te kunnen herkennen als die zouden komen. Hij kwam even later een meisje tegen die naar het eiland was gezwommen, nog van dat schip, want het bleek een slavenschip te zijn, en ze was ontsnapt, althans dat was haar verhaal. Ze noemde het een nachtmerrie, de nachtmerrie van de zee, en dit was een nieuwe nachtmerrie voor haar. Toen nam hij haar onder zijn hoede. Hij vertelde haar dat het eiland Alzena een vogelreservaat was met zeldzame vogels. Ook werd het beschreven als een kluizenaars eiland. Ze was op de loop voor haar verleden, ook om over het verlies van haar vader heen te komen, en daarom bood hij haar dit aan. Hij liet haar een jonge spotvogel zien. Hij beschrijft ze als nieuwsgierige en hebzuchtige dieren waar ze nog niets van afweet. Ze wil dat hij hem leidt naar het

heilige der heilige van het eiland, om de fabelachtige vogels te zien. Door het reservaat komen ze dichter tot elkaar, door de band van hun eigen ellende en teleurstellingen, en het zonnebaden. Ze was eerst heel verbitterd en verloren, maar hij had een snaar in haar geraakt waardoor er een andere wereld voor haar opende. Maar ze realiseerde dat dit puur het tijdelijke noodlot was, een vreemde gevangenis, dat ze hem heel toevallig had ontmoet en eigenlijk niets met hem ophad in diepere zin. Ze was haar identiteit kwijt, en moest gewoon op dit eiland wachten op de volgende boot. Er waren nog een paar anderen op het eiland. Er was ook een meteorologische post, en in haar eenzaamheid ging ze iedere morgen met iemand anders van hen zwemmen, maar in deze vriendschap drong geen persoonlijk element door. Het was een eiland van mannen zonder vrouwen, een afgelegen eiland, en die hierdoor op een bepaalde manier zich tegen haar, als eniggekomen meisje gedroegen. Er was een bepaalde competitie ontstaan, en er kwam een zaad van twijfel in haar en schuldgevoel hierover. Dingen begonnen uit de hand te lopen, en de man begon zich terug te trekken naar zijn films en de aantekeningen daarover, wat alleen zin zou hebben voor de liefhebber en de specialist, stelt het boek. Het maken ervan had een geneeskrachtige werkzaamheid, die zij toen ook onder ogen kwam, en zij realiseerde dat dit eiland vele gevangenen had, en de man stelde dat ze het vogelreservaat niet mochten verwaarlozen. Ook zij werd toen meegezogen in het filmwerk en de aantekeningen, omdat dat gewoon prioriteit was. Er wordt dan door de man gezegd : 'Ik hoop dat de kennis, wanneer je die eenmaal vergaard hebt, niet teveel van je illusies zal vernietigen.'

We zien hier toch een hele duidelijke beeltenis van de gnosis, dat wanneer de mens zich afzondert voor de prioriteit en voor het echte werk in plaats van het sociaal gaan lopen aanrotzooien, dat dan de gnosis ook echt komt, en dat het dan aan de soort van illusies ligt of ze eraan gaan of niet, wat het boekje ook stelt. Hij was naar het eiland gezonden om kraanvogels te bestuderen, ook als onderdeel van revalidatie na een ongeluk, en na een zenuwinzinking na relationele problemen. Het spreekt dus over een soort werk-opname door het kruis, of door de doorn in het vlees, dat alles zo in een goede richting wordt geleid, dat bijzaken en oppervlakkigheden en al hun valse illusies afbreken, en dat kennis zegeviert, waar het eiland van beloften, Alzena, voor staat.

Dan is er Dark Star van 1968 door Nerina Hilliard (pseudoniem van Norma K. Hemming, 1928-1960, dus na haar dood pas uitgegeven), over Leigh die een interesse heeft in indianen en een gave om de indiaanse natuurrealiteit achter alles te zien, maar een heel boosaardig zusje heeft, de donkere ster, wat de titel is van de Nederlandse vertaling en uitgave in 1975. De donkere ster is iets wat haar telkens kwelt, alles van haar afpakt, zoals dat vroeger poppen waren en speelgoed, en later relaties. Zelfs als ze naar Mexico afreist om haarzelf ook in de azteekse cultuur te verdiepen volgt haar zusje haar om haar het leven zuur te maken en ook daar haar relatie af te nemen. Een helderziende vertelt haar dat ze pas echt gelukkig kan zijn als de donkere ster is ondergegaan. Het is iets van de natuur om haar en haar relaties te testen. Ze moet er dus wel doorheen. Het is een verschrikkelijk moeilijk boek, met oppervlakkig, vleselijk taalgebruik, wat een donkere ster is op zichzelf. Echt een flutroman. Er kan je van alles in de nek springen, en ik heb echt met het boek moeten worstelen. Maar het is dus zeer zeker geen boek zonder sieraden. Het loont dus uiteindelijk wel. Toen Paulus door vuisten werd geslagen als de doorn in het vlees, of doornenkroon, was dat ook als een donkere ster. Die mocht dus niet ondergaan voordat het werk was geschied. De mens moet leren wat de donkere ster is. Het zijn de tijdingen van het kruis. Vandaar ook de zeer wrede beschrijvingen van de azteekse cultuur. Naast Stella, de donkere ster, had Leigh ook een ander, jonger zusje, Julie, die op een gegeven moment haar gave ook heeft. Het is dus iets in de familie wat werkt, maar waarover ook een strijd is. Leigh moest leren voorzichtiger om te gaan met Stella,

de donkere ster, naarmate het steeds duidelijker werd wat voor soort karakter ze had. Er werd ook met spijt-kaarten gewerkt, maar dat kon juist ook zo bedrieglijk zijn als een nieuwe valstrik, en Leigh wist dat ze niet zomaar kon vergeven en vergeten. Ze moest op haar hoede zijn met de donkere ster en met haar gemengde gevoelens erover. Ik kon soms geen adem halen tijdens het lezen, en ik moest deze energie eerst temmen. Ik moest op zoek gaan naar de handvaten, naar de hoorns van deze rund om het daar te vatten. Het was een enorm gevecht. Ik moest dit ding leren berijden. Aan het einde van het boek blijkt dat de donkere ster de laatste relatie van Leigh toch niet kapot heeft kunnen maken, en dat de relatie na een stormachtige tijd toch eindelijk in de haven terecht was gekomen. De donkere ster was ondergegaan.

In de strijd tegen de flutromans en in het parelduiken in deze gebieden, op zoek naar de moeder, moet men ook op de hoede zijn voor een officier van karl, namelijk een afrikaanse flutromangeest genaamd skipsy, die een shapeshifter is, een slang. Toen ik het beest tijdens het onderzoeken van een flutroman ontmoette krimpte het ineen en viel neer. Dit gebeurde overigens in de nacht, aan de rand van de slaap. Men moet beseffen dat de flutroman een mijnenveld is, en dat skipsy overal valstrikken heeft uitgespannen. Hier moet men dus ook rekening mee houden in het parelduiken. ga altijd gewapend op duiktocht. Wees voorzichtig, en zoek telkens weer naar houvast en aanknopingspunten. Laat je niet meezuigen en meesleuren.

hoofdstuk 11. 1979 – het hagedissen eiland

Daar was de vrouw dus oorspronkelijk voor, als beeld van de besnijdenis, wat ook de vagina voorstelt, en zo ontstijgt de mens dus het vleselijke. Als een vrouw de man vleselijk wil maken dan is dit dus tegengesteld aan haar oorspronkelijke natuur.

Een ander beeld is dus de doornenkroon, wat in principe gewoon een spotkroon is, als de mentale besnijdenis, de doorn in het vlees van Paulus, want in Filippenzen verbindt hij het aan de kroon, en dit is als een prijs, en prijzen moeten betaald worden. In het Eeuwig Evangelie is de doornenkroon ook verbonden aan vogels, wat dus spotvogels zijn. Spot is in principe gewoon een echo effect in de natuur, wat leidt tot vervorming, als de voorbode van vernieuwing. Het eiland van beloften was een natuurreservaat voor zowel kraanvogels als spotvogels. De hoofdpersoon kwam daar om hen te onderzoeken, en moest ervoor zorgen dat hij niet afgeleid werd. Alleen zo kon hij zijn problemen overwinnen. Hij kwam van een verbroken relatie en was herstellende van een ongeluk.

Je weet niet waar het vandaan komt. Er worden prachtige energieën gevangen, geframed, in die flutromans als vlinders, achter glas, en dan moet je ze tot leven wekken, ze op waarde terugbrengen. Je mag niet onderschatten en niet overschatten. Je danst op een koord. Ze vielen in de handen van verzamelaars. Het waren trofee jagers. Het ging om geld, inkomen, soms moesten ze, werden ze gedwongen, zaten ze opgesloten. Soms waren het slaven. Vandaar dat het een detective terrein is. Wat is hier gebeurd ?

Vrouwen die een schrijvers contract hebben en moeten smokkelen.

In 1975 was er het boekje 'Isle of the golden drum' oftewel 'eiland van de gouden trommel' wat in 1979 in Nederland werd uitgebracht als vertaling : flonkerend als kristal. Het ging over een vrouw die met collega's neerstortte en ze moesten een noodlanding maken in de oceaan, waarna ze op een eiland kwamen, een paradijselijk eiland, door toedoen van hun redder die hen had opgepikt, die een auteur bleek te zijn. Het was tegelijkertijd zijn eiland, en hij was dus schrijver van avonturen romans. Er zou pas na twee maanden weer iemand komen, dus ze moesten die tijd op het eiland doorbrengen. Het zou zinloos zijn van het eiland proberen af te komen, en het zou ook zinloos zijn door te dringen in de schuilplaats van deze man door het over te kopen. Deze man was ondoorgrondelijk, had zijn geheimen die hij niet zou prijsgeven, en hij was ze liever kwijt dan rijk. Toch moesten ze dus twee maanden wachten. Er zat niets anders op. Zo konden ze dit prachtige paradijs bekijken. Wel was het wonen ongemakkelijk hier, waar ze over klaagden. Wandelen op het eiland werd hun voornaamste bezigheid tijdens het verblijf. Voor de auteur waren deze indringers of gasten storend, maar ze gebruikten de vrouw om toch informatie van hem los te weken. Heel veel gebied op het eiland was onbereikbaar en onbewoonbaar, dus ze moesten een beetje proberen hun weg te vinden. Eigenlijk draaide alles om een vriendelijke inham waar dan het huis van de auteur stond, en het grootste gedeelte van het eiland was dus onbewoonbaar. De auteur was dus verder vanwege zijn status ook niet omkoopbaar, ook al waren zijn gasten zeer rijk. In die onbewoonbare delen van het eiland huisten dus wel allerlei vogels en kleine groene hagedissen. Toch waagden ze zich in het rotsachtig, moeilijk begaanbare gebied, maar dit liep verkeerd af. De vrouw moest toen alleen weer terug naar begaanbaar gebied, want er waren ook kleine begroeide dalen, zoals bij een waterval, en dan de bewoonbare inham. Ze ging alleen terug om hulp te halen. Ze had toen ook een prachtige ervaring in de natuur hier waardoor ze zich afvroeg hoe ooit iemand dit eiland vrijwillig zou kunnen verlaten. Het was het meest paradijselijke wat ze ooit had gezien. Ze ontmoette een hagedis, en toen het wegbewoog zag ze iets glinsteren wat een sieraad bleek te zijn. Dit nam ze mee, in de hoop een oude schat te hebben gevonden, maar het bleek slechts van iemand anders te zijn die het daar recent had laten liggen. Ze had er zolang over nagedacht, over de waarde van het sieraad, over de geschiedenis die het mee zou dragen, over hoe het haar opwond, maar de anderen deden er heel gemakkelijk over. Toen ze weer bij de mensen was werd ze van een illusie beroofd.

Het houdt haar niet tegen de natuur verder te ontdekken, en door dit alles groeit haar band met de auteur. Ze ontdekt dat hij wel overal kan komen en goed kan klimmen, omdat hij dat nu eenmaal gewend is. Het is zijn eiland. Op een dag wordt ze wakker met een virus, en ze vraagt zich af hoe dat kan in zo'n warm paradijs. De auteur zond haar toen terug naar bed en ze mocht niet bij de anderen in de buurt komen met het virus. Hij wilde niet dat zij de anderen zou besmetten en er was ook geen dokter op het eiland. Haar collega's probeerden bij haar in de buurt te komen, maar de auteur hield hen weg. Alhoewel de auteur boos was had hij een ijzeren zelfbeheersing, zegt het boek. Hij raakte in verbaal gevecht met de collega's om haar, en daarna spraken ze alleen nog met

elkaar uit beleefdheid. Hierdoor werd de band tussen de auteur en de vrouw sterker, maar hij leefde alleen voor zijn werk, en zij zou al zijn werkzaamheden verstoren, dus hij moest haar weer laten gaan. De twee maanden waren bijna voorbij. Het schip zou komen om haar mee te nemen. Op het laatste moment wilde hij haar toch niet weg laten gaan, omdat hij anders het gevoel zou hebben geen woord meer op het papier te kunnen krijgen, en zo eindigt het boek.

De ontmoeting met de hagedis is dus belangrijk geweest voor dit alles. De hagedis is een beeld van de toetsende onbeweeglijkheid, de leegte, het minderen, het minimalisme. Hierdoor trekt het de krachten aan van de andere wereld, van de hogere natuur en kunnen er wonderen gaan gebeuren. Het boek is natuurlijk zwaar metaforisch. De schrijfster is Rebecca Stratton.

1979 roept al lang naar mij, als een natuurvrouw, als een eiland van onaangetaste natuur.

De auteur is niet goedkoop, heeft zijn wereld goed bewaakt. Dit komt ook weer terug in de Vur, in boek 105, de appel :

105. DE APPEL

1. Ik was maar een droom,
2. Mijn spiegel is stukgeslagen,
3. Nu sijpel ik weg,
4. Zij die mij volgen zullen alleen wat appels vinden,
5. En wat verhalen,
6. Om de dag door te komen

Dit gebeurt door de wonden van het leven. Je wordt gevoeliger en dieper, kan minder aansluiting vinden, want het vleselijke kan het geestelijke niet verstaan, en je raakt ook je vertrouwen kwijt. Alles komt op andere manieren tot je, niet meer door vertrouwen, maar door de toets. Zo had de auteur zijn eiland ook ingericht. Eerst moest er waardigheid getoond en bewezen worden. Dit ging uiteindelijk door een virus waartegen antistoffen aangemaakt moest worden, om zo in zijn wereld te komen. Al het andere zou hier niet doorheen kunnen komen. Je geeft niet alles meer direct door, geheel ontbloot, want je bent bang voor verdichting en siamezing, bang voor het aantrekken van parasieten, dus alles gaat via omwegen, wat ook de boodschap van de Vur is, en wat een natuurboodschap is. Het rechtstreekse, onverhulde is te gevaarlijk … Alles is gecamoufleerd, ook als je als naakte wilden in de wildernis leeft ben je nog bedekt met moeder aarde. Daarom is alle overmatige hygiene vandaag de dag ook onzin, want je schuurt alle beschermlaagjes zo weg en wordt dan juist vatbaar voor allerlei virussen. Het is juist een ziekte van de aggressieve chemicaliën die zo goed verkopen omdat het de illusie van schoonheid geeft, terwijl het in de realiteit de ergst mogelijke parasieten aantrekt, want het is niet meer van de natuur, maar het lompe, rechtstreekse van de stad. Je maakt zo meer kapot dan lief is.

hoofdstuk 12. het pad van de hagedis door de tuin van eden

We zeggen dan wel geestelijke, maar hebben het dan eigenlijk over de diepere wereld die genuanceerder is. Je kunt eigenlijk op alles wel exegese toepassen, want het gaat niet zomaar weg, en er liggen dingen in de muur vastgegroeid. Het is een hele uitdaging. Vaak roepen de zeventiger en tachtiger jaren tot mij. De oppervlakkige mens kan dit niet oppikken. Die leeft maar gewoon door, maar er is een veel zintuigelijker leven mogelijk. De geestelijke wereld is eigenlijk alles wat de gewone mens niet kan zien, niet kan opmerken, wat die mens weg heeft gedrukt, maar het hoort er gewoon bij : prachtige energieën. De mens heeft er het geduld niet voor. De mens is er te lomp voor. Van binnen jank ik als ik zulke mensen zie, maar het maakt me ook creatief, en oorlogszuchtig. Het is lijden en strijden. Kruis en boog.

De flutroman : grote tragiek. Buitenaardse energieën raken verstrikt in een vleselijk net van bureaucratie en justitie en worden zo geframed als vlinders achter glas in flutromans voor een markt. Het is gedwongen prostitutie, als een mensenhandel, waarin ze deze vleselijke systemen moeten dienen. Het zijn niet alleen de natuurvrouwen die hier in verstrikt zijn geraakt, maar iedereen is hierin verstrikt geraakt in deze sferen. Iedereen is een trofee van iets geworden. Als je door de flutromans heengaat, wat in principe de levens van mensen zijn, dan kom je een enorme hoop walgelijke vleselijkheid tegen waardoor de mens is omsingeld. Sommige flutromans hebben hier veel van, anderen veel minder, maar het zijn de wachters van deze flutromans die als gevangenissen zijn, als fokkerijen. Je kunt er niet zomaar uit, maar moet het verdiepen, net zoals met de bijbel. Wie zijn de dieven, wat hebben ze gestolen, en hoe bewaken ze het ? Detective terrein.

Of zijn ze misschien zelf ontvoerd ?

Misleidende gevoelens was in 1990/1991 geschreven door Sally Wentworth, pseudoniem van Doreen Hornsblow (1937-2001), wat in 1992 in Nederland kwam, en wat in het Engels Lord of Misrule heet, over een vrouw die een landhuis erfde van haar overleden man, waar nog steeds de familie van haar man woonde. Als de vrouw daar aankomt is ze erg achterdochtig naar de familie van haar man, want ze mochten haar eens als indringer zien. Ze komt samen met een vriendin, en telkens weer gebeuren er verdachte dingen en ontsnappen ze van het randje van de dood, zoals bijna overreden worden en bijna verscheurd worden door een herdershond, voedselvergiftiging en ga zo maar door. Het zijn misleidende gevoelens, want achteraf zijn er dan allerlei andere verklaringen voor, maar je zou kunnen zeggen dat de overleden man een beeld is van het vleselijke wat is afgestorven, en dat de vrouw zo ingaat tot het geestelijke wat het vleselijke had bewaakt, maar dat toen pas de strijd begon, omdat ze met meerdere wachters te maken had, die niet zomaar hun verborgen sieraden zouden prijsgeven. Hierdoor werd ze dus zwaar paranoïde, zeer voorzichtig en achterdochtig, voor haar eigen bescherming, maar kreeg toen daardoor ook de daadwerkelijke uitleg te horen. Het laat zien dat we overal een prijs voor moeten betalen. Zij moest ook haar eigen vleselijke leven opgeven. Ook om het boekje zelf is er dan een strijd, omdat het hier en daar wel verschrikkelijk vleselijk taalgebruik is, sexistisch. Maar de boodschap is uiteindelijk dan toch ook de emancipatie van de vrouw, en het tot bloei komen van haar vruchtbaarheid, die dus eerst zwaar

getest werd. Je zou dus ook kunnen zeggen dat die elementen dan weer bij het verhaal horen, en dat je daar eerst een worsteling mee hebt. Het is dus zeer zeker geen eenzijdig en oppervlakkig verhaal, en we moeten ook altijd in de gaten houden dat als een schrijver een heel vleselijk karakter laat zien dit in principe niet automatisch ook de schrijver zelf representeert, zoals mij dat ook weleens door Konsalik na zijn dood werd verteld. Het kan ook iets zijn waar de schrijver zelf mee worstelt, en soms moet de schrijver bepaalde dingen zo opschrijven voor een bepaalde reden, maar dat wil niet altijd zeggen dat de schrijver er dan ook achter staat. In die zin moeten we dus altijd ook heel voorzichtig zijn met het oordelen van boeken. Soms is het ook een roep om hulp. De schrijver laat iets zien, dat kan een bepaalde demoon zijn. De context blijft erg belangrijk, en de verborgen motieven. Dat kan alleen een geestelijk mens bepalen. Dat kan alleen de gnosis bepalen. Het is en blijft een interessant onderwerp. Er kunnen zich vele lagen en dimensies in boeken bevinden. Van belang is er genuanceerd mee om te gaan en er niet in door te draaien. Het is een missie. Vrouwen schrijven boeken. Vrouwen vragen ergens voor om hulp. Vrouwen brengen een bepaalde boodschap door, al dan niet verpakt. Vrouwen brengen een preek. Staat de mens er open voor ? Het wordt snel over het hoofd gezien. Het zijn niet zomaar roddelblaadjes. Het is escapisme. Het zijn verhalen. Soms schrijven ze voor hun eigen leven, om te overleven. Soms schrijven ze over hun eigen leven, over hun geschiedenis, om er een ander zicht op te krijgen, om het naar boven te brengen, aan te geven. Misschien dat de lezer er iets mee kan. Het zijn energieën die vrij komen.

Je kunt niet altijd de deur gesloten houden. Soms is het een alarm. Soms zijn er buitenaardse invasies en wordt de mens overweldigd, en dan vindt het z'n weg wel. Soms kan dit niet tegengehouden worden. Wat is er gaande ? Waar ben je met je hart ? Het is een worsteling op Pniël. Je mag je niet zomaar overgeven. Ook is er een exodus. De staf van Mozes veranderde in een slang. Wat is het ? Vrouwen schrijven dan literatuur om er diepte aan te geven waar de kerk dat niet doet en waar de kerk dat niet toestaat. Soms gaat het pad dan ergens anders verder, in een ander verhaal, door een andere schrijver.

Als we dan letten op de boodschap van de hagedis uit 1979 uit het boek over het hagedissen eiland, het eiland van de gouden trommel, flonkerend als kristal, van Rebecca Stratton (die leefde tot 1982), dan zien we dat we door het minimalisme kleine sieraden krijgen die achteraf helemaal geen sieraden blijken te zijn, of niet wat we ervan hadden verwacht, of van iemand anders wat we weer moeten teruggeven, enzovoorts, maar dat dit juist toch geestelijke gaven zijn die ons inspireren als we maar diep genoeg kijken, zoals in het Assepoester verhaal. Dat is wat de hagedis ons leert : de magie van het waardeloze, van de honger, de magie van het kleine. Het brengt ons het kruis, schopt onze plannen in de war, brengt ons teleurstelling, gaf ons valse hoop, ja, misleidde ons zelfs, maar uiteindelijk was dit allemaal voor inspiratie om de diepere dimensie te laten zien achter dingen, en daar gaat het uiteindelijk om. Het is uiteindelijk dan zeer zeker geen verdichtende ervaring. Het kan juist zo bevrijdend zijn, dat pad van de hagedis, het pad van 1979.

Soms geven de schrijfsters zelf al aan over wat voor gevaarlijke materie ze schrijven, alsof ze een mijnenveld beschrijven, zoals het boek Forever Eden uit 1982 van Noelle Berry McCue, wat in Nederland in 1983 uitkwam als Tuin van geluk, gaat over het meisje Eden die in haar hof in aanraking kwam met een man die weleens de duivel in eigen persoon kon zijn, de slang. Hij heette Steven, maar hij zou volgens haar ook Serpent genoemd kunnen worden. Maar ze gaat dan wel op onderzoek uit om niet zomaar tot een eenzijdig oordeel te komen, ook in zijn geschiedenis. Hij had een dronken en geestesgestoorde vrouw die zijn kind bij hem had weggehaald en zij schiep in het

hoofd van het kind haar vader als een monster, een sinister figuur die haar haatte, en daarna reed de dronken vrouw zich op een dag in een afgrond, en toen kwam uiteindelijk zijn kind weer bij hem terecht, maar beiden konden ze er maar niet overheen komen. En dan kun je je ook afvragen hoe die vrouw zo is geworden, maar uiteindelijk kwam Eden om er doorheen te prikken en het te herstellen. Ze kon niet zomaar zwart-wit blijven denken over de schepselen in haar hof, de mensen die ze daar tegenkwam, want ze droegen allemaal geheimen met zich mee. Zij moest bij de verbitterde, introverte, paranoïde man zijn innerlijke kind weer terugbrengen, en zich ook ontfermen over zijn eigen kind, om het contact tussen haar en haar vader weer te herstellen. Wel moest ze hierin dus zo voorzichtig zijn als een hagedis om niet zelf ook slachtoffer te worden. Daarom is het in zo'n gevaarlijk paradijs met zo'n gevaarlijke slang, oftewel de verwondingen van het verleden, belangrijk om hierin het pad van de hagedis te gaan, en dingen niet te nemen zoals ze zijn, maar het te gebruiken voor inspiratie en creativiteit. Het is een mijnenveld en dan kan overmoed fataal zijn. Zij zou namelijk zelf ook door het virus gegrepen kunnen worden als ze niet zou oppassen. Verder is het dus echt een flutroman, verschrikkelijk vleselijk, en wordt ze in allerlei oppervlakkigheid meegezogen. In die zin wordt ze dus prooi van de slang, misschien wel van de slang in haarzelf. Wat wil de schrijfster laten zien ? Is het iets waarvoor ze waarschuwt, of zit ze er zelf ook in ? Waar staat de schrijfster dan ergens ? Dat kun je je ook afvragen als je de bijbel leest. Je kunt je dan ook afvragen : Wat werkt er doorheen ? Wat voor buitenaardse wezens zijn dit ? Dat je in ieder geval niet zelf met allerlei vuiligheid wordt meegezogen. Maar wat is dan precies die vuiligheid ? Sexualiteit of wat tot sexualiteit leidt is niet per definitie zonde, maar de oppervlakkigheid, de zonde zelf, zinloos vermaak, frivole, misschien ook wel sexistische, opmerkingen. Weer wil dat niet per definitie zeggen dat de schrijfster hier achter staat, want ze beschrijft karakters, of ze haar daar nu mee vereenzelvigd of niet. Is het op z'n plaats ? Is het op de juiste tijd, in de juiste vorm, of had er wat anders moeten komen, misschien wat onderwijs, wat diepte ? Is dit een sluier ? Wat is het ? In de strijd, het toetsen, van de flutroman moet je echt als een hagedis zijn anders ga je eraan. Het is en blijft parelduiken, en er kunnen overal roofdieren of andere gevaren zijn, maar dat kan ook gebeuren als je de krant leest. In de literatuur wordt alles vaak maar lichtelijk aangeraakt, en gaat alles vaak snel weer over in andere onderwerpen of komt er wat tussen, dus het is niet zozeer pornografisch, maar meer getemperd in een verhaal, als een onderdeel, en vaak komt het er nauwelijks in voor. Maar het typische gelul van stereotype vrouwen en stereotype mannen was iets van die tijd. Vrouwen waren er vaak voor het aanrecht, en mannen moesten rijk zijn, en dat soort onzin. Vrouwtje moest zwak zijn, en mannetje moest rijk zijn met stropdasje, muf pak wat niet kan ademen, autootje enzovoorts. Dat gaat niet speciaal over dit boek, maar dat kom je in het algemeen soms wel tegen, alhoewel lang niet altijd. De flutromannetjes raken het soms ook weer totaal niet aan en kunnen zo veranderlijk en verschillend zijn als het weer. Maar je kunt het voelen, die slang, waar de schrijfster al voor waarschuwde. En Eden nuanceerde het, maar het was er nog steeds. Ze verdiepte het, maar was er nog steeds mee in worsteling. Het was een vrouwenhaat door wat een slechte of zieke vrouw hem had aangedaan, en dat had een generaliserende werking, en floepte ook op Eden over, dat de vrouw toch weer een ondergeschikte rol had. Het was als een virus, en misschien had ze dit virus al. Hij vernedert haar. Noemt haar klein, 'kleine heks', en hij is groot. Ze praat ook voortdurend kleinerend over haarzelf, en hemelt hem op. En dat terwijl ze in zo'n gevaarlijke situatie is. Maar het blijkt dat ze zelf ook een geschiedenis heeft … Was ze daarvoor al in de greep van een slang ? Waren er meerdere slangen in haar hof ? Alles had een oorzaak, een dieper verborgen fundament.

Je moet de boekjes dus een beetje kunnen tackelen. De boekjes geven in principe zichzelf weg. Ze ontmaskeren zichzelf voor de oplettende lezer. Door één zin kan de gehele context en betekenis van het boekje ineens veranderen. Zo kom je door de matrix en kun je het afsluiten, terwijl de rest afbrand. Je moet altijd weer op zoek gaan naar ontsnappingsroutes in boekjes, net zoals in de bijbel.

Eden wilde een vakantiepark maken. Dit zinnetje schoot eruit : 'een vakantiepark in een bos aan het meer met getrainde instructeurs, die de kinderen zouden leren hoe ze veilig waren op het water en in de wildernis konden overleven, in plaats van alleen maar gediplomeerde babysitters.' (p. 151-152)

Dat was uiteindelijk wat ze een hongerige man wilde voorzetten, en daar was misschien ook alle strijd over. Het boek stelt dat het niet goed ging tussen Eden en Steven, de serpent. Ze had niet het gevoel dat zij bij hem ergens voor deugde. Het boek stelt : 'Ze wilde er niet op ingaan; ze had al genoeg tijd verspild aan nutteloze spijtige gedachten. Ze kon beter denken aan de veranderingen die ze had gepland voor het park.'

Het park was haar hof, de hof van Eden, en daar werkte ze voor, en ze was gericht op dat werk, om mensen er te kunnen laten overleven, in de natuur, in de wildernis. Dat was haar doel. Ze wilde niet afgeleid worden door de slang. Ze had er al genoeg mee geworsteld. Toch wordt er dan weer in verkleinwoordjes over haar gesproken. Die slang is gewoon aanwezig. Je voelt het. Het boek is gewoon geheel doorweekt met die slang. Een vriend heeft dit door en probeert haar te beschermen tegen de slang, maar de slang wordt woedend, en het dreigt totaal te escaleren. Toch weet zij dat de slang veel subtielere en doeltreffende manieren had om zijn ongenoegen te uiten. Er waren andere soorten van mishandeling. Maar dan gebeurt er iets in Eden zelf : Ze accepteert geen verdediging van die vriend, en zend hem weg, na zelf ook boos te zijn geworden. Ze offert haarzelf dan op, en de slang wordt weer enorm groot, de man komt weer op een enorm voetstuk. Als door een virus kwam ze weer in zijn wurggreep. Ze beschrijft dit als dat hij alleen maar het vleselijke wil en niet het geestelijke. Hij wil haar lichaam, niet haar ziel, en dat is een dof verdriet voor haar. Zij had wat meer diepte gewild. Daar was ze immers Eden voor, de paradijselijke hof, die een duidelijk doel voor ogen had. Het is heel tragisch. Eden ziet dat hij alleen maar haar omhulsel wil, maar geeft dan uiteindelijk maar toe, zo van 'het zij zo.' Ze beleeft het als een gevangenis waaruit ze niet kan ontsnappen. 'Vooruit dan maar,' maar ze huilt er wel bij. Ze beschrijft hem dan als een heidense afgod, en als hij dieper wil gaan, dan protesteert ze ineens. Ze kan hem niet toelaten. Ze spande haar lichaam in zwijgend protest zegt het boek. De slang is woedend. De slang begint te schelden, wat ook terugkomt in de bijbel in het boek Daniel en Openbaring. De slang krijgt niet wat het wil. Zij is geschokt en blijft zwijgend onbeweeglijk zitten als een hagedis. Hij noemde haar een kleine idioot. Het hele boek door gaat het over deze knipperlicht relatie. Het is hetzelfde als hoe de mens zit opgesloten in het vleselijke, wel of niet door zijn eigen schuld, en moet daar een gevecht mee voeren, verdiepende, loslatende, en het goede ervan bewarende. Ze komt niet meer los van deze herinnering en moet dan het beste ervan maken en het een plaatsje geven. Ze kan het kind niet met badwater weggooien. Deze slang zit te diep, heeft teveel van haar, dat het niet strategisch is om het allemaal totaal af te kappen, en dat zou ook een mission impossible zijn. Ze zijn dan inmiddels ook al getrouwd. Zij is Eden, hij is de slang, en de tuin gaat door zekere seizoenen om de schoonheid van de natuur tot uiting te brengen.

Hoe was dit alles gekomen ? Het boek beschreef de diepere geschiedenis van dit alles. Eden was eens met het dochtertje van Steven, de slang, die veel was pijngedaan door haar moeder. Toen

vertelde Eden dat zij ooit eens getrouwd was en ook een dochtertje had, maar dat haar man te hard reed en dat de auto verongelukte. Ze werd toen wakker in het ziekenhuis en kreeg te horen dat haar man en haar dochtertje niet meer leefden, dus ze kon Dawn's pijn begrijpen. Dawn had toen gezegd dat zij toen wel haar dochtertje zou wezen. Dat wilde ze graag en ze omhelsde haar nieuwe dochtertje, en het genas haar, maar toen besefde ze ook dat ze voor altijd hier aan vast zou zitten, ook aan haar vader, Steven, de slang. (p. 69-71)

Het zijn ingewikkelde situaties, 'interlocked'. De mens is schaakmat gezet en moet er doorheen. Je kan ergens uit weggaan, maar hoe krijg je het uit je weg ? Er zijn vele onzichtbare contracten, vele onzichtbare navelstrengen en vele onzichtbare belastingen. De mens ontkomt er niet zomaar aan. Het raadsel van Eden moet opgelost worden en van de slang, en zo ook van de staf van Mozes die in een slang veranderde en de exodus veroorzaakte. Heeft de mens de slang nodig ? De slang bood ook de gnosis aan. Het is dus allemaal heel dubbel. Het is een kruis waar de mens niet aan ontkomt. Daarom wees Mozes ook op de slang aan de paal, of aan het kruis, in de wildernis, opdat de mens zou leven. In het boek 'Misleidende gevoelens' erft een vrouw het landhuis van haar overleden man, wat vol geschiedenis zit, genoeg om uit te pluizen. Als het vleselijke is gestorven, dan is er nog zoveel van over wat nog belangrijk is, zoveel van het geestelijke wat altijd werd afgehouden. Dat is de worsteling met de slang in het paradijs. Om het diepere nog naar boven te brengen voor een doorgang. Deze boeken vullen elkaar dus aan, horen bij elkaar, leggen elkaar uit. Dat het verder gaat met bijbelse thema's is overduidelijk. Hierin dienen we dus te zijn als de hagedis, ons aan de voorschriften houdende, zoals 'Misleidende gevoelens' ook zegt tijdens de voedselvergiftiging : 'Ze houdt zich keurig aan de voorschriften van de dokter en rust op haar kamer.' (p. 137)

hoofdstuk 13. het pad van de hagedis tot de kameleon – door het paradijs komen tot de ark van noach

In Forever Eden, Tuin van Geluk (1982/ 83) van Noelle Berry McCue is de slang dus een misbruikte weduwenaar met een misbruikt dochtertje waar de hoofdpersoon, Eden, de zorg over heeft genomen, ook om haar eigen gemis op te vullen, omdat ze haar eigen dochtertje door een ongeluk heeft verloren. Het is dus een diepere exegese van het boek Genesis, het paradijs verhaal eigenlijk.

Tot Eva werd gezegd in Genesis 3:16 : 'Ik zal zeer vermeerderen de moeite uwer zwangerschap; met smart zult gij kinderen baren en naar uw man zal u moeten terugbetalen (Aramees), en hij zal over u heersen.'

In het Aramees gaat het hier over het terugkeren naar haar eigenaar, tot baal in de grondtekst, een ephitet van Hadad, de god die over de hemel, het paradijs, heerst, en zonder wie er alleen maar

ellende en hongersnood is. In de grondtekst moet ze zich tot deze god bekeren voor wat ze verkeerd heeft gedaan, en een soort belasting betalen of schuld (pny). Ze moet hem dus grootmaken en groothouden ter bescherming ook van het kind, anders zou hij zich in zijn woede kunnen vergrijpen aan het kind. Dat is ook de tragiek en achterliggende gedachte van de kleinering van de vrouw en de grootmaking van de man. Maar Hadad was ook een oorlogs-orakel, oorlogsprofetie, en in de Hebreeuwse grondtekst wilde zij hem als een beest verslinden, hem overweldigen als een stortvloed. Het gaat dus ook over de worsteling met de slang wat door de gehele bijbel heen doorgaat en ook in het boek. Het oorlogs orakel moet afhandig gemaakt worden door verdieping, door exegese. Haar zaad zou uiteindelijk het zaad van de slang overwinnen, oftewel ontcijferen en oplossen. Afgoderij is dus vaak gedwongen, zowel tot kind als tot vrouw, en ook mannen moeten onder deze systemen buigen. Soms moeten ze wel omdat ze gechanteerd worden, ter bescherming van henzelf en degenen die ze liefhebben, zoals ook in het verhaal. Uiteindelijk wordt de oorlog juist ook gewonnen door de strategie van spionage, van camouflage. Alleen dan heeft de mens overlevingskans, zoals Darwin stelt dat de natuurlijke selectie plaatsvind door aanpassingsvermogen en flexibiliteit, zonder de eigen identiteit te verliezen, maar juist als onderdeel ervan, wat plaatsvindt in de context van oneindige diversiteit. Dit is het pad van de eenling, van de hagedis, van de kameleon. Alleen zo komt de mens veilig door het mijnenveld van het zogenaamde paradijs.

Ons boek 'The Dragon Lives Among Us', de draak leeft onder ons, zegt over de hagedis :

'Wanneer we worden aangevallen door de Delilah-geest, kunnen we ons daarin verheugen, omdat het ons de stenen van de borstplaat brengt. Het zal ons helpen om contact te maken met God en een perfecte bemiddelaar zijn. De stenen leiden ons naar de voeten van Christus waar we kunnen zijn zoals Maria. De voeten van Christus zijn als het koperen altaar, ze verpletteren de vijanden en gebruiken ze als voetenbank. Dit is de plaats van bevrijding. We bidden in deze dagen dat God zijn koperen altaar zal herstellen. In Hebreeuwse wortels is dit de trap van de hemelvaart en orakel-interpretatie. Het verwijst naar het meervoudige karakter van God, de toerusting (zalving) van de kameleon. Het brengt ons in feite hemelse flexibiliteit en creativiteit. Wanneer we dichter bij het koperen altaar komen om ons leven op te offeren en hogepriesters te worden, weet dan dat de betekenis van de wortels ervan in het Hebreeuws is: boeien en kettingen als in rinkelende belletjes. We moeten dienstknechten van God worden, maar eerst worden we als steen, dat is de toerusting (zalving) van Maria of de toerusting (zalving) van de Hagedis. We zijn niet geroepen voor dienst, maar om aan Jezus' voeten te zitten. Hij is degene die door ons heen moet werken, door Zijn Geest, dus eerst moeten we doof worden voor de wereld, onbeweeglijk voor de wereld. Eerst moeten we zwijgen en God gebruikt de geluiden om ons heen om ons te laten zoeken en te verlangen naar deze stilte. Het koper is eigenlijk de lust van de Heer. Lawaai doet pijn, slaven maken lawaai en de wortel van 'pijn' in het Hebreeuws is eigenlijk 'dansen'. Geluid programmeert ons, en God wil ons in Zijn stilte oproepen om uiteindelijk door Zijn Geest te worden aangedreven. Lawaai is een kruis dat ons naar dat doel leidt. Lawaai is een dief, een ontvoerder die veel pijn veroorzaakt, maar eigenlijk 'komen we binnen', komen dichter bij God.'

'De vertaling van de bijbel verborg de grondtekst en de oorsprong ervan is het beeld van het beest, zodat ze allemaal het merkteken zouden ontvangen. Deze beesten zijn de wereldkerken. Wanneer er een beweging van God is, bouwt de mens instituten. Elke kerk heeft zijn eigen bijbel en zijn eigen geest gemaakt, en daarom is het zo belangrijk om terug te gaan naar de wortels. We kunnen deel

worden van het beeld, het beeld, van het beest, maar God heeft een veel beter plan voor ons: een Mariabeeld worden, dat aan de voeten van Christus zat. Dit wordt ‘de aankomst (toerusting, zalving) van de hagedis’ genoemd.'

'We worden voor deze baan betaald, door het bloed van Christus en door de ‘telos’, een tijdperk van doel. Christus is de ‘telos’, de prijs, zoals we zien in openbaring 1. De ‘telos’ is de terminator, waarop alle dingen betrekking hebben. De telos is het doel, het voedsel waarmee we leven. (…) Telos is een ingrediënt van het bloed van Christus, het hemelse geld, waarmee we leven. Zonder 'telos' kunnen we niets doen. Christus kocht ons vrij door deze kostbare ‘telos’, door zijn verborgen manna, en het bracht ons in kuisheid, in discipline, door onze oude natuur te beëindigen. Door de 'telos' kunnen we onze oude banden kwijtraken die ons in slavernij houden. ‘Telos’ is als de belasting van de hemelse stad, de ‘polis’, het nieuwe Jeruzalem. Het is onze heilige dronkenschap, ons bedwelmende medicijn om de giftige stromen in ons lichaam te verwijderen, en het houdt ons veilig. Het is onze heilige gebondenheid, de heilige ijzeren kettingen die ons op één lijn houden.'

'Een enorme bron van het (...) bloed van Christus, als een hemelse geldschepper, een hemelse bank Al deze stenen zijn bloedlijnen, ingrediënten van de heilige ketens, het bloed van Christus.'

'Telos is ook gerelateerd aan het 'einde' van de staart, de 'oura', die gerelateerd is aan de slang, de ophis, wat wijsheid en sluwheid betekent. Het is de kracht om pijn te doen (openbaring 9:19), en hierdoor is alles gebonden. Zoals geld de heerser op aarde is, zo is Telos de heerser in de hemel. Het bevat zowel het vuur als de stem van het bloed van Christus. Het komt voort uit de troon van God, ook inclusief de kristallen rivieren van personen. Deze zijn bevroren, want in Griekse grondtekst duidt het op 'vorst', en de balans tussen vuur en ijs die we ook tegenkomen in Ezechiël 1. De Telos heeft daar de perfecte balans voor. Degenen die in vorst leven, hebben de Hagedis toerusting (zalving) ontvangen, de toerusting (zalving) van Maria. De Telos zorgt voor de bewegingen en elke vorm van uiting. (…) De Telos bindt ons aan de heilige bloedlijnen van Gods stammen.'

'De hagedis zal de kameleon voortbrengen, de weg naar de ark van Noach, wat letterlijk 'rustplaats' betekent. Er zal een nieuwe vloed komen: die van vuur en bloed, maar in Noach, het type van Christus de Timmerman, zal er rust zijn.'

Tot zover ons boek uit 2006 : The Dragon lives among us' oftewel de draak leeft onder ons. We moeten goed begrijpen dat Christus de tweede Adam is. Het hoort bij elkaar, en we zien hier nog steeds de verplichting van de mens tot de slang. Adam, oftewel Hadad, is het bloed-orakel, het oorlogs-orakel, en de vijand wordt dus in die zin gebruikt als het oorlogs-orakel. Dat is de hele bedoeling ervan. Dit is het leren profeteren door de tekenen der tijden, tekenen lereen te interpreteren, wat allemaal tot het shamanisme behoort. Dit is dus zeer strategisch, op het pad van de hagedis en de kameleon, door het paradijs, langs de bomen van Eden.

Ze buigt aan de voeten van Christus, anders zouden die voeten haar vertrappen. Anders zouden die voeten ook haar kind vertrappen. Ze buigt als lezende het oorlogs-orakel, wat ze hem afhandig moet maken, want uiteindelijk behoort zij deze voeten te zijn. Ze is dus niet alleen de hagedis, maar ook de kameleon. Het bloed van Christus is het bloed van Adam, wat spreekt van een diepe geschiedenis die zij niet over het hoofd mag zien. Zij mag namelijk niet eenzijdig zijn in haar oordeel en moet

komen tot 'hoor en wederhoor', oftewel ze moet beide kanten van het verhaal horen, en komen tot de verborgen dieptes en bronnen ervan.

Zij had zorg genomen over het dochtertje van de slang, die haar al dan niet had ontvoerd. Dit was de vader van het kind, de bron van haar leven. Zou zij daarom zomaar de vader van het kind vernietigen ? Nee, zij ging strategisch te werk, en maakte er het beste van, voor zowel het kind als haarzelf. Dingen zijn niet zwart-wit. Het boek geeft een beeld wat dichter bij de oorspronkelijk dualistische grondtekst ligt om zo af te rekenen met eenzijdige patriarchische misvertaling. Zij brak zo het wereldrijk van de slang af.

hoofdstuk 14. van exorcisme tot exegese

De relatie tussen mens en slang is een beeld van de relatie tussen de lagere klasse en de hogere klasse, zoals in het gedicht de houthakkersdochter (Woodman's Daughter) uit de jaren 1800, waarin een jongen van stand vruchten aanbied aan een arme houthakkersdochter, die ze dan aanneemt, wetende dat het nooit tot een huwelijk zal kunnen komen vanwege hun klasse verschil. In sommige gevallen is dan eerst een inwijding noodzakelijk, terwijl in andere gevallen dat gewoonweg niet mogelijk is, en in weer andere gevallen dit ook niet aan te raden is. Dit is de duizelingwekkende gecompliceerdheid tussen de klasse verschillen en hun relaties, oftewel van de relatie tussen de mens en de slang in het paradijs. Vannacht had ik hier ook een droom over, dat de slang, de hogere klasse, was gestorven.

De jongen van stand die de vruchten aanbiedt is in het gedicht het zoontje van de landsheer van het gebied.

Tino Mogo is de technicus van Karl, als een soort pseudo-ragnarok die de flutromans in de mens installeert, de zogenaamde mug-implantaties. Ik had er een droom over vannacht. Dit zijn hele lange pseudo-egyptische nut-pluggen, als scherven, die in het brein van de mens worden geschoten. Hierdoor wordt de mens verstrooid en afgeleid. Ik zag wat van die scherven of pluggen verwijderd worden, en er kwamen hele lange donkere natuurvrouwen toen door ineens. Dat was meer een technisch effect. Het beeld zou zich vanzelf herstellen. Dat is ook de nut-ervaring, dat alles eerst heel langwerpig doorkomt. Dat heeft te maken met het feit dat het allereerst een soort snoeren zijn.

Hoe gaat exorcisme daadwerkelijk ? Niet door lomp alles uit te drijven, maar door exegese. Als je alles zomaar gaat wegsnijden maak je meer kapot dan lief is. De mens moet de filterologie kennen, hoe te filteren, hoe te zuiveren, hoe veilig te verwijderen, een programmaatje om te oninstalleren. Heeft de mens daar wel geduld voor ? De opportunistische prosperity mens in ieder geval niet. Maar gij geheel anders …

De slang en de mens in het paradijs, de slang verbonden aan een boom, wat ook weer terugkomt in het Mozes verhaal, de slang en de staf, de slang op de paal of aan het kruis. Het is de mens die van de ene familie in de andere familie komt, door adoptie. Hoe gaat dat in zijn werk ? Er valt iets weg en er komt iets bij, iets nieuws, zoals bij een scheiding of een overlijden. Het is verbonden aan de exodus waarvoor de zee wordt gespleten. De mens gaat eerst door de tragedie van het kruis. Hoe diep gaat dit ? De mens staat er niet bij stil, neemt alles maar in zich op. Deze ongevoeligheid moet sterven. De mens heeft makkelijk oordelen over de slang, totdat de mens zelf de slang is, als beeld van de gekruisigde. Dan piept de mens wel anders, want dan is de mens ineens ook in restrictie, en moet de mens ook vechten voor zijn leven, voorzichtig zijn, paranoïde zijn, soms zelfs hard. De slang is de ingewijde in het kruis. Hij kan niet meer vliegen, staat niet meer op beide benen, maar heeft alles verloren, en gaat door het stof, kan niemand meer vertrouwen. Het is als het ontvangen van een virus en dan het virus onherroepelijk doorgeven. Daar staat de slang voor. Hele families trekt het mee, hele samenlevingen.

Het is een soort communicatie paal, een soort opening tot de parallelle werelden. De mens wordt van slang tot hagedis tot kameleon aan het kruis, en channelt zo nieuwe werelden door de oneindige variaties in identiteit, wat een heel darwinistisch principe is om te overleven : de meest gevarieerde overleeft het.

De oer-archetypes van het verliezen van de partner, door bijv. scheiding of de dood, zijn heel symbolisch, in de zin dat het kan staan voor het afbreken van vleselijke contracten, maar ook in de zin van het winnen van begrip en uitleg wat betreft de ander, het verkrijgen van inzicht, waardoor de partner dus in principe ontbloot is, deels of geheel, en dit niet op een vleselijke manier, maar in de context van de natuur, waarin de mens diepere principes ervaart. Het is een onderwerp wat telkens weer terugkomt in de vrouwen literatuur, zoals in het boek Glen of Sighs, oftewel vallei van zuchten, uit 1972 van Lucy Gillen, wat in 1979 in Nederland uitkwam als 'als een zoele zomerbries'. Een vrouw bezoekt de familie van een vriend, en komt er al snel achter dat hij zijn vorige verloofde de zelfmoord heeft ingedreven om haar te krijgen, waar ze natuurlijk niet op ingaat, en er dan vandoor gaat met een neef van hem, een schilder, die haar naar de natuur trekt om haar in natuur context te schilderen zoals ze daadwerkelijk is, want die zogenaamde vriend draaide altijd alles om wat ze zei en liet alles heel anders klinken, zodat ze haarzelf ook nog onterecht schuldig voelde. Dat gaat er dan ook over dat de mens niet frivool moet zijn, niet goedgelovig, maar alles moet toetsen, terug naar de natuur. Anne Hampson, die vanaf eind zestiger jaren schreef, schreef in 1971 het boek 'Dark hills rising', rijzende donkere heuvels, wat in 1976 in Nederland vertaald werd uitgebracht als 'de wonden helen', over een vrouw met een dronken partner die hun auto in de prak rijdt waardoor ze onvruchtbaar wordt, en hij dan de verloving verbreekt. Het boek gaat erover hoe zij daar overheen probeert te komen, en zo wordt ingewijd tot een nieuwe familie, een man die ook het één en ander achter de rug heeft tot het punt dat hij vrouwen helemaal niet meer vertrouwd. Hij heeft ook een dochter die geheel ongevoelig is voor pijn, zowel geestelijk als lichamelijk, en die enorm moeilijk in de omgang is. Aan het eind komt die dochter ook te overlijden, en dan komen ook die man en die vrouw wat dichter bij elkaar, in de zin dat de ongevoeligheid is afgestorven. Al deze gebeurtenissen hebben dus diepere archetypische betekenissen. Het sterven is niet een daadwerkelijk sterven maar een begrijpen. De slang glijdt dus over het bed, over de banken, tussen de kussens, maar het is iets anders. De slang wordt hagedis, dan kameleon, en dan ergens is er een kruispunt, als het winnen van de loterij. Dat is ook wat Pniël betekent, zoals het in ons boek 'the

dragon lives among us' wordt beschreven : het draaien van de seizoenen. Juist door de worsteling klikken dingen dan in elkaar, en andere dingen vallen weg, en dat moet ook wel. Het is een tijd van het verkrijgen van inzicht, dus oude zienswijzen worden overboord gegooid of dieper uitgewerkt. Kun je door de dingen heenkijken om de diepere natuur te zien ? Het boek gaat over een vrouw die dus door een ongeluk er littekens aan over heeft gehouden en zich afvraagt of ooit nog iemand van haar zal kunnen houden, met name omdat ze onvruchtbaar is. Als je dit letterlijk neemt wordt je gek, maar je moet het geestelijk nemen. Uiteindelijk zijn die littekens herinneringen die in haar branden, van iemand die in principe gewoon haar brein had verkracht, en juist die innerlijke littekens waren de sleutels om een man te bereiken die ook zo kapot was gemaakt. Het zijn sleutels. Dit is in diepte gewoon de verzoening van je eigen innerlijke archetypes, het verzamelen van de afgebroken stukken van jezelf.

De mens voelt zich verwond, onbegrepen, beschaamd. Er zijn muren om die mens gebouwd. Maar in wezen is die mens van zichzelf afgescheurd, en de diepere betekenissen van het paradijs en de vrouwen literatuur kunnen dit dus weer herstellen, door exegese dus. Zou het zo zijn dat er voor vrouwen nog een taak was weggelegd naar de vele patriarchische eeuwen waarin mannen het altijd voor het zeggen leken te hebben ? Vandaar dat de zeventiger en tachtiger jaren zo belangrijk zijn. Maar waak voor de vele valstrikken, want zoals er vele valstrikken waren in het patriarchische tijdperk zijn er ook veel, heel veel, valstrikken in het matriarchische tijdperk. Vandaar de noodzaak van exegese en profetisch-demonologische leiding door deze gevaarlijke mijnenvelden van het paradijs, de worsteling met de slang, de hagedis en de kameleon, tot aan de ark van Noach.

Dus wat betekent die combinatie : boom en slang, in het paradijs, of slang en staf in het Mozes verhaal. Dit is de verbinding tussen de slang, de gekruisigde dus, en de hagedis die het wordt, de onbeweeglijke, de paal. De boom is dus het beeld van de hagedis, en deze combinatie geeft dus uiteindelijk toegang tot de kameleon, de camouflage, de strategie, de diversiteit, het draaien van de seizoenen.

hoofdstuk 15. het zaad van orion

Vannacht had ik een droom van haaien voor de kust van Zeeland. Er was een meisje met een pop in Middelburg en Middelburg werd onderdrukt door rechters en dokteren met zware stemmen, zo ook werd het meisje onderdrukt wat ergens symbool voor stond. Ik ging op onderzoek uit en ik volgde deze lijnen en kwam op een zolderkamer uit bij een jongetje die een zogenaamd kameleon-apparaat had waarmee hij zijn stem kon vervormen, en waarmee hij rechtertje en doktertje kon spelen overal. Ik kon hem toen het apparaat afhandig maken met zijn instemming want het was een heel gevaarlijk

apparaat. Hij zei ook dat hij er vanaf wilde, want volgens hem stonk het apparaat (naar vis voornamelijk). Toen ging hij buitenspelen en zong kinderliedjes.

Dat lijnen volgen ging ook allemaal door gesprekken met die zware stemmen, en ik ondervroeg ze. Het had ook allemaal met verzamelaar geesten te maken die dokters en rechters gebruikten om de mens vast te zetten en in een museum als trofee, en van de ingewanden van die mensen werd 'zalm' gemaakt voor de zalm industrie. (Dat is dus daadwerkelijk wat er gebeurt als je naar de dokter gaat)

De dokters en rechters industrie zet mensen vast, zet mensen op, zodat ze tot steen worden, en zij zijn uitgezonden als een soort huurmoordenaars of huuropzetter door verzamelaars, al dan niet om te eindigen in flutromans. Om hier veilig tegen te zijn en uit te ontsnappen moet de mens worden als een hagedis. Het is er ook voor om juist deze antistoffen aan te maken. Dat is de betekenis van de slang (gekruisigde) en de boom (hagedis, minimalist).

Verder was er een droom over een bekeerde Hitler die boven een zee mensen uit de woeste golven trok. Zijn project heette 'De Redding' en zo kon hij wat terugdoen voor het overblijfsel van de mensheid die hij zoveel schade had berokkend tijdens zijn leven.

We mogen zeker niet bij de hagedis blijven steken of het misbruiken als in daadwerkelijke vleselijke verharding, en lagere aardse bevrorenheid, zoals bij Mary Baxter en haar eeuwige hel verhalen. Augustinus wijst op de vuur salamander die in vuur weet te overleven. Nu is de salamander een heel speciaal dier met regeneratieve krachten, die zijn lichaamsdelen opnieuw kan aanmaken als die afgebroken zijn. Ook zijn sommige soorten dimorfisch, d.w.z. er zijn geslachtelijke verschillen buiten de genitale verschillen. Oorspronkelijk wijst het terug op een paradijselijke oogklier, maar sinds de val van de mens uit het paradijs is deze kennis verloren gegaan en ook het bezit van deze klier. Daarom lopen mannetjes vandaag de dag veelal te pronken met hun stropdasjes en vrouwtjes met hun oma-haarknotjes in hun dementie, denkende dat ze zo heel wat voorstellen, wat natuurlijk puur zot is, maar wat een resultaat is van het verlies van deze klier, en op een hele bizarre manier wijzen deze dingen dus terug op deze klier. De mens moet dus weer terug tot het regeneratieve salamander oog, oftewel tot Salomo die de verbinding tussen mens en natuurmoeder herstelde. Dit gaat over het oog van Salomo, over de oorspronkelijke paradijselijke wijsheid.

Kikkers ademen veel door hun huid, zoals ook sommige salamanders. Dit is in feite zeer abstract wijzende op het belang van de donkere natuur moeder. Haar donkere huid geeft een bepaalde stof af die de geestelijke mens van de gnosis nodig heeft om te leven. De Vuh onderwijst hier uitvoerig over. De paradijselijke longen zijn oorlogslongen, en zitten anders in elkaar dan de lagere aardse longen :

'De Heilige Geest, de Griekse luchtgod, adem, wilde mensen loskopen uit het paradijs, uit de wildernis, om zo hen tot slaaf van prosperity te maken, van het Babylonische systeem. God zond toen allereerst een simulator Heilige Geest, om de mens terug te voeren tot de wildernis.

In Iyowb (Job) 7 : 11 staat dat de RUWACH, de Heilige Geest, de adem, de wind, gebonden zal worden, en nauw gemaakt worden, en de mond gesnoerd. Hieruit zal DABAR, het profetische woord, vrijgezet worden. NEPHESH, ziel, zal bitter, MAR, gemaakt worden, waarvanuit zal

worden gemediteerd, geklaagd en gezongen (SIYACH). Dit komt telkens weer naar voren in het boek Iyowb, dat er afgerekend zal worden met de Geest, om over te gaan naar de bitterheid van de ziel.

9 : 18 – God zal mij niet RUWACH (Heilige Geest, adem) laten ontvangen, maar zal mij vullen, verzadigen (SABA) met bitterheid in de ziel.

Het hart van het paradijselijk lichaam, de APH, betekent de ademnood, de wurging, maar die heeft dus de diepere betekenis van de halsketen. Door de zondeval was er de slavernij tot de windgod DOOR ADEM, door GEEST. De paradijselijke APH raakte verloren en in de vergetelheid. En geleidelijk aan werd de Geest over de Ziel geplaatst, en alles begon zijn betekenis te verliezen. De mens verloor profetie en werd gebonden aan vaagheid, prosperity geestelijkheid, loze wolken zonder wateren/ mayim (II Petrus 2).

De gevallen aarde is de aarde van spieren, van spierkracht, als een zegel wat ons afhoudt van God. Dit zegel moet doorbroken worden. In de originele teksten wordt het juist duidelijk dat de mens werd geschapen in een gebrek aan adem, de heilige woede, APH. De APH is het paradijselijke hart, als de heilige halsketen waardoor men met God verbonden is. De paradijselijke aarde werd geschapen in de nacht, en het nachtzicht werd gegeven.
Wij leefden in het visioen van goddelijk zaad, door het bloed.

De APH, de heilige woede, heeft geen adem, maar goddelijk zaad. Vertalers vertaalden 'neshama' heel selectief als de adem die God geeft, om zo mensen te verbinden aan de macht van de lucht. NESHAMA betekent ademnood, ademloos, en dit behoorde tot de vrouw die baarde. Het had te maken met de moederschoot. Ook had het te maken met de heilige woede, als goddelijke inspiratie. Dit is ook de heilige kennis, de gnosis. Het komt van NASHAM, vernietiging als een onderdeel van het scheppingsproces, als het geven van geboorte. Dit is wat God de mens schonk in het paradijs. In het Aramees is dit het zwellingsproces van inspiratie en prikkels, de reflex. Dit zwellingsproces komt niet voort vanuit hebzucht, eetzucht, materialisme, maar vanuit honger, het heilige vasten, in het Aramees. De schepping van de mens gebeurde dus in de heilige moederschoot, in het goddelijke zaad. Dit is in het Aramees ook de geestesvervoering, de heilige dronkenschap (NAPAH).'

'Het paradijs kent geen adem. Zij die in het paradijs leven zijn de ademlozen. Zij leven door bloed en goddelijk zaad. De tweede schaal brengt terug tot het ademloze paradijs, als door een poort. Dit is een jacht. De zee is YAM, JOM, oftewel Jezus, waarover oordeel wordt uitgegoten. De tweede schaal brengt visserij. De NEKROS, de ademloze paradijselijke die de heilige halsketen heeft ontvangen komt met het slachtmes, met het zegel van het rode paard, om een slachting aan te richten in de zee. Dit slachtmes is de stam GAD. Dit is de jagers-stam en slagers-stam. Zij vormen het rode paard van God, de rode steen.'

'Het slachtmes, GAD, is dus in de handen van de ademloze, de NEKROS. GAD, als de rode steen, de bloedsteen, oftewel het rode paard, is in handen van REUWBEN. REUWBEN is dus de

ademloze. De stam REUWBEN is dus de halsketen, de APH, het hart van het paradijs. Dit is de tweede schaal, de ademloze.'

'In het heelal zijn een heleboel planeten die de aarde beinvloeden voor zuurstof. Zonder deze planeten zou er geeneens zuurstof zijn. Er zijn hele bloedlijnen van planeten die een ingewikkelde code vormen voor de afhankelijkheid van de mens aan zuurstof. Het zijn zuurstof-planeten, ook planeten die het functioneren van de menselijke long beinvloeden. STRILAR is een boze geest die deze bloedlijnen beheerst. Hieruit zijn ook Jezus en de Heilige Geest voortgekomen, Long en Adem. Deze bloedlijnen houden het heilige, eeuwige zaad tegen. Wij moeten leven vanuit het heilige, eeuwige zaad, en dat moeten we leren. De lucht die we inademen is vol van boze geesten, maar wij kunnen beginnen met het inademen van het heilige, eeuwige zaad. Hierdoor moeten we verbonden worden aan hele andere planeten, en wel in het stelsel van Orion. Wij moeten leren leven vanuit Orion, vanuit het eeuwig zaad van Orion. Zuurstof is de macht van de dood.

Orion zal langzaam overnemen. Orion zal de lucht, de zuurstof meer en meer infiltreren. Wij moeten de strijd aangaan tegen zuurstof, en de jacht erop beginnen. Vaak manifesteert zuurstof zich in visvorm. Tussen de longen in het gnosis-lichaam – longen die overigens door de Gorgonen waren geplaatst – was er nog steeds een orgaan van tepelstof, die het eeuwige zaad kon absorberen. Die longen zullen weggenomen worden door de groei van dit orgaan. In het EE is de tepelstof belangrijk als een basis-stof van het paradijselijke lichaam. De tepelstof kan ook de menstruele cyclus in standhouden voor de vruchtbaarheid. Dit gaat op een hele andere manier dan op de gevallen aarde.'

(..)

'De zondeval werd veroorzaakt door de longen, en de mens kreeg longen, om zo afhankelijk te worden aan de luchtgod, de valse leegte, die niet diep gaat. Zuurstof was een zegel over het eeuwige zaad. Wij moeten strijden tegen de longen, en het eeuwige zaad inademen. Onze longen moeten vervangen worden door de paradijselijke afgrond, de heilige leegte. Wij moeten het heilige vlees ontvangen.'

'De longen maken mannen opgeblazen. Ze blazen zich vol met lucht en paraderen dan alsof ze de baas op aarde zijn. Longen zijn de vervloekte creaties van de duivel. Zij maakten ons afhankelijk aan de luchtgod, en die wilde ons trotsmaken. Zodra mensen zich boven anderen willen verheffen pompen ze zichzelf vol met lucht om groter te lijken. Dit is het werk van boze geesten. Qayin versloeg dus Hobel, zuurstof, om zo de Enek, de halsketen te ontvangen en het paradijselijke teken, waardoor hij toegang kreeg tot Nuwd, de paradijselijke afgrond.'

'De longen, het ademende deel, staan dus onder het oordeel. Wij moeten beginnen met het inademen van het eeuwige zaad. Waar een long sterft, kan een verbinding komen met het eeuwige zaad. De long zal afsterven, om plaats te maken voor het paradijselijke genitaal. Door bloed en zaad zal de mens leven. Adem zal sterven, zuurstof zal vergaan. Onderscheiding zal vrijkomen.'

'Om het afgedwaalde volk vatbaar te maken voor Orion, stort God een soort koorts uit : de CHEMAH (Yirmeyah, Yirmehavah (aangesteld door Havah), ASER, 7:20). De CHEMAH dient het

volk weer terug te brengen tot de goddelijke verlamdheid, de Heilige Rust (zeven), om vandaaruit de Heilige Arbeid te ontvangen (zes). De CHEMAH is dus een belangrijk instrument van de Heere, de heilige koorts, een heilige brug, om tot ontlediging te komen.'

In principe moeten de vleselijke longen afsterven opdat de mens komt tot de geestelijke longen, de oorlogslongen die ook wel in de Vuh de bloedlongen worden genoemd. Hiertoe wordt dus een koorts uitgezonden die dus voornamelijk geestelijk is. Deze longen werken dus door het bloedgas en door het bruine gas, wat afkomt van de huid van de natuurvrouwen :

'De bruine huid van de paradijselijke amazone scheidt een gas af wat noodzakelijk is om te kunnen leven en ademen in het paradijs. Dit wordt wel het bruine gas genoemd. Het paradijselijke gas bestaat nog wel meer uit het bruine gas afkomstig van de paradijselijke amazone dan bloedgas.'

Hiervan is de kikker dus een abstract beeld, die veelal door zijn huid ademt, en dan komt ook de betekenis van de kikkerkoning in zicht, want dit is dus iemand die zijn natuurmoeder heeft gevonden, oftewel de innerlijke donkere, verborgen moederkennis van de natuur.

Daarom wil de vleselijke mens de huid haast ziekelijk verbergen en verdichten, door de muffe pakken die niet kunnen ademen, stropdasje erbij, en door de logge spieren van de overvleselijke man die als het ware als een tweede huid om de huid is heengegroeid en ook de huid heeft verdicht, om zo de natuurmoeder te bespotten.

Hoe wordt een mens een hagedis ? De mens wordt niet zomaar tot een hagedis. Het kan alleen door het hongeren. De slang is de gekruisigde, en de hagedis is de hongerende. Hier mag het dus niet bij blijven. De mens moet zich uitstrekken tot de gnosis, zoals de salamander en de kikker, om zo terug te keren tot de moeder. Dit kan dus alleen door het toets-proces van de slang en de hagedis. Daarom wees Mozes op de slang aan de paal, en kwamen Adam en Eva tot de slang in de boom, die hen vervolgens de gnosis aanreikte. Zo werd de mens weer aangesloten op de bloedlijn van de natuurmoeder.

hoofdstuk 16. driehoek van overeenkomsten : de flutroman, de bijbel en de vur

De flutromannetjes kwamen voornamelijk opzetten vanaf de dertiger jaren tijdens de grote depressie. De mens had behoefte aan wat escapisme, want het leven was zwaar. De mens wilde wegdromen, zo goed en kwaad als dat ging, want waar moest de mens naartoe dromen ? Ik heb daarom altijd een haat-liefde relatie met de flutromannetjes gehad, die vroeger bij ons in de familie al overal rondslingerden. Net zoals ik met de bijbel altijd een haat-liefde relatie heb gehad. Het hongeren is belangrijk in plaats van het grijpen. Jeremia riep in het OT op om het kruis te dragen,

zoals Jezus dat deed in het NT. In het OT in het Jeremia verhaal ging het dan om het juk van Babylon, waarmee hij overigens niet wilde zeggen dat Babylon noodzakelijkerwijs goed was, want dat was niet zo. De mens moest ook het kwaad hem aangedaan leren te aanvaarden, voor hogere redenen. Toen de reformatie moest afrekenen met de katholieke ballingschap moest de reformatie nog veel van deze ballingschap aanvaarden en het ging niet zonder slag of stoot. Een heleboel dingen was het nog geen tijd voor, en nog steeds werden zij opgeroepen het katholieke juk te aanvaarden. Toen de vrouwen literatuur kwam opzetten in de dertiger jaren konden zij ook niet direct afrekenen met de patriarchische ballingschap, maar moesten het strategisch benaderen. Als de mens profetisch wil worden, oftewel dat de geestelijke ogen opengaan, dan moeten eerst de vleselijke ogen dichtgaan. De mens moet blind worden in die zin, zoals Paulus zijn vlees blindgeslagen werd in Damascus, en ook Simson zijn vleselijke ogen verloor in de filistijnse ballingschap. Over deze strijd gaat The Ivory Cane uit 1977 van Janet Dailey (1944-2013), wat in Nederland werd vertaald als 'Als een licht in het Duister' in 1979, over een vrouw die blind is geworden door een ongeluk en wiens leven daardoor totaal veranderd werd, want eerst woonde ze op haarzelf, maar nu moest ze weer terug naar haar vader en diens vriendin. Anderen beslisten over haar leven, wat ook een soort ballingschap was, zoals dat ook met Simson gebeurde, en Paulus die in principe nadat zijn vlees blind was geworden in de gevangenis belandde hierdoor. Als je het merkteken van het beest niet draagt en je bent blind naar het vlees dan kun je dus niet kopen of verkopen, dan kun je je niet vrij bewegen in de vleselijke wereld. Er zijn dan ineens allerlei restricties, en de blinde vrouw vreest dat ze naar een huis voor blinden moet. Bij de haven ontmoet ze iemand die zeer uitgekookt is en tiranniek, maar later komt ze erachter dat die persoon van een familie is van de oorspronkelijke bezitters van het San Francisco gebied, aan de baai, en ziet ze de zakelijkheid van die persoon als een mechanisme om het familie fortuin te bewaken.

Hoe werd de vrouw, Sabrina, blind ? Het gebeurde door een auto ongeluk. Ze viel achter het stuur in slaap toen ze van Sacramento naar huis reed. Letterlijk gezien is dit waardeloos, maar geestelijk gezien moet de mens eerst in slaap vallen om het vlees te verblinden. Sabrina had dus ook een soort Damascus ervaring. Er wordt in het boek ook bij genoemd dat God op de zevende dag rustte. (Ivory Cane, p. 83) Dat het boek centreert rondom het thema blindheid is om het boze, vleselijke oog te breken wat de mensheid in gevangenschap houdt. Mensen die het altijd maar over uiterlijkheden hebben in vleselijke zin worden gebruikt als gevangenis bewaak implantaten. Dit is dus nodig opdat het geestelijke zich door blijft ontwikkelen en is in boeken daarom ook niet te ontwijken, omdat deze contrasten er moeten zijn, zodat het verhaal richting krijgt. Daarom is het reformatorische verhaal in principe ook nog erg katholiek, wat ten eerste zeer strategisch is en ook weer regressief als terugkerend tot de bron. Als we een verhaal lezen moeten we altijd op deze abstracte patronen letten. Ergens in het boek wordt er tegen haar gezegd dat ze ergens naartoe zouden gaan waar een stevige bries was, en dat Sabrina daarom iets moest dragen wat wel gewoon vies mocht worden. Wij mogen geen smetvrees hebben, ook niet in deze dingen. Als ons vlees wordt verblind mogen we dingen met andere ogen bekijken en zo 'vies worden'. Dat is een mooie uitdaging. Dit komt ook weer terug in de Vur :

109. VUILE PAARSE BLOEMEN

1. Vuile paarse bloemen groeien langs de kant van de grote rivier,
Met vuile gezichten staren ze ons aan,
Bedekt met modder

2. Zij zijn één met de natuur,
Zo is het altijd geweest

3. De brug over de rivier komt nooit aan, maar leidt ergens anders heen,
In het midden heerst altijd de mist,
Deze twee landen kennen elkaar niet,
De brug heeft hen nooit de waarheid over elkaar verteld

4. En vuile paarse bloemen groeien aan de waterkant,
Met hun vuile gezichten kan het hen niet schelen,
Ze bewaken het mysterie,
In de rivier verdwijnt alle tijd

Alleen zo kan de mens antistoffen aanmaken, niet als de mens zich van alles afgesloten houdt.

113. NACHTPLANTEN

(...)

3. Ik schiep u langs de waterkant,
Tussen vuile paarse bloemen,
U verstond de boodschap niet

4. Zij trokken u tot de dieptes van de rivier,
En op uw vragen was geen antwoord,
Zij vertelden u verhalen om u af te leiden van het geheim,
Zij cirkelden om uw hart als bijen die de honing bewaakten

5. Een boodschapper was tot u gezonden, maar u begreep hem niet,
Hij stak u

6. U probeerde hem om te kopen met bergen goud,
Maar onverbiddelijk bleef hij steken,
Want het is de belasting van het raadsel

7. In Mij hebt gij het antwoord,
Ik ben Degene Die u leidt,
Ik ben Degene Die het loon uitkeert na de belasting

8. Ik ben Die de witte laarzen draagt,
Na de grote witte oorlog

9. Nu denkt u misschien : Wat zijn de witte laarzen ?
Ik bracht het witte uit het zwarte,
Ik draag het nachtzicht in mijn manden

10. Bloemen van de nacht,
Uitgestrekt tot grote pracht,
Hun uitgestrekte velden dragen het nachtzicht,
Allemaal in cirkels

11. Nachtplanten, zij nemen het hart in,
Niets duisters kan hen tegenhouden,
Zij komen vanuit de nacht tot de ochtendrivier,
Het water stroomt sneller,
Zij maken hen los die verstrikt zijn in het zeewier

12. Zij doen de harten sneller kloppen,
Zij doen de nachtdans,
En sluiten de rij

13. Ik schiep u in een wonder,
Opent uw ogen

14. Ik schiep u in een bloem vol honing,
Met een honingkroon op uw hoofd,
De nachtplanten hebben het nooit verstaan,
En het zeewier heeft het nooit geweten,
Zij gaan alleen in cirkels,
Maar zij komen nooit aan

15. Zij draaien om alles heen,
En komen steeds dichterbij,
Maar zij zullen het nooit aanraken,
Het is alleen om te bekijken

16. Oh nachtplant, wonder van het bestaan,
Het zeewier zal altijd ontkennen,
Oh nachtplant, het ijzer van het hart komt u altijd binnen,
Maar u raakt nooit aan,
Nog steeds bent u het wonder van het bestaan

17. Oh nachtplant, zee van de eenzamen,
Groeiende zo diep,
Nooit zult u het geheim aanraken,
Maar voor altijd dichterbij komen,
Het omcirkelen van het wonder,
Wat u zelf bent

18. U versloeg reus en beest door dit wonder,
U greep diep, en alles wat u nam was het zachte,

Oh, honing in een holle boom,
In de nacht schiep u deze grote droom,
Uitgezonden om harten te verzoeten en te genezen,
Uitgezonden om ook deze reus te vellen

19. Zij draagt de witte laarzen,
Tussen het gebalk van ezels,
In een veld waar struisvogels rennen

20. Heb je gehoord wat de nachvlinder sprak ?
De nachtplanten hebben het nooit verstaan,
Het zeewier heeft het nooit geweten,
Zij gaan alleen in cirkels,
Maar zij komen nooit aan

21. En het wonder van de eland ?
Nee, de schepping kennen zij niet,
Zij leven alleen in hun eigen verhalen

Het nachtzicht is deze spanning tussen het verblind geraakte vlees en de profetische opening van de geestelijke ogen :

1. Ik schiep u in een paradijselijk mysterie,
Ik schiep u met een paradijselijk lichaam,
Opent uw ogen

2. Ik schiep u in een bloemenveld, in een tuin,
Als sluiers van de wildernis,
Opent uw ogen

In het boek gaat het ook over dat Sabrina het dek zou moeten schoonmaken op hun boot in de haven. Er is dus ook een werk te doen na het ontvangen van de verblinding van het vlees. Als de werk-opname die komt. Dit kan ook uitgebeeld worden als het komen van de paarden, een thema wat ook terugkeert in de Vur.

1. DE ORKAAN

3. De pijl raakte haar hard,
Het was diep, we zagen haar vallen,
De pijl bracht haar over de bruggen,
Tot de donkere nacht,
Tot bruine bloemenvelden

4. Paarden van vuur in de lucht,
De geur van kermis overal,
Zij zijn gekomen met zoveel soldaten,

Rijs op in de lucht, zeg al uw moeders vaarwel

6. Ik wacht op het schip.
Neem me op, neem me mee met jou,
Naar een plaats van witte sneeuw en dauw,
Ik wacht op het schip,
Langs satijnen voorhangsels

7. Ik wacht op mijn schip,
Het is mijn schip,
Ik heb de hoogste rang,
Als je niet doet wat ik zeg,
Dan zal je daarvoor gestrafd worden,
Want jij bent een lagere rang,
En ik ga niet veel uitleggen aan lagere rangen

8. Ze heeft haar speer opgeheven,
En dan slaat ze toe,
Ze raakt mijn hoofd

9. Hij kan niet komen waar je bent,
Vriend, ik zou niet tot je liegen,
Ik weet dat je ook met dit trauma vecht,
Het is een oorlogs-trauma,
Ik was daar, en ik zag je

11. Het schip was belast met deze tragedie,
Toen het donkerder werd stierf de kapitein,
In de dieptes van de nacht,
Het veranderde hun zicht op de wereld en de woeste zee,
Het veranderde de manier waarop zij de tragedie behandelden

12. Ja, het witte lijden heeft tot mij gesproken, het is onsterfelijk tot mij,
En je weet niet wie de waarheid spreekt en wie niet,
Deze herinneringen, vliegende voor zijn gezicht

13. Niemand kan deze vrouw begrijpen,
Niemand kan haar voetstappen volgen,
Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand

14. Wilde rozen groeien rondom het paradijs,
Niemand kan binnenkomen

16. Ik herinner het schip,

Het schip waarmee ze mij oppikte,
Zij is een lied in mijn hoofd

17. In haar haar vond ik de sleutel,
Zacht en teder trek ik het eruit,
En dan opent zij haar ogen,
Alsof de bliksem inslaat,
Alsof er nooit iets verkeerd was gegaan

18. Wat deed je ? vraagt ze,
En valt dan terug in slaap,
Zij is zacht en begripvol

19. Ik ben je slot en sleutel,
Ik ben je hart,
Ik ben je sieraad, jouw verscheurende,
Ik ben je pijn en vreugde,
Je nachtmerrie en je paradijs droom

20. Ik zie mijn leger op de muren,
Zij marcheren

24. Laat me je geheim zien,
Laat me je schepen zien,
Ik weet dat je hier ergens leeft,
Alles zal wegvagen

25. Laat me de weg van de vis zien,
Laat me zien hoe je zwemt,
Laat me de pracht van de rivier zien

26. Oh, neem me weg tot het land achter de zee,
Een speer door zijn hoofd,
Om dieper te komen tot dit land achter de zee

27. Dit is niet het begin van het verhaal,
Het is het einde ervan

28. Ik ren, brekende door muren,
Want mijn herinneringen zijn naar mij op jacht,
Ik ren, en dan val ik,
Een herinnering heeft mij geraakt,
Een pijl diep in mijn rug

29. En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,

Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden

30. Ik vond jou in die grot,
Jij en je paarden,
Schilderijen aan de muren,
Dit is een wereld in een schilderij

Hier komen de thema's van verblinding ook terug, van de nacht, van de disorientatie, van de pijl door het hoofd, tot het vallen in het water en dan opgepikt worden door een schip, en dan te komen tot de paarden. Het heeft allemaal een diepere betekenis. Ook Sabrina was een schilderes voordat zij het ongeluk kreeg in het boek. De schilderes heeft toegang tot de andere wereld, tot de hogere zintuigen, maar moet zo de lagere en vleselijke zintuigen laten gaan.

Op het schip ontmoet ze dan een dokter, waar ze een afkeer aan heeft want ze heeft al teveel dokters moeten meemaken na het ongeluk en is er zo hypergevoelig voor geworden. Dat is ook zeer zeker niet vreemd. De dokter is meegebracht door iemand, en de dokter merkt op dat Sabrina goed met de anderen kan opschieten, maar Sabrina zegt dan dat er geen andere keus is. Het is duidelijk dat Sabrina in ballingschap leeft door haar blindheid. Ze is afhankelijk geworden van anderen, en alhoewel ze zich noodzakelijkerwijs moet aanpassen blijft ze ook vechten. Het is allemaal om te kunnen overleven. De dokter schijnt een oog chirurg te zijn waar ze haar voor hadden opgezet. Hij wijst ook op de natuur, dat het lichaam een zelfherstellend vermogen heeft. Hij wil haar wel testen of er misschien nog mogelijkheden zijn om haar zicht te herstellen. Ze gaat dan hiervoor naar het ziekenhuis. Ze krijgt na de testen het antwoord dat de dobbelstenen slangen ogen hadden en dat er dus niets meer aan gedaan kan worden. We kunnen dit interpreteren als de eeuwige verblinding van het vlees, die onherroepelijk leidt tot de dood van het vlees.

Ze ging toen met iemand zeilen en wist niet of ze moest dagdromen of zeedromen. Toen gingen ze ergens zwemmen. Ze had een beetje een haat-liefde verhouding met het feit dat ze blind was, en met hen die probeerden dichtbij te komen, want het maakte haar onzeker en in de war, gedisorienteerd, omdat ze niet wist waar ze vandaan kwamen en waar ze naartoe wilden en waarom. Hierom moest ze haar innerlijke vermogens ontwikkelen en rust vinden in haarzelf. Als ze dan een hele speciale blindenstok van iemand krijgt, dan weet ze ook niet wat ze ervan moet denken. Ze gaat met iemand mee naar huis, en het loopt uit de hand en ze wil dat die persoon haar weer naar huis brengt, anders zou ze een taxi bellen, maar die persoon bespot haar dan om te vragen waar de telefoon is, wat ze als blinde natuurlijk niet kan weten. Ze raakt dan overstuur over deze arrogantie, en dan vraagt die persoon haar ook nog waarom ze overstuur is, waardoor ze vervolgens nog meer overstuur raakt. Ze voelt dan dat ze in een gevangenis zit opgesloten. Is het zo ook niet met Paulus gegaan, en gebeurt dit vandaag de dag niet nog steeds in de medische industrie ? Ze wordt kwaad en weet zich toch met gemengde gevoelens een weg hieruit te vinden, zich totaal richtend op haar nieuwe werk als beeldhouwer, en er wordt besloten om een besloten kring haar werk te laten zien van zowel schilderijen van vroeger als van beelden van nu. Er wordt gezegd dat ze een gave heeft door haar werk dingen tot leven te wekken. Maar de nectar van deze beker van triomf is niet zoet, vanwege stukgegane relaties. In haar ogen was het allemaal zo leeg als zij was, en ze merkte ook telkens dat ze door haar pijn steeds dingen verdraaide en de waarheid niet durfde te zeggen over haarzelf, wie ze was, wat ze van binnen voelde. Er waren teveel muren, er was teveel angst, ze wilde haar hart beschermen. Dan moet ze ook nog tot de ontdekking komen dat degene die haar

kunst shows organiseerde niet alleen kunst vereerd, maar ook geld. En ze wilde ook geen ster worden. Ze voelde zich eenzaam, maar de gaten die er vielen in haar sociale contacten zouden opgevuld worden door haar werk. Oftewel de paarden, ook een terugkerend thema in de Vur dus.

55:1. Strijders op uw paarden, jagers aan de waterkant, komt nader, want de Opium opent zich.
55:44. En de sterren van Opium zullen opgaan, en gij zult haar nachtgezichten zien.
55:45. Want hebt gij niet gelezen in het Boek dat zij de sluiers zijn tot de kennis ?

46:13. Honderd duizelingen, brengen mij tot aan Haar holen. Ik zie haar vogels daar staan. Zij brengen boodschappen van haar. In gouden enveloppen, met het gezuiverde witte. Honderd duizelingen, laten mij dalen, in haar bed, en haar paarden liggen daar, om verhalen te vertellen.
46:14. Als duizend duizelingen, om te dwalen in haar bossen.
46:15. Duizend duizelingen, ik val steeds weer in slaap.

hoofdstuk 17. de indische psalm 1 (van de rig veda) als oorsprong van de israelitische psalm 1

Het pastoraat is in een koude oorlog met de psychiatrie, in een geestelijke oorlog, en dit is niet land tegen land, maar het is burger tegen burger, als in een internationale burger oorlog, een beroeps oorlog, want het is beroep tegen beroep. Het gaat dwars door de landen en de families heen. Het strijdveld is de vrouwen literatuur, vrouw tegen vrouw, moeder tegen moeder.

Vannacht had ik een droom over een exotisch woestijn gebied in de wildernis, maar het was vol met paleizen. Ik was aan een rivierkant en er waren daar leeuwen aan de oever, en hele grote krokodillen, groter dan normaal. Die waren in het water en kwamen op uit de rivier om op de oever te gaan. Toen kwamen er ineens hele grote reptiliaanse gorilla's uit het water, en ze gingen naar die paleizen om daar die deuren in te slaan. Ze hadden een ongelooflijke kracht. Niemand kon hen tegenhouden. In de paleizen werden de rigveda's verborgen gehouden, oftewel de Indische psalmen. Ik zag hoe hierin natuurvrouwen waren opgesloten. Mijn geslachtsdelen begonnen toen te tinkelen, alsof vruchtbare kracht vrijkwam, van het oer tijdperk. Het begon met het zien van het heilige avondmaal, Jezus met de drinkbeker, en die veranderde toen in een jongen die op een beest reed.

De psalmen van India zijn ouder dan de psalmen van Israel en vormen ook de sleutel tot de Israelitische psalmen.

We zagen in de Israelitische psalm 1 dat de psalmist zichzelf moest offeren, als het zaad van een boom geplant aan waterstromen, om zo afgescheiden te worden van de zondaren, opdat hij de hemelse leer zou kunnen onderzoeken en bestuderen, daar al zijn tijd voor zou vrijmaken. Er is daar

door dit offer een scheiding tussen het vleselijke en het geestelijke, wat resulteert in de hemelse opname.

Ook de Indische psalm 1 van de Rig Veda gaat over het offeren om tot de heilige leer te komen, en over het gebed dag aan dag, als een metafoor van toewijding en meditatie. Ook gaat deze psalm over het groeien in deze dingen. Dit ter voorbereiding op de hemelse oorlog. Dit is ook hoe de uitverkiezing werkt (vers 1), en wat ook weer terugkomt in de Germaanse uitverkiezing van hen die volkomen aan de geestelijke oorlog zijn toegewijd en daardoor hun leven geheel hebben afgelegd. Vers 2 maakt duidelijk dat alleen profetischen dit kunnen zoeken. Vers 3 gaat over de demonologie, het groeien in geestelijke oorlog. Ook deze groei is 'dag aan dag' zoals in de Hebreeuwse psalm. Vers 7 is in dit opzicht belangrijk want hierin gaat het om de toewijding die gepaard moet gaan met eerbied en respect. Weer wordt hierbij gezegd : 'dag aan dag', wat dus ook terugkomt in de Hebreeuwse psalm 1 : 'maar aan des Heren lering zijn welgevallen heeft, en diens lering overpeinst bij dag en bij nacht.' (vs. 2) De Indische psalm zegt in vers 7 ook : bij dag en bij nacht, of in de morgen en in de avond, bij daglicht en bij duisternis. Er is heel duidelijk te zien dat de latere Israelitische psalm 1 heeft geput uit de Indische psalm 1. In de Indische psalm 1 wordt er extra de nadruk gelegd op 'offer en oorlog'. Alleen zo kan de mens kennis tot zich nemen, en zal die kennis profetisch zijn. Zo kan de mens terugkeren tot de exotische weelderigheid van de veelzijdige natuur (vers 3). Zonder dit offer is namelijk alles nog eenzijdig. Dit is ook hoe de mens naar huis terugkeert (vers 8), en waardoor de band tussen natuurmoeder en kind wordt hersteld (vers 9).

We hebben het over een hemels offer, wat de mens zelf is, zoals ook de Bilha stelt (Bakroe 56:7). Dit is hoe de mens wordt ingewijd (vers 3). In vers 1 wordt gesproken dat dit een roeping is. Dit offeren van het zelf moet een gewoonte zijn, een cultuur, een natuur, van de mens, zoals van de profetischen die deze natuur en traditie vereren (vers 2). Dit is dus een hongeren voor het hogere doel, om hemelse kennis te ontvangen. Dat is dus wat profetischen zijn : zij die hongeren in de wildernis, terugkeren tot de natuurmoeder. Ook de pasgeborenen doen dit, de wedergeborenen, in vers 2, wat de bedoeling van het hongeren en terugkeren tot de natuurmoeder is, namelijk door het zelf offeren te sterven en in haar wederomgeboren te worden, om zo wederopgevoed te worden en wederonderwezen. In vers 5 wordt de mens geroepen tot het profetische. Zo krijgt de mens deel aan de hemelse bloedlijnen. Het is de profetie die de opname mogelijk maakt, want de mens leeft door dromen en visioenen die de mens in een steeds hogere vibratie brengen en het leven steeds meer overnemen. Vers 7 gaat erom dat dit in tederheid moet gebeuren, met nuance, in bedachtzaamheid, niet in roekeloosheid. De mens moet met voorzichtigheid te werk gaan, en de context in de gaten houden, het grotere en hogere geheel, bij dag en bij nacht, dag aan dag. De mens moet hierin leren volharden opdat er geen hiaten zijn. Zo zal de mens naar huis kunnen keren. Zo zal de band tussen natuurmoeder en kind in de wildernis herstellen. Dit is als het terugkeren van Shiva (of Sawa) tot Parvati. (vers 8-9)
Jezus met de drinkbeker van het avondmaal, aan de avondmaalstafel, met zijn discipelen, maar in mijn droom veranderde Jezus met de beker in de jongen Shiva, Sawa, op een beest wat hij moest overwinnen en temmen, als beeld van zijn vlees, om zo terug naar huis te rijden.

hoofdstuk 18. de indo-israelitische psalmen : 2-6

Zowel de indische als de israelitische psalm 2 zijn oorlogs psalmen. Oorlog is weer een metafoor van onderscheiden en exegese, om zo kennis te kunnen opnemen. De mens had zich in psalm 1 afgezonderd en geofferd voor deze oorlog, wat in principe een studie oorlog is.

In psalm 2 van de Rig Veda zien we de oorlogsbeker van het hemelse avondmaal. Deze beker is vol met oorlogsoffers. Er vinden zo vele oorlogsgeboortes plaats. Ook de Hebreeuwse psalm 2 gaat over het zoonschap van en door de oorlog. Zo wordt geheugen opgebouwd waarop het bewustzijn kan vermeerderen. En zo kan onderscheiding voortkomen. Vers 2 van de Rig Veda gaat over de verbrokenheid die nodig is in de mens, waardoor het contact tussen de mens en de hemel hersteld kan worden. Door de verbrokenheid kan dan ook profetie vloeien. Deze beker betekent ook weer het terugkeren tot de borst van de natuurmoeder. Dit is dus ook wat het avondmaal in diepte betekent. De psalm gaat over Vayu, de wind, de hemel, ook als een soort indische heilige geest, wat in de oude talen 'richting' betekent, onderscheiding, waartoe een mens moet komen, exegese. Hierdoor kan de mens leven, door de robotologie. Dit zijn dus oogst-principes, zoals in het Oude Israel het pinksterfeest ook oorspronkelijk een oogstfeest was. Vayu doordringt de mens dan met zijn stroom in psalm 2 en neemt de mens op.

De Israelitische psalm 3 is een morgenlied waarin de psalmist God beschrijft als iemand die zijn hoofd opheft en antwoord van zijn heilige berg. De berg is een beeld van de opname. In de onderliggende indische psalm 3 van de rig veda gaat het over de asphins, de ruiters, de paardenbezitters, wat een beeld is van de werk opname. Zij zijn ook tegelijkertijd het hemelse medicijn, wat dus nooit passief is, maar het medicijn ligt dus opgeborgen in het hemelse werk. De israelitische psalmist valt in slaap, en zo is er droom werk. Nog steeds gaat het in de rig veda over de oorlogsbeker. Er is dus een oorlogswerk te doen, zoals ook in de israelitische psalm. De goddelozen worden op hun kaak geslagen. Hun woorden worden vertreden. Dit gebeurd vaak door stilte. Het gebeurt door het kruis. Het werk van de opgenomene is een werk aan het kruis. De opheffing van het hoofd betekent ook teruggaan naar het begin, de oorsprong, rosh (hebreeuws). Het is ook verbonden aan de erectie, de vruchtbaarheid, en het komen tot de context, de som. Als zijnde de vertegenwoordigers van de richting van het werk zijn de asphins beelden van de doelmatigheid. Zij zijn niet zomaar werkers maar mentale activiteit. Zij werken vanuit algehele context. Zij zijn werk-instincten, offer-instincten en oorlogs-instincten. De zelf-offering wordt beschreven als het opgaan op een berg vol van obstakels. No pain, no gain. De zelf-offering moest hierdoor getest worden en volbracht worden. Het is hierin een strijd tussen goed en kwaad, een oorlog. Dit zal laten zien aan welke kant je staat.

In het Indisch (Sanskriet) betekent char 'doen', 'werken', als het indische wortelwoord van charisma, het charismatische, de geestelijke gaven of geestelijke en hemelse werken, waar het paard een beeld van is, en zo de asphins. Als dan de israelitische psalm 3 wordt gelezen en God antwoord vanaf de heilige berg, dan moet de psalmist door de slaap die berg betreden en op de berg van het offer, het hemelse werk, de vijanden verslaan. Het werk is dus altijd in de context van de demonologie.

Niet de vele woorden zullen de oorlog winnen, maar de stilte, stelt de israelitische psalm 4 :

5 Weest toornig, maar zondigt niet;
spreekt in uw hart op uw leger, en zwijgt. sela
6 Brengt offers naar de eis.

Ook in de indische psalm 4 van de rig veda is het thema : oorlog en opname. De mens moet geestelijke oorlog blijven voeren tot de opname, en dan is er verdere oorlog. Deze oorlog is abstract. Het zijn profetische oorlogs-patronen die de vleselijken niet kunnen verstaan. De vleselijken zullen deze oorlog dus ook verliezen, omdat ze letterlijk en lineair denken, direct, op korte termijn, dus er is geen ruimte voor iets anders meer. Er kan geen speld tussenkomen in hun denken. Alles is eenzijdig en kortzichtig, en naar vleselijke standaarden kaarsrecht, dus niet flexibel en niet open. Daarom zegt de israelitische psalmist :

2 Als ik roep, antwoord mij,
o God mijner gerechtigheid,
die mij ruimte maakt in benauwdheid;
wees mij genadig en hoor mijn gebed.
3 Gij mannen, hoelang is mijn eer tot versmading,
hoelang hebt gij ijdelheid lief, jaagt gij de leugen na?

Ook de indische psalmist zegt in vers 5 :

'De mannen die ons bespotten zeggen : Gaat van ons weg, jullie die niets dan de demonologie dienen.' of :

'jullie die werken in de demonologie (indra).'

Dit is de oorlog tussen de gedeformeerde psychiatrische kerk en het demonologische pastoraat, oftewel de globale burger oorlog vandaag de dag en de koude oorlog, oftewel de geestelijke oorlog. Vers 7 stelt dan dat het offer de mens in geestelijke vervoering brengt, mind altering, en dat de demonologie (indra) tot de opname leidt.

vers 8. Toen gij had gedronken van de oorlogsbeker, van de oorlogsborst, tot honderd werken, werd gij de slachter van de slang.

De slang is de gekruisigde, en men drinkt van de oorlogsbeker om tot de werkopname te komen, oftewel men kan alleen werken door de demonologie, en de demonologie wekt op tot goede werken, door de gave van onderscheiding. Er zijn dus ook gekruisigden die strijden tegen de hemelse werken, tegen het charismatische, en daardoor het kruis vereren als de snelle weg tot pensionering, oftewel dat is wat de valse slang is, en die dient verslagen te worden. Dit kan alleen door de demonologie. Er is dus ook een vals kruis in de omloop waar de mens voor dient te waken.

In psalm 5 is het sleutelwoord in de Rig Veda het neerzitten voor de demonologie (indra), wat terugkomt bij de israelitische psalmist als het neerbuigen (vs. 8.) Beiden spreken over het komen tot

het hemelse huis. In het hebreeuws is dit neerbuigen of neervallen, neerzitten een beeld van overgave. In de Rig Veda komt dan de mens weer tot de oorlogsbeker of oorlogsborst.

Psalm 6 is de psalm van totale verbrokenheid zowel in de israelitische als in de indische. In de indische psalm 6 komt de demonologie, indra, met de storm-goden, de verbrekers. Zij moeten alles afbreken wat stevig staat, oftewel de verdichte dimensie van het vleselijke. Dit maakt dat de mens zich geheel tot de demonologie, tot indra, richt.

hoofdstuk 19. de psalmische bloedlijnen : psalm 1 en 2

Agni stelde de offerdienst in India, zoals Mozes dat deed bij de Israelieten. Beiden waren zij uit het water gehaald, wat de betekenis is van de naam van Mozes, en Agni was degene die in water was geboren in de yayurveda, kanda 4, les 3, psalm 1. Er zijn vele overeenkomsten. In de Rig Veda, boek 3, psalm 2 is Agni kind van twee moeders (vers 2), zoals Mozes ook twee moeders had. We zouden kunnen stellen dat de israelitische psalm 1 en 2 exodische verwijzingen hebben. Mozes moest zich afscheiden in de exodus, om zo de hemelse leer te ontvangen, en zijn volk groeide aan de andere kant van de zee toen op 'als een boom aan waterstromen', om verder boven de vijand uit te stijgen, door de exodus. Dit zijn allemaal thema's die terugkeren in psalm 1. Zowel Agni als Mozes moesten het volk redden door de omliggende vijandige volkeren te verslaan, wat een geestelijke oorlog was, een territoriale oorlog, en wat terugkomt in psalm 2.

Als er dan staat :

7 Ik wil gewagen van het besluit des Heren:
Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij;
Ik heb u heden verwekt.
8 Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel,
de einden der aarde tot uw bezit.
9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots,
hen stukslaan als pottenbakkerswerk.

Dan gaat dit over een veel diepere geschiedenis, die terugleidt tot het exodus tijdperk, en tot het vedische tijdperk van Agni. Mozes is degene die de ijzeren knots had, de staf die in een slang veranderde, om de volkeren te slaan, en zijn volk nieuw land te geven. Mozes was een nog oudere

messias dan de psalmist van de israelitische psalmen die naar Mozes terugwees en zo ook naar Agni.

Dan staat er :

10 Nu dan, gij koningen, weest verstandig,
laat u gezeggen, gij richters der aarde.
11 Dient de Here met vreze
en verheugt u met beving.
12 Kust de zoon, opdat hij niet toorne
en gij onderweg niet te gronde gaat,
want zeer licht ontbrandt zijn toorn.

Ook dit gaat over Mozes en Agni, de oudere messiassen. Zij hadden dus beiden twee moeders, staande voor de wedergeboorte en de wederopvoeding, waarvan de oorlog een beeld is. Psalm 2 is zowel een geboorte psalm van Mozes als van Agni, want ook de indische psalm 2 in boek 5 van de Rig Veda, gaat over Agni's geboorte. Zijn jonge moeder houdt hem verborgen, ook voor de patriarchie, de vader. Zij is een dienstmaagd, terwijl een koningin hem leven heeft gegeven, geboorte. Een soortgelijke situatie was ook met Mozes, die verborgen werd, en ging tussen een israelitische dienstmaagd en een egyptische prinses. De moeder moet hem verborgen houden in symbolische duisternis, als door een donkere huid. En hij moest de banden van het volk vrijmaken, zowel in de indische psalm 2 als de israelitische psalm 2.

Psalm 2 van de tweede les van de eerste kanda van de yajur veda laat ook zien dat het om de strijd tegen het vlees gaat, tegen het zelf, waarvoor de mens boete moet doen, zich moet toewijden en laten inwijden om dit te overstijgen. De mens moet zich dus afzonderen, en beseffen dat het allereerst om zelf-offering gaat. De boom staat nu, stelt de indische psalm 2, maar moet nu volharden tot de voleinding van de offering.

In de vierde kanda, in de eerste les, in psalm 2 wordt Agni ook de vernietiger van dat wat gebroken zal worden genoemd, wat ook voorkomt in de israelitische psalm 2 :

9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots,
hen stukslaan als pottenbakkerswerk.

Dan wordt er in de indische psalm 2 gezegd dat Agni voortkomt vanuit het water, vanuit de steen, vanuit de wildernis, vanuit de planten. Dit wordt de pure geboorte genoemd.

De tweede psalm van boek 3 van de atharva veda zegt : 'Dat leger van onze vijanden, o Maruts, dat tegen ons komt met zijn macht, betoogend— Ontmoet u en sla het met ongewenste duisternis zodat er niet één is van hen die een ander kent.'

De tweede psalm van boek 19 zegt : 'Aan wateren beter dan artsen zijn onze gebeden gericht.'

De wateren zijn de gevarieerde rijkdommen van de natuur wordt gesteld in de tweede psalm van hoofdstuk 1 van boek 9 van deel 2 van de sama veda. Daartoe wordt de hongerende geleid, tot de

innerlijke rijkdommen van de hemelse kennis. Dit is de rijkdom van de demonologie, van de oorlogskunde (indra). Boek 3, hoofdstuk 2, in de tweede psalm, gaat over de geboorte van de zoon van de offer godin, Pavamana, wat betekent dat het offer volkomen is geworden. Dit is de zoon van agni. Het zwellen op het hongerpad is als het zwellen van de zee, als een beeld van hemelse weelderigheid in kennis, niet in vleselijke protserigheid. Van dit zwellen is de zoon van agni, zijn eigen innerlijke kind, een beeld. Het is het komen tot het eeuwige offeren, het eeuwige hongeren. Ook is dit het ontvangen van de stem, profetie. Pavamana is de uiteindelijke opname tot de hemelse restrictie, tot het hemelse juk, de hemelse gespannenheid. Pavamana draagt de heilige hemelse psalmen, is ermee versierd, wat als zijn voertuig en schoonheid is (psalm 2, boek 2, hoofdstuk 2, van de sama veda deel 2). Als de melk zwellen zij op, op een natuurlijke manier, om zo als roependen te zijn, in de wildernis, als krijgers hierdoor opgesteld, als jagers, naderende tot de buit. Zij zijn uitingen van wijsheid, stromende vanuit de bron (surya). (psalm 2, boek 1, hoofdstuk 1, sama veda deel 2)

Alleen zij die neerzitten, neerbuigen, zullen gezalfd worden door de heilige natuurmelk op deze manier (sama veda deel 1, boek 6, hoofdstuk 2, psalm 2). In psalm 2 van boek 5 hoofdstuk 2, eerste deel van de sama veda, wordt er al gebeden voor het compleet worden van de werelden, van het offeren, en dat kan alleen door de demonologie, Indra. Er wordt dan ook gesteld dat de demonologie, Indra, koning is.

Het natuurzwellen van de kennis gaat door Varuna, de hemel oceaan, de omhuller, oftewel de context. Hiervoor moet de mens door honderd winters gaan om zo zonen voort te brengen, zoals door Ragnarok in de noord-germanologie, wat een beeld is van het volkomen en eeuwig hongeren (vers 8-9). In het eerste hoofdstuk, in de tweede psalm smeed Indra de banden alleen maar door de demonologie, wat zijn wezen is. Dit is ook wat de natuurlijke orde is, alles op zijn tijd, in restrictie, ook de sacrificiale orde, Areta, Rta, soms ritam genoemd, waar ook het woord ritme vandaan komt. Varuna draagt hiertoe een lasso, als een slang, ook als beeld van het ronde, de context, het volkomene. Hiermee bindt hij het kwade, het vleselijke, wat ook terugkomt in de israelitische psalm 2. Als eerste zijn de banden die Indra smeed de psalmische banden, de structuren van de psalmen, oftewel de psalmische werkelijkheid. (sama veda, 1.5.1. psalm 2 :8) In de sama veda gaat ook de strijd tegen de slang door, want er zijn ook een heleboel valse contexten, onnauwkeurige contexten. Er moeten heilige verbanden gelegd worden (mitra). Dit zijn verbanden door het heilige offeren (agni). Dit mag alleen in de hemelse context gebeuren (varuna). Als het offeren gebrek leidt, dan leidt dit tot valse slangen, valse contexten, ongenuanceerdheid. Daarom stellen ook de israelitische metaforische offerteksten dat het offer volkomen moet zijn. Van deze bergen stroomt het water, stelt sv 1.1.2 psalm 2:6, wat een beeld is van het hemelse oerzaad, want dit stroomt vanuit de andere kant van de hemel, net zoals de boom aan waterstromen groeide aan de andere kant van de zee, door de exodus. (sv 1.1.1 psalm 2:10)

Ook de Koran is voortgekomen vanuit de psalmen. De Koran zelf is ook een psalmenboek, en hieruit voort kwam de Vur, en de Bilha. Het zijn de stromen van het oerzaad. Als we kijken naar psalm 1 van de Koran, oftewel het eerste boek of eerste hoofdstuk, dan zien we veel overeenkomsten met de Israelitische psalm 1.

5 Leid ons op het rechte pad.
6 Het Pad van degenen aan wie U gunsten heeft geschonken,

7. niet van degenen op wie de toorn rust en niet dat van de dwalenden.

zegt de koran. Dit is hetzelfde gebed als de israelitische psalm 1. In de koran is deze psalm gericht op de heer der werelden, oftewel op de context, beide kanten van de oceaan, zodat de boom aan de overkant kan groeien (vers 1). Vanuit die context kan ook de exegese komen, het oordeel, de onderscheiding (vers 3). Daarom volgt de mens hierdoor de demonologie, als het volgen van Indra, waarin zeer zeker het offeren ook niet vergeten mag worden, anders kan men nooit tot de natuur context komen. De slang is hiervan een beeld, gedragen door varuna, de hemeloceaan. Daarom moest de mens in het paradijs ook tot de slang, de lasso, de context, het volkomene komen. Hiervoor is er dus een pad waarvan niet afgeweken mag worden, als een pad door de zee. Ook de Koran richt zich in boek 1 op dit pad. Toen kwam de Vur : boek 1 of psalm 1 van de vur is de orkaan, die het pad baande, door de zee. Ook wordt er gewacht op het schip, want de zeeen zullen alles overweldigen. Er wordt dus gesproken van een ark, want de zondvloed zal komen. Zoals de israelitische psalm 1 spreekt over de boom geplant aan waterstromen. Die waterstromen zullen alles overweldigen, maar de boom zal doorgroeien, als de boom van behoudenis, waarover het Eeuwig Evangelie ook spreekt. Dit is het boom van de armoede, van het hongeren, van het offeren, van agni.

De Witte Steen, Nieuwe Openbaring IV, 8
Behoudenis door de Konijnenboom
63. En allen die de konijnenboom aanroepen zullen behouden worden, als de toorn van Narzia tot de aarde zal komen. Maar velen zullen zeggen : Heere, Heere, terwijl de Heere hen niet kent. Want zij hebben de armoede vergeten die tot zaligheid leidt. 64. Hoe moeilijk zal het dan zijn voor een rijke om het koninkrijk der hemelen binnen te gaan.

Het konijn is een beeld van het luisteren, de leegte, en een beeld van het graven. De orkaan is een beeld van de hemelse stormen, de maroetsen in de vedische indologie, die indra vergezellen in de demonologie. Het zijn de ruiters van de rode paarden, zoals de paarden ook worden besproken in boek 1 van de Vur als een beeld van het geestelijke werk. Alleen in de werk opname zal de mens behoudenis hebben, oftewel in de charismatische gaven. Anders zal pensionering en bedrog de mens neermaaien. De maroeten, oftewel de orkaan, brengen de verbrokenheid, en zij doen dit door verwarring, de chaos, een thema wat ook terugkeert in het eerste boek, of de eerste psalm, van de Vur, en ook in de israelitische psalm 1.

De orkaan is dus een beeld van de verbrokenheid, zoals psalm 1 van de vur ook zegt :

15. Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden,
Klaar om steden in te nemen,
Zij breekt het glas,
En dan is alles brandende,
Zij is de slager van de herinnering

Als het geheugen verbroken is kan de mens dan het schip herinneren :

16. Ik herinner het schip,
Het schip waarmee ze mij oppikte,
Zij is een lied in mijn hoofd

17. In haar haar vond ik de sleutel,
Zacht en teder trek ik het eruit,
En dan opent zij haar ogen,
Alsof de bliksem inslaat,
Alsof er nooit iets verkeerd was gegaan

Psalm 1 van de Bakroe in de Bilha spreekt over het gif in het paradijs wat alles omdraaide, de valse vrucht, wat valse schoonheid bracht, waardoor de mens weer terug moet gaan naar het heilige vuile, de paradijselijke grond en het vuil van de heilige geestelijke oorlog tegen het kwaad. Het zijn al die vruchten die niet op tijd zijn gegeven, dus te vroeg of te laat, die niet rijp waren of reeds bedorven, giftige vruchten, van de valse slang, en een valse boom. De eerste psalm van de Bakroe bezingt deze oorlog. Het is een amazone oorlog, een jacht op een vals lam. Het is de strijd tussen kortzichtigheid en context. Context voedt zichzelf daarmee. Het is als brandstof. Vandaar dat deze dualiteit er in de natuur moet zijn. De mens moet geen smetvrees hebben. Er moet gemengd worden. De mens moet weer vuilgemaakt worden, de baarmoeder ingaan, tot een nieuwe geboorte. De mens moet al zijn vooroordelen weggooien, al het exclusieve racisme. De mens moet de macht van het geld verbreken en weer de minste zijn, zich weer afzonderen, niet meer de populaire piet uithangen. Dat is het ware wassen, in de natuurrivier.

Dit gaat verder in de eerste psalm van de Amalek, in de Bilha, waar de mens de pijl allereerst op zichzelf, zijn eigen vlees moet richten, om zo eerst te verstijven, oftewel een boom aan waterstromen te worden, om waarlijk gewassen te worden. Aan het einde van deze psalm neemt Amalek de jagende mens dan ook mee naar die rivier. Dit thema komt ook weer terug in de eerste psalm van de Thenem in de Bilha, in de 'psalm tot de zwarte heerin' :

17. U doet hen bevriezen die hun speren opheffen tegen U, oh zwarte Heerin.

De mens moet eerst het ragnarok in, vertragen, verstijven, tot een boom aan waterstromen worden. Eerst zal er een ijsziekte komen, stelt deze psalm. De ijsstormen zullen komen en de ijszeeën om de wereld te overweldigen. Zij is meedogenloos naar het verleden. Dan volgt er een metaforische beschrijving van het verleden als een groot ijsvarken waartegen zij strijdt :

30b. Ik kijk toe hoe Zij Haar speer opheft tegen het grote zwarte ijsvarken.

31. Het woeste beest drijft Zij in het ijs waar het ten onder gaat.
32. Zij kan het verleden niet laten bestaan. Maar dan mengt Zij alles.
33. Het verleden is nog slechts een tent, als een huid op de achtergrond.
34. Het verleden bloedt leeg in Haar kookpot.
35. Met gemak snijdt Zij door kelen heen. Alles moet veranderen.

Dit is ook één van de werken van heracles in zijn dienst tot Areta. Zijn naam betekent dienstknecht van hera, here, wat in het Hebreeuws abad-jah is. Abad-jah strijdt tegen Edom, oftewel de vleselijke Adam en zijn vleselijke vrucht in het paradijs, de vleselijke wijsheid en kennis. Het is een zucht naar wereldse, vleselijke deskundigheid. Een hebzucht naar de valse soort van kennis. In de israelitische psalm 1 wilde de psalmist de hemelse leer daarom bij dag en nacht overpeinzen, om zo geen deel te hebben aan de samenkomsten en vergaderingen van de goddelozen.

1 Welzalig de man die niet wandelt
in de raad der goddelozen,
die niet staat op de weg der zondaars,
noch zit in de kring der spotters;
2 maar aan des Heren wet zijn welgevallen heeft,
en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht.

Ook Heracles moest het varken het ijs in drijven, oftewel zijn eigen vlees, opdat hij zou verstijven om een boom aan waterstromen te worden, opdat hij zijn vrucht op zijn tijd zou geven, en ook zijn zaad. De eerste psalm van de jana in de Bilha gaat over het berijden en temmen van het beest. Dit gebeurd door de intens diepe studie, op geen enkele andere manier, zoals de israelitische psalmist al liet zien in psalm 1. Wij moeten dus doorgaan totdat er een stuk naaktheid is te zien, waarvan strippokeren een stadse karikatuur is. Wij moeten komen tot de naaktheid van de exegese, wat een natuurlijke naaktheid is.

1. Er wordt hier iets geopenbaard, wat symbolisch een stuk naaktheid is wat de godin laat zien. Filippi is in de worteltekst de vrouw rijdende op het beest, oftewel haar ware natuur laat zien.

De psalm stelt dan dat zo de mens als zoon wordt geadopteerd door de natuurmoeder. Zij leert hem hongeren. Dit wordt in deze psalm vergeleken met de Germaanse opname. Deze psalm is een commentaar op Filippi 1, wat in het Germaans werd getranslitereerd tot Felua, en later de Veluwe. Dit zijn de beesten rijders, zij die het vlees door studie en exegese hebben getemd. Veluwe ligt op een zandplaats, en zand is een beeld van nuances, stelt deze psalm, waardoor er samenhang en diepte is. Dat is ook tegelijkertijd de schoonheid van de Veluwe, wat een natuurgebied is.
De israelitische psalm 2 laat de vijand zien : ijdelheid :

1 Waarom woelen de volken
en zinnen de natiën op ijdelheid?
2 De koningen der aarde scharen zich in slagorde
en de machthebbers spannen samen
tegen de Here en zijn gezalfde.

Het volk was hierin opgesloten en daarom moest Mozes komen, moest hij de staf opheffen die een slang werd, oftewel de mens moest terugkeren tot het geheim van boom en slang, de diepte van psalm 1. Dit is een lange bloedlijn, die helemaal teruggaat tot de vedische psalmen, en die exegetisch worden uitgewerkt in de koran, de vur en de bilha, als verlengstukken, als verdiepers. Zo ontstaat er een geheel nieuwe psalmische matrix, of liever gezegd, dit is de onthulling van de psalmische matrix, de ontbloting van de natuurvrouw, haar bevrijding. Het is een openbaring. Dit is onderdeel van een studie proces. De stad heeft hiervan een karikatuur gemaakt en die zal instorten.

De staf, de hongerende, de bevrorene in de ragnarok, in de honderd vedische winters, werd tot slang, oftewel kwam tot de context. Het werd tot een lasso. De mens werd geboeid door dit verhaal, en tot de exodus getrokken. De mens moest terug tot de wildernis, tot de vedische wildernis. Mozes had de ijzeren knots om de vleselijke volkeren mee kapot te slaan als pottenbakkerswerk, en oorspronkelijk had Agni, de vedische Mozes, deze staf. De slang staat voor de context, de voleindiging, het volkomene, en daarom wees Mozes in de wildernis tot de slang, en veranderde zijn staf ook telkens in een slang. Daar moest de mens naartoe. De mens moest het geheim van de slang leren kennen.

De ijdelheid is verborgen in de vleselijke ambachten van de mens. De mens aanbad een gouden kalf, waar de tweede psalm van de Koran over gaat. Daarom zegt deze psalm als een antistof hiertegen :

25. En verkondig aan degenen, die getrouw zijn en goede werken doen de blijde tijding, dat er tuinen, het paradijs, voor hen zijn, waardoorheen rivieren vloeien. Telkens, wanneer hun van de vruchten hieruit wordt geschonken, zullen zij zeggen: "Ziehier, hetgeen ons reeds voorheen werd gegeven"; en hun werd het soortgelijke gegeven. En zij zullen er reine metgezellen hebben en zij zullen er vertoeven.

43. En houdt het gebed en betaalt de Zakaat (armenbelasting, armenoffer) en bidt met hen, die bidden.

48. En vreest de Dag, dat de ene ziel de andere niet zal kunnen helpen, waarop voor haar noch voorspraak zal worden aanvaard, noch een losprijs zal worden aangenomen, noch zij zullen worden geholpen.

54. En toen Mozes tot zijn volk zeide: "O mijn volk, gij hebt uzelf onrecht aangedaan door het kalf te aanvaarden: derhalve keert terug tot Uw Schepper en doodt uw eigen ik, dat is het beste voor u in het oog van uw Schepper".

Mozes wilde het volk terugleiden tot de slang, de context, het volkomene, en niet de vleselijke werken van ijdelheid. De mens moest zichzelf verliezen in de ware samenhang van de dingen.

78. En sommigen hunner zijn ongeletterd; zij weten niets van het Boek, maar hebben hun valse denkbeelden: zij vermoeden slechts.

Het probleem is dus dat mensen werk hebben gegrepen zonder een goed studie fundament te hebben. Zij hebben dus geen geduld gehad. Zij willen wel werk, maar geen studie. Zij houden van het ijdel wanen. Zij hebben een gouden kalf gebouwd. Hier dansen zij als gekken omheen, totaal dronken, zonder houvast in de demonologie. De ijszeeen zullen hen wegspoelen. Er zal een grote ijszondvloed komen. Zij hebben geen ark. Zij hebben niet naar de waarschuwingen van Noach geluisterd.

79. Wee daarom degenen, die een boek met hun eigen handen schrijven en dan zeggen: "Dit is van Allah", opdat zij er een onwaardige prijs voor kunnen nemen. Wee hun dan, voor hetgeen hun handen schrijven en wee hun voor hetgeen zij verdienen.

Al hun werken zijn ijdel, opdat zij het kunnen verkopen aan het vleselijke. Het geestelijke heeft geen marktwaarde voor het vleselijke.

84. En toen Wij een verbond met u sloten: "Gij zult uw bloed niet vergieten noch uw volk uit hun huizen verdrijven", toen hebt Gij dit bekrachtigd en gij waart er getuige van.

85. Toch zijt gij het volk, dat uw eigen broeders doodt en een gedeelte van uw volk uit hun huizen verdrijft, elkaar tegen hen helpende in zonde en overtreding. En, indien zij als gevangenen tot u terugkomen, koopt gij hen vrij, terwijl juist hun verdrijving voor u verboden was. Gelooft gij dan slechts in een gedeelte van het Boek en verwerpt gij een ander gedeelte? Er is geen beloning voor degenen uwer, die zulks doen, behalve schande in dit leven; en op de Dag van Opstanding zullen zij de strengste kastijding moeten ondergaan, want Allah is niet onachtzaam betreffende hetgeen gij doet.

86. Dezen zijn het, die het Hiernamaals voor het tegenwoordig leven hebben verkocht. Derhalve zal hun straf niet worden verzacht, noch zullen zij worden geholpen.

87. Voorwaar, Wij gaven Mozes het Boek en deden boodschappers de een na de ander zijn voetsporen volgen. En Wij gaven aan Jezus, zoon van Maria, duidelijke tekenen en versterkten hem met de geest der heiligheid. Telkens als een boodschapper tot u kwam, met hetgeen uw ziel niet behaagde, hebt gij u laatdunkend gedragen, sommigen hunner hebt gij verloochend en anderen gedood.

Maar nee, zij kozen voor hun gouden kalf, voor het vereren van de mammon, hun vleselijke werken.

89. En toen een Boek van Allah tot hen kwam, vervullend datgene, dat bij hen was, hoewel zij voordien om overwinning over de ongelovigen plachten te bidden, toen dat tot hen kwam, herkenden zij dat niet en verwierpen het. Gods vloek rust derhalve op de ongetrouwen.

91. En wanneer er tot hen wordt gezegd: "Gelooft in hetgeen Allah heeft geopenbaard," zeggen zij: "Wij geloven slechts in hetgeen ons is geopenbaard," maar zij verwerpen hetgeen daarna is geopenbaard, hoewel het de Waarheid is, vervullende wat zij reeds bezaten. Zeg hun "Waarom hebt gij dan de vroegere profeten van Allah gedood, als gij inderdaad gelovigen waart?"
92. En Mozes kwam voorzeker tot u met duidelijke tekenen, maar gij hebt in zijn afwezigheid het (gouden) kalf genomen (om het te aanbidden) en gij waart onrechtvaardig.

93. En toen Wij een verbond met U sloten en de berg (Sinaï) hoog boven u verhieven, zeggende: "Houdt stevig vast, hetgeen Wij u gegeven hebben en luistert," zeiden zij: "Wij horen, maar wij gehoorzamen niet"; hun hart was vervuld van het kalf.

99. En Wij hebben u voorzeker duidelijke tekenen gegeven en niemand, dan de overtreders, verwerpt ze.

101. En nu er een boodschapper van Allah tot hen is gekomen, vervullend wat zij reeds bezaten, heeft een gedeelte der mensen van het Boek, Allah's Boek achter zich geworpen, alsof zij het niet kenden.

105. Zij die niet geloven onder de mensen van het Boek, en de afgodendienaren, gunnen niet, dat iets goeds tot u nedergezonden wordt van uw Heer; maar Allah kiest voor Zijn barmhartigheid, wie Hij wil en Allah is de Heer van grote genade.

208. O komt in volledige overgave en volgt de voetstappen van de duivel niet; hij is voorzeker uw verklaarde vijand.

Het is absolute noodzaak dat de mens tot volkomenheid komt, tot het mysterie van de slang.

212. Het leven dezer wereld is voor de ongelovigen schoonschijnend gemaakt en zij bespotten de gelovigen. Maar de godvrezenden zullen boven hen verheven zijn op de dag der opstanding: Allah schenkt Zijn gaven overvloedig aan wie Hij wil.

213. Allah leidt naar het rechte pad, wie Hij wil.

214. Denkt gij dat gij de Hemel zult binnengaan, terwijl cle toestand dergenen, die vóór u gingen, nog niet over u is gekomen? Armoede en tegenslagen kwamen over hen en zij werden hevig geschokt, totdat de boodschapper en de gelovigen met hem zeiden: "Wanneer komt Allah's hulp?" Ja, voorzeker, de hulp van Allah is nabij.

216. Vechten (geestelijke oorlogsvoering, demonologie, exegese) is u geboden ofschoon gij er afkerig van zijt; maar het kan zijn, dat gij tegenzin hebt in iets terwijl het goed voor u is en het kan zijn, dat u iets behaagt terwijl het slecht voor u is. Allah weet het en gij weet het niet.

223. Uw vrouwen zijn een akker voor u - komt daarom tot uw akker, zoals het u behaagt en doet goed voor uzelf en vreest Allah en weet, dat gij Hem zult ontmoeten en geef goede tijdingen aan de gelovigen.

256. Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, het juiste pad is van dwaling onderscheiden; derhalve, hij die de duivel verloochent en in Allah gelooft, heeft een sterk houvast gegrepen, dat onbreekbaar is. Allah is Alhorend, Alwetend.

In dit opzicht is de tweede psalm van de Vur interessant, wat gaat over een indianenvolk die een paal met een varkenskop of runderkop erop aanbaden. Zij aanbaden dus geen gouden kalf, maar het kruis, of de paal, waaraan het vlees was afgestorven.

De mens is vol met de vleselijke werken, en daarom stelt de tweede psalm van de bakroe van de bilha dat de mens moet terugkeren tot de heilige slaap van het paradijs, voorgesteld als een moederborst. Van deze melk moet de mens drinken om los te komen van het gouden kalf syndroom. Dit is een oorlog tegen een wilde stier. Deze barkroe psalm stelt dat de vrouw het wapen is. Vers 13 stelt :

'De Heerin zal dit beeld (het gouden kalf) onder Haar Voeten vernietigen.'

14. Zij zal tot de aarde komen om de aarde te oordelen. Zij zal alles aan Haar Voeten onderwerpen.

22. De Heerin had Jakob hard geslagen op Pniel, en maakte hem gevoelig.

23. De Voeten van de Heerin brachten hem zo van de dood naar het paradijs.

24. Net als Jakob dient ook gij geboren te worden vanuit Haar schoot.

27. De vijand wordt profetisch geleid door de valse machten, door valse profetie. Gij staat dus tegenover het vee van valse machten, en zij zullen instructies krijgen hoe gij behandeld moet worden. Zij zullen suggesties in hun hoofd binnenkrijgen.

28. Dit is een strijd tegen het valse oordeel.

29. Naakt zijt gij gekomen uit de moederschoot van de onderwereld, en naakt zult gij daartoe wederkeren.

De tweede israelitische psalm spreekt :

4 Die in de hemel zetelt, lacht; de Here spot met hen.

Het gouden kalf moet dus bespot worden. Hoe gaat dit ?

11 Dient de Here met vreze
en verheugt u met beving.
12 Kust de zoon, opdat hij niet toorne
en gij onderweg niet te gronde gaat,
want zeer licht ontbrandt zijn toorn.
Welzalig allen die bij Hem schuilen.

Het is dus van belang dat de mens terugkeert tot het natuur-zoonschap. Anders heeft de mens geen dekking en zal door het gouden kalf of de wilde gouden stier verslonden worden. De mens moet dichtbij de natuurmoeders blijven. In de negentiger jaren had ik eens een hele lange strijd met deze wilde gouden stier, en ik moest lang in bed blijven.

Ook in de strijd met het gouden kalf, wat is uitgegroeid tot een wilde gouden stier inmiddels, is het belangrijk te komen tot het ijs, zoals ook de tweede psalm van de Amalek in de bilha stelt :

1. Gij moet uw boog leren gebruiken in het heilige ijs,
De ijstijden zullen zeker komen,
want er is vals vuur

De naam van deze psalm is 'de ijstijden'. Dit is ook een strijd tegen het koppige letterlijke, de ijsbokken, stelt vers 2. Dan in vers 3 wordt gesteld dat in de nacht Amalek nodig is om door de

wateren te gaan. De Amalek is het tweede deel van de bilha. Zij is ook een amazone. Het kennen van God gaat door de stilte, stelt de tweede psalm van de thenem in de bilha. Je kent God niet door tot God te spreken of over God te spreken. Deze psalm heet : 'haar woord'. God wordt beschreven als de Heerin van de wereld in deze psalm, als de weter, de enige die haarzelf kent, en de enige die haarzelf kan kennen. Daarom gaat deze psalm over het leren luisteren naar haar. Dit kan alleen in nederigheid, door te buigen, wat ook wordt gesteld in de tweede israelitische psalm. Zij kent haarzelf door haar grootte, wat een beeld is van de context, het overzicht, het volkomene. De goddelozen sterven af in het uur van haar voeten, stelt vers 17. Dit uur zal ervoor zorgen dat ze niet meer opstaan, zoals vers 18 laat zien. Zij zinken weg in de oceanen van vuur stelt vers 19. Zo zal het gouden kalf en de gouden wilde stier omgesmolten worden. Zij versiert de heiligen met haar woord. Psalm 2 van de Jana van de bilha stelt dan dat de mens aan zichzelf afsterft door 'niet mijn wil geschiede, maar uw wil geschiede.'

hoofdstuk 20. het hindoeïsme : de religie van de territoriale oorlogsvoering – de vedische sleutel tot psalm 1

Israelitische psalm 1 :
6 want de Here kent de weg der rechtvaardigen,
maar de weg der goddelozen vergaat.

In het Aramees : de Here kent de weg der rechtvaardigen sexueel (yada), woont samen met de rechtvaardigen, al dan niet getrouwd.

De Veda's zijn een heleboel boeken met psalmen. Deze psalmenboeken zijn ook weer onderverdeeld in vier hoofdboeken. In de Yayur Veda, in de eerste kanda (hoofdstuk), de eerste prapathaka, les, de eerste psalm zien we net als in de eerste israelitische psalm de winden toenaderen. 'jullie zijn winden, jullie naderen toe', en in de israelitische psalm verstrooien zij de goddelozen, het kaf :

4 Niet alzo de goddelozen:
die toch zijn als kaf dat de wind verstrooit.
5 Daarom houden de goddelozen geen stand in het gericht,
noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen,

En daardoor vergaan hun wegen (vers 6). De winden nemen degenen die zichzelf hebben geofferd op, en geven richting, onderscheiding en exegese. Ze zijn vol van melk, stelt deze indische psalm.

Dan staat er : Laat de dieven en werkers van het kwaad je niet leiden, wat ook weer terugkomt in de eerste israelitische psalm. Er wordt in de indische psalm opgeroepen te zijn met de heer van het vee. Het vee, als beeld van het vlees, van het kwaad, moet geofferd worden, en de psalmist wordt opgeroepen niet het vee, het vleselijke, te beschermen tegen het offeren. In de israelitische psalm 1 moet de boom op zijn tijd zijn vrucht geven, en zijn zaad.

In de eerste psalm van de tweede les vraagt het water of zij hem voor altijd nat mag houden, dat zij altijd aan elkaar verbonden zijn, wat ook terugkomt in de eerste israelitische psalm als de boom geplant aan waterstromen die zo vruchtbaar kan zijn en zo zijn vrucht en zaad kan geven. Er moet dus wel een verbinding zijn tussen de rivier en de boom. Deze indische psalm noemt de wateren 'moeders', en alles zal zo gelukken, zo als ook de israelitische psalm stelt. Deze wateren beschermen het profetische oog. Het is als melk. Zij dragen de ware symbolische leer van het offeren. Oorlog en offerande, hemel en aarde, water en planten.

In de eerste psalm van de derde les wordt deze psalm beschreven als een vrouw en als het wapen van de demonologie (indra).

De eerste psalm van de vierde les wordt de steen van de offering genoemd. Hierop kunnen diepe offers gemaakt worden. Zo zal de oorlogsbeker vol zijn met het zoete en de melk. Deze demonologie (indra) wordt de slachter van de slang genoemd. Dat deze psalm een steen wordt genoemd komt ook terug in de Bilha, in Thenem 22 en 23 :

22. DE ZWARTE STEEN

1. Naakt komt zij vanuit het water,
Zij is de zwarte steen,
Maar zij is ver weg,
Alhoewel zij groot is,
En zij wordt steeds groter,
Klaar om de wereld te overweldigen

2. Zij ziet alle dingen,
Haar oog waakt altijd,
Zij kijkt door alles heen,
Alles is naakt voor haar

3. In nederigheid buigen zij voor haar neer,
Maar zij kent hen niet,
Nooit eerder zijn zij tot haar gekomen,
En nu is het te laat,
Want door hun gebrek aan kennis zullen zij alles verkeerd verstaan

4. Is er dan geen school om hen te leiden,
Is er dan geen taal om hen te doen laten verstaan ?
De zwarte steen rolt weg en laat duisternis achter

5. Zij komt tot de aarde in grote toorn,
Dienstknechten zal zij niet aanvaarden,
Allen buigen zij voor haar troon

6. En zij maakt hen tot steen,
En doet hen zinken in de aarde,
Nooit hebben zij haar stem gehoord,
Nooit hebben zij geluisterd

7. Is er dan geen school die hen onderwijzen kan ?
Is er dan geen medicijn om hun afvallig hart te genezen ?
De zwarte steen rolt weg en laat duisternis achter.

8. De zwarte steen zal spreken tot in eeuwigheid,
Maar door ijs en duisternis spreekt zij

23. DE ZWARTE STEEN 2

1. Zij is de roepende, maar niemand luistert,
Daarom heeft zij haar boog gespannen
2. Zij zal de aarde weldra verpletteren,
Zij is de zwarte steen
3. Wee, oh aarde, wanneer zij afdaalt tot u,
Want de pijlen op haar boog zijn een groot kwaad
4. Zij heeft dit tegen u gedacht,
Omdat gij naar haar niet hebt willen luisteren
5. Zij is de zwarte steen

De eerste psalm van de vijfde les gaat over dat de rivier zijn eigen tranen is, en dit brengt vruchtbaarheid, vee op zijn tijd, alles in de juiste seizoenen, waar de israelitische psalm 1 ook over gaat. Het vee, de vrucht, moet geofferd worden, het zaad moet gezaaid worden.

In de eerste psalm van de zevende les moet het vee vetgemest worden. We kunnen niet de hele tijd politie agentje spelen en moraal ridders zijn. Het vleselijke moet namelijk rijp worden voor de slacht. Wij moeten niet gaan toekijken, maar studeren, zoals de israelitische psalm 1 stelt. 'die zijn vrucht geeft op zijn tijd.'

In de tweede kanda, in de eerste psalm van de eerste les is de oorlogsbeker gevuld met zaad, en is veel vee hebben een teken van kracht. Hierdoor kan hij nog meer vee winnen, en zo nog meer kracht krijgen. Deze krachten moeten geofferd worden in oorlog en werk, stelt de eerste psalm van de tweede les in deze kanda. In de vierde les gaat het over het overwinnen van de vijanden onder hem, de vijanden boven hem, en de vijanden naast hem, die zijn als de anderen. Het roept op tot

afzondering van de vijand, wat voor soort vijand het dan ook is, zoals ook de israelitische psalm deze oproep heeft. De eerste psalm van de vierde les gaat over het overstijgen van de verschillende vijanden door de kennis van het offeren.

Het hindoeïsme is altijd de religie van de territoriale oorlogsvoering geweest, wat in het christendom al gauw werd afgedekt door het pensioneringsplan van Jezus, en ook in de boeddhistische aftakking van het hindoeïsme werden zulke plannen uitgedeeld, alhoewel andere boeddhistische stromingen de territoriale oorlogsvoering verdiepten. De Israelitische eerste psalm gaat over het offeren van de eerstelingen, oftewel de kopstukken, de territoriale heersers, oftewel de vleselijke centra, wat ook gebeurde toen de engel des doods de eerstgeborenen sloeg tijdens de exodus, en waar ook het Israelitische pinksterfeest op gebaseerd is. Het is een feest van het gaan tot de berg Sinaï om te leren. Het viert de ontvangst van de hemelse leer. In de vijfde les, eerste psalm, van de tweede kanda, slaat Indra, de demonologie, de koppen af van zijn vijanden, als een beeld van de territoriale oorlogsvoering. De kop is het begin, de diepte, dus het staat voor de exegese. Territoriale oorlogsvoering en exegese zijn nauw aan elkaar verbonden. De hoofden die waren afgeslagen veranderden toen in vogels als een beeld van overstijging. Dit is ook de boom in de israelitische psalm die aan waterstromen staat en zijn vrucht geeft op zijn tijd, zijn eerstelingen, en zo boven alles uitgroeit, alles overstijgt. De zesde les, in de eerste psalm, gaat het erom dat er voor alles geofferd, gezaaid, moet worden, ook voor de morgenstonden van de godinnen. In de derde kanda, de eerste les, in de eerste psalm, wordt er gesproken van boetvaardigheid hiervoor. Hierdoor heeft een mens macht om te scheppen en om nakomelingen te hebben, wat ook terugkomt in de israelitische psalm in het beeld van de boom aan waterstromen. Dit is het geplant zijn aan de leer. Dat is het ware pinksterfeest.

In de eerste psalm van de tweede les van deze kanda wordt het offeren uitgebeeld als het beklimmen van een berg, waarna de mens wordt tot een oorlogsvogel om alles te overstijgen, oftewel door de combinatie van territoriale oorlogsvoering en exegese. Hierdoor gebeurt alles op de juiste tijd, zoals ook in de israelitische eerste psalm.

De indische psalm sluit dan af met : 'Hij wordt rijk in vee, en brengt nakomelingenschap voort.'

De eerste psalm van de derde les stelt dat het offeren (agni) leidt tot wijsheid. Dit is dus het pad van het hongeren in de wildernis.

De eerste psalm van de vierde les stelt dat het offer niet overmoedig mag zijn, niet te groot, en niet te laat. Degene die op tijd offert ontvangt hierdoor vruchtbaarheid. Dit houdt in dat er ook een vals offeren is wat de mens dient te ontwijken. Weer komt dit terug in de israelitische eerste psalm.

3 Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen,
die zijn vrucht geeft op zijn tijd,
welks loof niet verwelkt;
– al wat hij onderneemt, gelukt.
4 Niet alzo de goddelozen:
die toch zijn als kaf dat de wind verstrooit.
5 Daarom houden de goddelozen geen stand in het gericht.

Voorafgaande aan deze verzen gaat het over het ontvangen van de hemelse leer. Er is dus een hemelse leer omtrend het offeren.

In de eerste les van de vierde kanda, in de eerste psalm, gaat het over het juk van het verstand wat nodig is om met het hemelse in contact te komen. Het juk doet de mens offeren (agni). Hierdoor wordt de mens door het verstand tot de hemel opgenomen. Dit kan alleen als het verstand de wijsheid dient, dus door hemels verstand. Door dit juk is de mens dus in zijn verstand ook een afgezonderde, zoals in de israelitische eerste psalm. De hemel is een jachtstrofee, een oorlogsbuit. Het offeren is graven in de aarde, om zo tot het huis van de aarde te komen, belichaamt door deze psalm als een vrouw. De psalm wordt voorgesteld als een vrouw die de schop is, de spade, en de drager. Het is dus niet alleen een leerpsalm, maar ook een werkpsalm.

In de eerste psalm van de tweede les moeten er verschillende godinnen-ritmes gebruikt worden. Gayatri wordt genoemd, een gezel van Shiva, om de vijandigheid te overwinnen. Zij slachtte de zoon van de slang (vritra), oftewel het valse zoonschap tot het kruis van pensionering. In het Grieks wijst dit ook op Gaya, de moeder van de aarde, van het Hebreeuwse Chaya, of Haya, Eva, de moeder van het leven, van chay, honger. Zij zou het zaad van de slang verslaan. Zij is dus als gezel van Shiva een vorm van Parvati. Shiva is in het Hebreeuws Esav, wat uitgeroeide tot de Edom stam, wat voortkomt uit de Adam wortel. Adam is dus de paradijselijke Esav, Esau, of Shiva, in het israelitisch, als de gezel van chaya, eva. Zoals Adam van de verboden vrucht nam, zo nam Ezau van de verboden soep waardoor hij het eerstgeborene zoonschap verloor. Ook Adam verloor dit zoonschap, want het was een zoonschap tot de eerdere slang, de vleselijke slang, en hij moest tot de ware slang komen, zoals de slang waar Mozes op wees, de ware gekruisigde, oftewel volkomen gekruisigd aan het vlees, wat reikt tot de geestelijke oorlogsvoering en de geestelijke gaven, het geestelijke werk. Mozes liet het volk niet werkeloos rusten. Zij moesten het beloofde land in bezit nemen en bebouwen. Parvati is de godin van de huistaken. Ook wordt in deze psalm de Jagati meter of ritme genoemd, het ritme van de tentendienst, om de vijand te overwinnen. Daarom zegt de psalmist ook in de israelitische eerste psalm :

2 maar aan des Heren leer zijn welgevallen heeft,
en diens leer overpeinst bij dag en bij nacht.
3 aan waterstromen,
die zijn vrucht geeft op zijn tijd,
welks loof niet verwelkt;
– al wat hij onderneemt, gelukt.
5 in de vergadering der rechtvaardigen

Deze leer wordt gewoonlijks tot de mens genomen in de natuur en in de tenten, om de mens op te roepen tot tentendienst, tot huishoudelijk werk. Vandaar dat ook het ritme van Tristubh genoemd wordt, als het ritme van het paard die tot de oorsprong, bron (surya) leidt. Dit is weer een verbinding tussen studie en werk. Dit is om ongenuanceerdheid, onnauwkeurigheid, te overwinnen. Ook de Anustubh meter is zo'n paard. Het zijn de vedische studies. Anustubh betekent het prijzen en het woord, als een beeld van toewijding en volharding, als een beeld van doelgerichtheid in studie en werk, opdat men het doel niet verliest. Zo wordt de zonde, dat wat we haten, uitgesloten, zoals in de israelitische psalm 1.

Zo kan het ware offeren terugkeren stelt de indische psalm, en wordt het vee gemest, als beeld van rijkdom. De ware rijkdom is dus de weelderigheid van het kruis, die de diepte van de gnosis in zich draagt. Zo worden de knopen losgemaakt, de lage, middelste en hoge knopen, stelt deze indische psalm. Het trekt de mens naar binnen, waar de mens bewegingsloos is, oftewel minimalistisch, hongerend, in stilte, als een hagedis. De mens wordt zo aan het kruis gelijkvormig, als een boom aan waterstromen, als de hagedis. Dat is waar de indo-israelitische eerste psalm voor staat. Zo komt de mens tot de moederschoot, wordt de mens geboren uit het water, en uit de berg.

Door het leren 'geplant aan waterstromen' zegt de israelitische psalm 1. De indische oorsprong hiervan is in de eerste psalm van les 3 van de vierde kanda :

'Ik plaats u in de stromende wateren; Ik plaats u in de opkomst van de wateren; Ik plaats u in de as van de wateren; Ik plaats u in het licht van de wateren; Ik plaats je in de beweging van de wateren. Ga op de golven zitten als uw rustplaats; zit op de oceaan als uw rustplaats; zit op de stroom als uw rustplaats; zit in de verblijfplaats van de wateren; zit op de schoot van de wateren. Ik plaats u in de schoot van de wateren; Ik plaats u in de woning van de wateren; Ik plaats u in het stof van de wateren; Ik plaats u in de baarmoeder van de wateren; Ik plaats u in het bolwerk van de wateren.'

Hierin heeft zowel de indische als de israelitische psalmist een mozaïsche taak, zoals Mozes ook 'de uit het water getrokkene' of 'uit het water geborene' is.

De israelitische psalmist van psalm 1 was zichzelf aan het uithongeren om bij dag en nacht te leren, te verdiepen, om zo in deze exegese te worden tot een boom aan waterstromen, tot steen. In de eerste psalm van les 6 van de vierde kanda wordt gesteld : 'in de steen is de honger.' En dan komen de kikkers, die een beeld zijn van het leven door het bruine gas, wat afkomt van de huid van de natuurvrouwen. We hebben al uitgelegd waarom deze huid donker is, namelijk om het kind te verbergen. Hierom wordt de vrouwelijke kikker genoemd als abstract beeld, want zij ademen veelal door hun huid. Dit wordt in verbinding gebracht in deze indische psalm met de oorlog. De donkere huid van de vrouw om het kind te beschermen is een oorlogs strategie. Dit laat de wateren kruizen, stelt de psalm, als het huis van de oceaan. Zij die in het water zijn worden geroepen. Er wordt dan gesproken over het uitstijgen boven de goden, tot het hemelse, wat ook de functie is van de boom aan waterstromen, om zo af te rekenen met alle valse goden. Door het offeren wordt dan met elke vijand afgerekend. Dit is een dieper offeren.

In de vijfde kanda, in de eerste psalm van de eerste les is de schop om mee te graven met twee punten, ook als een wapen, want het gaat om studie, werk en oorlog. De schop heeft een gat, opdat de mens tot de leegte en de verbrokenheid komt, en hierin zijn woonplaats heeft. Ook is de schop bevlekt, opdat het de juiste vormen heeft. De schop moet namelijk in contact met de aarde blijven, want dat is de baarmoeder. De schop, de vrouw, is donker. Dit is belangrijk voor de woonplaats. Zo is het kind beschermd. De vrouw is dus bedekt met de aarde en leeft in de duisternis, ook omwille van haar kind. Ze leeft in het ondergrondse. De schop is als een speer aan beide kanten om licht te winnen, voor leiding, en om contact te blijven houden met beide werelden. Dit is de kracht van de mens. Dan zegt de psalm : de boom die vrucht draagt is sterk onder de bomen.

In de eerste psalm van de derde les zijn de asphins, de hemelse ruiters, de medicijn-makers. Ze doen dit door het ordenen van de seizoenen, wat ook weer terugkomt in de israelitische eerste psalm : 'die

zijn vrucht geeft op zijn tijd'. Ze rijden op verschillende beesten, ook buffels. Ze hebben het vleselijke overwonnen en getemd. Zij leven in hemelse discipline, een dicipline die ook de israelitische psalmist leert. Ook wekken de asphins zo de winden op. Zij zijn de windmakers, een thema wat ook terugkomt in de eerste israelitische psalm om de vijand te verstrooien en te verdelgen.

De eerste psalm van de zesde les van deze kanda stelt :

'Starende naar zowel de waarheid als de leugens van de mens,
druppelende honing, rein en reinigende,
laat deze wateren teder en goed tot ons zijn.'

Ook de israelitische psalmist staart in psalm 1 naar zowel de waarheid als de leugen van de mens, om het te doorgronden, om ervoor te zorgen dat zijn wegen recht zijn, afgescheiden van de vruchteloze werken. Zo is hiuj verbonden aan het water, en groeit op als een boom daar.

Dan zegt de indische psalm :

Met veelbelovende blik staren de wateren naar mij,
Raak mijn huid met een gunstig lichaam aan;
Ik roep allen die offeren aan die in de wateren zijn.

Zo is er de vergadering van de rechtvaardigen zoals in de israelitische psalm 1 (vs. 5-6). In les 7 zegt de indische psalmist in de eerste psalm : 'laat mij bezeten zijn met honing'. Het is de vrucht van de bloemen, van de tederheid. Er moet ware doelmatigheid in het offeren, in het hongeren zijn, stelt de indische psalm, anders zal hij vallen in het offeren, ten prooi aan de goden. Het vereren van de goden is een metaforisch beeld van de doelmatigheid, het hebben van een toetssteen, als de urim die nodig is voor elk offeren. Tederheid is doelmatigheid, waarvan de honing een beeld is. 'Laat mij bezeten zijn met honing.' Het gaat erom te staren naar de bron (surya), anders is alles nutteloos. De honing is een beeld van de bron. 'Laat mij bezeten zijn met honing.' Zoals de israelitische psalmist zegt in psalm 1 : de hemelse leer overpeinzen bij dag en bij nacht, oftewel een doel hebben.

De mens staat voor een dilemma : Of de vrucht van een boom die wordt aangeboden wel of niet aannemen, of zelf die vrucht voortbrengen door zelf als een boom aan waterstromen te worden. In de israelitische psalm 1 kwamen al deze drie dingen terug : de aangeboden vrucht aannemen, niet aannemen, en zelf vrucht te dragen. In de eerste psalm van les vijf van de zesde kanda beschrijft de indische dichter de strijd tussen de demonologie, indra, en de slang. De slang droeg een kracht op hem, namelijk de Ukthya, het oog van het offeren. Elk offerdier volgt dit oog. Dit oog werd aanbeden, en zou de slang op Indra brengen. Indra sloeg de slang driemaal en ontving het oog waardoor de slang zijn macht had. Zo werd de slang verslagen. We zien iets soortgelijks ook terug in het paradijs waar de slang de macht heeft over het oog, en zei dat hij hun ogen kon openen :

Genesis 3:5 – God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad.

Ook in psalm 1 is er de boom, maar dit keer is het de psalmist zelf, en er is een strijd tegen het kwaad, tegen de slang, en de psalmist kan de slang verslaan door de hemelse leer dag en nacht te overpeinzen, oftewel het oog aan de slang ontroven. Psalm 1 is dus een soort paradijs verhaal van de psalmen, als het genesis van de psalmen.

In les 6 zegt psalm 1 : De offers met de gaven worden aangeboden voor de wereld van de hemel. Zo stijgt hij op in de hemelen. Daar zal hij zijn klimmen voortzetten. Ga nu op het pad van de heilige geestelijke gaven. Dit is het pad van het offeren, want er zijn geen gaven zonder het offeren. Dit is het pad van hemelse verbintenis (mitra). De geleerde brahmaan is een ziener ontsprongen uit zieners. Hij geeft aan het zelf van het offer (hotr). Hij verbindt het zelf van het offer met de gaven.

Dit houdt in dat de mens alleen op het pad van zelfverloochening tot de ware geestelijke gaven kan komen.

In de eerste psalm van de zevende kanda in de vijfde les staat :

'De verzen zijn de wereld van de mens; Voorwaar, zij blijven de ene wereld van goden na de andere opbouwen uit de wereld van mensen.'

Daarom is het van belang om telkens weer exegese uit te oefenen op de verzen. Dat is de daadwerkelijke strijd tegen het vlees en tegen de territoriale machten van het vlees. Zoals de israelitische psalmist in psalm 1 erop blijft hameren dat de mens moet studeren, moet blijven overpeinzen, in de strijd tegen de boze. Zo kan de wereld van de hemel uiteindelijk gewonnen worden, stelt de indische psalm.

De Rig Veda bestaat uit tien boeken vol met psalmen. In het tweede boek stelt de eerste psalm :

1. U, gij die offert (agni), schijnt in uw glorie door de dagen heen, kunst tot leven gebracht uit de wateren, van de steen: Van de bosbomen en kruiden die op de grond groeien, jij, sovereine heer der mensen, kunst is puur voortgekomen.

We zien hier dat de mens door het offer, het kruis, verhard, oftewel verhongerd, minimaliseert, tot steen, tot een boom, die wateren, zaad, voorbrengt, leven, kunst, zoals ook in de israelitische psalm 1. Aan het einde van de indische psalm wordt gesteld : 'Mogen we met dappere mannen in de vergadering hardop spreken,' zoals de israelitische psalm 1 spreekt over de vergadering van de rechtvaardigen (vs. 5). De mond wordt in de indische psalm opgesteld als degene die offert, als een beeld (agni). In de eerste psalm van boek 4 van de Rig Veda wordt gesteld dat het hemelse offeren een boodschapper is (agni), die afgedaald is tot de mensheid met wijsheid, die de mens leerde om toegewijd te zijn aan de hemelse bron. Het kan niet anders dan dat de mens daarvoor al het andere moet loslaten, offeren. De mens ontkomt dus niet aan het vluchten tot de wildernis om daar te hongeren, om te zoeken naar de diepere bronnen van de natuur en de wildernis. Daarom moet de mens leren trouw te zijn aan de leer van het offeren, en met haar een relatie aangaan. Dit is als een hemels huwelijk of een hemels verbond (mitra). Zo is het zaad van de mens gezegend voor nageslacht. Het vee, of vleselijke, van de mens, is dan zelfs gezegend, zolang de mens er geen daadwerkelijk deel aanheeft. Hierin moet de mens inzicht krijgen door de Maroeten, de hemelse stormen die tot verbrokenheid leiden. Zij zijn gewelddadig en rijden op rode paarden, als beeld van

de territoriale oorlogsvoering, tot de verbreking van het territoriale vlees. Deze winden of stormen komen ook weer terug in de israelitische psalm 1. Zij leiden dus allereerst het eigen vlees tot verbrokenheid. Het zelf moet dus verbroken worden. Dit doen de winden door verwarring, verstrooiing.

In de eerste psalm van boek 5 van de Rig Veda wordt gesteld :

1. Het offeren (agni) wordt gewekt door de brandstof van het volk om de dageraad te ontmoeten die als melk komt.
Als jonge bomen die hoog op hun takken schieten, stijgen zijn vlammen op naar het hemelgewelf.

Hij die offert wordt dan ingesmeerd met melk. In vers 6 wordt dit beschreven als het terugkeren tot de moederborst. In de eerste psalm van boek 6 wordt degene die offert gelijkgesteld aan het gebed. Men kan dus niet bidden zonder het offeren, zonder het hongeren. Gebed moet dus voortkomen vanuit totale stilte, vanuit de steen, anders staat het vlees van de mens nog in de weg. Deze gebeden leiden de mens uiteindelijk naar huis, op het pad van het hongeren, het offeren, dus. Zolang de mens nog aan dingen vasthoudt kan de mens niet tot steen worden, niet tot een boom, een hagedis. Zolang de mens nog aan dingen vasthoudt is de mens kaf. De mens kan alleen waarlijk bezit vergaren door het loslaten, door het offeren. Zolang dit niet gebeurt strijden de Maroeten op de rode paarden tegen zulke mensen. Daarom moet de mens zij die offert zoeken, oftewel de slagers-godinnen. Deze indische psalm gaat over het leren dienen van haar, de godin van het offeren. Dit zou dan werkelijk betekenen het beloofde land binnen te gaan, het land Kanaan, knn, agni. Het land van melk, zaad en honing. De offer godin is de daadwerkelijke overwinnaar die wijsheid schenkt, want het vleselijke staat niet meer in de weg. Zij bewaakt in de eerste psalm van boek 7 ook de bron van het meest jeugdige.

Eerste psalm van boek 8 : Alleen de demonologie (indra) doet het zaad vloeien, en de mens moet gericht zijn op de demonologie (indra), als een doel. Ook de eerste israelitische psalm is een demonologische psalm. De demonologie (indra) wordt in de indische psalm de steen gooier genoemd. Ook de israelitische psalmist was een steen gooier, waardoor hij Goliath versloeg. Dit betekent dat wij de duivel alleen kunnen verslaan door de hagedis, de heilige verstening. Eens had ik een droom over de steen gooiers, die ik ergens aan een rivier ontmoette. Zij waren zeer gewelddadig. Zij waren doelgericht. Zij lieten zich niet afleiden. Er brandde een woede diep binnenin hen. Zij moesten iets heiligs bewaken. In vers 13 komt de indische psalmist tot de personificatie van de demonologie (indra) en spreekt : wij zien onszelf als verworpen bomen die ongeschikt zijn om te branden. Dan komt de indische psalmist tot de rivier en tot de melk wat als een kleed is. Hier wordt de indische psalmist opgenomen in geestelijke vervoering om zo de hemelse gaven te ontvangen. Hier ziet hij legers met strijdpaarden, werkpaarden. Zij dragen allemaal het juk van toewijding. Zij zijn doelgericht. Zij werken niet in het wilde weg. In de eerste psalm van boek 10 als degene die offert, de hongerende, eindelijk is wedergeboren wordt hij overwinnaar genoemd.

Dan zijn er nog de psalmen van de Atharva Veda. In de eerste psalm van het derde boek is er een gebed tot degene die offert (agni) om zich tegen de vijand te keren, de valse wil en de onnauwkeurigheid, ook met de vraag om het leger van de tegenstander te bewilderen, te verbijsteren, om ze greeploos te maken. Ook worden de maroeten, de hemelse stormen geroepen

om de vijand te overwinnen en te vernietigen, net zoals in de israelitische psalm 1. Ook wordt aan de demonologie, indra, gevraagd de vijand te verstrooien, te bewilderen. Agni moet dan uiteindelijk de ogen van de vijand wegnemen, zoals Indra dit van de slang deed. De eerste psalm van boek 7 stelt dat de zoon die alles zelf geworden is daadwerkelijk zijn moeder kent.

hoofdstuk 21. de rigvedische psalmen : commentaar en parafrase

De israelitische psalm 3 gaat over dat de psalmist is omringd door de vijand en dan door God wordt opgenomen op de hemelse berg, door de hemelse slaap. Zo worden de vleselijke stemmen van de vijand in het hoofd van de psalmist gedoofd. Ook Mozes besteeg de berg om de vijanden te overstijgen en de hemelse leer te ontvangen.

In de eerste psalm van de rig veda komt de mens door het hongeren tot de moeder, door het offeren (agni). Agni betekent alles achter je laten, leeg worden. Alleen zo kunnen wij tot de baarmoeder gaan. Dit moet een volkomen offer zijn (vers 4). Op de volkomenheid van het offer, van het hongeren, is ook het boek Leviticus gebouwd in de Israelitische religie.

Psalm 2 van de rig veda toont aan dat het offer altijd onszelf betreft. We mogen niet projecteren, want dan zouden we niet naakt kunnen staan. Elke keer als we projecteren dan gaat dit tussen de moeder en ons instaan. Ons vlees moet doorboort worden (vers 3). Het gaat niet om familie, wat slechts een metafoor is, maar om de hemelse leer. Het gaat om de innerlijke realiteiten. Hieraan moet al het bedriegelijke afsterven, door het hongeren. De derde psalm van de rig veda gaat over hen die op de beesten rijden, die het vlees hebben getemd. Het mag niet andersom zijn. Dit is het ware zijn op de ark, want de zondvloed zal komen (vers 12). De zondvloed is de doorbraak van het geestelijke wat niet door het vleselijke begrepen wordt.

De vierde psalm van de Rig Veda gaat over de werk-opname waardoor de mens terugkomt aan de moeder borst. Ook het lijden is werk, en ook de vergetelheid is werk, waar een kind aan is blootgesteld. Hierin moet volharding zijn. Zo komt de mens onder de zorg van de demonologie, indra. Satakratu is een andere naam voor Indra, als degene die zijn paarden opoffert, oftewel zijn vleselijke werken aflegt. Hierin is de opname, en zo is hij de slangen slachter, in strijd met de slang, wat een beeld is van de besnijdenis. De strijd tegen de slang, en overwinning van de slang, de besnijdenis, is een beeld van de overwinning over de territoriale macht.

Psalm 5 : verneder jezelf voor de demonologie, buig voor de demonologie (indra), om zo tot de psalmen van de demonologie te komen, de oorlogs-psalmen. Zo kan de weelderigheid en veelzijdigheid van de demonologie, van de oorlogskunst over de mens komen. Zo komt de mens tot

de donkere werkers, de donkere strijders. Zij brengen een juk. Zo drinkt u van hun melk. Zo komt gij tot de wederopvoeding, waartoe gij was geboren. Zo leert gij de demonologische psalmen, de oorlogs-psalmen, kennen. Zo wordt uw offer volkomen.

Psalm 6 :
Hij die op het rode vee rijdt, als beeld van het offeren, daar waar kinderen sacrificiale namen dragen, daar waar alles wat vast en stevig is verbroken wordt. Het is een plaats om uit weg te gaan, en een plaats om in af te dalen. De mens moet komen tot de demonologie.

Psalm 7 :
De demonologie (indra) laat de bron zien hoog in de hemel, om ver te kunnen zien, verzicht. Zo komt men tot de moederborst. Door de melk wordt de mens bij elke geestelijke inspanning hoger opgenomen, om verborgenheden te zien.

Psalm 8 :
Weelderigheid is weggelegd voor de overwinnaars in de demonologie (indra). Deze oorlog moet ervaren worden, niet van een afstand, niet als een projectie. Demonologie is niet slechts een heilsfeit, maar moet ook een ervaringsfeit zijn. De ware helden in het gevecht zijn de psalmisten die van heilige gedachten houden. Het zijn de psalmen die zwellen als de oceanen, brede stromen van de omtrek van de hemel. Laat geestelijke gaven gewijd zijn aan de demonologie (indra).

Zo zijn er ook de Chinese psalmen, in de Sjijing, het boek van psalmen, van oden :

Psalm 1 van de Sjijing :
Op het eiland midden in de rivier zijn de visjagers verborgen tussen het riet, natuurvrouwen. Zij leven in het verborgene bij de donkere rivier. Zij kunnen alleen gevonden worden door de psalmen. Zij leven in psalmen. In de dieptes ervan.

Moet je dan niet alles achterlaten om tot dit natuurgebied te komen, zoals de eerste rigvedische psalm stelt ? En dan gaat het om het leren, het overpeinzen, bij dag en bij nacht, in goede en slechte tijden, in makkelijke dagen en moeilijke dagen, zoals de israelitische psalm 1 stelt. Het zijn visjagers. Zij jagen op het vlees. Opdat het geestelijke tot gestalte komt. Dit moeten wij weten wanneer wij toenadering zoeken. De eerste chinese psalm heet Kan Shu. Shu is ook de Egyptische god van de hemel die hemel en aarde scheidde, oftewel het geestelijke van het vleselijke, het koren van het kaf, zoals in de israelitische psalm 1. Kan is in het Aramees de tuin, verbonden aan Kanaan, knn, het beloofde land, wat in het Hebreeuws nederigheid betekent, onderworpenheid. Laten we dit onthouden als we tot de hemelse natuurvrouwen naderen. Zij zijn beelden van de tucht, van het sterven aan het zelf. Zij zullen jacht maken op ons, op ons vlees. Zij leven in het verborgene en zullen zichzelf niet makkelijk prijsgeven. Alleen door de psalmen komen wij tot hen, als wij psalmisch gaan leven. Dit komt ook weer terug in de eerste psalm van de Koran, de scheiding door Shu :

6. Leid ons op het rechte pad,
7. Het pad dergenen, aan wie Gij gunsten hebt geschonken - niet dat van hen, op wie toorn is nedergedaald, noch dat der dwalenden.

Deze scheiding is dus ook aanwezig in de eerste israelitische psalm. Het thema van de onbereikbaarheid komt ook heel duidelijk terug in de eerste psalm van de Vur :

1b. Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit

2. Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,
Alleen in de bruine nacht,
Een nacht in vele jaren,
Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden,
Deze bruggen tussen jou en mij
Dan als hij haar eindelijk ziet :

8. Ze heeft haar speer opgeheven,
En dan slaat ze toe,
Ze raakt mijn hoofd

9. Hij kan niet komen waar je bent,
Vriend, ik zou niet tot je liegen,
Ik weet dat je ook met dit trauma vecht,
Het is een oorlogs-trauma,
Ik was daar, en ik zag je

10. Waar zou ik zijn zonder een goede broek ?
De viooltjes maakten het voor ons,
Zij lieten de honing er doorheen glijden,
Zij brachten ons door bos en woestijn,
Volg hen naar de rivieren en de watervallen,
Ze zullen hier maar één keer zijn

Ook de Chinese psalm 1 stelt dat hij dag en nacht aan haar denkt, hoe hij dag en nacht over haar tobt, zoals de israelitische psalmist in psalm 1 dag en nacht tobt over de hemelse leer. De chinese psalmist draait zich om in zijn bed, de hele tijd, totdat het weer morgen is. Dan moet hij de psalmen leren om tot haar te komen. De vur stelt dat we heel opmerkzaam moeten zijn. Het zal maar één keer komen. Het is één keer opgeschreven. We moeten dus terugkijken wanneer het is gekomen, en het dan overpeinzen, om er diepte in te vinden en haar te leren kennen.

De vur psalmist zegt in psalm 1 :

13. Niemand kan deze vrouw begrijpen,
Niemand kan haar voetstappen volgen,
Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand

14. Wilde rozen groeien rondom het paradijs,
Niemand kan binnenkomen

15. Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden,
Klaar om steden in te nemen,
Zij breekt het glas,
En dan is alles brandende,
Zij is de slager van de herinnering

16. Ik herinner het schip,
Het schip waarmee ze mij oppikte,
Zij is een lied in mijn hoofd

Er is een verband tussen orkaan en schip. De orkaan is de verbrokenheid die nodig is, en het schip is het lied, de psalm, oftewel de diepere literaire structuur achter alle dingen. De chinese psalmist zegt : 'men moet overal zoeken.'

De vur psalmist zegt :

22. Ik staar naar de vissen in de rivier,
Misschien is dat beter dan een herinnering,
Ik open mijn dagboeken,
En plotseling word het zwart voor mijn ogen …
Ik kan beter mijn dagboeken verbranden

Ook de zoeker moet op visjacht gaan. De vis is het beeld van het eenzijdige vlees. De vis is ook een beeld van studie. Men moet dus eerst alle vleselijke studie afleggen.

23b. Ik hoor de liederen in de verte,
De wind brengt me daar

Alleen de verbrokenheid kan de mens tot de psalmen brengen, wanneer eerst de vleselijke psalmen in de mens worden verbroken. Er zijn namelijk ook psalmen tot mammon.

26. Oh, neem me weg tot het land achter de zee,
Een speer door zijn hoofd,
Om dieper te komen tot dit land achter de zee

Dan komen de visjagers ons tegemoet. Een speer gaat door onze hoofden als we te dichtbij komen, om de vleselijke studie en zijn vleselijke eenzijdigheid te doorboren.

28. Ik ren, brekende door muren,
Want mijn herinneringen zijn naar mij op jacht,
Ik ren, en dan val ik,
Een herinnering heeft mij geraakt,
Een pijl diep in mijn rug

29. En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,
Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden

Het kruipen is een beeld van verbrokenheid, doorboordheid, van nederheid, het buigen. Ook de pijlen van het verleden worden hiervoor gebruikt. Zo jagen de visjagers. Zij gebruiken de giffen en pijlpunten van het verleden. Psalm 1 van de Thenem in de bilha zegt dat alle valse kennis verduisterd dient te worden, alle overbodige kennis. De mens weet teveel, kent teveel, en moet weer gaan slapen. Daarom zal de valse kennis verstrooid worden. De mens moet verstijven, bevriezen, want de mens gaat te snel, wil van alles. Daarom zegt de thenemse psalmist van de bilha in psalm 1 :

19. Over de ijszeeën roept Uw stem ons.
20. Waar de Walkuren de bevroren zielen opvissen.

21. Zij staan aan de kusten met hun netten.
22. Oh, alleen zij die ijsziek zijn kunnen u verstaan.
23. Zij hebben alles achter zich gelaten.

De chinese psalm 2 is dan eigenlijk de boom aan waterstromen die doorgroeit tot in het hart van de vallei, zich overal verspreid met groen, de diepte in, de putten in, vanwege het zoeken naar de moederborst, de bron, de baarmoeder, voor diepere wedergeboorte. De israelitische psalm 2 gaat over het zoonschap, wat volkomen wordt door het hongeren, door het offeren, de oorlog, want het is en blijft een oorlogspsalm. Zoals psalm 2 van de rig veda ook stelt dat het zelf ondergaan moet worden, niet door projectie. De mens moet zelf terugkeren tot het zoonschap, en dit niet allemaal aan een afgod overlaten. Het is de oorlog tegen het vlees, het zelf. De tweede psalm van de Vur zegt dat als alles tot lagere doseringen wordt dan wordt het heilzaam, tot medicijn. De slaap is de melkgevende tepel, stelt de bakroe psalmist in psalm 2. Telkens weer komt de slaap voorbij en mag het benut worden. Twijfelen is ook een slaap, stelt de psalm.

De chinese psalm 1 gaat over het zoeken naar de vrouw, en de chinese psalm 2 gaat over het zoeken van de moeder. Hier moet een balans tussen zijn.

De chinese psalm drie gaat over het moe worden van de paarden die afsterven, als het afsterven van het vleselijke werk, wat ook een soort slaap is, waar ook de israelitische psalm 3 over gaat. De mens wordt geroepen vanaf de berg, maar valt dan in slaap, want hij kan de berg niet beklimmen. Het gaat over de verbrokenheid. Deze ontstaat in de onbereikbaarheid.

Er kan in de omgang met vrouw en moeder niet te pas en te onpas iets gebeuren. Psalm 3 van de bakroe zegt :

40. Het leven is in de diepte een ascetisch sieraad van nauwgezette discipline, van ijzeren wetten waaraan niemand kan ontkomen.

43. Jakob moest een heilige dodentocht maken door de uiterste dieptes van de onderwereld. Hij moest hierbij door de nodige initiaties gaan, inwijdingen, uitgevoerd door de amazones. Hij moest allerlei wilde beesten in de onderwereld ontmoeten.

Telkens weer moet men zich afzonderen van het vleselijke, om het geestelijke te ontvangen.

De bakroe psalmist zegt :

49. Wanneer gij tot Bilha komt, moet gij alle bindingen afleggen. Gij moet de kraal van scheiding in uw leven aanvaarden.
50. Toen Jakob het mysterie zag, Bilha met het zwijn van ongehoorzaamheid, bewonderde hij haar met respect en ontzag, als een vorm van aanbidding.
51. Dit was de plaats waar de ziel Jakob naartoe zou leiden. Jakob zou een ontmoeting krijgen met Bilha en het zwijn van ongehoorzaamheid.
52. Hierdoor werd de ziel, de hongerende, gebonden tot Bilha, om niet in de handen van welvaart te vallen.
53. De diepere ziel is de bitterheid van de ziel die terugleidt naar het paradijs. De eeuwige ziel is de heilige honger.
54. Gij zult teruggeleid worden tot de grond van het paradijs, het stof en het vuil van het paradijs waarin gij gevormd wordt.
55. Jakob werd geleid om hier neer te liggen en te slapen. Jakob moest vuil gemaakt worden, anders zou hij in de onderwereld geen wapens hebben.
56. In de paradijselijke ondergrond wordt gij geinitieerd. Hier leert gij de ijzeren wetten kennen, de wetten van het paradijs, de strenge wetten van oorlog en jacht.
57. Gij moet gewassen worden in deze rivieren. Hier wordt gij bekleed met het paradijselijke vuil.
58. Gij wordt gewassen om los te komen van de valse schoonheid van de mensen. Gij moet komen tot de paradijselijke diepte van de natuur van de Heerin. Zo moogt gij komen tot de paradijselijke vloed en overweldiging.

Er is ook het gevaar van de overmatige welvaart van familie en huwelijk. Daarom zijn deze principes zo belangrijk. Er is een oorlog om de zielen, en de welvaart is een sluw lokmiddel wat op allerlei gebieden de mens probeert te strikken.

Daarom zegt de thenem psalmist van de bilha in psalm 3 :

1. Er is geen rust buiten Haar Voeten.
2. Familie relaties zijn allen vals.
3. Ja, Haar Voeten zijn een schuilplaats voor de heiligen.
4. Zonder de zwarte Heerin vrouw is er geen rust.
5. Zij is Onbereikbaar en Eindeloos.
6. Heilig is Haar Naam en plaats. Zij is het die waarlijk koestert.
7. Haar plaats en Haar Naam zijn onbekend.

20. Aan de ingang van Haar plaats is hij verdoemd als hij op zoek is naar een ander plezier.
21. Hij zal geen schuilplaats vinden.
22. Hij leest Haar boeken, maar verstaat het niet.
23. Ook misleidt hij anderen.
24. Alleen door Haar Woord is er eenheid.
25. Alleen door Haar Woord is er verzoening.
26. Zonder Haar zijn alle goede werken ijdelheid.

De voeten zijn een beeld van diepte en bron, waaraan alles getoetst moet worden. Daarbuiten is er dus een schijnrealiteit die weldra door haar voeten vertreden zal worden. De jana psalmist van de bilha zegt in psalm 3 :

1. Moeder Afrika droomt,
De watervallen, rivieren en zeeën stromen uit haar lichaam,
Zij brengt de genezing der volkeren.

2. Moeder Afrika heeft alles gedroomd,
En het emaneert als de zee,
En de mens heeft het niet bevat.

3. Zij heeft alles gedroomd,
En Zij brengt dromen tot de mens,
Om de mens tot Haar te leiden.

Afrika is het beeld van de honger, en zonder de honger, het loslaten, kunnen we niet tot het geestelijke komen. Daaromn is de Afrika brug ook zo'n belangrijk beeld. Ook het eeuwig evangelie hamert hierop :

de openbaring van de rode steen, 9

11. Zijn tweede ziel zal ons leiden door zijn tweede woord. Oh tweede christus die stierf aan het tweede kruis, de honger in afrika, de gemeente heeft het niet verstaan, maar vanuit het verborgene zal een tweede gemeente voor hem zorgen, hem balsemen met de zuiverste honing, bij zijn geliefden zal hij zijn. laat de leeuw nu spreken, en de cobra.

Savaninen 4

13. En de Heere leed in het hongerend Afrika, maar zijn gemeente heeft hem niet gewild. 14. Daarom zal de Heere de eerste gemeente wegvagen en de tweede gemeente behouden. 15. En de Heere zal zijn eerste christus wegnemen om zijn tweede christus te zenden met een nieuwe wet. 16. Ziet dan toe dat gij hem die spreekt niet weggooit, want de Heere Heere is een verderfer der zielen. 17. Doet dan aan de wapenrusting van het tweede bloed, en hangt de tweede Christus aan tot het zaad van de nieuwe Geest. 18. Ja, de tweede gemeente vecht en overwint, terwijl de eerste gemeente zakt in misleiding en verderf. 19. De Heere heeft alreeds een leugengeest gezonden tot hen die het moordend woord in stand houden.

Savaninen 7

9. En zijn tweede engelen kwamen tot Hem om hem op aarde te dienen. Hij stierf aan het kruis van honger in de streken van Afrika, bespot en alleengelaten door de gemeente. 10. En daarom zal de erfenis naar de tweede gemeente worden gezonden, en de eerste zal niet ver zijn van verwijdering. 11. Ja, de Heere kwam naar de aarde als een dier, maar werd geslacht en gegeten door de gemeente.

Savaninen 14

10. En er was een plaats genaamd het tweede Golgotha in Afrika, en de Heere maakte deze plaats groot. 11. En vanuit alle hoeken van de aarde werd deze plaats bezocht, maar de apostelen spraken : 'Het heil is niet te vinden in een plaats of een persoon, maar in het hart dat zich verborgen houdt.' 12. En de gemeente werd een volk van eenlingen, en zij die de krachten van het ijs niet konden aanvaarden vielen weg van de Heere. 13. En in die dagen hielden familiaire en sociale geesten velen tegen om behouden te worden.

De vierde chinese psalm is een zegevierende psalm van de intocht van de vorstin, de godin. Om de boom aan waterstromen en andere bomen zijn slingerplanten gekomen. De vorstin heeft het gebied ingenomen. Het is een psalm van emancipatie. Psalm 4 van de Koran is genaamd 'de vrouwen' en zegt :

19. O, gij die gelooft, het is u niet geoorloofd, vrouwen te erven tegen haar wil, noch moogt gij haar tegenhouden opdat gij een gedeelte van wat gij haar hebt gegeven, moogt terugnemen, tenzij zij schuldig zijn aan een schandelijk kwaad; en blijft met haar vriendelijk omgaan en als gij afkeer van haar hebt, kan het zijn, dat gij afkeer hebt van iets, waarin Allah veel goeds kan hebben gelegd.

26. Allah wenst u te onderrichten en te leiden naar de paden van degenen die vóór u waren en u Zijn barmhartigheid te betonen. Allah is Alwetend, Alwijs.

De amalek psalmist van de bilha zegt in psalm 4 :

1. Bakroe zegt : Dit is mijn zoon, degene die mijn baarmoeder heeft geopend. Met hem ben ik verzadigd.
2. Ik geef je de bakroe-ziel in je binnenste.
3. En hij zegt : Moeder, ik heb u gezocht en ben tot u gekomen. Ik heb uw baarmoeder geopend.

Bakroe is de oorlogsgodin.

4. Amalek is de vrouwelijke Osiris, die de doden oordeelt. Zij is in het Zuiden, en Bakroe is in het Noorden.
5. En hij zegt : Oh Bakroe, gij hebt gestreden tegen Amalek en gij hebt Haar overwonnen. Gij hebt het Zuiden ingenomen, oh Moeder.
6. Het geheim van de witte steen is in zijn schouders, want blank en hard is hij aan Haar voeten, waar zich het reukwerk bevindt van psalmen en gebeden. Oh, komt nader, zoon, en zie uw Moeder. Zij komt van een lange tocht en heeft overwonnen.

7. Zij versloeg Amalek in het Zuiden, om een doorgang te vinden in Haar, en zij gaf aan u geboorte. Door u is haar reukwerk vurig, en oordeelt zij de aarde. Ja, Haar vuur heeft Zij geworpen op aarde. In grote donderslagen en aardbevingen heeft Zij u geroepen.
8. En Bakroe sprak : Ja, Ik heb Amalek geheiligd, opdat in Haar de doden worden geoordeeld. Leg u daarom neer aan Haar voeten. En Haar reukwerk is opgestegen.

Er is dus verschil tussen het vleselijke amalek en het geestelijke amalek.

16. Hebt gij Amalek gezien ? Zij heeft vele vissersvrouwen die koppen afhakken en nekken besnijden en breken van zielen en geesten en hen tot de slachtplaatsen slepen. Nu heb ik de vis gespietst met de speer.

Dit wijst dus ook weer terug als de vervulling van de chinese psalm 1. De thenemse psalmist van de bilha zegt in psalm 4 :

1 De Here sprak tot Mozes in de woestijn Sinai, in de tent der samenkomst, op de eerste dag der tweede maand in het tweede jaar na hun uittocht uit het land Egypte.

In de Rabbijnse literatuur stamt de naam Sinai af van sana, sineh, wat haat en vijand betekent, als een beeld van het toetsen. Dit komt vanuit het Egyptische "sunu", de goddelijke jager, en "sun", open maken, open forceren, en "senu", wenen en klagen. Over deze berg daalde God af tot Mozes om de wet te geven.

Deze psalm heet numeri 1, als een commentaar op numeri 1. We kunnen stellen dat de hemelse jager haar pijlen van de hemelse leer in het hart van Mozes jaagde. Het wijst ook weer terug op het amazone zuni volk, de amazone realiteit achter china, verbonden aan delilah die simson opnam. Simson is 'shama zuni', oftewel dienstknecht van de zuni.

De chinese psalm 5 gaat over sprinkhanen. Sprinkhanen zijn een beeld van honger. Het zijn kaalvreters die honger brengen. Het is ook een apocalyptisch beeld. De mens moet aan zichzelf sterven door honger, door leegte. Dit is een sieraad waardoor de mens tot het hemelse kan gaan, tot de hemelse leer. In deze chinese psalm wordt het besproken als het geheim van de vruchtbaarheid, dat het zoveel nakomelingen zal geven. En het is het geheim van de vereeuwiging, oftewel de volharding. Volharding ligt in verdiepende honger, als men gaat van honger tot honger, wat als een inspiratie kracht werkt. Zij zijn ondoorbroken ketenen. De vijfde psalm van de vur is ook gericht op deze realiteit, dat alles subtiel gaat, niets rechtstreeks, maar door omwegen. Dat is het pad van de honger. Deze psalm noemt dit ook het wezen van het bloed.

De psalmist van de jana, van de bilha, zegt in psalm 5 :

1. Het vermindert het zicht, totdat het heeft geleid tot de traan in de nacht.

2. Het maakte hem lang en dun opdat hij door de dagen kon komen.
3. Alles vermindert, totdat het nacht is.

7. Omdat hij vermindert komt hij op.
8. Alleen door paranoia kon hij dieper in zichzelf komen.

Shijing psalm 6 (Chinees, parafrase)

De man is nu tot een boom geworden, een perzikboom, verstijfd, oftewel verhongerd, en daardoor vrucht dragend. Hij draagt bloemen en bloesem van tederheid. Hij is verjongd en elegant. Hij is een boom aan waterstromen die zijn vrucht draagt op zijn tijd. Nu kan de vrouw, de hemelse leer, tot hem naderen, want er heerst een volkomen ritme van de psalmen. Zij nadert door de psalm, want hij is nu in de psalm. Ook de Vur psalm 6 gaat over de bomen, over een jongen met een boom obsessie en hij voelde zich ook vaak als een boom, verstijfd, wegvallende. De bakroe psalmist zegt in psalm 6 :

2. Aan de rivier van openbaring werd Jakob ingewijd. Dit is een ondergrondse rivier.
3. Geboorte is een idool die u afleidt van uw eeuwige natuur. Gij moet terugkeren tot de rivier van openbaring, tot de eeuwige kennis.
4. De baarmoeder van de Moeder God bereidt u voor om de valse baarmoeder te overwinnen.
5. Dit is een leidraad door de wildernis.
6. Het is een veld van paradoxale symbolieken, als een onbekende, uitheemse taal waar gij nog geen weet van hebt. Dit is om de zielen te testen.

20. Jakob werd gekweld tot het einde, totdat zijn tong het uiteindelijk begaf, en hij stom werd voor de Heerin, totdat alleen de Heerin nog door hem zou spreken. Zijn tong zou aan zijn gehemelte blijven steken, zodat hij het volk niet zou bestraffen, want het was een weerspannig geslacht.

De thenemse psalmist laat zien dat dit ook de visjacht is, zoals de walkuren de bevroren zielen opvissen :

1. Ik viste je verscheurde delen op uit de zee,
Je was verscheurd door een slang,
Waar Tra je greep, tussen het riet.

2. Ik ben Pali, ik heb dit alles gemaakt,
Ik verzoende jouw lichaam, jouw ziel,
Ik verloste je van Tra.

3. Tussen het riet was je geboorte,
Waar ik je opviste.

4. Door de duisternis viste ik je op.

Deze zesde psalm van de thenem is ook het antwoord op de eerste chinese psalm. Zo komt de mens tot het eiland van psalm 1. In de Thenem van de Bilha wordt de slang dus Tra genoemd, en overwonnen door Pali, wat ook een Indische taal is. De overwinning van de slang is ook een beeld van de besnijdenis, als het overwinnen van de territoriale machten. Dit heeft dus allemaal met studie en exegese te maken, niet een lomp overwinnen door één of andere krachtpatser die dit even snel en oppervlakkig doet zonder betekenis.

hoofdstuk 22. Exodus 1-4 als parafrasische rijmpsalmen met commentaar

Exodus 1

1. Israël in het Egypte land,
Ze waren bijna beroofd van hun verstand.
Onder onderdrukking vermenigvuldigden zij zich snel,
maar de onderdrukker maakte hun leven tot een hel.

2. Nog harder moesten zij werken,
En nog meer probeerde de vijand hen in te perken.
Zwaar mishandeld waren zij als slaven,
en moesten voor andermans huis draven.

3. En als er een jongen werd geboren voor Israel's plezier,
Dan moest het geworpen worden in de rivier.

Exodus 2

1. Toen werd er een kindje geboren van 't hemels schoon,
Zijn moeder zag het als een waarlijk loon,
Snel verborg zij het kindje tussen 't riet,
Daarom vonden de langsgaande vijanden het niet

2. Maar eens wandelde de dochter van de vijand daar,
En zij zag het kind in zijn mandje en het raakte in haar een snaar,
En zij sprak : Dit kind is een Israeliet,
Maar verdrinken wil ik het niet.

3. En zijn moeder moest hem moedermelk geven,
maar daarna zou hij bij de dochter van de vijand moeten leven.
Zij wilde het kind adopteren, om hem alle schatten van de vijand te leren.

4. Maar op een dag had hij een overste van de vijand gedood,
en moest zo vluchten in hoge gewetensnood.

5. Zo werd hij een vreemdeling in een vreemd land,
En vroeg daar aan iemand een dochter's hand.
Hij woonde nu nog verder van zijn volk vandaan,
Tot een vreemd land was hij gegaan.

Exodus 3

1. En de boom was brandende en sprekende, zoals alle hemelse bomen,
Als een teken dat zij die verdronken waren door de hand van de vijand tot God waren genomen
En hij werd geroepen door de boom,
Zijn volk werd nog steeds gehouden in toom

2. En hij moest het volk uitleiden,
opdat zij zich in de wildernis zouden verspreiden.

3. En hij vroeg : Hoe moet ik dit doen ? Het lijkt wel een droom.
En de hemel antwoorde : Onthoud slechts het wonder van de hemelse boom.
Als ik een boom kan laten spreken, dan kan ik ook het slavenjuk van uw volk verbreken.

Exodus 4

1. En toen werd die boom zomaar tot een slang,
en hij werd erg bang.
En toen keek hij naar zijn hand en die was wit,
Het was de dood naar hem op jacht, als een vrouw van veel gevit

2. En zijn vrouw besneed toen haar zoon,
Zijn innerlijk kind omringd door haar gehoon,
Een bloedbruidegom zijt gij mij, sprak zij toen,
Alleen zo kon hij de vijand verdoen

Dit gaat erover dat het een innerlijke vijand is die door de besnijdenis overwonnen kan worden, en dit gebeurde door Zippora, zijn vrouw.

Psalm 1 staat in verbinding met Exodus 1, want de boom aan waterstromen is dus eigenlijk het volk van de verdronken Israelitische jongetjes, wat ook uitgelegd wordt door de Exodus 3 rijmpsalm. Dit is dus een heel shamaans proces van die sprekende boom, en zo kan ook weer de sprekende slang in het paradijs uitgelegd worden. Het zijn natuurprincipes, dus niet zomaar God die als brandende braamstruik spreekt. Het is dus veel dieper.

Mozes moest de berg Horeb op om tot de brandende en sprekende boom te komen, in Exodus 3, wat ook parallel loopt aan psalm 3, waar de psalmist wordt geantwoord vanaf de berg en in zijn slaap wordt opgenomen opdat zijn vijanden die hem hebben omsingeld in grote getalen worden verslagen, als beeld van de besnijdenis, die dan in Exodus 4 verder wordt beschreven. Exodus 4 loopt in die zin ook weer parallel aan psalm 4 :

4 Weet toch, dat de Here Zich een gunstgenoot heeft afgezonderd;
de Here hoort, als ik tot Hem roep.
5 Weest toornig, maar zondigt niet;
spreekt in uw hart op uw leger, en zwijgt.

Weer laat het zien dat het een innerlijke strijd is die door stilte gewonnen kan worden.

6 Brengt offers naar de eis.

De besnijdenis is een beeld van het offeren van het zelf, van het vlees en dan speciaal het heersende vlees, als een territoriale oorlog tegen de heersende machten binnen het zelf, de zelf-machten of vlees-machten, vlees-heersers. Dit uit zich dan ook weer in het komen van de verderver die de eerstgeborenen ombrengt, als beeld van deze territoriale strijd. Zo komt de uittocht tot gestalte, de exodus.

hoofdstuk 23. Exodus 5-13 als parafrasische rijmpsalmen

Exodus 5

1. Waarom zou ik u laten gaan ?
U wilt slechts vluchten van uw baan.
En daarom zal ik verzwaren uw werk,
U draagt immers mijn merk.

2. Lui bent gij, om in de wildernis een feest te willen vieren,
Ik zal tot u brengen de betere manieren,
Aan mijn hand zult gij niet ontkomen,
Daar zult gij slechts van dromen.

3. De vijand sprak tot Israel,
Zij leefden als in een hel,
Maar de gedachtenis aan het wonder van de hemelse boom,
Hield hen sterk en vroom.

4. Zoveel kinderen verdronken,
Als het zaad van waterplanten in de rivieren,
Ook al waren ze nu nog vastgeklonken,
De boom geplant aan waterstromen zou voor hen de uittocht versieren.

5. Alles stond al vast,
Deze kinderen komende vanuit de diepte zouden zich keren tegen hun last.

Exodus 6

1. Ik zal u verlossen door een uitgestrekte arm,
gepaard met gezonden plagen,
Die de vijand niet zal kunnen verdragen.

2. Ik zal u brengen naar een nieuw land,
want de boom aan waterstromen is vast en diep geplant,
Zevenvoudig stierf zijn zaad,
Tot het voortbrengen van deze hemelse daad.

3. Zoveel kinderen gezaaid op de akker van de dood,
Maar nu leidt het u terug tot de wildernisschoot.
Nee, niet voor niets stierven zij,
Hun dood keerde het getij.

4. Zij spraken tot u door de boom,
Zij spraken tot u door een droom,
Het brandende zaad nu volwassen gegroeid,
Het heeft nu eindelijk uw aandacht geboeid.

Exodus 7

1. En bomen veranderden in slangen,
En wateren werden tot bloed,
Maar de vijand weigerde tegemoet te komen aan Israel's verlangen,
en bleef staan bij zijn hoogmoed.

2. Laat mijn volk gaan,
om te dienen in de wildernis,
Maar gij hebt niet willen horen,
En daarom zal uw rivier tot bloed worden,
En sterven zal uw vis.

3. En de vijand kon het water niet meer drinken,
en overal was er bloed,
Maar hun harten waren hard,
en koppigheid weerhield hen ervan zich te bekeren in hun smart

Exodus 8

1. En toen kwamen er kikkers,
in hun huizen en op hun bedden,
Ja, ook op hun tafels, en niemand kon hen ervan redden.

2. En toen kwamen er steekvliegen en muggen,
die hen deden kuchen.

3. Het volk mocht toen gaan, maar niet te ver,
Er moest veel meer gebeuren,
Om het juk van de vijand te verscheuren.

Exodus 9

1. En er kwam zware hagel die de mensen in hun huizen dreef,
En de hemel sprak : Het is donder en vuur wat ik u geef.

2. En de bomen op het veld knapten, en ook het veldgewas werd neergeslagen.
Het was meer dan de vijand kon verdragen.

3. Toch verhardden zij hun hart,
Er was geen ruimte voor bekering in hun smart.

Exodus 10

1. Toen kwamen de sprinkhanen, de kaalvreters, om het overgeblevene te verteren,
En zij vulden de huizen en slaapkamers als nooit eerder tevoren was gebeurd,
Maar zou het hen wel deren ?

2. En de dienaren van de heersende vorst spraken :
Laat hen toch gaan, want beseft u dan niet : ons land gaat eraan ?
Maar de heerser was wispelturig en bedrieglijk zoals altijd,
En duisternis kwam over hen in grote vlijt

3. En de heerser sprak : Gaat weg van mij,
Laat ik u niet nog een keer zien, want dan zult u sterven,
Dit is niet wat ik verdien,
En de uitleider van het volk sprak :
Dat is juist, ik zal u inderdaad niet meer zien.

Exodus 11

1. De heerser zou niet luisteren,
opdat alle hemelse wonderen zichtbaar zouden zijn,
Tot eeuwige vertellingen,
voor een ieder met een hart zo puur en rein

2. Ik zou het kunnen vertellen,
Maar heus het zou niet helpen,
Een mens moet het zelf ondergaan,
Pas zo zou de wond stelpen

3. Ik zie een licht in de duisternis,
Want het eerstgeboren kind,
Is het vruchtbaar geworden zaad,
Wat spreekt tot een ieder die het geheim ervan vindt.

4. Waren het geen gruwelijke verhalen,
van draken en slangen in onbegrepen talen ?
Als dan het hemelse licht schijnt,
en het hemels zaad verwekt,
Dan is het vogeltje goed gebekt

5. Het eerstgeboren kind is de verloren kennis die zijn plaats vindt,

Stervende als een zaad,
is het nu een boom aan waterstromen, dragende de hemelse raad,
Oh Egypte land, land van zoveel geheimen,
Door het trekkende koord zoveel verloren liederen teruggebracht,
Als een eerstgeboren kind verwacht

Exodus 12

1. En zo werd het volk uitgeleid,
Als een weg naar binnen, een weg naar huis,
Naar verloren kennis in een kluis.

2. Die weg is van de diepte in het hart
De kloof van het misverstand overbruggende,
Ontcijferende de smart.

3. De plagen waren in het hart,
Om het hart te besnijden,
De onwetendheid te bestrijden,
Opdat het weer regent van boven,
Opdat de mens de hemelse kennis weer kan loven

4. Is dit voor ieder mens weggelegd ?
Verkocht Ezau niet eens zijn eerstgeboorterecht ?
En zullen de eersten niet de laatsten zijn ?
En waren de plagen niet een verbijstering van het verstandsterrein ?

Exodus 13

1. En de zee werd gespleten,
En het oude onderdrukte verstand was niet meer,
Maar er was een nieuwgeboren verstand heel teer

2. Ik roep u naar de overkant,
De wildernis in, het verleden weggebrand.

3. De brandende boom spreekt,
In een wolk waarin de keten breekt.

hoofdstuk 24. de bijbel in parafrasische rijmpsalmen : numeri 1-5

Numeri 1

1. En de vreemdeling zal hongerend tot haar tent komen,
en het overblijfsel van het volk werd geteld,
ze waren tot de sinai wildernis gekomen om terzijde te worden gesteld

2. Zal de vreemdeling die tot haar tent nadert niet sterven aan hemzelf ?
Zij zal alleen het overblijfsel tellen,
voor eeuwig als haar nageslacht opstellen.

Numeri 2

1. Haar stammen zijn in legers opgesteld,
Haar aanvoerders geteld.
Zo verblijven zij in tenten in de wildernis,
Zo nemen zij gebieden in, als een hernieuwde basis.

2. Nomadisch zijn zij,
Als oorlogstammen is dat strategisch,
Zo blijven ze in de natuur vrij.

Numeri 3

1. Het eerstgeboorterecht is van de natuur, niet van de mens,
Daarom verkocht Ezau zijn eerstgeboorterecht voor een veel hogere wens,
namelijk in tenten te leven,
de hemelse tent te dienen was zijn streven.

2. Daarom werden de eerstgeborenen vervangen door de Levieten,
Nu konden ze een hemelse strijd voeren, die Israelieten.
Daarom zegt een eerstgeboorterecht niet wat,
Maar of je de hogere natuurkennis dient, dat is je schat.

Numeri 4

1. Wie is er dan niet uitverkoren, degene die de natuurkennis heeft uitverkoren ?

Ziet, zij is dienstplichtig, de hemelse te tent te dienen, de natuur te bekoren.
Alleen zulken zullen leven wanneer zij tot het allerheiligste komen,
Anders hebt gij daar niets te zoeken en moet gij u weer intomen.

2. En de natuur telde hun hoofden,
Allen die het geloofden,
En liet een ieder zien wat hij te dienen en te dragen had.
De mens had gevonden het levenspad.

3. Bent gij rein en puur van hart dan mag gij komen,
Besneden van hart, aan waterstromen geplant zijn die bomen.

4. Het volk kende dit diepe kruis,
Zo had men een werk te doen, zo werd men geleid naar huis.

5. Een kroning in de nacht is nooit wat het lijkt, nooit wat het zegt te zijn,
Het eerstgeboorterecht werd vervangen door geestelijk werk zo rein.
In de wildernis troont het opper gezicht,
Een visioen der mensen, waar alle hoop op is gericht.

6. Een stem uit de diepte, als een diep, knagend gemis,
Pas in de nacht weet men wat het is,
Het is het geroep van een lang verloren volk,
Zij verdronken in zondvloed en door vijand's hand,
maar nu zijn zij als een boom geplant aan de hemelse kolk.

7. Het geeft zijn vrucht op zijn tijd,
Allen weten het, het heeft zijn zaden goed verspreid,
Het komt op als een nieuw gewest, een heuse orkaan,
Met de oude tijden is het nu gedaan.

8. Er komt iets nieuws, ik heb het gezien,
Maar voor degene die het zoekt, het is in een verstandig hart misschien ?
Wetende waartoe het dient, wetende waar het hoort,
In het heilige der heilige leeft deze psalm ongestoord,
Zoveel werk te doen, waar de hemel de aarde raakt wordt de aarde weer groen.

9. Opgaande naar het paradijs, oh mens wordt toch weer wijs,
Het eerstgeboorterecht verkopende voor het rode hemelse sap,
Wat Jakob heeft gebrouwen, gevende aan de zoekers een map.

10. Wees toch wijs, oh mens,
Luister toch naar de tentendienaren, en niet naar hen met een heersers wens.
Heb ik deze vijand niet verslagen ?
Ligt deze niet in de dieptes van de oceaan tot het einde der dagen ?

11. Man en ruiter stortten neer,
Hemelse vloed overweldigde hen,
Waar is nu hun eer ?

Numeri 5

1. Doet daarom alle onreinheid en leugen uit uw midden weg,
En doe boete en betaal uw schulden,
Leer van uw fouten, en herstel ze, anders zal ik u niet dulden.

2. Verdeel alles eerlijk onder elkaar,
en verdrijft de vijand uit uw hart,
Dan zult u zien dat ik nieuw leven baar,
Hogere inzichten van een moeder's hart, een moeder's droom,
Kijk naar de natuur, en weet dat ik daar uit voortstroom

3. Ik ben de kennis, de hogere macht,
die in ieder mensenhart wacht.

4. Mensen verdraaien mij telkens weer,
Keer daarom weder tot het hemels heer.

hoofdstuk 25. parafrase van diverse heilige boeken tot berijmde psalmen van de bijbel, de koran en de rig veda

Numeri 6

1. In de wildernis werden zij afgezonderd,
Opdat zij zich aan de natuur stap voor stap konden opdragen, zonder door een mens te worden bedonderd.
Ik gaf hen een nieuwe taal,
Ik maakte van hen een nieuw geslacht,
het nazireeërschap was door mij bedacht.

2. Leg daarom deze gelofte af,
en bedrink u niet meer aan de wijn,
Maar draagt uw kruis en blijf rein.

3. Als nazireeër kunt u niet meer vleselijk leven,
De gelofte zal u het geestelijke geven.

4. Ik zegen en behoed u,
Ik zal een licht zijn op uw pad,
Ik wijs u de weg door wildernis, over bergen en door vallei,
Ik leid u weg uit de orde van de stad.

Numeri 7

1. Wilt gij dan weten wat het ware offer is ?
Gehoorzaamheid en stilte, volharding in gemis.

2. Wees dan goed naar mens en dier,
Een offer is altijd een gift, nooit een gierige, wegnemende drift.

3. Betaal de armenbelasting aan hen die het nodig hebben,
Zo volbrengt gij het ware offer goed,
En hebt gij de zegen van de natuur in overvloed.

4. Sommigen kunnen niet spreken,
Wees dan voor hen een stem,
Als iemand dan niet kan zien,
Wees een oog voor hem.

5. Zo kan het leven alleen tot u komen,
wanneer gij het eerst uit u hebt laten wegstromen.

6. Alleen het geluk wat men geeft,
is het geluk wat men daadwerkelijk heeft.

Koran boek 1, Al Fatihah, in berijmde psalm gezet

1. Leid ons op het rechte pad,

Het pad van hen die geestelijke gaven hebben gehad,
Niet op het pad van hen die dwalen,
Niet op het pad van hen op wie uw toorn komt nederdalen

2. Leid ons op het rechte pad,
Leid ons tot de goede gaven van hen die geven,
Niet van hen die altijd alles wegnemen,
Leid ons op het rechte pad om zelf te geven,
Want alleen zo zullen wij leven.

3. Leid ons op het pad van verschillende werelden,
Opdat wij van hen leren,
Opdat wij in vrede kunnen zijn,
Oh neem ons weg van de paden zo onrein

Rig Veda psalm 1 berijmd

1. De verkoren priester, geprezen door de oude zieners,
Gezegend zij het hemelse heer,
Dalende als de late regen op ons neer.

2. Rijzende tot God, opgerezen tot ons hemels lot,
Hemelse koorden trekken mij tot u,
Alles wordt toch nieuw, nu,
Alles komt tot hemelsheid,
Alles als een deken uitgespreid,
Alles ontwaakt na de aanraking van u,
Open de ogen, elk individu

3. Oh de nacht gaat weg van u, bij 't gebed dag aan dag,
De duisternis vaagde weg toen ik het zag,
Ik zag de hemelse en eeuwige leer,
Toen knielde ik neer,
Want ik kon buigen in uw moederschoot,
Uw huis binnendringen in hemelse nood,
Door wijsheid stierf het vlees een harde dood,
Opdat het geestelijke tot een hoger niveau vloot

Koran boek 97, de waardevolle nacht, in berijmde psalm gezet, Al Qadr

1. Waarlijk, Wij hebben het boek nedergezonden, in de waardevolle nacht.

Wat weet gij er van wat de waardevolle nacht is?

De waardevolle nacht is beter dan duizend maanden.

Het is beter dan zij die voor mij de weg baanden.

2. Daar dalen engelen en dromen neder in die nacht

In alles Vrede, tot het rijzen van de dageraad,

om mij te verlossen van laster en smaad

hoofdstuk 26. galaten rijm

Galaten 1

1. Een uitverkorene en opgenomene,
omdat ik de natuur verkoos boven al het andere,
daarom ascetisch en een schrandere

2. Het blijft aan mij trekken om mij te leiden,
Ik kan het met geen mogelijkheid vermijden,
de roeping brandende in mij,
in een hemels werk van getij tot getij

3. Daarom hoort mij aan,
ook al verdraaien ze mijn woorden,
ik maak een rechte baan

4. Behaag niet het vlees van mensen,
maar beweegt u binnen de door de hemel opgelegde grenzen,
Zij die mensen behagen zullen zich overal wagen,
Roekeloos als ze zijn, verscheuren ze ieder voorhangsel en gordijn

5. Nee, ik breng geen boodschap van mensen,
maar een hemels woord, door de natuur aangeboord,
Ik draag mijn hart op mijn tong,
Maar het is slechts een lied wat ik steeds weer zong,
Ik leef in het verborgene en men kan mijn hart niet vinden,
Eerst zullen zij zich met hemelse koorden moeten binden

hoofdstuk 27. bespreking van calvijn's commentaar op johannes 1:1-5

Johannes 1

1 In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. 2 Dit was in den
beginne bij God. 3 Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden,
dat geworden is. 4 In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; 5 en het licht
schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen.

Calvijn stelt dat de mens het zoonschap nodig heeft, en dit is geen vleselijk zoonschap, maar een geestelijk zoonschap tot een andere wereld, die Calvijn noemt 'de wereld zonder begin'. Dit is dus misschien moeilijk voor te stellen, maar er is dus ook een eeuwigheid voordat tijd ontstond. Hoe ver je ook teruggaat, je komt nooit bij het begin, want het is de teruggaande eeuwigheid. Calvijn raadt aan heel bescheiden te blijven over dit mysterie. Calvijn stelt dat het kleine stukje tijd waarin de mens leeft tussen de twee eeuwigheden een tijdperk van grote onwetendheid is waarin de mens is geworpen, en dat daarom de mens de ander daar niet op mag beoordelen, maar alleen maar de ander mag beoordelen op grond van de bron van de teruggaande eeuwigheid. Hierbuiten is alle begrip slechts ijdelheid. De vleselijke mens die uit het hele kleine stukje tijd tussen de twee eeuwigheden in leeft, door zijn ijdele verstand, die laat zijn religie degraderen tot duizenden monsters van bijgeloof, en zijn vervalste geweten verdraaid elke beslissing, om zo ondeugd met deugd te verwarren, stelt Calvijn.

hoofdstuk 28. bardo en ontboorte

Probleemstelling : men wordt in het hongeren te snel wedergeboren, neemt te snel vruchten aan.

Belangrijk is het je ten bloedens toe ertegen te verzetten om het te toetsen, de worsteling op Pniël. In Tibet is er het bardoïsme. De bardo is de tussenstaat tussen het afsterven aan jezelf en het wedergeboren worden. Er moet een grote afremmer zijn. Je moet niet zomaar in de eerste de beste moederschoot stappen.

Als je in meditatie bent, gebed, aan het dromen, aan het minderen, aan het hongeren, of wat dan ook, dan moet je leren in de bardo te zijn, in de tussenstaat, anders kun je misschien te snel verleid worden om op een verkeerde overschakeling, een verkeerd spoor, terecht te komen. Vandaar dat die bardo ook zo belangrijk is.

Deze volhardings-bardo is genoemd de zukki in het voortijdse amazonisme. Dit is ook een betere vertaling van calvijn's eeuwigheids principe in de vijfde wet van het exegetische calvinisme. Dit verbindt dan weer aan de eerste wet om de cirkel rond te maken, en de eerste wet ook te vertalen. Honger kan simpelweg niet zonder de bardo, anders laat honger zich misleiden. De bardo is ervoor de volharding en het testen, oftewel pniël of zukki of hoe je het ook wil noemen.

Je moet dus door de gevaarlijke bardo gebieden om boeddhaschap te bereiken, wat in het voortijdse amazonisme 'pesa' werd genoemd, wat een toetssteen is (pessa). Dit is ook oorspronkelijk wat geloof, pistis (Grieks), was : pesa-ts, oftewel het juk (ts, aramees) van pesa, wat dus een toets verlichting is. Elke verlichting moet dus ook weer getoetst worden, dus laat je niet uit de bardo trekken. Begeerte dooft altijd het alarm, vrees, uit. Daarom nemen heel veel mensen begeertes graag aan, om de vrees te ontlopen, maar juist de vrees is het begin van de kennis. De mens moet juist met vrees om leren gaan, door de verdeler-steen, de pessa, de toetssteen.

Als je de rivier bent overgegaan tot India, moet je later ook de rivier overgaan tussen India en Tibet. Dit is een hele brede rivier, maar het moet, want er zijn vele gevaarlijke slangen in India die overwonnen moeten worden. Die moeten achter gelaten worden over de rivier.

In het tweede bijbelse boek 'De hierarchieën van de amazones' staat over de pessa steen :

'Wij moeten de Pessa-steen ontvangen, de verdeler-steen, oftewel de gekraalde tuchtroede, om daar door getuchtigd te worden, en ook om erdoor te tuchtigen. Wij moeten zowel getuchtigden als tuchtigers worden door deze steen. De pessa steen kan alles op diepte schatten en onderscheiden, en is daarmee één van de belangrijkste stenen van het profetische leven.

De pessa hebben we nodig om in de onderwereld te leven. De pessa is het loon van onderscheiding. In de gnosis is het belangrijk om tot de onderscheidings-steen, de verdeler-steen te komen. Wij moeten geinitieerd worden in de Pessa. Dit is de gekraalde uiteengespleten staf van Aaron, de tuchtroede, oftewel in Ismaelitische termen de Adbe'el (Ad-Bilha), de derde zoon van Ismael, en in de Koran de Infitar.

Wij mogen ons wenden tot de Pessa, die tijdenlang achter de Urim en Thummim verborgen werd

gehouden, terwijl deze steen over de Urim en Thummim heerste in de Teheraphim. De Pessa is de heilige gekraalde tuchtroede in de ark, de uiteengespleten staf van Aaron. Hiermee werden in de mythe grote wonderen gedaan en plagen gezonden. Deze tuchtroede kan dus genezing brengen en oordeel. Het kruis-verhaal is hier een slap aftreksel van, en moest de Pessa verborgen houden. Door het kruis-verhaal van het evangelie in vieren te splitsen maakte de kerk haar eigen pessa, een valse pessa, maar alle diepere betekenis ging verloren en werd angstvallig verborgen gehouden. De Koran kwam als een waas over de kerk om juist te verwijzen naar deze diepe verborgenheid. Wij mogen komen tot dit grote verlaten eiland.
Openbaring 12

17 En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben; 18 en hij bleef staan op het zand der zee.

Zand is HL, HAL, HALA, HEL in het Aramees, wat ook 'sieraden' en 'stof' betekent, 'dust', wat APHAR is in het Hebreeuws. De draak, de URIM, stond op het zand van de rivier.

Deuteronomium 33

18 Van Zebulon zeide hij: Verheug u, gij Zebulon, over uw tochten, en gij, Issakar, over uw tenten.
19 Volken zullen zij roepen tot de berg; daar zullen zij offers brengen naar de eis, want zij zullen gezoogd worden met de overvloed der zeeën en met de meest verborgen schatten van het zand der zee.

In het Aramees is zand ook : kostbare stenen. Dit is dus een metafoor voor de stenen van de hogepriester. De steen die hen allen heeft onderverdeeld, de breker-steen, de steen van onderscheiding, is de SHEBUW, oftewel de PESSA. In die zin is de PESSA een groot paradijselijk, verlaten eiland waartoe we moeten terugkeren. Door de inwijdingen tot de PESSA ontstaat er communicatie met de PESSA. Zo wordt de Teheraphim hersteld. De Pessa ligt dus diep opgeborgen in het zand, de aphar, van het paradijs.

In de KJV, wiens rechten zijn opgeborgen in de kroon van Engeland, is het Johannes zelf die op het zand staat. Johannes betekent het opzetten van tenten en innemen, belegeren en bewonen. In die zin is het een teken dat we de Pessa mogen terugroven en mogen bewonen. Dit is een teken voor de zieners. Johannes mocht tot de gebieden van de apocalypse komen, de gebieden van de Pessa, om daar de hemelse realiteiten te zien. Dit was een grote intocht. Johannes betekent in de wortels belegeraars, innemers (chanah).

In het Grieks is zand AMMOS, wat verbindingen betekent in de worteltekst. Ook Gog en Magog in Openbaring 20 worden gelijkgesteld aan het zand van de zee. Hierop rustte de draak, de Urim in het Aramees. Gog betekent berg en is een Rubeniet in het OT. In Ezechiel komt Gog vanuit het Noorden, wat 'verborgen schatten' betekent. Ruben was degene die kwam tot Bilha in haar tent. Ruben staat ook voor het heilige zaad. Magog betekent top, overkapping. Gog en Magog kwamen om het christendom in te nemen. Ook dit is dus een beeld van de Pessa.

Pessa is de belichaming van de hogere gnosis, de schat in de eeuwige duisternis. De duisternis is

dus niet een doel op zich, maar een middel. Uiteindelijk moeten we tot grotere onderscheiding komen, tot het diepere mysterie van het nachtzicht. In de worteltekst is het Griekse zand van de zee ook het zout. Zo belichaamt de Pessa een geheel nieuwe natuur, van zand, wateren en zout, als een ontdekt verlaten eiland.

De Pessa komt dus voort vanuit het Noorden in het OT. Als er over het Noorden gesproken wordt in het OT, dan gaat het in de wortel tekst over het verborgene, duisternis. De Pessa is dus een hoger onderdeel in de Theheraphim, het orakel van Nahum. Dit orakel leidt ons tot in de dieptes van het Ismaelitische paradijs, tot de naakte, oorlogsvoerende stam. Wij moeten de Pessa boven alles eren, want dit is de oorspronkelijke tuchtroede van Bilha, wat werd ondersneeuwt door het kruis van het christelijke geloof. Zonder deze tuchtroede komen we nergens. Wij moeten de valse pessa verslaan door tot de ware pessa te komen. Dit kan alleen door diepe initiatie in de pessa, de hogere gnosis.

In het EE (eeuwig evangelie) bevindt zich ook een kruik met honing in de ark.
Honing is een beeld van de piercings, vanwege de stekende bijen die het voortbrengen.
Dit gaat over de vertalende kracht.

Deze vertalings-steen is in Ismaelitische termen de Hadar, de achtste zoon van Ismael – belegering, omsingelen, bed, plaats van bed, bedden, voorhangsel, achter het voorhangsel, binnenin. Deze steen had een belangrijke plaats in de Teheraphim, en heerste zelfs over de Pessa.

De Teheraphim :
1. HADAR
2. PESSA
3. THUMMIM
4. URIM

Zoals de Pessa het saffier is, zo is de Hadar het staal. Staal is in de Hebreeuwse worteltekst 'vertaling'. Dit is de reden waarom het volk van de gnosis in de hogere regionen geleid worden door 'Saffier en Staal', oftewel 'Pessa en Hadar'.

In de Griekse worteltekst is Johannes een tentenmaker, een gerei-maker, CHANAH, wat verwijst naar HANNAH in het OT, de moeder van Shama-Al. In de KJV staat Johannes op het zand van de zee, op de Pessa. In die zin is CHANAH de Griekse naam van de vertalingsteen. CHANAH rijdt in die zin op de PESSA, als het staal op het saffier.

Shama-Al komt op hetzelfde neer als Iysh-Ma-Al. Samuel is in de worteltekst gerei wat tot gehoorzamen brengt. Hannah maakte in de Aramese grondtekst een hogepriesterlijke borstplaat voor Shama-Al, als een soort terafim. De terafim heeft een Assyrisch-Babylonische oorsprong. Hadd, Add, Hat was de Assyrische god van de orakels, om zo de wil van de goden te interpreteren, te vertalen. De terafim was dus een orakel. Het urim en thummim orakel werd later meer en meer gebruikt als stenen, om zo de reflecties op te vangen.

De god Hadd, Add, werd door de Israelieten overgenomen als de stam Gad. In het Aramees was Shama-Al de zoon van Had.

In de Amazone Mythologie is de dochter van Gad genaamd Amaan. Zij keerde zich tegen haar vader en organiseerde een vrouwenleger, barbaren, tegen de Joodse religie, dat zich verzette tegen alle instellingen. Ze trokken de wildernis in, omdat ze zich tegen de slavernij verzetten. Ze leefden als Amazones.

Dochters van Amaan :
Jarag – Stichteres van Efeze
Kerin – Stichteres van Kolosse en Filippi

Amaan stichtte Tessalonica. Sarat, een leider binnen de Amaan-hierarchie, stichtte Galatie en Korinthe.

Dit waren van oorsprong Amazone nederzettingen en kampen. Toen verlieten ze hun nederzettingen en trokken naar Amerika in boten. Ze gingen veelal onder de grond wonen in een onderaards rijk.

In het Aramees zijn in Psalm 8:3 de tenen en de attributen van de tenen, rituele teenringen, de ware hogepriesterlijke stenen. In Spreuken 7:3 moesten de teenringen als wetten om de tenen gedaan worden. In die zin maakte Hannah dus rituele teenringen van de terafim voor Shama-Al, die zijn voeten moesten bewaren op het pad van de Amazones.
Waar vaak het woordje profeet in de Westerse vertalingen staat om aan te duiden wat Samuel was geworden, daar staat in het Aramees 'vertaler'. In het Hebreeuws is dit in de worteltekst voort laten bubbelen, orakelse dichters en gekken, dwazen, of doen alsof. In de worteltekst wordt dit gelijkgesteld aan spasme. Dit zien we ook in het leven van jakob terug die door de Moeder Amazone op zijn heup werd geslagen, kreupel en spastisch werd geslagen, wat ook een belangrijk onderwerp is in de Amazone Mythologie. Dit gebeurde in de worteltekst ook met Shama-Al die spastisch werd geslagen, zodat hij niet meer door spieren leefde, maar door hogere paradijselijke impulsen. Dit is dus de ware betekenis van een OT profeet of vertaler. Zij waren wilden, raadselachtig, heilige idioten. Zij waren extravagant in hun taal. Er is zoiets als een heilige krankzinnigheid, een heilig delirium in de OT betekenis. Hiertoe werd Shama-Al ingewijd. In het OT stond dit ook gelijk aan woede. Een voorbeeld hiervan was de profeet Habakuk die geweldadige visioenen had en woede-uitbarstingen. Ook was het tegelijkertijd het tegenovergestelde als extatische opgewondenheid.

I Samuel 2

3 Spreekt toch niet steeds zo hoogmoedig,
geen arrogante taal kome uit uw mond.
De Heere immers is een God van kennis
en door Haar worden de daden gewogen.

Shama-Al sprak recht voor het volk Israel, niet voor geld, maar zijn zoon Abiah begon recht te spreken voor steekpenningen. Abiah liet zich omkopen, en dat is de geest die het hedendaagse rechtssysteem heeft opgesteld. Het is een markt.

Boven de Hadar is er de Misma-steen, de steen van esoterische robotica. Misma is de vijfde zoon

van Ismael : gehoorzamen, slavernij, shama, als de Ismaelitische vorm van Shama-Al. Dit leidt tot de Kaduma, Kadama steen, teleurstellen, oer, origineel, bewaken, wat de steen van de eeuwige jeugd is, het originele kinderlijke, die boven de Misma steen ligt in de Teheraphim.

1. KADAMA
2. MISMA
3. HADAR
4. PESSA
5. THUMMIM
6. URIM

De teheraphim herstelt dus de Ismaelitische inzettingen.

Agni, GAN-NU, is de boodschapper van de goden, de grote vertaler. Zoals de SHAMA-drank grote gelijkenissen vertoont met de PESSA steen van onderscheiding, so vertoont Agni, GAN-NU, grote gelijkenissen met de HADAR steen van vertaling in de teraphim.

Zoals de Pessa het saffier is, zo is de Hadar het staal. Staal is in de Hebreeuwse worteltekst 'vertaling'. Dit is de reden waarom het volk van de gnosis in de hogere regionen geleid worden door 'Saffier en Staal', oftewel 'Pessa en Hadar'.
Deze vertalings-steen is in Ismaelitische termen de Hadar, de achtste zoon van Ismael – belegering, omsingelen, bed, plaats van bed, bedden, voorhangsel, achter het voorhangsel, binnenin. Deze steen had een belangrijke plaats in de Teheraphim, en heerste zelfs over de Pessa.

HADAR = GAN-NU
PESSA = SHAMA

In diepte is de SHAMA, de SA-MA de SA-MI, de heilige gebondenheid in de gnosis. Ook dit is een aspect van de PESSA steen.
Saffier staat voor de PESSA, de steen van onderscheiding. Dit gebeurt wanneer de gnosis van de PESSA, de SHAMA, wordt hersteld, en de gnosis van de HADAR, GAN-NU, de steen van vertaling, waar staal een beeld van is.

In Psalm 14 worden de rode paarden, de vurigen, voor de wagen van Agni, GAN-NU, gespannen. GAN-NU is dan de ruiter van de rode paarden. GAN-NU is de grote vertaler, een beeld van de HADAR-steen. De HADAR is dan een hogere PESSA-steen, een hogere onderscheiding. Binnen de PESSA steen zijn er onderverdelingen van hogere levels, de Amazonische hierarchieen.

In het Agni, GAN-NU gebied, wordt de SHAMA uitgegoten. Agni, GAN-NU, is de boodschapper van de goden, de grote vertaler. Dit is het gebied van de kreupelgeslagenen. Zoals de SHAMA-drank grote gelijkenissen vertoont met de PESSA steen van onderscheiding, so vertoont Agni, GAN-NU, grote gelijkenissen met de HADAR steen van vertaling in de teraphim.

Zoals de Pessa het saffier is, zo is de Hadar het staal. Staal is in de Hebreeuwse worteltekst 'vertaling', wat wijst op spasme en verkreupeling, het sterven van de spier. Dit is de reden waarom het volk van de gnosis in de hogere regionen geleid worden door 'Saffier en Staal', oftewel 'Pessa en

Hadar'.
Deze vertalings-steen is in Ismaelitische termen de Hadar, de achtste zoon van Ismael – belegering, omsingelen, bed, plaats van bed, bedden, voorhangsel, achter het voorhangsel, binnenin. Deze steen had een belangrijke plaats in de Teheraphim, en heerste zelfs over de Pessa.

HADAR = GAN-NU
PESSA = SHAMA'
Vannacht had ik een droom over een gids of leraar van een jongere broer. Hij was heel lang, en hij had bruine, donkere teenringen, zoals beschreven wordt in het stuk over de pessa steen :

'In het Aramees zijn in Psalm 8:3 de tenen en de attributen van de tenen, rituele teenringen, de ware hogepriesterlijke stenen. In Spreuken 7:3 moesten de teenringen als wetten om de tenen gedaan worden. In die zin maakte Hannah dus rituele teenringen van de terafim voor Shama-Al, die zijn voeten moesten bewaren op het pad van de Amazones.'

Ik vertelde hem toen dat hij vruchtbare voeten had. Het is een teken van bezitloosheid.

In de bardo gaat het hongeren, het minderen, ook gepaard met het verzetten. Moederschoten om je heen proberen je te lokken, maar je moet je blijven verzetten. Vertrouwen is fataal. De toegangen tot de moederschoten moeten gesloten worden. De moederschoot is binnenin je juist in deze kwaliteit van het hongeren en verzetten. Dat is de enige ware moederschoot. Deze soberheid en dit ascetisme heeft zijn eigen natuur en vruchtbaarheid. Wek het niet voortijdig op.

Het is belangrijk om niet tot wedergeboorte te gaan, maar tot ontboorte, terugtrekken uit de moederschoot. Ook als iemand een moederschoot binnengaat is dat al een soort geboorte en wedergeboorte, maar je moet jezelf terugtrekken in de ontboorte. Zo kom je uiteindelijk tot boedhaschap of pesaschap. De mens wordt te snel geboren, komt te snel tot wedergeboorte en komt zo in allerlei illusies terecht. Het zijn allemaal projecties.

hoofdstuk 29. Hemelse Psalmen

Psalm 1 : Visser der Mensen

1 Wie mag naad'ren tot uw tent,
Alleen wie de volharding kent.
Zij die op 't Pniël hebben gestreden,

en niet blindelings vertrouwen,
zullen uw vesting bouwen.

2 Wie mag op uw berg gaan,
Hij wie op 't Pniël heeft gestaan,
Niet in overmoedig vertrouwen,
Maar alle dingen heeft onderzocht,
IJverig het werk gewrocht.

3 Wie mag er komen tot uw tent,
Hij die zich op de hemel heeft afgestemd,
Niet op de ijd'le dingen der aarde,
Niet op het tijd'lijke zonder waarde

4 Wie mag er komen tot uw rivier,
Hij die niet leeft voor slechts plezier,
Maar in het leren een liefde heeft,
En voor de gedachte te zondigen beeft.

5 Visser der mensen is hij,
Die mindert bij alles wat hij doet en neemt,
Sober zijn woning geleemd.

hoofdstuk 30. Psalm 2. Wie zal aan vijand's hand ontkomen

1 De vijand gaat woest tekeer als een brullende leeuw,
Dromende van zijn prooi,
met woeste manen als hoofdtooi,
Zal ik niet slaan die heupwiegers,
Zijn zij niet allen bedriegers

2 De vijand roept : vertrouw, vertrouw,
Maar ik zeg : strijd en bouw,
Wie zal dan aan de vijand ontkomen,
die komt met zulk bedrieglijk licht,
Slechts hij die zal roepen : ontwaak, ontwaak,
Slechts hij die wacht op 't hemels zicht

3 Wie zal aan vijand's hand ontkomen,
Zij die de strijd vereerd,
Niet de hand onnozel strelend,
Niet met de steekpenning heeft gehoereerd

4 Wie zal aan vijand's hand ontkomen,
Hij die zich op rechte paden begeefd,
Zich niet met de zondaar verweefd.

hoofdstuk 31. in 't sukki land

Ezechiel, yk-zkl, zkl, was in het voortijds zk-l, zukki-l of sukki-l, sukki-halal. Sukki is een woord voor eeuwigheid, volharden, in de voortijd, onontkoombaarheid, en de letter L, de halal, betekent het hongeren. Ezechiel was een prediker tijdens de babylonische ballingschap, terugwijzend naar de voortijdse sukki ballingschap, waarin het volk Ismael in de wildernis terecht kwam in de wildernis, terwijl de egyptische ballingschap terugwijst naar de hiti ballingschap in de voortijd, besproken in de bilha en de vuh van de tweede bijbel. Zacharia, zkr in het Hebreeuws, zekeryah, komt van het egyptische sokar, skr, de wachter van hel, eeuwigheid en wedergeboorte in de diepte van de wildernis, wat terugwijst op sukki-r, of sukki-oru, het volharden in het kruis, de psalmen :

ezechiel – zkl – sukki-l – sukki-halal – het volharden in het hongeren, wat dan het pad is door de wildernis tot :

zacheria – zkr – sokar – sukki-r – sukki-oru – het volharden in het kruis

Dit komt ook weer terug in de vijf wetten van het calvinisme, in de eerste pilaar van het hongeren die verbonden moet worden aan de vijfde pilaar van het volharden, de onontkoombaarheid. Zkr is ook verbonden aan de Issaschar stam, Ysakar, ys-zkr, zkr. Zakar betekent ook betaling, loon, prijs, wat Lea ook aanhaalde toen ze Issaschar baarde, dat ze eindelijk loon had gekregen. Ook Isaak, ytsk, sk, wijst terug op sukki. Het sukki patroon ligt zo door de hele bijbel heen, wat door sekhmet, sukki-mt, de leer van sukki, en sokar, sukki-r, terugloopt tot het voortijdse sukki, een amazone stam die het volk leidde tot het land Nod.

Zacheria en Haggai waren de profeten aan het einde van de babylonische ballingschap. We kunnen stellen dat het pad van getsemane het pad van sukki-l is, of ezechiel, de ballingschap, het volharden in het hongeren, tot golgotha, de sukki-r, oftewel het volharden in het kruis, de voleindiging. Dit is precies hetzelfde als het traject van ra door de restau wildernis tot het domein van sokar voor wedergeboorte, dus van sukki-l tot sukki-r, oftewel van sukki-halal tot sukki-oru. Dit is het vierde en vijfde uur van de amduat, oftewel van het land van sokar, wat ook terugwijst tot de sukki planeet,

die wel ontelbare malen groter is dan de aarde. Sokar wordt in de amduat ook 'hij die op het zand staat' genoemd. Zijn land wordt ook wel het onbereikbare of onbenaderbare land genoemd, wat dus daadwerkelijk is als het gaan door het oog van de naald.

Psalm 3 van de regressie : 't Sukki land

1. Ik volhard, in het hongeren,
Ik volhard, in het kruis,
Ik kom tot het Sukki land,
In de wildernis is mijn huis

2. Ik volhard tot een eeuwig leven,
Ik volhard door duisternis, dalen, en zee,
Ik volhard op de bergen,
Mijn dromen zijn mijn schild,
In 't Sukki land zo gewild

3. Heb geduld, oh pelgrim,
Deze last zal u leiden tot 't goud,
Tot de flonkersteen van 't Sukki land,
Tot het innerlijke wildernis behoud

4. Oh pelgrim, laat de hoop toch niet varen,
Oh pelgrim, houd toch altijd frisse moed,
Al mocht de vijgeboom niet bloeien,
In 't Sukki land is het toch het ware goed

hoofdstuk 32. de exodus

Is het corona virus het splitsen van de zee ?
Zondert u af van het vleselijke om aan de uittocht deel te hebben, want de zee zal weer dichtvallen.
Blijf niet achter, maar kom tot het geestelijke, en maak geen compromissen.
Zoals Ezechiel een griffioen of zwarte arend zag, zo was dit het medicijn wat het volk had uitgeleid tijdens de exodus. En Ezechiel zweefde boven het vleselijke en zijn oog zag alles gebeuren en mocht zich niet aan het vleselijke hechten. Hij was een balling in Babylon en droeg een juk van wat

mensen hem aandeden, maar had een schuilplaats in het hemelse woord. Dit mes snijdt aan twee kanten, want mensen zijn vaak niet klaar voor dingen. En alles zal eerst door onszelf heengaan.

Het shamanisme bekijkt alles van meerdere kanten, dus daar past het christelijke al helemaal niet in, want dat is daar veel te kortzichtig voor. En dan hebben we te maken met de stadse wet die ons achtervolgt tot in de wildernis, als een stel dolle honden. Het zwarte arend medicijn is dan een schuilplaats.

Wie kan er bestaan als de grote zwarte arend tot de aarde komt ? De golven gaan trager, en dan splitsen ze. Er is een pad voor de shamanen uit de christelijke stad, tot de wildernis. Ezechiel zag het dal van dorre doodsbeenderen wat ik ook als kind al zag, en dit waren de doodsbeenderen van de shamanen in een dal van honger, omgebracht door het christelijke bewind. Daarom is er nu de exodus. Daarom moest de grote wolk komen om deze doodsbeenderen weer tot leven te wekken, zoals Ezechiel zag. En toen zag Ezechiel de hemel geopend.

Kunnen wij het zwarte arend medicijn op waarde schatten ? Op de zwarte arend gaan we door zee en wildernis, en zo tot het hemelse gebied. Het mes snijdt aan twee kanten, d.w.z. het is karmatisch. Je kan niet zomaar met het geestelijke aanrommelen. Het gaat diep door jezelf heen. Als de zeeën weer gaan sluiten zorg dan dat je inmiddels aan de overkant staat. En dan moet je door de wildernis heen tot de hemelse schuilplaats, en die is ondergronds. De aarde komt de shamanen te hulp. Het is een duister medicijn. De mens moet de balans zien tussen wit en zwart, en niet zwart-wit zijn.

Waarom zou een mens zijn gave moeten verwaarlozen ? Waarom zou een mens zijn gave moeten verkopen ? Als je waarlijk een medicijn hebt, dan is dat niet voor de verkoop. Wel is het aan voorwaardes en karma verbonden. Het zwarte arend medicijn hangt als een zwarte sluier voor de mensheid. De mens speelt op het moment russisch roulette.

hoofdstuk 33. vorige levens

1 Een boom viel door de bliksem op iemand,
het werd de vader van een kind,
men leeft verder, niet wetende wie die vader is,
een ongeluk in een vorig leven,
een groot gemis

2 En dan dat vuur wat door een flat heenging,
zovelen omgebracht, werd tot de moeder van een kind,

roddelend als een lopend vuur,
men leeft verder, niet wetende wie die moeder is,
een ongeluk in een vorig leven,
een groot gemis

3 Een keten van ongelukken,
de hersenen kunnen de vorige levens niet vertalen,
maar zetten het om in abstracte ideeën,
ze kwamen immers zelf om,
ze kennen niet de exacte verhalen

4 Het leven is niet lineair,
Alles komt ergens vandaan,
Wat om je heenstaat is al geweest,
de hersenen overbruggen de gaten,
het is wat het brein erin leest,
de vertaling komt later wel,
wanneer de mens gehoorzaam is aan het levensbevel

hoofdstuk 34. ezechiël

Het doel van de regressie, van de beweging na de reformatie, die van de eenling is, is om terug te leiden tot de voortijdse natuur. In het voortijds was oru, of de letter r, het kruis, en de psalmen. Zoals job tot de uriya kwam (hebreeuws, aramees), leeuwinnen, grote leeuwinnen, als een beeld van het kruis, zo kwam ook ezechiel tot de uriya al in het eerste hoofdstuk, had hij een ontmoeting met de grote leeuwinnen, als een heenwijzing naar het voortijdse kruis, de oru. 'Het gezicht van een leeuw', of in het aramees is dit gezicht een sluier wat iets bedekt, als een waterval voor een bron. Het was als een griffioen die het vlees diep verscheurd, als een beeld van hevige kritiek, in de hebreeuwse grondtekst.

Ezechiel is in het voortijds sukki-l, wortel van het hebreeuwse yechezkel of in het kort ezekel. Sukki betekent in het voortijds volharden, eeuwigheid, en l of halal, de letter l, wijst op het hongeren, dus het betekent in principe gewoon volharden in het minderen. In het Aramees is sukki of sak, saka, sk, soortgelijk als 'einde', 'limiet', in de zin dat je in het volharden tot de limiet wordt gedreven, tot een extremiteit, waardoor de volharding houvast krijgt, getest wordt en zo ook inzinkt. dit wordt in het Aramees ook voorgesteld als een scherpe pin of doorn, of spijker, ook sukki, sekka, skh, sk, wat soms ook wordt voorgesteld als een spade of plug, als een beeld van diepte. Dit komt ook weer terug in het Jezus verhaal en Paulus verhaal, alhoewel er verschillende woorden in het

aramees hiervoor worden gebruikt. Jezus werd aan het kruis genageld en droeg de doornenkroon, terwijl Paulus een doorn, of lange pin, door zijn vlees had, wat soms ook een inwijdingsritueel is bij de indianen. In het Aramees stopt het volharden niet totdat je tot de som en limiet van de dingen bent aangekomen. Dit is in het voortijdse het sukki land.

Het is zoals Esav (Hebreeuws) of Shiva (Indisch) die met de gebedskom of bedelkom tot de wildernis moest komen, en uiteindelijk tot Parvati. Zo moest ook Jakob als Esav komen tot Izaak, zk, het Sukki land in het voortijds.

De volharding tot het einde en tot de limiet, wat ook weer een toets is, wordt dus in het Aramees voorgesteld als een scherpe pin of doorn, wat ook terugkomt in het Jezus en Paulus verhaal, de shk, of skt, sukki, sekka, of sekketa. Shk en skt komt ook terug in de derde pilaar van de islam, de zakat, of zakah, de armenbelasting. In het Aramees betekent skt ook het aandachtig luisteren, ook als beeld van profetie, wat juist komt door de diepe pin door het vlees. Zo betaalt de mens belasting vertikaal en horizontaal, tot god en de naaste. Ook ten grondslag aan Ezekel ligt het Aramese woord skwl, skole, wat school betekent (Syrisch). Dit is uiteindelijk wat het volharden (sukki) in honger (l, halal) is, zkl.

Alle wegen in het boek ezechiel leiden tot het dal van dorre doodsbeenderen, een beeld van het hongerhal, en dan komt de wolk die de mens opneemt tot het sukki land, het land van volharding, de hemel. Dat is dus wat de opname is : de volharding, en dat is wat de hemel is. Hij zag vanaf het begin al een wezen wat deels leeuw was en deels arend, als een griffioen. Veren zijn een beeld van het volharden in het hongeren, wat zijn naam ook betekent als sukki-l.

Ezechiel 5 gaat over deze honger, wat ook terugkomt in het boek Openbaring en wat beeldspraak is :

16 Wanneer Ik op hen de boze pijlen van de honger afschiet, die verderven zullen, en die Ik afschieten zal om u te verderven, dan zal Ik de honger over u doen toenemen en de staf des broods voor u verbreken.
17 Ik zal honger en verscheurend gedierte over u doen komen, die u van kinderen zullen beroven; pest en bloedvergieten zullen over u komen, en het zwaard zal Ik over u brengen. Ik, de Here, heb het gesproken.

14 Ik zal u maken tot een puinhoop en tot een smaad onder de volken romdom u ten aanschouwen van iedere voorbijganger. (vergelijk de doornenkroon, oftewel de spotkroon, het spotkleed, en de vervolging van Paulus)
15 Zo zult gij worden tot smaad en hoon, tot een waarschuwing en een voorwerp van ontzetting voor de volken rondom u, wanneer Ik aan u gerichten zal voltrekken in toorn en grimmigheid en grimmige straffen. Ik, de Here, heb het gesproken.

12 Een derde deel van u zal door de pest sterven en door de honger omkomen in uw midden; een derde deel om u heen zal door het zwaard vallen; een derde deel zal Ik naar alle windstreken verstrooien en achter hen zal Ik het zwaard trekken.

13 Zo zal mijn toorn ten volle worden uitgestort en zal Ik mijn grimmigheid aan hen stillen en Mij wreken. En zij zullen weten, dat Ik, de Here, in mijn naijver gesproken heb, wanneer Ik mijn grimmigheid ten volle over hen heb gebracht. (beeld van de volharding)

Dit is het hongerpad tot het kruis waarin de mens moet volharden tot opname, tot hemels leven, het sukki land. Ezechiel 6 en volgende hoofdstukken gaan daar verder over door. De mens kan niet ontkomen aan het hongerdal.

hoofdstuk 35. In de wildernis

1 In de wildernis, in 't woud,
is een pad voor wie het volhoudt,
een pad van stilte, honger, duisternis,
een smal, eng pad vol hindernis

2 In de wildernis, in 't woud,
schuilt wie niet op zijn zekerheden bouwt,
altijd op zijn hoede is,
de vijand zo dichtbij,
maar 't is slechts de geschiedenis

3 Zijn oog priemt door de wildernis,
altijd op zoek naar hogere kennis,
Daar in 't wilde woeste woud,
Waar de mens zich aan nergens meer vasthoudt

hoofdstuk 36. In de diepte van de nacht

1 In de diepte van de nacht,
Heb ik op u gewacht,
Niet voor mijn tijd gesproken,
Niet onrechtmatig gewroken,
Maar standvastig in uw heil,
doe ik uw wil en blijf ik stil

2 Oh u naar wie ik luister,
al strijd ik in het duister,
uw hemelse geschrift doorzocht,
heb ik zond' en leugen overmocht

3 In 't diepste van de nacht,
zond u mij uw hemelse kracht,
bracht u mij naar hemels' huis,
opgenomen aan 't kruis,
oh laat mij toch uw dienstknecht zijn,
wanneer de nacht spreekt door mijn pijn

hoofdstuk 37. de patronen van conflicten

Wat is het oorlogsmedicijn ?
Oorlog is een taal.
Spreekt door conflicten.
Conflicten wekken de innerlijke taal op,
profetie, hemelse woorden.

Ezechiel zag het oorlogsmedicijn :
een leeuw, een mens, een rund, een arend,
allemaal tegengestelden, in conflict,
maar het was een hogere taal

Het oorlogsmedicijn beukt op elkaar in,
is tegen elkaar gekeerd,
zoals innerlijke strijd,
strijd met hen om je heen,
om het diepste in je op doen te wekken,
de patronen van een hemelse taal.

Assimileer het, internaliseer het, integreer het, in jezelf,
Accepteer het conflict, blijf strijden,
Het conflict is goed, geef dus niet toe aan de vijand,
maar gebruik het in het medicijn,
pas het van binnen toe,
lees het patroon,
zie wat het conflict voor signalen oproept

Als je toegeeft aan de vijand is er geen conflict meer, en dus geen hemelse taal meer,
geen profetie, en drogen al je bronnen op, en wordt je zoals hen, assimileren ze je …
daarom is er altijd de samenwerking tussen demonologie en profetie,
het oorlogsmedicijn ...

hoofdstuk 38. de taal der conflicten

1 Oorlogspatronen in de donkere nacht,
waar het licht wacht,
Geef niet toe aan de vijand die om je lacht,
naar je hand smacht

2 Houd je pijl gereed,
Want hij is het die het kwaad smeed …
Het kwaad om je met leugens te kelen,
met bedrog en omkoperij wil hij slechts met je spelen …
de waarheid zal hij je niet vertellen …
maar slechts je ziel zal hij afpellen …

3 Oorlogspatronen in de donkere nacht,
Conflicten zijn goed, ze houden de wacht,
Zonder hen zou je slechts indutten …
En wegglijden in allerlei zonde putten …

4 Houd je pijl gereed en lees het patroon …
De vijand als onderdeel van je taal …
Zo stoot je hem van zijn troon …

hoofdstuk 39. ezechiël en de jehovah getuigen

Toen Ezechiel in ontmoeting kwam met god metaforisch afgebeeld als een mengeling tussen een rund, een arend, een leeuw en een mens, dan gaat dit volgens de jehovah's getuigen (jg's) over het overblijfsel. Dit overblijfsel wordt bereden door god, de ruiter. (1) Vervolgens wordt Ezechiel tot dit overblijfsel geroepen als een wachter. Ezechiel's naam betekent God sterkt, wat een beeld is van de volharding, sukki in het voortijds, ook een wortelwoord van Ezechiel.

In de symboliek van de jg's stelt de arend de wijsheid voor (2), en we kunnen stellen dat dat ook de ware opname van binnen is, dat dit de wijsheid is waardoor je boven alles uitzweeft en overzicht hebt, dus niet zoals bij de christenen dat je alleen maar hoeft te geloven en hup daar is dan de opname.

---

voetnoten

[1] wt1991 15/3 blz. 8-13
[2] wt1988 15/9 blz. 10-15

hoofdstuk 40. ezechiëlitische psalmen

Ezechiel 1

1 Aan de rivier der ballingschap,
genaamd de Kebar, waar ik was,
zag ik daar de hemelen geopend,
een vrouw met een boog gespannen,
ze sprak over vreemde plannen

2 Ik viel toen op mijn aangezicht,
toen ze sprak over hemelse plicht,
Ik had haar legers gezien,
haar hand op mij bovendien

3 Toen keek ik naar omhoog,
dingen die ik niet begreep,
ik zag toen weer de boog,
het had mijn hemel geopend

Ezechiel 2

1 Mensenkind, sta op uw voeten,
Kinderen, stug van aangezicht,
en verhard van hart,
Kijken mij naar de ogen,
Brengen mij grote smart

2 Tot hen zal ik spreken,
Tot dit weerspannig geslacht,
Klaagliederen opgetekend,
Nooit verwacht, nooit gedacht

hoofdstuk 41. het kinderkruis

Er is heel veel om te doen, en het wordt bijna niet genoemd, maar het gaat om het kinderkruis. Steriel omgaan met de bijbel, met religie, letterslaven zijn, is als het offeren van kinderen aan de Moloch en de Mammon. De bijbel moet dus ook cryptosofisch uitgelegd worden, want letterlijkheid is een hoge graad van vleselijkheid. Specialisatie moet dus ook vaak plaatsmaken voor generalisatie voor de grotere context, en dat is wat iedere taalkundige ook weet, want de oude talen van de bijbel waren al in hun aard metaforisch en cryptosofisch, komende van een veel grotere en diepere achtergrond. Alleen met letterlijke archeologie kom je er dan niet, omdat je het over de geestelijke wereld hebt en dat laat zich niet letterlijk en vleselijk vertalen. Er moet dus wel een cryptosofisch commentaar op de bijbel komen.

Dat even voorop. De geestelijke wereld is abstract en mag zich niet afmeten aan vleselijke wensen. Toen David Uriah voorop in de strijd zette toen moest hij hiervoor een hoge prijs betalen : zijn kind stierf. Uriah betekent in het Hebreeuws : god (yah) is mij tot verbrokenheid (owr, uwr), in de zin van 'het aanbreken van de dag, de nacht is tot verbrokenheid gekomen'. Het gaat hier om een piek-ervaring, en dit verhaal kan dubbel uitgelegd worden, maar ook hebben we hier dus te maken met David's kind dat stierf, als een beeld van zijn innerlijke kind wat stierf, tot verbrokenheid was gekomen aan het kruis. Als we weer kijken naar Uriah, uwr-yah, dan is uwr in het hebreeuws als de

verbrokenheid ook de openbaringen, als wortelwoord van de urim, het israelitische orakel. Dit is aan elkaar verbonden in de zin dat wij alleen openbaringen kunnen hebben door de verbrokenheid.

Het kind is roekeloos, onwetend, en moet daarom wel getuchtigd worden. Er is ook een kruis te dragen voor het kind, en dat begint al heel jong. Ook moet het kind de geestelijke oorlogsvoering leren al van jongs af aan.

Dan is het belangrijk om in acht te nemen dat de uriah ook een Hebreeuws en Aramees woord is voor de leeuw 'urya', wat helemaal terugleidt tot het voortijdse 'oru', het kruis. We zien dat Job kwam tot de urya, de leeuwinnen in de wildernis, en ook Ezechiël kwam tot de urya-leeuwinnen, als een beeld van het kruis. Ook zag hij de rund, als een beeld van de volharding. Deze beelden komen ook weer terug in het boek Openbaring, wat Johannes zag. Nadat David's kind was gestorven, na de verbrokenheid, werd Salomo geboren, die in wijsheid terugkeerde tot de moedergodinnen en die in ere herstelde. De wijsheid is waar de arend voor staat, die ook gezien werd door Ezechiël, en later Johannes, wat ook de ware betekenis is van de opname : tot grotere inzichten komen, waardoor je als een arend boven alles uitstijgt. Dit is ook het ware hongeren : loslaten voor grotere openbaringen.

David, Ezechiël, Job, Johannes, ze werden allemaal verscheurd door de leeuwen. Er was geen Daniel in de leeuwenkuil situatie waarin Daniel op wonderlijke wijze aan de leeuwen ontkwam. Neen. Ze moesten aan het kruis verbroken worden.

hoofdstuk 42. het israelitische fetishisme

In de halal van de Vuh, in de strijd tegen sepra 2 staat :

'Ook 'Daniel in de Leeuwenkuil' is een verschrikkelijk zegel wat verbroken moet worden. In Betelgeuze Mythe SERET is een soort David figuur, die gevangen word genomen door Amazones in het Amazone rijk. Hij wordt in een zwijnenkuil geworpen waar hij moet strijden tegen roof-varkens. Deze verwonden hem zeer. Dan wordt hij uit de zwijnenkuil gehesen en wordt verder door het rechtssysteem gegeseld. De zwijnenkuil is een traditioneel item wat telkens weer terugkomt in Amazone mythe. Het is een middel om een gevangene of slaaf te verzwakken. Ook is het een test middel. Vaak werden kinderen erin geworpen als een rijpings-ritueel, te worden tot volwassenen. Niet elk kind overleefde dit, daarom was het een gevreesde test. De Betelgeuzische zwijnen hadden hoorns. Zij konden groeien tot enorme afmetingen, waarbij ze niet onder deden voor de buffel. Daniel in de leeuwenkuil was er om dit allemaal te verzegelen, het gehele zwijnengevecht, zodat de zwijn Jezus hierin een schuilplaats had.'

Het varken of zwijn staat voor de verbrokenheid. Er is ook een valse verbrokenheid, dat men in een vals varken of zwijn veranderd door volharding in het vleselijke en daardoor de vleselijke verbrokenheid ingaat. De buffel staat voor de volharding, en er is dus ook valse volharding, als in verharding. Het kinderkruis is hierin belangrijk. In Betelgeuzische manuscripten in ons archief staat deze volgorde van hieroglieven over Seret, een Betelgeusische David (in verdere Orionse manuscripten komt er ook een Orionse David voor genaamd Ahn) :

I – Seret in de zwijnenkuil
II – Seret gegeseld
III – Seret voor de amazone troon
IV – Seret op de vuur rivier
V – Seret voor de tweede amazone troon
VI – Seret de gladiator
VII – Seret de koning

Seret wordt veroordeeld tot de vuur rivier, die tot diep in de woestijn gaat, vergezeld door twee slaven met helmen gemaakt van kalverschedels.

Verdere manuscripten vermelden Penia, honger, leegte, als de moeder van Eros. Penia is in die zin onderliggend aan penis, het geslachtsdeel van de man, wat daarom altijd verlamd is, en alleen werkt vanuit deze status van verlamdheid door spasme, volhardend in honger. Zo ontmoette Adam ook Eva, als in een hongervisioen, een visioen van verlamdheid, in de grondteksten, waar de halal van de vuh ook verder over spreekt. Vandaar dat het voor de man ook belangrijk is om in die zin fallisch te leven.

De verbrokenheid aan het kruis van het innerlijke kind komen we ook weer tegen in de dood van Absalom, die ook weer een beeld is van David's innerlijk kind, als David's zoon. Hij hing ook aan een boom, vooruitwijzend op Jezus en terugwijzend op de paradijselijke slang in de boom van kennis, als beelden van de gekruisigden. Toen Absalom stierf benadrukte het de verbrokenheid van David's innerlijke kind.

Daarom wees Mozes naar de slang aan de paal in de wildernis, als het kind aan het kruis, want er waren zoveel kinderen door de vijand in de Nijl verdronken. Is de Israelitische religie dan gewoon fetishisme, als het terugvinden van het innerlijke kind, het innerlijke zelf ? Mozes leidde het volk over de bodem van de zee, opdat zij hun verdronken innerlijke kinderen zouden terugvinden, en daarvan was de slang aan de paal een beeld. En de slang aan de paal is een beeld van de vruchtbaarheid. Het kind is het zaad dat gezaaid wordt, door de fallus, een beeld van honger en verlamming, wat zo oprijst als een paal, het beeld van de volharding. Zo wordt een vrouw bevrucht. Het is daarom fallisch fetishisme waar Mozes het volk op wees. Ook Jezus aan het kruis, Absalom aan de boom, en de slang in het paradijs is dus fallisch fetishisme. Uiteindelijk leidt dit terug tot het lichaam, en het lichaam staat dus niet op zichzelf, maar is iets religieus, wat niet uit deze context gehaald mag worden.

hoofdstuk 43. een levitische psalm

Leviticus 1

1 Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten,
die een offergave brengen,
een gave van hun hart,
zo hebben zij in zonde deel noch part

2 Als bloed aan tent ingang gesmeerd,
Dan wordt zo de zonde geweerd,
bloed van de leugen en het onrecht,
zij worden zo het bestaan ontzegd

3 Trek de huid af van misleiding en verderve,
opdat dan de zondemacht sterve,
zo rekent gij af met het kwaad,
met alle laster en smaad

hoofdstuk 44. venus

44.1 – de braamstruik

Pinocchio was een boek uit 1883, een poëtisch verhaal, over de boom geplant aan waterstromen die zijn vrucht geeft op zijn tijd, van psalm 1. Pinocchio kwam uit de boom, werd gemaakt van hout, en kwam toen tot leven, wat beeldspraak is van de gekruisigde. Ook de tweede bijbelse poëzie gaat hierover. In de tweede bijbelse poëzie wordt er ook gesproken over de oudere broer van Pinocchio. Pinocchio wilde niet leren, wat een dubbelzijdige betekenis kan hebben, en zo was het ook het geval met de oudere broer van Pinocchio. De fee was zijn moeder. De tweede bijbelse poëzie zegt hierover : 'You grew up as a young tree, a deer in Gepetto's Garden.' Oftewel : 'Je groeide op als een jonge boom, als een hert in Gepetto's tuin.' Er staat dat hij het speelgoed was van elven en feeën, maar hij verbrandde zijn schoolboeken en ging met de piraten mee. Hij werd een rover en een dief. Er staat dan : 'You wrote poetry on the graves of old criminals, you sacrificed your heart to the rats. Your eyes went over the earth to steal, not to give.' Oftewel : 'Je schreef poëzie op de graven van

oude criminelen, je offerde je hart aan de ratten. Je ogen gingen over de aarde om te stelen, niet om te geven.'

Als we om ons heen kijken vandaag de dag dan zien we dit terug in de rap cultuur, waar het heel normaal is om je lichaam te tattoeëren tot het verheerlijken van oude gangsters. Ja, de rappers zijn een soort dichters, maar er wordt groot misbruik van gemaakt. Dit wordt dus in de tweede bijbelse poëzie vergeleken met de oudere broer van Pinocchio. Er ging dus nog iets aan het verhaal vooraf.

Dan richt vader Gepetto zich tot zijn zoon, in de tweede bijbelse poëzie, in het verhaal : 'De geboorte van de panter prins'. Het bleek al dat de vrouw van de broer van Pinocchio zijn kinderen had vermoord. Hij wordt zelf een piraat genoemd, ook door Gepetto, maar Gepetto noemt hem liefkozend 'mijn kleine piraat'. Zijn vrouw vermoordde dus zijn kinderen, en er staat bij dat dit hem lang en slank maakte, omdat het zijn daglicht wegnam. Hij leefde dus in duisternis, wat een beeld is van de moederschoot, die dus haar kind beschermt tegen Billie Turf-achtige toestanden. Het is een beeld van obscuriteit. Dan staat er dat zijn vader hem altijd op schoot nam om hem verhalen van de zee te vertellen. Ook zijn vader's, Gepetto's, huis was gemaakt van de oude boom, die brandende genoemd wordt, en zijn honing was gemaakt van de mond van de zwarte roos.

De oude boom is het oude systeem. Het was een brandende boom, waar ook Mozes toe kwam.

44.2 – venus in de bilha

In de bilha staan er een twaalftal psalmen over de godin Venus, die in de bilha Bijèh wordt genoemd. De zesde psalm over haar staat in verband met de Israelitische psalm 1, want zij is het die niet wandelt in de kring der spotters, geen compromissen sluit met haat, en niet op de weg van de zondaren gaat. Zij is immers de godin van de liefde. Als het in psalm 1 gaat over de boom geplant aan waterstromen die zijn vrucht draagt op zijn tijd, dan staat er in de zesde psalm van Bijèh, Venus dus dat zij niet alleen geen deel heeft aan de zondaren, maar dat zij in de struiken is, om als een roofdier hen te grijpen in de nacht. Waar de zondaar en zijn supporter de zonde strelen en medelijden heeft met de zonde, zo heeft de godin van liefde, de oorlogsgodin, dit niet. Het liefhebben van de zonde is namelijk de haat zelf.

Als alles in brand staat, alles om je heen, en al je herinneringen, als de brandende boom, de brandende braamstruik, dan zal Venus oprijzen. Daartoe mag de mens dan vluchten, tot de morgenster. De psalmen van Venus geven zelf aan dat er een goede Venus is en een slechte Venus, zoals ook de Vuh dit laat zien. Daarom zeggen de psalmen van Venus dat de ware Venus, Bijèh, de oorlogsgodin van de liefde, de valse Venus die ze gemaakt hebben als een kleed zal afwerpen.

Er is een parallelle realiteit op Venus, waar de mens naartoe mag gaan, als alles om hem heen brandt, al zijn herinneringen. Zo mag de mens vluchten tot deze parallelle realiteit.

4.3 – de venus exodus

Het overwinnen van demonen gebeurt niet zomaar door toverspreuken, maar door de gnosis, en hierin moet onthouden worden : 'every level has it's own devil,' zoals in computerspelletjes. Als je een boss hebt verslagen ga je naar een hoger level waar je een hogere boss moet verslaan.

In een droom was er een exodus naar Venus. Die exodus was al een tijdje op gang. Mensen moesten leren leven vanuit contrasten, vanuit hun binnenste en de vleselijke afgoden achter zich laten. Er waren in natuurgebied van Venus grote bejaardencentra gebouwd, flats, om de ouderen op te vangen en een nieuw leven te geven. Er was daar een jongetje op het grasveld voor zo'n flat. Het was een prachtig veld. Aan de zijkant prachtige struiken. Het jongetje groette de bejaarden van de flat, en zei dat de groeten ook voor de andere flat waren, en toen ging hij weg.

hoofdstuk 45. Hoe kan een mens gelukkig zijn ? E.H.B.O.

Hoe kan een mens gelukkig zijn ?
Als de mens gnosis boven geluk plaatst.
Geluk kan juist ook zo heel gevaarlijk zijn, verblindend.
Soms leidt dan ongeluk een mens veel verder, tot een dieper geluk van de gnosis.
Je kijkt misschien soms om je heen en dan voel je je niet gelukkig als je al die ellende ziet in de wereld. Er is een oorlog te strijden. Dat is ook een oorlog waarin veel beleden moet worden, want waar sta je voor, wat is je belijdenis ?

Zomaar geluk uitdelen is niet altijd wijs als het niet met onderwijs gepaard gaat, maar soms is het een eerste hulp bij ongelukken. Elkaar een beetje helpen, een beetje letten op elkaar. Dat is al onderwijs op zich, dan geef je het goede voorbeeld, zoals ook de natuur onderwijst.

Hoe kan een mens gelukkig zijn ?
Hoe komt de mens tot de gnosis, wat het ware geluk is.
Daarvoor heb je dan eerst vals geluk ingeleverd.
Iedereen heeft wel een bepaald soort geluksstreven, maar het mag nooit de gnosis in de weg staan. Het mag nooit ten koste gaan van anderen. Het westen is gebouwd op vals geluk, en daarom brokkelt alles af. Het was het geluk ten koste van de ander. Je moet altijd weer betalen om de portemonnees van de hoge heren te spekken.
Er is altijd weer baas boven baas, zoals in een computerspelletje.
Every level has its own devil.
Als je er één verslagen hebt ga je naar een hogere level met een hogere heer.
En die heren dienen ze in het westen, en god de heer. Wie is het ?
Als gnosis onze heer is varen we wel. Dat is iets symbolisch. Het is iets in onszelf.

Hoe kan een mens gelukkig zijn ?
Hoe kan een mens rust vinden ?
Vraag dan af hoe je dit voor een ander kunt betekenen, en dan weet je dat oppervlakkig geluk de mens niet zal helpen, slechts als een E.H.B.O. Dan onderwijs je de mens al wel wat, maar hoe verder ? Soms moet je dan ook weer verder, omdat er anderen op je wachten, een grotere context. Zo is er een pad, maar wat er zo mooi is in de geestelijke wereld is dat we alomtegenwoordig kunnen zijn. De gnosis, de kennis, het onderwijs, is alomtegenwoordig, misschien niet direct zichtbaar en voor het grijpen. Soms hangt het hoog in de boom en moet je er eerst voor in de boom klimmen. Dit betekent dat we de weg naar binnen moeten vinden. Het pakpapier moet eraf. Houd je jezelf niet voor de gek als je je blindstaart op pakpapier en daar altijd maar mee heen en weerholt en achteraanholt ? Dat gebeurt in de papierocratie, in de papierdictatuur die de aarde is, vooral in het westen. Men volgt papier. De boom is dood. Maar de mens moet terug naar de natuur.

Hoe kan een mens gelukkig zijn ?
Misschien is dat niet helemaal een goede vraag.
Soms leidt al dat geluk nergens toe en moeten we een diepere weg gaan.
Soms gaat het er niet om wat we zouden willen maar wat we echt nodig hebben.
Soms gaat het niet om geluk, maar om nut.
Wat heeft de wereld nu echt nodig ?
Maar een beetje geluk moet je elkaar kunnen geven. Dat hoort bij de gnosis.
Als een E.H.B.O. Zo geef je iemand iets mee voor de zware, moeilijke reis door het bos.
Wij zijn broodjesbakkers. Een beetje geluk in de broodjes moet er altijd wel zijn.
Niet teveel, niet te weinig, maar precies goed, om de broodjes functioneel te maken.
Teveel geluk verblindt op het pad. Dan dut men in. Maar te weinig, dan verbitterd het, en verzuurd het. Er is geluk te vinden in alles, als men leert om te gaan met de contrasten. Het goede vinden in alles. Te weten dat alle dingen medewerken ten goede voor hen die open staan te leren. Voor hen die het maar willen zien. En dit is zeker geen goedpraterij, of witwassing van leugens.
Daarom is het broodjesbakken een echt vak. Iets wat je dient te leren. Iets waar je in opgeleid dient te worden en zeker niet te makkelijk over mag denken. Want hoe zou het wezen als je een beunhaas

zou zijn, en later voor de hoofdbakker dient te verschijnen en te horen moet krijgen dat je het volk hebt vergiftigd ? Dan moet je weer helemaal terug naar de eerste klas.

Hoe kan een mens gelukkig zijn ?
Ik had eens een droom waarin ik zelf was opgebakken, en zo de winkel uitging. Ik was zelf een koek. Toen moest ik naar een groot kasteel. De koning had mij besteld. Ik heb zulke dromen vaker gehad, vaak over bestaande organisaties, en de leider ervan was in de droom een hoofd banketbakker. Wat bakt men vandaag de dag op ? Zijn het nog wel broodjes die door de beugel kunnen ? Kunnen jouw broodjes door de beugel ? Of zit er zwaar vergif in, en troep ? Wat geef je de ander mee ? Ben je zuiver van leer ? Gelukkig zijn ? Dan dient er eerst zuiverheid te zijn. Ongelukkig zijn wil niet zeggen dat er geen zuiverheid is. Maar een heleboel mensen hangen een vals gelukkig zijn aan. Ze bakken brood van hun vermoorde broeder of zuster. Daarom willen ze ook niets met het geestelijke te maken hebben, want dan zou hen een spiegel voor worden gehouden. Maar religieus zijn is voor hen vaak geen probleem, want dat zijn toch slechts de uiterlijke vormen, de maskers. Dat is toch slechts het pakpapier in de papierocratie.

Hoe kan een mens gelukkig zijn ?
Ja, nu weten we het wel. Geluk, geluk, geluk. Mag de vraagstelling anders zijn ?
Hoe kan een mens zuiver zijn ?
Dat is beter. En dan zuivere broodjes leren bakken, want hoe kan een onzuiver mens zuivere broodjes bakken.
Oh, het zuiver, dat is toch wel het kostelijkste wat een broodje kan bevatten. Zonder het zuivere erin kun je het broodje wel weggooien. Zuivere broodjes, dat is toch al een geluk op zich.
Ik zie de bakker weleens fietsen. Jan Huigen in de ton, Billie Turf, krakt bijna door zijn fietsje heen. Ik durf er bijna niet naar te kijken. Dan denk ik : Man, koop nou eens een beter fietsje, iets groter, en bak wat zuiverdere broodjes, niet teveel, niet te weinig, net genoeg. Overdaad schaadt.
Dan kijk ik naar de bakker, en dan herinner ik me al die bakkers van vroeger die er nu niet meer zijn. Alleen deze is nog overgebleven, als de laatste der billebakkers. Wat zijn nu weer billebakkers ? Dat zal ik je uitleggen. Ze doen alles zittend. Je zou ze ook zitbakkets kunnen noemen. Ze blijven bij hun tradities. Ze lopen niet verder. Fietsen doen ze overigens graag, want dan kunnen ze blijven zitten, maar zijn fietsje is nog steeds dat oude fietsje van vroeger toen hij klein was. Maar ja, daar komt het op neer : Telkens maar weer dezelfde broodjes bakken. Er veranderd eigenlijk niets. Er komt niets bij, altijd in de oude cirkeltjes, om geen dankbare, blije en gelukkige klanten te verliezen. De klant tevreden houden, daar komt het op neer. Zo is hij verzekerd van een goed inkomen.

Hoe kan een mens gelukkig zijn ?
Ok, het lijkt wel alsof de plaat een barst heeft, want weer die vraag.
Nee, de plaat heeft geen barst. We gaan nog steeds verder.
Kijkt de mens diep binnenin, dan ziet de mens ongeluk, de spiegel.
Daarom kijkt de mens liever niet.
Maar de spiegel is gebroken, en door de scheur is er een pad, nog dieper binnenin.
Het is niet voor de luien, maar voor de avonturiers.
Als dan duizend stemmen je terugroepen ga je toch.
De deur staat op een kier.
Wie zou niet rennen ?

Er is zoiets als gnosis-geluk, het geluk van het telkens bijleren.
Het geluk is dan geen basiswaarde, want dat is de gnosis, maar het gnosis-geluk is een toegevoegde waarde, als een brug tussen twee werelden van gnosis, als een lift tussen twee levels in het computerspelletje. Het gnosigeluk is : 'Ja, we mogen naar een hogere klas. Hoera !' En dat, lieve mensen, is wat het ware geluk is. Te horen te krijgen : 'Je hebt je les goed gedaan. Hier is je volgende les.'

hoofdstuk 46. Geen kaartje van God gehad vandaag – Wanneer God niet spreekt

Oh oh oh, ik heb geen kaartje van God gehad vandaag.
Is de natuur dan geen kaartje van God ?
Is de adem die je haalt dan geen kaartje van God ?
Moet je misschien dan niet wat vindingrijker, creatiever en meer opmerkzaam zijn ?
God spreekt op allerlei manieren.
Ik weet het : God mag niet spreken in Nederland. Daar weten we alles van.
God is als een dood vogeltje opgezet in de kerken en ziekenhuizen.
Waag het niet te beweren dat God spreekt, want ze donderen je zo de gevangenis in.
Of ze zeggen dat je gek geworden bent, of dat je een leugenaar bent, enzovoorts.
Spreek daarom alleen met mensen die hebben bewezen dat ze te vertrouwen zijn, en blijf dan nog alles toetsen.

Vaak voelen we ons zo als God niet spreekt. We denken dat God ons heeft vergeten. Maar lieve mensen, God is slechts een woord, een idee, een principe, een werkwoord, iets wat je zelf mag uitvoeren. Spreek tot hen die het nodig hebben als een hemelse banketbakker. Breng hen een hemels woord. Maar wacht even … Gaat dit zo makkelijk ? Nee, dat mag namelijk niet in Nederland. Ze trekken dan direct allerlei blikken militaire wapens open om je eronder te krijgen, op wat voor manier dan ook. Denk aan de geestelijken en intellectuelen die in de oorlog stuk voor stuk door de nazi's werden afgeschoten. Nederland moest namelijk dom blijven, als een schaap voor zijn scheerder. Breng je daarom het Woord, weet dan dat het oorlog is. Je zal moeten strijden om het Woord over te brengen.

En lieve mensen, weet u wat nu zo mooi is ? In de bijbel (een gevaarlijk boek overigens voor hen die het niet kennen en die de achterliggende talen niet kennen, maar daarom ben ik ook uitlegger) staat het verhaal van Jezus die op de gnosis wijst als sleutel tot de hemel, in het boek Lukas. En de

gnosis is een Grieks woord voor hemelse kennis, hemels onderwijs. Uiteindelijk ging het daar om, maar de mens staart zich vaak liever of helemaal blind op Jezus, of wil helemaal niks van dat verhaal leren. Dat zijn twee uitersten. Er is hoe dan ook wel een grote strijd tegen misbruik van dit verhaal. Maar in dit artikel, deze boodschap, hebben we 't even nodig. Jezus was niet altijd bij zijn discipelen, maar ging aan het kruis en voer ten hemel. Jezus is een beeld van het zoonschap, het studentenschap, tot het hemels onderwijs. Maar hij zond vanuit de hemel wel het geestelijke tot de mens. Had hij de mensen dan achtergelaten ? Nee, hij had slechts een pad gebaand, maar wie zou volgen ? De atheisten klagen dat de hemel niet bestaat, want de hemel spreekt niet. Ze zijn materialistisch. Ze willen een stuk vlees in hun handen hebben. Ze willen het kunnen vasthouden. Hebben we vandaag de dag niet gezien waar al het vleselijke, het plakkerige, naartoe leidt ? De hemel spreekt in subtiliteiten, en sterker nog : JIJ bent de hemel. Je moet zelf hemels zijn en dan zul je merken dat de tegenstand zo groot zal zijn dat je het Woord niet meer zomaar kunt brengen, en dat het veelal geestelijk gaat. Ieder kind van God wordt namelijk vervolgd.

Ben je dan een vleselijk mens of geestelijk mens ? De luie wil het vleselijke, directe, zoals de vraatzuchtige, de Billie of Bessie Turf. Maar de geestelijke mens heeft oog voor de subtiliteiten, het geestelijke, de verborgen boodschap. In oorlogstijd zendt men boodschappen in code, anders wordt het onderschept. Maar verstaat de mens het nog wel, of is de mens ingedut ?

Vandaag geen kaartje van God gehad. Dat kan. David riep het ook weleens uit : Mijn god, mijn god, waarom hebt gij mij verlaten. Maar hij kan ook een eigen vader voor hemzelf zijn, want daartoe is ieder mens geroepen, niet altijd om het op een ander te projecteren. Jezus ging ook weg, dus had hij dan de discipelen hulpeloos achtergelaten ? Nee, hij sprak verder door de natuur en het geestelijke, door geheime boodschappen. Staan wij daar open voor ? De vijand wil dit niet, en daarom heet hij vijand, en die vijand is in Nederland. Het is daarom oorlog tussen pastoraat en prietpraat. De wapenen zijn niet vleselijk maar geestelijk, maar dan moeten wij deze wapenen wel leren kennen.

Vandaag geen kaartje van God gehad, maar mr. Bean stuurde zichzelf kaartjes. Zo kan het ook. En soms moet het stil zijn. Stilte is het zaad van het Woord. Soms is het tijd om veel te zaaien. Kennen we de seizoenen wel. Of willen we alles nu, net zoals Billie en Bessie Turf ? Grote schrokken, hier en daar, als Holle Bolle Gijs, die altijd zegt : 'Papier hier.' Er is geen einde aan het doorvorsen van vele papieren, maar soms is het tijd te slapen, stil te zijn, opmerkzaam te worden, door eerst eens terug te gaan om tussen de regels door te lezen.

Gemak dient de mens. Hoeven we zelf niet na te denken. Billie Turf. Papier hier. Oh, het stond in de krant, dus zal wel waar wezen. Hoeven we zelf geen onderzoek te doen. Dat is wat Nederland is en het is een beproeving. Zul je zijn zoals hen of geheel anders. Nederland, die zijn geestelijken heeft afgeschoten. En nu heeft Nederland zijn geestelijken ineens hard nodig, maar waar zijn ze ?

Geen kaartje van God gehad vandaag. Nee, kan gebeuren. Ja, maar gisteren ook niet, en vorig jaar ook niet. Weleens verder gekeken dan je neus lang is ? Er ligt een hele hoop kaartjes waar je nooit iets van hebt willen weten misschien ? Een hoop kaartjes op een kerkhof, hangende aan een waslijn ook soms, want de mens heeft God vermoord, en alle geestelijken die God tot de mens zond. God is dood, ja, vermoord, maar leeft voort in de harten van hen die begrijpen dat alhoewel God weg is, God het geestelijke heeft gezonden, en dan moet je even net iets meer moeite doen misschien om dat te ontdekken, waar het ligt en wat het is. Het is geen voor de hand liggend antwoord. Het wordt

niet van de kansel gepredikt. Neen. Er is een honger in het volk zoals de profeet Amos zegt in hoofdstuk 8 :

11 Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Here Here, dat Ik een honger in het land zal zenden – geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des Heren te horen. 12
Dan zullen zij zwerven van zee tot zee, en van het noorden naar het oosten zullen zij dolen, om te zoeken het woord des Heren; maar vinden zullen zij het niet. 13 Te dien dage zullen de schone maagden en de strijdbare jongelingen in onmacht vallen van dorst.

Begint het daar allemaal niet mee ? Kijken naar wat er is overgebleven, maar er is niks overgebleven. En dan toch maar kijken, zoeken, maar niets vinden. Het kleinste wat je dan uiteindelijk vindt, ook al is het niks, kan je dan enorm dankbaar laten wezen. Een verzadigd mens vertreedt honigzeem, maar voor een hongerige is al het bittere zoet, zegt het Oude Testament in Spreuken. Dat was immers ook het geheim van het Assepoester sprookje. Honger laat de mens dus ineens alles meer waarderen, zodat je er diepte in ziet. Zo kom je uiteindelijk weer terug bij de bron.

Maar heb je uiteindelijk honing gevonden, blijf dit dan wel onthouden, want Spreuken zegt ook in hoofdstuk 25 :

16 Hebt gij honig gevonden, eet zoveel als u voldoende is, opdat gij er niet te veel van krijgt en het uitspuwt.
17 Zet uw voet niet te dikwijls in het huis van uw naaste,
opdat hij niet genoeg van u krijge en u hate.

Blijf de ander dus ook in gedachten houden. Is de honing voor jou, of is er ook een deel voor de ander ? Neem slechts dat wat je nodig hebt, anders is het als diefstal, als het lastigvallen van je naaste. Leer te delen. Leer delend te leven. Breng het Woord ook tot de ander, ook al moet je daarvoor net als Jezus eerst voor aan het kruis sterven en ten hemel gaan, alles achterlatende, om het zo slechts geestelijk te kunnen zenden, als een verborgen boodschap. Dat is ook weer een test voor de ander. Oordeel je iemand naar het vleselijke, of naar het geestelijke ? Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld worde.

Geen kaartje gehad van God, geen kaartje gehad van familie lid A, B, of C ? Misschien leven ze aleens niet meer, en zijn ze al ten hemel gevaren, en hebben ze je net als Jezus al een geestelijke boodschap gezonden, die je maar niet wil zien, omdat je het allemaal de gemakkelijke weg wil, snel en direct, van vlees tot vlees. Kijk om je heen waar die weg naartoe leidt.

God spreekt niet meer, of de mens hoort God niet meer ?

hoofdstuk 47. de venus ballingschap

47.1 – de banketbakker

Wanneer iemand over je liegt dan heeft hij een stukje gnosis gestolen, maar ze kunnen de waarheid niet vernietigen, dus de waarheid wordt met hen meegedragen als een tikkende tijdbom. Al is de leugen nog zo snel de waarheid achterhaald hem wel.

'Hij is aan de bal, hij is aan de bal, en zomaar vanuit het niets komt (onverstaanbaar, want de sportjournalist praat zo snel), en neemt de bal, en dan is er een doelpunt. Gefeliciteerd, gefeliciteerd, en daarmee is het 3-0 en zijn we aan het einde gekomen van deze wedstrijd.'

Dat is iets om te vieren als de waarheid heeft gezegevierd. Je komt dat natuurlijk niet elke dag tegen. Het is meestal de leugen die wint en regeert, schijnbaar dan, want zoals gezegd draagt het de waarheid nog wel mee. Ze kunnen niet aan de waarheid ontkomen. Ze kunnen alleen de waarheid verdraaien.

De banketbakker bakt zijn brood, met veel waarheid en een heel klein beetje leugen, verhalenleugens. Hij kan hele grote verhalen vertellen, opgeblazen als hij is. Zo bakt hij zijn brood. Zo schept hij zijn ijs. Het is een opschepper. Hij heeft bij de zeevaart gewerkt, en daar leerde hij deze dingen. Er zijn allerlei soorten banket bakkers. Je moet zo drommels goed uitkijken. Weten wat je eet. Er zijn er ook met veel leugens en weinig waarheid. Waar haal je je broodjes dan ?

Het staat immers geschreven, maar iemand heeft het ooit eens opgeschreven, en die heeft het misschien overgeschreven van iemand anders, en die heeft het ook weer overgeschreven van iemand anders. Zo ontstaan al die verhalen, en zo ontstaan ook al die banket bakkers. Ze hebben allemaal hun eigen inbreng, en geven dat weer door aan hun kinderen en hun knechtjes. Ze geven het door aan hun bakkersleerlingen en aan iedereen die 't maar horen wil.

Het staat geschreven, staat zo vast als een huis. Dan moet het wel wat wezen. Dan kunnen we er wel van eten, als van het huisje van de heks van Hans en Grietje. Letten de mensen tegenwoordig nog wel op wat ze eten, wat ze lezen, wat ze horen ? Ze schijnen te slapen als Doornroosje, wel honderd jaren. Ze moeten wakker gekust worden, maar wie gaat ze kussen ? Ikke niet. Laten er dan maar doornen omheen groeien. Of laat de rattenvanger hen maar betoveren met zijn fluit. Of misschien kan een banketbakker nog wat regelen. Anders is het een hopeloze zaak. Deze mensen zijn zelf als papier geworden. Geen levende boom geplant aan waterstromen. Ze aanbidden het dode papier waaraan ze gelijkvormig zijn geworden. Ze eten papier. Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Het staat immers geschreven. Ja, iemand heeft het eens zo opgeschreven, en die had het weer overgeschreven van iemand anders, en die weer van iemand anders, en ga zo maar door. Je kan dan niet even met een eigen papiertje naar hen toegaan, zo van : En dit heb ik geschreven, want dat telt voor hen niet. Alleen hun eigen papier is heilig. Je moet deelhebben aan hun bloedlijn van papier, anders kom je nergens. Met veel geld kun je ze nog eens overhalen, maar de armen komen

nergens. Alleen rijken kunnen soms met ze aanpappen. En die worden dan zelf ook tot papier. Zo ontstond ook het papiergeld.

Helemaal eerlijk is het dus niet. En hoe moeten we onszelf tegen dit soort dwazen beschermen ? Ik ben toen zelf maar broodjes gaan bakken, tegen de klok in. Dat begon met poffertjes bakken. Zo werd ik banket bakker. 'Een broodje honger, mevrouw ?' Ik zorgde ervoor dat de broodjes niet teveel ingrediënten hadden, niet teveel poespas, maar op sommige momenten weer wel. Soms zijn er feestjes. Soms is er daadwerkelijk wat te vieren. Als de waarheid zijn slag heeft geslagen.

'Een broodje honger, mevrouw ?'
'Wat is dat ?'
'Oh, gewoon een simpel broodje met hongerworst.'
'Oh, laat dan maar zitten, dat kauwt zeker niet lekker weg.'
'Jawel hoor, het smaakt naar meer.'

'Ja, haha,' zei die mevrouw toen, 'naar meer, en dat is er dan zeker niet, omdat het een hongerbroodje is.'
'Nou, je moet het zo zien,' zei ik toen. 'Ach laat maar. Ik moet weg. Ik ruik vuur. Ik had er al een telefoontje over gehad, maar ik zei dat ik nog even een hongerbroodje moest afmaken, en dan zou ik komen.'
'Huh wat ?' vroeg die vrouw toen.
Ik zei : 'Ja, ik ben namelijk ook brandweer.'
'Banketbakker en brandweer, dat is me ook wat,' zei die vrouw. 'Vandaar die hongerbroodjes dus. Je hebt er zeker niet veel tijd ingestoken.'
Maar ja, ik moest gaan. Die vrouw stelde allemaal teveel vragen, en ik moest een brandje blussen. Toen ik er aankwam was het huis al afgebrand. 'Nou, u bent me ook een brandweer,' zei een mevrouw die daar woonde. Ik zei : 'Mevrouw, ik ben ook banketbakker. Ik heb geen dertig armen tegelijk.'

'Brandweer en banketbakker ?' vroeg die mevrouw. 'Hoe haalt u het in uw hoofd.'
'Moet u toevallig een hongerbroodje als troost ?' vroeg ik toen.
'Nee, laat maar,' zei de mevrouw toen. 'Dat hongerbroodje zal dan wel niet bestaan omdat het immers een hongerbroodje is.'
'Het bestond, het bestond,' zei ik, 'maar waarschijnlijk heeft die klant het meegenomen. Ik moest namelijk weg voor het fikkie. Maar ja, dat kan ik me permitteren met die hongerbroodjes. Ik kan ze gewoon doorverkopen omdat het immers niets hoeft te zijn. Maar dat hongerbroodje wat die klant waarschijnlijk heeft meegenomen was wel wat, maar dan is het er nu dus niet meer.'
'Dus ik zou er nog voor moeten betalen ook ?' vroeg die mevrouw.
'Voor niks gaat de zon op, mevrouw,' zei ik toen.

'Maar u heeft net wel lekker mijn huis laten afbranden,' zei die vrouw toen. 'Allemaal om die hongerbroodjes.'
'Daar zijn het hongerbroodjes voor, mevrouw,' zei ik toen.
'Om iemand in de brand te laten zitten ?' zei de vrouw.
'Ik deed het niet expres,' zei ik. 'Het was een ongelukje. Ik moest even een klant helpen.'
'U bent een verschrikkelijke brandweer, en een verschrikkelijke banketbakker,' zei de vrouw.

'Ik kan niet alles hebben,' zei ik.

'U heeft mij geflest,' zei de vrouw. 'U moet of banketbakker zijn, of brandweer. U kunt het niet allebei zijn. Kom nou, daar komen ongelukken van, zoals nu.'
'Ik ben ook dokter en politie agent,' zei ik.
'W... wat ?' vroeg de vrouw. 'Bent u gek geworden ?'
'Nee, ik verkoop gewoon hongerbroodjes,' zei ik. 'Daar leent het zich voor.'
'Nou, ik heb anders geen honger meer,' zei de vrouw. 'En nu is mijn huis weg.'

'Ach, u kunt wel bij mij komen wonen,' zei ik toen.
De vrouw keek me toen helemaal stralend aan.
Ik nam haar mee naar huis, gaf haar een kamer, en zou haar het vak leren.
'U bent de beste broodjesbakker die ik ken,' zei ze toen. 'Lang leve het hongerbrood.'

47.2 - de banketbakker 2 – het hongerkrantje

Een hele lange tijd geleden deed men het anders dan nu … broodjesbakken.
In banketbakkerijen kan het heel stil zijn, dat er nog maar één bakker is overgebleven.
Zo is het in ons hoofd soms ook stil, misschien eenzaam. Het kan leuke kanten hebben en minder leuke kanten. Als we onze broodjes bakken is dat iets tussen ons en de gnosis. Daar mag in eerste instantie niemand tussen komen. Of poëtisch gezegd : het is iets tussen God en jou. Er zijn dan ook kruispunten tussen God en jou, of tussen de gnosis en jou. Dat is dan even heel plastisch gezegd.

De gnosis, of God, is dan de meester bakker, de hoofd bakker. En daarvoor moet je heel stil zijn, alles achter je laten, anders zijn er stoorzenders. Wat zien we op de gnosis tv, of god tv ? Kan er gezapt worden ? Ja, maar er moet ook gezift worden. Hoe wordt je zapper rein ? Natuurlijk ligt er altijd het gevaar van stoorzenders, ook als we de stilte in zijn gegaan, en het alleen nog tussen jou en de gnosis is, tussen jou en de hemelse kennis. Je drukt op de knop, en kijkt, en dan zie je wat. Je verwacht wat. Er staat dan iemand achter je. Oh, is het zo'n tv ? Holografisch ofzo ? Dat je er zelf ook in bent ? Ja, het is een holo-tv. In je denken kan het ook soms net echt lijken, alsof alles weer opnieuw gebeurd, of dingen die zouden kunnen gebeuren, en daar is de mens een speelbal van. Stoorzenders ? Ja, dat kan, en soms is het een hemelse zender.

Maar die bakker, wat bakt hij ? En hoe weet je of het de juiste is ? Er zijn namelijk zoveel nep-bakkers, zoveel. Hoe zift je het, hoe houdt je het zuiver ? Nou, de zuivere bakker is ook een

beveiligings-agent, al dan niet undercover, zoals we gisteren zagen. En die zuivere bakker verkoopt niet aan de lopende band allemaal dikke taartjes en dikke koeken vol met dit en dat, maar juist ook veel hongerbrood, alhoewel er wel speciale momenten zijn, waarin je bijvoorbeeld een klas hoger gaat. De prijs is altijd meer kennis. Daar gaat het feest over. De zuivere bakker zal je dus wat willen leren en niet je met de massa mee laten marcheren. Nee, het is een hele speciale bakker, die je niet zomaar ergens van de grond kunt rapen, en die niet zomaar ergens met bakken tegelijk in de bomen groeit. Nee, deze bakker is heel, heel zeldzaam. Misschien kom je hem maar één keer in je leven tegen. En wat doe je dan ?

Deze bakker gaat ook over je persoonlijke welzijn, dus zijn broodjes zullen ook een medicijn voor je zijn. Het zal je wat afleiding geven, want de mens is zo afgedwaald, zo op het verkeerde spoor geraakt, zo gefixeerd op dingen die er helemaal niet toe doen. Of je ziet die bakker alleen maar een keer op tv, en je weet niet hoe je hem moet bereiken. En misschien besef je dat pas veel later, als iets van heel lang geleden, wat je toendertijd niet doorhad. En eigenlijk was je het alweer vergeten. Hoe ging dat ook alweer ? En dan ga je nadenken en nadenken, en je komt er maar niet achter, en je kunt het maar niet grijpen. En dan ga je erover dromen en fantaseren, en bouw je geheel je eigen verhaal er omheen. Dit om er weer een glimp van op te pikken. Misschien lukt dit, of misschien dat het je net niet lukt, dat je denkt : en toch was het anders. Ik kan er niet meer bij.

En dan wil je zijn zoals hem, en ga je ook je broodjes bakken, en bakker zijn, en zet je je tentje in de stad of in het park of aan de rand van een dorp, of aan de waterkant. En dan probeer je hem na te doen. Gewoon om weer dat gevoel van vroeger te hebben.

Hoe hou je het zuiver ? Je moet natuurlijk veel studeren. Goede broodjes bak je niet zomaar. Daar komt heel wat bij kijken. Je wil geen ongezonde broodjes maken, of gevaarlijke, of giftige. Dus je leert het vak. Je bent niet alleen bakker, maar ook beveiligings agent, al dan niet undercover. Maar waar haal je goede studie boeken vandaan ? Of moet je die zelf maken ? Het is al om je heen als je goed oplet. Het staat al in de lucht geschreven, in de natuur.

Maar hoe lees je het ? Tussen de regels door. Als een verhaal er omheen. Om elk woord wat je ziet staat een heel verhaal. Daar gaat het om, dus laat je niet afleiden. En achter elk woord is weer een ander woord, en daarachter weer één. Zo zwem je in een zee van woorden. Hoge golven nemen je mee naar een eiland. Gaat het dan om dat eiland ? Neen. Er liggen zoveel eilanden omheen. Achter elk eiland ligt weer een ander eiland, en daarachter weer één. Er liggen dus boeken achter boeken. Als je er één uit hebt ga je naar de volgende. Maar kom je dan wel klaar ? Is hiervoor niet de eeuwigheid ?

Maar is dat niet vermoeiend ? Dat kan soms zo zijn, maar je ontdekt dan ook zoveel wat je inspireert en kracht geeft. Er is een tijd om te slapen en te ontwaken. Elke droom is omgeven door zoveel meer dromen, elke ontwaking omgeven door zoveel meer ontwakingen.

De bakker, deze bakker, de zuivere bakker, een hele zeldzame, die niet zomaar van de kansel wordt gepredikt. Je vind hem pas na heel lang zoeken, of misschien vind je hem wel nooit, en is hij alleen iets waar je over kunt dromen en wat je zelf kunt zijn. Hoe dan ook is het belangrijk om zuivere broodjes te bakken.

Ik zucht diep als ik terug kom van een lange reis, als ik mijn bakkerij weer inkom. Er zijn vele kamers in mijn bakkerij. Ik heb ze het hongerbrood gegeven, en nu wonen ze in mijn bakkerij om het vak te leren. Na mijn reis zijn er zoveel bijgekomen. Ik zucht diep. Dat was een lange reis. Altijd ga ik weer op hongerpad. Hier in de bakkerij woon ik, maar ik ga altijd op zoek naar het verloren schaap, om hen te voeden met het hongerbrood, opdat ze de weg terug zullen vinden naar de bakkerij. Daar begint toch immers alles ?

Ik zucht, en kijk om me heen. Alles is anders sinds ik hier voor de laatste keer kwam. En dan ga ik weer broodjes bakken, hongerbroodjes. Die deel ik uit, en neem ik mee voor op reis. Ik zucht, en kijk rond in mijn bakkerij. Alles is stil. Iedereen is op zijn kamer.

Terwijl de machines ratelen pak ik mijn krantje en begin te lezen. Ik lees van alles wat er is gebeurd en wat er niet is gebeurd. Het inspireert me een beetje, geeft me een beetje geluk, nut, doel, enzovoorts, van alles een beetje. Ik ben de honger bakker, zodat je het pad nog kunt zien. Van alles een beetje. Niet teveel, niet te weinig, net genoeg. Zodat je het pad nog kunt zien … maar wat als er mist is ? Dan moet alles op de tast af, en wordt je steeds voorzichtiger, voetje voor voetje. Lopen we nog wel goed ? Ja, want ik heb mijn krantje. Geeft me altijd raad op tijd. Van alles heel erg weinig, maar zo kun je de mist nog doorkomen, en allerlei enge poortjes, smalle straatjes. Het is mijn orakel. Er staat eigenlijk heel weinig in, eigenlijk niks, maar ik verzin er allerlei verhalen omheen. Als ik een woord zie, of alleen maar denk dat ik een woord zie, begint het al te stromen. Dan zie ik er verhalen omheen drijven. Het is een hongerkrantje. Dat is mijn lantaarn op het donkere pad.

Mijn krantje, ik kan niet zonder, neem het altijd mee als kompas, mijn hongerkrantje. Juist omdat het zo weinig is kan ik er zoveel mee. Het is als een sleutel op de moeilijkste sloten. Het is een wapen tegen de verschrikkelijkste honden. Nee, om mijn krantje komen ze niet heen. Het is mijn eigen waakhond. De waakhond van de bakkerij, die ook altijd met me meegaat.

Maar goed, je ziet hem niet altijd, want het is een hongerkrantje, een waakkrantje. Hij is er wel, maar soms undercover. Dat moet wel, hè. Hij moet soms camoufleren en spioneren. Ik voel me daarom soms weleens eenzaam, maar dan is hij er toch. Daarom zucht ik weleens als ik thuiskom van een lange reis en eindelijk mijn krantje zie.

47.3 - honger naar woorden

Het hongerbrood leidt je. Soms kun je misschien niet veel zeggen, of helemaal niks. Dan is er misschien een honger naar woorden, misschien naar wat contact, maar je weet dat de honger je eerst dieper leidt.

47.4 - de banketbakker 3

Hoe ga je ermee om als je het kwaad om je heen ziet, hoe de leugen zegeviert ?
Er zijn soms zeeën tussen werelden in, als natuurverschijnselen, misschien wel vol met afvalstoffen. Het kwaad is een afvalstof, als de mest, zodat alles goed kan groeien. Vreemd genoeg kunnen we dus niet zonder het kwaad. Soms is het misschien geen tijd om te strijden, maar hier naar te kijken, en het te accepteren. Van een afstand, om te zorgen dat je er geen deel aan hebt. Toch moeten we blijven strijden tegen de leugen. Het is gewoon dat soms je even weer eerst zicht moet krijgen, zodat je ook geen blinde vuistvechter bent, en je er ook nog wat van opsteekt. Het is om ervan te leren.

Hoe gaat dat dan als bakker ? Het is soms moeilijk in te schatten. Soms moet je je van alles terugtrekken om even weer de boeken in te gaan. Van een afstand overzicht krijgen. Wat is er precies aan de hand ? Zeeën tussen werelden. Afvalstoffen die verwerkt moeten worden, en dat kost tijd. Mest die alles doet groeien. Maar practisch gezien in de bakkerij ? De muren zijn de restricties, en je begrijpt ze niet altijd. Ze houden het afval buiten. Maar afval is ook brandstof, dus er kan iets van naar binnen worden genomen voor gebruik in de bakkerij. Niet teveel, niet te weinig. Maar brandstof heb je nodig. En daarvoor heb je afval nodig. Zo is er een systeem dat alles werkt door afvalstoffen. Als brandstof. In die zin hebben we het kwaad dus nodig, de leugen. Op de zeeën tussen twee werelden vervormt de gnosis zich als een natuurverschijnsel, regent het afvalstoffen, zodat het gewonnen kan worden en als brandstof gebruikt kan worden.

Het moet gekanaliseerd worden, er moeten restricties aanvast zitten. Het is een techniek. Zo werkt de bakkerij. Er moeten middelen zijn en brandstof om te kunnen bakken. Dat wil echt niet zeggen dat je tussen de muren van de bakkerij opgesloten bent. Neen. Je kunt ook naar buiten gaan, naar het plantsoentje. Je kunt daar op het bankje gaan zitten om je krantje te lezen. Misschien staat er nog wel wat in om je te inspireren of op andere gedachten te brengen.

Nee, het leven is niet zinloos. Er is wel iets, maar wat is het ? Daar kom je alleen achter als je begint te bouwen, en voordat je kan bouwen moet je eerst veel zoeken en testen. Klopt het wel ? Moeten we die kant niet op, of moeten we een andere kant op ? Er zijn zoveel weggetjes in het bos.

En dan kun je met je kraampje op reis als alles klaar is en het brood gebakken. Door stad en land.
'Bakker, bakker, zijn er nog hongerbroodjes ?'
'Ja, kijk maar, een hele rij.'
'Ze zijn allemaal hetzelfde.'
'Kies er maar één uit.'

'Bakkertje, maar krijg ik daar niet nog meer honger van ?'

'Hongeren moet je leren.'
'Het is een leidsraad.'
'Als je je teveel laat verzadigen met wat links en rechts zit, leugentje hier, leugentje daar, te lui om te studeren, te lui om door te gaan, dan kom je niet meer verder.'

Als je dan je kraampje hebt ergens, en verderop is het bos, het grote bos, dan kun je ze leren ook het bos in te gaan om het pad te zoeken. Daar zijn de hongerbroodjes voor. Die leiden de weg wel.

Het kwaad, een heel ambigieus iets. Je kan er heel veel mee. In sprookjes komt het kwaad altijd weer in een bepaalde vorm voor, en is er ook altijd weer een oplossing voor. Ook de bakker weet er dus wel raad mee.

Het kwaad, het loopt langs alles heen, loopt ook om alles heen. Soms is het weg en dan duikt het weer op. Het kan echt niet over bepaalde grenzen heen. Het zijn slechts vormende krachten. Alles werkt mede ten goede. Ook zij zijn ondergeschikt aan het doel.

Als ik dan mijn hongerbroodjes bak, dan kijk ik er goed naar. Er moet diepte in zitten. Het mag de mensen niet volproppen.

'Bakker, mag ik een hongerbroodje voor in het bos ?'

Soms moet een bakker wat rondkijken en zien of hij dingen anders kan doen en zeggen. Soms moet een bakker wat rondkijken voor inspiratie. Dan kan hij nog wel eens wat bijzonders ontdekken.

Soms is het tijd om echt naar binnen te gaan, in je binnenste. De buitenwereld trekt dan soms wel, maar je kunt ook toch naar binnen trekken om zo alles vanuit je binnenste te beleven, ook de buitenwereld.

47.5 - waar werelden kruizen

Ik was even in een stad dichtbij, waar ik wel vaker kom. Iemand van de pinkstergemeente sprak mij aan. We raakten in gesprek. Hij had net als mij een familie vol onbegrip, en vertelde dat als je het geestelijke zoekt, dan ben je een eenling. Daar konden we elkaar in vinden. Hij zei dat het altijd weer een strijd was. Maar hij zei dat er ook een familie in het geloof is. Wat is dan het ware geloof, en het ware vertrouwen ? Dat kan er alleen zijn als het getest is.

Ik vertelde hem ook even snel over een verschrikkelijke droom die ik had over Auschwitz.

Dat is in principe wat die families zijn.

Nu, weer een dag later, heb ik een droom gehad over de exodus tot venus. Er is een lager Venus en een hoger Venus. In het lagere Venus spelen ze een vreemd spel genaamd : het chinees oorlogsmeisje, en het is een soort chinees schaakspel, een piratenspel. Als je verliest dan wordt je tot prostitutie gedwongen, en ook als je wint. Het is een spel van leugens, bedrog. De mens zit op dit schaakbord opgesloten. Welke stap hij ook zet gaat dan verkeerd aflopen. Daarom moet de mens het hogere spel spelen en moet er een exodus zijn tot het hogere Venus.

Waar werelden elkaar kruizen. Dat ik in een grote familie strijd kruiste met de man uit de pinkstergemeente die in hetzelfde zat was in wezen dat ik in aanraking kwam met Venus, het hogere venus, en dan was de pinkstergemeente even de cryptische code. In de droom vannacht kwam ik toen in natuurgebied op de rand van de bebouwde kom, en kwam daar een meisje tegen, de parallelle vorm van een vroegere levenspartner. Ze leidde mij de bebouwde kom in naar een auto zaak die van haar was. Dit waren overigens natuurauto's. Er hing dus ook echt zo'n garage lucht. We moesten een auto in, gewoon erin zitten, voor een code. Er waren namelijk overal poorten of weggetjes, ook in die garage, die nog van het lagere spel waren, dus we moesten oppassen. Toen de code was geactiveerd moesten we in een andere auto. Ook hier kregen we een code, en zo werd de volgende stap zichtbaar. We kwamen toen in de wildernis.

47.6 – vervolging van de natuurmens

Ik had een droom over een soort Auschwitz, over een gevangenis waar mensen niet konden ademen. Natuurmensen werden hierin opgesloten. Ze mochten er niet meer uit. Het was een hopeloze situatie. Het was één van de akeligste dromen die ik ooit had gehad, en ik werd zwaar depressief wakker. Wat is adem ? Het is niet letterlijk, maar adem betekent dat je dingen naar binnen neemt, en in die gevangenis kon dat bijna niet. Het was slopend. Ik zag direct al wel wat betekenissen. In ieder geval is dit hoe het rijk van de duisternis werkt. Het wil niet dat de mensen dingen naar binnen neemt, zoals God, de gnosis naar binnen nemen, dat kan echt niet, zoals dat in de gedeformeerde kerk gepredikt wordt, dat God niet spreekt en niet geneest enzovoorts, pure hopeloze situatie, en dan die eeuwige hel die een misvertaling is. Pure horror, ook naar dieren, wat ook een misvertaling is. Dus : niet kunnen ademen. Geen dingen naar binnen kunnen halen die je nodig hebt om te leven. En omdat dat dus niet meer kan, wie kan er dan wel naar binnen komen ? Precies, het rijk van de duisternis, als een verkrachting, als gedwongen prostitutie. En je bent dan in principe al dood, dus het is necrofilie. Een necrofilisch prostitutie netwerk, te walgelijk voor woorden. Mensen worden gewoon opgezet als dode poppen, en dan rondgezonden opdat die geesten hun lusten op zulke mensen kunnen botvieren, om dingen in hen te installeren, omdat ze niet meer kunnen ademhalen. is dat niet verschrikkelijk ? Ze kunnen niets goeds naar binnen nemen. Dat wordt hen verboden. Ze kunnen zelf ook niet naar binnen en worden gedwongen buiten te blijven, buiten zichzelf, zodat de vijand troep in hen kan installeren. Walgelijk, is het niet ?

Wat moeten we dan doen ? Kennis is verboden. De gaven zijn verboden. De charismatische gaven. We kunnen er niet rechtstreeks bij. Het gaat door omwegen, door het kruis. Door dit kruis. We worden in deze wereld gewoon gesmoord. Je mag jezelf niet zijn, maar je moet iemand anders zijn. Het maakt je heel erg stil. Je kan niet dieper in jezelf, want zij houden je tegen. Alleen zij mogen diep in je gaan, als een verkrachting. Wat moet je dan doen ? Dan moet je buiten op zoek gaan naar tekenen, ook al zijn die heel klein, van code tot code. Op een andere manier je weg zien te vinden, niet rechtstreeks. We moeten het niet letterlijk nemen, we kunnen het niet letterlijk nemen, want dan zouden we gek worden. We moeten afleiding zoeken en erom heen draaien, er omheen weven, er iets anders van maken. Anders wordt je gek. Deze wereld drijft letterlijk gezien mensen stapel en stapel gek vanwege alle medogenloze trauma. Pure horror, eindeloos. En je kunt geen ijzeren keten met handen breken. Er is geen uitweg uit deze gevangenis. Er is alleen maar een weg dieper in. Het zuigt je ook dieper en dieper in, en je moet zoeken naar aanwijzingen. Het is een raadsel. Ergens zijn er items verstopt hier die van belang zijn.

47.7 – leviticus 1:1-2

Leviticus 1

1 De Here nu riep Mozes en sprak tot hem uit de tent der samenkomst, zeggende :

roepen
Hebreeuws : kra
Egyptisch : qera = het blok waarop de vijanden van Osiris, aser, werden afgeslacht dagelijks
qera = schild

Mozes
Hebr. (Hb) : mshe
Egyptisch (Eg) : msha = strijder – dit gaat dus om een oorlog, tegen het kwaad
msha = opensnijden van de prooi, vis (als symbool van het kwaad ontmaskeren)
m'se = drager van het offer
mshi = wond, verwonding
m's = voortleiden, binnengaan, uitleiden
m'se = dat wat er achter ligt, zinnebeeldig

spreken
Hb : dbr, dabar
Eg : dr = onderwerp vijanden, uitbannen, exorcisme (demonologie dus)
dba = versieren, bewapenen
db' = vermanen, kastijden

here
Hb : ieue, yahweh
Eg : iua = visser
iah-a = jah de grote
ua = het verleden, verre geschiedenis
ua = bewaker, wachter
uaua = het omverwerpen van een regiem (territoriale oorlogsvoering)
uai = de dood, vernietiging, voleindiging
uauaiu = een stam of volk
uah = een kamp opzetten
uaha = gaven (charismatisch)
uah = promotie
ua = afzondering
ua = tussenstap
ua = een poort
ua = eenlingenschap
ua = één, god, de eenling, de bovenste god
ua = alleen

Ua was een titel van Ra, Osiris, Amen, etc. als degenen die aan zichzelf waren gestorven en goddelijk waren geworden, oftewel één, alleen, afgezonderd, niet meer beinvloed door een ander.

uaau = privé
ua = speer
ua = officieel
uaua = oorlog, slacht (tegen het ego)
uah = het opofferen van het vleselijke
uha (remu) = visser (vgl. jahremia)

tent
Hb : ohel
Eg : hau = tent, tentendienst
hau = naaktheid, ontmaskering

samenkomst
Hb : muod
Eg : mu/od/t = moeder, vrouw
m'd/t = dood (van het ego)
muo'd/t = moederborst, melk
mutot = zaad, bloedlijn
muti = hel
mu/o-t = moeder godin van Egypte, godin met drie hoofden : van vrouw, leeuwin en gier (vgl. Ezechiel's visioen). ze houdt een penis onder haar hoede, als vierde object, wat in Ezechiel's visioen wordt voorgesteld als de rund. De samenkomst is dus heel duidelijk de symbolische samenkomst tussen man en vrouw, wat een diepere betekenis heeft. De man sterft aan zichzelf en wordt

wedergeboren. Zo kan heel het boek Leviticus in het kort worden samengevat in de Egyptische context.

zeggen (intentie)
Hb : amar
Eg : amu-her = wachter van de dood, bewaker, tester
am-a = afkappen van de armen, rusten van werken
m-her = tegenstellen
mur = verbieden, honger
meru = district inspecteur
mera = gids

2 Spreek tot de kinderen der Israëlieten en zeg tot hen: Wanneer iemand onder u de Here een offergave brengen wil, dan zult gij uw offergave brengen van het vee, zowel van het rundvee als van het kleinvee.

spreken
Hb : dbr, dabar
Eg : dr = onderwerp vijanden, uitbannen, exorcisme (demonologie dus)
dba = versieren, bewapenen
db' = vermanen, kastijden

kinderen
Hb : ben
Eg : bina = het overblijfsel (fenix vogel), de beproefden, getesten
benu = opstandigen, zij die niet zijn gezwicht voor het valse gezag
bena = vruchtbaren (door hun rebelsheid)
ben = god van de opstand, dapperheid
ben = ontsnappen
benu = venus (fenix, wedergeboorte)
bnn = erectie
bnbn = de heilige steen van on

Israel
Hb : ishral
Eg : ser = bevel voeren over leger
ser = één van de vormen van re
ser = rangschikken
serr = schrijven
ser = publiceren
sariu = brengers, dragers
sehuru = bewoners van de hel, beproefden

zeggen (intentie)
Hb : amar
Eg : amu-her = wachter van de dood, bewaker, tester

am-a = afkappen van de armen, rusten van werken
m-her = tegenstellen
mur = verbieden, honger
meru = district inspecteur
mera = gids

iemand
Hb : adam, van wortelwoord 'dam', bloed
Eg : dm = doorstoken door de slang (vgl. de gekruisigde)
dm = een dier doorsteken, steken in de oorlog

offergave
Hb : qorban
Eg : qrb = strijdwagen, het ware offer is de strijd tegen het kwaad, ten bloedens toe (dm, adam).

47.8 – de dauwdruppel

1. Ik schrijf het op rozenblaadjes, maar de regen spoelt het weer weg.
Er blijft niets in mijn hoofd zitten.
Maar hier is de zee.

2. Ik schrijf tot haar, liefdesbrieven op rozen,
maar ze komen nooit aan, en de rivier spoelt het weg,
de regen of de dauw,
en wanneer de zee komt.

3. Hier is de zee,
het is gemis,
groot gemis,
maar jij bent bij mij,
in mijn hart,
als een druppel van dauw

47.9 – de venus oorlog

Vannacht droomde ik over een Agatha Christie bijbel, een detective bijbel. Ik zag Venusiaanse woorden zoals gTm en ruem. Venus is ook een verloren kern van Orion, van Betelgeuse, en was het oorspronkelijke alarm van Orion. De Orion kern moet hersteld worden door Venus.

Het lagere Venus : de Urk. De mens moet leren een hagedis te zijn om hier doorheen te komen. De mens moet leren een alarm te zijn, een detector.

De Urk is een groep moerasgeesten en de naam van een gevangenis, de Auschwitz van Venus. Wat namen van hen : Jehullam, Barbel, Kirraan, Kark, Miska, Ammal, Psachia, Maddus, Jawobbel. Het is een soort fusie van religies en organisaties.

De Urk : en je mag de leegte niet in, waar de longen een beeld van zijn. Je kon bijna niet ademen en stikte gewoon. De longen zijn een beeld van het hongeren, het binnennemen van leegte, lucht.

Lever : toetsen, Pniël.

In het moeras proberen ze dit te doven dus, om je tot een moerasgeest te maken, één van hen, door dwang, door misleiding en door bedreiging en chantage.

Het lagere Venus is gevaarlijk moeras gebied. Er heerst hier ook het gevaarlijke virus 'metitit'. Het gebied zit vol met moeras monsters, slaap monsters, die zielen vangen en ze de dieptes van het moeras intrekken.

Ik vraag om herstel van de Orion kern. Venus is het geheim van dit herstel, het alarm van Orion. De moerasgeesten en moerasmonsters bewaken glinsterende stenen die ze gestolen hebben en waaruit het alarm van Orion herbouwd moet worden om zo de Orion kern te herstellen. Het is in deze matrix belangrijk te worden als een hagedis, om zo de stenen terug te roven.

47.10 – Het onverklaarbare

1 In de mist speelt een elvenkoning,
Hij is geen koning, maar slechts koning in zijn dromen,
Hij regeert niet, zelfs niet zichzelf, maar hij heeft een onverklaarbaar goud gevonden,
En zo werd hij de elvenkoning

2 Misschien zijn het geen elven,

De sprookjes weven slechts een gordijnentaal,
opdat het zuivere verborgen blijft,
het onverklaarbaar goud

3 Wat is er dan achter het gordijn ?
Het onverklaarbare,
En als ik het zou verklaren zou het het onverklaarbare niet meer zijn,
en zou het niet meer regeren, en zouden er geen elvenkoningen zijn,
maar slechts een nieuw gordijn

hoofdstuk 48. de angel en de kus

'Het houten huis kraakt onder het getal van de lelies. Hier heeft ze haar woning. Hier voedt zij haar raadsel, haar mysterie, waar prinsen op paarden al eeuwen naar zoeken.' – De Vur 71:11

De boom geplant aan waterstromen in Psalm 1 is degene die volhard aan het kruis. Daar is het een beeld van, zoals ook het verhaal van Pinocchio uit de jaren 1800 daarvan een beeld is, de jongen die uit een boom gesneden is. De fee die daarna een echte jongen van hem maakt is dan het beeld van de vruchtbare magie die het kruis, het verdiepen, met zich meebrengt. Het zijn allemaal symbolen. Overal op aarde zie je daarom ook zowel het Jezus verhaal als het Pinocchio verhaal. Het is iets globaals. Ook Augustinus vergeleek Psalm 1 met het Jezus verhaal.

Als je door moerasmonsters, als beeld van de orthodoxe systemen, de diepte in bent getrokken van het moeras, dan mag je je dus verheugen in de vruchtbare werkingen van het kruis, dat je symbolisch als een boom of struik hierdoor het moeras uiteindelijk zult uitgroeien. Vandaar dat in het Mozes verhaal de boom of struik ook spreekt, en het volk uitleidt uit de slavernij in de exodus. Als opgroeiende boom kun je namelijk zoveel anderen met je meenemen, maar leg hen wel deze principes uit.

Laten we dit ook beseffen als we het verhaal van Doornroosje lezen, ook een globaal verhaal wat we overal tegenkomen. Doornenstruiken groeiden om het kasteel waar ze honderd jaar sliep om haar uiteindelijk wakker te prikken. Nu denk je misschien : Was het niet de prins die haar wakker kuste ? Ja, maar uiteindelijk was dat de magie van het kruis. Eerst worden we gestoken, en dan uiteindelijk worden we wakker als door een kus. De natuur prikt ons soms om natuurstoffen binnenin ons te brengen, en die zullen dan aan het werk gaan, als een antistof. De natuur prikt ons om het medicijn in ons te brengen. De doornenstruiken groeiden dus om het kasteel van Doornroosje heen om haar uiteindelijk uit te leiden, als een exodus. Opdat ze terug zou gaan tot de natuur.

In de bijgeschriften van de Vur, in het boek 'de pop' zegt de psalmist :

4 Dit kasteel is onder een vloek,
Maar de struik heeft gesproken,
Er groeien doornenstruiken rondom het kasteel,
Klaar om het in te nemen
5 Er groeien doornenstruiken rondom mijn herinneringen,
Met witte bloemen

13 Zij doorboren het hart,
En maken het nieuw

14 Mijn hart is een struik met witte bloemen,
Ik volg de takken door mijn hoofd

15 Als een wonder in de rivier,
In de waterlelie gebeurt het,
Een trap tot de hemel,
En dan allemaal water,
In alle lagen,
Een trap tot het paradijs
17. Zij komt voort uit het geheim,
Zij is een plant,
Een brandende struik

19 De struiken omsingelen de stad en vallen het binnen,
Zij doorsteken de ramen, en doorsteken dan de poppen,
Zij zijn allen planten

Tot zover de psalmist in de bijgeschriften van de Vur. Wij moeten dus wel de natuur injectie ontvangen. Dan zegt de psalmist :

23 Doornenstruiken om het kasteel,
En dan vallen ze binnen,
Doorstekende de poppen,
En het meubiliair

25 Zij komen vanuit het zaad van planten,
Zij komen vanuit de diepte van de rivier
27 Het zaad verschijnt als wolken over de steden,
En dan explodeert het,
Het zal zaad regenen,
Regen in het paradijs

28 Ik zink dieper weg in de rivier van zaad,
Totdat ik begin te veranderen in een struik

Tot zover weer de psalmist. De mens is tot een pop gemaakt door valse, lagere aardse systemen, moerasgeesten, dus daarom moet de pop eerst wakkergestoken worden, zodat het gif eruit kan stromen. De pop moet eerst geinjecteerd worden met een heilzaam en medicinaal natuurgif. Eerst moet de pop afbranden totdat het een brandende struik is, zoals in het Mozes verhaal. Dit is een natuurvuur, het vuur van het hart, het innemende vuur van de boom, van de gekruisigde. Als je hebt volhard aan het kruis, en je bent de boom geplant aan waterstromen, dan geef je vrucht op de juiste tijd, en kun je anderen ook beter begrijpen, want het kruis is namelijk een zintuig. De hemel communiceert door het kruis. Het kruis, oftewel de brandende struik of boom, spreekt, en organiseerd een exodus. Daardoor kon Pinocchio, de uit de boom gesnedene, de volhardende aan het kruis, uiteindelijk ook zijn vader, Gepetto, die hem gemaakt had, redden. Pinocchio is in die zin het innerlijke kind van Gepetto, zijn eigen wedergeboorte door de volharding aan het kruis.

De waterlelie is met name een beeld in het plantenrijk van de boom geplant aan waterstromen, die boven het water uitgroeit, wat ook verschillende malen in de Vur genoemd wordt. Daarom zegt de Vur ook in boek 89 : 'De oplossing is in Zij die de lelie draagt.' Al in boek 1 zegt de psalmist van de Vur : 'Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid, de lelie, drijvende op de waterstroom, drijvende op de waterdroom.' Het gaat erom meer dromerig met het leven om te gaan. Ga er maar omheen dromen en fantaseren. Ga er maar aan sleutelen om te zien of er diepere poorten zijn. Draai elke steen maar om, elk blad, en lees maar tussen de regels. Neem alles met een korrel zout. De mensen om je heen zijn er om je te testen. Luister je naar hen, of naar de hogere dromen diep van binnen. Dit is natuurlijk heel ambigieus, zoals ook het verhaal van Pinocchio van meerdere kanten bekeken kan worden, en dat is ook de bedoeling. Pinocchio was heel eigenwijs en opstandig, liet zich niet temmen en beteugelen. Het kruis maakt een eenling van je, geen meeloper, geen ja-knikker. Boek 79, de lelie, noemt de besnijdenis als de gids door het leven, oftewel het hongeren, het loslaten, het dromerige, vluchtige. Houden we vast aan het kruis, of volgen we het vlees of het menselijk vlees om ons heen ? Paulus had een doorn in het vlees om hem dromerig te houden, oftewel opdat de geestelijke gaven werkzaam zouden zijn. Ook is de lelie in boek 79 een beeld van de subjectiviteit, van het samenspel tussen gezichtspunt en het veranderen van gezichtspunt, want het leven is niet eenzijdig, alhoewel het leven dit soms ook wel is. De psalmist zegt in boek 89 : 'Zij gaven hem een tuin met lelies, Maar hij werd geleid tot de poel van bitterheid. (...) Zijn gebrokenheid zou hem veel verder leiden, Tot haar geheimenissen.' Bloemen zijn zo eigenzinnig en wisselvallig dat ze onverklaarbaar zijn en zo onbereikbaar, wat een terugkerend thema is in de Vur, zoals de psalmist in boek 89 aan het begin stelt :

1 Ik kan de stad nooit bereiken,

Ik kom nooit aan in de stad,
De stad is een bloem

2 Maar ik kan boeken lezen over de stad,
Het gaat er altijd langsheen,
Zoveel woorden om tot de stad te komen,
Maar het glijdt er langsheen als een golf

3 Bestaat de stad wel ?
Of is het alleen maar één van mijn dromen ?

4 Ik zie hen bruggen bouwen naar de stad,
Maar zij komen nooit aan

5 De stad ligt op een hoge, onbereikbare berg,
Er valt hier niets te graaien,
Daar glijdt ik weg,
Dieper in het koele water

7 De stad komt nooit meer terug,
De weg zal nooit getoond worden

8 Ik zag hen torens bouwen tot de stad,
Maar aan hen wordt niet gedacht

9 Ik zag hen diepe gaten graven tot de stad,
Maar zij vonden het niet,
De stad was gehuld in een mysterie,
De stad was een bloem

En dan gaat het om het belang van toetsen, dus we mogen nooit luie dromers worden. Houd het dromerig, maar blijf wel toetsen en onderzoeken. Boek 89 heeft vele parallellen met het eerste boek van de Vur. Ook in het eerste boek is het thema onbereikbaarheid en onverklaarbaarheid. Maar dan moeten we de natuur de kans geven en verwachten. De lelie heeft geen haast. Eerst moeten er voldoende wortels zijn, anders kan men niet naar boven groeien. De natuur houdt met alles rekening. Daarom is het vak naturologie zo belangrijk in de school van de vur, in de school van het kruis. Vers 13 zegt :

Niemand kan deze vrouw begrijpen,
Niemand kan haar voetstappen volgen,
Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand

En dan :

14 Wilde rozen groeien rondom het paradijs,
Niemand kan binnenkomen

15 Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden,
Klaar om steden in te nemen,
Zij breekt het glas,
En dan is alles brandende,
Zij is de slager van de herinnering

16 Ik herinner het schip,

Het schip waarmee ze mij oppikte,
Zij is een lied in mijn hoofd

We zien hier hoe het is gaan branden, en hoe het leidt tot het schip, wat een een beeld is van de lelie die boven het water is uitgegroeid, als de boom geplant aan waterstromen. Er is behoudenis in de boom, oftewel in de volharding aan het kruis.

21 De geschiedenis steekt,
Ik kan niet over deze berg komen,
Maar in mijn dromen kan ik het

22 Ik kan beter mijn dagboeken verbranden,
Maar deze herinneringen gaan niet weg,
Je hebt me te diep gestoken,
Op hoge paarden rijdt je,
Oh, wanneer ik je geheimen ken

De prins van Doornroosje was dus niet zomaar zoete lieve Gerritje. Hij kuste haar niet zomaar. Neen. Hij prikte haar ook. Als natuurdokter gaf hij haar eerst een nodige injectie. Zo kon hij de heksenbetovering verbreken. Doornroosje was eerst gestoken door de heks, en nu moest ze dus een nieuw prikje krijgen om het te genezen.

24 Laat me je geheim zien,
Laat me je schepen zien,
Ik weet dat je hier ergens leeft,
Alles zal wegvagen

26 Oh, neem me weg tot het land achter de zee,
Een speer door zijn hoofd,
Om dieper te komen tot dit land achter de zee
28 Ik ren, brekende door muren,
Want mijn herinneringen zijn naar mij op jacht,
Ik ren, en dan val ik,
Een herinnering heeft mij geraakt,
Een pijl diep in mijn rug

29 En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,
Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden

30 Ik vond jou in die grot,
Jij en je paarden,
Schilderijen aan de muren,
Dit is een wereld in een schilderij

Doornroosje was in haar honderdjarige slaap aan het dromen, en ze ontmoette de prins op het paard,

wat iets in haarzelf was, iets van haarzelf, haar eigen innerlijke zelf, als de doorn die de roos had voortgebracht, de angel de kus.

hoofdstuk 49. het geheimenis van de heide

Al in het eerste boek van de Vur zien we de komst van de lelie :

4 Paarden van vuur in de lucht,
De geur van kermis overal,
Zij zijn gekomen met zoveel soldaten,
Rijs op in de lucht, zeg al uw moeders vaarwel

5 Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid, de lelie, drijvende op de waterstroom,
drijvende op de waterdroom

6 Ik wacht op het schip.

Het wordt hier in verband gebracht met een zekere exodus waar we alles voor moeten achterlaten. Ook kunnen we hierbij denken aan het Noach verhaal. De lelie is een beeld van het schip, als de uiteindelijke overwinning over het moeras. De lelie is vanaf de bodem door veel lijden en honger er bovenuit gegroeid, en spreekt nu. Bijen nemen van haar honing. Er is een nieuwe dag aangebroken na de nacht. Er groeien bloemen vanuit het moeras, bomen en struiken. Deze boom is geplant aan het moeras van de oude orthodoxe systemen. De bloemen weven hun werelden door verhalen. Alles is bruikbaar voor hen, alles heeft meerdere kanten. Daarom worden de bloemen ook als bruggen genoemd over woeste rivieren in vers 29 : 'Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren, Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden.' Dit is een beeld van het hangen in de herinneringen, in het hoofd, waardoor de mens ook tot de andere kant kan komen. Het is er allemaal al, omdat alle dingen meerdere kanten hebben, geheime doorgangen en ontsluitingen, geheime verhoudingen tot elkaar. Kennen wij deze wereld ? Metaforisch gezien moeten wij hiervoor ons paard vinden, zodat we opgetild worden boven alles uit. Daarom kwam de prins ter paard tot Doornroosje.

Zoals de psalmist in boek 1 van de vur spreekt over rode bloemen in het haar, als beeld van de bruggen van de meerzijdige realiteit, kunnen we dit ook vergelijken met de vogels. Er zijn grote parallellen tussen bloemen en vogels. Ook de vogel is boven alles uitgestegen om zo de hogere verbanden te zien. De vogel geeft de metafoor van de bloem handen en voeten, oftewel vleugels en poten, en is zo in vrije vlucht. In psalm 1 van de vur gaat het dus over rode bloemen in het haar, terwijl in psalm 2, of boek 2, van de vur het gaat over rode veren in het haar :

12 Op een dag werd hij naar een indiaanse vrouw gebracht. Zij liet hem ruiken aan wat rode veren, en gaf hem een medicijn. Toen bond ze de rode veren in zijn haar.

13 'Het grote geheim is wat jij moet zien,' zei ze. 'Ik zal jou op een tocht nemen door het bos naar het grote geheim.'

14 Ze gingen heel diep het bos in, langs meren en heuvels, tot een plaats waar de wilde dieren waren. Ook hier was een meertje. Nu zouden ze het meertje overzwemmen. Na een tijdje kwamen ze aan bij een struik die over het meertje hing. Vlakbij was een grot. Ze nam hem diep in de grot. Ook in de grot was een meertje.
15 'Kom mee,' zei ze. Het was een soort tunnel die toen begon te draaien. Ze leken in een heel nieuw bos te komen. Hij voelde een band om zijn hoofd komen, en stralen kwamen naar binnen om zijn hart te voeden.

Boek 2 van de vur heet : de rode hei. De kleur rood is een verdiepende, verhalende kracht. Het is een belangrijk thema in de vur, wat telkens weer terugkeert. Rode bloemen in het haar, als bruggen tot andere werelden, meerdere kanten, rode veren in het haar, als een beeld van de opname, en waartoe is de opname ? In boek 1 wordt er gewacht op een schip. In boek 46, rode bloemen velden, spreekt de psalmist ook van de opname door een schip :

1 Ik liep op een pad door rode bloemen velden,
(...)
Zij voerden mij weg, ik was in een leger,
Op een groot schip werd ik gehesen

Het meerzijdige betekent dus niet dat je kunt gaan slapen. Neen. Het is en blijft een oorlog. Er liggen namelijk teveel gevaren op de loer. De mens moet het pad vinden door de rode bloemen velden. De psalmist zegt hierover :

8. (…) en namen mij tot een groot spel,
Speelkaarten lagen op de grond,
Ik moest het pad verdienen

11. Ik weet niet wie of waar ik ben,
Stemmen golven door mijn hoofd,
geef mij oorlog in mijn handen.

Waar leidt het pad naartoe ? Dichterlijk beschrijft de psalmist het pad tot een vrouw met rode laarzen. Juist omdat alles werkt door subtiliteiten, niet door directe, materiële, dichte energie, komt de vrouw met de rode laarzen om een beeldscherm op te richten. Alles is dan achter glas verborgen, zodat de mens er niet naar kan grijpen. is dit geen goede oplossing in een wereld waar hebzucht schijnt te regeren ? Mensen grijpen meer dan lief is, zodat de ander niets heeft. Maar dat spel is afgelopen als de mens tot de vrouw met de rode laarzen komt in het gedicht. Lieve mensen, deze vrouw is geen doetje. De psalmist zegt in boek 120 :

3 Iemand slaat op je in met vuisten,
De vrouw met de rode laarzen richt het beeldscherm op,
Nu is alles achter glas verborgen

4 We mogen er alleen naar kijken, maar niet aanraken,
Alles is onder Haar hoede

Zoals we hebben gezien is dit mysterie tot de aarde gekomen. De mens mocht alleen nog maar kijken, en niet meer aanraken. En hierdoor is de natuur zich aan het herstellen. De vrouw met de rode laarzen is gekomen. Zij heeft met vuisten geslagen, want de mens was natuurgrenzen overgegaan. Zij heeft een streep getrokken en gezegd : 'Tot hier en niet verder.' Zij is een beeld van de rode natuur, het alarm van de natuur. Het rode zicht is gekomen. De vrouw met de rode laarzen is een beeld van het rode pad, oftewel het smalle pad.

De boom geplant aan waterstromen : je klimt en klimt, en dingen worden steeds anders, wat ook het thema is van boek 121. Het is als eb en vloed, vluchtig, ruimte gevend. Niets is vast. Soms lijkt alles vast, maar het heeft ook weer meerdere kanten. Dit rode zicht dient de mens te ontwikkelen, als het zicht der bloemen, en van de vogels, hebbende een rode veer. De rode veer is in de vur een groot teken van overwinning over de lagere realiteiten, met name in boek 14, wat ook de rode veer heet.

Het pad, soms is het zichtbaar, soms schijnbaar niet, maar daar gaat toch het pad verder. Het is een gids.

De boom geplant aan waterstromen, hoe hoger je komt, hoe meer je merkt dat alles om je heen zich versteent, maar het kan zo weer gaan draaien, als een orakel.

De lelie spreekt en wordt niet gehoord.
Mensen maken er wat anders van.
Het grote misverstand heerst, als een mist.
De woorden van de lelie zijn namelijk erg duur.
Duizelingwekkend zijn de geheimen van het leven.
Het leven is een dichter die we niet in een doosje kunnen stoppen.
Deze gokkast geeft niet mee.
Je moet het spel spelen en leren kennen, en dan winnen.
Maar neem geen genoegen met winst anders dan kennis.

De kano gaat van het moeras tot de wildernis rivier,
als het mysterie van de lelie,
en dan midden in de wildernis zie je haar als een kloppend rood roze hart,
en een grot is geopend, waar vele doodsbeenderen opgehoopt liggen.
En de wachters van de oude wereld verstenen,
en zij in rode gewaden en met paarse gezichten nemen het gebied in.
De Vur spreekt over het natuurgeheim van de vuile paarse bloemen.

109 VUILE PAARSE BLOEMEN

1 Vuile paarse bloemen groeien langs de kant van de grote rivier,
Met vuile gezichten staren ze ons aan,
Bedekt met modder

2 Zij zijn één met de natuur,
Zo is het altijd geweest

3 De brug over de rivier komt nooit aan, maar leidt ergens anders heen,
In het midden heerst altijd de mist,
Deze twee landen kennen elkaar niet,
De brug heeft hen nooit de waarheid over elkaar verteld

4 En vuile paarse bloemen groeien aan de waterkant,
Met hun vuile gezichten kan het hen niet schelen,
Ze bewaken het mysterie,
In de rivier verdwijnt alle tijd

113 NACHTPLANTEN

1 Ik schiep u in een paradijselijk mysterie,
Ik schiep u met een paradijselijk lichaam,
Opent uw ogen

2 Ik schiep u in een bloemenveld, in een tuin,
Als sluiers van de wildernis,
Opent uw ogen

3 Ik schiep u langs de waterkant,
Tussen vuile paarse bloemen,
U verstond de boodschap niet

4 Zij trokken u tot de dieptes van de rivier,
En op uw vragen was geen antwoord,
Zij vertelden u verhalen om u af te leiden van het geheim,
Zij cirkelden om uw hart als bijen die de honing bewaakten

5 Een boodschapper was tot u gezonden, maar u begreep hem niet,
Hij stak u

10 Bloemen van de nacht,
Uitgestrekt tot grote pracht,
Hun uitgestrekte velden dragen het nachtzicht,
Allemaal in cirkels

11 Nachtplanten, zij nemen het hart in,
Niets duisters kan hen tegenhouden,
Zij komen vanuit de nacht tot de ochtendrivier,

Het water stroomt sneller,
Zij maken hen los die verstrikt zijn in het zeewier

14 Ik schiep u in een bloem vol honing,
Met een honingkroon op uw hoofd,
De nachtplanten hebben het nooit verstaan,
En het zeewier heeft het nooit geweten,
Zij gaan alleen in cirkels,
Maar zij komen nooit aan

15 Zij draaien om alles heen,
En komen steeds dichterbij,
Maar zij zullen het nooit aanraken,
Het is alleen om te bekijken

16 Oh nachtplant, wonder van het bestaan,
Het zeewier zal altijd ontkennen,
Oh nachtplant, het ijzer van het hart komt u altijd binnen,
Maar u raakt nooit aan,
Nog steeds bent u het wonder van het bestaan

17 Oh nachtplant, zee van de eenzamen,
Groeiende zo diep,
Nooit zult u het geheim aanraken,
Maar voor altijd dichterbij komen,
Het omcirkelen van het wonder,
Wat u zelf bent

18 U versloeg reus en beest door dit wonder,
U greep diep, en alles wat u nam was het zachte,
Oh, honing in een holle boom,
In de nacht schiep u deze grote droom,
Uitgezonden om harten te verzoeten en te genezen,
Uitgezonden om ook deze reus te vellen

20 De nachtplanten hebben het nooit verstaan,
Het zeewier heeft het nooit geweten,
Zij gaan alleen in cirkels,
Maar zij komen nooit aan

21. En het wonder van de eland ?
Nee, de schepping kennen zij niet,
Zij leven alleen in hun eigen verhalen

Het rode werkt dus samen met het paarse. De vuile paarse bloemen zijn nachtbloemen,

nachtplanten. Ook zijn het bijen. Zij kennen het mysterie van de honing. Ook in boek 26 worden zij besproken, als paarse rozen :

1. Ze hebben gestoken,
En nu is alles zacht als honing.

2. Ik had geen andere keus,
Ik kon niet meer terug.

3. Bij daglicht was ik een golf in de zee,
Tot een roze stad, waar paarse rozen bloeien.
Paarse rozen groeien aan de wanden van de gracht.

4. Roze muren hebben de kamer,
In een groot vuur is de moeder, sterker dan haarzelf.
Ze rent om van het vuur los te komen,
maar het blijft knagen.

5. Totdat ook de honing haar vindt.
Ze heeft honing op haar gezicht,
Ze is gestoken door bijen.

6. Het vuur komt terug om te knagen,
Maar de honing blust het vuur

7. Bovenop de steden, daar is het roze vuur,
Het roze vuur zal je herinneringen genezen,
Leg je hand in mijn hand,
Ik neem je tot het roze vuur

Ook in boek 24, suriname, worden ze besproken :

25 Het paars groeit aan de randen van de rivier, als het paarse vuil. Het zijn paarse bloemen. Diep kijk ik in haar ogen en zie hetzelfde. Het is bijna als een spiegel. Ik probeer de diepte van haar ogen te zien. Het paars bedekt hier alles. Ik heb het gevoel dat ik in cirkeltjes draai. Hetzelfde is mij al eens eerder overkomen.

26 Moed heb ik niet om dit syndroom in detail te bespreken. Ik praat er slechts omheen. Ik ben zo gemaakt. Het is mijn aard geworden.

27. Ik was in Suriname. Alles loopt over in de wildernis in de diepte van de witte stad. Het is een schuimende zee, wild golvend. Ik kijk erna, en het is alsof ik in een coma ben. Niemand kan mij horen. Niemand kan mij verstaan. Het is alsof er nooit communicatie is geweest. Niemand kan iets overbrengen. Ik zink weg in de witte zee.

De vuile paarse bloemen hebben een soort verstenende macht, als van een hagedis. De mens wordt tot een boom aan waterstromen, die zijn vrucht draagt op zijn tijd. De vuile paarse bloemen zijn de natuur-restricties. Het zijn afleiders van de grenzen.

In de bijgeschriften van de vur, in het boek genaamd 'de grot' wordt dit verder besproken :

10. Ze gingen nog dieper in het bos. Ze liepen ergens naar een paarse bloem. Dit is het geheim. Spreek in de bloem, en je zult je echo horen, maar het zal net iets anders zijn dan wat je gezegd had.

11. Alles wat hij zei werd gewoon door de bloem omgedraaid. Het geheim van de verjonging is over u. Er begon een sap uit de bloem te spuiten. Het was heel kleverig.

12. Hij werd even helemaal warm van binnen, en de warmte begon snel door hem heen te stromen, heen en weer, heen en weer, als bruisende golven. Toen spoot de bloem een boek uit. Neem dit boek mee naar de bovenwereld, en leer hen de spelletjes uit dit boek.

13. Zodra iemand zich ging bezig houden met het boek, dan kwamen de sappen van de bloem in het hoofd van diegene, en dan werd diegene steeds jonger.

De situatie is niet uniek. Alles is al gebeurd. Het is slechts een magische steen en het hangt er vanaf vanuit welke hoek je erin kijkt. Het zijn hologrammen. Alles is al versteend en kan sensaties opwekken als je er op een bepaalde manier inkijkt. Het zit allemaal al verborgen in het geheugen. Je kan laagje voor laagje afpellen.

Als de vur stelt in boek 89 :

9 Zij komen nooit klaar met het verhaal,
Zij komen nooit tot de oppervlakte,
Zij geven geboorte aan het spel

10 Ze wordt herfst, ze wordt winter,
Maar ze wordt nooit lente

11 Hier sterft het verhaal midden in de nacht,
Om plaats te maken voor het spel

12 Het grote nooit zit op de troon,
Regerende met ijzeren stok

13 Het grote altijd is een dunne draad hangende over de rivier,
Zij die zoeken zullen niet vinden

14 Het raadsel van de ijzeren muur is in de hand van de koningin,
Velen hebben getracht het raadsel op te lossen,
Maar zij vielen van hun paarden

15 De oplossing is in Zij die de lelie draagt

Wie is dan de drager van de lelie, of de dragers ? Wie draagt dan het geheimenis van de lelie ? Het bijgeschrift 'de grot' zegt vlak voor de bespreking van de paarse bloem :

7 Het diepste punt is een heel groot bos, met een heleboel geheimen. Ik zal je leiden tot de bosvijver van geheimen, tot het lelieblad.

De lelie kan alleen optimaal groeien door het geheimenis van de vuile paarse bloemen, de natuurrestricties. De lelie is in die zin een zeer orthodoxe en gedisciplineerde bloem in de hogere en hemelse leer. We spreken hier dus van een hogere, profetische orthodoxie met een zeer strenge etiquette. De vuile paarse bloemen zijn dus de wachters, bewakers en dragers van de lelie. Wie kan dit raadsel oplossen ? Als je dichtbij komt begint het ogenschijnlijk te liegen, maar het spreekt van een hogere orde, die dus abstract is. Wie heeft ooit gezegd dat het leven lineair is ? Het leven is duizelingwekkend zinnebeeldig. De mens wordt afgeleid van de bron, omdat ten eerste die bron slechts ingebeeld was, en ten tweede zijn de vuile paarse bloemen ervoor om de bron te bewaken tegen indringers, dus moeten zij de mens testen en leiden tot de ware bron. Hierin moeten zij dus zowel afleiden als leiden. Alles gaat door omwegen, omdat de mens eerst ingewijd dient te worden in de hogere mysteriën van de natuur.

Wie zijn dan de paarse vuile bloemen ? We hebben het dan over heide, wat zich dus ook kan verkleuren. Boek 49, de hei, laat hier wat meer over zien :

1. De zoete tranen van de hei als veldregen,
Is het scheppend ?
De tranen van de stad leiden tot de dood,
Maar de tranen van de hei tot leven

2. Ik zag haar daar wandelen,
Met zoete tranen in een schaal,
Ze goot het over de lelies

3. Zij is de baarmoeder, tot wie alle lelies leiden,
In haar is wedergeboorte, wedergeboorte op de hei
Als een pijl is zij afgeschoten,
De baan was al bekend voor de grondlegging der aarde

4. De hemel spreekt een andere taal dan de aarde,
De dingen om ons heen en de herinneringen zijn cryptogrammen,
Wanneer men die taal niet begrijpt gaat men gebukt hieronder

5. Op de hei zag ik haar wandelen,
Ze keek niet op of om,
Ze leeft langs alles heen,
Het enige doel van de traan en de hel is om betekenissen te veranderen

6. Ik was op de hei en het was een hel,
De hei was in vlammen, en ik begon dingen anders te zien,
Ik begon haar beter te begrijpen,
Ik werd wederom geboren

7. Ze danst op de hei met vlammende wapens,
Om haar armen en benen,
Het lelie-pad leidt tot haar,
Het hart van de hei klopt rustig in mij

8. Nee, het is niet afgemaakt,
Ergens anders gaat het verhaal verder,
De hei is halve verhalen,
De onvolkomen pracht,
Waar de morgen opkomt,
Wachtende op de nieuwe nacht

9. De hei is de armoede,
Niets is afgemaakt,
Zij hebben alles verloren, om de wildernis te bereiken,
Alleen in naaktheid zult gij binnengaan,
De wildernis uw enige bedekking

10. De tocht stopt halverwege, in de oorlog,
Alleen in cryptogrammen zal de tocht verdergaan,
Het mysterie van de hei

11. Alles is hier half,
Alle cirkels zijn verbroken,
Om plaats te maken voor hogere cirkels,
Ergens anders gaat het pad verder,
Het pad eindigt hier in de zee,
De regen heeft alles weggewassen

12. Niets zal gaan tot het einde,
Alles zal teruggaan tot het begin

De hei, de paarse vuile bloemen, is de drager van de lelie. Zij wordt hier beschreven als de armoede, de honger, het onafgemaakte, opdat daarin het lelie pad te zien is. We spreken dan van de noodzakelijke armoede van de natuur, oftewel de ascetische natuur-soberheid, wat een vruchtbaarheidsprincipe is waardoor alles kan leven. De hei is afgeschoten als een pijl, als een baarmoeder voor wedergeboorte. Hei kan naast paars ook meer rood of bruin zijn, wat ook volop wordt besproken in de Vur. Zo begint de Vur in boek 1 al direct met bruine bloemen, als bruine hei. Ook hier wordt de pijl genoemd. De pijl als een stuk hei, wordt op de mens afgeschoten om de mens weer terug te brengen tot de heidevelden, tot de natuur. Deze pijl werkt gewoon door onze herinneringen heen. Boek 19 gaat daar ook verder over, de golf.

1 Wevende de dimensies, het trauma.
Het ruist over de zeeen, om de slag te slaan,

Neemt hen allen in, en doet alsof er niets aan de hand is.

2 Het wacht, en slaat dan toe,

Het maakt een teken, en slaat dan toe,

Maar houdt het verborgen.

3 Ik denk dat ik één van hen ben geworden,

Ik draag een wapen,

Ik sla toe zoals hen, maar ik ken het niet,

Het heeft mijn geheugen gewist.

4 De vrouw met de boog kwam tot mijn stad,

Zij had vier pijlen op haar boog, die zij gezamenlijk afschoot op mij.

Dwars door de ramen gingen ze, en toen dwars door mijn hoofd.

Zij nam mij mee, maar waar naartoe ?

5. (...)
Het wiste mijn verleden. Het was net allemaal anders,

en het kreeg nieuwe betekenissen.

Ik was als op de golven van een woeste zee, die mij veranderde. Alles was anders.

7. Hier nemen de religies af, hier lopen de dimensies in elkaar over, als een zwaar vergif.

8. Zoveel pijlen schieten er door mijn hoofd.

Ik verlies mijn zicht. Ik kijk naar mijn hersenen, als naar bloesem,

Ik ben niet meer in de zee.

Dromend glijd ik in een oerwoud,

als aan de drugs,

maar het brokkelt af in mijn handen,

totdat alleen een rode lijn overblijft.

9. Rood zover het oog reikt, die rode lijn,

Als een rood pad door de wildernis.

Vier pijlen had zij op haar boog,

die dwars door mijn hoofd gingen.

Ik staar naar de pijlen. Zij hebben mijn leven gered.

Ik kus ze, en wikkel ze in. Ze brachten mij over de zee.

11. Ze liet mij de duisternis onder het huis zien, de grotten en de tunnels. Ze nam mij mee naar deze plaatsen, en ik dacht dat het altijd nacht was. Ze liet mij haar dromen zien, en haar leugens. Ze had zoveel gezichten.

Deze gezichten wijzen op de gezichten van de hei, zoals in boek 109 :

1. Vuile paarse bloemen groeien langs de kant van de grote rivier,

Met vuile gezichten staren ze ons aan,
Bedekt met modder

2. Zij zijn één met de natuur,
Zo is het altijd geweest

Verder met boek 19 :

12. Zij trok mij op de kant. De stad zou branden.

Ik mocht niet meer terug.

13. Maar soms kwamen de herinneringen terug,

als grote oorlogen.

14. Ik nam alles aan wat ze zei. Zij was mijn religie. Zij was de derde pijl.

Maar het was nog steeds in mijn hoofd. Alles draaide.

Ik was er niet van overtuigd dat dit echt was. Maar wat was dan wel echt ?

Het weefde de dimensies door elkaar, en bouwde een nieuwe wereld.

In mijn hoofd brokkelde het allemaal af, alsof het nooit door kon komen.

Ik zweefde tussen twee realiteiten. Niets kon ooit echt worden.

Er werden gewoon werelden overheen gebouwd.

15. Fragiele draden door mijn hoofd. Het is achter glas, en iedereen voelt hopeloos.

Zoveel dromen springen kapot wanneer het langskomt.

En men weet nooit wanneer het komt.

16. In een zee van leugens lag ik,

maar de pijl maakte alles anders …

17. Mijn hart sterft de hele tijd, totdat ik de rode lijn weer zie,

en het grijze wegvaagt,

En dan slaapt de stad,

bedekt onder sneeuw.

18.Tussen de prachtige bomen staat ze,

met prachtige struiken,

totdat ik afbrokkel

19. En alles wat ik kan doen is grijpen,

maar dan brokkelt mijn arm af,

en dan alles om me heen.

20. De zee der leugens spreekt tot mij.

Maar ik kan niet terugspreken.

Alles gaat dus achter glas, want het lag er allemaal te dik bovenop. Dat is dus het werk van zij met de rode laarzen, wat ook een aspect van de hei is, de rode hei. Zij heeft diverse kleuren. Ook boek 9

gaat hier verder over, de pijlen. In boek 22 wordt gesteld dat de pijlen ook kunnen komen in de vorm van iets wat we lezen.

hoofdstuk 50. het menselijk lichaam voorgesteld als een bijenkorf – dwalen door de vur

Het beeld van de bij die honing neemt uit de bloem, en van de vogel die vruchten neemt van de boom of struik, wat is het ? Het is een metaforische beschrijving van hoe het hart, de bron, communiceert met het hoofd. Je mag het geheugen en geweten in het hart hebben en de gedachten die als bijen en vogels in het hoofd zijn kunnen er op neer dalen. De bij neemt zijn honing, en de vogel zijn vruchten. Ook is het een beeld van de ademhaling. De bij daalt neer op de bloem en neemt de honing is een beeld van hoe men ademt. De long verwerkt de adem, zoals een bloem honing heeft verwerkt, wat door de bij wordt genomen. Zo mag de mens honing putten uit zijn geheugen en geweten, als een bij. De mens is dus zowel de bloem als de bij. Het hart is de bloem, het hoofd is de bij. Of de long is de bloem, en de bij de adem, en dan adem je uit, en als je inademt, dan wordt de adem door het hele lichaam verspreid. De longen zijn dus ook de bijenkorf, of de opening ervan. In de bijenkorf wordt de honing verder verwerkt.

Boek 84 van de vur is het boek 'wilde honing' waar dit proces ook beschreven wordt.

2. Tranen druipen snel, na al die diepe wonden,
Een hart vol honingtranen

Het hart is dus als een bloem vol herinneringen, vol honingtranen, en de bij, je hoofd, je gedachten, mogen van die honing nemen, mogen over de bloem zweven, en zo deze honing verder te verwerken. De honingtranen, de herinneringen, mogen dus naar de bijenkorf, mogen verder in de longen en het lichaam verwerkt worden. Daar zijn de longen dus voor. Ze nemen de honingtranen, de herinneringen, op, en werken ze verder uit. Tranen, moet je weten, zijn belangrijke antistoffen die de mens aanmaakt.

3. Je hebt Vur genezing gebracht,
Je draagt droefheid van binnen, als de honing van een lange nacht

Vur is de natuurkennis, een hemels woord voor god, en die natuurkennis mag door de natuurprocessen in je hersteld worden. Als we veel pijn van binnen hebben dan zal dit uiteindelijk ook honing voortbrengen en de bijen aantrekken die het verder zullen verwerken. Dat is een mooie belofte.

4. Door de bloesem van mijn tranen en van een bloedend hart,
Door de scheuren van een verscheurde droomwereld,

Door een spotkleed kunstig gelegd tot pracht,
Kwam ik tot die andere wereld, door Vur's gedachtes ingebracht,
Ingebrand als door een vuur, in Vur's gedachtes,
Het vele bloeden maakte het roze

Misschien zijn je dromen verscheurd, is het allemaal niet wat je ervan verwachtte, zijn dingen in je leven anders gelopen, maar weet dat er veel hogere dromen op je wachten. Roze is de kleur van de dromen, hemelse dromen. Soms zijn er veel betere plannen met ons leven dan dat we zelf bedacht hadden. De hemelse orde ruist altijd weer boven denken. 'Wat geen oog gezien heeft, wat in geen hart opgekomen is, wat boven gedachten is uitgegaan.'

5. Als zaad onder de grond,
Wortels reikend naar eeuwige heerlijkheden

6. Door tranen kwam ik hier, door een wild vuur wat maar niet stopte,
Het is de besnijdenis van de Heerin, een hart uiteen getrokken

7. Niemand kan van jou zeggen dat je de morgen niet draagt,
Want lang en teer zijn je nachtgewaden, vochtig je bladeren,
Van de tranen van een schone nacht waarin alles werd geregen tot pracht,
Zoveel kracht na lange, moeizame dagen, door zwakheid voortgebracht

8. Zij nemen mij mee naar een bloemenveld,
Verwilderd door de morgenzon

In vers 29 zegt de psalmist dan :

'Met U te zijn,
is beter dan met een mens.'

Soms gaan we zo op in het sociale leven, met andere mensen en maken we ons allemaal druk over wat ze zouden denken, maar hebben we onze daadwerkelijke taak uit het oog verloren, namelijk te zijn als een bij in de natuur, werkende met de herinneringen en het geweten, er honing uit halende. Het gaat niet om de mensen, maar om God, of met een hemels woord : de Vur. Het gaat om de natuurkennis, niet de lagere, misleidende kennis van de mens. Daarom : Met U te zijn, is beter dan met een mens.

Dan sluit de psalmist de psalm af met deze woorden :

30. Over een zee van tranen,
Over een rivier van bloed,

Je hebt het bos bereikt,

In die donkere nacht,

Voetstappen in het zand,

Bloeden de hele nacht,

Je betaalt een hoge prijs,

Tot de morgen zul je alles dragen

31. In een brandende nacht, vertoont zich het zachte strand,

Een bloedende morgen tot een bloemenveld

32. Honing na een wilde nacht

Het blijft niet zoals het is. Eerst betaal je de prijs. Honing zal er zijn na een wilde nacht, wat spreekt over een verdieping, een opname, een verlichting. Dit is zeker geen roekeloze verlichting of een gepensioneerde verlichting, maar je gaat de hogere oorlogen zien, de hogere werken, en dan is er werk aan de winkel. Dan neem je je taak als bij weer op. Nu is de honing er, en moet het uit de bloem genomen worden, en verder verwerkt worden in de bijenkorf. Je moet je gebied leren kennen, je instrumenten en je taken. Dit is allereerst iets in jezelf, waar je lichaam van spreekt.

De beginfase van de honing nemen ze mee uit de bloem, om het verder in de bijenkorf te verwerken en bewerken, en om het zogeheten roze vuur eruit op te wekken, de hogere dromen. Hier spreekt de vur ook over in boek 26, het roze vuur :

1. Ze hebben gestoken,
En nu is alles zacht als honing.

2. Ik had geen andere keus,
Ik kon niet meer terug.

3. Bij daglicht was ik een golf in de zee,
Tot een roze stad, waar paarse rozen bloeien.
Paarse rozen groeien aan de wanden van de gracht.

4. Roze muren hebben de kamer,
In een groot vuur is de moeder, sterker dan haarzelf.
Ze rent om van het vuur los te komen,
maar het blijft knagen.

5. Totdat ook de honing haar vindt.
Ze heeft honing op haar gezicht,
Ze is gestoken door bijen.

6. Het vuur komt terug om te knagen,
Maar de honing blust het vuur

7. Bovenop de steden, daar is het roze vuur,
Het roze vuur zal je herinneringen genezen,
Leg je hand in mijn hand,
Ik neem je tot het roze vuur

Diep in de herinneringen moet het vuur van de hogere dromen worden opgewekt. Dit zal dus ook de herinneringen genezen. Het is een roze hemels vuur. In het eeuwig evangelie wordt dit vuur ook besproken, en ook wel de roze verbinding genoemd :

Nieuwe Openbaring V
2/
12. Moeder, neem mij op in de roze verbinding. Er is geen ander vuur om ons te veranderen. Misschien vinden we haar weer terug. Komt vader nog thuis vanavond, en de Karazuur. 13. Ze lopen buiten, als golven op het veld, golven van de zon. Ik durf niet meer te kijken. Het is alsof alles al is gebeurd, waar ben ik, of ben ik aan het dromen. 14. Neem mij mee, oh Karazuur, en verbindt mijn wonden, als die van mijn moeder.
4/
De Roze Verbinding na het kruis
9. In de Roze Verbinding, beleven wij, herkennen wij elkaar. Kennen wij elkaar.
13. In de Roze Verbinding konden we elkaar verstaan, drinkende van de tepel van Metensia.
5/
1. En wanneer gij tot de Roze Verbinding zijt gekomen, dan zijn uw tranen tot sieraden, en gij zult door de tepelen des Heeren zien als door ramen. 2. Kent dan de zeven tranen van Metensia, want zij zijn als wachters over u aangesteld. 3. En zij komen van het sieraad en zullen wederkeren tot het sieraad.
6/
8. Door vele tranen zult gij ingaan, en zalig zij die vele tranen dragen, want zij zullen vele ingangen en uitgangen vinden. 9. Ziet dan de ark van Metensia besprenkeld met tranen is haar vruchtbaarheid. En door vulkanen zal zij een nieuwe aarde scheppen. 10. En zij heeft dan een ark van tranen, leidende tot onder het roze, zo ook de roze verbinding reikt tot onder het roze, en daar zult gij grote geheimenissen zien.
12. En zo is dan ook de roze verbinding, die als de tepel van Metensia is, vol van haar paradoxen, waarmee zij de aardbodem zuivert, en het heeft de aanblik van een gebroken spiegel, als een brandend edelsteen. 13. En zo is dan de roze verbinding als de ark van tranen en haar schoot, en ook gij kunt opnieuw geboren worden. 14. En elk schepsel is dan geprogrammeerd en zal gericht zijn op het doel dat zijn schepper in hem heeft geweven. 15. Verdoe uw tijd dan niet met ellenlange discussies, maar laat de roze verbinding alles transformeren in eigen plaatsen. 16. Ziet alle dingen bij elkaar dan als het kunstwerk des Heeren.
7/
1. Gij bent dan door de gordijnen van Metensia gekomen tot haar tranen. 2. Ja, gij bent dan afgezonderd, gij die haar bemint. 3. En zo zijn haar tranen dan als warme vliezen om herstel te brengen. 4. Leert dan de golven van Metensia kennen, want gij zult spoedig op zee zijn. 5. Leert dan de golven van vuur te berijden, en verdraait haar woorden niet, opdat gij niet valle. 6. De Metensia zal dan als een vechtster zijn tegen hen die haar woorden verdraaien, maar in de Roze Verbinding zullen zij naar hun plaats gebracht worden. 7. Voor alles is er dan een plaats. En de

heere weet waar elk ding vandaan komt en waar het naartoe gaat. Er zijn dan geen wegen, dan in de Roze Verbinding. 8. En zij is als de vruchtbaarheid en de vulkanen van Metensia. Ziet, gij staat dan op heilige grond. 9. Want alle dingen in de Heere zijn heilig, en worden geheiligd door Hem, om gebruikt te worden. 10. Wijkt dan af van de dingen die ten verderve gaan, want zij zijn door de Heere daartoe geschapen. Maar hangt aan die dingen die eeuwig zullen zijn in de Roze Verbinding.

De Nieuwe Handelingen

12/
Onder een Roze Verbond
Visioenen geven zij mij, ik ben de rode streep, onder een zacht roze verbinding, een zacht roze verbond, brand ik, als de lont. 24. Rapunzel is mijn naam. Toe, trek je omhoog aan mijn haar. Je zult mijn kop zien branden, en dan zal de toren en het glas in explosie gaan. Onder de Roze Verbinding drijft mijn Naam.

De Nieuwe Handelingen II

12/
26. Draagt dan ook het kruis van anderen, opdat gij uw kunstwerken vormt en hen deel laat hebben aan de Roze Verbinding. 27. Dit dan is het geheimenis van Metensia en Haar Tweede Woord. 28. Laat niemand dan de Roze Verbinding verachten, opdat hun deel niet weggenomen worde. Want er is geen andere vertering dan de Roze Verbinding, en hierin liggen de tijden des heeren weggelegd, als schatten van het vuur. 29. En gij draagt reeds haar golven als de lijm des Heeren in de dieptes en verborgenheden van uw lichamen.

Hermitaten

39/
12. Want de Heere zal de adem der wereld wegnemen, en allen die van de Heere zijn zullen in Hem ademen. 13. En die adem zal zijn als het drop des hemels. 14. En in de Roze Verbinding zullen de altaren des Heeren hersteld worden, en er zal een Nieuwe Schepping komen, de Schepping van het Tweede.

Karazuur

12/
De genezing des Heeren is in de Roze Verbinding.

De Nieuwe Openbaring VI

1/
10. Alles is maar voor even. 11. Stil zal u betekenissen veranderen, en de gezichten der mensen.
12. Rozendoorn, als een koor mij omhult. Rozendoorn, als het raam der liefde. Geen vijanden meer, alles is de naald van de Heer. 13. Oh ja, het steekt me diep, maar U bent het die mij riep. 14. Rozendoorn, als een echo uit de nacht, makende al het harde zacht, zoveel draden van liefde geweven door mijn wonden, totdat alles tot onder het roze zakt.

27. Rozendoorn, geef mij uw stem. Rozendoorn, geef mij uw oog. Ik kan niets meer zien, ik kan ook niet meer denken, alles is doorstoken, door de doornenstruik. 28. Rozendoorn, heb genade in uw liefde, ik brandt helemaal weg, geen tijd meer om iets te doen, alles smal van binnen. 29. Ik kan me niet bewegen. Ben verstrikt in uw twijfel, onzekerheid bevroor mij. Ben nu een boom in uw stad, een bloem in uw weide. 30. Na een harde nacht, makende alles zacht, zoveel draden van liefde en zachtmoed, geweven door mijn wonden, totdat alles onder het roze zakt.

De Nieuwe Handelingen

3/

6. Alleen zij door scherpe doornen doorstoken, worden door het zachte genomen, dalende tot onder het roze.

Tot zover het eeuwig evangelie. Het roze is ook van een andere taal, stelt de Vur in boek 115, de regen :

4. Het gezuiverde roze om het rode,
Zij spreken een andere taal

De Vur zegt hier verder over in boek 46, de rode bloemenvelden :

27. Zij is dan de wever van het roze en dat wat onder het roze is,
tot aan het spiegelende roze.
En Zij sprak : Ziet dan, de heilige traan is vleesgeworden.
En deze traan kwam van onder het roze

28. En zij heeft dan een schip van tranen, leidende tot onder het roze, zo ook de roze verbinding reikt tot onder het roze, en daar zult gij grote geheimenissen zien.
Gij zult dan de paradoxen van Haar kennen.
Want zonder hen zou er dan geen vruchtbaarheid wezen.

29. En zo is dan ook de roze verbinding, die als Haar tepel is,
vol van haar paradoxen, waarmee zij de aardbodem zuivert,
en het heeft de aanblik van een gebroken spiegel,
als een brandend edelsteen.

30. En zo is dan de roze verbinding als het schip van tranen en haar schoot,
en ook gij kunt opnieuw geboren worden.
Laat de roze verbinding alles transformeren in eigen plaatsen.
Ziet alle dingen bij elkaar dan als Haar kunstwerk,
als een geheime boodschap, wachtende om vertaald te worden en getransformeerd.

Het spreekt dus als een herstel van de band met de natuurmoeder. Het kind krijgt zo weer melk. Het kind wordt opgenomen op een schip. Dit roze vuur is dus diep in de tranen te vinden, als opgewekt

door de verwerkte en bewerkte honing, na de lange nacht. Dit is spiegelend spul wat weer een nieuwe wereld opbouwt.

Vers 43 zegt :

43. Nu ben ik dan in distelzee, de rozen steken mij,
totdat ik ontwaak in tederheid, tot het zachte ben ik gedaald, tot onder het roze,
waar rozen met spiegelend roze mij betoveren.

Hoe belangrijk is het om tot het gezuiverde roze te komen, en niet zomaar tot het roze, want er is ook zoveel vals roze. Mensen hebben ook zoveel valse illusies en valse dromen. Daarom spreken de heilige teksten ook over het gaan tot het bruine, oftewel het donkere, de verborgenheid, als een beeld van de afzonderende, beschermende baarmoeder. Daarom zegt vers 43 verder, en daarna ook vers 44 :

43. Kun je mijn hand raken, er is prikkeldraad tussen jou en mij, ik hoor je gillen, wij zullen alles krijgen, als we onder het bruine zijn gezakt.

44. Plotseling, heb jij dat ook gezien, al die bliksemflitsen.
Zij komen ons weer halen, totdat wij onder het bruine zijn gedaald.
Ik kan mij niet bewegen, en jij kan het ook niet.
Zij zullen ons opnieuw beschilderen, zij zullen ons opnieuw bewaap'nen.

45. Tot onder het bruine zullen wij komen, waar rozenschuim op ons wacht,
door de staf van een vierde dood geslagen,
waar de ochtend is vergaan, verdronken in een nieuwe nacht,
waar iemand onder het bruine wacht.

46. Schilderijen in de nacht,
Ik toonde haar mijn wonden, dalen van dauwtranen.
't Was tijd om binnen te gaan, in 't veld van schilderijen,
Wij worden hier beschilderd,
In boeken zullen wij veilig wonen.

En zo is ook hoe de Vur begint, met de bruine bloemen, oftewel de bruine hei :

1. Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij,
Waar leiden zij naartoe ?
Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit

2. Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,

Alleen in de bruine nacht,
Een nacht in vele jaren,
Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden,
Deze bruggen tussen jou en mij

3. De pijl raakte haar hard,
Het was diep, we zagen haar vallen,
De pijl bracht haar over de bruggen,
Tot de donkere nacht,
Tot bruine bloemenvelden

Vandaar dat het eerste boek ook eindigt met schilderijen, want een schilderij is een beeld van dat het achter een scherm is, oftewel beveiligd, wat dus verbonden is aan de kleur bruin :

27. Dit is niet het begin van het verhaal,
Het is het einde ervan

28. Ik ren, brekende door muren,
Want mijn herinneringen zijn naar mij op jacht,
Ik ren, en dan val ik,
Een herinnering heeft mij geraakt,
Een pijl diep in mijn rug

29. En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,
Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden

30. Ik vond jou in die grot,
Jij en je paarden,
Schilderijen aan de muren,
Dit is een wereld in een schilderij

Telkens weer komt daarom het thema van het schilderij weer terug in de Vur. Het roze moet dus leiden tot het bruine, het verborgene, om het te beveiligen en te zuiveren, als in de baarmoeder van de natuur. Het komen op een schilderij is daarvan een beeld. Dan is het af. Dan is alles achter glas, op een scherm. Je komt dan op tv. Als iemand het dan niet met je eens is en een steen door z'n tv gooit, dan heeft hij alleen zijn eigen ruiten ingegooid. Je bent wel op meerdere tv's. We spreken dan over een natuur tv.

Kun je je voorstellen hoe zwaar het bruine beveiligd is ? Het is het verborgene waar grote geheimenissen zijn, dus er mogen geen indringers zijn. Vandaar dat de mens ingewijd wordt. Roze en bruin is daarom een prachtige combinatie, maar dodelijk voor het vleselijke.

hoofdstuk 51. door wind en water – hersenschimmen van de natuur – dwalen door de vur

De Vur, boek 3:4
Red mij van de cirkel. Dan ziet hij een lijn die tot een nieuwe cirkel leidt. Het geheim van de rode hei.

'Red mij van de cirkel,' zegt de psalmist. We kunnen denken aan mensen die altijd maar weer in dezelfde cirkeltjes denken en ons daarin proberen op te sluiten. De psalmist wijst dan op het beeld van de rode hei. Is onze bloem dan de enige bloem ? Nee, er zijn zoveel andere bloemen. De hei is vol met zulke rode bloemen. Misschien voelen we ons opgesloten in het verleden, en gaan we telkens hetzelfde cirkeltje in ons hoofd alsof dat alles is wat er is. Denk dan aan de rode hei, stelt de psalmist. Er zijn nog zoveel meer bloemen, en we mogen van bloem tot bloem gaan. Kunnen wij een overzicht krijgen over de rode hei ? Ik woon vlakbij de hei, in een natuurdorp. De hei heeft mij altijd geinspireerd. We gingen vaak op fietstocht door de hei, van de ene naar de andere plaats. Het is een beeld van dingen op verschillende manieren te bekijken, in verschillende talen te spreken, zonder daarbij onderscheidingsvermogen en kritisch denkvermogen te verliezen, zonder de strijd te verliezen, want de psalmist zegt daarna in vers 5 :

5. De cirkels jagen op andere cirkels door hun lijnen, om hen te maken tot medicijn. Zo rijgen zij hun sieraden.
6. Deze velden zijn woest en wild.

Er is dus veel meer gaande. Er is een oorlog gaande op de rode hei. Je moet voorzichtig blijven. Er wordt jacht op de mens gemaakt, een zielenjacht. Er wordt gevist, valstrikken uitgezet. Mensen maken een markt van hun cirkels, en willen je aan hun medicijnen helpen, opdat je zelf ook een medicijn wordt voor anderen, en anderen in hun cirkels kan vangen. Allemaal voor geld. Allemaal voor macht. Er is dus een diepere weg. De rode hei is niet zonder gevaren. Voor veel mensen ben je slechts een monument. Ze willen je vangen voor iets, of ze gebruiken je als aas. Wel is het dus zo dat je dit zelf kunt doen op een hele andere manier, want dit is weer, zoals altijd, een heel ambigieus vers. Je kunt naar de cirkels kijken om je heen, en er iets goeds uit proberen te halen, zonder dat je je besmet met het verkeerde. Pas op met wie je je bevriend, maar je kan zelfs van je vijand leren, honing halen uit iedere bloem, en dan verder trekken om je sieraden te rijgen, van kraal tot kraal. Dat is een hele opgave. De vur, het hemelse boek, legt dit proces uit, laat de gevaren zien, laat het pad zien.

Kunnen wij bruggen bouwen tussen de bloemen zonder in de valstrikken te vallen, zonder deel te hebben aan 'de weg der zondaren' (psalm 1 judaïsme) ? De vur zegt in boek 112 dat alleen op de brug er leven is, en dat beide kanten van de brug zullen vergaan. Dat is nogal wat. Het houdt in dat er alleen maar leven is in de samenhang. Je kunt niet gehele culturen en religies bij het oud vuil

gooien, want het is symboliek waar we heel veel mee kunnen. Leer als een honingbij honing te putten uit bijvoorbeeld de bijbel en de koran. Ga niet schrokken grote brokken, maar zoek je kralen zorgvuldig uit en gebruik ze in je sieraden waarin je aandacht geeft aan het brug-principe, want alleen dan zul je leven. 'Er is alleen leven op de brug.' Houd je je cirkels te nauw, dan leidt dit uiteindelijk tot groot verderf. Laat je inspireren door andere cirkels, andere bloemen, zonder 'in de kring der spotters' te zitten. Van alles kun je leren, ook hoe het niet moet (psalm 1 judaïsme). Zo ben je die boom geplant aan waterstromen, aan de rivier, en wordt erdoor gevoed. Een rivier stroomt langs alle dingen heen, en stroomt door alle dingen heen. Het neemt wat mee, en gaat dan weer verder. Het blijft niet stilstaan.

Boek 41 van de vur is genaamd 'rivier bloemen' over dit onderwerp.

1. Ik verlies alles in de rivier tussen de rivierbloemen,
In eenzaamheid kom ik tot de overkant,
Waar ik Haar tegenkom, Zij met de witte laarzen,
Ik kom tot Haar met niets,
Alles heeft Zij weggenomen

Om bruggen te bouwen moeten we eerst alles achter ons laten, anders komen we nooit tot de overkant.

2. Het steekt als de roos,
Totdat ik ontwaak in haar armen,
Zij is het grote spel,
De speelkaarten van herinnering

Het loslaten steekt, en we hebben heimwee, maar we moeten wel, want alles zal vergaan, en alleen op de brug is er leven.

7. De rivierbloemen groeien diep,
Het water is hier zoet en sappig,
De kruidige kelken lozen het verhaal

Durven wij zo nomadisch te leven ? Dat hoeft niet extreem te zijn. We hebben ook onze herinneringen, en we laten zoveel achter, zodat anderen straks ook op de brug kunnen komen om ons te volgen. En als we eenmaal een brug van de ene naar de andere kant hebben gebouwd, kunnen we later ook anderen redden. We moeten daarom altijd op lange termijn denken.

8. Ik steek mijn hoofd in zo'n kelk,
Ik kan weer ademen,
Het kruid van de rivier in mij

Durven wij in het water te sterven, om zo te groeien als rivierbloemen, want dat is de enige manier om de brug te kunnen bouwen. Dat is de enige manier om tot lucht, tot adem, te komen. Als we eerst diep kopje onder zijn gegaan en fundament hebben gevonden. Dit houdt in : fundament voor onze beweringen, fundament voor onze oordelen, en dat kan alleen in groot onderzoek. Alles moet

zorgvuldig en volkomen getest worden. Wij moeten de rivier leren kennen, en alles wat daarin groeit.

12. Zij kan de nacht niet verstaan,
Zij maakt haar eigen nachttaal, tegemoetkomende tot het verhaal

Het is onmogelijk alles zomaar te begrijpen en te kennen. Het menselijk verstand kan het allemaal niet bevatten. Daarom mag de mens leven door verhalen om hieraan tegemoet te komen, een eigen taal scheppen, die slechts symbolisch is, als de taal van het hart. Het is niet het werkelijke, maar wijst op het werkelijke. De mens kan het alleen beschrijven in zijn eigen taal, en niet de ervaring zelf overbrengen, want dat moet de ander zelf ervaren. Alles is zeer persoonlijk. En dat is ook de sleutel.

13. Haar nachttaal kent niet, en zal nooit kennen,
Zij schiep dit mysterie eens in een wonder,
De nacht dompelt altijd onder,
Voelen kan het niet, maar het heeft haar eigen zintuigen,
Die stadse kennis is niet voor haar

Wij moeten niet blijven steken bij de dode talen die de voorouders hebben gemaakt. Anders blijven we steeds in dezelfde cirkeltjes hollen. Wij moeten tot de andere cirkels gaan en dan bruggen bouwen om alles te verdiepen.

14. Diep wellen de sappen op,
De kruidkelken vol onverstaanbaar genot,
Ik ben nu dichterbij gekomen,
Maar het raakt mij niet aan

Je komt zo dus steeds dichterbij, maar het is slechts een kommetje water uit de zee. De mens kan de eeuwigheid niet bevatten. Daar moet veel meer voor gebeuren. De mens moet deze principes van restrictie leren kennen, en waarom deze zo belangrijk zijn, en de mens moet leren leven met die grenzen.

15. Andere zintuigen zijn hier,
Haar stem spreekt als een onderverdeling tussen groot en klein,
Zonder geluid, maar als de wind

Kan de mens leren van afscheidingen ? Kan de mens het accepteren, en ervaren dat dit er is om andere werelden te leren kennen ? De mens leeft op de brug. Beide kanten van de brug zijn vergaan. Wel kan er nog parelgedoken worden. Er zijn nog zoveel sieraden te maken van alles wat afgebroken is.

16. Het grote is de kermis,
En het kleine is de speler

17. Kleine speler, verloren geraakt in een ballenspel,

Verloren geraakt tussen speelkaarten,
Verloren geraakt in de onderverdeling tussen het spel en de speler,
Zij leidt tot de kruidkelken, om dieper tot de nacht te gaan,
Alles is hier achter glas,
Het geheim van de narcis achter de ramen

18. Je komt hier nooit aan,
Altijd ronddraaiende,
Totdat de wind je wegduwt

De kunstenaar, de bruggenbouwer, is altijd een verloren, dwalende ziel. Anders zou hij zijn werk nooit kunnen doen. Nomaden leven dus altijd sober en ascetisch voor het laten doorkomen van de hogere kunstvormen. Durf alles achter glas laten gaan, alles terug laten gaan tot de boeken, tot de schilderijen, want die donkere, bruine, beveiliging is nodig, als beeld van het verborgene, van de afscheiding, om zo te kunnen onderscheiden, oftewel te rangschikken, wat nodig is voor het sieraad. Het sieraad is een gids op het pad. De afscheiding is er niet daadwerkelijk, want het is slechts een bewustzijnsvorm. In de hogere natuur ligt een zuivere eenheid verborgen. Deze eenheid is zeer eigenaardig, eigenzinnig, parasensitief, met een eigen geheimzinnige etiquette. Dus geen eenheidsworst, maar een strenge hogere orthodoxie, als een natuur-alarm. Alles moet aan bepaalde voorwaarden voldoen, anders zou het zaakje instorten. Zo moet het sieraad ook kunstig kunnen sluiten, anders zou het afvallen. Er heerst hier dus een wind, een orkaan, die je op het juiste moment wegduwt of binnenzuigt. Zo begint ook het eerste boek, de orkaan : In bruine bloemenvelden, als de bruine hei van de verborgenheid van de natuurbaarmoeder. Zij heeft haar eigen steriliteit. Zij is om haar eigen manier clinisch, als van de natuur, opdat het medisch blijft. Het is ongrijpbaar, omdat er nog zoveel meer nodig is, zoveel tussenstappen. De bruggen lijken dus maar niet aan te komen, en gaan altijd weer een hele andere kant op. Het is zeer strategisch, en werkt met schijnbewegingen. Het zijn de hersenschimmen van de natuur.

1. Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij,
Waar leiden zij naartoe ?
Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit

Begrijpen wij dit natuur-medicijn ? Er zijn zoveel andere cirkels van realiteiten, zoveel andere bloemen. De hei is zo groot. Hier is de hei bruin, als het verborgene, en het is onbereikbaar. Waarom is het onbereikbaar ? Omdat er zoveel gevaren op de loer liggen, zoveel illusies zijn er. Er moet eerst zoveel meer gebeuren. We mogen niet in de eerste de beste trein springen. Denk aan het goud der dwazen.

2. Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,
Alleen in de bruine nacht,
Een nacht in vele jaren,

Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden,
Deze bruggen tussen jou en mij

Een nacht in vele jaren, wat ook weer terugkomt in de koran als de grootse nacht waar alle moslims in de ramadan, de vastenmaand, de hongermaand, naartoe leven, naar uitkijken. Als het komt, dan is het een zuivere ladder tussen hemel en aarde waar engelen opgaan en afdalen, als de jakobsladder. Jakob kwam hier pas toen hij alles had achter gelaten, tussen twee werelden in was.

3. De pijl raakte haar hard,
Het was diep, we zagen haar vallen,
De pijl bracht haar over de bruggen,
Tot de donkere nacht,
Tot bruine bloemenvelden

4. Paarden van vuur in de lucht,
De geur van kermis overal,
Zij zijn gekomen met zoveel soldaten,
Rijs op in de lucht, zeg al uw moeders vaarwel

Het is uiteindelijk de pijl die het doet. Het verwart het menselijke verstand, het vleselijke denken, en wekt zo het geestelijke op. De pijl gaat dwars door alle bekrompen vleselijke muren heen die tussen de diverse werelden in zijn gebouwd. Zo wordt de muur tot een brug. Om dit goed te doen is de orkaan nodig, zodat er geen valse, vleselijke bruggen ontstaan van besmetting door verkeerde omgang :

15. Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden,
Klaar om steden in te nemen,
Zij breekt het glas,
En dan is alles brandende,
23. Laat me de plaats zien waar je je tabernakel hebt,
Ik hoor de liederen in de verte,
De wind brengt me daar

24. Laat me je geheim zien,
Laat me je schepen zien,
Ik weet dat je hier ergens leeft,
Alles zal wegvagen

25. Laat me de weg van de vis zien,
Laat me zien hoe je zwemt,
Laat me de pracht van de rivier zien

26. Oh, neem me weg tot het land achter de zee,
Een speer door zijn hoofd,
Om dieper te komen tot dit land achter de zee

Het gaat er ook om hoe de rivier stroomt, hoe de vis wordt voortgeduwd. De natuur leidt door wind en water.

28. Ik ren, brekende door muren,
Want mijn herinneringen zijn naar mij op jacht,
Ik ren, en dan val ik,
Een herinnering heeft mij geraakt,
Een pijl diep in mijn rug

29. En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,
Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden

Het is hei die groeit aan de rivier, en die bruggen vormt. Het komt ook voort vanuit de rivier als rivierbloemen. Zij vormen de sieraden in het verborgene, niet voor uiterlijk vertoon, niet voor de vorm, meer het stille geestelijke. Laten wij opgaan naar die brug. Er is geen leven in het opwitten van de graven. Laten de doden hun doden begraven.

Het kan misschien soms heel fragiel aanvoelen als je leeft tussen twee werelden, aan de rivierkant, op de brug die maar niet afkomt en telkens weer afbrokkelt. Maar dan zit je in ieder geval niet vast in de cirkels, en kan je nog zoveel kanten op.

41:13 zegt dus :

'Haar nachttaal kent niet, en zal nooit kennen,
Zij schiep dit mysterie eens in een wonder,
De nacht dompelt altijd onder,
Voelen kan het niet, maar het heeft haar eigen zintuigen,
Die stadse kennis is niet voor haar'

Is dat dan niet voor onze eigen beveiliging ? De vur stelt dat er alleen maar half gekend kan worden, anders zou het vernietigend zijn. Er is namelijk ook zoveel valse, overmatige kennis. We moeten niet opgeblazen worden in onze kennis, maar gaan tot het pad van kennis, de juiste kennis, en de rest mogen we vergeten. We noemen dit de logistieke kennis. De natuur van kennis is dat ze haar eigen grenzen heeft. De kennis zelf kent dus ook altijd maar half om deze reden. Hele kennis zou fataal zijn, en dan zou er geeneens leven mogelijk zijn. De vur bespreekt het geheim van de schepping en de eeuwigheid volgens deze natuurprincipes die dus standaard zijn.

hoofdstuk 52. voor 'bijginners' : de toerusting van de bij

Het kruis wordt in de Vur besproken als de hemelse belasting. Wat is dat precies, en waar is het voor nodig ? Je moet beide kanten van het verhaal kennen, ook al kom je daardoor in een soort culture shock. De hemelse belasting is ook een soort verzekering. Als mensen samen lijden kunnen ze daardoor ook elkaar helpen, als een soort extra zintuig. Daarom hebben we het kruis ook altijd een brug genoemd, een zintuig waarmee je de ander kunt verstaan.

Toen de Israelieten uit de stad werden geleid in de exodus kwamen ze in de wildernis, en er was maar weinig te eten. Ze moesten namelijk op zoek gaan naar het hogere voedsel. Hierin begonnen velen te klagen, omdat ze terugwilden naar de vleespotten van de stad. Het zou niet goed zijn als een mens helemaal niet zou klagen, maar het gaat erom waarover je klaagt, en waarvoor je klaagt. Er is ook een vleselijk klagen die tot verderf leidt, een klagen wat terugwil naar het vlees. Maar als je helemaal nooit klaagt dan is dat ook niet goed, want aan het kruis moet de mens wel klagen, anders sterft het vlees niet af. Als het een zacht fluwelen kruis is waarmee de mens gewoon vrolijk door de stad altijd maar loopt alsof er niets aan de hand is is een teken dat er iets niet klopt, want dan sterft het vlees niet. Het kruis moet wel zijn werk doen. Altijd maar vrolijk zijn kan ook een teken zijn van vervroegde pensionering in het geestelijke. Daar red een mens het niet mee in de exodus. De mens moet rake klappen krijgen in het vlees, en zo tot sober leven komen, opdat de hogere geestelijke zintuigen geopend worden. Dit noemen we de hemelse belasting, zoals in de vur beschreven, maar wat is het precies ?

Als we een grote gave hebben, dan moet daar ook belasting voor betaald worden. Waarom ? Als een beeld dat de gave ook verdiept moet worden. Een grotere boom moet diepere wortels hebben anders gaat het mis als er een storm komt. Grote gaven zijn dus vaak verbonden aan veel lijden. Als God een groot plan met je leven heeft, dan ga je door veel moeilijkheden heen om je te testen en te zuiveren voor het grote werk, als een beproeving, wat ook nodig is om de gave te doen rijpen en genoeg wortel te laten schieten. Dat is onlosmakelijk met elkaar verbonden. Daarom moeten we ook kennis hebben van de belasting om hier goed mee om te kunnen gaan. Boek 36 van de vur, de tijd, vergelijkt de belasting met een moeder, als een vormende baarmoeder. Ook spreekt deze belasting in ons hart, om ons te onderwijzen. Het lijden, de hemelse belasting, is dus een hogere geestelijke en hemelse taal die ons onderwijst en die taal dient de mens te leren. Lijden is niet slechts lijden. Er is veel meer aan de hand. Het onderste moet uit de kan gehaald worden. Het is iets van de natuur, en het is zeker niet om je te kwellen, maar om je op het rechte pad te brengen en te houden, zodat er geen misvormingen komen. Het boek stelt dat profetie onlosmakelijk is verbonden met de hemelse belasting. De hemelse belasting is in die zin profetie. Het lijden is namelijk iets cryptisch, als een geheime boodschap. Wat zou er dan gebeuren als we voor onze tijd genezen zouden worden ? Het zou een ramp betekenen. Daarom is er altijd weer de oproep om het kruis te dragen, de doorn in het vlees te aanvaarden, oftewel belastingvaardig te zijn, belastinggewillig. Wij mogen geen geestelijke belasting ontduikers zijn.

In boek 115 wordt de belasting vergeleken met regen. Het is om het roze te zuiveren, oftewel dat wat de diepe honing voortbrengt, de bijen. De bijen werken ijverig en nauwgezet, zeer zorgvuldig, en reinigen en zuiveren alles meervoudig, in hun eigen unieke rituelen, tradities en codes, anders zou het een ramp betekenen. Elke dag weer moeten ze hun bijenkorf beschermen tegen virussen en parasieten. Daarvoor is de belasting, die komt als een regen, en dit is een zware discipline. Maar

lieve mensen, als wij geen zware discipline hebben, dan zullen zware demonen ons grijpen. Als wij geen strenge, zware discipline van boven in ons leven willen hebben, God's tuchtigende, beschermende hand, dan kunnen wij het leger niet in, en zullen we ten prooi vallen aan de vijand. Waarom leven we dan ? Het leven is een gevecht. Vechten voor het kunstwerk van de natuur. Vechten voor het museum, voor het onderwijs.

1. De regen van de belasting tikt hard,
Om het wonder te doen ontwaken,
De donder en bliksem van het loon

2. Zo wordt de regen wonderschoon,
Het witte zoveel gezuiverd

3. De wolken vertellen een verhaal,
Opdat de schat zich zal tonen,
Als sluiers bewegen zij weg

4. Het gezuiverde roze om het rode,
Zij spreken een andere taal

5. Door een wespenzee zwem ik,
Ik zal de overkant nooit bereiken,
Maar het is om tot de droom te komen,
De diepere wereld

Die nare belasting, heeft ervoor gezorgd dat onze dromen werden verscheurd, want we wilden dit en we wilden dat. We wilden groot worden in het vlees, maar God had een ander pad voor ons, een geestelijk pad, van diepte en bezonnenheid. We hoeven geen paardjes van de mensen te zijn. Wat is een mens te achten ? De mens is maar een zucht, en in boek 36 wordt de mens eigenlijk beschreven als die belasting. Het teistert ons telkens weer. En de herinnering is een belasting. De mens moet wel betalen, want anders is het niks waard, maar het boek stelt dat de belasting een hogere communicatie vorm is, en die mogen wij ontdekken. Het is niet letterlijk. Dwars door alles heen mogen wij met de hemel communiceren. Kennen wij deze morse taal al ? Het boek stelt ook dat het leven in de muren is. Kunnen wij honing halen uit onze restricties, de muren op ons pad ? Zij zijn een geheime gids.

Boek 115 zegt :

1. De regen van de belasting tikt hard,
Om het wonder te doen ontwaken

Kennen we de taal van dit tikken ? Wat zegt het ? Er wordt iets in ons hart geprint hierdoor, door deze hemelse regen. Wat is het ? Wat heeft het lijden in ons leven gesproken ? Het is zeker niet voor niets geweest. Kunnen we er doorheen prikken ? Kunnen we de andere kant ervan zien ?

2. Zo wordt de regen wonderschoon,

Het witte zoveel gezuiverd

De regen komt met haar eigen orthodoxie, op haar eigen tijd, niet wanneer de mens het wil. Bah, wat een harde regen. Of : Wanneer gaat het nu regenen ? Of : Zachte regen is beter. De mens weet het altijd weer beter dan de natuur. Wij bepalen niets, waar het regent, en wanneer. Nee, het is de strategische logistiek van de natuur. Wij moeten hemelse belasting dienaren zijn, de dienaren van het kruis. Wij moeten deze boeken leren kennen, van hemelse belasting, hoe het werkt. Zo kunnen wij ook de opgeblazenheid van de mens ontmaskeren, van het vleselijke. De mens wil het anders dan God. Zo is het altijd weer. De mens gaat dwars tegen de plannen van God in, en toch heeft dat ook weer met de hemelse belasting te maken. Jezus was omringd met zulke mensen. Al zijn gaven werden gekruisigd. 'Kruisig hem, kruisig hem !' riepen ze in grote getale. Zij wilden het profetische niet. Gezang 9 uit het liedboek der kerken (1973) zegt : 'Het is de Heer die doodt, en die de donkre schoot van 't graf weer kan ontsluiten. Waar Hij het leven geeft, die zelve waarlijk leeft, daar is het niet te stuiten. De Here God regeert. Zijn goede trouw fundeert een rijk voor al de zijnen. Zij zijn gerust en stil. Maar wie het boze wil zal in de nacht verdwijnen.' (Mijn hart verheugt zich zeer, Lofzang van Hanna, naar 1 Samuel 2:1-10, Jan de Wit (1914-1980). Jezus kon niets doen vanuit zichzelf, leefde vanuit het kruis, vanuit het graf waarin zijn vlees was gestorven, waarin hij was gevormd, en hier wordt dit 'de donkre schoot' genoemd, de donkere baarmoeder van onze Moeder God dus, om het kind veilig en verborgen te houden, zoals Mozes in zijn mandje verborgen werd gehouden tussen het riet. De mens wilde het niet, en ook vandaag worden de profeten gedood. Het is een onderdeel, hoe dan ook, van de belasting. De prijs is hoog voor zulke gaven.

Maar is het geen prachtige belofte, lieve mensen, dat de belasting als een hemelse regen is die zuivert en vruchtbaarheid geeft ? De mens zal het laatste woord niet hebben. God heeft het laatste woord. Zoals gezang 1 zegt :

God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden
in heel zijn rijk gehoord.

God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

Dat is onze rustbaken. Daar kan geen mens, geen vijand, geen macht of kracht tegenop. Het is iets van een hogere kennis. Blijf daarom studeren in het hemelse. Boek 115 van de vur zegt :

3. De wolken vertellen een verhaal,
Opdat de schat zich zal tonen,
Als sluiers bewegen zij weg

4. Het gezuiverde roze om het rode,
Zij spreken een andere taal

5. Door een wespenzee zwem ik,
Ik zal de overkant nooit bereiken,
Maar het is om tot de droom te komen,
De diepere wereld

Daar is het om te doen. Boek 113 zegt :

In Mij hebt gij het antwoord,
Ik ben Degene Die u leidt,
Ik ben Degene Die het loon uitkeert na de belasting

De belasting is dus een heilig werk, en op hemelse tijd zal er loon komen. De belasting is dus een werk-opname. Zij die geen kruis hebben zijn al vervroegd met pensioen gegaan. Houdt je daarom vast aan het kruis, als een leidsraad ten leven. Leer de boodschap te verstaan. Leer omgang met haar te hebben. Het is de donkere moederschoot van de natuur. Boek 44 stelt dat de honing door de belasting wordt voortgebracht. Bijen hebben dus de belasting, het kruis, als hun zintuig en werktuig om de beginselen van de honing uit de bloem te onttrekken. Zij zijn daarom ook beelden van de hemelse belasting. Boek 101 noemt de belasting 'een cryptogram van synchroniteit en harmonie'. Als de bij de hei opgaat dan is hij dus toegerust en bewapend met het kruis, met de hemelse belasting. Zo onttrekt hij de sappen uit de wilde bloemen om die in de bijenkorf te kunnen bewerken en verwerken. Bijen hebben ook weer te maken met de bestuiving en de bevruchting, dus het wijder maken en vermenigvuldigen van de cirkels en de velden, en die hebben we immers nodig.

hoofdstuk 53. bespreking van calvijn's commentaar op numeri 1-5

Calvijn merkt op bij Numeri 1 dat het volk verschillende malen geteld moest worden opdat de hierarchieën duidelijk zouden zijn. De Levieten werden afgezonderd als een OT beeld van de middelaren, wat in het NT christus zou zijn, stelt Calvijn. Wij hoeven het middelarenschap niet zozeer op een persoon of personen te schuiven, maar op principes. Door het hongeren, de leegte, komt men tot God, door het afleggen, offeren, van het vleselijke leven, metaforisch voorgesteld als offervee. Calvijn stelt dat de indelingen van groepen in Numeri 2 dienden om twisten te voorkomen.

In numeri 4 bespreekt Calvijn de zonen van Kahath, die als wachters, bewakers, zijn aangesteld over het heilige der heilige. Zij zouden het gereedschap wat door de priesters was ingepakt dragen. Calvijn stelt dat er een gevaarlijke taak aan de zonen van Kahath was opgedragen. 'God dreigt immers met de ondergang als zij iets van het verbodene zouden aanraken.' Daarom moest alles bedekt worden.

De Vuh zegt hierover in de bespreking van 4:2 :

'Neem het aantal op van de Kehatieten onder de Levieten, naar hun geslachten en families,

Dit is de geslachtslijn van Mozes en daarom belangrijk. De Egyptische kat, kt, wortel van Kehat betekent vreemde, buitenaardse, vijanden of tegenstanders, wat de buitenaardse (Orionse) natuur laat zien van de Mozes mythe. Kd, kt, betekent vormen, bouwen, natuur, het ontwikkelen van de natuur, het cirkelen, de slaap. De Kehat geslachtslijn droeg de Orionse slaap-drugs. De kt-wortel betekent ook vagina (vergelijk het Nederlanse schuttingwoord "kut".) Het betekent werk en constructie, en roep (kit, k't). Ktt, kt, betekent ook meisje. De Egyptische wortels van de Kehat geslachstlijn waaruit Mozes voortkwam waren dus vrouwelijk. Zij moesten de mens in een slaap brengen (kd, kdd, kt, slaap, en gth, kht, moe zijn.)

De Kehatieten waren aangesteld over de ark, de tafel, het gerei, dieper in de tabernakel. De Egyptische khe-t wortel betekent leren, literatuur, boeken over de eeuwigheid, oftewel de voleindiging. Het is ook een woord voor rijkdom, bezittingen, dingen, het bestaan. Khet was de god(in) van de dingen die bestaan. De Khaitiu, kht, zijn de goden die de vijanden van Ra en Osiris slachten. Khau-t, khai-t, kht, is het altaar en de offertafel, waarover de Kehatieten waren aangesteld. Khata, kht, is de twee helften van de hemel. Ook is het tuingebied, wildernisgebied (khait), en een plaats van bescherming (khatha), wat ook weer terugkomt in de Mozes mythe. Khat-ta is de manifestatie, het schijnen met kronen. Khaut, de opstanding en verschijning van een god of koning, het oprijzen op de troon, de koninklijke sieraden, halskettingen, en kroon-onderdelen (khait). Khat, inscripties. Het leidt helemaal door tot de slinger, khait (van David). De Khet, kht, waren de treden van de oordeelstroon van Osiris. Khetaa was de grote troon waarop Osiris zat. De Kheti waren de inscripties op de muren. Kha-t, tabernakel.

Qa-t-a, kht, was één van de twaalf godinnen die de poort van de aarde opende voor Ra. Qaut, kht, vijanden, bevuild volk. Quit, kht, medicijn, zaad. Qtt, kht, onderdeel van een strijdwagen. Ra veranderde in deze vorm op zijn tocht (qt, kht). Het komt er op neer in de Egyptologie dat het een schepper god is als het overgaan van de dimensies. Uit deze bron putte de Mozes mythe. Dit gebeurt door het draaien van de dimensies. Het komt van de wortel "draaien en slapen", als een kronkelende slang. Mozes wijst ook weer op de slang in de woestijn, opdat de mensen konden ontkomen aan het kwaad wat hen bedreigde. Mozes wees op de Egyptische wortels. Dit wordt ook wel de sluwe kunst genoemd in de Egyptische wortels, als een beeld van strategische kennis van de onderwereld.

Kait werd de grote moeder van de goden genoemd, één van de vier elementale godinnen. K-t was een algemeen woord voor moeder en vrouwen, de vagina. Het was ook verbonden aan kahit, terreur en ontzag, als een vruchtbaarheids-principe. Het was een beeld van de baarmoeder van het bestaan. Zij reed op haar strijdwagen om er flink doorheen te hakken om het product klaar te krijgen. De baarmoeder maakte veel gebruik van slachtwapens hiervoor. Dit was het Egyptische beeld van de godin, van Kehat. Zij was de oerschepster van alle dingen. Zij stond aan haar ketel. Zij was een geweldenaar die op haar strijdwagen door de lucht reed, zoals Wodan later bij de Germanen. Alles was door haar onderverdeeld in kooien van restrictie, opdat haar schepping tot stand zou komen.

K't is een vreemd volk, een buitenaards volk, waar de bijbel het ook over heeft dat er een vreemd volk zou komen. Het is een deel van de hemel (kht). Het zijn de beelden van Osiris, van de doden, oftewel de herbeleving ervan.

3van dertig jaar oud en daarboven tot vijftig jaar oud, ieder, die dienstplichtig is om werk te verrichten in de tent der samenkomst.

Verrichten is bada in het Aramees, wat het maken van de wet betekent en regeren. In Yirmeyah 5 komen de bada-amazones uit Orion met een arrestatie-bevel in de Aramese grondtekst (vs. 16), de ptih.'

We kunnen stellen dat wanneer het vlees het heilige aanraakt, dan zal het vlees sterven. Dit is ook een beeld van de vagina, dat wanneer het vlees, de fallus, de vagina ingaat, dan moet het vlees sterven door zijn zaad te geven.

Numeri 5:2 – Gebied de kinderen Israels dat zij uit het leger wegzenden.

Calvijn merkt op dat God zich allerminst bezig houdt met het werk van een arts, omdat Hij juist wilde dat melaatsen uit de legerplaats geweerd werden. Calvijn stelt dat Hij door deze uitwendige inzetting en plechtigheid het volk geoefend heeft in de ijverig voor de reinheid, anders zouden ze indutten. Daarom genas God de melaatsen niet zomaar. Anders zou het volk gewoon blijven aanrotzooien en onrein met de legerplaats omgaan, omdat God het toch allemaal wel weer zou genezen. Het was om misbruik te voorkomen. De mens was altijd weer uit op misbruik, stelt Calvijn.

hoofdstuk 54. huiskamer rechters

'Ja, zij heeft me dit niet gegeven, zij heeft me dat niet gegeven (of hij), heeft dit niet voor me gedaan, dat niet voor me gedaan,' enzovoorts. De mens klaagt eeuwig over wat hij allemaal niet krijgt en niet heeft gekregen. De mens heeft het daar vaak erg druk mee, en brengt zo een groot deel van zijn leven hiermee door, niet altijd geheel onterecht natuurlijk, want er is heel veel leed, en het is nooit allemaal goed te praten. Maar soms, of misschien wel heel erg vaak, verlangd de mens terug naar de vleespotten van overvloed van de stad. Mozes had hier ook mee te maken. Hij had het volk in de wildernis geleid, weg van de stadse onderdrukking en slavernij, en nu hadden ze niets meer, en leden ze honger. En ze gaven Mozes de schuld, terwijl Mozes er ook niets aan kon doen. Hij wilde de mens het geestelijke bijbrengen, en zo de mens tot het beloofde land leiden, en is dat niet het belangrijkste wat de mens nodig heeft ? Dan lijden we maar honger en hebben we een heleboel dingen niet, als we maar schatten in de hemel hebben.

'Ja, maar zij had best wel een beetje meer dit voor me kunnen doen, en dat voor me kunnen doen, en me best wel een beetje meer kunnen geven van dit of dat (of hij),' en soms is het waar, maar waar vraag je dan om, en waar is het je om te doen ? En weet je wie je beschuldigd ? Mozes had alles opgegeven om de mens uit de slavernij van de stad te kunnen leiden, en ze waren in een prachtige, geestelijke, diepzinnige wildernis gekomen, met groot potentieel, met geheime poorten en gangen tot het beloofde land, het paradijs, maar er waren nog veel vijanden van het vlees te verslaan. Namelijk vooroordeel, hebzucht, ongeestelijkheid enzovoorts. God wilde de mens leren dat ze in een valse realiteit terecht waren gekomen, wat we de matrix noemen, en de mens werd hier ingehouden door mind control, verkoperstruukjes, consumerisme, die de mens laat geloven dat de mens van alles nodig heeft, terwijl de mens het juist niet nodig heeft en het een heel groot gevaar voor de mens zou zijn. We noemen dit ook wel mk ultra. God wilde het volk leren dat hij juist met het volk communiceerde door honger. Honger is een hemelse taal, en wekt veel diepere krachten en verborgenheden op om de mens te leiden en eeuwig leven te geven, terwijl consumerisme de mens geestelijk laat afsterven. Ja, dit is een groot kruis. De profeten werden zwaar onderdrukt en vervolgd, en hadden een zwaar juk te dragen. Ze gingen kapot van de honger op vele manieren, maar hadden een rijkdom in natuurlijke geestelijkheid, in hun omgang met de hogere kennis.

En van wie vroeg je het ? Mozes had zijn eigen problemen, en kon niet zomaar toveren. Toch heeft Mozes ook veel wonderen gedaan, maar alleen op het juiste moment en in de juiste mate. Overmaat schaadt. De rijkdom van het afnemen, het minderen, dat is waar de vur over gaat, want het opent nieuwe natuurpoorten die de mens nodig heeft om te overleven. Soms hebben we recht van spreken. We hebben een strijd te voeren. Onrecht hoeft niet geaccepteerd te worden, maar doe onderzoek voordat je je mond opent tegen een Mozes of een Elia, want je mocht eens tegen God spreken. De mens beschuldigd God de hele tijd, terwijl God ook aan natuurwetten gebonden is, en nog steeds aan het kruis hangt. Ja, God heeft tranen om het lijden van zijn kinderen, en klaagt over het onrecht, en is nog steeds in grote strijd en worsteling. Maar dit zijn dus geen egoïstische tranen, geen vleselijke tranen. Wie wil er nu niet het beste voor zijn kinderen ? Toch weet God dat ook zij het pad van het kruis moeten gaan, en van de honger. Het is daarom heel dubbel.

Wie beschuldig je ? En wat kun je er zelf aan doen ? Zijn wij er niet voor om voor elkaar te vechten ? Zijn wij er niet voor om detectives te zijn om uit te zoeken wat er daadwerkelijk aan de hand is ? Mozes zijn handen waren gebonden. Hij wilde het volk onderwijzen van de hogere dingen, maar het volk wilde vlees, want vlees is een hormonale drug die het kruis en de honger dooft. De mens wilde niet lijden en strijden voor God, voor het hemelse koninkrijk, voor het beloofde land. Neen. De mens wilde de gouden straten nu, en gouden grote auto's, om daar veel in te rijden. En we hebben gezien waar dat op uitloopt. Zal de mens er van leren ? God liet te lang op zich wachten. Mozes bleef te lang weg op de berg, dus maakte het volk een gouden kalf. Maar geduld is een weg die veel verder loopt, geduld is een veel hogere taal.

Ik wens je toe dat je het geduld zal vinden, het kostbaarste bezit, en dat je haar leert kennen. Geduld is onze ware moeder. Onze moeder van de natuur, van de hemel. Oh, onbekende boodschappen wil zij geven, wonderschone wonderen die nog nooit iemand heeft gezien. Of sjeest de mens te hard op zijn gouden kalf (zijn heilige auto) ? Of is de mens teveel 'stoned' door zijn stukje vlees ? Als je aan de vleespotten gehecht blijft kom je niet verder. Dan plak je aan alles vast.

Oh, groot geluk, het geduld,
Oh zalige hemel van kennis, het geduld,
Heerlijke moeder van de natuur, het geduld,
Hemelse wijsheid van boven,
boven dromen en denken,
boven alles wat de mens gemaakt heeft, gewaand heeft …
De mens leeft in wanen, en beschuldigd de Mozessen en Elia's van wanen,
wat de projectie van het gouden kalf is.
Door de koplampen van de auto, en de schijnwerpers van de stad wordt je er altijd slecht opgezet.
Slinkse streken in de stad, ze geloven, geloven maar, maar willen niet weten,
Ze oordelen, oordelen maar, maar willen niet leren kennen,
Van een lange afstand, vanaf de luie stoel met de afstandbediening, spreken ze hun oordeel uit over wat ze nu weer niet op de tv voorgeschoteld hebben gekregen.
Is het niet tragisch, lieve mensen ?
Zappen, zappen en zappen, als huiskamerrechters van de ene naar de andere zaak, terwijl ze van toeten noch blazen weten, hun huiswerk niet hebben gedaan, hun zaken niet hebben leren kennen.

Het geduld spreekt. De honger spreekt, maar zij willen niet luisteren. De natuur moeder wil spreken van hart tot hart, maar er zit zoveel tussenin. Daarom moest de honger wel komen. Als we dan weer in honger zijn, kunnen we dan afvragen : Wat wil God nu tegen ons zeggen ? Wat heb ik over het hoofd gezien ? Hoe volhard je in geduld ? Door de taal van geduld te leren. Hoe leer je die taal ? Door veel geduld, en geduld is dankbaar met de kleine dingen. Het gaat stapje voor stapje. Soms zit er een lange tijd tussen. Het geduld stelt ons ook op de proef. Maar als je een stukje hebt ontvangen, een stukje onderwijs van het geduld, dan mag je ermee werken, dan mag je het zaaien op de akker, water geven, licht geven, verzorgen, opdat het vrucht zal dragen. Nee, dat gaat allemaal niet snel snel, en dat is ook de beproeving. Of ga je het opgeven om weer terug te keren tot je gouden kalf ? Tot je heilige stukje vlees of je heilige auto of wat dan ook ? De natuur roept. We hebben gezien waar het overmatige naartoe leidt. Tegenwoordig heeft bijna iedereen wel een gouden kalf in de schuur staan. Het is de normaalste zaak van de wereld. De natuur kan best wel een stootje verdragen, maar het moet niet overdreven worden. Dit is het tijdperk van het gouden kalf en van de huiskamer rechters. Ze hebben het verheven tot een beroep, en beroepsmatige zonde is wel de ernstigste zonde, want dan is het een automatisme geworden, geheel tegengesteld aan de hemelse automatismes, en dooft ook nog je ziel uit, je gevoel, je empathie, je intelligentie. Het is een verschrikkelijke zonde, en de mens is in verschrikkelijke slavernij en er zal dus een nieuwe exodus moeten komen : die van geduld.

hoofdstuk 55. kruis en kroning

Geduld heeft genoeg aan haarzelf. Je ziet ineens andere dingen, betere plannen. Er gaat dan een wereld voor je open, die anders muurdicht zou zijn gebleven, allemaal dankzij geduld. Het is als een lift naar een hoger level. Je blijft niet bij hoe het was.

Geduld : betere wegen, een beter leven. Je wordt afgeleid, want de mens is gewoonlijks toch op de verkeerde dingen gericht. Geduld is dus winst, hernieuwde leiding.

Geduld spreekt, wie luistert ?

Geduld is de weg uit de matrix, de grote exodus.

Je kunt toch niets vasthouden. Alles spoelt weg. Alles gaat voorbij, zowel kleine dingen als grote dingen.

Waarom minderen ? Om tot verloren vergeten werelden te komen die je anders niet zou opmerken.

We moeten dus tot de hongerkern gaan. Wij moeten de hongerkern ontvangen, erom vragen. Tot de hongerplaneet in de diepere kern van Orion gaan. Alleen zo zijn we veilig, want de rest veranderd in Billie Turf door al het overmatige. Het overmatige is de norm geworden, en we zien waar het naartoe heeft geleid, want de natuur pikt het niet. Kan de mens nu minderen, of gaat de mens weer z'n les niet leren ?

Ben je al een roepende in de woestijn, of ben je een Billie of Bessie Turf ? Er is een verloren pad, een vergeten pad, van prachtige natuur. Het geeft alles wat we nodig hebben, maar de mens ziet het niet. Alleen in de kern van geduld zul je het zien. Laat het geduld je ogen zijn. Een heleboel dingen doen er dan niet meer toe, maar diepere dingen gaan er wel toe doen. De hongerkern is zeer krachtig, de geduldkern. Het is de kern van het eeuwig leven. Vergeet het niet. Maar velen willen het eeuwige leven niet. Ze racen gewoon langs als ééndagsvliegen. Het eeuwige leven is kennis, maar voor sommigen is dat teveel. Toch hebben alle dingen een gebruiksaanwijzing, en dit is nu eenmaal zoals het is, dat als je ergens profijt van wil trekken, je eigen leven in dit geval, dan moet je je aan de gebruiksaanwijzing houden, en dan moet je beseffen dat er vele rovers om je heen staan om een produkt van je te maken, en vaak gaat het dan om een wegwerp produkt. Wat wil je zijn ?

Het is tragisch te zien hoe mensen waarvan je houdt hun leven vergooien. Hoe mensen waarvan je houdt bedrogen worden. Je waarschuwt ze, maar ze luisteren niet. Dat is een grote beproeving. Steken we dan ook onze kop in het zand, net als hen, of gaan we door ? We moeten wel verder in de exodus, want de zee zal zich weer gaan sluiten.

Soms moet het genoemd worden. Soms moeten andere dingen genoemd worden. Uiteindelijk hoort dit allemaal bij de poëzie, bij het verhaal. Alles bestaat, alle contrasten zijn er. Het leven is niet eenzijdig. Wel is dat heel zwaar dus, maar uiteindelijk is dit het kunstwerk van de kennis. Alles heeft z'n plaats. De hongerkern is creatief genoeg. Als mensen niet willen, nooit willen, dan is dat slechts een verhaal, en in het sprookje vindt alles zijn plaats en oplossing, oftewel wordt alles uiteindelijk wel gerecycled. Dat is het mooie van poëzie en sprookjes, en verhalen, dat alles bruikbaar is. Het leven heeft vele kanten. Kruis en bruikbaarheid. Kruis en kroning. Wij moeten ook komen tot die kroning, tot het meesterschap in bruikbaarheid. Wat ga je doen met al het ruwe

materiaal ? Er is dus werk aan de winkel. Wees een schepper, wees een kunstenaar. Maak er iets moois van.

hoofdstuk 56. de hongerkern – het geheim van het spinnendraad

Wat is de hongerkern dan, oftewel de geduldkern ? Het zuigt je naar binnen als een orkaan, naar je eigen innerlijke wereld. Het is de exodus naar binnen, als een natuur verschijnsel, zeer geestelijk. Daarom worden geestelijken zoveel vervolgd, omdat de marktkoopmannen hen als een bedreiging zien voor hun markt. De marktkooplui willen niet dat de mens tot zichzelf komt, maar dat de mens een produkt in hun handen blijft, en een consumer. Allemaal met een valse, opgelegde identiteit, in de matrix door mk ultra mind control. Maar ze kunnen niet tegen de orkaan op van de hongerkern. De vur spreekt erover.

boek (vurpsalm) 1. de orkaan

1. Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij,
Waar leiden zij naartoe ?
Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit

Bruin is de kleur van de verborgenheid. Bruin brengt ons in aanraking met de onbereikbaarheid, niet om ons te plagen, maar om ons geduld te leren waarin een andere, diepere, innerlijke wereld zich kan manifesteren. Geduld is dus noodzakelijk, tot het bouwen van je innerlijke televisie, om de rovende marktkooplui om je heen af te weren, want ze willen je ziel flessen.
2. Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,
Alleen in de bruine nacht,
Een nacht in vele jaren,
Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden,
Deze bruggen tussen jou en mij

Wij komen niet zomaar tot het bruine, tot de verborgenheid, tot de baarmoeder. We moeten er voor vechten, we moeten er geduld voor leren om ons juist af te stemmen, richting te krijgen. Geduld is ons navigatie zintuig in het oerwoud.

3. De pijl raakte haar hard,
Het was diep, we zagen haar vallen,
De pijl bracht haar over de bruggen,
Tot de donkere nacht,
Tot bruine bloemenvelden

Het kruis, de pijl, brengt ons geduld. Door het kruis, de hemelse belasting, komen we uiteindelijk tot het verborgene, tot de nieuwe wereld. Het paradijs ligt van binnen. Het kruis, de pijl, is de sleutel. Dit is het honger principe wat daardoor wordt opgewekt, de hongerkern, oftewel de orkaan.

14. Wilde rozen groeien rondom het paradijs,
Niemand kan binnenkomen

15. Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden,
Klaar om steden in te nemen,
Zij breekt het glas,
En dan is alles brandende,
Zij is de slager van de herinnering

16. Ik herinner het schip,
Het schip waarmee ze mij oppikte,
Zij is een lied in mijn hoofd

Dit principe staat beschreven in de psalmen. De hongerkern, de orkaan, is een herscheppende kracht. Het is van de natuur, de hogere natuur. De lagere natuur, het ego, de stad, strijdt hiertegen. Maar juist onder deze druk kan de hongerkern zich ontwikkelen. Het is de kernenergie van de natuur. Niemand kan het tegenhouden. Niemand kan het stoppen. Het komt.

19. Ik ben je slot en sleutel,
Ik ben je hart,
Ik ben je sieraad, jouw verscheurende,
Ik ben je pijn en vreugde,
Je nachtmerrie en je paradijs droom

Deze kern is bitterzoet. Het is het halve. Alleen het halve kan ons door het gevaarlijke oerwoud brengen. We zitten soms vast, ja, worden doorboort soms, ja, maar dan kunnen we ook die andere wereld zien, de andere helft, de verborgen helft, zo lang van ons afgehouden, als de hemelen die zich openen. Wees daarom blij met het halve en weet dat het absolute noodzaak is, want zonder het halve zou je nooit de andere helft zien, nooit.

21. De geschiedenis steekt,
Ik kan niet over deze berg komen,
Maar in mijn dromen kan ik het

Wat doet de pijl, wat doet het kruis, wat doet de doorborende speer ? Het doet ons dromen, het geeft ons dromen. Zonder het kruis kunnen we daarom niet.

22. Maar deze herinneringen gaan niet weg,
Je hebt me te diep gestoken,
Op hoge paarden rijdt je,
Oh, wanneer ik je geheimen ken

Sommige dingen zijn te hoog voor ons, te groot, te overweldigend, en het gaat maar niet weg, kan maar niet uitgewist worden. De pijl gaat er maar niet uit, of de angel. Onderga deze hieroglieph (want dat is het) als een zinnebeeld van de eeuwigheid. Het laat je 'voelen'. Het opent je zintuigen. Wees blij dat je kunt ervaren. Verhalen kunt ervaren. Ja, je bent gestoken, maar het is slechts het begin. Hier begint het mee, met pijn. Met een schreeuw, met gejank, en dan pas kun je rangschikken, en dat is een langdurig proces. Het is de hongerkern, en alleen deze orkaan kan tot het paradijs gaan. Je moet zelf de hongerkern worden, de orkaan. Geef je daarom niet als een hoer aan de mensen, anders groei je vast, maar wees nomadisch, en bouw bruggen, als een honingbij van bloem tot bloem. Zij die ook honingbijen zijn geworden zullen je vanzelf volgen, of niet. Gaat het er dan om om gevolgd te worden, of geliked ? Neen. Het gaat erom jezelf te vinden en de eeuwige realiteiten en dan zal alles op zijn plaats vallen. Afstand is illusie. Het gaat niet om ver of dichtbij. Het gaat om het hart, om de hongerkern, de orkaan, die alles goedmaakt. Het is al goed.

23. Laat me de plaats zien waar je je tabernakel hebt,
Ik hoor de liederen in de verte,
De wind brengt me daar

24. Laat me je geheim zien,
Laat me je schepen zien,
Ik weet dat je hier ergens leeft,
Alles zal wegvagen

De wind brengt je overal, als je zelf de wind wordt. Je kan niet slechts een kanaal zijn, of een 'lifter'. Je moet het zelf worden.

26. Oh, neem me weg tot het land achter de zee,
Een speer door zijn hoofd,
Om dieper te komen tot dit land achter de zee

Nieuw land, zo diep binnenin. Je hebt niets meer van node. Je bent het nu zelf. En telkens weer moet je het 'niets' worden, want zoveel gevaren staan op de loer, van overmaat, van overwording, overzijn. Blijf minderen, blijf verdiepen. Herinner de speer door je hoofd. Je moet tot de hongerkern gaan, en de hongerkern worden, en daarin is alles te vinden. Het halve, en dat is alles wat je nodig hebt. Het hele zou je vernietigen. Daarom waarschuwt boek 2 tegen het 'teveel nemen van iets.' Er zijn rovers van het vele op de mens afgezonden. Blijf in de hongerken, de orkaan. De hongerkern, de orkaan, zal je leiden. Het zal je de juiste richting aangeven. Het vele zou je slechts misleiden.

'Ja, maar ik wil dit en ik wil dat.' Ja, maar ken je het ook ? Besef je wat voor vijanden er op je afgestuurd zijn, en hoe ze zich hebben gecamoufleerd ? Het gaat niet om het willen, maar om het kennen. Wil bedriegt, kennis onderwijst. Wil maskert, kennis ontmaskerd.

Het is een heen en weer getrek. We worden telkens weer teruggezogen, opdat de orkaan zich kan verdiepen in ons leven. De hongerkern moet een tegenkracht hebben anders valt het als een baksteen naar beneden, dan gaat het te snel en vallen we te pletter. Daarom is de tegenkracht als een rem, als een beproever, en uiteindelijk geeft dit de richting aan, en hoort alles bij het navigatie systeem, zolang je het vanuit de hongerkern blijft ervaren en niet teruggaat naar de vleespotten om het vanuit het vlees te ervaren. Hierover zegt de vur in boek 128, de draaikolk :

2. De draaikolk zuigt mij terug naar de stad,

Waar ik een raadsel moet oplossen,
Ik kom terug tot de tuinen

3. Draaikolken in de bloemen en struiken,
In het bos zuigen ze mij terug

Heen en weer gaat het, als een worsteling, van de wildernis tot de stad, en weer terug. Zo moeten we onze weg zien te vinden. Er is zoveel in de stad wat van ons is, gestolen spul. Onthoud het : je bent een honingbij, en ook de stad wordt in de vur beschreven als één van de bloemen.

Boek 2 zegt : In hele lage doseringen dient het als een medicijn. Het is dan goed gif. Wij moeten in ieder geval voldoende tegengif hebben om hier tegen bestand te zijn.

Boek 9 : Alles zal terugkeren tot de natuur. Alles kwam namelijk voort vanuit de natuur. Een gif heeft de stad gevormd, maar dit gif zal spoedig het medicijn tonen, waarin wij vrij kunnen komen van de stad. Als eerste zal er een simulator stad gebouwd worden.

Neem er kleine beetjes van, zodat het medicinaal blijft.

Boek 87 : Ik kan de stad nooit bereiken,
Ik kom nooit aan in de stad,
De stad is een bloem
De stad ligt op een hoge, onbereikbare berg,
Er valt hier niets te graaien,
Daar glijdt ik weg,
Dieper in het koele water
De stad was gehuld in een mysterie,
De stad was een bloem

Boek 21 :

Gele bloemen groeien langs de kant van de stad, als een stadsmuur. Iedereen die daar gaat wordt verward. Zij vallen in slaap en dromen vreemde dromen. Geen leger komt door de gele bloemenhaag. Allen zullen zij slapen.
Nu maak ik mijn tochten in een boot,
over de rivieren waarin langs de kanten de gele bloemen groeien.

Zij houden mij dromerig, zij houden mij in slaap, in diepe slaap. Zij geven mij sap te drinken
De gele bloemen vertellen verhalen, verhalen wonderschoon.
En zij leiden tot een wonderlijke tuin, een lusthof.
In de straten ontwaak ik,
Meisjes met witte bloemen in hun haar,
Dan neemt zij mij mee naar het tuinfeest,
En ik blijf zeggen : 'Ik ben er nooit geweest.'

We zien hier heel duidelijk het spel van de helften. Dag en nacht weten maar heel weinig van elkaar. Ze leiden totaal verschillende levens, maar er zijn kruispunten. We kunnen vaak onze dromen niet herinneren. Ze zijn zo vaag, zo ver weg. Er is zo'n grote kloof tussen. De helften mogen maar weinig contact. Eigenlijk is er maar een hele dunne draad tussen hen, want anders zouden ze elkaar vernietigen. Het zijn als twee roofdieren, als twee levensgevaarlijke kern energieën van de natuur, die grote werelden in het verderf zouden kunnen sleuren. De vur zegt hierover in boek 66, het roofdier :

De nieuwe golf van subtiele energie,
Zij overspoelen de tuinen,
Zij brengen het rode zicht,
Het bloed in de nacht
Zij komt vanuit de diepte,
Zij spreekt het helende woord,
Van de honing komt Zij
Wij hebben het morgenrood bereikt,
Het spreekt nu tot ons,
Als het rode zicht
Zij kijkt niet om,
Zij draagt geen schuld,
Maar zij die Haar niet volgen komen om door Haar gebrul
Wanneer zij brult knappen hun oren,
Dan breken de ramen,
Een grote uittocht uit de stad

Zij leidt hem tot het rode zicht,
Het rode pad uit de stad,
Tot bossen zal zij hem trekken,
Tot de wildernis zal zijn eer uitstrekken
En kroont zijn hoofd met kennis,
Vurig zal zij hem aansporen tot goede werken
Deze stoffen zijn te intens om zomaar door elkaar heen te klutsen. Dat kan scheikundig gezien helemaal niet. Daarom is er de subtiele energie, de dunne draad over het ravijn. Wat weet de mens van electrische wetten van de hemel ? De mens moet weer een ontmoeting hebben met de hemelse electricien, en weer een hemelse electricien worden. Boek 3 van de drager van de vur zegt :

De struiken omsingelen de stad en vallen het binnen,
Zij doorsteken de ramen, en doorsteken dan de poppen,

Zij zijn allen planten

Kennelijk kennen de planten de energie wetten beter dan de mens. Zij gaan veel voorzichtiger en zorgvuldiger met het leven om dan de mens. Hun communicatie systemen zijn ingewikkeld, subtiel, verborgen. Zij doen alles met omwegen, omdat zo de natuurlijke trajecten tot hun recht komen. Zij kennen deze processen. De stad is overmoed, tegennatuurlijk.

Boek 3 :

Door de ondergrondse tunnels van de stad kon hij uiteindelijk uit de stad ontsnappen. Hij rende de rode hei op.

Dit betekent dat er alleen een weg uit de stad is tot de wildernis, als we de stad verdiepen. De vur noemt de wereld onder de stad 'het mijnwoud'. 'En zij leven in de bossen van het mijnwoud, de wereld onder de stad. Zij zijn de moeilijk opvoedbaren. (…) Zij wonen in de versjes van gerijmde boekverzamelingen. Zij hebben hun dierbaren gevonden in berijmde gezangen en de oude schoolboeken, waar zij de bewakers van zijn. Zij zijn de bewakers van de oude dialecten.
Zij zoeken naar de oude sagen en fabels van het mijn.

Hier in het mijnwoud, waar het holle heerst,

Hier in het mijnwoud, waar de bomen hol zijn,

waar de vorst raast,

maar een magisch vuur brand van binnen,

en een magische lekkernij vult de magen,

Hier in het mijnwoud

(…)

Hij heeft altijd honger, maar het voedsel bereikt nooit zijn mond. Zijn woorden komen ook nooit aan. Hij spreekt wel, maar niemand heeft het ooit kunnen horen. Hij heeft nog nooit iemand aangeraakt, en niemand heeft hem ooit kunnen aanraken. Hij is nog nooit pijngedaan, en kan een ander ook nooit pijnigen.

Jij bent altijd op weg. Nu ga je dan weer naar de oude filmzaak, maar je komt nooit aan.

Ik kan niks voor je doen. Ik smelt altijd weg.

Zelfs als jij in de spiegel kijkt, zie je niks, alleen andere dingen.

Nu staan dan drie voor jouw storm. Waar zal het hen naartoe nemen ? Zij hebben honger. Jij wil hen naar het holle nemen. Zij hebben de stem van de storm nog nooit gehoord, en nog nooit beluisterd.

Het regent, siroop om te verzachten, maar om de honger te brengen. Zij zijn op weg naar het holle, zulke diepe putten, de teilen van ivoor.

Ik bevond mijzelf op de rug van het Grote Misverstand, een vis in de hemelen.

Die kusten zijn te ver om te bereiken.

Hier vechten de oude dialecten. Hier strijden de woorden, de uitgangen en de talen om de voorrang en de eer.

Oh, hoe gij het klei der aarde veracht hebt, en hem tot een vloek hebt gebrouwen. Maar nu zult gij zelf tot een vloekwoord worden. Gij zult uzelf tot eeuwige schrik zijn. Dan zult gij de aanhef niet vergeten.

De oude dialecten, de oude doolhoven en dwaalhoven zullen de oude oorlogen ten ruste brengen.'

Je hebt een slapende 'jij' en een wakende 'jij'. Ze weten niet veel van elkaar af, en dat is maar goed ook. Zo kunnen ze elkaar helpen, niet als ze aan elkaar geplakt zouden zijn als een siamese tweeling. De slapende 'jij' leeft in een heel andere droomwereld dan de wakende 'jij'. Voor de slapende 'jij' slaapt de wakende 'jij'. Er is maar een hele dunne draad die hen verbindt. Daarom zegt de vur in boek 89 : 'Het grote altijd is een dunne draad hangende over de rivier, Zij die zoeken zullen niet vinden.'

Dit is het geheim van het eeuwig leven, van het grote altijd. De dunne draad tussen alles in. Gedenkt de spin, het spinnedraad. Zo bouwt de spin zijn wereld, een heel slim beestje. Als de draad dikker zou zijn zou het niet werken. Dan staat er : 'Het grote nooit zit op de troon, Regerende met ijzeren stok.' Het vaste, het zekere, het directe, is heel aantrekkelijk voor het vlees. Het vlees wil alles bereiken door grof en lomp geweld, door vaste bruggen, door snelwegen, asfaltering van de natuur enzovoorts. Hup, grote truck neerzetten, en pompen maar. Dat is het vlees. En zo zul je dus nooit iets bereiken. IJzerdraad werkt. Het is veel te dik. Je kunt de mens niet beheersen met een ijzeren stok. Spinnendraad is veel sterker. Daarom is degene die op de troon zit met al zijn ijzer het grote nooit. Want zo werken dingen immers niet. Het is een karikatuur. Hij zal door zijn vleselijke geweld en zijn vleselijke directheid langs het doel heenschieten, uit de bocht vliegen. Nee, het grote altijd is een dunne draad hangende over de rivier, zegt de vur, oftewel het spinnendraad. Daarom noemt de vur in boek 2 ook het belang van het spinnengif, als een spinnenmedicijn :

19. In hele lage doseringen dient het als een medicijn. Het is dan goed gif. Wij moeten in ieder geval voldoende tegengif hebben om hier tegen bestand te zijn.

20. Wij kweken daarvoor bepaalde spinnen, die wij dan melken voor hun gif. Maar ook dit gif mag niet genomen worden in te hoge doseringen, omdat dat verlammingen kan brengen.
21. Voorzichtigheid is de moeder van de waarheid.

Blijf dus zelfs ook weer voorzichtig met het spinnenmedicijn, met het spinnendraad. Blijf voorzichtig met de honger, zodat je geen extremist wordt. Ook de honger zelf moet getoetst worden, want er is ook weer valse honger. Er is dus ook vals geduld. Dan kun je denken aan bijvoorbeeld onverschilligheid. Leer dus werken met het spinnendraad, maar leer ook te doseren. Blijf het toetsen. Er zijn ook valse spinnen. In ieder geval gaat boek 2 over door het minderen het allesverwoestende, allesverslindende varken van het vleselijke te overwinnen. Het natuurvolk diende zo een medicinaal gif toe van de spin aan de kinderen. Het was een zinnebeeldige droom. De kinderen moesten het geheim van het spinnendraad kennen.

hoofdstuk 57. het geheimenis van de sneeuw

De hongerkern of geduldkern, de kern van het minderen, trekt ons als een storm naar binnen, naar onze eigen innerlijke wereld, als een onthechting. Alles buiten ons bevriest. We kunnen denken aan het verhaal van de tovenaar van Oz waarin het meisje met een storm wordt meegenomen tot een hele andere wereld, de wereld in haarzelf die vergeten was, verloren was geraakt.

Door de storm komen we tot de hemelse belasting, stelt de vur, om de prijs te betalen, wat in principe gewoon een soort hemelse verzekering is. Er wordt een communicatie tot stand gebracht, die de mens mag verdiepen. Belasting betalen is dus ook dingen inhuren en met dingen communiceren. Het is een communicatie systeem tussen jou en de hemel. Zie boek 36.

De boodschap van de stormbloem is de naaktheid, stelt boek 119. De naaktheid is het beeld van alles loslaten, zodat alles ontmaskert wordt, en er openbaring is. Er zijn verschillende wapens in de vur, natuurverschijnselen, om het proces van de geduldkern te beschrijven. Het heeft een scheppende almacht. Zo wordt het ook beschreven als de nacht van ijs, als het donkere ijs. Hier moet de mens dus doorheen. Anders zou de mens tot kool verbranden.

De naaktheid in de natuur is geen daadwerkelijke naaktheid, want de mens wordt ook bedekt met modder, oftewel met de moeder aarde, om de mens verborgen en gecamoufleerd te houden. Daar gaat boek 12 over, de naaktheid. Het is een zwakke plek om over de mens te regeren. Het zijn verhalen, en we weten allemaal, ook vanuit de bijbel, dat hemelse zwakheid sterker is dan de sterkheid van de mensen. Dat is met veel dingen zo. De mens heeft een rechttoe rechtaan taal gemaakt, maar alles gaat met omwegen. Het is daarom beter dat deze tegenstelling er is, dat het bestaat, anders zouden we nog nergens komen. In de hemel worden dingen niet zomaar van ijzer gebouwd of met steen en cement. Nee, dingen worden met elkaar verbonden door spinnendraad, zo dun, maar zo sterk. Dingen weten niets van elkaar, als een grote slaap, maar dan is er die hele dunne dromendraad tussen hen, en dat is genoeg. Zo kunnen er ook geen ongelukken gebeuren. Het mag niet te dicht bij elkaar op de lip zitten. De hele dunne draad is genoeg, en sterker en wijzer dan het ijzer der mensen. Zo wordt er in de hemel gebouwd, zo worden ravijnen overbrugd. Boek 113 zegt :

Nachtplanten, zij nemen het hart in,
Niets duisters kan hen tegenhouden,
Zij komen vanuit de nacht tot de ochtendrivier,
Het water stroomt sneller,
Zij maken hen los die verstrikt zijn in het zeewier
Ik schiep u in een wonder,
Opent uw ogen

De nachtplanten hebben het nooit verstaan,
En het zeewier heeft het nooit geweten,
Zij gaan alleen in cirkels,
Maar zij komen nooit aan
Zij draaien om alles heen,
En komen steeds dichterbij,
Maar zij zullen het nooit aanraken,
Het is alleen om te bekijken
Oh nachtplant, wonder van het bestaan,
Het zeewier zal altijd ontkennen,
Oh nachtplant, het ijzer van het hart komt u altijd binnen,
Maar u raakt nooit aan,
Nog steeds bent u het wonder van het bestaan
Oh nachtplant, zee van de eenzamen,
Groeiende zo diep,
Nooit zult u het geheim aanraken,
Maar voor altijd dichterbij komen,
Het omcirkelen van het wonder
U greep diep, en alles wat u nam was het zachte,
Oh, honing in een holle boom,
In de nacht schiep u deze grote droom,
Uitgezonden om harten te verzoeten en te genezen
De nachtplanten hebben het nooit verstaan,
Het zeewier heeft het nooit geweten,
Zij gaan alleen in cirkels,
Maar zij komen nooit aan
Zij leven alleen in hun eigen verhalen

De planten zijn heel voorzichtig, veel voorzichtiger dan mensen. Ze bouwen met hele fijngevoelige draden, en de wind brengt hun boodschappen over. Ze roepen het niet van de daken, doen geen huis-aan-huis. Ze hebben maar heel weinig kennis, en toch is het meer dan de grootste kennis der mensen. Dat komt dus omdat ze voorzichtig zijn en niet met vooroordelen bouwen. De werelden van de mensen zouden instorten als ze eens zouden stoppen te bouwen met al hun vooroordelen. Dan zou er ineens heel weinig overblijven, maar genoeg om de nachten van ijs mee door te komen. Het grootste deel van 's mensen kennis is het vooroordeel. Maar de planten zingen alleen hun eigen lied. Ze komen op televisie om hun liederen te zingen, en er valt geen speld tussen te krijgen. Dit is het. En dan zijn ze weer weg. Het zijn kunstenaren. Ze leven langs alles heen, en dat is maar goed ook. Ze hebben hun eigen wereld, hun eigen regels. Ze hebben niks te maken met de regels van mensen. De mensen drijven elkaar totaal gek met hun gedoe. Maar dan mag je vluchten tot de vur, tot de natuur, die veel hoger is dan de mensen. Wat is een mens ? Een zucht. Het is een groot kruis, die mens. Ik kan me geen belachelijkere vertoning indenken dan de mens. Ik ben liever bij de dieren en bij de planten. Ik ben liever bij de verhalen, en dan is er nog weleens een hemels wonder dat het kruist met de mensenwereld, maar zijn wij mensen ? De mens is slechts een beeld ergens van, een metafoor. Het zit allemaal veel dieper.

De belachelijke mens die maar niet wil leren. Grote schrokken, grote brokken, Billie en Bessie Turf, altijd maar meer, en het stopt nooit. Als je denkt dat ze veranderd zijn zit er altijd wel weer een addertje ergens onder het gras. Pas maar op. Bouw als een spin, zorgvuldig je webben. Wees gevoelig als de prinses op de erwt. Dan pas ben je een echte prinses of prins. Wat heeft de mens zichzelf toch bedrogen. Je komt er niet doorheen met de mensen. Tegen leugens kun je niet op. Er moet veel meer gebeuren. De mens moet het ergens anders vandaan halen.

Je kijkt naar de mens en ziet dat het een karikatuur ergens van is. Diep, diep in de nacht, daar verdraaid alles zich. Daar is het kruis, en dan draait alles om je heen. Zoveel gezichten die willen eten, veel eten, veel liegen. Het is een karikatuur ergens van. In de hongerkern begint alles te draaien. En je draait zelf ook. Je wordt in een storm opgenomen. Zij luisteren niet naar het geestelijke. Jij luistert niet naar het vleselijke. Zij willen meer, jij wil minder. Hoe meer zij willen, hoe minder jij wil. Het is een soort rem. En remmen hebben we nodig, anders vliegen we uit de bocht. Denk je eens in als we geen remmen zouden hebben.

'Wat een spelbreker,' zeggen we dan als een mens ons een oor heeft aangenaaid, ons heeft bedrogen of misschien zelfs gekruisigd. Soms hebben we dan het gevoel dat we helemaal terug naar start moeten, of dat we niet eens meer leven door die persoon. Maar je weet dan diep van binnen, dat het een rem is, en een wisselspoor, want je wordt zo wel op het rechte en diepere pad geduwd, een beter plan. Het is natuurlijk niet goed te praten, en we mogen er niet te gemakkelijk over denken, vooral ook niet als een ander het overkomt, want mensen zijn daar ook nogal goed in. Mensen nemen elkaar vaak niet serieus, zijn egocentrisch, onverschillig, zodra het om andermans leed gaat, en dan meten ze ineens met een hele andere maat. Maar alle dingen zullen medewerken ten goede. Soms zie je het niet, en overzie je het niet, maar het is wel zo. Dunne draden tussen de dingen, heel dun. Soms denk je dat niemand je verstaat, terwijl je al zo lang roept. Er is maar een hele dunne draad en vaak zien we die niet. Er wordt op ons gelet. We zijn ergens aan verbonden. Met een dunne draad. Dikker zou fataal zijn. Het verdunt, het hongert, opdat de andere werelden doorkomen.

En mensen zijn ook zo laf. Ja, het is lafheid om altijd maar met mensen om te gaan, alhoewel er kruispunten mogen zijn. In een spinnenweb zijn ook kruispunten, maar niks is overmatig. Je balanceert op een dun draad. Durf voor jezelf op te komen, en durf het goede te spreken. Laat de mensen om je heen weten dat je niet besmet wil raken. We zijn allemaal zo bang voor besmettelijke lichamelijke ziektes, maar wat over de besmettelijke geestelijke ziektes, de zonden ? Dat kan ook een grote ramp betekenen als we overal zomaar inspringen. 'Kijk daar staat weer een karretje. Hup naar binnen. Lang leve de lol.' Maar vraag je eerst maar eens af van wie het karretje is en waar het naartoe gaat. Onderzoek eerst maar eens waar het karretje vandaan komt.

Als je iets moois hebt gevonden, met wie wil je het delen ? Waarom paarlen voor de zwijnen werpen, waarom je schuilplaats verraden ? Als je een nieuwe wereld hebt gevonden na het vele bruggen bouwen, waarom dan teruggaan ? Heb je niet genoeg sporen achtergelaten ? Moet het dan niet gewoon een keer afgelopen zijn ? Laat het een draadje zo dun zijn als spinnendraad wat je hebt achtergelaten, wat jou nog met de oude wereld verbindt.

Boek 1 zegt :

Paarden van vuur in de lucht,
De geur van kermis overal,
Zij zijn gekomen met zoveel soldaten,
Rijs op in de lucht, zeg al uw moeders vaarwel
Hij kan niet komen waar je bent,
Vriend, ik zou niet tot je liegen,
Ik weet dat je ook met dit trauma vecht,
Het is een oorlogs-trauma,
Ik was daar, en ik zag je
Waar zou ik zijn zonder een goede broek ?
De viooltjes maakten het voor ons,
Zij lieten de honing er doorheen glijden,
Zij brachten ons door bos en woestijn,
Volg hen naar de rivieren en de watervallen,
Ze zullen hier maar één keer zijn
Het schip was belast met deze tragedie,
Toen het donkerder werd stierf de kapitein,
In de dieptes van de nacht,
Het veranderde hun zicht op de wereld en de woeste zee,
Het veranderde de manier waarop zij de tragedie behandelden
Ja, het witte lijden heeft tot mij gesproken, het is onsterfelijk tot mij,
En je weet niet wie de waarheid spreekt en wie niet,
Deze herinneringen, vliegende voor zijn gezicht
Niemand kan deze vrouw begrijpen,
Niemand kan haar voetstappen volgen,
Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand
En boek 105 zegt :

Ik was maar een droom,
Nu sijpel ik weg,
Zij die mij volgen zullen alleen wat appels vinden,
En wat verhalen,
Om de dag door te komen

Ook het eeuwig evangelie spreekt over deze waarheden :

Joringel 7

7. sterkte als een zilverkruis, als dunne draden in mijn ziel.
8. Geen reus kon mij pakken, 'k blijf steeds hopen op u.
9. Dunne draden in mijn ziel, zilv'ren wachters in de verte staan, dunne draden, geen kracht om te vechten, duist're liederen voeren hier de boventoon, op het schip van spinnenwebben, door 't woud van diepe rivieren.

11. U neemt mij mee, tot duist're waat'ren, steeds weer gelden andere wetten. Is dit dan wat ik verdien, al die duisternis, het klagen maakt mijn oog zo moe. Ik heb geen kracht, ik ken alleen uw kruis, alleen uw wonden.
12. Heer, geef mij niet over. Wees dichtbij me. Wees mijn kracht en mijn schild, mijn pantser. Spinnenwebben hebben mij omgeven. Heer, kom thuis in dit tweede huis. Laat mij slapen, sluit mijn ogen voor eeuwig, ik kan het niet meer geloven, ik kan het niet meer dragen, sluit mijn ziel. Uw maaksel is in diepe paniek, waar handen haar breken, ze kan het niet meer, ze glijdt weg, de nacht is haar tot omhulsel.
13. Laat uw kind niet verloren gaan. Geef haar nu nieuwe dromen, en maak haar tot een hertenkind door de morgen bemint. In zilvergrijze nachten, ze zwemt door duist're grachten, ontdaan van haar krachten, zinkt zij naar ongekende dieptes.
14. Vissen des hemels nemen haar mee, tot het droge achter een grote zee. Aanschouw uw redder, vergeet het niet, in 't spinnenweb vond zij een weg in haar verdriet. Spin des levens, de dood achtergelaten, rozen van genade na een bitt're nacht.

Hier worden de spinnedraden van de honger ook het zilveren kruis genoemd.

Hermitaten 34

1. Het zicht is als een spiegel. De witte spin heeft gestoken, om beminden tot de mystiek des Heeren te brengen. Als witte sneeuw kende de Heere u, hen die Zijn paarlen dragen. Het schuim van rozen droegen zij als het schuim der rozenwijn.
2. Kostelijke ambachten des Geestes, als platen in zijn boek, hebben de webben reeds geweven, het spiegelende zicht.
3. Hij die de harten schiep, heeft u zijn doornenkroon gegeven, als spiegelend zicht in uw hoofden geweven. Zij droegen de helm, die mannen van zilver. Nu draagt gij 't ook, nu jaagt dan de dood geen angst meer aan, het spiegelt alleen die kostbaarheden van de Heere diep binnenin.
4. Het raakt je niet meer aan. Gij hebt immers het ijs als uw meester, na lange dagen van sneeuw.
5. Het spiegelend zicht, door je hart bemint. Je hebt niets meer te vrezen. Alles is er al, het moet alleen nog ontdekt worden.
6. Is er een wereld buiten mijzelf ? Ik ben toch altijd binnen.
7. Ik kom niet buiten, het is alleen de weerspiegeling. De echo van mijn hart te volgen, buigt en splitst in de wind. Ik kan alleen maar komen tot Hem die mij bemint.
8. Ik ben dan in ketenen, ik ga dan gebukt door het leven. Ik rouw er niet meer om, 't is maar voor even, een weerspiegeling binnenin. Als ik het heb gevonden is het afgelopen.
9. De wond blijft klagen, totdat het is verbonden.

35.

Niet Rouwen

1. Ik heb iemand gestoken als een spin. Het was nog wel iemand die ik beminde. Zo rijk, paarlen aan de polsen, zo arm, voeten bloedend in de sneeuw.

2. Ik heb iemand gestoken als een spin. Ik spoot mijn gif zo diep, ik weet niet of het ooit nog naar boven zal komen.

3. Het was nog wel iemand die ik zo beminde. Ik werd beschuldigd van haat. Ik heb niet lang meer te leven.

4. Treur niet om mij, ik ben er geweest. In 't graf van Christus ben ik aangekomen. Waar slangen des hemels rouwen in de kou. Het vuur van haat werd Hem dan aangerekend.

5. Maar Hij opende alleen maar deuren, heeft de kindekens uitgeleid.

6. Hij stak hen als een spin, allen die de deur blokkeerden. Netjes had Hij om doorgang gevraagd.

7. In 't graf van Christus ben ik aangekomen. 't Is hier doodgaan voor een sleutel, gekruisigd worden om een kinderhand te bereiken.

8. Zachtjes leid ik hen tot veiligere paden. Maar 't verleden roept nog steeds : Kruisigt hem.

9. 't Is hier sterven na de dood, als een vuur van gif en liefde. Rouw niet om mij, als de naald van de koning mijn hart bereikt heeft, ben ik voor eeuwig vrij.

10. Rouw niet om mij. Rouw liever om uzelf, gij gebondenen. Ik zet de kindekens vrij.

11. Het schuim der wijnen drink ik, in 't schuim der rozen zwem ik, waarom zoudt gij dan rouwen ? 'K heb het graf van Christus gezien, ik heb iemand gestoken als een spin, iemand die ik beminde.
12. Rouw niet om mij, maar steek hen die poorten dichthouden, die kindekens misleiden. Rouw niet om mij, maar opent de poorten en laat hen vrij.

Hier zien we dat de sneeuw ook een beeld is van de spinnedraden van de honger. Welk verhaal wordt er verteld als het sneeuwt ? Dit verhaal. Wij mogen de sneeuw als zodanig ook leren kennen. Het herbergt een nieuwe wereld, aan elkaar geklonken door de sterke draden van geduld. De sneeuw spreekt : Oh, mindert toch, zolang het nog kan. Oh onderzoek en ontdek toch, en doe afstand van uw snelle vooroordelen, opdat zij u niet laten vastgroeien. Oh, kom toch tot de sneeuw, en houdt haar in uw hand, opdat gij leeft. Het vuur zal tot de dwazen komen, maar in de sneeuw zal uw tong verlichting vinden. De overmoedige tongen der dwazen zullen branden, hun grijpgrage handen zullen eveneens branden, en wie zal het vuur nog kunnen doven ? Och, komt toch tot de sneeuw. Hoort toch naar haar roepstem. Ook het geld wat zij hebben gemaakt zal branden, en al hun afgoden, maar zij die het pad van sneeuw vinden zullen hieraan ontkomen. Weest u innig verrukt wanneer u nog een hand vol sneeuw vindt in deze dagen, want zij is zeer zeldzaam. Luistert toch naar haar, terwijl de dwazen steeds dover zullen worden. Het is misschien de laatste keer dat zij nog spreekt en de laatste keer dat gij haar zult kunnen horen. Zij zal hier maar één keer zijn.

Dit is al wel eens eerder gezegd. Deze woorden zijn oud, zeer oud. Het is al in de geschiedenis. De mensheid is de streep al over gegaan, en daarom moet de mens terug. De schat ligt in de geschiedenis, maar zij is duur, zeer duur. Het kost u alles. Weet dat de sneeuw haarzelf niet als een goedkope hoer verkoopt. Gij mocht eens in de gevangenis raken waar gij door haar geteisterd wordt totdat gij al uw schulden hebt betaald. Och luistert nog naar de dienstknechten die zij heeft gezonden, en de mannen van zilver.

De Nieuwe Handelingen II
19:10 Laat uw sieraad dan van binnen zijn. De stilte van een vrouw is dan haar sieraad, en zij die tranen hebben en daarbij de tranen der profeten dragen, hebben de sneeuw Gods als sieraad.

Hermitaten
3:14 Laat haar Verstand uw sieraad zijn, en haar Wijsheid u omhullen. Zij heeft bliksem in haar ogen, met de sneeuw als haar mantel.

21:24-28 De Heere doet dan Zijn grenzen kennen. Ook heeft Hij zijn tijden en seizoenen en hun grenzen vastgelegd in de sneeuw. Ziet dan toe dat gij acht op Hem geve als op een lamp. Ben ik dan gekomen om u te laten verdorren ? Zeer zeker niet. Laten de dorren elkaar verdorren. Ik ben gekomen om woorden van leven te spreken, als apostel en dienstknecht des Heeren. Ziet, het zwakke is dan tot de tuin des Heeren gekomen als zaad van sterkte. Ik draag dan de wonden des Heeren in mij als schilden.

24:1-3 Zij vonden elkaar in naaktheid, toen ze alles lieten vallen, en bedekten elkaar met wat het bos voor hen losliet. Zij vochten met leeuwen en verloren hun verdriet. Zij waren koningen van de wildernis. Zij vonden het kruis in oeroude tijden, gewikkeld in sneeuw, dat wat de hemel voor hen liet vallen.

De Nieuwe Openbaring 5 zegt in hoofdstuk 3 :

Moeder, die tranen zijn zo duur, kostbaarder dan goud, draaien ze mijn maag om. Moeder, die lied'ren zijn zo zoet, als stille regen komen zij. Vader komt nog thuis vanavond, en de Karazuur. Mijn lieve is er weer, met sieraden van de wind en de sneeuw, komt tot allen die haar beminne. Liefde als een vuur, als de roze karazuur. Ik durf niet meer te kijken, vader komt vanavond nog thuis. Moeder staat voor 't venster. Zij staart me aan. Kan ik nu alles vergeten, nu zij het licht heeft uitgedaan. 'T is bijna nacht, ik ga slapen, of is het al weer tijd om te ontwaken. Metensia als de zon in schone velden. De Karazuur wacht stil, daar waar het altijd stil is. Vader komt gauw thuis, de regen valt al. Ik hoor de deuren van de schuur. Nu zijn ze dicht, klaar voor de nacht. Metensia, zij staat op wacht. Haar dier heeft ons meegenomen. Ik heb het echt gezien. Of zijn dit gewoon vreemde dromen. Moeder, heb jij het ook gezien. Of is ze nog niet hier. Er staat een bord voor haar op tafel, en voor de Karazuur, het vlees van hen die haar haten.

De bliksem slaat steeds in. Is het uw Geest of de nieuwe morgen, voedsel voor de Karazuur. Gods engelen zijn daar, als landbouwers der hemelen. Welke planten schieten op uit de akker. Ik laat dit huis maar eens weer los, mijn haren zijn wild, moeder, de krachtige beminning, de tempel in de honingraat. Wie staat op de loer. Wie lokt ons nu, in dit heilige uur. Wie maakt woning in ons, en waar maken wij woning. Of ben ik maar alleen, tussen de distels van het veld, zonder de kleur van een kroning, zonder huis, zonder woning, gegrepen door een dier. Wie maakte mij, waarom ben ik hier. Waar kom ik vandaan, waar ga ik naartoe. Ben ik wel wie ik denk ik ben, of ben ik iemand anders. De Karazuur komt naar mij toe, dan lopen dingen toch anders, en schijnen anders te zijn. Kan ik mijn gedachten nog wel vertrouwen, ik leg ze stil in God.

De vur zegt in boek 44 :

In haar taal hebben ze allen een plaats,
Totdat de rode sneeuw het raadsel openbaart,
Rode drop om het verstand te genezen

Boek 47 :

Ik ren door de paarse sneeuw tot de woestijn,
Dit zijn vergeten paden,

Het gaat dieper en dieper, door in en uit,

Het groeit op de markt als een vreemde vrucht,

Als een televisie, reflecterende het onbekende,

Waar het geheugen de verslaving is

Boek 1 :

Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid, de lelie, drijvende op de waterstroom,
drijvende op de waterdroom
Ik wacht op het schip.
Neem me op, neem me mee met jou,
Naar een plaats van witte sneeuw en dauw,
Ik wacht op het schip,
Langs satijnen voorhangsels
Boek 19 :

Maar soms kwamen de herinneringen terug,
als grote oorlogen.

Het weefde de dimensies door elkaar, en bouwde een nieuwe wereld.

In mijn hoofd brokkelde het allemaal af, alsof het nooit door kon komen.

Ik zweefde tussen twee realiteiten. Niets kon ooit echt worden.

Er werden gewoon werelden overheen gebouwd.

Fragiele draden door mijn hoofd. Het is achter glas.

Zoveel dromen springen kapot wanneer het langskomt.

En men weet nooit wanneer het komt,

maar de pijl maakte alles anders …

Mijn hart sterft de hele tijd, totdat ik de rode lijn weer zie,

en het grijze wegvaagt,

En dan slaapt de stad,

bedekt onder sneeuw.

Tussen de prachtige bomen staat ze,

met prachtige struiken,

totdat ik afbrokkel

Het rode is de meerzijdige realiteit, wat uiteindelijk door de sneeuw wordt opgewekt, als rode sneeuw. Het is de verhalende, poëtiserende kracht, verdiepend en verzoenend. Telkens zullen dingen dus weer rood gaan kleuren. Dat is een hemels teken, als de opkomst van het morgenrood. Je hongert voor het bruggen bouwen, voor de uiteindelijke komst van de rode sneeuw.

hoofdstuk 58. rode sneeuw in de zomer

De mens zit vastgeklonken door de machten van ijzer. Alles is verdicht, of toch niet ? Alleen door het minderen kan de mens aan deze macht ontkomen, waarvan het spinnendraad een beeld is, en de vallende sneeuw. Boek 69 van de vur, het ijzer, spreekt :

Hebt gij gezien hoe de ijzeren wachters vrouwen grepen op hun schepen en hen verkochten ? Hebt gij gezien hoe zij donkere vrouwen in gevangenschap en slavernij lieten gaan ?
Hierop rust mijn toorn. Ik was erbij, toen de muur van ijzer werd gebouwd.
Ik heb hun schepen zien komen en gaan, en Ik heb vele schepen laten zinken.
Oh man, waarom waant u uzelf hoger dan een vrouw ? Waarom waant u uzelf sterker ? Waarom kijkt u neer op de donkere vrouw, en gebruikt haar als een slavin of zelfs lager ?
Uw ijzeren staf zal uit uw hand genomen worden.
Er is een dag waarop de Vur tegen het ijzer komt.

We weten allemaal wat er gebeurde. De medemens van de natuur ging in slavernij een paar eeuwen terug. Het probleem is dat dit nooit is gestopt. De natuurmens wordt nog steeds vervolgd. Toen de kerk met de charismatische beweging shamanistisch werd en de christen werd tot 'natuurchristen', toen ging de gedeformeerde kerk haar vervolgen. Zij mochten niet afsplitsen. Zij moesten in de kerk blijven. Ze mochten de natuur niet in. Ze mochten god niet ontmoeten, geen geloofsbeleving hebben. De gedeformeerde kerk was immers zelf god. Alleen de gedeformeerde kerk mocht spreken. In boek 94 is de vur hier heel duidelijk over :

'Er kan geen ijzer met handen gebroken worden. Het is een puzzel.'

Vandaar dus het spinnendraad, het beeld van het hongeren, van de omwegen, die overigens zeer vast zijn. Er is namelijk ook een hemels ijzer. En het wachten op de sneeuw is om geduld te leren. Dat is een grote oogst.

Wat gebeurde er precies ? De vur is hier heel duidelijk in in boek 83, de schedel. Dit werpt nogal wat licht over het nogal wazige boek 69, en de wazige geschiedenis van de slavernij van de medemens in de natuur. Kennen wij die geschiedenis ? Miljoenen afrikanen werden over de oceaan verscheept tot america, waar ze moesten werken. De reden ? Ja, een zeker bijbelvers. Slavernij werd in de westerse bijbel verheerlijkt, omdat ze alles letterlijk hadden vertaald, en het niet symbolisch hadden gelaten zoals in de hebreeuwse, aramese en griekse grondteksten, die overigens het egyptisch als moedertaal hadden, wat ook weer in de context lag van het sanskriet. Oh, gij geleerden, hebt gij u nu zo selectief gespecialiseerd dat gij de context uit het oog bent verloren, de samenhang, het diepgaande generalisme ? Wat is een geleerde dan ? Maar goed, wat bijbelteksten uit het westen, die overigens totaal uit hun context waren gehaald en te selectief vertaald, gebruikten ze om de slavernij van de donkere medemens goed te praten. Het ging allemaal om handel, om geld. Het was een markt. Maar waarom zijn mensen zo dom dit allemaal te geloven, dat dit allemaal kan, zoals ze ook zo dom zijn om te geloven dat je dieren kan eten. Daar hebben ze ook weer bijbelteksten voor, die ook weer verkeerd zijn vertaald. Dus dan moet je je leven bouwen op een boek wat door mensen is gemaakt, en wat je vervolgens helemaal verkeerd uitlegt ? Zeer riskant. En handelslieden hebben ook nog eens vaak geen geestelijke opleiding gehad. Daar hebben ze geen tijd voor. Ze zijn te druk bezig met het handelen, en teveel leren zou misschien roet in het eten kunnen gooien en hun markt ontmaskeren en dan zijn ze blut. Moeten ze een ander vak leren. Nee, ze wilden het de gemakkelijke weg.

Maar goed, dan kijken we naar boek 83, de schedel, en dan zien we wat er hier gaande is. Het boek gaat over Hannah, de moeder van Samuël. Hannah zorgde ervoor dat haar zoon, Samuël, al heel jong een geestelijke opleiding kreeg. Zij was een vrouw van de wildernis, een natuurvrouw.

1. In een zwart gevlekte grot ontwaakt Hannah. Sinds ze de zwarte leeuw doodde kon ze alleen nog maar slapen. Nu rent ze door het oerwoud om haar stam het grote nieuws te vertellen. Deze zwarte leeuw had hun verstand zo lang gemarteld. Het was een gedachten-eter, en wanneer hij delen van hun verstand wegvrat, dan was de horror oprijzende in hun lichamen, tragedie na tragedie. Ze wist niet hoe de terreur rees achter de berg van de zwarte leeuw. De zwarte leeuw had zoveel welpen voortgebracht. Ja, de stam van Hannah wist niet welke horror wachtende was sinds de zwarte leeuw was gedood.

Het wordt hier duidelijk dat er zwarte leeuwen zijn, al dan niet symbolisch, machten, krachten, verborgenheden, die de mens kortzichtig houden, zwaar selectief. Ze houden de mens dus in het vleselijke.

2. Het ras van zwarte leeuwen was in grote rouw sinds de dood van hun vader. Ze lieten hun gehuil horen in hun verborgen plaats in een donkere grot achter de berg. Niemand wist van hun bestaan af, want hun vader ging altijd op jacht, en bracht het vlees naar hun geheime plaats. Nee, zij verlieten de grot nooit, sinds er teveel gevaren waren voor de welpen. Maar sinds ze waren opgegroeid en hun vader was gedood, moesten ze hun grot wel verlaten. Zij konden ruiken wat er gebeurd was, en zij konden ruiken wie dat allemaal had gedaan, zij die wezen van hen had gemaakt in hun eenzame en koude jaren : Hannah. Ze konden de patronen van de bloedslijn ruiken, en zij hadden gezworen niet te rusten of eten voordat zij haar naaste stamgenoten hadden gedood. Hannah zelf zou naar hun grot genomen moeten worden … levend.

Als we in oorlog zijn tegen het vleselijke, en dit is hele symbolische taal, dan moeten we weten dat het vleselijke ook een eigen wereld heeft met families, met kinderen en hun ouders, dus dan krijg je allemaal dit soort tafereeltjes. Je hebt een bepaalde macht van het vleselijke over je leven verslagen, of over het leven van anderen, en dan gaat het nageslacht van het vleselijke, het overblijfsel, wraak zoeken. De oorlog tegen het vleselijke is dus een zware oorlog. Je vecht tegen clans. Het vleselijke bestaat uit gestructureerde organisaties met hun eigen regeringen. Het is dus allesbehalve simpel.

3. Het was de grootste slachting waar Hannah ooit mee geconfronteerd werd, de dag dat de zwarte leeuwen naar haar stam kwamen om haar naaste stamgenoten af te slachten. Die dag was Hannah naar een ander gebied. Een schedel was gemaakt van zeldzaam gesteente : het gesteente van slavernij, en het beschermde de bezitter ook tegen elke vorm van slavernij. Maar sinds de schedel was gestolen, moest ze het vinden. Ze keerde terug tot haar stam zonder de steen, om het lot van haar stam te ontdekken. Toen ze tot een zekere wigwam kwam stond daar de leider van de zwarte leeuwen plotseling in de opening. Ze werd op haar hoofd geslagen als door ijzer of brons. Ze namen haar toen naar het hol van de zwarte leeuwen in hun grot achter de berg.

Ze werd op haar hoofd geslagen als door ijzer. Dat kan symbolisch zijn of letterlijk. In welke zin waren de zwarte leeuwen al menselijk ?

4. In het hol van de zwarte leeuwen ontstond weer een gevecht met Hannah die niet opgaf. Ze slachtte twee zwarte leeuwen, maar was zwaar gewond. Ze moest naar de rivier om haar wond te wassen, maar daar waren de zwarte leeuwen ook. Alles wat ze nu nodig had was de schedel van slavernij.

De schedel, het hoofd, is in de oude talen een beeld van het begin, de oorsprong, wat een studie inhoudt over wat slavernij nu precies is en inhoudt. Hoe is het allemaal gekomen ?

5. Zij vond de schedel, maar alhoewel ze er weer vanaf probeerde te komen, vond deze steen een weg dieper en dieper in haar hart. Ze ontdekte meer en meer wat een hoge prijs ze voor de steen moest betalen, en ze kon er niet meer van ontsnappen. Ze was voor altijd de slaaf van de steen geworden.

Wat gebeurt er als we komen tot het begin, tot de oorzaak, de bron ? We worden misschien verlicht door wijsheid. We hebben nu inzicht, als een ontmaskering, en dat laat ons niet meer los. We hebben de pijn van de ander ervaren, en het is te sterk, het roept, en dan zijn we gebonden aan een taak. We kunnen in die zin niet meer terug, want we hebben het gezien. Dat gebeurt bijvoorbeeld ook als je door je studie en persoonlijk contact met de natuur ziet hoe stadmensen van de markt de lichtgelovigen hebben bedrogen met zomaar geloof. Dan heb je ineens een basis, en dan kun je niet meer terug. Je hebt nu gezien hoe de mens is bedonderd. Je draagt als natuurmens dan een juk, want anderen slapen gewoon door. Zo kunnen we ook de sprookjes over 'de slaaf van de ring' of 'slaaf van de wonderlamp' verklaren. En dit is ook hoe de engelen werken, want zij zijn dienende geestelijken (Heb. 1:14). Daarom worden engelen ook wel hemelrobotten genoemd. Dit gebeurt door de verlichting van studie en onderzoek. Je hebt iets ontdekt en kunt niet meer terug. Mensen zijn van alles en nog wat slaaf. Maar het beste is om terug te keren naar de oorsprong, naar het hoofd, de schedel. Dit is ook een beeld van territoriale oorlogsvoering. De mens moet de daadwerkelijke machthebbers van het vlees verslaan, anders is het dweilen met de kraan open.

Hannah versloeg daarom ook de vaderlijke vorst van het rijk van de zwarte leeuwen, en niet zomaar één of ander dienstknechtje. Ze ging naar de bron, naar de schedel.

Boek 113 zegt :

Oh nachtplant, wonder van het bestaan,

Het zeewier zal altijd ontkennen,
Oh nachtplant, het ijzer van het hart komt u altijd binnen,
Maar u raakt nooit aan,
Nog steeds bent u het wonder van het bestaan

Het niet aanraken, maar omcirkelen, betekent geen vooroordelen hebben, maar onderzoek doen. Wees voorzichtig met je uitspraken. Wees een detective. Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt. Zo komt de nachtplant het ijzer van het hart binnen. Je kunt het niet zomaar van horen zeggen aanvallen. Het gaat om hoor en wederhoor. Hierin moet je kritisch denken, en niet zomaar alles voor zoete koek slikken, want sommigen kunnen goed stoken en kunnen goed hun praatjes verkopen. Maar let dan op hun levenswandel : Een slechte boom draagt geen goede vruchten.

Wat betekent dan de prijs betalen ? Volkomen onderzoek doen. Het betekent je huiswerk te hebben gedaan. Het ware hemelse ijzer wordt besproken in boek 65, het opgaan tot de nacht :

De ijzeren wachters gaan op tot de nacht. Zij kennen alleen loon. Zij breken poorten open, om kinderen te leiden tot de nacht. Kent gij het geheim van ijzer ? Het gaat uit tot de nacht. Zij vergrendelen de poorten, en komen niet meer terug. Slechts eenmaal gaan zij van u weg.

Het gebeurt één keer, als een natuurverschijnsel. Ze bouwen de brug, en zijn dan weg, opdat de mens volgt. Wel hebben ze sporen achter gelaten. Het zijn minimalisten. Ze zijn beveiligd tegen de overmatigheid. Ook boek 1 heeft het hierover :

Waar zou ik zijn zonder een goede broek ?
De viooltjes maakten het voor ons,
Zij lieten de honing er doorheen glijden,
Zij brachten ons door bos en woestijn,
Volg hen naar de rivieren en de watervallen,
Ze zullen hier maar één keer zijn
Het eenmalige is dus iets symbolisch, niet dat je dingen letterlijk slechts één keer doet. Het eenmalige is een beeld van het minderen, van de spinnedraad, van de sneeuw. Je moet het aannemen, en als je dat niet gedaan hebt moet je teruggaan, naar de oorsprong. Je krijgt dus geen nieuwe. Dat wat er ligt ligt er al. Het hoeft dus niet voor een tweede keer te gebeuren. Het is al in de geschiedenis. Dat is iets symbolisch, want natuurlijk gaat het zich herhalen en is er een echo, enzovoorts. De wachters gaan op tot de nacht. Het geheim van ijzer. Er is vleselijk ijzer en er is hemels ijzer.

Rode sneeuw in de zomer ? Het kan allemaal. Toeristen bezoeken de culturen, van hun buren of verder weg, en zo is er het geheim van de meerzijdigheid. Prachtig vond ik het als kind als er met de

vakantie aan zee Duitsers waren gekomen. Dat was zo'n bijzondere ervaring. Als rode sneeuw in de zomer. Denk je dat als je draden dun genoeg zijn, en fragiel als sneeuw, dat het dan juist over die onoverkomelijke rivieren en ravijnen kan komen tot werelden die je eerst niet zag ? Dan kleuren de draden ineens rood, en ook de sneeuw. En dan leidt het je voort. Het is de rode sneeuw sleutel uit de gevangenis. Zo neemt de natuur foto's, echte foto's. De foto's van de mensen zijn fake. Je weet het. Er zit geen eeuwig leven in. Er zit meer eeuwig leven in eenmaligheid. Het zijn juist de subtielste ervaringen die je er doorheen gaan leiden. Dan weet je dat er een hele wereld schuil gaat achter het verschijnsel 'morgenrood', als rode bloesem, wat overigens ook een boek in de vur is, boek 30 :

'Ik had haar van een afstand gezien, en ze kwam steeds dichterbij. Toen trok ze mij in de sneeuw. Ze trok me diep weg. De sneeuw smolt weg door haar glimlach. En de tuin rood als bloed, verborg haar edelstenen, vastgeklonterd heil. En sneeuwwit kant bedekte haar voeten, en ze was de bloesem van het morgenoog. De tuin had haar schoonheid niet verloren in de winter, maar was gevlochten nu. Ze las rijmpjes voor uit een met goud gedecoreerd boek, een boek met een leren omslag. De tuin was haar trots. De sneeuw sijpelde naar binnen. Het was hierbinnen warmer. 'En nu de tuin in,' zei ze. 'Waarom ?' vroeg ik. 'Je moet werken, werken,' zei ze. 'Wat moet ik doen ?' vraag ik.

Rode bloesem omhulde hen, en de schaduwen van de roze nachten omhulden hen beiden. Weer trok ze hem het huis in, en het scheen er flink te tochten. Hij zit op het witte zand. Hier en daar liggen wat bladeren. Het zachte zadel hield ze voor me. Ik ging er op zitten. Ik sloeg het brandend laken om me heen, en het was snel als kant. Ik was de prins van de molen. Ze had gelijk. Ik was dood. Alle rozen in de stad waren blauw geworden, en het sneeuwde.

Hij draaide maar in het rond in de tuin. Hij voelde zich goed. Hij klapte het boek dicht, en stond weer met beide benen op de grond. 'Ik moet me van illusies onthouden,' zegt hij.'

Telkens als we hemelse ervaringen hebben gehad moeten we het vergeestelijken, tot het symbolische komen, tot de diepere lagen, en sterven we af aan het vleselijke. Er valt nog zoveel af te scheiden en nog zoveel te vermengen. Daarom zegt het boek erna ook, als een waarschuwing bij iedere geestelijke ervaring :

1. Na een tijdje stond hij op, hij keek door het raam, maar alles wat hij zag was duisternis en bliksem. Het donderde en spoedig was het hard aan het regenen.
2. Het orakel was een labyrint. Het leidde helemaal tot onder de grond, maar het was ook een heel gevaarlijk labyrint. Je kon ergens vastraken.

3. Als het orakel op de juiste manier werd behandeld gaf het de juiste antwoorden.

4. Een indiaanse prinses bevrijdde hem eens uit een valstrik. Zij vertelde hem vele geheimen.

5. Het was een orakel van wilden. Het was om de ondergrond te beschermen.

6. Door haar kon hij eindelijk het verleden vergeten.

We kunnen de hemelse orakels alleen veilig raadplegen door de natuur. Het moet altijd weer plaatsvinden in de context van de natuur. Dat is wat boek 31 ons leert, genaamd 'de indiaanse prinses.' Het werk stopt dus niet als we wat hebben gevonden, maar begint juist dan. Boek 32 gaat

hier nog verder over door, de kroongetuige. Als de mens geestelijke ervaringen heeft, moet de mens komen tot de vur, oftewel de hemelse kennis, opdat het niet verkeerd uitgelegd wordt, niet misbruikt wordt. Wij moeten onze gaven rein, zuiver en heilig bewaren, als iets kostbaars en zeldzaams. We mogen er niet lichtzinnig mee omspringen. De uitleg is niet goedkoop. Het boek zegt :

Zijn wij niet allen als blinden geleid door blinden ?

Stil kom ik tot de wet van Vur, Zij die de kennis is,
Ik zag de kennis hoog zitten op een troon van vuur,
In een zaal van marmer en ijs,
Ik zag haar hoog zitten op de traan,
Tranen van vuur, op een dag van ijs
Ik riep haar, maar zij scheen mij niet te horen, of niet te willen horen,
Toen klom ik tot haar op, maar gleed verder weg dan tevoren,
In de putten van sneeuw, tot de meren van ijs,
Totdat een oceaan mij overstroomde

Een golf overweldigde mij, en nu ben ik hier,
Wij kunnen niet tot haar naderen,
Tot het ijs zullen wij wegglijden
Ik smeekte tot de kennis,
Maar ik gleed nog verder weg, tot een duister rivieren-gebied
Wij kunnen niet tot haar naderen, de afstandelijke is zij,
Zij woont ver weg en hoog op de traan,
Wees daarom dankbaar met elke traan in uw leven,
Zij weerspiegelt haar

Wij zagen haar door een mysterie,
Als door de spiegels van haar tranen
Een mens kan niet tot haar komen,
Door de traan, haar stem te verstaan
Ik riep haar en ze kwam maar niet,
Ik moest eerst dieper gaan,
Tot de spiegels van haar tranen
Zo draaien de spiegels in hun hoofd,
Zij zien haar niet,
Alleen de weerspiegelingen van kennis

Wij zijn verdwaald in een spiegelpaleis,
In een spiegelparadijs,
Wij kennen de kennis niet,
Oh kennis, doe ons U vinden

Hemelse kennis, tronende op de traan,

Opgeborgen in de rode traan,
In de dagboeken van ijs
Zoveel wachters op de muren,
Als de wachters van de rode traan,
Maar zij is diep in de wildernis

U bracht mij naar het Paradijs, in Uw Wil wil ik gaan.

Bij Uw geheim wil ik zijn.

U doet mijn gordijnen open, tot zachte dromen.

U tuchtigt mij met Kennis, om het om mijn hals te hangen, in Uw geheim. U hing het door mijn haren en verzegelde mijn voorhoofd. U liet mij dalen in de putten der nachten.

Opent uwe heil'ge weg, een heilig pad vol vreemdelingen. Waak over onze zielen, schenk Uw woord tot een doorgang over bruggen.

Laat ons niet in zonde glijden. De rust van uw beminnelijke schuilplaats, onder de putten heeft u het neergezet, wij komen tot u, in bewondering. Wij sluiten onze ogen, en denken aan U. Aan U, die ons leven schonk, aan u die ons opzocht in onze kerkers en putten, en leidde ons tot de diepere weg. Van onderen kwam u. Laat ons dan dichterbij komen.

Neem ons op in Uw lieflijke hand, in Uw paradijs, waar wij in vrede kunnen leven. Genees ons, en leer ons. Dank u dat u tot ons bent gekomen. Ja, diep in uw putten zonken wij, totdat u ons nam tot de dieptes van U.

Op de bodem van onze putten vonden wij Uw weg. Leidt ons, neem ons mee.

Overstroom mij met uw gloed, een bloeiende, groeiende ochtendvloed.

Ik gloei wanneer gij mij aanraakt. Ik sta in brand, wanneer gij aan mij denkt.

Ik kom altijd tot uw holen. Ik ben nog nooit zo diep geweest als nu, in de dieptes van uw velden, kom nu, en doe mijn diepste verlangens ontwaken.

Tot dit paradijselijke eiland, zij is de veldheerin, de Heilige. Overstroom nu ook mij, vergeet mij niet, wanneer je schrijft. Laat mij binnen in U, ik ben gemaakt aan U gelijk.

Bescherm mij tegen de kou. Mijn hart is zo koud, ik ben als een blok hout, tot U mij kust, dan ontwaak ik tot hartelust. Dan voel ik alles in mij branden. Oh, waarom hebt gij mij geslagen ?

Tot Uw dieptes ben ik gevlucht, want de vijand zat mij achterna, nu heb ik haar gekust, en vele zonden bedekt. Haar tabernakel bouwde ik, nu heeft zij mij gezien. In haar heb ik mijn troon. Oh, waarom hebt gij mij verlaten. Steeds zoek ik naar U, steeds droom ik over U. Vaak kan ik er niet van slapen, het maakt mij zo moe. Waarom hebt gij mij geslagen ? Heel mijn leven geef ik U, waar moet ik anders naar toe. Zij zitten mij op de hielen. Tot U kan ik vluchten.

In veiligheid kom ik, maar ik kan uw huis niet vinden. Nog steeds slaat gij mij, hoelang zal het nog duren. Neem mij aan, ik ben een arme, te zwak om tot U te komen, maar te sterk om door de vijand te worden weggenomen. Neem mij aan, ik ben een arme, ik kan uw huis niet vinden, alles stroomt van mij weg. Toe, leidt mij, breng mij terug op het pad, en bedek mijn zonden.

Ik hoor Uw stem in de verte, bij de avondkoelte verlang ik naar de rust, maar gij laat Uzelf niet snel kennen, ik wacht op U. Kon ik maar Uw wonden begrijpen.

Zij hebben mij bedrogen, en daarom vlucht ik tot U. Ik ben nog niet tot Uw woning gekomen, maar stil en stap voor stap zal mijn droom uitkomen.

Hebt gij mij ooit gehoord, toen ik tot u bad. Hebt gij mij ooit gezien hoe ik naar u verlangde. Mijn hart bonsde reeds toen ik jong was in mijn hoofd, toen ik gedichten tot u zond. Gedichten van volwassen taal, maar gij hebt mij tot de wildernis gezonden.

Vorm mij als klei, maak mij sterk in Uw hand. Maar gij hebt mij enkel zwakheid gegeven, in een droomwereld verkeer ik nu. Ik ben te zwak om op te staan, gij heilige heerinnen der nachturen. Een woesteling ben ik nu, op mijn reis heb ik nooit rust. Leer mij Uw wonden zien. Zij genezen niet snel. Ik ben genaderd tot de vulkaan.

Voer ons door de donk're dagen, leer ons U beter te kennen, en laat ons tot de uurheerinnen gaan.

Ik kan je niet zien, je bent te ver weg. Ik kan je niet horen, je stem is zo ver weg. Ik hoor alleen wat gefluister, maar wie is het, ik weet het niet. Is het Uw boodschapper, of is het slechts de wind. Gij komt overal te laat.

Waarom hebt gij ons weggeduwd, in duisternis zoeken wij U.

Wij lopen tegen muren op, wij kunnen niets beginnen. Onze stem ketst telkens terug, ten dode opgeschreven.

Is daar dan geen andere weg, moeten wij voor eeuwig lijden, is daar dan geen andere ingang ? Toe, vertel me. Is tijd te overbruggen ? Waar de tijd smelt, tot een nieuw begin.

Ik ken je nog steeds niet, na deze nacht. Ik zie je nog steeds niet, jou, één en al pracht. Ik hoor je niet, waar ben je gebleven. Hier liggen tranen van het verleden, en mijn deken spreidt zich als de hel, waar ben jij ? Ben ik dan alweer bedrogen ? Waar kan ik anders heen.

Heel zacht in de morgen, verlegen sta jij aan de poorten, met je hand uitgestoken. In lompen gekleed ben jij, als de pracht van het getij. Schoonheid van teed're woorden verspreidt je.

Al wat ik nodig heb ben jij, de aarde wil mij verscheuren, bescherm mij, en leidt mij tot jouw putten. Ik wil jouw littekens zien.

Laat me je voelen waar je pijn hebt, waar je mij bent vergeten.

Zo kent gij ook het geheim der twee ogen. Zij zijn twee wonden.

Zo kent gij het geheim der twee lippen, want zij zijn twee wonden. Zo is dan ook het hart een wond.

Ook de benen zijn wonden.

En zo zijn de vijanden door hun val tot bloemen geworden.

En ik zag de mond en de tong, en zij waren als een wond, en als een ingang.

En Zij stond op, en sprak haar woorden, en deze waren zeer zacht en teder. En haar organen waren als tranen.

En de baarmoeder sprak en zei : 'Jou worden de sleutels gegeven van de geheimenissen van Haar.' En ik zag een woeste, grijze zee voor me liggen, wiens golven traag en schokkerig bewogen. En uit de zee kwamen heerinnen oprijzen, en zij waren de eeuwigen.

En toen zag ik traag bewegende wolkenhemelen.

En haar keel waaruit haar stem kwam, was ook een wond, en deze wond was diep en groot.

En de vruchtbaarheid van de man is een wond.

De hersenen zijn ook een wond.

Zo komt gij tot de hemelrivier.

Als de zee in de woestijn voel ik mij.

Nu wordt ik gestoken door de zachtheid.

En er zijn zeeen in woestijnen.

Aan de woestijnzee zit zij, in het zand. Wil je dieper komen ? Volg haar dan.

En ik kwam tot een eiland in de zee.

Het boek erna, boek 33, de getuige, gaat over het abstracte, dat niet lineair is, over de heilige fouten en het heilige misverstand. Letterlijk gezien doet de mens wat hij kan, en is het geen exacte wetenschap, en soms is het gewoon gissen, omdat het onmogelijk is alle details bij te houden, maar het gaat erom je hart te volgen. De hemel is abstract, niet lineair. We moeten niet perfect zijn naar de maatstaven van het vlees, van het materiële, het letterlijke, maar naar de maatstaven van het hemelse. Het profetische is voor de wereld dwaasheid, maar de dwaasheid van God is wijzer dan de wijsheid van de mensen. Het profetische is een duister raadsel. Naar aardse wetten zul je falen, maar door het hemelse zul je opgenomen worden. We hebben toch allemaal met verhalen te maken. Het gaat er niet om of het waar is, maar of het waarde heeft. Het is een duistere taal. De mens moet daarom ook leren vergeten. Er is zoveel om te vergeten. Daar gaat het volgende boek over, boek 34, de lijn :

1. Deze momenten komen nooit meer terug. Laat deze herinnering uw eeuwige warmte zijn. U kan niet komen tot enig vuur zonder het eeuwige ijs in u te ontmoeten. Deze krachten moeten elkaar opwekken. Deze krachten leiden u tot het leven in de wildernis. De beschaving eet de natuur weg, en we hebben de woeste natuur nodig om te overleven, om eeuwig te leven.

2. Ze wilde het draaiende wiel in haar hoofd verbreken, door het volgen van de lijn. De lijn zou nooit teruggaan, maar altijd vooruit gaan. Haar geheugen zou genoeg zijn, en vergetelheid zou het beste zijn om holen te openen. Het wiel van geheugen zou verbroken moeten worden om te veranderen in een lijn, een lijn van verandering. Dit was het leven in de wildernis. In haar hart was de honing leidende tot de oceaan van het oer.

3. De lijn zou de cirkel verbreken en de cirkel scheppen, als het pad van de wildernis, in beweging brengende de beide kanten van de nacht, de getijen om te overleven. De wildernis zou naar haar zoeken, en ze zou het niet kunnen stoppen.

Dat is dus de abstractie van het hemelse lineaire. Dit hele proces komt ook terug in boek 2, de rode hei :

4. Red mij van de cirkel. Dan ziet hij een lijn die tot een nieuwe cirkel leidt. Het geheim van de rode hei.

5. De cirkels jagen op andere cirkels door hun lijnen, om hen te maken tot medicijn. Zo rijgen zij hun sieraden.

6. Deze velden zijn woest en wild.

Dat is een hemelse filosofie, een hemelse wetenschap, die zeer exact is in haar abstractie. Het boek na de getuige, boek 35, de traan, stelt :

1. Haar stem als de donder,
Haar stem als de nacht,
Zij is op de rivier, zoekende naar mijn ziel,
Ze kwam bij me binnen, want ik had de deur op een kier,
En nu is het te laat,
Vluchten is niet meer mogelijk

2. Zij is op de rivier op een boot,
Komende vanuit het vuurnood,
De vurige steen,
Brengende niets anders dan geween,
De traan wekt tot leven,
Door de warmte van de traan kun je nog steeds bewegen,
De eeuwige traan

3. Ik heb haar gezien,
Ze zit aan de zeeen,
Zij wekt de golven op,
Om hele landen te verzwelgen,
Zij zit daar als een pijl op een boog,
Om haar boodschap te brengen

4. Vurige stenen tussen jou en mij,
Ik kijk er doorheen,
En zie jou op een andere manier,
Ik zie een andere kant van jou,
En kan het beter plaatsen

5. De Heerin is in de lucht met haar tienduizenden,

Zij komt om steden in te nemen,
En hen te maken tot wildernis.

De traan is ons zintuig, onze taal, en zo zal er genezing zijn, in de zee van tranen, zoals ook in het sprookje van Alice in wonderland in de jaren 1800. De traan wekt namelijk het vuur op, de warmte, die nodig is, voor onderscheiding, en zo voor zuivering en eeuwig leven. Dat is een heilig licht, komende vanuit het water, vanuit de zee in de woestijn. Dat is waar de exodus over gaat. Het boek erna, boek 36, de tijd, spreekt :

U leidt ons tot het cryptische woord,
En tot de uitleg.
U schiep ons in een groot mysterie
Profetie is dan heilige belasting,
Om de volkeren te leiden
Ja, genezing zult gij brengen tot het hart der volkeren
Het zijn de muren van de heilige stad,
Het raadsel van de wildernis

Zij was het schilderij in zijn huis. Maar ze had haar betekenis verloren.
De nachten duurden lang, waren diep, waarin hij naar het schilderij staarde.
Het was een draaiboek, een boek van rekeningen.
Tijd is belasting.
De tijd zal ons genezen,
De tijds-indelingen en de veranderingen in tijd,
Kleine, subtiele veranderingen.
Het boek erna, boek 37, panir, stelt :

Laat u dan niet verwarren door cryptische beschrijvingen, oh gehoorzame, gij die nadert tot Vur.
Gij hebt Haar hierin niet verstaan, maar wanneer gij Haar trouw blijft zal Zij u de oplossing geven.
Kent gij dan de raad en poezie van Haar ?
Ziet, Zij schrijft in raadselen, opdat alleen zij die Zij de sleutel heeft gegeven het pad zullen volgen.
Zo houdt Zij de tempelen rein.
Hoort dan deze woorden door de zalige pen van Haar geschreven.
Dit opdat gij vol kennis wordt.
Haar tabernakel en tent heeft vele voorhangsels waarlangs gij zult gaan om Haar te vinden.
Zij heeft uw gebed gehoord, om u die hongert om gerechtigheid tot kennis op te voeden.
Zij schreef de Vur met het oog op de paradox, de geheimenissen en de symboliek. Haar wegen zijn wonderbaar en raadselachtig.

Hoe zijt gij er toe gekomen uw verstand te vertrouwen en de Vur eigenmachtig uit te leggen ?
Is het hart dat Haar dient dan niet meer dan het verstand dat u doet dwalen ?
Want zonder verstand kunt gij leven, maar niet zonder het hart en de binnenste organen die Zij u heeft gegeven.
Gij dan hebt gehoord over een heilige oorlog, maar gij hebt dit veelal verkeerd begrepen.
De heilige oorlog is tegen uzelf, tegen uw ongehoorzaamheid en uw zonde.

Die heilige oorlog is in het binnenste en niet in uiterlijkheden.
Want wat heeft u eraan als u de mens onderwerpt en zo uzelf daaraan verliest ?

Laat uw kennis u onderwijzen over de wapenrusting, en hef uw speren op.
Haar Woord is diep en krachtig.
Doet dan aan de kennis van Heiligheid, opdat gij een getrouw dienaar van Haar zult zijn, en aan haar zijde strijdt.
Schrijft Haar woorden dan op uw hand en uw voorhoofd, want Haar Woord zij u tot een bescherming.
Doorzoekt haar woorden opdat gij leven vindt, en een schild.
De verzen van de Vur : Dit dan zijn uw allerheiligste speren en vurige pijlen.

Het is een strijd tegen onwetendheid, altijd weer.
Daarom moet de mens tot de raadselen der volkeren komen.

hoofdstuk 59. Dus wat is er daadwerkelijk gaande ?

Deze mensen die doen alsof het de doodnormaalste zaak van de wereld is om hun kinderen dierenlijken te voeden, alsof het doodnormaal is om zwaar giftige alcohol te drinken, lekker bij het avondmaal, het bloed van Jezus drinken, en allerlei andere walgelijke toestanden. Deze secte is zo duivels dat ze hun kinderen met een hypnotisch gif hebben geinjecteerd. Ik wist van niks vroeger, want die familie doet net alsof het allemaal zo hoort. Je weet en voelt als kind dat er iets niet klopt, ook wat ze je bij de tandarts aandoen, en je hebt er 's nachts nachtmerries over, die ook allemaal door de familie worden afgewimpeld. Mijn nachtmerries hebben mij precies verteld wat er aan de hand was. Ook hebben ze de toekomst voorspeld en het is tot in de kleinste details uitgekomen. Mij is verteld dat het shamanistisch was, en charismatisch. Maar dat mocht niet van de familie kerk. het moest zuiver van hun kerk zijn, hun geloof, zo racistisch, want dat zijn het : racisten. Je mocht je niet met andere culturen bezig houden. Dus wat is er gaande ? Dit zijn geen mensen meer. Ze zijn straal en straal bezeten en leven in een parasitaire, racistische illusie, en nog steeds proberen ze ieder nieuw kind in de familie te bedonderen. Ik kwam er al jong achter, ik prikte door hun kermis heen, en daarom werd ik het pispaaltje, het zwarte schaap, want ik had het gewaagd hun geloof aan te vallen wat ze mij nota bene onder zware bedreiging opdrongen. Het is een criminele cultus. Ieder nieuw kind van de familie is de klos daar, is erbij, en proberen ze ook dom te houden, net zoals ze mij dom probeerden te houden. Ze spreken zich zelf ook voortdurend tegen, gewoon om je gek te maken. Zij weten alles. Zij zijn god. Toen kwam er een nieuwe dominee in hun kerk en die stond helemaal aan mijn kant, en was ook charismatisch. Die hielp mij zelfs in mijn charismatische geloof, en liet mij ook kennis maken met andere predikanten van het charismatische geloof, en zo

hielpen we elkaar. Dat vond de familie niet fijn. 'De dominee kan het ook mishebben,' zeiden ze toen. Konden ze niet hebben als iemand voor mij opkwam. De dominee moest hun marionet zijn. Eigenlijk komt het er op neer dat zij zelf, die nooit iets van het geestelijke hebben willen weten, de dominee zijn. Het is hun kerk. Zij zijn god. Zelfs de dominee heeft niets bij hen in te brengen, en dat terwijl het gewoon leken zijn. Ze willen gewoon vleselijk en materialistisch leven. En ze spelen graag zoete lieve gerritje naar anderen, alsof het de alleraardigste mensen zijn, en met verwennerijen enzovoorts. En dan maar stoken. Dus wat is er gaande ?

Als je het goede wil doen zend de duivel de zwaarste demonen van de hel op je af, ook door familie leden om je heen, om jouw gaven te smoren, of om je te misleiden. Zolang je gewoon met hen meeloopt is er niks aan de hand, maar als je die secte wil verlaten dan gaan alle alarm bellen af, en dan doen ze er alles aan om je er weer onder te krijgen. Het is een duivelse cultus die voor niets en niemand terugdeinst. Een psychopatische vreetcultus is het. Hun god is de buik. Maar wat is er gaande achter de schermen ? Hoe werken die demonen ? Eigenlijk ben je uit een stripwereld ontsnapt. Die demonen hadden je opgezet om in hun stripalbums te poseren, waar ze hun geld mee verdienden. Zo werd je geprostitueerd. Ze willen dan hun monument niet verliezen. Je bent een karikatuur in hun stripwereld, daar verdienen ze hun geld mee, hebben ze hun roem door, en daar eten ze hun buikje mee rond, die demonen, die valse machten. Maar er is ook een hemelse stripwereld. Je moet even de brug over. Ze dreigen veel, maar laat je niet chanteren. Ga niet terug naar hun kerkbanken. Die vreemde familie is trouwens een wet op zichzelf, want ze hebben het dan wel van mijn oma geërfd, maar volgden niet eens haar geloof. Want mijn oma zei altijd tegen mij dat ik iedere dag de wapenrusting aan moest doen om tegen het kwaad te strijden, en dat verbieden zij. Nogal wiedus. Het eerste wat het kwaad zal proberen te doen is om je niet in het kwaad te laten geloven en om niet tegen het kwaad te strijden, want dan zou het kwaad in zijn eigen vinger snijden. Nee, dat mocht allemaal niet. Je moest gewoon normaal doen, vleselijk leven, vlees eten, kerkje bezoeken op de zondag voor vergeving, en dan kon je er weer op aanrotzooien de rest van de week. Ze gebruiken dat geloof gewoon als een dekmantel. Het zijn allemaal vormen en tradities, maar het geestelijke kennen ze niet en willen ze ook niet kennen.

Het zijn stripfiguren. Het is oorlog. Onze strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen het kwaad in de geestelijke wereld. Je hebt niet zomaar met mensen te maken, maar met de demonen die hen regeren, die hen bespelen. Het zijn gewoon marionetten. En maar roddelen, altijd achter je rug om, in allerlei anti christelijke organisaties inschakelen. Ze gebruiken echt alles om je klein te krijgen. Ze stalken je helemaal kapot. Deze secte kun je niet levend verlaten. Ze spreken een doodsvloek over je uit. Je moet zoals hen denken. Het is bloedwraak wat je dan achter je aan krijgt, in de ergste vorm. Ze spreken hel en verdoemenis over je uit als je vertrekt. Dat beslissen zij allemaal. Zij zijn god en rechter, huiskamer rechters. Hun huiskamer is de kerk. Wat een belachelijke vertoning. Daarom zeg ik : Vecht tegen zulke families. Ontwaak. Ik ben niet de enige. Maar ik weet wel dat velen die in zulke families en kerken opgroeien er nooit meer uitkomen. Toen ik was ontsnapt nam de buurman met zijn gezin ook mijn voorbeeld over en ontsnapte ook, maar velen blijven ergens hangen of keren weer terug omdat het gewoon te zwaar is. Toch moeten we door blijven vechten. We mogen niet opgeven.

hoofdstuk 60. shamanistische orakels

Mensen worden platgeschoten door isis, komen zo in de onderwereld terecht, en de christenen kan het zoals gewoonlijks geen barst schelen. Nee hoor. Daar zijn ze niet voor. Ze zijn een beetje vies van de doden, dus de shamanen en shamanistische christenen (charismatici) kunnen het weer opknappen. Al die christelijke families hier in nederland zo racistisch als het maar kan. Weten alles beter, ze zijn maar leken, weten alles ook beter dan de dominee. Zij heersen, die families, allemaal door het vlees. Dominees en predikanten worden door hen veroordeeld en afgeschoten. Geestelijken hebben geen bestaansrecht in dit land. Daarom was corona er. Kijk nu naar de natuur, hoe dolfijnen tot de Nederlandse kust naderden en zelfs de rivieren ingingen. En zal de mens daardoor nu eindelijk ontwaken ? Of luistert de mens niet naar de waarschuwingen van de natuur, van de shamanen ?

De mensheid is overgeleverd aan de moeraskerkers, en shamanistische orakels leiden de mens nog uit, maar waar zijn ze ?

hoofdstuk 61. de vur 1:1-2

Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij,
Waar leiden zij naartoe ?
Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit

zo begint de vur in 1:1, zo van : 'maar direct met de deur in huis vallen.' Wat een tafereeltje, hè, mensen ? Een brug tussen de dichter en de 'jou' persoon, of liever gezegd meerdere bruggen, en gemaakt van bruine bloemen. Niet dat hij er dan als een gek overheen rent. Neen. Als hij naar de 'jou' persoon kijkt vaagt hij weg, en als hij aan de 'jou' persoon denkt, dan laat hij die persoon wegglijden. Is dat dan onverschilligheid ? Neen. Integendeel. Het is een beeld van tederheid, van voorzichtigheid. Hij wil zich niet schuldig maken aan vooroordeel. Daarom grijpt hij naar zijn boog en gaat er expres langsheen, als een schijnbeweging, want er moeten hele andere dingen gebeuren. Hij strijdt niet tegen de 'jou' persoon, want die schuift hij op de achtergrond, maar als hij zijn boog zou grijpen dan zou hij ergens anders tegen strijden, misschien tegen dat wat tussen hen inzit, of tussen hem en de kennis over de 'jou' persoon.

Vers 2 gaat dan verder :

Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,
Alleen in de bruine nacht,
Een nacht in vele jaren,
Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden,

Deze bruggen tussen jou en mij

Hij is dan eigenlijk helemaal niet meer met de 'jou' persoon bezig, want hij heeft die persoon op de achtergrond geschoven, omdat er eerst wat anders belangrijk was, en hij is helemaal gefixeerd op de bruggen, want die moeten goed zijn, natuurlijk, vruchtbaar. De vur stelt daarom ook dat er alleen maar leven mogelijk is op de brug. Dat wat er buiten valt is slechts illusie en zal ten onder gaan. De brug, dat is waar het om gaat, en het gaat hier om bruine bloemen of bruine bloemenvelden die de bruggen voorstellen, als beeld van verborgenheid, en dat bloemenveld is er alleen maar in de bruine nacht, een nacht in vele jaren. Het is dus iets waar je naartoe moet werken, op moet mediteren, in plaats van telkens maar op de ander te mediteren. Er is leven in de brug, en die brug kennen we te weinig. Zonder de brug te kennen kunnen we ook het andere niet kennen. Wat een tafereeltje. De dichter of psalmist staat daar in een bruin bloemenveld, en wordt door de bruine bloemen zo overweldigd, dat hij helemaal geen tijd meer heeft voor de jou persoon, en dat is maar goed ook, want anders zou hij de jou persoon helemaal verkeerd beoordelen. En zo gezegd is het veld van bruine bloemen een pad wat ergens naartoe leidt, of er gaat een pad doorheen. Waar leidt het naartoe ?

hoofdstuk 62. het zoet der dwazen

Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij,
Waar leiden zij naartoe ?
Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit
zegt vers 1 van boek 1 van de vur, de orkaan. Ten eerste zijn er bruine bloemen tussen jou en de ander, oftewel de donkerheid, de verborgenheid, niet het oog van de mensen. D.w.z. je beoordeelt de ander niet door de roddels van mensen, maar je gaat terug de verborgenheid in, om je los te snijden van 's mensen invloeden. Het is niet eerlijk een ander mens door de ogen van de liegende stad te bekijken, of door liegende families. Keer terug naar de natuur en houdt je oog zuiver. Het is iets tussen jou en God, tussen jou en de natuur. Zorg er dus voor dat je filters zuiver zijn.

'Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg'

Dit betekent dat je altijd weer de minste bent. Je gaat niet op hoge poten naar de ander toe om eens flink te protsen, en te pretenderen hoe groot je wel niet bent. Neen. Je bent de minste. Je vaagt weg. Je keert je andere wang toe, zonder je kwetsbaar op te stellen. Je blijft op een afstand, want je moet jezelf ook beveiligen tegen het mogelijke gevaar wat de ander kan zijn. Je geeft je hart niet aan die persoon. Je bent voorzichtig. Je vaagt dus weg als je naar de ander kijkt, en dat betekent ook weer :

niet bevooroordeeld zijn. Geen grote mond opentrekken terwijl je nooit de moeite hebt genomen die andere persoon te leren kennen. Het wegvagen betekent dus ook : eerst onderzoek doen. Tot de feiten gaan. Niet in sprookjes geloven die de ronde gaan over de ander. Hoe zou jij het vinden als anderen de leugens die over jou verteld worden zomaar klakkeloos aannemen ?

'Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden'

Je maakt dus niet zomaar een beeld in je hoofd van de ander, maar je laat het wegglijden. Je bent dus niet bevooroordeeld, manipuleerd de ander niet zomaar in jouw beeld of de beelden die anderen van die persoon hebben gemaakt. Je legt bij de ander geen valse identiteit op. Dromen betekent niet dat je tot de leugen moet vlieden. Het is een strijd tegen de leugen. Altijd weer. Kies je voor de waarheid of voor de leugen. De leugen is makkelijk gemaakt, maar voor de waarheid moet je hard werken en grote offers brengen. Je moet geen meeloper zijn, en je zaait in tranen, want als je niet meedoet met de leugen, dan wordt je gekruisigd en liegen ze mogelijk ook over jou. Laat je ook niet omkopen of bedriegen door zogenaamd 'aardige mensen'. Dat is geen goed beveiligingssysteem. Wees je bewust van stokende, paaiende, slijmerige mensen die zo je ziel willen binden aan hun opvattingen en geloofsgoed, allemaal ter inwijding in hun leger. Wees geen huurmoordenaar.

'Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit'

Want grijpen wij zomaar naar de wapens, gebaseerd op leugen ? Neen. Ook onze vooringenomen wapens laten we los. Wees voorzichtig. Een wapen te snel gegrepen zal zich tegen je keren. Onderzoek eerst de wapens. Leer over de wapens. Laat je scholen. De onbereikbaarheid leidt veel verder, want dan ga je zien waar het daadwerkelijk om gaat. Dan heb je ineens een heel ander verhaal en een heel ander doel. 'Ja, maar er is een oorlog te voeren.' Neen. Er is allereerst een kruis te dragen, het kruis van het voorafgaande onderzoek. Eerst moet de mens toetsen. De mens moet niet grijpen, maar loslaten. Zo begint de vur, en dat is een waar fundament, voor alle verdere dingen. Zonder boek 1 begin je nergens in de principes van de vur.

'Waar leiden zij naartoe ?'

Niet : waar leiden de mensen naartoe, maar waar leiden de bruine bloemen, oftewel de verborgenheid, naartoe ? Ga uit de stad en kom tot het ondergrondse gangensysteem, om zo uit de stad geleid te worden in het verborgene. De mens in de stad zal je altijd weer proberen te misleiden, altijd je weer proberen om te kopen voor iets of wat.

Daarom zegt boek 3, de wilden :

'Door de ondergrondse tunnels van de stad kon hij uiteindelijk uit de stad ontsnappen. Hij rende de rode hei op.'

Kun je dingen in de verte laten, zonder als een bezetene te grijpen ? Kun je de natuur zijn gang laten gaan ? Er mag alleen maar een spinnendraadje tussen, wat sneeuw, of wat bruine bloemen, als een brug. Ga geen dikke, vette metalen, ijzeren bruggen bouwen, want dan ga je eraan, dan wordt het te vast. Ga niet als een lompe olifant de porselein kast binnen. Hierover gaat boek 29, de verte :

1. In een steegje verkocht hij drugs,

De muren waren wit en kaal,
Hij was mijn vriend

Wat voor een drugs ? De vur gaat over de paradijselijke drugs van de bomen van het paradijs, poëtische drugs, literaire drugs, geen letterlijke, vleselijke drugs. Het is een zinnebeeld. De muren zijn wit en kaal, onbeschreven, zonder vooroordeel.

2. Hij verkocht drugs op het plein,
Zo ver weg, dat de drugs onbereikbaar is

Drugs is er niet voor om te grijpen. Er is een bepaalde hormonale, literaire natuurdrugs, maar die is zo dun als spinnendraad en wordt alleen voortgebracht in de context van de natuurvoorwaarden waaraan voldaan is, niet eerder. Het is niet iets waarover geroddeld kan worden. Het is veel te ver weg. Iemand anders kan het niet tegen je zeggen, en dat jij het dan even vanuit de luie stoel noteert. Nee, je moet zelf op pad, zelf onderzoek doen, en dan kom je erachter dat het onbereikbaar is, m.a.w. je zal sterven aan de kusten als zaad, en pas dan kan er iets groeien. Zo groei je als een boom geplant aan waterstromen tot land, als rivierbloemen, als rivierheide. Niets komt zomaar. Je kunt er niet even op je dode gemak naar grijpen zoals een opaatje naar de krant, en dan je leven totaal bouwen op wat anderen hebben gezegd of geschreven. Zo zit de maatschappij in elkaar. Ze willen het mysterie van de onbereikbaarheid van de natuur niet leren kennen. Billie Turf wil op zijn wenken bediend worden. Dat zijn pantoffel-christenen.

3. Ik kan ze niet meer horen,
En zij zijn doof

Er is dus een natuur-doofheid die ons beschermt tegen het bevoordoordelen door roddel en gerucht.

4. De trein breekt door in mijn hoofd,
Het is de nachttrein

We moeten niet luisteren naar wat mensen ons overdag vertellen, want dan worden we onder hypnose gehouden. We moeten wachten op de trein in de nacht, oftewel wachten op de kettingreacties van de natuur, de zuivere natuurschakels, ver buiten de stad. Je kan niet gaan lopen vissen in de plantsoenvijver en dan denken dat je niet bedrogen wordt.

5. Hij komt als de nachttrein,
Door bloemenvelden

De bloemen cirkelen, kennen de andere kanten van het verhaal, enzovoorts. Het wonder van de bloem is de meerzijdigheid. Het is dus een trein van een totaal andere wereld. Het heeft niks te maken met de krant van de kiosk aan het einde van de straat. Het breekt er dwars doorheen. Het

breekt door alle muren heen die mensen hebben gebouwd. De bloemen groeien van de onderwereld tot de aarde, dus die brengen een shamanistische, mediamieke boodschap.

Boek 127, het verbodene zegt :

1. Het is niet om te eten,
Het is een sieraad,
De sleutel is van snoep,
Het smelt in mijn hand

Maar dat leren ze je in de stad, dat snoep om te eten is, want ze willen geld aan je verdienen. Ze maken het aanlokkelijk, omdat ze rijk aan je willen worden. Je bent slechts een consument in hun ogen. Geld is voor hen belangrijker dan gezondheid. Ze vertellen je de waarheid niet. Ook vertellen ze je dat dieren om te eten zijn, want daar kunnen ze ook veel aan verdienen. Ze maken al die beroepen zelf. Als je een mens bevooroordeeld, dan heb je zo'n mens te snel dichtbij je getrokken, een beeld van ze gemaakt, als snoep of koek, of vlees, en dan heb je zo'n mens dus gegeten, als kannibalisme. Maar vers 1 zegt : Het is niet om te eten. Oftewel : je moet het niet zomaar dichtbij je nemen en je oordeel erover uitspreken. Het is een sieraad, een sleutel, dus daar moet je voorzichtig mee zijn. Verspil het niet. Bekijk het van een afstand. Als je het dan uiteindelijk in je hand hebt dan smelt het, als een verminderende kracht. Dat is je sleutel, door het los te laten, door de touwtjes eens te laten vieren, door het verminderen, niet vermeerderen. Oordeelt niet.

2. Zij hebben een stad gebouwd van snoep,
Als een weg tot de wildernis

Pas als je het loslaat, er afstand van neemt, dan kun je het op de juiste plaats neerzetten, en dan kun je er een stad van bouwen, en dan zal het als een brug zijn tot de wildernis. Dan is het een natuur stad. Maar het is moelijk genoeg. De mens heeft het oordelen in zijn bloed. Zo is de mens geprogrammeerd. Het is aangeleerd. Al die gedachten en oordelen zijn demonen, misleidende machten van het kwaad, die de mens beheersen. De mens moet van deze wereldbeheersers bevrijd worden. Dat kan juist door de natuur gebeuren, en door een natuurmens te worden, shamanistisch te worden, terug te keren tot de natuurvolkeren, de indianen volkeren. Zij hebben de natuur wijsheid nog. In de stad heeft men het niet meer.

Boek 129, het verborgene, zegt :

1. De aarde scheurt open,
Ik kan de lagen zien,
Hier zijn de veranderingen

2. Het heilige snoep zit op de troon,
De troon is het verborgene

Toets door het verborgene, niet door groepen mensen die zo bedrieglijk zijn. Er is een zekere zoetheid verbonden aan het verborgene, een hemelse zoetheid. Het is zo lonend om het tussen God en jou, tussen God en de natuur, te laten, in het verborgene dus, waar de mens niet tussen kan

komen. Laat de mens er niet tussenkomen. Je kan niet later voor God's troon komen, de troon van de natuur, en dan zeggen : 'Ja, maar hij zei het tegen me, of zij.'

'Wie ?' zal de natuur dan vragen.
'Maar wat heb ik daar mee te maken ? Je was geroepen om door de natuur te leven, zuiver, niet door het gif der mensen, want die spreken elkaar altijd weer tegen, en wie heb je dan gevolgd ?'

Oh, groot bedrog is er gaande, het bedrog der mensen. Het is pure afgoderij, de mens die zichzelf, of de andere mens, tot god heeft gemaakt, tot leidsraad. Daarom : kom terug tot het verborgene, en je zal de ware zoetheid vinden, het minderende zoete van de natuur, die ook ruimte laat voor het bittere. Dan maar wat meer aan het kruis, en dan maar wat langer, maar dan komen we wel tot het diepere natuurzoete, en dat is uiteindelijk beter, medicinaal. Het zoete mindert, zodat we het altijd weer volgen, en zullen vinden. Het zoete is er alleen door het kruis. Het zoete is er alleen in het verborgene. Het zoete van de stad is een truukje. Het is slechts gif. Ze zeggen : Ja, eet maar, eet maar, het is zoet, en goed. En de mens heeft al z'n smaak verloren, en gelooft het. Blindelings.

hoofdstuk 63. oorlogsgodin, godin der liefde : veilig vast aan 's hemels banden

Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij,
Waar leiden zij naartoe ?
Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit
zegt de vur in boek 1, in de orkaan. Nou, als dat geen spinnendraad is ? Heel dun draad, en dat moet ook, want zo is er de magie van het zelf bedenken en het zelf creeëren. Zo mag je en kun je fantaseren, omdat het anders allemaal al klaar zou zijn. Het mag allemaal niet te duidelijk zijn. Zo kun je er nog vele kanten mee op. De wereld wordt een wonder … jouw wonder. Je bent een schepper. Lieve mensen, als je zelf tot een paradijs bent geworden, een paradijs voor anderen kunt zijn, op bovenstaande manier, en er is een paradijs in je eigen denken, in je fantasie, dan ben jij een schepper van de nieuwe wereld, hoe dan ook. Dan zaai je het zaad, hoe moeilijk je het ook hebt, en hoe groot de gevaren ook zijn die dit paradijs omhullen. Ook al is het maar een heel klein druppeltje paradijs wat je ervaart : houd daaraan vast, en denk ook na wat de betekenis is van het paradijs. Want we weten allemaal wel dat het paradijs geen groot luilekkerland mag zijn, geen groot verjaardagsfeest, maar juist een onjaardagsfeest, zoals in Alice in wonderland.

Heel dun spinnendraad dus tussen alle dingen, zodat er ruimte is voor je fantasie. Blijf dat vooral veel doen, fantaseren en dromen, en laat je niet tegenhouden. Wel is het zo dat het niet ten koste van jezelf mag zijn, of van anderen, want er zijn dus wel regels. Denk daarom ook aan de dieren

bijvoorbeeld en aan de natuur, anders zal het tegen je gaan werken. Bovenstaand vers heeft ook ermee te maken dat we elkaar niet in hokjes mogen drukken, geen vooroordelen mogen hebben. Wat heb je van de ander geschapen ? Wie is de ander in je hoofd ? Laat dat eerst los.

Vers 2 zegt dan :

Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,
Alleen in de bruine nacht,
Een nacht in vele jaren,
Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden,
Deze bruggen tussen jou en mij

Het bruine bloemenveld is als een bruine heide, een beeld van de verborgenheid, en die is woest, niet stads, dus dan moet je ook niet met de mensen gaan meeroddelen over de ander, want dan zal je fantasie tegen je gaan werken. Wat houdt dat in ? Alles wat je denkt, fantaseert, droomt, toets dat aan de verborgenheid, niet aan de mensen. De mensen in de stad spreken elkaar allemaal na. Is dat niet eng ? Daarom : terug naar de natuur, terug naar jezelf, terug naar de verborgenheid, naar het bruine bloemenveld in de bruine nacht, als nachtheide. Wat een pracht. Wat een schoonheid gaat er dan voor je open. Probeer het maar eens. Dit zijn de ware bruggen, lieve mensen, de bruggen van hart tot hart.

Vers 3 zegt dan :

3. De pijl raakte haar hard,
Het was diep, we zagen haar vallen,
De pijl bracht haar over de bruggen,
Tot de donkere nacht,
Tot bruine bloemenvelden

Als je enig kruis in je leven hebt te dragen is het voor dat doel, als de prijs van deze verzekering, als de hemelse belasting, om een hemelburger te zijn in het hemelse paradijs. Daartoe raken de pijlen ons soms, en dan weten we dat het belasting regent, en dat is nu eenmaal nodig, opdat we ingehaakt worden, veilig vast aan 's hemels banden. Het moet een heerlijk gevoel zijn, maar het begint met een dof gevoel, omdat je niet weet wat het is, en je vlees gaat eraan, en alle valse denkbeelden die je hebt over jezelf en de ander. De pijl brengt je weer terug naar het verborgene. De pijl is een belangrijk thema in de vur daarom, als een beeld van het kruis, een poëtisch beeld. We zien iemand vallen, maar valt die persoon wel echt ? Of lijkt het maar zo omdat wij stegen ?

Vers 4 zegt dan :
Paarden van vuur in de lucht,
De geur van kermis overal,
Zij zijn gekomen met zoveel soldaten,
Rijs op in de lucht, zeg al uw moeders vaarwel

En dan mag je afscheid nemen van het oude leven. Je mag afscheid nemen van de haat, ook de

dierenhaat waar veel kinderen tegenwoordig in opgroeien. Het is niet goed, lieve mensen. Als wij scheppers willen zijn, dan moeten we de schepping liefhebben. Dierenhaat is ook een soort racisme. Het enige waartegen we moeten strijden is het kwaad en de onwetendheid, tegen de leugen, en dat is een geestelijke oorlog. Dat Billie en Bessie Turf niet willen stoppen met vlees eten is geen reden voor jou om niet te stoppen. Zeg hen vaarwel.

Vers 5 zegt :
Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid, de lelie, drijvende op de waterstroom,
drijvende op de waterdroom

Durf te dromen, maar durf ook je dromen te begrijpen, durf de techniek ervan onder ogen te komen, de hemelse wetenschap. Een dwaas man bouwt zijn huis op los zand, maar een wijs man bouwt zijn huis op goede gronden. Weet wat je droomt. Vraag om de gave van uitleg, ook van de uitleg van dromen. Dat is ook een shamanistische of charismatische gave. Zo leven de indianen ook. Ze begrijpen wat ze doen, denken en dromen. Ze kennen de tekenen. Ze kennen de taal. Maar ze laten altijd weer ruimte voor hogere betekenissen. Daarom volgen ze ook het grote geestelijke, zoals ze dat noemen. De arend vliegt altijd weer hoger.

Vers 6 zegt dan :
Ik wacht op het schip.
Neem me op, neem me mee met jou,
Naar een plaats van witte sneeuw en dauw,
Ik wacht op het schip,
Langs satijnen voorhangsels

Zo komen we tot het land van sneeuw, van zomersneeuw, want hierin is het hart gewikkeld. Heb je daar weleens van gehoord, van warme sneeuw ? En dauw is een beeld van het ochtendvocht. De nacht is voorbij, heeft zich verdiept, of het is gewoon een nieuwe droom. De nacht is een brug. De sneeuw is een wereld van voorzichtigheid, van keurigheid, niet van slordig vooroordeel. Trek je terug wanneer je je terug moet trekken. Ga niet daar waar engelen niet durven te komen. Laat de draden dun zijn. Totdat je sneeuw in je handen hebt. Dat zal je leiden en je bewaken tegen overmoed. Wees niet onredelijk hard over zaken waar je geen weet van hebt, maar doe onderzoek, maak verbindingen, probeer de samenhang onder ogen te komen, weest zachtmoedig. Vaak betekent dat veel de andere wang toekeren, maar laat je niet misleiden voortijdig uit je hol te komen om toe te slaan. Weet waartegen je strijdt. Wees geen blinde vuistvechter. De sneeuw is een natuurzachtheid, naar zowel mens als dier. Als je alleen zachtheid hebt naar de mensen en dan niet naar de dieren, dan is dat een valse zachtheid.

Vers 7 zegt dan :

Ik wacht op mijn schip,
Het is mijn schip,
Ik heb de hoogste rang,
Als je niet doet wat ik zeg,
Dan zal je daarvoor gestraft worden,

Want jij bent een lagere rang,
En ik ga niet veel uitleggen aan lagere rangen
Oh, wat is dit een duister vers. Is het geen nachtmerrie ? De dichter denkt na over het trauma, wat van geslacht tot geslacht wordt doorgegeven : de valse beroepen van de families. Ze wanen alsof ze daarom macht over elkaar mogen uitoefenen vanwege hun papiertjes die helemaal niks zeggen maar alleen bedrieglijk zijn. Nee, nu ga ik ook niet veel uitleggen. Dat heb ik al genoeg gedaan. En wie is er dan de lagere rang ? De dichter worstelt hiermee zoals we in het boek zien. De mensen hebben hun macht opgekocht, door geweld verkregen, en zo verkopen ze hun valse kennis door, hun onkunde. Het is slechts zeer selectieve kennis. Dat is waartegen we strijden. Wie is er dan de lagere rang ? Dat is nog altijd wat de gnosis bepaalt. De eersten zullen de laatsten zijn. Wie de grootste wil zijn zal de minste zijn, en de minste zal de grootste zijn. Weten we wat deze woorden inhouden ? 'Wat gij aan de minsten van mijn broeders hebt aangedaan, hebt gij mij aangedaan.' Wat wij de dieren aandoen … En dan even doordenken … Wie hebben we dat aangedaan ? Wie hebben we gekruisigd ? Wie wordt er telkens weer, dag aan dag gekruisigd voor de vraatzucht van de mens ? Denk aan de dieren in de holocaust … Vergeet even dat dit de woorden van Jezus zijn, want in het Aramees, de taal van Jezus wordt Jezus de baarmoeder genoemd, oftewel we hebben het moeder natuur aangedaan. Oh, wat een geklaag zal er zijn als de mens dit in gaat zien. Ze hebben hun eigen moeder gedood aan het kruis. Walgelijk, is het niet ? Laten we daarom zo dicht mogelijk bij moeder natuur leven en haar woorden onthouden, in ons hart dragen. 'Ik berg uw woord in mijn hart opdat ik niet tegen u zondige.'

Ze heeft haar speer opgeheven,
En dan slaat ze toe,
Ze raakt mijn hoofd
zegt dan vers 8. Nogal wiedus. De natuur moeder is woest. En ze moet een ieder's hoofd wel raken, om ons uit de ballingschap van de stad te halen. Allen zitten vast aan de ketenen van de stad. Kijk de natuur razen op de mensheid. Niemand wordt overgeslagen. Allen moeten ze haar kruis dragen. Ieder kind in de stad wordt getraind om tegen moeder natuur te strijden. Wij worden allemaal grootgebracht als vijanden van moeder natuur. Daarom ben ik al jong uit dit valse leger weggevlucht. Ze had haar boog op me gericht en schoot een pijl af, om mij uit te leiden. Dwars door mijn hart schoot ze haar pijl van liefde. Zo heb ik het kruis ook altijd gezien, het was allemaal liefde, want zij wilde haar hart met me delen, haar pijn, haar verborgen taal. Ja het was hartverscheurende, maar ons hart moest losgescheurd worden van de ketenen van de stad. Moeder natuur is oorlogsgodin, godin van de liefde. Oh, hoe kan een mens nog staan na al die nachten met haar ? Haar liefde is overweldigend als de oceanen. Het breekt je tot in het diepste van je botten en bouwt je dan helemaal opnieuw op.

Hij kan niet komen waar je bent,
Vriend, ik zou niet tot je liegen,
Ik weet dat je ook met dit trauma vecht,
Het is een oorlogs-trauma,
Ik was daar, en ik zag je

zegt vers 9 dan. Het is allemaal een oorlogstrauma. Het is de oorlog van de liefde die het hart verwond, want die liefde gaat diep, en die liefde verscheurd, scheidende het kwade van het goede.

hoofdstuk 64. rijk door roddel

De bezetters, wie zijn het ? Ze denken overal te kunnen komen, ondervragen iedereen. Ik had een droom vannacht dat ze in een charismatische kerk waren, terwijl ze zelf anti-charismatisch zijn, want God spreekt niet. Ze spreken zichzelf overigens ook graag tegen, en dat doen ze om anderen gek te maken. Niemand in die charismatische kerk durfde de bezetters eruit te zetten. Ik begon de bezetters op hun nummer te zetten, en toen kwam er een vrouw naar me toe, ging naast me zitten, en sprak over dat er een strijd was in de geestelijke wereld, en dat we de goede strijd moesten strijden, gewoon basis-kennis. Ze probeerde mij af te leiden van de bezetters. Ik zei : 'Ja, maar er is ook zoiets als territoriale oorlogsvoering, anders is het dweilen met de kraan open. Ze hebben regeringen en dan moet je bij de hoogste mannetjes zijn, anders kom je nergens.' Maar ze durfden de bezetters niet aan te pakken. Ik zei toen dat ze achter me moesten staan, en toen begon ik het vuur te openen. Wie zijn die bezetters ? Het zijn niet de geestelijken, maar de leken. Ze komen niet voor het geestelijke, maar voor hun stripwereld waarin ze van alles en iedereen karikaturen maken en het dan verkopen. Ik zag de kaders, de stripkaders, de figuren, de ballonnetjes. Zij bepalen alles. Daarom opende ik het vuur.

De bezetters, wie zijn het ? Ik zag de kaders. De kaders waren aan elkaar geschroefde balken voor hun stripboeken. Het zat ook met klemmen aan elkaar vast. En zo injecteren ze zielen, en dan worden die zielen opgezet in hun albums, die ze verkopen, en waarmee ze hun leugens verspreiden. Dat gebeurt er in de geestelijke wereld. Ze hebben stripwerelden gebouwd, karikatuur werelden, en worden rijk door roddels en geruchten, hun valse verhalen. De nacht ervoor droomde ik over een woest everzwijn genaamd Andacht.

Ik zag de kaders, waarmee ze hun slachtoffers hadden opgesloten, dikke vette alarmsystemen. Niemand durfde iets te doen. Ik begon te schieten. Ik begon de kaders kapot te schieten. Met vuur, met mitrailleurs. Ik was op sommige punten gefixeerd. Ik kreeg herinneringen van mensen in mijn jeugd die ik voor onbekende redenen heel lang aanstaarde. Dat kon zijn in de sporthal of de trein. Dat ging zo ver dat ze vroegen : 'Heb ik iets van je aan ?' Ik herbeleefde het weer en zei : 'Ja.'

Ik bleef maar schieten, bleef me fixeren. Die kaders moesten los. Daar zat alles in opgesloten. Het waren balken met klemmen, schroeven, en vastgelijmd. Ik bleef maar schieten. 'Ja, je hebt iets van me aan, ja,' zei ik. 'Dit is niet van jou.' Zo lopen ze ook rond, hè, alsof alles van hen is. Andacht is een woest zwijn. Wil alles voor zichzelf. Dreigt anderen met 'platspuiten.' Daarom durven ze niks te zeggen. Dreigt anderen met uitzetting. Daarom durven ze niks te zeggen. Andacht is een psychopatisch zwijn van vraatzucht. Alles is van hem, alles is voor hem. Om hem draait alles.

Ik bleef schieten. Het moest maar eens afgelopen zijn. Eindelijk lieten de balken elkaar los.

Ik kwam toen tot een boerderij, een stripboerderij, waar Andacht stripboer was. Hij kweekte hiervoor plantjes op zijn velden. Hier maakte hij zijn stripboeken van. Hij maakte kasplantjes van zijn slachtoffers.

hoofdstuk 65. de taal van de stilte ; het land van melk en drop

de stilte spreekt. het is een geheime taal.
wacht niet op een woord, maar ontcijfer de stilte.
de stilte is een soort honger.
je kunt alleen een honger huwelijk aangaan met de stilte.
vraatzuchtige varkens die altijd maar lawaai maken hebben hier geen boodschap aan.
het kost geduld.
het kost tijd, pijn en moeite, maar het is een taal.
kun je de hierogliephen zien ?
het is als een stripboek.

maar wat als het geheel donker is ?
duisternis is ook een soort honger.
maar duisternis is ook een taal.
wacht niet op het licht, maar ontcijfer de duisternis.
de duisternis komt in vele graden, heeft zijn eigen ritme, als een morse,
kloppende op de deur.

de duisternis spreekt.
het licht verdoofd.
en als het vastloopt ga je dieper.
dan voel je een hand, alleen een gevoel,
want je ziet niks.
ook hoor je niks, en toch spreekt het, maar op een andere manier,
de taal van de stilte,
een taal van kennen,
en van herkennen …

en dan zwakt het gevoel van de hand misschien ook weer af …
je bent hier helemaal alleen …
maar jij en jezelf is twee,
of jij en de kennis,
of jij in de honger …
en was dit niet al eens eerder gebeurd ?
heel lang geleden ?

je mag de woorden van de mensen loslaten …
die zullen allemaal verdwijnen …
alleen jij en de kennis zal overblijven,
jij en jezelf, of jij en de honger …
als een taal … als een sieraad …

en je kan het analyseren en dan heb je je eigen massa …
dus alleen ? nee … niet echt … dat is slechts illusie …
optisch bedrog …
och laat de wereld toch, alles wat ze tegen je hebben gezegd …
het zal allemaal verdwijnen …
leugens worden verteld door haters,
verspreid door dwazen, en geloofd door idioten.
vooroordelen over mensen waarvan zulke personen maar een kommetje water uit de zee weten,
vooroordelen allemaal voor geld en macht.
vooroordelen, omdat het zo gemakkelijk is.
zo laf.
het zal verdwijnen.
mijn oma zei altijd : tegen leugens kun je niet op.
koningin beatrix zei : de leugen regeert.
een gewaarschuwd mens telt voor twee, dus je bent nooit alleen.

en je wordt stil van deze dingen, heel stil,
en duister, heel duister, want je wil verborgen zijn,
en toch moet je weleens op zoek gaan naar het verloren schaap,
en die is juist in duisternis te vinden …

het is al lang geleden gebeurd,
de geschiedenis herhaalt zich telkens weer …

en je gaat een honger huwelijk aan met de natuur om hieraan te ontkomen …
we houden misschien aan een heleboel principes vast, maar wat zijn de daadwerkelijke principes waar het om draait ?
je gaat zo dieper en dieper in de natuur,
tot de voeten van de natuur, de oorsprong,
in de duisternis, in de aarde …
je ziet hier niets, hoort hier niets …
alleen de wind misschien …
je spreekt tot de wind, en de wind spreekt niet terug …
het trekt je alleen dieper …

waar gaat de reis naartoe ?
dieper naar binnen,
ik heb het buiten nu wel gezien …

ook al is het donker en stil,

hier is een pad …
duisternis en stilte spreken,
als de taal van de honger …

het is een geheim wapen,
wie kent het ?
als je er dan slechts een kommetje water van kent,
is het dan niet tijd om tot de zee ervan te gaan ?

nee, je kunt het niet drinken …
het is zout water …
er heerst hier slechts honger en dorst …
als het sieraad van een diepere taal, een dieper leven …
van dat wat eens vergeten was …
verloren geraakt in deze ondoorkoombare wildernissen …
je zoekt er naar, maar het laat zich niet zien …
hier is slechts duisternis en onbereikbaarheid …
maar dit is slechts hoe de natuur spreekt …
als je het kunt verstaan is het als stromende melk …
nu geven alleen wat spinnendraadjes hoop …
volg het, volg het, als een brug over de rivier …
zeer dun, het zal allemaal wel wegsmelten …
de overkant bereiken we nooit …
het is slechts dieper binnenin …

zoals de vur zegt in boek 115 :
Door een wespenzee zwem ik,
Ik zal de overkant nooit bereiken,
Maar het is om tot de droom te komen,
De diepere wereld

je houdt je er aan vast, maar alles glijdt weg …
opdat je volgt … het is nooit echt weg …
alles is er nog ergens …
er is zoveel om te verliezen opdat we kunnen winnen …

het honger huwelijk met de natuur …
een prachtig sieraad, een prachtige taal …
als je het grijpt, breekt het …
waarom ?
omdat het geen taal is maar een raadsel …

boek 44 zegt :

In haar taal hebben ze allen een plaats,
Totdat de rode sneeuw het raadsel openbaart,

Rode drop om het verstand te genezen

Drop komt van het wortelsap van het zoethout kruidplantje.

Tot de rode zee gaan we,
Het verstand versluierd met rode drop,
Het leven is geen gokspelletje,
Het leven is geen genade, maar loon,
Als honing voortgebracht door belasting

Nectar en honing zijn mijn vrienden,
Het is de adem van levensgeluk,
Plezier om het spel wat is gewonnen,
Genot om de aarde die niet meer bedrukt

De smaak van drop op mijn tong,
Als het nachtzicht wat daar rust,
Het speelgoed van de nacht

Warme sappen in mijn laarzen,
Mijn mond is vol van levensmelk,
De aarde verzegelde het verleden

Zoveel stormen die de zee dragen,
Het bruist met levenssap,
Eindeloosheid van de nectar,
In stukken gesneden door de paradox

Alles gaat in cirkels hier,
Het leven houdt op en gaat dan door,
De narcis houdt de schepen af van het geheim,
Alleen het morgenrood zal het zien

De eeuwige nacht van ijs,
De leugen overvloeiende in de waarheid,
Totdat het rode ontwaakt,
Tot rode bloemenvelden ging ik,
In het huis van de rode zon

De zon van rode bloemenvelden,
Als een geheim opwellend in de lucht,
Waar zoveel stemmen haar hebben doen ontwaken

boek 73 zegt :

Zij (de heerin) had een boek met sleutels. En de sleutels waren van drop.

durven wij zo diep te gaan dat we bij de wortels van dingen aankomen om daar van het wortelsap te nemen, van de drop ? mogelijk zien we dan dat we het al die tijd verkeerd hebben gedaan, dat we mogelijk domkoppen hebben gevolgd en zo zelf ook domkoppen waren geworden. mogelijk moeten we hiervoor een heleboel dingen loslaten, om zo de comfort zone uit te kunnen. mogelijk worden we teruggeroepen, verliezen we vrienden en familie. maar we winnen zo wel de geheimen van de hemel, van het paradijs. waar drinken we van ? alleen maar van het voor ons geperste vruchtensap, of zijn we afgedaald tot de wortels om daar van het wortelsap, van de drop, te nemen ? het drop heeft een vooraanstaande taak en positie in de vur. maar het ligt niet voor het grijpen. we komen er alleen door het hongeren, door het honger huwelijk met de natuur, en dan pas zal de natuur ook de wortels laten zien en het wortelsap.

boek 77, het plantsoen zegt :

Het pasen met zijn versierselen van drop is nog steeds een ingrijpende gebeurtenis.
boek 30, rode bloesem, zegt :

Hij rook de geur van drop. Hij voelde zich in een lange diepe put wegglijden.

Pasen en het afglijden in de diepe put zijn een beeld van menselijke vruchtbaarheid, van de metafoor van de menselijke paring. Door het honger huwelijk met de natuur bereikt de mens uiteindelijk de paradijselijke honger leegte, waarin de mens het overblijfsel, het zaad, offert, opdat het nieuw leven zal geven. De mens gaat zo tot de oorsprong, tot het wortelsap. Daarom zal een mens niet alleen van melk leven, maar moet ook de diepte in, tot het land van melk en honing, of tot het land van melk en het wortelsap, van melk en drop.

hoofdstuk 66. sneeuwwitje achter glas

Doornroosje is een beeld van de stad. Je kunt het sprookje heel dualistisch bekijken, want het is zeker niet eenzijdig, zoals de vur ook laat zien. Er zijn beweringen dat sprookjes oorspronkelijk horror verhalen waren of sexuele verhalen. Natuurlijk zijn sprookjes heel erg poëtisch en metaforisch beschreven en zijn er veel diepere dingen gaande. Maar laten we eens kijken naar Doornroosje als beeld van de stad, vanuit de vur. In boek 3 van de drager van de vur, de pop, staat :

De struiken omsingelen de stad en vallen het binnen,
Zij doorsteken de ramen, en doorsteken dan de poppen,
Zij zijn allen planten

Doornenstruiken om het kasteel,
En dan vallen ze binnen,
Doorstekende de poppen

De vur stelt in boek 20 dat de natuur onuitgenodigd was. Dat is het probleem van de stad, en

daarom is er een invasie van de natuur in de stad. Daarom werd Doornroosje ook gestoken. Ook het sprookje van Hans en Grietje wordt hier vanuit de andere zijde besproken :

'Hier in de diepe wildernis had zij haar huisje van snoep geplaatst, en was zij slechts een diepere inwijder. Het harnas van snoep lokte de soldaat tot een diepere strijd, de patronen van de wildernis.

Zij was het lijden van de jongen in zijn jeugd om hem te behoeden voor een veel groter kwaad. De kooi die zij hier had gebouwd was niets vergeleken met de kooi van de stad.'

Was het huisje van snoep er wel om gegeten te worden ? Nee, natuurlijk niet. De vur is hier heel duidelijk in, in boek 127 :

'Het is niet om te eten,

Het is een sieraad,
De sleutel is van snoep,
Het smelt in mijn hand

Zij hebben een stad gebouwd van snoep,
Als een weg tot de wildernis'

Het snoep is dus een kunstvorm, wat een verhaal verteld, als de muren van de stad, de muren van de huizen, en zij worden voorgesteld als minderend, omdat dat de aard is van het natuurzoete. De kinderen kwamen in de problemen toen ze als hysterisch van het huisje van snoep begonnen te eten.

Doornroosje werd gestoken door de natuur, door het onuitgenodigde, en viel zo in een diepe slaap, om zo weer contact te maken met de droom van de natuur. Zo hebben de struiken dus in principe de stad omsingeld.

Boek 21 zegt :

'Gele bloemen groeien langs de kant van de stad, als een stadsmuur. Iedereen die daar gaat wordt verward. Zij vallen in slaap en dromen vreemde dromen. Geen leger komt door de gele bloemenhaag. Allen zullen zij slapen.
Zij van de gele bloemen, eens zag ik haar,
Ik werd getroffen als door bliksem, en toen viel ik in slaap.

Zij van de gele bloemen,
Zij is een tunnel naar de onderwereld

Eens zag ik haar op haar paard, en ik volgde haar,
Zij leerde me de geheimen van de bossen en de wildernissen,
Zij van de gele bloemen, zij gaf mij een plaats.

Zij leerde mij de kennis,

Zij leerde mij lezen en vele talen,
Zij leerde mij schrijven en de schoonste kunsten,
Zij leerde mij strijden,
Zij van de gele bloemen

Over het ravijn bracht zij mij,
Tot de dieptes van een woud'

Geel is de kleur van de paradox, van de weerstand, het tegendraadse, de rebellie, en is dus ook een hele strategische kleur. Zo wordt de onuitgenodigde uit het Doornroosje verhaal beschreven. Zij is tussen stad en wildernis, maar gaat graag de stad in om verloren schapen daar weg te halen. Boek 19, de golf, zegt :

'Wevende de dimensies, het trauma.
Het ruist over de zeeen, om de slag te slaan,

Neemt hen allen in, en doet alsof er niets aan de hand is.

Het wacht, en slaat dan toe,
Het maakt een teken, en slaat dan toe,

Maar houdt het verborgen.

Ik denk dat ik één van hen ben geworden,
Ik draag een wapen,

Ik sla toe zoals hen, maar ik ken het niet,

Het heeft mijn geheugen gewist.

De vrouw met de boog kwam tot mijn stad,
Zij had vier pijlen op haar boog, die zij gezamenlijk afschoot op mij.

Dwars door de ramen gingen ze, en toen dwars door mijn hoofd.

Zij nam mij mee, maar waar naartoe ?

Vier pijlen had zij op haar boog,
die dwars door mijn hoofd gingen.

Ik staar naar de pijlen. Zij hebben mijn leven gered.

Ik kus ze, en wikkel ze in. Ze brachten mij over de zee.

De nachtmerrie brak zij af. Zij was één van de vier pijlen. De vrouw met de boog had zo lang aan haar gewerkt. Dagen en nachten was zij bezig haar te decoreren. Zij maakte de juiste insnijdingen, de juiste bochten. Deze pijl was haar paspoort en sleutel.
Ze liet mij de duisternis onder het huis zien, de grotten en de tunnels. Ze nam mij mee naar deze plaatsen, en ik dacht dat het altijd nacht was.
Zij trok mij op de kant. De stad zou branden.
Ik mocht niet meer terug.

En dan slaapt de stad,

bedekt onder sneeuw.

Tussen de prachtige bomen staat ze,

met prachtige struiken'

Dit gaat dus over de onuitgenodigde van het Doornroosje verhaal, die toesloeg en stak, als de stekende struiken van de natuur. Zij willen de mens terugbrengen tot hun dromen. Daartoe brengen ze een natuurgif in. De vur is daar zeer duidelijk in wat er met de stad zal gebeuren, zoals in boek 4 van de drager van de vur, het monument :

1. Ik ben geboren uit steen,
Nu rijst het leger op,
Wij zullen zijn als steen,
Harder dan het steen van de stad,
Ramen slaan wij in,
Gebouwen breken wij af,
Hun monumenten, allen in rouw

2. Ik ben geboren uit steen,
Nu rijst het leger op,
Het steen van de stad zal smelten,
Het steen van de stad zal sterven

3. Ik ben geboren uit steen,
Ik ben geboren uit een plant,
Ik zag de aarde geschapen worden,
Ik zag de aarde voortkomen vanuit een bloem

4. Ik ben de tuinjongen,
Ik verwijder de stenen die er niet horen,
Geen herinneringen meer aan de stad,
De tuinhekken zijn gesloten na middernacht

En boek 89 zegt :
De stad moet geheel vertaald worden,
Voordat wij de tuinen kunnen binnengaan

De dingen om ons heen hebben de hersenen zelf aangemaakt om ons daaraan te kunnen vormen. De paradox tussen stad en wildernis is dus noodzakelijk om gevormd te kunnen worden. We moeten er zelf diepte in vinden. Het is ons eigendom. Het is ons leven. We kunnen er verhalen van maken, sieraden van rijgen, stripboeken van maken. Niets is voor niets.

Pas toen Hans en Grietje gretig van het snoephuisje gingen eten kwam de heks. Ze moesten juist van het snoep leren en er niet zomaar onbegrensd naar grijpen. Het natuurzoete is een pad, een

minderend pad, wat leidt tot de dropwortels, de vrucht van het lijden. Het natuurzoete is je eigen creativiteit. Het natuurzoete is iets bitterzoets. De vur zegt in boek 129, het verborgene :

1. De aarde scheurt open,
Ik kan de lagen zien,
Hier zijn de veranderingen

2. Het heilige snoep zit op de troon,
De troon is het verborgene

Er is een bepaalde natuurzoetheid verbonden aan het verborgene, aan het binnenste, waarin je steeds dieper kunt gaan. Alleen dat is je troon, waarin je de verborgen kennis kroont. Geloof de mensen om je heen niet. Het is er voor jou om je aan te vormen, maar ga ze niet kronen. Kroon je innerlijke kennis, maar doe dit niet overmoedig. Het is een zoektocht waarin je eerst aan jezelf moet afsterven. Eerst moet je heel veel valse kennis overwinnen. Kroon het natuurzoete wat hoop geeft, en wat je op het minderende pad leidt. Het natuurzoete zal je nooit teveel geven. Het natuurzoete stelt duidelijke grenzen.

Hoe gaat dat dan, die inwijding in het huisje van snoep waar de vur over spreekt ? Allereerst wordt erover gesproken als over een harnas, dus het huisje van snoep is van een natuurvrouw die de mens het lijden en strijden wil leren, maar als de mens dan gaat grissen, graaien en eten, dan zou dat de heks oproepen, maar die heks is natuurlijk ook een wachter van het snoephuisje, die de mens moet verslaan. Het is dus heel dubbel. We mogen niet in de valstrik vallen waar we de natuurvrouw voor een heks aanzien, en ook zijn niet alle heksen slecht, want er zijn ook goede heksen.

Boek 20 zegt :

Zij bewapende haar kinderen en ontzag hen niet. Zij tuchtigde haar kinderen reeds vroeg, en daarom moest de heks dood. De stad wilde kinderen verwennen met een allesverblindend licht, verlammend en bemoederend.

Het natuurzoete is zeer creatief, zintuigelijk, je ziet van alles, wat een bepaalde zoetheid met zich meebrengt. Ik was van jongs af aan al heel creatief, fantasie rijk, openminded, en mijn bijnaam was vaak suikerzakje of suikertasje, suukerbuultje in dialect. Mensen roken soms ook een soort hemels snoep rondom mij. Ik had ook een beschermengel en gids die 'Drop' heette, of Licorice in het Engels. Er is een bepaalde zoetheid aan verbonden als je de vijand kunt zien, want dat betekent dat je opmerkzaamheid, je alertheid en waakzaamheid goed werkt, als een goed alarm of beveiligingssysteem. Het natuurzoete is een beeld van strategie, als stromende natuursuiker.

Natuurlijk is het zoete maar een beeld. Hoe wordt de natuurstad of droomstad dan daadwerkelijk gebouwd, en de huizen ?

Je grijpt niet, je eet niet, maar je onderzoekt. Dat is de ware natuurzoetheid. Je leest dus, als beeld van het onderzoek, en daarbij lees je tussen de regels, in de context, en lees je altijd kritisch, meerdere bronnen aanborend, meerdere zijden van het verhaal. Dat is de natuurzoetheid, wat een gematigde en minderende zoetheid is.

De vur zegt hierover in boek 23 :

Ik houd van dunne boekjes, maar wat dikkere boekjes doen het ook wel goed bij mij. Sommige boeken zijn gewoon echt perfect van formaat en ik kan daar wel uren naar staren en over nadenken. Ik lees veel, maar ben ook veel bezig met mijn geheugen. Sommige boeken benauwen me, en die heb ik liever niet in huis. Ik ben op zoek naar de perfecte boeken. Zo bouw ik mijn stad, mijn land, en mijn huis.

En in boek 87 :

Ik kan de stad nooit bereiken,
Ik kom nooit aan in de stad,
De stad is een bloem
Maar ik kan boeken lezen over de stad,
Bestaat de stad wel ?
Of is het alleen maar één van mijn dromen ?
De stad ligt op een hoge, onbereikbare berg,
Er valt hier niets te graaien
De stad was gehuld in een mysterie,
De stad was een bloem
Tussen vele bloemen staat de stad,
Als een steen is zij
En zie, zij zullen zijn naam verdraaien,
En zijn geheimen zullen verborgen blijven voor hen.
Zij had hem opgenomen
Ja, tussen haar borsten is hij, als een groot geheimenis
Zij zonderden hem af,
Het gewicht op hem drukte zwaar

Boek 122 zegt :

Deze stad is gemaakt van tranen,
En op zoveel pilaren van tranen was deze stad gebouwd,
Een verhaal wat je niet kent,
Maar je waakt ertoe op

Je kunt dus alleen tot het zoete komen door het kruis. Het kruis is ook een beeld van bloed, zweet en tranen, oftewel : er is werk aan de winkel. Het gaat erom door de tucht, de discipline, tot het natuurzoet te komen.

Door het snoephuisje is er dus een lijdenspad voor diepere inwijding. 'Zij was het lijden van de jongen in zijn jeugd om hem te behoeden voor een veel groter kwaad.' (20:10) Dit pad is als een kooi (20:10b).

12. Zij was de zwarte koningin des doods, de koningin van het oerwoud, toen het witte haar kinderen en haar schone land stal. En zij beval haar jager het sneeuwwitte om te brengen, want het witte moest sterven, zeven maal.
13. En het sneeuwwitte was jong, oningewijd, omgeven door witte doornen. En zij lokte haar tot de deur van de dood in het oerwoud. En het sneeuwwitte gewaad werd afgedaan, en een zwarte vrouw rees op.

Wat betekenen deze verzen ? De mens moet terugkeren tot het verborgene om daar het snoep te vinden, in de aarde, in de wortels. De mens moet zich daarvoor een beetje vuil maken en afsterven aan zichzelf. In deze betekenis is het witte het publieke, de menselijke mening, die afgedaan moet worden voor de geestelijke en hogere betekenis.

Kunnen we dit sieraad begrijpen ?
Sneeuwwitje in haar glazen kist in het bos.
Alles was achter glas.
Sneeuwwitje moest een beetje vuil worden, aan haarzelf sterven, de onderwereld in, oftewel de diepte, de diepere lagen van het bestaan, de diepere lagen van betekenis. Laten we niet bij de horror blijven, lieve mensen, maar laten we er diepere, heilzame betekenis aan geven.
Het stopt niet bij de sneeuw. De sneeuw moest rood worden, meerzijdig, en de aarde ingaan. Maar Sneeuwwitje stierf niet echt. Het was slechts haar ego. Het was slechts zinnebeeldig.

Boek 44 zegt :

14. Oorlogsgeluk,
De soldaat op het paard tegen de piraat,
Is slechts een bloemenveld die de getijen weerspiegelt,
Het geluk van het overvloeien van de seizoenen,
Van de leugen tot de waarheid

15. In haar taal hebben ze allen een plaats,
Totdat de rode sneeuw het raadsel openbaart,
Rode drop om het verstand te genezen

Sneeuwwitje viel. Ze moest een beetje vuil worden, tot de andere wereld gaan. En toen was alles achter glas. Zo is dat ook als we een boek lezen : alles is achter glas. Het lezen is als surfen door een andere wereld, als een bootje, en dat is de ware opname door de boot, die beschreven wordt in de vur. Ook boek 20 spreekt hierover :

5 Zij had haar eigen koninklijkheid bewaard. Zij trok ons omhoog op het schip, toen de dauw ging vallen. Zij had haar eigen pad, en wilde niks weten van het verwende gemeentepark.
6 Daarom was zij onuitgenodigd, gehaat door velen, en gevreesd, maar niemand kon haar geheim doorgronden. Zij wist dat slechts hen buiten de kooi gekooid waren.
7 Ze hadden maar een fragment van haar vastgezet. Zij was natuurlijk veel groter. Zij leefde in plaatsen waar zij nooit zouden komen. Zij leefde in een mengsel van vuilheid in de dieptes van de wildernis, als sluiers van haar schoonheid.

8 Deze schoonheid werd geproclameerd door een genetische collage van juwelen. Zij ging over de muren. Zij van de smetvrees zouden daar nooit komen.
9 Hier in de diepe wildernis had zij haar huisje van snoep geplaatst, en was zij slechts een diepere inwijder. Het harnas van snoep lokte de soldaat tot een diepere strijd, de patronen van de wildernis.

Lezen is dus ook een soort surfen op het web van de geestelijke wereld. Het is iets wat je moet leren. Je kunt niet alles klakkeloos aannemen. Er zijn vele gevaren in het lezen, in het surfen. Het is een hele uitdaging. Surfen moet je leren.

Sneeuwwitje achter glas, omdat we geen vooroordelen mogen hebben. We moeten lezen, leren lezen, tot de hogere shamanistische orakels komen, om zo de zienskunde te leren, leren zien, leren kijken.

hoofdstuk 67. het mormoonse commentaar op psalm 1

De Mormonen geloven in voortgaande openbaring, en hebben naast de bijbel ook het boek van Mormon en nog wat andere geschriften zoals leer en verbonden, en de parel van grote waarde. Ook geven ze dus commentaar op de bijbel. Laten we kijken naar hun commentaar op psalm 1 :

1 Welzalig de man die niet wandelt
in de raad der goddelozen,
die niet staat op de weg der zondaars,
noch zit in de kring der spotters;
2 maar aan des Heren wet zijn welgevallen heeft,
en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht.

Het Mormoonse commentaar van Brigham Young hierop is dat de mens niet moet stoppen met het strijden tegen het kwaad en door moet gaan totdat God zich een groep mensen heeft geheiligd. Dit strijden houdt in dat er alles gedaan moet worden wat nodig is om het kwaad uit je midden te bannen. Ik kan hier aan toevoegen : Waar je mee omgaat wordt je besmet. Kijk dus uit met wie je omgaat. Vorm geen ongelijk span met zondaren. De mens moet de zonde ernstig nemen, want de zonde vernietigd alles. De mens mag absoluut niet zondigen. Als je in God blijft kun je niet zondigen.

Joseph F. Smith stelde bij deze verzen dat het verstand niet alleen kennis moet bezitten, maar de ziel moet deze kennis ook vereren, eerbiedigen en koesteren, als een zeldzame schat, en de ziel moet verlangen naar pure intelligentie die van de kennis van de waarheid komt. Dit houdt dus in dat de mens progressief moet zijn. Als de mens stil blijft staan sterft alles af en wordt alles corrupt. Vandaar ook de nadruk op voortgaande openbaring en het blijven doorleren. Stop niet, want dan grijpen de roofdieren je. Je betaalt een hoge prijs als je op de weg van de zondaren blijft.

3 al wat hij onderneemt, gelukt.

Het Mormoonse commentaar hierop is dat de mens gemerkt moet zijn met werken en progressiviteit. Er wordt gewezen op Leviticus 26 waar dit vers vandaan komt : 3 Indien gij in mijn inzettingen wandelt en mijn geboden nauwgezet in acht neemt, 4 dan zal Ik u te rechter tijd uw regens geven, zodat het land zijn opbrengst geeft en het geboomte des velds zijn vrucht draagt.

4 Niet alzo de goddelozen:
die toch zijn als kaf dat de wind verstrooit.

Het Mormoonse commentaar van Brigham Young (1801-1877) waarschuwt dat de goddelozen heel aardig kunnen zijn naar je toe, maar dat als ze konden ze een zwaard door je hart zouden drijven. Hiertoe moet een mens onderscheidingsvermogen hebben om dat te kunnen zien. De woorden van de goddelozen kunnen glad zijn als olie om je hart te bedriegen.

hoofdstuk 68. amos 1:1-3

Amos 1

1 De woorden, die Amos, een van de veefokkers uit Tekoa, geschouwd heeft over Israël in de dagen van Uzzia, koning van Juda, en in de dagen van Jerobeam, zoon van Joas, koning van Israël, twee jaar vóór de aardbeving.

God gebruikt hen die in de natuur leven, hen die arm zijn, die mogelijk in honger leven, omdat zij leeg genoeg zijn opdat God hen dingen kan laten zien. Leegte is een vereiste voor het profetische. Tekoa betekent klap met een wapen. God moet de mens eerst verbreken voordat de mens gevoelig is voor God.

2 Hij zeide: De Here brult uit Sion en uit Jeruzalem verheft Hij zijn stem, zodat de weiden der herders treuren en de top van de Karmel verdort.

God is een God van oorlog, door zijn woord, door de exegese. De mens is gehersenspoeld, en daarom moet God wel brullen als een roofdier om dit terug te draaien.

3 Zo zegt de Here: Om drie overtredingen van Damascus, ja om vier, zal Ik het niet herroepen. Omdat zij Gilead met ijzeren dorssleden gedorst hebben.

hoofdstuk 69. de sexualiteit als shamanistisch orakel

De Germeizen waren atlantische en pre-atlantische voorouders van de germanen en ook van andere volkeren. Nog steeds komt het woord 'meisje' hier vandaan. Hun mythologie draaide om het archetype 'Dun', wat later in het germaanse rijk tot Odin werd, met dezelfde eigenschappen. Dun was de zoon van god en daalde in de onderwereld af om inzicht en uitleg te verkrijgen over de nachtmerries die hij als kind had gehad, zoals Odin dat deed voor zijn innerlijk kind Balder.
Dun is heden ten dage een woord voor het hongeren, en in het atlantische was het ook een woord voor de hongeraar. Het afdalen tot de onderwereld is een beeld van de vruchtbaarheid. Odin ontmoette een dode profetes, een volva, oftewel een drager van de rode kap, om uitleg te verkrijgen over de nachtmerries van zijn zoon Balder, en de volva sprak dat Balder moest sterven, wat ragnarok veroorzaakte. Dit ging over zijn innerlijk kind, over het sterven van het vlees. Hij moest namelijk volwassen worden en eigen verantwoordelijkheid dragen. Dit is een volwassenheidsritueel, dat het innerlijk kind aan zijn ego moet sterven. Het betekent het vleselijke zicht omruilen voor het geestelijke zicht, zoals Odin zijn oog moest opgeven voor kennis.

Dun kwam tot de godin Halal, de godin van de honger. Heden ten dage heet zij hel, maar zij komt nog steeds in de islam voor als 'binnen de restricties,' oftewel het grens-gevoelige. Daarom is zij ook een godin van tucht. Odin kwam tot de rode volva. Rood is de kleur van meerzijdigheid en het verhaal, de grotere context, waarvoor men dus moet minderen, plaats moet maken, oftewel hongeren. Rood is daarom een kleur van de honger. Het rode pad is het hongerpad. Ook nu is op het germaanse pad Hel of Halal de moeder godin, of oorlogsgodin, de godin van de vruchtbaarheid. Odin kon alleen tot haar komen door de rode sluiers. De sexualiteit is hier een beeld van. Het zaad moet uitgestort worden en sterven, oftewel het ego van het innerlijke kind, van genade, opdat men tot loon komt en eigen verantwoordelijkheid, tot volwassenheid. De Germeizen waren daarom ook zwaar matriarchisch en matrilineaal.

De sexualiteit is dus een beeld van het afdalen tot de onderwereld, door de honger, om zo tot de uitleg te komen. Het is dus een shamanistisch orakel.

Man : minder.
Ik ben een vrouw, de leegte voor jou.
In de leegte is de natuur te vinden,
de rijkdommen van de aarde en de kennis.
Man : minder, honger, kom niet tot mij in je vleselijke grootte.
Heb weer respect voor moeder aarde, want ze gaf je leven.
Geef weer terug aan haar, opdat gij tot de grotere context komt en de uitleg der dingen.

hoofdstuk 70. hoe het shamanistische medicijn van Roodkapje toe te passen

Hoe moeten we omgaan met het shamanistische medicijn van Roodkapje, wat diep Germaanse en Egyptische wortels heeft ? Alle sprookjes zijn diepgaande shamanistische orakels. Roodkopje moest de wildernis in om boodschappen te brengen naar haar grootmoeder, als een beeld van het gaan tot de oorsprong. Op die weg, wat een beeld is van de weg tot de onderwereld, wat een shamanistische taak is, komt ze de wolf tegen, wat vaak negatief wordt uitgelegd omdat de wolf Roodkapje zou hebben bedrogen en opgegeten. Je kunt het ook anders zien, dat de wolf haar gids is om haar te helpen aan haar ego, haar vleselijke leven, af te sterven. Niet alleen dat, maar de wolf was ook uitgezonden om af te rekenen met haar valse identiteiten die ze had opgelegd gekregen in de stad. Vannacht had ik een droom over een ontmoeting met Anubis, en hij rekende af met valse etiketten waarmee mensen rondliepen, racistische etiketten, etiketten van geloofsvervolging, etiketten die de mens in hokjes hadden gestopt, etc. De demonen die deze etiketten hadden gemaakt stonden er huilend bij, want ze zagen de etiketten die ze op anderen hadden gedrukt waarmee ze hun brood verdienden en hun eigen ego door hadden opgepompt in vlammen opgaan. Anubis is de Egyptische wolf of hond als gids door de onderwereld, die de mens verder aan zichzelf en aan valse al dan niet opgelegde identiteiten te sterven. Vandaar dat Anubis een belangrijk archetype is. In die zin moeten we de wolf dus ook ontmoeten en leren kennen. Nederland heeft nu ook weer wolven op de Veluwe wat hiervan een teken is. We moeten daarom ook veel intelligenter omgaan met dit shamanistische orakel van Roodkapje. Wat wil bovenstaande zeggen ? Er is een diepere schuilplaats binnenin waarin je tot je ware identiteit kunt komen.

Odin was op weg naar de germaanse baarmoeder die de onderwereld was, naar hel, om inzicht te krijgen in de nachtmerries van zijn zoon. De germaanse hellehond, 'Rag', ook verbonden aan het ragnarok, komt hem tegemoet als gids. Ook komt Odin aan de rand van de hel in ontmoeting met een volva, een germaanse zieneres of rode kapdrager. Al deze elementen hebben met elkaar te maken. Zijn zoon moet sterven, Balder, die inderdaad gedood zou worden door een pijl van een blinde. De volva die het sprak was ook dood. Het was in de onderwereld, en Odin moest haar tot leven wekken door toverspreuken. Nu, wat houdt dit in ? De zoon staat voor het innerlijke kind, in dit geval van Odin. Worden wij soms door blinden aangevallen ? Ja, want deze wereld zijn het blinden die de blinden leiden, en in het land der blinden is éénoog koning. De hel wordt in het germaans vaak beschreven als koud gebied, als een gebied van onthechting. Balder stierf door de pijl van de blinde god. Hij werd door hel opgenomen, en toen ze hem terugvroegen liet hel hem niet gaan. Intense honger. De zoon kan ook het opgelegde betekenen, valse identiteit, daarom moet de zoon ook in die zin metaforisch sterven om hiervan gezuiverd te worden, tot de schuilplaats komen, want dat is wat hel ook in het germaans betekent : schuilplaats. Het is een verborgen plaats.

Balder wordt na zijn dood in zijn schip gelegd, het grootste schip aller tijden, om tot de onderwereld te gaan, maar in pogingen om het schip te water te krijgen vat het vlam, zodat het een brandend schip wordt, en ook de dwerg Litr wordt door de vlammen gedood. Litr is een soort toverdwerg die ook heel groot kan worden, als een reus. In de germaanse geschriften wordt gesteld dat Thor, een andere zoon van Odin, Balder's halfbroer, Litr in de vlammen trapt. Litr verwijst ook naar de

letterlijkheid van de dingen die verruild moeten worden voor de symbolische betekenis. In zoveel opzichten moet de mens aan zichzelf sterven. De dood is iets poëtisch, een diepere deur tot het zelf en de schatten van kennis. Nu is het sprookje van Roodkapje nog niet af. De wolf had Roodkapje bedrogen door zich te vermommen als haar grootmoeder. Toen Odin tot de Volva kwam kwam hij ook in een vermomming, omdat je in de onderwereld altijd min of meer gecamoufleerd moet zijn vanwege de grote gevaren. Uiteindelijk kon Odin de Volva tot leven wekken door zijn toverspreuken. In die zin mogen we de levengevende taak van de wolf en de hond, waarmee ook Odin is geassocieerd, niet onderschatten. Ook kwam de wolf of hond Odin tegemoet om hem te leiden door deze gevaarlijke gebieden. Rag, de hellehond, de gids, is dus ook een wortel van het ragnarok, het germaanse hongertijdperk, het tijdperk van restricties, waarin de mens dus geleid wordt. Deze hond of wolf komt van een diep pasen, en wordt soms voorgesteld als met bloed besmeurd, oftewel als een rode hond. Het leidt helemaal terug naar de Anubis mysteries van Egypte. Anubis leidt de 'roden', oftewel de gekruisigden, de aan zichzelf gestorvenen, door de onderwereld, tot de diepere uitleg der dingen, de diepere uitleg van het zelf, waarin de valse identiteiten afgedaan worden, als een grote ontmaskering. Dit is een schuilplaats die door vleselijken niet begrepen kan worden en zij kunnen het ook niet binnen gaan. Het is als het brandende schip van Balder, Hringhorni, waarin al het letterlijke sterft. Zo komt het symbolische op als het morgenrood. Het wordt beschreven in de germaanse geschriften als het grootste schip aller tijden, als een beeld van de uiteindelijke context van de dingen, het grotere plaatje. Zo kwam Roodkapje dus uiteindelijk daadwerkelijk tot de oorsprong van alle dingen, tot de grote moeder.

hoofdstuk 71. jn-pw

Anubis is de Griekse transliteratie van het Egyptische jn-pw, als de Egyptische johannes, jn, de doper, pw, want pw is in het Egyptisch de waterput tussen hemel en aarde, tussen stad en wildernis, tussen leven en sterven, waardoor Anubis een gids door de onderwereld is, net zoals Johannes de Doper. In het hebreeuws werd de pw tot peh, met dezelfde betekenis van hol, waterput, mond, het einde, wat ook weer wijst op sokar in de egyptologie, de wachter van de hel, de waterput en de mond, ook als een soort egyptische johannes de doper naast anubis. Sokar komt van het voortijdse sukki-oru, de volharding van het kruis, wat ook een beeld van de eeuwigheid is. Sokar was ook de wachter van de eeuwigheid, wat als skr in het ot ook weer terugkomt als skr, zkr, zekeriah, zacheria. Zukki is overigens een voortijdse amazone stam aan de rivier van de scalpen. Dit wordt ook in de bilha besproken. Het is een stam die het volk leidt tot het land nod, door de wildernis. Al met al is de hond een navigatie systeem en beveiligings systeem door de leegte. De jn-pw is ook de afgrond (pw) van jannah, het paradijs, en wijst helemaal terug op het voortijdse amazone orakel van de jana en de jani, de voortijdse urim en thummim. In de leegte krijgt de mens zijn mond weer terug. In de leegte verstaat de mens de hemelse stem weer. Dit is dus een natuurproces van hoe profetie werkt.

De hond of hyena is een camouflage systeem, een soort beveiligings code waardoor de mens tot de schuilplaats komt in het binnenste, in de innerlijke wildernis. Dit is ook de belofte van de herleving van zeeland, de mond van nederland, waar deze sukki amazones nog verborgen zijn. Het is een uitverkiezingssysteem. Alleen zij die volharden worden opgenomen. Zeeland is in die zin de waterput van Nederland, tussen hemel en hel, tussen hemel en aarde, tussen stad en land, tussen stad en wildernis.

hoofdstuk 72. rauwe shamanistische aantekeningen

de hond is een cryptisch alarm systeem, een soort schaduw van de mens die nooit weggaat. de hond is getrouw en eeuwig, als de zukki. de zk-code komt ook weer terug in izaak, het verhaal over de waterputten. de pw, van jn-pw (anubis), is de waterput, en zk of skr, sokar, is de wachter van de waterput.

genesis 26 gaat over asok of izaak en de waterputten :

Dus ging Isaak vandaar en hij legerde zich in het dal van Gerar, en woonde daar. En Isaak groef de waterputten, die men gegraven had in de dagen van zijn vader Abraham, en die de Filistijnen na Abrahams dood hadden dichtgestopt, weer op, en noemde ze met dezelfde namen, waarmee zijn vader ze genoemd had. Daarna groeven de knechten van Isaak in het dal en vonden daar een put met levend water. Toen twistten de herders van Gerar met de herders van Isaak en zeiden: Dit water is van ons. En hij gaf aan die put de naam Esek, omdat zij met hem getwist hadden. Toen zij een andere put groeven, twistten zij ook daarover. En hij noemde die Sitna. Toen brak hij vandaar op en groef een andere put, waarover zij niet twistten. Deze noemde hij Ragobat, en zeide: Nu heeft de Here ons ruimte gemaakt, zodat wij vruchtbaar kunnen zijn in het land.
En hij trok vandaar op naar Berseba. En de Here verscheen hem in die nacht en zeide: Ik ben de God van uw vader Abraham; vrees niet, want Ik ben met u; Ik zal u zegenen en uw nageslacht vermenigvuldigen ter wille van mijn knecht Abraham. Toen bouwde hij daar een altaar en riep de naam des Heren aan. Hij spande daar zijn tent, en de knechten van Isaak groeven daar een put.
En Abimelek ging uit Gerar tot hem, met zijn vriend Achuzzat en zijn legeroverste Pikol. En Isaak zeide tot hen: Waarom komt gij tot mij, daar gij mij haat, en mij van u weggezonden hebt? Daarop zeiden zij: Wij hebben duidelijk gezien, dat de Here met u is; daarom zeiden wij: laat er toch een verdrag onder ede tussen ons zijn, tussen ons en u; en laten wij een verbond met u sluiten: dat gij ons geen kwaad zult doen, evenals wij u niet aangeraakt hebben, en evenals wij u enkel goed gedaan hebben en u in vrede hebben laten heengaan; nu zijt gij de gezegende des Heren. Toen richtte hij hun een maaltijd aan, en zij aten en dronken. De volgende morgen vroeg zwoeren zij elkander de eed. Daarop deed Isaak hen uitgeleide, en zij gingen van hem heen in vrede.
Te dien dage kwamen de knechten van Isaak hem bericht brengen over een put die zij gegraven hadden, en zeiden tot hem: Wij hebben water gevonden. En hij noemde hem Seba; daarom is de naam der stad Berseba tot op de huidige dag.

Toen Esau veertig jaar oud geworden was, nam hij tot vrouw Jehudit, dochter van de Hethiet Beëri, en Basemat, dochter van de Hethiet Elon. En zij waren een kwelling des geestes voor Isaak en voor Rebekka.

De bronnen zijn dus esek, sitna, ragobat en seba. Bij de derde bron was er pas overwinning. De eerste bronnen hadden te maken met gevechten met herders en moest er volharding geleerd worden, zoals esek de sk, sukki wortel heeft van het voortijdse. Ragnarok is verder geen vloek, maar de honger, de leegte, die ruimte schept, wat de derde waterput is. Rag is in het voortijdse : Oru-Ego, R-G, waarin het kruis (oru) overloopt in de demonologie (ego, anus). Het israelitische 'ragobat', de derde waterput, is dan de dochter (bath) van R-G. Denk ook aan de vleermuis, de bat in het engels, wat dus een code is voor dochter in het hebreeuws.

puzzelend denken, het is onderdeel van de demonologie. als je het niet kunt volgen moet je ergens terug naar wat je vergeten bent. vleermuis – bat – dochter, waarom dochter ? omdat de vrouwen op aarde ontaard zijn moeten ze terug tot de moeder natuur en weer dochter worden, dochter van de natuur. het heeft alles met emancipatie te maken want nu is de vrouw een slaaf van de stad … er zal dus een exodus voor vrouwen moeten komen …

als we naar de egyptische wortels van rag kijken :

eraq, raq = tegenovergestelde
eraqer = over de grenzen gaan
raqeret = tunnel tot de andere wereld, de andere wereld, ook een titel van anubis.
raqiu = tegenstander, vijand
rages = kaleidoscopische steen
rekh = kennis
rekhiu = god kennen in het werk, volhard zijn in het werk (brug tussen kruis – werk – demonologie)
rekhat = wijze vrouw, titel van isis
rekhit = gepersonificeerde kennis, wat dus eigenlijk god is, titel van isis-sothis
rekh = godin van de kennis in de onderwereld
rekh re = geoefende mond, wijze mond, profetische mond
rekh kht = ingewerkt, geleerd, geoefend in volharding
rekhit = voldoende genuanceerd (er zijn geen tussenstappen of voorwaarden overgeslagen)
rekhtti = godinnenpaar, zusters of moeder-dochter, bijv. isis-nephthys
rekhi = één van de vormen van ra
rekes = andere naam van seker, skr, sokar, als overwinnaar over de slang

telkens weer gaat de mens door het sokar ritueel van de overwinning over de slang, het vlees, in het parings-ritueel. Het vlees moet sterven opdat het zaad nieuw leven geeft. Daarom is de grot van sokar, en zo wordt dit ook in de egyptologie beschreven in de boeken over de onderwereld, de grot van wedergeboorte. In dit ritueel van de overwinning over het vlees. De slang is een beeld van het eenlijnige, eenzijdige, lineaire, letterlijke, en het is altijd de profetie in genesis 3 geweest dat de vrouw de slang onder haar voet zou vertrappen.

de vuh noemt de 4 bronnen van asok :

1. ESEK – Mibsam – woede, arena

2. SITNA – Adbe'el – kastijding, tucht, scheiding

3. RACHAB – TEMA – opvoeding, voeden, uithongeren, slavenmarkt

4. SEBA – Dumah – jacht, slacht, zombificatie, geboorte, kind worden, onmondig

als vierde wordt genoemd de wedergeboorte die in de grot van sokar door de waterput plaatsvindt. we hebben het over een zee in de woestijn. dit is in de geestelijke wereld, in de onderwereld. het is in de regionen van de ziel, van de dromen, het shamanistische.

de vuh zegt hierover :

'Sokar is in de Egyptologie de god van de woestijnen en de dood, die aangesteld is als de wachter van de poel des vuurs. Zijn grot was op de poel des vuurs. Die grot wordt ook wel de geheime kamer genoemd en is soms een ei. Van de poel des vuurs drinken de gezegenden koel water en voor de verdoemden is het gewoon vuur, dus dat kan nogal verschillen. Ook in de grondtekst van de bijbel is de poel des vuurs niet alleen maar voor toorn, maar ook voor genezing en transformatie. Het is dus heel dubbel. Na de lange reis van het vierde uur van de nacht in de Amduat, het boek van de verborgen kamer, die een reis is door de woestijn van Sokar, komen we aan in het vijfde uur, tot zijn grot, zijn geheime kamer, die de poort en sleutel is tot de poel des vuurs, wat niets anders is dan de poel van verjonging en wedergeboorte. In de verborgen kamer bevindt zich een slang, die een vermenging is van Sokar, Osiris en Ra. Dit is een gevleugelde slang. De verborgen kamer wordt bewaakt door Aker, de dubbele leeuw, een oergod van de aarde. De Aker bewaakt het heilige vlees, waarvan de slang een beeld is, oftewel het oorspronkelijke paradijselijke lichaam. In die zin is de poel des vuurs dus onmisbaar om terug te keren tot het paradijs. Door het nieuwe lichaam wordt het zesde uur bereikt, de grote paradijselijke afgrond waar alle schepping begint : Nun. Ook wordt het in het zesde uur duidelijk dat het verborgen vlees in feite van Nun was. Het verborgen en heilige vlees van het paradijs, het oorspronkelijke paradijselijke lichaam van Nun, wordt bewaakt door negen slangen. Zij bewonen het paradijselijke lichaam, zijn onderdelen van het paradijselijke lichaam, als de vruchtbare delen. Het is hun taak de vijand te roosteren, en de schaduwen van de vijanden in stukken te hakken, en zij vernietigen de geesten van de vijand.' (maskers van de amazones)

en:

Wij komen tot de vliegende slang in de Amduat, het boek van de onderwereld, het boek van de verborgen grot, waar op de poel des vuurs de grot van de vliegende slang zich bevindt, de grot van Sokar. Hier vooraf gaande is een lange weg door de woestijn van Sokar. Sokar is hij-die-op-het-zand-staat, wat ook een beeld is van de vliegende slang in de apocalypse. Sokar is deze slang samen met Osiris en Ra, als Sokar-Osiris-Ra. Dit staat dus voor het naakte paradijselijke vlees van de oorlogs-stam. De woestijn die hier dus aan vooraf gaat in het vierde uur is de Restau, de Rosetau, het land van Sokar. Dit wordt ook wel de slangen woestijn genoemd. Alles is in golf bewegingen, golf-patronen, alles gaat tegen elkaar in, als het land van de paradoxen. Alles is een tegenstander van alles. Zo moeten wij dan naderen tot de grot van hij-die-op-het-zand-staat, van Sokar. (…) Het vierde en vijfde uur zijn de Sokar-uren, gewijd aan het vinden van de vliegende slang, oftewel de URIM. Het zesde uur is de paradijselijke afgrond in de Egyptologie, de Nun, als een beeld van de

moederschoot. Het paradijselijke geslachtsdeel en de paradijselijke moederschoot zijn de Urim en de Thummim. In de apocalypse zijn dit de rode draak en de vrouw op het beest. Bij de Amazones is de Urim en de Thummim, oftewel JANA en JANI, om het loon te bepalen. De Thummim, JANI, is het loon, en dat kan alleen binnengegaan worden door de toets-divisie, de JANA, oftewel het uur van de toets, de Urim. Zo zal er geen vals loon zijn, geen valse genade. Voor hen die geen JANI verdienen, geen loon, vanwege slechte werken, zal JANI een grote straf op hen zijn. In het Egyptisch is loon 'FEKA', wat ook volledigheid en overvloed betekent, als de Thummim. Wij moeten komen tot het paleis van FEKA, om zo onze vangst te laten zien en neer te gooien, om zo door FEKA beloont te worden. (…) De Urim en de Thummim komen naar voren in het vijfde en zesde uur van de nachtreis. In het zesde uur zien we troon van Osiris verschijnen in de Nun, de paradijselijke afgrond. Zo worden de doden geoordeeld, want dit is de hal van het oordeel. (…) In het zevende uur worden de vijanden van Osiris, de vijanden van eerlijk loon, onthoofd. Dit zijn zij die de valse genade leer aanhangen. Het pad tot de zevende divisie wordt bewaakt door een monster slang genaamd AKHA-EN-MAAT, als KAIN-MAAT, de Wet van Kain.' (balanzen van de amazones)

in het zesde uur zien we de vijfkoppige slang als beeld van de wedergeboorte. de slang is dus niet meer eenkoppig, niet meer eenzijdig, maar meerzijdig, als een beeld van de vrouwenvoet die het letterlijke heeft verpletterd. de vijfkoppige slang is dus een beeld van de vrouwenvoet. dit is ook weer een beeld van de wedergeboorte van ra die tot kephri wordt, waarvan rek een afkorting is, of rak, rag. daarom moet een mens volkomen tot het ragnarok gaan. de voet of vijfkoppige slang in de grot van sokar wordt 'vele gezichten' genoemd.

oru-ego, oftewel het voortijdse rag, van kruis tot demonologie, is alleen te verdiepen op het hongerpad, het pad van halal, oftewel het pad door de wildernis, en de bilha beschrijft dit als het pad geleid door de sukki, de volharding in het voortijdse, wat ook een voortijdse amazone stam is.

hebreeuws voor voet : regel, rag-l, wat in het voortijds oru-ego-halal is, als van het kruis tot de demonologie komen over het pad van de honger.

egyptische woorden voor voeten : gep-t, gepaut, uar-t, areta

voet : pat, wat ook een woord voor duif is. vandaar ook in het christelijke zoveel nadruk op de duif, omdat het een egyptische code is voor de voet.

ret, areta, reth, zij die gevormd zijn van de tranen van ra in de tuat (onderwereld, kruis), ook : de trap, tussenstappen, van sebek, de krokodillengod van de oorlog (demonologie), retu, en ret is ook een woord voor de opvoeding, en de oorsprong (erta). reta = drager van de slang (van mehen, de heilige gebondenheid). reteh : net, valstrik

het vlees moet dus vertrapt worden onder de voet van de moeder godin, de moeder kennis, wat een beeld is van de opvoeding, zodat de mens leert het goede van het kwaad te onderscheiden door haar tucht en onderricht.

de voet heeft alles te maken met de wedergeboorte, want de voet vertrapt de vijand, het vlees, zoals in het zevende uur waarin ra en osiris de slang overwinnen, zodat er daadwerkelijke wedergeboorte is. het is het uur van het oordeel over het vlees. dit oordeel is niet zo gruwelijk als men voorstelt, wat meer metaforisch is, maar gaat om de verklaring, verdieping van de elementen. het mag dus metaforisch wel gruwelijk zijn, maar de uitleg is dit niet. Telkens weer als de israelieten wijzen op de ab, hebreeuws voor vader, het patriarchische, dan wijzen ze eigenlijk terug op de egyptische ab, de letter B, de hieroglieph van de voet, van de voleindiging.

telkens weer gaat de mens door het sokar ritueel, door het sukki-oru ritueel, van de volharding in het kruis, totdat de mens aankomt bij het rag of reg mysterie, oftewel het oru-ego mysterie, het kruis van de demonologie, de brug tussen het lijden en het strijden. Hierin is grote wedergeboorte zoals de egyptologie laat zien. sokar verandert op een bepaald punt, als een natuur verschijnsel, in rek (rekes, reg-sa, de kennis van het kruis van de demonologie), zoals ook ra in de onderwereld op een bepaald punt veranderd in rek (rekhi). zo bespreken we dus ragnarok in de context van de egyptologie en het voortijdse. we gaan tot ego, wat niet een modern woord is van de zelfzucht, maar een voortijds woord voor de demonologie, want zij was de oorlogsgodin 'ego'. in dat opzicht komen we dus alleen door oru, het kruis, tot haar. juist door het kruis wordt het vlees afgesneden en uitgeworpen.

sokar : zijn demonologie en werk is tot een hemelse industrie geworden, om zichzelf te beschermen, om te kunnen overleven. het is dus industrie terrein.

hoofdstuk 73. de open naven matrix – het anti ragnarok

In het vierde uur van de nacht komt Ra tot de Re-Stau woestijn, wat ook gezien kan worden als Re-Seth, Ra, de wilde, sinds Seth de god van de wildernis is, of de woestijn. Ra wordt beschreven als hebbende een slangenboot hier, een boot met de kop van een slang. Deze boot wordt voortgetrokken door vier goden, of vier godinnen. Er komen vlammen uit de mond van de slang, die deze boot leiden door deze woestijn. Dat staat ook geschreven boven de boot. Hij gaat nu tot een verborgen plaats. Er is daar de slang Amen, de verborgene, of omgekeerd Name. De nema is het op en neer gaan van het water van Osiris, als aser-nema, of suri-nema. Nema is ook de roep van de overwinning (nema, nhm). In de Afrikaanse mythologie is Nema, of Nyami, Name, een riviergodin die water in bloed verandert, wat ook een teken is van het sterven van het ego. Dit is dus in diepte waar Suri-Name voor staat, wat ook weer terugkomt in het boek Openbaring en het wonder te Kana.

Veel van de Afrikaanse goden zijn overgewaaid naar Suriname. Name of Name Name is in de Afrikaanse wortels water in bloed veranderen. Dit mysterie is het morgenrood na de nacht, oftewel de translucentie, de verlichting door doorzichtigheid. In de diepste nacht ontstaat doorzichtigheid, waardoor dromen worden opgewekt, wat zijn climax heeft in de translucentie, als een soort ontwaking. Name kan ook in een beest veranderen. Name komt ook weer terug in de naam Namebia, een land in het Zuiden van Afrika, West boven Zuid-Afrika aan de kust. Het is ook verbonden aan de Namib woestijn langs de kust van Zuid-Afrika, Namibia en Angola. Omdat de woestijn vaak gehuld is in mist wordt het ook weleens de mist-woestijn genoemd, wat ook weer een belangrijk Vur principe is. De mist leidt en beschermt, en zorgt dat het niet overvol wordt. In dat verband is er ook de Nama stam die in Namibia, Zuid-Afrika en Botswana leeft, met de Nama taal. Het zijn nomaden die leven rondom muziek, verhalen en gedichten, waardoor ze het translucentie-verschijnsel opwekken. Het verborgen manna, mnn, mn, van het Egyptische 'amen', het verborgene, kan zoals in het Egyptisch gebruikelijk is ook andersom gelezen worden, als nm, nema of name. Nms, nhm, name is een Aramees woord voor wet, maar ook voor zintuig. Omdat er zoveel Egyptologie door de tijden heen verloren is geraakt ligt deze verloren kennis gecodeerd in de dochters, de vruchten, van Egypte : het Aramees en het Hebreeuws. Vandaar dat deze twee talen heel belangrijk en ondersteunend zijn om een beter zicht op het verloren gegane Egypte te krijgen, en dat is weer belangrijk om terug te keren tot het voortijdse Afrika.

Nahme is ook voortijds Afrika, wat nog deels bestaat als Nahm-ibia, Namibia in het zuid-westelijke Afrika van vandaag. Het betekende 'wet', net zoals in het Aramees, en ook de materie van de informatie, als een boodschap en een leger wat uitgezonden wordt, als het immunologisch systeem van de natuur, wat overigens ook in Egypte de diepere betekenis is van de wet. Het woord 'materie' is dus misleidend, selectief, natuurvrezend, een truuk van het Romeinse wereldrijk. Het Engelse wereldrijk bouwde daar op, allemaal ten koste van de indianen. De 'namerie' ligt dus dichter bij de waarheid, want dan krijg je het totaal-plaatje te zien. Name is het voortijdse Afrikaanse Roshland, het land van de beginne (vgl. Rusland), wat een diepgaande en levengevende filosofie had over de namerie in plaats van materie. Name is het land van het begin, wat tevens ook het einde is. Name staat dus voor de timing van alles, de afmetingen. We kunnen hier ook denken aan de schikgodinnen, of wevers. Zij spinnen de levensdraden, delen het toe, en knippen het weer af. Zij staan voor het scheppen, de groei en de vernietiging. Dit kan op alle dingen van betrekking zijn.

De slang Amen of Name is de wachter van de geheime gangen die leiden tot de Aheth kamer, of Hat, wat in de Babylonische context het bloed orakel is, oftewel het demonologische orakel. Alleen door het overwinnen van het vlees kan er dus profetie zijn, stromende gnosis. Het verborgene beeld van de Hat kamer is een driekoppige slang of drievoudig snoer, genaamd MenMenut, als de dubbele verborgenheid die tot het land nod leidt. Deze drievoudigheid duidt ook op de verbintenis tussen de mens en de dubbele godin. In het vijfde uur wordt de boot geleid door herukh, herkhu, R-K, oftewel RAG. Het is een beeld van honger die het kruis verbindt met de demonologie (ragnarok). Rak of Rag, Oru-Ego in het voortijds, is de volharding in het hongeren, de sukki-l of sukki-halal, want door het hongeren wordt sokar uiteindelijk tot rag (rekes, rks, de kennis van rak). Het ragnarok is dan ook het tijdperk van de harde honger, van het volkomen hongeren. Er kan in het ragnarok niet gesjoemeld worden of halfgebakken werk geleverd worden. De mens moet hiervoor loskomen, en ook hierdoor loskomen, van de 'open naven' matrix, de anti-ragnarok, de anti honger matrix die alles snel snel wil, wat in de egyptologie besproken wordt als de tepan slang, de tepan matrix, die

zijn zaad overmoedig offert aan de hogere goden, voor sexuele gratificatie, oftewel het hedonisme (vgl. toronto blessing).

Altijd dronken gaat deze slang rond.

HET KEHATITISCHE VERSCHIJNSEL

'De gesprekken met het vlees en met de duivelen zijn lang,
Als lange, slopende nachten van het ijs,
Waarin ik geen rust vind en geen vrede, slechts geweld,
Maar in de morgen komt gij langs' (De Bilha, BIJÈH VIII : 2)

hoofdstuk 1 de oorlogosofie
hoofdstuk 2 de grote zwarte pieten oorlog
hoofdstuk 3 voet of varken ?
hoofdstuk 4 het kehatitische texas voorhangsel
hoofdstuk 5 *Zwarte piet, wie bent u ?*
hoofdstuk 6 het verboden woord – het kehatitische voorhangsel
hoofdstuk 7 zwarte piet met roe en zak
hoofdstuk 8 de troon van osiris : beelden van sinterklaas en zwarte piet
hoofdstuk 9 het kruis in de koran – het kehatitische amalgaam
hoofdstuk 10 in de zak van zwarte piet – de terugkeer van suriname
hoofdstuk 11 het 1984-1985-1988 enigma van de wilde jongens

hoofdstuk 12 het surinamologische natuur amalgaam in strijd tegen het varkens amalgaam van het vlees
hoofdstuk 13 gij geheel anders
hoofdstuk 14 de eschatologische waarde van de psalmen
hoofdstuk 15 theognosische exegesis
hoofdstuk 16 sleutel tot de schuilplaats
hoofdstuk 17 de vissers oorlogen
hoofdstuk 18 pennen door het vlees
hoofdstuk 19 calvijn over samuel
hoofdstuk 20 het kehatitische verschijnsel
hoofdstuk 21 Calvijn over de barmhartigheid en het metaforische oordeel van God – bespreking van zijn zefanja commentaar
hoofdstuk 22 theognosische exegese van amos
hoofdstuk 23 zelfmoord als hieroglyphisch zinnebeeld – bespreking van ons 1996 artikel : 'het leger van zelfmoordenaars'
hoofdstuk 24 de theognosische demonologie
hoofdstuk 25 de noodzaak van theognosische demonologie
hoofdstuk 26 de theognosische taal der tekenen
hoofdstuk 27 leren vissen in de hemel
hoofdstuk 28 de betekenis en het belang van het boetelingenschap
hoofdstuk 29 petrus vanuit ander oogpunt in de taalkunde
hoofdstuk 30 klopper of inbreker ?
hoofdstuk 31 communicatie versus theognosie
hoofdstuk 32 de theognosische economie
hoofdstuk 33 sinterklaas op zijn boot
hoofdstuk 34 zwarte piet : een zaak op leven en dood
hoofdstuk 35 de egyptologische theognosie
hoofdstuk 36 theognosische exegese van abadja
hoofdstuk 37 jezus, een modern gouden kalf
hoofdstuk 38 de auto industrie : de doos van pandora
hoofdstuk 39 corona en de ontrafeling van het sint en piet mysterie
hoofdstuk 40 de ontbloting van noach
hoofdstuk 41 de hoge hakken cultus : de val van de vleselijke vrouw
hoofdstuk 42 theognosische exegese van hosea
hoofdstuk 43 de vier bijbels
hoofdstuk 44 sint en piet : inwijding in de gnosis
hoofdstuk 45 Yeshua in Israel : een werkwoord, geen afgod
hoofdstuk 46 de eeuwige herhaling
hoofdstuk 47 de heer is mijn herder – een indianen medicijn
hoofdstuk 48 Lunteren in de jaren 30 : De ware liefde is een strijder
hoofdstuk 49 Lunteren in de jaren 20 : de morgenregen
hoofdstuk 50 van leviticus tot exodus
hoofdstuk 51 de theognosische exegese van efeze
hoofdstuk 52 van christus tot corona
hoofdstuk 53 mammon, ma money
hoofdstuk 54 wanted : dead or alive

hoofdstuk 55 de beproefde honger
hoofdstuk 56 ter gelegenheid van het overlijden van broeder morris cerullo (2 oktober 1931 – 10 juli 2020) – de ontsluiering van het jezus mysterie
hoofdstuk 57 naboth's wijngaard
hoofdstuk 58 de godin gebed
hoofdstuk 59 gebed en gebod
hoofdstuk 60 bestrijdt ons vlees
hoofdstuk 61 Het laatste Oor
hoofdstuk 62 de duivel achtervolgt het nageslacht
hoofdstuk 63 de authentieke natuur
hoofdstuk 64 de zus van gebed
hoofdstuk 65 de corona crisis : een ernstige waarschuwing
hoofdstuk 66 de gelijkenis van het offeren
hoofdstuk 67 theognosie
hoofdstuk 68 verb
hoofdstuk 69 de bevrijding van amsterdam

hoofdstuk 1 de oorlogosofie

Ra reiste met Heka of Heker door de onderwereld, wat een woord is voor honger en godin van de honger, hongersnood (heqr-t, heqrer, heqrr, heqr). Zij was de godin van de hemelse veerboot van de onderwereld, en in de bijbel was zij Heker, de moeder van Ishmael, als de godin van de honger en de woestijn. Zowel Ishmael als Ra hadden hele lange, uitgestrekte tepels. Heka of Heker beschermde Ra tegen demonen op zijn tocht door de onderwereld. Het Heker feest is ook een vastenfeest, oftewel het feest van de honger, als de voorloper van de islamitische ramadan, waarin de opstanding van Osiris werd gevierd. Heka is de Egyptische wortel van Haggai, over de opstanding en het herstel van de tentendienst. Dat is wat de honger uiteindelijk is, wanneer er in de honger wordt volhard (sukki). Het is een beeld van de vruchtbaarheid. Ra komt in de woestijn tot sokar, oftewel sukki-oru in het voortijds, de volharding (sukki) in het lijden, kruis (oru), tot de slang aan de paal in de wildernis, waar ook Mozes op wees, omdat hij was onderwezen in de egyptologie. In het Egyptisch was dit sokar, seker, skr, en het betekende ook de honger of hongerende, s-heqer, als de kennis (sa) van de honger (heqer), van de godin van de honger. Ra veranderd op een punt ook in skr.

In een droom vannacht was ik in de oude orthodoxe kerk, en de gnosis kwam over mij (ruh, wat de christenen valselijk vertalen in heilige geest, maar wat nu eenmaal onderdeel is van hun taal), en ik noemde hen krankzinnigen, heksen en verkrachters, omdat ze op privé terrein van kinderen hun tandartstroep en psychiatrische etiketten drukken, gedwongen, allemaal voor een markt, waardoor deze kinderen ten gronde gaan, en dit zijn vaak kinderen die uit hun secte willen ontsnappen. Dat wordt niet geaccepteerd, want het is allemaal mind control. Ik raakte toen in gevecht met hen, en we kwamen in een zijkamertje of keuken, en daar gebeurde iets met het raam, wat openging of terugdeinsde, en ik ging naar buiten waar ik door islamitische engelen werd opgenomen, en ik kwam zo in de islamitische hemel, wat ook met mijn kinderjaren had te maken, want die kwamen weer terug, alles wat ik toen voelde. In de oude kerk hadden ze mijn kind zijn afgepakt, maar dat kreeg ik nu terug. We moeten van islamofobie teruggaan tot islamosofie. De sofie islam, oftewel de wijsheids-islam is de esoterische islam met hun gradenstelsels, die dus de islam verdiepen tot het punt dat je komt tot Halal, de hongergodin (allah), het leven binnen de restricties, wat ook weer verbonden is aan de ramadan en ragnarok. Asok (Izaak) groef vier waterputten en had daar strijd over met de plaatselijke herders, maar bij de derde waterput overwon hij, en was er vrede, en dit was de ragabath put, oftewel de dochter (bath) van rag, oru-ego in het voortijds, de brug tussen kruisologie en demonologie, die dus alleen door de honger tot stand kan komen, de halal, wat een beeld is van de dochter. Asok werd dus tot een halaliet hier.

Het probleem met de orthodoxe christenen is dat ze niet toestaan dat God verder spreekt na de bijbel. Zij wanen zich immers zelf God, en zij zijn dan ook de enigen die de bijbel mogen uitleggen, en dat doen ze geheel vleselijk, dus er mag geen diepte zijn. De islam is dus per definitie voor hen al uit de boze, want dat kwam na de bijbel. Daarom moeten we komen tot christosofie, wijsheids-christendom, in plaats van het orthodoxe westerse christendom, wat al helemaal niks met het oorspronkelijke midden-oostelijke christendom te maken heeft, maar gewoon een rooms truukje is. De oude kerk is dus een verzinsel van het rijke westen. Christosofie en islamosofie gaan goed met elkaar samen als een hemels amalgaam.

De slang Amen of Name is de wachter van de geheime gangen die leiden tot de Aheth kamer, of Hat, wat in de Babylonische context het bloed orakel is, oftewel het demonologische orakel. Deze passage in de Amduat wijst helemaal terug naar de voortijdse amazone Hati stam en de Hiti stam, de stam aan de rivier van het verdrinkingsoffer, waar ook het Mozes verhaal op gebaseerd is. De Amduat is ook wel genoemd het boek van de verborgen kamer. Er zijn verschillende boeken in de Koran die hierop doorweven (boek 11, 22, 57, Hd, Ht).

Boek 27 is de Name-L of in het voortijds de Name-Halal, wat de kennis (name) van de honger (halal) betekent, en waarvoor in het Arabisch het beeld van de mieren wordt gebruikt. Mieren zijn matriarchische wezens. Zij volgen allemaal de koningin, en zij zijn ijverig, industrieel. Als het boek vermeld dat het om het onderhouden van het gebed gaat en de armenbelasting, en het gericht zijn op het hiernamaals, dan is het hiernamaals een beeld van voortgaande openbaring, oftewel een doorsprekende God, wat dus niet het geval is in de oude westerse orthodoxe kerk. Daarom moeten wij ook afscheid van hen nemen, want zij hebben geen hiernamaals. Dat willen ze niet. Ze leven in het vlees. Natuurlijk hebben ze hun eigen hemel, maar dat is gewoon hun vlees. Het geeft hen een vals eeuwigheids-gevoel. Deze mensen gaan echt niet eeuwig branden in de hel, maar zullen op een bepaald moment gewoon ophouden te bestaan, want dan is de koek op, is de kaars uitgebrand.

Alleen het geestelijke is het hiernamaals, en het geestelijke is het progressieve. Van degenen die niet gericht zijn op het hiernamaals wordt gezegd in vers 4 : Wij doen hun daden hen fraai voorkomen, maar zij dwalen blindelings verder. Zij hebben dus een sluier voor hun ogen, opdat zij niet zullen zien, opdat zij niet verder God's werk kapot kunnen maken. God verdwaasd hen. Ze worden dus afgeleid, en dat is maar goed ook. Ik werd opgenomen in de islamitische hemel, en ik ging door allerlei lagen van mijn kinderjaren heen, wat ze in de loop van de tijd allemaal van mij gestolen hadden. Dan wordt er gezegd in vers 6 dat de mens gericht moet zijn op de wijsheid. Dat is ook wat islamiet betekent, van de slm wortel van Salomo : 'niet voor rijkdom kiezen, maar voor de wijsheid.' Dit loopt helemaal terug tot het jongetje Islam in de voortijd, waar het verhaal van Salomo op gebaseerd is. De islam is dus ook weer veel oudere kennis van de voortijd die toen weer terugkwam, en de christenen hebben het niet herkend, maar wel de christosofen. Ook Koran was een jongetje in de voortijd.

Het hiernamaals is dus niet voor later, maar voor nu. Het is het geestelijk leven, het profetisch leven, demonosofisch, als een opgenomene. Het leven om ons heen is horror, maar je moet er naar leren kijken als naar een bloed orakel. Het geeft verborgen boodschappen door dus. Dit is het Hat, Hati of Hiti orakel van Babylon. Dit was ook de reden waarom Irak in de Bilha naar Babylon werd ontvoerd.

Het gaat niet om wel of niet aanvaard te worden in de hemel later, want het gaat om het nu hemels leven, niet dat je het gaat uitstellen naar later als een soort van loterij. Nu gaat de roep uit. Nu moet de mens kiezen. Het westerse christendom bedriegt mensen dat er later bepaalt wordt of ze de hemel wel of niet inkunnen, zodat ze vandaag de dag lekker kunnen aanrotzooien, omdat ze immers in Jezus geloven. Je kunt niet je hele leven in het vlees leven en dan verwachten dat je als bij toverslag later wel in de hemel komt. Dan is je kaars al opgebrand. Je moet nu aan jezelf werken, je behoudenis bewerken met vreze en beven, want de mensheid is ingenomen door de vijand. En dit is een heel arm en zielig christendom wat ze in het westen prediken, terwijl ze vleselijk gezien zo rijk zijn. We moeten terugkeren tot het oorspronkelijke geestelijk rijke christendom van het midden-oosten. Een klasgenootje had eens een gedicht voor mij gemaakt met sinterklaas op de lagere school, want hij had mijn lootje getrokken, en er stond zoiets als : 'Sinterklaas zijn naam is fijn, hier is voor jou wat marsepein, maar het is niet voor kinderen die arm zijn.' Het eindigde met : 'maar kinderen die arm zijn, krijgen geen marsepein.' Ik was er als kind niet overstuur van, maar het kwam bij mij wel heel zuur over, en ik had medelijden met de arme kinderen. Het jongetje was een echte belhamel vaak, maar toch ook met een heel goed hart. We hadden een soort van haat-liefde vriendschap, soms vochten we ook, en we nodigden elkaar niet uit op feestjes. En na ruzies waren we weer in een soort van koude oorlog waarin we toch toenadering naar elkaar probeerden te zoeken op een hele zakelijke manier, zoals samen langs de winkels gaan om een baantje te zoeken. Maar ik heb altijd over dat zinnetje lopen denken : 'maar kinderen die arm zijn krijgen geen marsepein.' Kinderen zijn natuurlijk heel abstract en cryptisch. De bijbel zegt : 'Omdat gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte.' De laatste tijd hebben we de zwarte pieten strijd gehad, of het nu witte piet of zwarte piet moest wezen. Het sinterklaas verhaal heeft me altijd geobsedeerd op verschillende manieren, als symbolisch sprookje, niet als letterlijk orthodox feest. In de Tina, een wekelijks stripblad voor meisjes, las ik, in een uitgave uit 1967, een hele bijzondere benadering van het sinterklaas verhaal, namelijk dat de zwarte pieten de islamitische moren waren die het zwaar christelijke Spanje waren binnengevallen. Zo kwam er in Spanje een islamo-christelijk amalgaam in

de jaren 700. 'Wie zoet is krijgt lekkers, wie stout is de roe' gaat over de tuchtiging, dat het vlees moet sterven. Nu al moeten we sterven aan onszelf, en nu al begint het hiernamaals, wat niet alleen onze eigen cultuur is. De oude westerse kerk is zwaar racistisch en islamofobisch, xenofobisch. Daarom is het sinterklaasverhaal nuttig, als symbolisch sprookje : zwart en blank verzoend, samenwerkend, islam met christendom, om het heilige snoep te brengen en de roe, de restricties, de voorwaarden. Dit slaat op het suikerfeest na de ramadan, de vastenmaand.

Sint Nicolaas was in vroegere tijden ook de beschermheilige van de zeevaart, stelt de Tina. Als we denken aan het afschuwelijke verhaal van Exodus dat kinderen werden verdronken in de Nijl, dan komt dat uit veel oudere voortijdse verhalen waarin de Hiti amazone stam kinderen verdronk in de rivier van het verdrinkoffer, ook uit voorzorgsmaatregel, maar symbolisch gezien is de verdrinking een beeld van de opvoeding, van het overweldigd worden, van het inzinken van kennis en begrip, stelt de Bilha. De Hiti waren in de Israelitische teksten ook de vrouwen die hielpen bij de geboorte. Kennen we dit beeld ? Moeten wij niet net als Jezus bij de waterdoop het watergraf in om het vleselijke af te leggen en in het geestelijke op te staan ? Het is een beeld van wedergeboorte en wederopvoeding. Daarom moet de mens het bloedorakel leren kennen, want het is iets symbolisch en niet letterlijk. Zo niet, dan komt de mens nooit tot de hemel, en maakt de mens voor zichzelf en voor anderen het leven tot een hel.

De Koran is een symbolisch, abstract boek, als een bloed orakel. Boek 22, Hatj, met de voortijdse Hiti en Hati wortel, gaat over de bedevaart. Het gaat over de schok van het uur, en mensen zullen dronken zijn, en vrouwen zullen hun zuigelingen vergeten. Dit wordt ook in de Bilha aangehaald. Waarom laat de vrouw haar zuigeling in de steek ? Om het over te dragen aan de hemelse scholing, zoals ook Hannah haar zoon Samuël moest overdragen aan de tentendienst. Dit is uiteindelijk wat de opstanding is : de hemelse scholing tot werk, door het vleselijke in de honger te verdrinken. Voedt je vlees niet, want het vlees moet sterven, maar groei op in het geestelijke door het hongeren. Halal, of allah, de honger, zal de mens uit het graf opwekken, zegt vers 7. Zij die niet leren maken hun leven en het leven van anderen tot een hel, want er is dan geen begrip en slechts horror en drama, omdat ze het bloed orakel niet hebben. Ze kennen de Hiti niet. Het is dus van belang een Hittiet te worden. Hiertoe is discipline nodig, de ijzeren zwepen, en het wegsmelten van alles wat zich in de maag bevindt, en ook aantasting van de huid, want de huid kan een vleselijke beschermlaag van het kwaad vormen. De mens heeft deze roede van Hiti nodig. Oorspronkelijk waren de Hiti dus de zwarte pieten. Het is de symbolische betekenis van het Exodus verhaal die terugleidt tot de voortijdse wortels. Verdrinking ? Nee, de waterdoop. Zij werden op bedevaart meegenomen. De Hiti's, zij dienden de honger, om de mens het snoep orakel te laten zien. Ga niet gulzig lopen vreten, maar benader het profetisch en demonosofisch. Herinner de roede. Dat is waar de zak van sinterklaas om draait. Snoep is namelijk een vurisch beeld van het verborgene, van uitstijgen boven eenzijdigheid, als een minderende en daardoor mengende natuurkracht.

Boek 57, Hadid met de voortijdse Hiti wortel is het ijzer, oftewel de ijzeren roede. God wordt hierin besproken als de eerste en de laatste, als de verborgene en de openlijke, als de dag en de nacht, en God allah, wijst dus weer op halal, de honger. Zij dienen een minderende kracht, die daardoor dus mengt, zodat je op een natuurlijke manier tot het zuivere komt. Niet het vele is goed, maar het goede is veel. Daar gaat het om. Minder is meer. Minder is mengen. Zij die altijd bezig zijn met meerderen kunnen dus ook niet meer mengen omdat ze vastgroeien, en dan krijg je dus extremistisch orthodox christendom en extremistisch orthodoxe islam. Zij denken slechts

rechtlijnig. Boek 57 gaat over het afdalen in de aarde, het inzinken, door de roede van ijzer. Hierdoor is vruchtbaarheid mogelijk, opstanding, opname tot de hemel.

Ken dit bloed orakel in vers 25 :
En wij zonden ijzer neer, waarin groot geweld schuilgaat en voordelen voor de mens.

Het bloed orakel is een beeld van de demonosofie of oorlogosofie, oftewel de symbolieke betekenis kennen van de verschijnselen om ons heen, door dingen heen leren prikken, contexten kennen, voorgeschiedenissen etc. Het bloed orakel werd gestolen door tandartsen en werd ook amalgaam genoemd. Ook de families smeedden hun eigen amalgamen. Zij weten alleen niet hoe het daadwerkelijk werkt. Ze hebben het slechts gestolen en het zal hen dus niet herkennen als de rechtmatige eigenaren en het zal tegen hen keren. Het zal hen dronken voeren. In het bloed orakel zullen zij ten onder gaan. Alleen door het bloed orakel kunnen we het nut van de tucht begrijpen. De spartanen geselden zichzelf voor de altaren van hun godinnen om daar hun bloed en zaad te offeren. Het was voor hen iets sexueels als een vruchtbaarheids-principe : geen accute zelfbevrediging, maar zelfkastijding. Het is geen vleselijke sexualiteit van het botvieren van je lusten, maar demonosofische sexuosofie. Dit houdt dus juist in je vleselijke sexualiteit te temperen, te beteugelen. Het snoep komt namelijk altijd met de roede. De daadwerkelijke sexuele voorlichting van de mensheid moet nog komen. De mensheid wordt geteisterd door verwarrende sexuele driften als een plaag, en de mens weet niet wat het is. Er is alleen ontkoming in de honger en het kruis. Er is alleen snoep in de roede.

Het is oorlog in Nederland de laatste jaren. En wel een oorlog om zwarte piet. Ook al meegeweest om te demonstreren tegen zwarte piet ? Beter is het om de betekenis van dit middeleeuwse sprookje te onderzoeken.

hoofdstuk 2 de grote zwarte pieten oorlog

De mens is zwaar in de war, niet alleen over zijn sexualiteit, maar ook over de zwarte pieten. Heden ten dage slaan ze elkaar de hersens in over of zwarte piet nu wit of zwart moet zijn. Het is wel een heel interessant verschijnsel. De betekenis van dit verhaal is namelijk verloren gegaan in de loop der tijden, en nu is de mens in de war, zwaar in de war.

Ik las in de Tina van 2 december 1967, wat een wekelijks stripblad voor meisjes is, dat Sint Nicolaas een beschermheilige was van de zeevaart en ook de beschermheilige van Rusland, oftewel van Roshland, het land van den beginne (Hebreeuws). Zo zijn er ook legendes dat Sint Nicolaas

kinderen in een bad kinderen beschermde tegen verbranding. Hij is immers de beschermheilige van het water. Daarom heeft hij ook een groot schip. De Tina maakt een vergelijking met de in Spanje binnenvallende islamitische moren aan het begin van de jaren 700, wat een islamo-christelijk amalgaam ten gevolge had. (Amalgaam is een term gebruikt voor vermenging) Het sinterklaasfeest doet ook zwaar denken aan het islamitische suikerfeest, maar dit was altijd na de ramadan, oftewel na de vastenmaand. Daarom komt het snoep ook gezamenlijk met de roe. Ik vond het altijd prachtige symboliek, maar ik hield er niet van hoe kinderen ermee werden bedrogen en hoe de betekenis werd achtergehouden. Het werd tot één of ander vleselijk, letterlijk, orthodox feest gemaakt, alhoewel de magie altijd bleef. Ik bleef het dan ook vieren op mijn eigen manier, en het hele jaar door, op aandringen van moeder natuur. Het is een soort feest van tucht en loon. We kunnen het loon niet losdenken van de gesel, en daarom is het verjaardagsfeest al helemaal onzin, en de snelweg tot de pensionering. Het verjaardagsfeest mag alleen bestaan in de symboliek, maar de letterlijke, orthodoxe vorm van het verjaardagsfeest is verderfelijk, want het leert kinderen dat ze beloont worden zonder iets te doen, alleen maar door een jaartje ouder te worden. Er is hierin geen onderscheid tussen goed en kwaad zoals bij het sinterklaasfeest. Het is pure doelloze vleselijke verwennerij, bedotterij, groot bedrog, en ouders die dit hun kinderen leren zijn zwaar schuldig. Oh, kan de mens de roep van moeder natuur nog verstaan ? De mens is zwaar in de war en verstrikt in de valstrikken van de stad. 'Ja, Pietje doet het ook, dus doe ik het ook.' Is dat een goede reden ?

Sinterklaas is als een waterdoop waarin je juist je vleselijke leven aflegt, als jn-pw, oftewel Jn de waterput, of de doper in het Egyptisch, wat later in het christendom werd tot Johannes de Doper. Jn de Pw werd in het Grieks getranslitereerd tot Anubis. Het was de hondengids door de onderwereld, omdat de hond of jakhals een beeld was van de navigatie, en die kon de mens brengen tot waterbronnen in de woestijn. Dit waren beelden van verlichting door het afsterven van je vlees. Het waren beelden van het opgevoed worden in de kennis, waar de Bilha ook over spreekt. Sinterklaas is dus na Anubis en Johannes de Doper de nieuwe doper, de doper van de middeleeuwen. Die doop is niet alleen een vermindering, maar ook een vermenging, als het islamo-christelijke amalgaam of orakel, wat leven geeft aan de ramadan en het suikerfeest, betekenis geeft. Hierin zijn de zwarte pieten dus onmisbaar, als een beeld van de islamitische moren, of het zwarte hondenleger van Anubis.

Waarom is hij wit ? Denk aan het verhaal van Mozes die als een Israelitische Anubis het volk door de exodus, door het water, door de woestijn leidde. Denk aan het wonder van de witte hand, wat een teken is van ontwaking. Waarom zijn de zwarte pieten zwart ? Anubis is ook zwart. Het is een teken van verborgenheid, van de baarmoeder, ter bescherming van het kind. Sint Nicolaas is dus ook een soort middeleeuwse Mozes. Hij was een man van vasten, en ook beschermde hij de mens tegen demonen. Hij was een man van de demonosofie, oftewel de oorlogosofie, van het bloed orakel, waartoe hij de mens moest inwijden. De mens moet ingewijd worden op zijn schip, door deze betekenissen te leren kennen. Hij was dus ook een soort middeleeuwse Noach. Het valt niet meer weg te denken uit de samenleving. Het enigma is te diep ingeworteld.

De verhouding sinterklaas en zwarte piet is dus meer als van de farao en Anubis die hem door de onderwereld leidde, of als van Ra die de zwarte aarde in moest, in zijn moeder Nut, of in Nephthys moest afdalen. In de voortijd baarden de Hiti's in de rivier, als een beeld van de wedergeboorte door water, als het ware beeld van de waterdoop. De gesel, of roede, of roe, was een beeld van de opvoeding. Daarom dragen de zwarte pieten de roe nog steeds. De zak is een beeld van de

baarmoeder. Deze baarmoeder is donker en nat, om het kind te beschermen. In de Israelitische grondteksten kwamen de Hiti's nog steeds voor als vrouwen die bij de geboorte hielpen.

Dus maar lekker grissen en graaien op het sinterklaasfeest en het verjaardagsfeest ? Neen. Spijbelaars zijn ermee op de loop gegaan, maar gij geheel anders. Kom tot de diepere betekenis. Het is een te mooi sprookje om in je kapot te laten gaan door het vleselijke. Verspil de gave niet. Het sinterklaasfeest gaat over het charismatische feest van de geestelijke gaven, waar je alleen maar kunt komen door het smalle pad van het hongeren in de wildernis, de toewijding aan de gesel, want die gaf de richting aan opdat de mens niet zou verdwalen. Daarom, voor wie het geloven wil : de gaven hangen in de boom geplant aan waterstromen, waarvan ook het kerstfeest een beeld is, om te laten zien dat de gaven alleen groeien in het kruis. Daarom is de verhouding sinterklaas en zwarte piet ook als de verhouding Gepetto en Pinocchio. Sinterklaas als Gepetto de poppenmaker. Dit loopt ook parallel aan de verhouding Allah (halal, honger, voortijds) en Mohammed. Hierin is een strijd tussen goed en kwaad, tussen geleerdheid en onwetendheid, tussen letterlijkheid en symboliek, want we hebben hier ook met een tijdelijk schaduw effect te maken genaamd het Stromboli effect. We leven nog steeds in het Stromboli tijdperk, waarin Pinocchio door Stromboli werd ontvoerd als zijn valse poppenbaas.

hoofdstuk 3 voet of varken ?

Hoe gaat dat precies, het afsterven aan het beest van het vlees in het voortijdse ? Stammen van varkenshoeders, mannen stammen. Ze hoeden de varkens, en hebben er hechte relaties mee. Ze verwennen de varkens. Het is een beeld van het vlees. Ze dienen die varkens. De varkens worden op hun wenken bediend. Dit gaat om kleine varkens, biggen, en grotere tot hele grote varkens. De kleinere jongens hebben hun varkentjes, hun biggetjes, en de grotere mannen de grote varkens. Het is een beeld van de gehechtheid aan het aardse, het luie tegenover de kennis. Ze hebben diepe liefdesrelaties met die varkens. Oh, als de varkens ook maar iets is overkomen, dan zijn ze helemaal in paniek en hysterisch, en rollen er dikke tranen van hun wangen. Dan is er het beeld van de amazones, de natuurvrouwen die zulke kampen binnenvallen, om de mannen en jongens gevangen te nemen, in ballingschap, opdat ze leren aan de voeten van de natuurmoeder te dienen, niet meer de varkens. De voet is een belangrijk beeld van de gids, het pad, het profetische, het geleid worden, en tegelijkertijd ook van de oorsprong. In het Grieks is de voet de koningin, en hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten die het goede nieuws dragen, oftewel dat wat vergeten is geraakt, uit het oog, zelfs uit het hart. En de varken kwam ervoor in de plaats. De mannen en de jongens zitten bij de varkens, hun vlees, om dat te dienen, hun gierigheid en hebberigheid. Maar dan vallen de amazones de kampen binnen en gaan de mannen in gevangenschap. Denk je dat de amazones ook net zoals de mannen de varkens zullen vertroetelen ? Amazones kunnen zeer teder zijn, maar met een doel. Het vlees moet uiteindelijk geslacht worden. Ook al zullen de jongens en mannen daar zwaar om jammeren, omdat die varkens zoveel voor hen betekenden.

En dan zijn er alle avonden en nachten slachtfeesten. Het is feest als het vlees sterft, maar in de steden is het feest als het vlees vertroeteld wordt. Dat is een groot verschil.

hoofdstuk 4 het kehatitische texas voorhangsel

Lezen :

2 Korintiers 10
3 Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, 4 want de wapenen van
onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, 5 zodat
wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk
bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus, 6 en gereed staan,
zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen.

Efeze 1
8 Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede,
gaven gaf Hij aan de mensen.
9 Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse
gewesten? 10 Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen, om
alles tot volheid te brengen.

Psalm 142, gebed van een gevangene :
8Voer mij uit de kerker,
opdat ik uw naam love,
de rechtvaardigen zullen mij omringen,
wanneer Gij mij weldoet.

1 Petrus 3
18 Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen,
opdat Hij u tot God zou brengen: Hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar het
geestelijke, 19 in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de hongerende zielen in de
gevangenis, 20 die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef
afwachten, in de dagen van Noach, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht, waarin weinigen, dat
is acht zielen, door het water heen gered werden.

Als je deze teksten goed leest, dan gaat het hier om zeer shamanistische teksten. Shamanen gaan altijd in dromen de onderwereld in om zielen te redden en te helpen. Hiervoor hebben ze ook grote strijd. Hierdoor raken ze ook zelf in gevangenschap soms, en dat moet ook wel. Ze komen als kameleonen, spionnen. Het is een soort rollenspel. De afgelopen dagen kwam ik in aanraking met

de onderdrukte indiaanse stammen in het Texas gebied, met de zielen in de onderwereld. Die werden eens meedogenloos geruimd. Vannacht had ik weer een droom dat ik in Texas was. Ze vertelden me dat ik vele gevangenen had meegevoerd, en ze gaven mij een appelgaard, als een paradijs, waarin ik als overwinnaar over Texas zou leven, zou regeren. Ze gaven mij de ring van de bewoners, the ring of the dwellers, waarvan ik heer zou zijn, als 'lord of the ring of the dwellers'. Het was een rollenspel wat we moesten uitvoeren.

Laten we naar de lettercode van Texas kijken, van T-G-S :

T is in het voortijds de letter van het herstel van de tentendienst, als een vrouwelijke Nehemia, als een reformatie. T is ook de letter van overwinning, maar wat houdt die overwinning precies in ? Jakob werd overwinnaar genoemd op Pniël, juist omdat hij een verbroken man was geworden, gevoelig voor de natuur. De oudere voortijdse hiërogliefen van de letter T duiden op gebondenheid, een man met armen achter zijn rug gebonden. De letter G, de Ego, is een oorlogsgodin, oftewel een letter van demonologie. Ook is het in de voortijdse oudere hierogliefen een beeld van de gebondenheid aan een paal, een man die in de onderwereld aan een paal gebonden staat, wat ook weer wijst op de gekruisigde, op het kruis, het juk. T-G-S is dus de kennis (S, sa, Egyptisch) van de demonologie (Ego, voortijds), van de overwinning (T, gebondenheid). Het is dus een volkomen demonologie, als het topje van de piramide.

Openbaring 2, aan Efeze :
7 Wie overwint, hem zal Ik geven te eten van de boom des levens, die in het paradijs Gods is.

Deze gebondenheid is een beeld van leiding, van het profetische, en alleen in die context kan de demonologie plaatsvinden. De boom des levens is in de grondtekst de boom van de honger.

Alles voorwaardelijk dus, alles door scholing en educatie, niet zomaar met de losse hand verspreid als een wilde weldoener. De New Age, oftewel het tijdperk van Aquarius, de Waterman, heeft een zeer duistere zijde, namelijk die van de onvoorwaardelijkheid, waarin men zich helemaal stukstaart op de leegte en die niet meer toetst. Toen ik de indiaanse zielen van Texas in de onderwereld ontmoetten bleven ze ook hameren op het belang van toetsen. Honger is dus een oorlog, niet een doel op zich. We moeten niet helemaal op gaan in de leegte zodat we leeghoofden worden. Altijd weer is het toetsen het fundament, en dat is wat het ware krijgsgevangenen nemen betekent, zoals 2 Korintiers 10 ook stelt. Ook hadden ze het over het belang van re. Re, oftewel de voortijdse R hieroglyph heeft altijd een belangrijke en centrale rol gespeeld in de Egyptologie, en vanuit deze basis, vanuit Rw, kwam ook de Aramese Rw voort, of Ruh, de richtinggever, het profetische. Dit werd door de christenen vertaald in de Heilige Geest die een centrale positie kreeg. De voortijdse R is een persoon met een mes of gewoon een mes, en de latere betekenis hiervan was altijd het kruis, de Oru, wat ook een voortijdse naam is van de letter R. Ook staat het voor de psalmen. De texaanse indiaanse stammen in de onderwereld noemden Ra de inspecteur. Ra reiste door de onderwereld om de onderwereld te inspecteren, de baarmoeder. Dit is dus de basis voor profetie en zo ook voor demonologie, oftewel de hemelse naaktheid en besnijdenis, waar Deuteronomium 27 over spreekt. Dit zijn de twee pilaren voor het beloofde land.

De deuren bleven dicht voor ra in de onderwereld. Altijd had hij Heker, honger, nodig, en Sa, kennis, om de deuren te kunnen openen. Dat is een kehatitisch voorhangsel op zich. Als hij het te

vroeg zou aanraken zou hij sterven. Als hij het niet met de juiste sleutels zou aanraken zou hij sterven. Zijn vlees moest sterven, en zijn ziel moest voorwaardes leren om van die duistere onvoorwaardelijke zijde van Aquarius los te komen, de dark side van de waterman, die zo zijn eigen voorwaarden had lopen opstellen, als pseudo-kehatieten, als korachskinderen. Zo had Ishmael ook Hagar nodig om tot Mekka te komen door de wildernis.

Zo komt de mens uiteindelijk tot de derde put van Asok, de ragobot, oftewel de dochter van Rag, van Oru-Ego in het voortijds, oftewel de honger als de brug tussen het kruis en de demonologie. Dit was de bron van overwinning. En hierin was er dus eerst volharding nodig, als een beeld van de eeuwigheid, sukki in het voortijds, sk, de eerste bron van Asok, Izaak (esek, sk).

Het kehatitische verschijnsel van de levieten was dus wat in de egyptologie de treden van de troon van Osiris (Aser, sr, sara, suri) werd genoemd. In het Israelitische was zij de aartsmoeder Sarah, want ook in de Egyptologie was het Osiris verschijnsel oorspronkelijk vrouwelijk. Dat is ook in het geval van Jezus zo, die in het Aramees de baarmoeder voorstelt. Sarah, of Suri, was de vrouw van Abraham, wat nog steeds in het woord Suri-Name voorkomt, oftewel de voortijdse kennis van Suri. Daarom is het gebied grotendeels oerwoud, onaangetaste natuur.

Ook zonder Kehat, K't, kon Ra niet door de poorten van de onderwereld heen. Het Suri geheimenis is omhuld door het Kehat verschijnsel. Het zijn dus de kehat-treden van de oordeelstroon van moeder Suri, of Osiris. Het is heilige grond. Ga je te snel of te langzaam, dan sterf je. Hier wordt geschreeuwd, hier wordt gejoeld. Hier ben je niets dan een gevangene, een krijgsgevangene, een bedenksel, opdat je getoetst wordt, ondervraagd, geinspecteerd (2 Kor. 10). Mag je door of mag je niet door ? Als je te snel doorgaat, dan sterf je, maar blijf ook niet achter. Strijd om in te gaan, maar forceer je wegen niet. Los de raadsels op. Dan ben je een ware kehatiet. Kehat, of Kait, was in de Egyptologie de grote moeder van de goden. Aan haar ontkom je niet zomaar. Je komt niet zomaar langs haar heen.

Wat is dan het grote verboden woord ? We weten het allemaal, en zeggen of denken het allemaal zo vaak, al dan niet met grote schaamte. Waarom zeggen we het eigenlijk ? We komen flink in de problemen, raken ergens in verstrikt, en we zeggen het. Of niet ? Het is iets voortijds. Kut is een voortijds woord voor eeuwig kruis, een situatie waaruit geen ontsnapping mogelijk lijkt, een strik. Het volk van Kut, van de Kuttieten, leefden aan de rivier de Stirv (vgl. sterf). Wanneer een man in een vrouw is voelt hij zich duizelig, alsof hij in een andere wereld komt. Dat is precies de egyptologische betekenis. Qa-t-a, kht, was één van de twaalf godinnen die de poort van de aarde opende voor Ra. Qaut, kht, vijanden, bevuild volk. Quit, kht, medicijn, zaad. Qtt, kht, onderdeel van een strijdwagen. Ra veranderde in deze vorm op zijn tocht (qt, kht). Het komt er op neer in de Egyptologie dat het een schepper god is als het overgaan van de dimensies. Uit deze bron putte de Mozes mythe. Dit gebeurt door het draaien van de dimensies. Het komt van de wortel "draaien en slapen", als een kronkelende slang. Mozes wijst ook weer op de slang in de woestijn, opdat de mensen konden ontkomen aan het kwaad wat hen bedreigde. Mozes wees op de Egyptische wortels. Dit wordt ook wel de sluwe kunst genoemd in de Egyptische wortels, als een beeld van strategische kennis van de onderwereld.

Mildheid is intelligenter dan het fundamentalisme. Daarom deden de texaanse indiaanse stammen van de onderwereld een rollenspel. Alleen zo kon er ware regering zijn, ware overwinning. Het rollenspel zal op aarde moeten overnemen. Door het rollenspel kom je in die andere dimensie.

De egyptische onderwereld hieroglieven bestaan vaak uit meerdere afdelingen, lagen, verdiepingen als een beeld van meerzijdigheid, nuance en subtiliteit. Hieroglieven van de troon van Osiris hebben vaak een extra laag boven zich van een varken die gezweept wordt door een aap. Het varken of wilde varken is een beeld van het vlees, van de hebzucht en de luiheid, het altijd maar meer willen, het haten van het hongeren, en in de egyptologie is de aap een beeld van de interpretatie en het vreemde (aan), vaak verbonden aan thoth, het woord, wat dan ook een beeld is van de context die de eenzijdigheid zweept, oftewel opent. Zo worden in principe deuren in de onderwereld geopend en gaat men van trede tot trede tot de kehat troon van Osiris in het kehatitische verschijnsel. De aap, als zijnde het natuurverschijnsel van het vertalen, is ook als aau een beeld van het offeren aan Re. De aau waren de aapgoden die re omringden hiervoor, en het vertalen is ook wat het ware offer is, en waarvan de oorlog een beeld is. Men wil betekenis zien, dus men gaat zo zinnebeeldig om op deze manier met de sluiers. Aan, de aap, is ook het gejoel van overwinning en het gejoel tot Re, of het oorlogsgejoel, maar is tegelijkertijd het gegil van het wee, zoals apen verschrikkelijk kunnen gillen, en het is heel dubbel. Wat wil de natuur ons hier leren ? Aana was de apegod die Re dagelijks bezong en aanbad, of de aapgoden in het meervoud, die Re ook leidden door de onderwereld. De aan, de aap, betekent ook de terugkeer, de recessie, tot dingen die over het hoofd zijn gezien, dus het is een dier van nuance, en kan heel rebels zijn tegen de systemen die zoveel stappen hebben overgeslagen. 'Ga terug,' zegt de aap. 'Bestraf het varken, je vlees. Blijf het zwepen, blijf het kruisigen. Bestraf het vlees wat niet wil leren, anders leidt het je tot de dood.' Het vlees wil alles verletterlijken, alles direct en materieel maken, gelijk aan de ordes om zich heen, want dat is het makkelijkst. Het varken aanbidt gemak. Daarom is de aap in de egyptologie ook nauw verbonden aan het zingen, aann. De aanata is een zingende vrouw en aanait is de aapgodin (vaak is er een T toegevoegd om de vrouwelijkheid te benadrukken). De apen zijn ook de dienaars van de dood, in de zin dat het vlees moet sterven (aan). De aanau zijn de vier aapgoden die de doden oordelen, dus ook verbonden aan de oordeelstroon van Osiris, wat dus in wezen gewoon een vertalingsmechanisme is in de onderwereld, als communicatie middel. De aan is ook de tent of wigwam. Hier kwam een man tot zijn vrouw om zichzelf te offeren, oftewel de honger in te gaan om zo tot vertaling te komen van de allerdaagse bezigheden. In die zin is de aan in de egyptologie ook wel een tentenkamp. Laten we ook onthouden dat in de egyptologie de Anit (aapgodin) een vrouwelijke verschijning van Osiris is, of zijn tegenhanger. En dit deel was scherp met een punt, als een mes, dus we spreken over zijn kruis hier (an-t). Hij werd door haar onder de voet gehouden. Zij was ook genaamd de donkere, als beeld van de aarde, de modder, waarmee hij werd besmeerd, en dit was om hem te camoufleren in de onderwereld (an, anti). Zij hield hem in gebondenheid om hem zo door de onderwereld te leiden (aanu).

De hiti's hielden in de voortijd het volk Ishmael in ballingschap aan de rivier van het verdrinkingsoffer, een heenwijzing naar de doop, en waar ook het exodus verhaal over de verdrinking van zuigelingen in de Nijl uit voorkomen. De bilha stelt dat dit symbolisch was. Vandaar ook het beeld van de doop. De mens moet in het water zijn oude, eenzijdige leven afleggen. Het water is voor de meerzijdigheid, de grotere context. De hiti's staan dus ook voor verdieping. In de israelitische grondteksten van exodus zijn de hiti's degenen die helpen bij de geboorte. De hiti's verkochten uiteindelijk de Ishmaelieten aan de sukki's, sukki als beeld van de

volharding, wat ook de woordbetekenis is van sukki in de voortijd. Dit is dus ook zwaar symbolisch stelt de Bilha. Het is een beeld van de opvoedkundige tucht en discipline die tot volkomenheid gebracht moet worden. Spreuken stelt dat een ware opvoeder zich hierin niet laat omkopen en zich niet bekommert om het gejammer van de zoon.

Spr. 19:18 Kastijd uw zoon, zolang er nog iets van te verwachten valt, en bekommer u niet om zijn gejammer.

Het volk jammerde ook in de wildernis. God bekommerde zich er niet om. De honger was veel belangrijker. Het wekte juist soms de toorn van God op als het volk teveel jammerde.

In de egyptologie is de hiti de teststeen als de hit-t. Het is het proces, het onderzoek, wat ook naar voren komt in de hita, de putten, de sloten. Het heeft allemaal de zelfde hiti wortel van de voortijd. We hebben het dan om een bloed orakel waaraan het vlees moet afsterven. Ook het egyptische woord hith betekent put. De hit is een aap met een hondenhoofd, als de verbinding tussen thoth en anubis, om zo de mens door de putten van de onderwereld te leiden. Wanneer in de laag boven het trappenstelsel van de troon van osiris de aap het varken kastijd, dan gaat dit om zelfkastijding, de kastijding van het vlees. Waarom is een mens altijd bezig het varken van de ander te kastijden en niet zijn eigen varken ? Een beetje het balk en splinter verhaal. En hoe lang gaat dit door ? Totdat het volkomen is. Het offer moet volkomen zijn, stelt leviticus metaforisch. Dan komt de volharding in het spel, de verharding tegen de zonde, oftewel de sukki. Hiti leidt dus altijd tot zukki. Het vlees moet volkomen sterven. Het geestelijke neemt niet met minder genoegen. Zwart is een beeld van de dood, van de aarde, daarin moet het vlees verzwolgen worden. In het geestelijke vindt dus een vorm van metaforische necrofilie plaats dat de mens tot de moeder aarde nadert en in haar moet sterven om haar tot vruchtbaarheid te brengen. De moeder aarde is dus ook genoodzaakt de mens op die manier te zombificeren. De mens moet volledig sterven, en daardoor zal de mens leven. Hierin komt dus ook weer een diepere betekenis van het zwarte pieten verhaal terug. Zij zijn de zombies van moeder natuur, bedekt met haar aarde. Re was de man die door de onderwereld reiste, de zon van de onderwereld ontmoette, en daardoor zwart was geworden, niet daadwerkelijk zwart, maar als een geheimenis wat zich in zijn ziel afspeelde, als gedekt zijn door de moeder natuur, als een modderman. Dit is dus een belangrijke kaart in het hemelse kaartendek. Speel met de kaarten die je zijn gegeven. Verdiep ze.

Hierin is de hiti-stam dus onmisbaar. De Egyptologie gaat diep op deze wortel in, en het is verbonden aan de aap. Het egyptisch is als het hebreeuws gebouwd op medeklinkers, en de klinkers die daaraan verbonden zijn kunnen verschillen terwijl ze toch bij dezelfde betekenis horen. Het is in het egyptisch het draaien, of hethet, en het is ook het boren, als het omsingelen, en het doorboren. De heta is hiervoor een instrument. Hett is één van de vier apengoden die Apep slachtte. Als re de slang aapep moet slachten dan heeft hij hiervoor zijn leger. De slang is een beeld van zijn eigen geslachtsdeel, zijn vlees, wat overwonnen moet worden. Elke nacht weer is er deze strijd. Aan het einde van de nacht heeft re de slang overwonnen. Hett is dus de aap die uiteindelijk de slang dan slacht, als een vorm van re. Wij kunnen het vlees alleen door de verdieping, door de vertaling, slachten. Dat gaat niet zomaar door toverspreuken of religieuze opzegversjes. Dat gaat veel dieper. Daar staat de aap voor, de harige put. Zoals heta het boor instrument is, zo is hetti-t dit ook. De egyptenaren schreven hetzelfde woord namelijk op verschillende manieren op. Het ging om de medeklinker structuur. Hethti was één van de negen zingende aapgoden, en ook Hetta was een

zingende aapgod. Zingen betekent omsingelen, het onderste uit de kan halen, de meerzijdigheid. 'Het' of hethet betekent het onderwerpen. Een ander woord voor apen is ook hettut. 'Het' of he-t is in het egyptisch het metaforische graf. De aap is een beeld van de heilige zombie. Door de dood zwart geworden. De hetu waren tentdienaren omtrend dit geheimenis. De he-t kan ook tent betekenen. He-t aau is de tent van de oudere, de volwassene, want dit is ook een belangrijk proces, dat de mens verouderd, als beeld van de volharding. Het zijn beelden, geen letterlijkheden. De veroudering is een beeld dat de mens aan zichzelf is afgestorven, en nauwverbonden aan het zwart worden metaforisch. Re was in de egyptische taal de met modder bedekte. Alleen zo kon hij dieper ingaan tot de natuur moeder of natuur vrouw, dus in die zin is zij metaforisch necrofiel. Ze neemt geen genoegen met de mens die niet aan zichzelf is afgestorven. De mens moet zich dus geheel offeren, en door het gehele inwijdingsproces van hongeren tot de volharding begaan. Zo wordt de mens volkomen hard tegen de zonde en bekommert zich niet meer om het gejammer van het vlees. Dan heeft de mens voldaan aan spreuken 19:18, waarlijk. De letter H is in het Egyptisch het zelf, en in het voortijds is de letter T de overwinning, als de overwinning over het zelf, als we de verbinding H-T bespreken, de hiti. Ook is de H in het Egyptisch de kastijding, dus in die zin ontkomt het zelf er niet aan, omdat de kastijding de betekenis is van het zelf. Je kunt dus nooit jezelf zijn zonder de kastijding. Dit is in het Egyptisch de ware rijkdom, ook een betekenis van de letter H :

Egyptische H = zelf-kastijding-rijkdom

Hoe diep gaan we ? De oude mysteriën opgelost. Ze moeten nog opgelost worden, die van het oude Egypte, om zo je leven en dat wat om je heen gebeurd beter te begrijpen.

hoofdstuk 5 *Zwarte piet, wie bent u ?*

De preek voor deze mooie zondag bestaat uit twee delen.

Hoe diep gaan we ? De oude mysteriën opgelost. Ze moeten nog opgelost worden, die van het oude Egypte, om zo je leven en dat wat om je heen gebeurd beter te begrijpen.

In deze preek zullen we verder gaan met het zwarte pieten mysterie.

We zien de oorlog om ons heen en die is om zwarte piet.

Slechts mal of is er meer aan de hand ?

We gaan hiervoor een oud plaatje uit Egypte bespreken, die van Osiris op zijn troon.

Waarom is de mens vandaag zo hysterisch over zwarte piet ? De ene zegt hij moet wit zijn, en de ander zegt hij moet zwart zijn, en daar gaan de grote oorlogen vandaag de dag over.

Ook zullen we het grote verboden woord in Nederland bespreken. Iedereen zegt het, maar toch is het verboden. Waarom is dit ? Over welk woord hebben we het ? Grote verboden woord ? Daarover gaat deze preek. Een goede zondag allemaal. Blijf leren.

hoofdstuk 6 het verboden woord – het kehatitische voorhangsel

Het boek numeri, in de woestijn, is het vierde boek in de Israelitische uitgave van het O.T. Numeri is de latijnse naam, maar het kan naar het voortijdse Name-Oru teruggeleid worden, oftewel de kennis van het kruis. In dit boek vinden we het opmerkelijke verhaal van Mozes en de slang terug, in Numeri 21. De slang is aan een paal of aan een kruis, als beeld van de gekruisigde, wat klaarblijkelijk nodig is om die hemelse en voortijdse, oorspronkelijke kennis (Name) te ontvangen. Dit ligt nog steeds in de naam Suri-Name besloten. Daarom is het land Suriname, wat nog grotendeels oerwoud is, nog een beeld van het oorspronkelijke paradijs, en daarom van belang. Mozes wees op de slang aan de paal of aan het kruis, en dat had hij van zijn egyptische opvoeding en educatie overgenomen. Daarom is de egyptologie ook onmisbaar om de context van het O.T. te begrijpen. Wij pleiten er daarom ook voor dat elke predikant een egyptologische scholing ontvangt.

De Hebreeuwse naam voor het boek is Bemidbar, in de wildernis, of in de woestijn, wat in de Griekse septuagint werd tot Arithmoi, en in de Latijnse vulgaat tot Numeri. Beiden, zowel de Griekse als de Latijnse naam voor het boek numeri betekenen 'tellingen' of 'getallen'. In de israelitische talen betekent de telling echter de kastijding. De Bilha stelt hierover : 'Tellen is in het Hebreeuws ook kastijden, pkd, van het Egyptische pgd (pega-t, peg), wat doorgang betekent en ravijn, leegte, van pega, het openen van een boekrol.' Als we de betekenis van het boek Numeri willen verstaan, dan komen we dus al snel terecht bij de noodzaak van studie. Kastijding is dus een taal met een bepaalde boodschap, een bepaald onderricht. Daarom gaan wij in het leven ook door veel kastijding heen. Zonder dit zou het niet best zijn. Vandaar dat Mozes al op de paal wees, op het kruis, en de slang is ook een beeld van de gesel, de roede. Het hele boek Spreuken gaat er ook over hoe belangrijk de tucht is.

Deuteronomium 27 zegt :

11 Op die dag gebood Mozes het volk: 12 Wanneer gij de Jordaan overgetrokken zijt, zullen zich op de berg Gerizim opstellen om het volk te zegenen: Simeon, Levi, Juda, Issakar, Jozef en Benjamin.

13 En op de berg Ebal zullen zich opstellen om te vervloeken: Ruben, Gad, Aser, Zebulon, Dan en Naftali.

4 Als gij dan de Jordaan overgetrokken zijt, zult gij deze stenen, ten aanzien waarvan ik u heden opdracht geef, op de berg Ebal oprichten en met kalk bestrijken. 5 Ook zult gij daar een altaar bouwen voor de Here, uw God, een altaar van stenen, die gij niet met ijzer zult bewerken. 6 Van onbehouwen stenen zult gij het altaar van de Here, uw God, bouwen, en daarop brandoffers brengen aan de Here, uw God.

De hele bijbel door gaat het erover dat deze offers niet letterlijk zijn, maar geestelijk. Het ware offer is namelijk de gehoorzaamheid en de stilte, om God's stem te verstaan en volgen. In de exodus werd het volk in tweeen verdeeld : De ene helft stond bij de berg Garazim, wat piercings, besnijdenis (kastijding, onderricht, studie) betekent, en de andere helft stond bij de berg Ebal, naaktheid. Naaktheid (profetische openbaring, profetologie) en besnijdenis (demonologie) waren de twee fundamenten voor het volk in het beloofde land. Woord en kastijding (studie) zijn dus onlosmakelijk aan elkaar verbonden. In psalm 102 bidt de psalmist daarom ook ontbloot. Zo is er niks tussen de mens en God.

Als we om ons heenkijken zien we een volk afgevallen van God. Ze studeren niet, offeren dieren in plaats van de gehoorzaamheid bedrijven als het ware offer. Ze roddelen en liegen alsof het een lieve lust is, en hebben geen stil hart voor God om zijn woorden te ontvangen. Vandaar dat het volk moet terugkeren tot numeri, de kastijding, de studie, en tot de twee pilaren van deuteromium 27 : de besnijdenis en de naaktheid. Ken deze metaforen. Heb geen bedekkingen tussen jou en God. Verscheur je kleren. Keer weer terug tot de natuur. Het is zeker niet letterlijk. Als je je kleed, kleed je dan eenvoudig, of profetisch. Als je je kleed, kleed jezelf dan sober, of profetisch, want er zijn zeker profetische sieraden. Er is zoiets als heilige en vertellende materie. Het wil niet zeggen dat we daadwerkelijk in een hutje op de hei moeten gaan leven. Er mag heilige kunst zijn, en er is ook zoiets als heilige kleedkunst. Ken de hemelse mode hierin. Ken de profetische mode. Kleed jezelf niet als de afvalligen, maar soms zijn wij kameleonen.

Hen van twintig jaar en ouder moesten geteld worden, de mannen, om in het leger te dienen. De Bilha zegt hierover : 'Leger is tsaba, en dit is de geestelijke oorlog, maar ook gewoon tentdienst, tabernakeldienst. Er is nooit een directe oorlog, en ook nooit directe communicatie. Het gaat via de priesterdienst.' Twintig is in de israelitische grondtekst het getal van de opvoeding, van de opstanding ook, en het is verbonden aan het betalen van belasting. Omdat twintig een dubbele tiende is als belasting duidt het op het dubbele kruis : 'de andere wang toekeren', de extra mijl begaan, ook als een beeld van het eeuwige kruis en het geduld (hongeren). Er moest een soort verzoengeld neergelegd worden voor iedere krijgsman, voor iedere tentendienstknecht dus. Dit zoengeld was genaamd de kaphar :

Ex 30:
16 En gij zult het geld der verzoening van de Israëlieten nemen en het bestemmen voor de dienst in de tent der samenkomst; het zal voor de Israëlieten tot een gedachtenis zijn voor het aangezicht des Heren ter verzoening voor hun leven.
12 Wanneer gij het getal der Israëlieten bij de telling opneemt, dan zullen zij, ieder voor zijn leven, aan de Here een zoengeld geven.

14 Ieder die tot de getelden gaat behoren van twintig jaar oud en daarboven, zal de heffing voor de Here geven.

Het geld is er een beeld van dat de ziel bedekt moest worden met het bloed van het afgeslachte vlees, het ego wat moest sterven. Zo wordt een mens dus in het hemelse leger of de hemelse tentendienst ingewijd, door het kruis. Het is de mens zelf die moet sterven. Dit loopt helemaal terug tot het oude kaphar beeld van Egypte, of van kheper, de kever waarin ra veranderde tijdens de wedergeboorte in de onderwereld, waarin de nacht overging tot de rode dag. Dit is een beeld van vuilverwerking. Dit is de daadwerkelijke betaling van het losgeld, waarin de mens zijn leven aflegt om tot het hemelse leger te behoren, en de oorlog is tegen het zelf. Het is dus oorlogsgeld. Dit geld is in het Aramees zowel een bestraffing van het vlees als de behoudenis van de ziel. Het kan niet losgekoppeld worden.

Ex. 21:
30 Indien hem een zoengeld opgelegd wordt, dan zal hij alles wat hem opgelegd wordt, als losprijs voor zijn leven geven. (prqn)

De Levieten moesten zorg dragen over de tenten en dat men zich aan deze voorschriften hield, en natuurlijk is dit symbolisch. In de wereld om ons heen zien we ten eerste dat men dit alles verletterlijkt heeft, en ten tweede dat alles vervaagd is geraakt, zijn betekenis heeft verloren, en ten derde is het zo ook zwaar corrupt geworden. Zo kwam de mens tot afgoderij aan de mammon, vleselijk geld. Omdat de mens het heilige kaphar principe had vergeten.

De Levieten waren dus opgesteld over de tentendienst om ervoor te zorgen dat onbevoegden er niet mee weg zouden lopen. Levi moest zich daarom legeren rondom de tenten. C. Vonk beschrijft zo in zijn 1966 commentaar op Numeri in de voorzeide leer de Levieten als een isolatie gordel. De Levieten hadden in die zin een bemiddelende taak. C. Vonk stelt dat het toch een dienende taak was. Het was een beveiligings systeem. Het ging om de inwijding van weerbare mannen, geen mannen die zomaar ruggegraatloos zich aan één of ander systeem overgaven zoals vandaag de dag gebeurd. En door de kaphar werden deze mannen dus ingewijd, door kepher, oftewel ze hadden zich vuilgemaakt. Dit is niet slechts iets geestelijks en afstandelijks. C. Vonk noemde de komende vleeswording van het Woord en de paradijs aarde die zou komen.

Toen ra een ontmoeting had met kepher in de onderwereld, en tot kepher werd, bedekt met het morgenrood, was deze opstanding een inwijding in het hemelse leger en de hemelse tentendienst. C. Vonk stelt in zekere woorden dat het kaphar principe niet kan werken zonder de onttroning van Ruben :

Genesis 49:
3 Ruben, mijn eerstgeborene zijt gij, mijn sterkte en de eersteling mijner kracht, de voornaamste in hoogheid, de voornaamste in vermogen. 4 Gij, die opbruist als water, gij zult de voornaamste niet zijn, omdat gij uws vaders bed beklommen hebt; toen hebt gij het ontwijd. Hij heeft mijn legerstede beklommen.

Als zodanig werd Ruben ingewijd, en kreeg een tweede legerplaats aan de zuidelijke zijde. De mens mag in de onderwereld weer tot een zeker koningschap komen, het koningschap over het zelf, na de

onttroning van het vlees, en dit koningschap is gewijd aan moeder aarde, zoals ra ook koningschap verwierf in zijn reis onder de aarde. Hij zwierf net als ishmael samen met heker (godin van honger) door de wildernis, en uiteindelijk kwam ishmael tot mekka waar hij ingewijd werd in de islam. Heden ten dage is Egypte dan ook een islamitisch land. In Israel is 18% islamitisch, dus dat is negen keer zoveel als de 2% christenen in Israel.

Het is daarom van belang het rode orakel te kennen, het hiti bloed orakel, ook wel het aten orakel in Egypte, om zo om te kunnen gaan met de drama en horror om ons heen. Wat een gruwel hebben ze van Aäron gemaakt in het westen, terwijl het komt van het egyptische ra-nun, oftewel ra die in de amduat tot de wateren van nun komt waarin hij blijft inzinken tot wedergeboorte.

De drie zonen van Levi staan voor drie groepen Levieten : Gerson, Kehat en Merari. We gaan dit bespreken. Laten we beseffen dat het kaphar principe ook op deze manier symbolisch wordt toegepast wetende dat de eerstgeborenen werden vervangen door de Levieten, en dat in principe ook Ezau op die manier zijn eerstgeboorte recht opofferde om zo via de kaphar ingewijd te worden in de tentendienst. Men dient hierin de grondteksten uitvoerig te kennen en te begrijpen en hoe dit terugleidt tot de Egyptische bronnen, maar we zien ook dat bijvoorbeeld in de exodus het eerstegeborene symbolisch moest sterven om zo de zee door te kunnen komen tot de wildernis en daarna tot het beloofde land. De mens moet namelijk niet teren op eerstgeboorterecht, maar op studie en hemelse opname. Het gaat er niet om wat mensen op een papiertje hebben geschreven. Het gaat niet om geboortekaartjes, diploma's en certificate, om wat mensen over je zeggen of hebben gezegd. Op aarde scholen idioten idioten. De mens op aarde wacht op het woord van een ander mens, maar God's volk wacht op het woord van God en daarom worden ze vervolgd. Daarom wordt ook het indiaanse volk vervolgd, omdat ze zichtbij de natuur leven. Ook Ezau leefde dichtbij de natuur, en daarom achtte hij het eerstgeboorterecht niet. Laat al die eerstgeboorterechten en formulieren van mensen afsterven, want ze zullen toch allemaal vergaan. Het is waardeloos in God's ogen.

C. Vonk (1904-1993) maakte deze opsomming over de Kehatieten :

Van de Kehatieten was
a. het getal: 8 familiegroepen, 600 ingeschrevenen;
b. de plaats: aan de Zuidzijde van de tabernakel;
c. het familiehoofd: Elizafan, de zoon van Uzziel; en
d. de taak: zij hadden te zorgen voor het voorhangsel, dat het
heilige der heiligen afsloot, voor de ark, de tafel der toonbroden, de
luchter, het reuk- en brandofferaltaar alsmede voor de gereedschappen,
die voor de dienst in verband met de genoemde heilige voorwerpen
(ark, enz.) nodig waren.

Calvijn (1509-1564) bespreekt in Numeri 4 de zonen van Kahath, die als wachters, bewakers, zijn aangesteld over het heilige der heilige. Zij zouden het gereedschap wat door de priesters was ingepakt dragen. Calvijn stelt dat er een gevaarlijke taak aan de zonen van Kahath was opgedragen. 'God dreigt immers met de ondergang als zij iets van het verbodene zouden aanraken.' Daarom moest alles bedekt worden.

De Vuh zegt hierover in de bespreking van 4:2 :

'Neem het aantal op van de Kehatieten onder de Levieten, naar hun geslachten en families,

Dit is de geslachtslijn van Mozes en daarom belangrijk. De Egyptische kat, kt, wortel van Kehat betekent vreemde, buitenaardse, vijanden of tegenstanders, wat de buitenaardse (Orionse) natuur laat zien van de Mozes mythe. Kd, kt, betekent vormen, bouwen, natuur, het ontwikkelen van de natuur, het cirkelen, de slaap. De Kehat geslachtslijn droeg de Orionse slaap-drugs. De kt-wortel betekent ook vagina (vergelijk het Nederlanse schuttingwoord "kut".) Het betekent werk en constructie, en roep (kit, k't). Ktt, kt, betekent ook meisje. De Egyptische wortels van de Kehat geslachstlijn waaruit Mozes voortkwam waren dus vrouwelijk. Zij moesten de mens in een slaap brengen (kd, kdd, kt, slaap, en gth, kht, moe zijn.)

De Kehatieten waren aangesteld over de ark, de tafel, het gerei, dieper in de tabernakel. De Egyptische khe-t wortel betekent leren, literatuur, boeken over de eeuwigheid, oftewel de voleindiging. Het is ook een woord voor rijkdom, bezittingen, dingen, het bestaan. Khet was de god(in) van de dingen die bestaan. De Khaitiu, kht, zijn de goden die de vijanden van Ra en Osiris slachten. Khau-t, khai-t, kht, is het altaar en de offertafel, waarover de Kehatieten waren aangesteld. Khata, kht, is de twee helften van de hemel. Ook is het tuingebied, wildernisgebied (khait), en een plaats van bescherming (khatha), wat ook weer terugkomt in de Mozes mythe. Khat-ta is de manifestatie, het schijnen met kronen. Khaut, de opstanding en verschijning van een god of koning, het oprijzen op de troon, de koninklijke sieraden, halskettingen, en kroon-onderdelen (khait). Khat, inscripties. Het leidt helemaal door tot de slinger, khait (van David). De Khet, kht, waren de treden van de oordeelstroon van Osiris. Khetaa was de grote troon waarop Osiris zat. De Kheti waren de inscripties op de muren. Kha-t, tabernakel.

Qa-t-a, kht, was één van de twaalf godinnen die de poort van de aarde opende voor Ra. Qaut, kht, vijanden, bevuild volk. Quit, kht, medicijn, zaad. Qtt, kht, onderdeel van een strijdwagen. Ra veranderde in deze vorm op zijn tocht (qt, kht). Het komt er op neer in de Egyptologie dat het een schepper god is als het overgaan van de dimensies. Uit deze bron putte de Mozes mythe. Dit gebeurt door het draaien van de dimensies. Het komt van de wortel "draaien en slapen", als een kronkelende slang. Mozes wijst ook weer op de slang in de woestijn, opdat de mensen konden ontkomen aan het kwaad wat hen bedreigde. Mozes wees op de Egyptische wortels. Dit wordt ook wel de sluwe kunst genoemd in de Egyptische wortels, als een beeld van strategische kennis van de onderwereld.

Kait werd de grote moeder van de goden genoemd, één van de vier elementale godinnen. K-t was een algemeen woord voor moeder en vrouwen, de vagina. Het was ook verbonden aan kahit, terreur en ontzag, als een vruchtbaarheids-principe. Het was een beeld van de baarmoeder van het bestaan. Zij reed op haar strijdwagen om er flink doorheen te hakken om het product klaar te krijgen. De baarmoeder maakte veel gebruik van slachtwapens hiervoor. Dit was het Egyptische beeld van de godin, van Kehat. Zij was de oerschepster van alle dingen. Zij stond aan haar ketel. Zij was een geweldenaar die op haar strijdwagen door de lucht reed, zoals Wodan later bij de Germanen. Alles was door haar onderverdeeld in kooien van restrictie, opdat haar schepping tot stand zou komen.

K't is een vreemd volk, een buitenaards volk, waar de bijbel het ook over heeft dat er een vreemd volk zou komen. Het is een deel van de hemel (kht). Het zijn de beelden van Osiris, van de doden, oftewel de herbeleving ervan.

We kunnen stellen dat wanneer het vlees het heilige aanraakt, dan zal het vlees sterven. Dit is ook een beeld van de vagina, dat wanneer het vlees, de fallus, de vagina ingaat, dan moet het vlees sterven door zijn zaad te geven.

Numeri 5:2 – Gebied de kinderen Israels dat zij uit het leger wegzenden.

Calvijn merkt op dat God zich allerminst bezig houdt met het werk van een arts, omdat Hij juist wilde dat melaatsen uit de legerplaats geweerd werden. Calvijn stelt dat Hij door deze uitwendige inzetting en plechtigheid het volk geoefend heeft in de ijverig voor de reinheid, anders zouden ze indutten. Daarom genas God de melaatsen niet zomaar. Anders zou het volk gewoon blijven aanrotzooien en onrein met de legerplaats omgaan, omdat God het toch allemaal wel weer zou genezen. Het was om misbruik te voorkomen. De mens was altijd weer uit op misbruik, stelt Calvijn.

Vonk stelt wat betreft de Kehatieten, 4 : 1-20 dat het om een worsteling gaat in de tent van de samenkomst, binnen de legerplaats, in de voorhof van de tent. Hij noemt het een militia sacra, wijzend op eerdere vertalers en exegeten, als een heilige krijgsdienst. En dit ging door de telling en de dienstplicht in de tent. We hadden al eerder gezien dat deze telling niet buiten de kastijding, de gesel, omging. Het is namelijk een discipline waarvan niet afgeweken mocht worden, en zo was er dus ook richting, wat het doel is van alle restrictie. De mens moet voelen dat hij over bepaalde grenzen niet heenkan, en dit is ook waarvan de sexualiteit een beeld is. De mens moet leiding ontvangen. Zo offert de mens zijn zaad in de tent. Zo werkt de hemelse vruchtbaarheid. Als ze over de grens heen zouden gaan zouden ze sterven. Denk aan hen die onbevoegd de ark aanraakten. Vonk vergelijkt het met een 'militia christi'. Er is dus geen leger zonder dit kruis, zonder deze gesel, deze restrictie. Vandaar dat het Kehatitische verschijnsel van belang is. Daarom stelt Vonk dat het niet zomaar domweg tellen is, maar het vervullen van een dienstplicht. Hij stelt over de taak van de Kehatieten : 'Aan de Kehatieten was de zorg toevertrouwd „voor de allerheiligste dingen" vs 4. Gezien de opsomming straks van hetgeen zij te dragen hadden, waaronder ook het brandaltaar uit de voorhof, dat wegens z'n zalving ook allerheiligst was, Ex. 40 : 11, zullen we bij die „allerheiligste dingen" wel niet enkel aan het z.g.n. heilige der heiligen moeten denken.' Hij noemt dan de ark : 'Allereerst de ark. Natuurlijk begint de opsomming met de ark des verbonds. „Bij het opbreken van de legerplaats zullen Aaron en zijn zonen naar binnen gaan en het bedekkend voorhangsel afnemen en daarmee (d.w.z. met het voorhangsel, dat tussen het heilige en het allerheiligste hing) de ark der getuigenis bedekken" vs 5.' (…) 'Misschien was het nodig, dat de priesters de draagstokken der ark een ogenblik uit hun ringen haalden met het oog op het verpakken van de ark in de drie kleden. Maar dan mochten zij toch niet verzuimen deze stokken weer in de ringen terug te doen. Opdat de ark daaraan gedragen kon worden door de Kehatieten. Misschien echter ook wel, omdat de Kehatitische levieten de ark niet alleen niet mochten zien, maar ook niet mochten aanraken, Ex. 25 : 15, Num. 4 : 15, 20.' We kunnen hierbij ook denken aan het mysterie van de boom der kennis in het paradijs, waar men ook niet zomaar aan mocht zitten. De Vuh zegt over 4:4 : Dit zal de dienst der zonen van de Kehatieten in de tent der samenkomst zijn: de zorg voor de allerheiligste dingen. In het Aramees gaat het over de aanbidding. De aanbidding is ook weer sexueel gerelateerd, en

daarvoor zijn ook allerlei regels. Kunnen we in de stad zien hoe men al deze regels overboord heeft gegooid, en ook heeft geexploiteerd ? Denk bijvoorbeeld aan de handel in huwelijken. Dat gaat niet meer via God en de demonologie tegenwoordig, maar door de staat.
De vuh : De ark is een beeld van de vagina, een opening in het Aramees, wat bedekt is met een kleed van verraad en plundering in het Hebreeuws (beged). De mens komt alleen door de baarmoeder tot wedergeboorte, en dan zal de mens eerst door verraad heen moeten gaan, zoals Hosea werd verraden.

Vonk : 'Nogmaals liet God de waarschuwing horen er voor te zorgen, dat de Kehatieten de hun toevertrouwde voorwerpen niet eerder ter hand zouden nemen dan nadat deze door de hogepriester terdege waren ingepakt. Het zou hen anders het leven kunnen kosten.'

We hebben dus heel duidelijk ook met tijd-restricties te maken als we het over de Kehatitische taak hebben. Tijd-restricties zijn belangrijk voor drie-dimensionale en meer-dimensionale werkelijkheid en ervaring.

Vonk merkt terecht op over de opstand van Korach : 'Juist onder die levieten, die van de 3 groepen tot de meest eervolle werkzaamheden waren verwaardigd, de Kehatieten, is de opstand uitgebroken, waarvan Num. 16 verhalen zal. Een les ook voor ons. Het is meestal niet het eenvoudige kerkvolk geweest, dat met z'n plaats in de gemeenten van Christus ontevreden was, door heerszucht gedreven.'

Het gaat hier over pseudo-Kehatieten. Korach was in de geslachtslijn van Kehat, en zij ontwikkelden een heerszucht tegen Mozes, wat ook in de kerken heeft plaatsgevonden en in anti christelijke organisaties. Zij worden om vleselijke redenen helemaal hysterisch als iemand iets van hen heeft aangeraakt, niet denkt zoals zij denken, niet doen zoals zij doen. Zij hadden het oog van de tijger gestolen, maar dit is teruggestolen. Daar had ik een droom over.

hoofdstuk 7 zwarte piet met roe en zak

De Egyptische H staat voor het zelf als een gesel. Zonder de gesel is er dus ook geen zelf. De gesel is nodig om het zelf tegen het vlees te beschermen. Zodra het vlees binnen zou komen zou er namelijk geen zelf meer zijn, maar slechts vlees.

Vroeger hoorde je het nog wel als je de straat opging en er waren wat Turken of Marokanen, dan hadden ze het over Mohammed, Mohammed dit, Mohammed dat. En de christenen hadden het altijd over Jezus, Jezus dit, Jezus dat, Jezus voor en Jezus na, maar is het u ook niet opgevallen dat je dat vandaag de dag bijna niet meer hoort ? Ik vind het gek, ik hoor mensen tegenwoordig alleen nog maar zaniken over zwarte piet. Je hoeft de straat maar op te gaan tegenwoordig, en er wordt allemaal geroepen : 'Zwarte Piet dit, zwarte piet dat.' En : Nee, dat kan niet, want zwarte piet behoort zus en zo te zijn, en dan moet hij weer wit zijn, enzovoorts. Ik trek dan altijd mijn wenkbrauwen op en loop door, terug naar mijn studie egyptologie. Ik vind het een typisch verschijnsel. De mens is vandaag de dag helemaal geobsedeerd met zwarte piet. Het is alles waar de mens nog over spreekt. Zwarte piet voor, zwarte piet na, en allemaal kerkscheuringen erover, en burgeroorlogen, demonstratie tochten, noem maar op. Het schijnt dat zwarte piet de nieuwe god is hier in het land. Waar komt het vandaan ? Toch wil ik hierbij opmerken dat naast zwarte piet er een andere grotere obsessie bij het volk ligt, namelijk bij het woordje 'kut'. Dat hoor je ook allemaal links en rechts om je heenvliegen in de samenleving. De mens gebruikt het woord te pas en te onpas. Zwarte piet en kut, dat zijn toch wel de nieuwe stopwoorden geworden in dit land, en zoals u al kunt raden heeft dit dus diepe egyptologische wortels. Merkwaardig verschijnsel, en niet voor niets. Heel interessant ook. We hebben het heel even genoemd in de preek van gisteren middag.

Het woordje kut wordt door de mens gebruikt als er iets verkeerd gaat, als men in een benarde situatie terecht is gekomen, omdat het oorspronkelijk een woordje was verbonden aan het kruis. De natuur laat dit heel goed zien : mannetje raakt vast in een gat, en kan er niet meer uit, en weent het uit : 'help, ik zit vast.' En dan komen de scheldwoorden : 'kut'. In de spinnenwereld overleeft zo'n mannetje dat vaak niet. Vrouwtje is vaak veel groter, en vreet manlief na de paring op. De kut betekent in die zin dan ook gewoon de dood. Het is een lege holte waarin de mens zijn vlees moet opofferen. Het zijn slechts metaforen. De mens offert zijn zaad daar, en dan is er nieuw leven. Ik zeg weleens : vrouwen zijn magische schepselen. Je vertelt ze een verhaal, en zij maken er iets anders van. En zie, daar is een heel ander schepsel ineens : de baby, een heel ander verhaal. Een mengsel tussen de man en de vrouw. Dat dit vaak niet zonder oorlog gepaard gaat mag duidelijk wezen. Daarom vliegen de echtelijke ruzies en echtscheidingen je ook om de haverklap om de oren. Ja, dat is oorspronkelijk wat 'kut' is. Het is een egyptisch woord voor de doodlopende weg van het kruis die nieuw leven brengt, nieuwe verhalen, waarin de oude verhalen afsterven. Die worden gewoon aan stukken gebroken en verwerkt tot nieuwen.

Het mag duidelijk wezen : de pieten die tot Holland, oftewel het land van Hel, het Holle, de vagina, 'kut', komen zijn zwart, oftewel ze zijn aan zichzelf gestorven, want moeder Holle, moeder Holland, is heilig. Ze raken haar aan en ze sterven. Of zoals in de medusa mythologie : ze zien haar, en veranderen in steen, verharden zich tegen de zonde. Daarom wordt een mannelijk geslachtsdeel hard. Zoals de tweede bijbelse poëzie ook spreekt : zachte mannen worden hard in de nacht. Telkens weer komen deze waarheden onverbloemd terug in de israelitische en egyptische grondteksten en hieroglieven, maar het westen heeft dit afgekapt. Er is een scheiding gekomen tussen sexualiteit en religie, en alle betekenis is verloren gegaan en beiden zijn nu gescheiden tot koopwaar geworden, daarom is het tijd de religie weer te verzoenen met sexualiteit als een metafoor. Als taalkundige vliegen de mannelijke en vrouwelijke geslachtsdelen je om de oren in zowel de israelitische als egyptische grondteksten en hieroglieven, dus je moet het wel een plaatsje geven. Er mag niet over gezwegen worden. Sexualiteit scheiden van religie is een grote zonde, want dan verletterlijkt het en dan wordt het corrupt zoals het nu is. Mensen zijn gefrustreerd over hun sexualiteit. Ze weten niet

wat ze ermee moeten. Het heeft hen zwaar in de war gemaakt, omdat er op hen wordt gejaagd voor een markt.

De hieroglyph van de Egyptische letter H is een wurgtouw of nekketen, waarmee de Egyptische Kaïn zijn vlees bedwong. De letter H is in de Egyptologie datgene waarmee je tot de achterkant van dingen komt. Hau is naaktheid, als beeld van ontmaskering en openbaring, en haa is het achterste, de billen, ha, wat ook teruggaan betekent, als beeld van de regressie (ha, haha). De haa-t is de achterste, donkerste zijde van iets, en de ha-ti is een gespreid net, een valstrik. Er wordt hier gevist. Mensen praten allemaal heel makkelijk over sexualiteit als over het open en dichtdoen van een tuinhekje, maar hier wordt een jacht gevoerd. De vagina is de dood. Dat is op zich geen probleem, want de tarot kaart van de dood betekent ook slechts een verandering, maar de mens moet wel weten hoe ermee om te gaan, en daartoe is de metafoor van religie belangrijk. Er moet een brug komen tussen religie en sexualiteit anders zal de mens door de sexualiteit daadwerkelijk sterven. Er zijn namelijk voorschriften. Vandaar dat het volk Ishmael in de voortijd in Hititische ballingschap kwam. Dit was om het volk te beschermen tegen veel grotere gevaren. Is de mens zich ervan bewust dat de mens in ballingschap tot God moet komen ? Anders is de mens dwaas en roekeloos, ongebonden. Vandaar dat de letter H een belangrijk fundament is en zo H-T, de hiti. De hati was de traan van Isis die de overstroming veroorzaakt, de nacht van de traan. Dit is ook de godin Tefnut (hait), een woeste leeuwin van het water wat uit de vagina stroomt.

Ziet de mens het niet ? Het was iets sexueels wat in de hof van Eden gebeurde, iets metaforisch dus, want sexualiteit betekent verandering, verdieping : Adam kwam tot de boom, zijn verhardde geslachtsdeel tegen de zonde, en kwam zo tot de vrucht van Eva, het water wat uit haar vagina stroomde. Ook is het zijn eigen zaadlozing, het geschenk van zijn tranen. Zij is een woeste leeuwin, strijdend tegen de zonde. De traan van de verbrokenheid is een wapen gericht tegen het vlees (vgl. psalm 1). Er staat een leger van amazones klaar om deze wetten in de mensheid in te printen. Zij komen met hemels gedruis.

Het kehat mysterie van egypte, oftewel de treden van de troon van osiris, loopt dus in het boek der poorten in het vijfde uur paralel aan de aap die het varken met een stok slaat. Wat betekent het ? Osiris is natuurlijk openbaring. Het vlees, het varken, moet wel geslagen worden om zo openbaring te kunnen ontvangen. In de egyptologie is de aap ook de kef, kefu, degene die openbaart, degene die ontmaskert, daarom moest hij het vlees, het varken, blijven slaan, want het varken had de openbaring opgeslokt. Het varken moest de openbaring weer uitspuwen, teruggeven wat hij geroofd had, zodat de dode hoger op de tredes kon komen van osiris. Zonder het slaan van het vlees, zonder de gesel, kunnen we profetie dus wel vergeten. 'Ja, maar Jezus dit, Jezus dat, Jezus was altijd zo lief en aardig en vriendelijk.' Neen. Stop. Jezus keerde vaak de andere wang, had groot geduld, maar als er grenzen worden overgegaan, kwam hij met de zweep. Hij is niet alleen het lam, maar ook de leeuw. Mensen willen Jezus graag als zoete lieve gerritje zien, althans dat was vroeger zo. Nu is iedereen geobsedeerd met zwarte piet. Wat vreest men eigenlijk ? Zwarte piet draagt een roede. Laten we dat even goed onthouden. Al die ophef over zwarte piet is om de gesel terug te brengen. En dat is hard nodig. De zwarte man, ra in de onderwereld, met modder bedekt dus, gestorven aan zijn vlees, zijn varken doodgeslagen. Dat zeggen sommige zwarte pietenstrijders ook : laat hem gewoon wit zijn en dan met wat roet op zijn gezicht. Maar het gaat om de metaforen. Wat wordt hier nu precies voor verhaal verteld ? Hij kwam terug uit de doden. Met de schatten van de onderwereld. Hebben we door wat hier gaande is ? Niemand kan tegenwoordig nog om zwarte piet

heen. Het is te belangrijk. Ontsluiering, kefa, dat is wat de aap is. Dat is de reden waarom hij het varken slaat. Kennen we die varkensspaarpotjes ? Die moeten opengebroken worden. Het vlees moet sterven. Het varken heeft de schatten van de onderwereld opgeslokt, hebberig als hij is. Dat is iets metaforisch. Het is niet letterlijk. Het is een verhaal. Kefa betekent uitspugen, uitstromen. Dat is wat met het varken moet gebeuren en waar de aap voor staat. Kefa betekent belasting innen. De aap is een belasting inner. Het vlees moet terugbetalen. Het varken is de burger die de belasting betaalt. In het Egyptisch wordt kefa ook anders geschreven, zoals gaf, maar uiteindelijk is de kefa of kaf de wortel van het israelitische oorlogsgeld of zoengeld, de kaphar, om in het leger of de tentendienst te worden ingewijd. Het ligt dus ook ten grondslag aan de egyptische kaphar, keph-ra, waarin ra tot kepra, de kever, wordt in het dagelijkse proces van de wedergeboorte. Als men hoger wil komen tot osiris, op zijn treden, dan zal de mens allereerst ingewijd dienen te worden in de tentendienst. Dit is dus een religieus belastingstelsel waaraan de mens onderworpen dient te worden. Men kan niet zomaar alles wat los en vastzit aanraken. Heeft men al betaald ?

Zo komt men dus ook tot het geheimenis van de herkomst van het spaarvarken.

Wat is dan de ark precies ? Waar staat het voor ? In de egyptologie was het een doodskist of een boot, bewaakt door Isis en Nephtys (soms bewaakt door Anubis of Sebek). De Benti waren Isis en Nepthys in aapvorm. Benti is ook de naam van een zingende apengodin, en is soms ook een aap met een hondenkop, wat dan weer verbonden is aan Anubis. Benti komt van het Egyptische bent wat exclamatie van het lijden betekent, een uitroep. De Benti zijn ook de borsten, bent-ti, die dus de ark bewaken. Oftewel de mens wordt tot de ark opgevoed en geschoold door de moedermelk, door de twee zusters Isis en Nephthys. Dus wat is de ark ? In de Israelitische grondteksten komt de ark ook voor als geldkist, iets waartoe je belasting betaald. We hebben het over de vagina van de vrouw. De mens heeft geen idee wat de ark voorstelt. De sexualiteit is ook geheel losgekoppeld van religie en alle betekenis is verloren geraakt. De mens weet niet waar hij mee bezig is. Wanneer de mens de vagina binnengaat is dat het graf voor het vlees. Dat is wat de ark betekent. In de ark liggen de tien geboden waaraan het vlees getest wordt. Ook ligt daar het verborgen manna, of het voortijdse name, de kennis. In het eeuwig evangelie ligt er ook een honingkruik in de ark. Bent betekent namelijk ook de geslachtsgemeenschap, en de mens komt zo tot een hemelse verbintenis en gebondenheid in het egyptisch. Daarom mocht de mens de ark ook niet zomaar aanraken anders zou de mens sterven. Dat is het kehatitische verschijnsel. Het is een stel metaforen die de mens moet kennen en leren gebruiken. Scheidt de mens het van religie en haar strenge voorschriften, dan sterft de mens. Het is iets kehatitisch, en de huidige mens in de gnosis moet tot dit kehatitische niveau doorbreken, om zo een kehatiet te worden.

Als we het over het hiti, hit mysterie hebben, dan zien we dit ook terug in het huidige engels : 'to hit' – slaan. Dit is dus een belasting aanslag, en wij moeten geen belastings ontduikers zijn. De mens is voortgekomen uit de vagina en zal daar naar terugkeren. Dit is zowel de hemel als de hel, en er ligt maar een hele dunne lijn tussen. God komt dus niet zomaar alleen maar als je vriend, maar de bentui waren ook de vijanden van het vlees in de onderwereld. God is de vijand van jouw vlees. God heeft jou lief, maar niet jouw vlees. Dat kan immers ook niet, want je vlees wil je doen sterven. Daarom, als we het over religie en sexualiteit hebben, gaat het om een oorlog tegen het vlees. En die oorlog moet je winnen, anders heb je geen bestaansrecht meer. Er is een hemelse belastingsplicht waaraan de mens moet voldoen, een gesel, die het ware zelf van de mens is. Daarbuiten is geen leven en bestaan mogelijk. Vandaar dat zwarte piet een roede draagt, en met de zak komt. Het vlees gaat de

zak in, en we weten allemaal wat dat betekent. Het is de egyptische ark, het kuttitische of kehatitische geheimenis.

Asten was een incarnatie van Thoth als aap. Het komt van astu wat ook een egyptisch woord is voor ark. Asten betekent ook binden en mummificeren, bekleden, wat ook vaak een taak van Anubis is, oftewel jnpw in het egyptisch, de doper of waterput, als het lakken, inverven, want de dode moest klaargemaakt worden voor het nieuwe leven. Dat is het proces wat in de vagina gebeurd, en de mens begrijpt het niet. Asth Taath was Isis, de bekleder van Osiris, en de mens begrijpt het niet. De asht is een vijgeboom, een titel van ra. In de onderwereld wordt hij namelijk tot een boom. Ra is in die zin de boom geplant aan waterstromen (vgl. psalm 1). Hij is gestorven, gemummificeerd, en komt in een nieuw trillingsgetal, want ast betekent ook trillen en beven. De mens komt zo tot de andere wereld. Dat is er wat er gebeurd in de vagina, en niet alleen de man moet tot de vagina komen, maar ook de vrouw. Wat betekent het ? Het betekent alles achter je laten om de verborgenheid en eenzaamheid in te gaan, om op zoek te gaan naar de dingen die boven zijn. Dat is het ware 'binnengaan van de vagina' in de egyptologie. Ash-tt is het vlees offer. Vannacht had ik een droom over drie-dimensionele avatars die net echt waren, in een virtuele wereld. Ik kon er gewoon mee praten, alsof ik daar echt was. Ze kwamen uit Australië. Ook was ik in een droom in een goreaans dorp genaamd gimli en er waren allemaal hele schattige aapjes. Laten we niet vergeten over de apen invasie in de ramayana van india om sita te bevrijden. Dat gaat over deze dingen. De egyptologie is hier heel duidelijk in. Het verklaart ook waarom zoveel vrouwen geobsedeerd zijn met kleding, als een heenwijzing naar dit mysterie. Het is een beeld van de mummificatie, het krijgen van een nieuw lichaam in de onderwereld, ook als onderdeel van de wedergeboorte. De Ash-tt is niet alleen een vlees offer, maar ook een drink offer. De mens moet niet alleen zijn vlees offeren, maar ook zijn zaad. De mens moet een volkomen offer brengen. De aap als aa betekent de binder en samenperser, ook als beeld van de vagina, die het offer dus vormt tot iets nieuws. Het houdt dus nooit op bij het offer. De vagina is de pottenbakker. De aa is het graf als de slaap. De aap als de aa in de egyptologie is de erfenis. Altijd gaat het weer om erfenissen en testamenten, omdat eerst het vlees moet sterven. Daarom is de aa in de egyptologie ook de vreemdeling en het spreken in vreemde tongen.

Gedane zaken nemen geen keer. Dat bewijzen de babies wel. Je bent er voor je leven aan verbonden als aan een eeuwig kruis in hemels gevangenschap. Er zijn verschillende woorden voor aap in de egyptologie en de mhettut is ook een woord voor de apen die re bezongen in de dageraad. Dit waren apengodinnen. Wat betekent het ? Zij zijn de paring en de barers, de mhu-t. Zij zijn de bewakers van de slang in de gevangenis, de vagina. Dit betekent : je kunt niet de belasting betalen en het dan weer terugnemen. Gedane zaken nemen geen keer. Het is hemels gevangenschap. De godin kut is het eeuwig kruis wat leidt tot het eeuwig leven. Het is allemaal heel dubbel omdat het leven ambigieus is. Doen we het vlees weg om het vervolgens weer terug te nemen. Neen. Het vlees moet de gevangenis in om daar te sterven, om daar nieuw leven te geven, zijn zaad. Dat is wat de wedergeboorte is. De gevangenis is een beeld van de volharding. Het is een beeld van het bewonen, niet even naar binnen gaan en dan er weer uit. Neen. Je blijft er, voor eeuwig. Dat is wat het kehatitische of kuttitische verschijnsel is. Je raakt het aan, en je bent voor altijd verkocht. Het is geen halfgebakken werk. Het vlees gaat eraan. De mens verstijft tot een nieuw leven, komt in een nieuwe vibratie. Het is zaaien en oogsten. Het komt van de wortel meh, het worden tot steen, ingelegd worden met stenen, gevangen worden, om tot eigendom te worden. Uiteindelijk gebeurde dit ook met de wolf van Roodkapje, met anubis.

Het eeuwig kruis, het is slechts een metafoor : volkomenheid. De grotere context. Dat is het ware sieraad, en dat is alles waar zwarte piet voor staat. Het gaat komen. De mens moet terugkeren tot de baarmoeder. Wie overwint hem zal het verborgen manna, oftewel het voortijdse name gegeven worden, om zo door name tot osiris, aser, of suri, te komen, het geheimenis van Suri-Name, de paradijs aarde.

hoofdstuk 8 de troon van osiris : beelden van sinterklaas en zwarte piet

Suri, sr, is in de orionse taal zij die onderwerpt, tot verbrokenheid leidt, zij die doet knielen. Dat is in de hebreeuwse taal ook wat het ware prijzen inhoudt, en het komt in de islam ook terug, wat overgave betekent. Dit is waartoe het kruis leidt, ook wel vermannelijkt in de egyptologie tot usir en aser, wat in het Grieks dan is getranslitereert is tot de bekende Osiris. Het is niet slechts man, zoals Horus in de oude egyptische teksten ook niet slechts man was, maar ook vrouw. Het vijfde uur in het boek der poorten gaat over de troon van osiris, wat dus heenwijst naar de orionse troon van de godin suri, de godin van de overgave, van de totale onderwerping, het knielen voor de hemelse kennis, metaforisch gezien dan. Wat kan godsdienst de vleselijke mens op het verkeerde been brengen. Vandaar dit onderwijs.

We zien de khet of kehat troon van osiris in het vijfde uur, met de kehat trap, wat later ook in de israelologie terugkomt als het kehatitische verschijnsel. Osiris zat op de troon van de Egyptische godin Kut. Zij was erg wreed. Zo is het leven ook, omdat de mens moet leren en niet alleen maar likken. De godinnen van Kut of Khati waren vijandig tot de slechten, tot het vlees, en dat moet ook wel. Boven de kehat trap, de trap van de egyptische godin Kut is er dus een ark te zien met daarop een aap die een varken slaat als beeld van het tuchtigen van het vlees, wat allereerst zelfkastijding is. Hiervan is de sexualiteit een metafoor. De boot of ark stelt de vagina voor, en die perst het vlees samen om zo het zaad ervan te winnen voor nieuw leven. De mens moet nog steeds de geestelijke sexuele voorlichting ontvangen, anders gaat het mis. De mens komt tot de troon van osiris door de vijfde poort, wat in de egyptologie de poort is van de meesteres van het leven, van de eeuwigheid. Dit is een beeld van de voortijdse term voor volharding, sukki. Zo komt de mens uiteindelijk tot overgave, tot suri, die op de troon van de godin kut zit. De mens wordt helemaal warm of koud of beiden als men dit woordje hoort, net zoals wanneer je het over zwarte piet gaat hebben. Dat komt omdat het twee hele zwaar beladen thema's zijn. Het leidt terug tot de egyptologie, en dat moet ook. We hebben het hier over de diepere grondteksten van de bijbel. Hier komt alles uit voort. Zoveel is er verwaterd. Daarom moet de mens terug : van reformatie tot regressie.

Suri of osiris, in de diepte van de godin kut, openbaart dan het mysterie, brengt dan profetie, waarvan de naaktheid een beeld is, en dit is dus filosofisch gezien, niet vleselijk. De mens denkt : hoi hoi, ik ben naakt geweest, ik heb sex gehad, maar er is helemaal niks gebeurd. De mens is nooit daadwerkelijk naakt geweest, en de mens heeft nog nooit daadwerkelijk sex gehad, want de mens weet niet eens wat het betekent. De mens heeft gewoon pixelsex, oftewel het is slechts een fantasie van de mens. De mens begrijpt er niks van. De schepping moet nog komen. De mens is nog als een feutus in de oerchaos. Dat wat je om je heenziet zijn geen mensen. Het zijn feutussen. Ook goedemorgen.

Weet de mens wel wat sexualiteit is ? Wil de mens door de bliksem getroffen worden ? Het is de dood aan het vlees, het is een oorlog. Het is de ark, en als je die onbevoegd aanraakt sterf je. Denk goed na aan welke kant je staat, en denk goed na wat je doet, opdat je niet door een roofdier wordt gegrepen. Er wordt zowel heel lichtzinnig over gesproken of het tegenovergestelde dat het totaal zondig en uit de boze is. Twee extremen bij elkaar, maar er is een middenweg. Het is iets metaforisch, en de sleutels tot deze geheimen liggen in het oude egypte.

Wat een prachtige troon van Osiris, kijk naar de verschillende treden, en anubis staat erbij. Weet de mens dan hoe laat het is ? Anubis is de god van de mummificatie, de gids door de onderwereld. De mens moet onderwezen worden door het afsterven van het vlees. De mens is naakt uit de baarmoeder gekomen en zal er naakt weer in teruggaan. De natuur roept, de natuur is woest. De natuur staat daar met een gesel. Elke tong zal belijden, elke knie buigen, wanneer suri terugkomt tot de aarde. Dan hebben we het over hemelse kennis. Dan hebben we het over suri-name, oftewel de kennis die doet knielen. Dit is een wonderschoon natuurverschijnsel, een nieuw visioen. Maar dit visioen heeft geen genade met het vlees, met de zonde, met het kwaad, en dat hoeft ook niet. Het gaat om de ontsluiering, de ontmaskering. Het gaat om de openbaring.

Als we het over name hebben dan hebben we het over overwinningskennis, het verborgen manna. We zien de wonderschone troon van osiris in het boek der poorten, en daarvoor staat een balans. Kunnen wij mild blijven tussen alle extremen ?

Als we goed kijken naar de troon van osiris dan zien wij dat deze troon zwarte poten van een roofdier heeft, m.a.w. om de boodschap te vertalen. Het roofdier komt niet om te verwoesten, maar om te openbaren, te verdiepen. Dat is waar de natuurvrouw voor staat. De moeder is ogenschijnlijk wreed, maar zij brengt slechts diepte aan, en dit heeft het kind nodig om te kunnen overleven. Moeders zonder roede zijn daarom in het boek spreuken van het ot ook geen ware moeders. Daarom komt zwarte piet met de roe, en daarom is de mens vandaag hierover in de war, want de mens kent dat helemaal niet meer. De mens was zo gewend geworden aan alle verwennerijen. En daardoor dwaalde de mens af.

De troon van osiris : de troon van overgave, van islam (of salomo, slm : geen rijkdom, maar wijsheid). Het is een troon van openbaring, en zoals de hieroglieven zeggen van het brandende oog, om zo het vlees te verbranden. Alleen de openbaring kan totaal afrekenen met de zonde. Branden jouw ogen al ? Door dit brandende oog, zegt sa, de kennis, zal de godin kut alles innemen. De mens die uit de vagina is voortgekomen zal door de vagina weer verslonden worden. Dan zal er een nieuwe mens zijn, een wedergeboren mens om wederopgevoed te worden. Staan wij daar open voor ? Het is tijd terug te keren tot de natuur moeder. De mensheid is te ver afgedwaald. Anubis is

uitgezonden om de vader, de patriarchie, te verslinden. Het leven behoort namelijk tot anubis, het menselijk leven behoort tot jn-pw, tot de waterput, de gids van de onderwereld, wat een ander beeld is van de vagina.

De naam van het varken is Am-a, de eter van de arm. De arm staat voor het hemelse werk, en dit is weggevreten door het varken. De mens is lui geworden, leert genade en geloof, in plaats van loon en kennis. Daarom moet de mens dit varken overwinnen alvorens tot de troon van osiris, van sar, te kunnen komen. We zien osiris, aser, sar, zitten op de troon boven op de trap met een anaq teken, een halsketen van overgave, ook wel een beeld van het eeuwig leven. De anaq wordt ook besproken in het boek spreuken van het ot :

H1.
8 Hoor, mijn zoon, de tucht van degene die u gebaard heeft,
en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet;
9 want zij zijn een liefelijke krans voor uw hoofd,
een keten (anaq, hebreeuws) voor uw hals.

Laat de mens in de onderwereld blij zijn met de halsketen want deze is de gids door de onderwereld. Oftewel profetie. God trekt zijn volk tot zich door profetie. Waar profetie ontbreekt, daar verwilderd het volk. Ook draagt osiris een gesel aan zijn schouder, draagt hij de egyptische mijter, de dubbele kroon van het noorden en zuiden, en draagt hij een staf. Hij draagt dus alle karakteristieken van zowel sinterklaas als zwarte piet. Voor hem staat de god van de balanzen. De staf is in de vorm van een slang, net zoals die van sinterklaas. Hier wees Mozes op in de wildernis. Osiris had de verharde staf of slang in zijn hand, een beeld van vruchtbaarheid, van profetische leiding. Het was zijn eigendom. Mozes wees erop, en ook sinterklaas. Men komt niet zomaar tot sinterklaas. Eerst moet men langs zwarte piet, en die heeft een roe, wat het hele trappenstelsel van de troon van osiris beschrijft. De mens komt niet zomaar tot het mysterie. De mens komt niet zomaar tot het geheimenis. De mens moet verharden tegen de zonde, tegen het vlees, en hierin volharden. Hiertoe moet de mens dus gekruisigd worden. De mens kan het niet vanuit zichzelf. Het kruis moet de mens lossnijden (vgl. psalm 1), en de mens moet tot een kruis worden, als een boom geplant aan waterstromen, met een boodschap te brengen. Dit is een beeld van de exodus, en de mens moet dus ook weer terug, oftewel de inodus, de regressie. Dat is het plaatje van de balans, van de meerzijdigheid. Hiermee worstelt de mens. Hierin roept de mens uiteindelijk : 'ik weet het niet.' En met die socratische uitspreek kan god daadwerkelijk overnemen. God wordt in het engels met een K uitgesproken. Kod, of Kut. De mens is allang aan de godin Kut, de moederschoot, weer onderworpen. De G in het Nederlands van God is slechts een zachte K. Hiertoe mag de mens langzaam ontwaken.

hoofdstuk 9 het kruis in de koran – het kehatitische amalgaam

Bij de germanen was hel gewoon een naam voor de baarmoeder, voor de verborgenheid ook. Kijk wat de christenen ervan hebben gemaakt. We zijn deels christelijk natuurlijk, maar moeten ruimte laten voor het grotere amalgaam van de talen. Het legt zich vanzelf uit. Dat is uiteindelijk wat de vagina is, dat het je tot de grotere context leidt, de vermenging. De vagina is een vertalingsmechanisme in de communicatie. Deze verheldering en ontmaskering leidt je dan tot grotere overgave, tot onderwerping aan de hemelse kennis. Dat is wat islam betekent, van het israelitische shalom, vrede, wat betekent dat je er vrede mee hebt, dat je je eraan hebt overgegeven, dat het je heeft ingenomen, waar ook salomo aan verbonden is, die de mens weer terugbracht tot de natuurmoeders. David bracht dit uiteindelijk in zijn grote worsteling voort, en die worsteling moet er ook wel zijn, opdat we ons niet aan het verkeerde overgeven. Suri was in de voortijd een woord voor overgave, wat een natuurverschijnsel was in het toetsen, als openbaring van hemelse heerlijkheid. Je geeft je daar niet zomaar aan over, maar je wordt erdoor overweldigd en onderworpen, zoals Jakob op Pniël. In de volharding van het toetsen is daar dan de verbrokenheid, waarin het vlees af begint te sterven, en je gevoelig bent voor de rest van je leven, als een damascus ervaring zoals paulus die had. Suri is daarom belangrijk, als voortijds woord voor islam, slm, shalom, salomo. Laten we niet vergeten dat Egypte nu een islamitisch land is, dus tot Suri, oftewel tot de troon van osiris, is gekomen. Suri troont in de orionse mythologie boven alle dingen, zoals de heerlijke troon van osiris. Dit is waartoe alle volharding, sukki, leidt.

De Suri code is volop in de koran te vinden, zoals in het boek Ashura, SR, Suri, de Raad in het arabisch, boek 42. Het is goed de koran in de grotere context te lezen vanuit profetische leiding, als de wijsheids islam of sophia islam. Het is heel mooi en diep. Het gaat over de dag van de samenbrenging. Een groep zal zich in de wildernis bevinden, de hof, en een andere groep in het brandende vuur, de hel. Wat betekent het ? Het zijn twee seizoenen : zaaien en oogsten. Er wordt duidelijk gesteld dat er leven gegeven zal worden aan de doden. Expres heeft God, allah (halal, honger, ruimte) scheiding gemaakt tussen hen in de natuur en hen in het vuur. Waarom ? Er werd onderscheid gemaakt. Het boek stelt dat dit het raadsel van de vermenigvuldiging is, dat dit paren zijn. Ze zijn niet één, maar toch zijn zij gepaard. De man is de zaaier, het zaaien, en de vrouw is de oogst. Dat zijn metaforen. Er is verschil tussen moeder en kind, zoals er verschil is tussen man en vrouw. Toch vormen zij ook een bepaalde band. Er zijn tekenen van de schepping van de hemelen en de aarde, en over beiden wordt het verspreid, en zij worden samengebracht wanneer het zo uitkomt. Het heeft een betekenis. Alleen door openbaring kan de mens in contact komen met het hemelse, door een boodschapper, of vanachter een sluier. Dan is er boek 26, Ash-shuara, de psalmisten, ook de suri wortel hebbende van voortijdse overgave. boek wordt er een beeld gegeven van hoe de mens tot overgave komt. De slang van Mozes verzwolg de slangen van de tovenaars die ter aarde werden geworpen en zo zich overgaven aan de heer der werelden. De slang van Mozes is in die zin ook een beeld van de vagina. Juist omdat de tovenaars zich aan de heer der werelden hadden overgegeven, stelt het boek, werden zij gekruisigd. Ook werden hun handen en voeten afgehakt. Er is dus wel heel duidelijk een kruis-verhaal in de koran.

De hel, het kruis, wat is het ? Zowel ra als jezus hingen zowel in de hel als aan het kruis, en het is een beeld van de scheppende vagina. De koran is hier ook heel duidelijk in : het is om de dwalenden richting te geven. Dat is ook de betekenis van het woordje ra, wat zowel egyptisch als aramees is, oftewel israelitisch. Dat is wat christenen de heilige geest noemen, maar het is veel meer. Het toetst de mens. De mens komt met al zijn dwalingen en krijgt dan weer richting. Alles wordt in de moederschoot, in de vagina, afgepelt. Dat betekent het behouden worden als door vuur heen. Niks geen dramatische toestanden dus, maar het heeft zijn eigen drama. Metaforiek is de enige geldende drama. Ook de vagina is een slang, zoals de slang van Mozes die de slang van de tovenaars verslond, en waardoor de tovenaars haar volgden, zich overgaven, tot suri kwamen. Osiris was op zijn troon in de amduat omsingeld door de mehen slang, of amen, of omgedraaid name, want de egyptenaren schreven het ook omgekeerd en verdraaiden het als anagrammen. Hij was zo in het verborgene, de betekenis van het woordje amen, en de christenen zeggen het nog steeds na hun gebeden, terwijl het eigenlijk gewoon name is, de kennis van de overwinning, het verborgen manna. Je kan dus net zo goed name zeggen. In het zevende uur van de amduat zien we het tafereel voor de troon van osiris, osiris omhuld door name, waar van vijanden de koppen worden afgehakt, als beeld van de ontmaskering, de besnijdenis, de scalpering. Dit is het moment waarop het zaad geofferd wordt. Isis had ervoor gezorgd dat de apep slang van het vlees in gevangenschap was gegaan. Wat houdt dit in ? 2 Korintiers 10 is hier heel duidelijk in :

3 Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, 4 want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, 5 zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus, 6 en gereed staan, zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen.

Het gaat dus om het toetsen. De slang is een onderdeel van Osiris zelf, zijn vlees, en dat moet getoetst worden, zoals het zevende uur zegt dat Osiris dag aan dag geinspecteerd wordt opdat er vrede zal zijn, oftewel overgave. Dat is uiteindelijk wat het testen, de worsteling op pniël bewerkstelligd. De vijanden vallen dan op de grond, zoals ook na de zaadlozing het mannelijk geslachtsdeel slap wordt. Het vlees is verslagen, en het goede zaad is overgebleven om zijn werk te doen.

Verslagen is symboliek. Het betekent : begrepen. Het hoort er allemaal bij. Het zijn slechts verhalen. Overwinning betekent je studie tot volkomenheid gebracht hebben, en zo ga je tot de volgende klas. Stop nooit met studeren.

Ik had vannacht een droom :

Ik was in een dorp vlakbij het ouderlijke dorp in een parallelle natuurwereld. Ik moest vroeger altijd langs dat dorp fietsen naar school, en het was natuurgebied. Er stond ook aan de zijweg waar we altijd in moesten slaan een Italiaans restaurant. In de droom was ik bij Italianen van het dorp, een net iets kleiner dorp dan het ouderlijke dorp. Ik kocht wat bij de Italianen, en een Italiaanse man kocht van mij schoenen, maar we moesten het nog wel gaan ophalen bij het ouderlijk huis. We gingen op de fiets. Het was prachtig natuurgebied, een prachtig natuurdorp. Het was altijd al een natuurdorp geweest aan de rand van het bos, maar in mijn droom was het groter en natuurrijker, nog prachtiger. Hij had ook een matras meegenomen en wat spullen want hij zou bij mij logeren. Hoe

dieper we in het ouderlijke dorp kwamen, hoe jonger hij werd, en op een gegeven moment was hij nog maar een klein jongetje, en hij was moe van het fietsen geworden, dus ik nam hem bij mij achterop de fiets. Hij ging op een tas zitten, zijn logeertas, en ik hield de matras vast, en alles ging heel makkelijk. Hij vroeg nog of het goed ging zo, en ik zei ja. Langs het zwembad was alles veranderd. Er stonden nu allemaal winkels, heel mooi. Het was heel magisch. Zo magisch dat we in een of andere hiaat terechtkwamen, een soort dimensie overgang. Ik werd toen wakker in een bed boven in het ouderlijk huis, wat nu veel groter was. Ik was maar half wakker. Naast mij in een groot tweepersoons bed met twee matrassen lag een Italiaanse vriendin van de rollenspel club te slapen. Er waren heel veel dikke dekens tussen ons, en er waren heksen die in spinnen konden veranderen. Het was een soort nachtmerrie. Het waren roomse heksen, die een vals amalgaam hadden opgericht, een vals mengsel dus, en daar heel bezitterig over deden, zoals we weten van de kerkgeschiedenis. Alles werd er in gemengd, en alles wat buiten het mengsel en hen die het mengsel niet wilden aanvaarden werden vervloekt door hen. Die roomse heksen werden toen protestants en toen werd het nog wel erger, en dat uitte zich in de tandarts met zijn gedwongen amalgaam, wat later composiet werd genoemd maar dezelfde betekenis heeft, om de monden met een valse samenzwering te beheksen en te beheersen, opdat de mens niet tot profetie komt. Moest je vroeger thuis mee aankomen, dat profetie bestond, dan werd je wel als zwaar gek en ziek bestempeld. Dat kon echt niet. Dat was een charismatische oorlog tussen charismatischen en anti-charismatischen, en dan waren er ook nog valse charismatischen, enzovoorts. Ik kwam er in die droom niet door. Maar ik was wel dankbaar voor die nachtmerrie, dat ik het had gezien. Er moest een hemels amalgaam komen, van egyptologie, israelologie, christologie en islamologie, een geestelijk amalgaam, om tegen het valse amalgaam van de tandarts, van de heksen, bestand te zijn, want die braken de communicatie af tussen de hemel en de aarde, en tussen mensen onderling, zodat er oorlog kwam, en de mensen bij de psychiater zouden komen, en dan kon de psychiater daar ook weer lekker aan verdienen. Dat is het valse, vleselijke amalgaam van de markt, van zielenbeheksing. Mijn grootvader kwam toen, en zei : 'Als je blaft dan leidt ik je hier uit weg, tot de wildernis.' Ik blafte, en ik zag ineens een licht, en toen de natuur, en ik volgde hem daar naartoe. Ik had een enorme hoofdpijn, en er verscheen een vrucht in mijn hoofd, een oranje vrucht, heel sappig, en het begon in mijn hoofd te druipen en bood verlichting. Het was de vrucht van het rollenspel, een andere realiteit, die de mens nodig heeft om aan de valse realiteit te ontvluchten. Ik was nog steeds met die Italiaanse vriendin in het grote bed. Onder vele dekens. Ik kon haar niet bereiken, alleen maar door een hele dunne draad. We sliepen beiden, waren beiden in een worsteling met de roomse heksen, woelende in onze slaap. Toen kwam mijn oudtante waar ik vroeger altijd logeerde. Ze omhelsde me. 'Ben je nog steeds boos op me ?' vroeg ze. Ik zei : 'nee.' We waren weer bij de andere oudtante, haar zus, van hetzelfde ouderlijke dorp, die ze altijd bezocht, want ze woonde zelf ergens anders, en dan gingen we daar altijd spelletjes spelen, barricade. Het barricade bord lag weer op tafel, en begon ineens in een tijdmachine te veranderen, en de teller begon te vliegen. Toen waren we ergens op een meer of op een zee, en er waren prachtige, serene eilanden met prachtige, serene natuur en serene bomen. Ergens was een tent, met oranje en blauw. Ik zei tegen mijn oudtante. 'Nee, ik ben niet meer boos. Je bent de beste.' Ik was blij dat ze me had meegenomen, zoals ze me vroeger ook vaak meenam naar haar huis waar we logeerden. Toen belde een Texaanse vriendin op een kleine videofoon, maar ik kon haar niet verstaan. Er was allemaal geruis, en dat zei ik ook tegen haar : 'Ik kan je niet verstaan, want er is teveel geruis.' Er kwam toen een techneut aan te pas, en later een heel team van techneuten, en er werden allemaal een heleboel formulieren bij gehaald, hele ingewikkelde technologie was het. Ik was toen ineens met prachtige wolven. Ze hadden hele prachtige ogen, en hun hoofden draaiden prachtig. Zo werd ik wakker.

hoofdstuk 10 in de zak van zwarte piet – de terugkeer van suriname

Denk GOED na. Denk HEEL GOED na. Denk kritisch. Slik NIETS voor zoete koek.
De situatie zoals het nu is is onderdeel van een kerk-oorlog. Ze zeggen weleens : twee geloven op een kussen, daar slaapt de duivel tussen.
Mijn opa en oma hadden altijd ruzie, sliepen later ook niet meer in hetzelfde bed.
Toen ik heel klein was kan ik me nog herinneren dat mijn opa en oma in hetzelfde bed sliepen, en ik lag in een klein reisbedje naast het bed, en mijn opa ging dan soms naar mij kijken hoe het met me ging. Dat is een herinnering in me gegrifd die niet meer weggaat. Toen was het nog goed, of in ieder geval, toen sliepen ze nog gewoon bij elkaar, maar toen ik opgroeide hadden mijn opa en oma aparte kamers. Denk heel goed na over wat ik nu ga zeggen. Mijn opa was zwaar hervormd, en mijn oma was nederlands gereformeerd. Mijn oma zei altijd tegen me dat ik elke dag de geestelijke wapenrusting moest aantrekken om te strijden tegen het kwaad. Zo heb ik mijn kinderen ook altijd opgevoed. Dat is in de voetsporen van mijn geliefde oma, in de voetsporen van het goede, en aan de vruchten ken je de boom. Mijn oma heeft in navolging van mij ook geprobeerd los te komen van die valse traditie van het vlees eten, en dat probeerde ze steeds minder en minder te doen. Mijn opa was toen al overleden net voor de geboorte van mijn oudste dochter. We zochten hem op. Mijn toenmalige surinaamse levenspartner was zwanger van mijn oudste dochter, en hij heeft de geboorte niet meer mogen meemaken.

Twee geloven op een kussen, daar slaapt de duivel tussen, zeggen ze weleens. Ik was heel zwaar opgevoed. Ik mocht van mijn ouders geen contact hebben met god, terwijl mijn oma juist tegen mij zei dat dat zo belangrijk was. Ik mocht ook niet tegen het kwaad strijden, want dat bestond niet volgens mijn ouders. Er waren wel kwade invloeden, maar daar moest je verder niet tegen strijden. Mijn biologische vader en moeder waren alleen in naam gelovig, maar kenden het verder niet en wilden het ook niet kennen. Het was gewoon traditie, maar verder leefden ze vleselijk, materialistisch, dus toen ik naar de kerk van de moeder van mijn kinderen ging, waarin je wel contact met god mocht hebben, toen was het huis te klein. Mijn biologische vader is toen geexplodeerd. Dat was grote oorlog, en ik werd voor van alles en nog wat uitgemaakt, en dat ging hij overal rondvertellen. Omdat mijn toenmalige surinaamse levenspartner al langer in die vrijere

kerk zat kon zij ook veel dingen uitleggen die zij had geleerd. Ik was toen nog heel jong, en toen gingen we trouwen en kregen wij kinderen, en ik werd predikant van een afrikaanse gemeente in de bijlmer na mijn twee bijbelscholen (mijn toenmalige surinaamse levenspartner ontmoette ik op de tweede bijbelschool). Twee geloven op een kussen, daar slaapt de duivel tussen. Zo is dat altijd in de familie geweest. Daar ging het artikel van gisteren ook over. De buurman van mijn biologische ouders, en zijn gezin, volgde mij toen na. Die leeft ook niet meer. Maar zoals de situatie van vandaag is, is een resultaat van kerkscheuringen, kerk-oorlogen, ook tussen mij en mijn toenmalige surinaamse levenspartner.

Wat moet je hier allemaal mee ? Het is een kehatitisch verschijnsel. Kerk oorlogen of geloofs oorlogen zijn niet leuk, is als de hel, maar we hebben gezien wat de hel is. Het is verborgen kennis, de baarmoeder. De mens is nog niet geboren. Is slechts een feutus in de oerchaos. Het kehatitische verschijnsel : je raakt iets aan, en je sterft, zoals Adam die de vrucht van de boom van kennis aanraakte, en zoals Uzza de ark aanraakte en stierf. De Israelieten waren nooit zo 'hellerig', maar in het NT kreeg dit alles een zeer nare bijsmaak, want daar werd het kehatitische verschijnsel echt een grote BITCH laten we maar zeggen. Man, ik weet er alles van, de worstelingen in mijn jeugd die ik hierover heb gehad, en vele anderen in de zware kerken kennen dit. Dat ging namelijk om de zogenaamde onvergevelijke zonde of zonde tegen de heilige geest. Je zegt iets verkeerd, of doet iets verkeerd, en dan maar hopen dat het niet de onvergevelijke zonde is of zonde tegen de heilige geest, want dan ga je voor eeuwig naar de hel, en dit loopt gelijk op met de uitverkiezingsleer waarin je maar moet afwachten of je wel uitverkoren bent. Dus je raakt al dan niet per ongeluk iets aan wat je niet mocht aanraken, en dan sterf je niet, maar je gaat dan voor eeuwig naar de hel. Dat is nog wel eventjes wat erger dan sterven, maar gelukkig weten we nu wat de hel is, en dat het niet is wat ongeletterde, ongeleerde christenen in hun domheid blindelings geloven zonder onderzoek te doen. Zo wordt het dan ook nog eens een heel INTERESSANT verschijnsel. Als je Calvijn op z'n diepte begrijpt wordt het ook ineens heel INTERESSANT. Weet de mens het dan niet ? Ook Jezus ging naar de hel, en ra, en dit allemaal als een missie. Het was iets shamanistisch. En hel is natuurlijk de germaanse moedergodin, een beeld van de vruchtbaarheid, zoals de gesel in de egyptologie ook een beeld was van de vruchtbaarheid.

Oh hoe wij als kind werden banggemaakt met zwarte piet die je als je stout was zou meenemen naar spanje om je tot pepernoten te malen. Een vriendje bij mij op school ging in de zak, en ik dacht : 'oh help.' Maar het verhaal van de hel was nog wel tienduizenden maal erger. Oh hoe wij als kind daar bang voor werden gemaakt. Maar de hel is gewoon een beeld van de volharding. Dat werd er niet bijgezegd, nee, in de hel zou je voor eeuwig vastzitten, geen ontsnapping, en allemaal ellende, ellende en nog eens ellende. Nee, daar wilde je niet eindigen. Ik ben er achtergekomen dat eigenlijk gewoon die zieke opvoeding door die vleselijke mensen de hel was. Ik kom uit de hel, dat was die valse opvoeding. De mensen die die vreemde hellepraatjes verkopen zijn de hel zelf. Maar goed, even doordenken dus : het is een beeld van de volharding. Je raakt iets aan, en hup, je wordt van steen, zoals in de medusa theologie. Je had het niet aan moeten raken, maar toch is het gebeurd. Het was allemaal verboden. Het alarm ging af, en nu ben je van een andere wereld. Leve de rebellen, leve de verzetsstrijders. Leve de charismatischen die uit de kerk zijn ontsnapt. Het is een beeld van volharding. En de volharding leidt tot overgave, onderwerping aan de hemelse kennis : suri-name.

De orionse godin troont hoog boven alle domme mensen. Ze lacht en spot, en vertelt het door aan al haar vriendinnen, allemaal heilige roddel. Op aarde zien we er slechts een doffe karikatuur van.

Suri-name zal terugkomen en elke knie zal buigen, elke tong zal belijden. Geen godsdienst, maar kennis. Godsdienst is slechts een metafoor. Suri-name is de buitenaardse natuur, de paradijs aarde die zal komen. Dat is iets wat je zelf mag zijn. U bent Suri-name, de kennis die doet knielen. Je mag knielen voor die hemelse kennis. Dat is wat wijsheid is, en het is slechts metaforisch, niet dat je daadwerkelijk tegen een muur gaat lopen mekkeren.

Mensen, ik houd van de hel. Zij is mijn moeder, dat is wat wij germanen geloven. Waarom hebben de christenen ons woordje afgepikt hier in het westen en er zoiets gruwelijks van gemaakt, van ONZE moeder ? De oorspronkelijke christenen in het oosten hebben dit niet gedaan, maar de plunderende markt-christenen in het westen met hun valse heksenfamilies waar ik ook uit voortkom. Het zijn geen echte christenen. Mijn oma zei : Vecht. Zij zeiden : ga met pensioen. Lekker met pensioen gaan, gewoon huisje, tuintje, beestje, en dan je verstand naar de kloten zien gaan ? Die mensen zijn zo verstrooid als gisteren de hele dag, spreken zichzelf voortdurend tegen en denken dat ze je vader en moeder zijn. Nee, ze pretenderen maar wat. Het zijn plunderaars. Het zijn geen christenen, maar mammon dienaren, materialisten, heksen. Mammon is trouwens een aramees woord voor geld. Mijn ware moeder is de hel, of holle, holland, de godin van vruchtbaarheid. Kent men dat sprookje nog wel ? Het is een germaans sprookje. En die put leidt helemaal tot Suriname als we de geschiedenis er op nalezen. Suriname is mijn moeder, oftewel de kennis die doet knielen, en niet die valse heksen families. Scheldende dominees op de preekstoel ? Ik weet waarop ze schelden, namelijk op die families. Het is tamelijk abstract. Die leken denken even de geestelijken op een lagere rang te plaatsen. Hun dominee die charismatisch werd moest het ook ontgelden. Toen hij mijn kant koos, als collega zijnde, toen werd hij ook voor rotte vis uitgemaakt, hun eigen dominee nota bene, want zij heersen, die valse heksen families heersen. Die hebben het voor het zeggen. Domheid heerst namelijk vandaag. De domheid regeert.

Jezus kwam met de zweep tegen dit soort marktfamilies. Oorlog ! Maar dat willen ze niet horen. Ze hebben een roze Jezus op de zondag, en een roze Jezus de hele week door. Lekker luieren, altijd snoep, lekker alcohol en vlees. Lekker kip eten. Ik roep : Oorlog ! En het is een geestelijke oorlog. Jezus kwam met de zweep van kennis tegen dit soort tuig. Wat is die kennis ? Zonder jezelf af en studeer ! Zoals mijn oma altijd zei : Je kunt niet tegen leugens op. Ze zijn niet open voor rede. Jezus kwam met de metaforische zweep, zoals osiris in de egyptologie, een geheimenis wat zwarte piet nog steeds in zich draagt. En er zijn invasies van zwarte pieten vandaag de dag, de apenlegers van shiva. Lees de ramayana van India er op na. Dat is heilige mythologie. Twee vechters komen binnen, eentje vertrekt. Dat is het kehatitische geheimenis. Weet waartegen je te strijden hebt ! Het is erop of eronder ! Of je vlees gaat eraan, of jij gaat eraan ! Zorg dat je dit spel wint !

Vagebond-tandartsen beproeven nog steeds hun geluk op kinderen die ze als proefdieren gebruiken. Er wordt op deze kinderen getest met al hun vreemde materialen, en het kan ogenschijnlijk lang goedgaan, totdat de schurk de loterij wint, en het kind door al die testen voor het leven aan de pijnstillers moet, en daar vervolgens teveel van neemt om zo nog meer problemen te krijgen, en dat is allemaal dikke, vette winst voor de ziekenhuismarkt. Deze schoften hebben veel op hun geweten, en ook de heksenfamilies die hun kinderen meedogenloos zonder genade aan zulke systemen offeren. Als we het over de hel hebben dan is dit het wel : de aarde is de hel, met al zijn vreemde systemen, maar daarom zeggen we ook : vlucht tot de natuur. Ga zo natuurlijk mogelijk leven en laat je niet meer beheksen.

Vagebond-tandartsen die buiten de natuur en demonologie omwerken zijn een vals heksen-priesterschap, die kinderen aan de mammon offeren en aan hun vreemde materialen, hun amalgaam, het heksen-mengsel, 'om de monden te beheersen', en zo profetie tegen te houden. Zij staan tussen de mens en god in. Daarom moet er een heilig amalgaam tegen hen gesmeed worden. Dit is een kehatitisch amalgaam. Laten we kijken hoe het werkt :

De wereld is ingenomen door de J-V code, door yahweh, jehovah, in de israelitische godsdienst en door jove in de romeinse godsdienst van het materialisme waarop de gehele westerse samenleving is gebouwd. Op J-V dus, maar wat is het en waar komt het vandaan ? Ra en osiris werden al jehovah genoemd, jwf, in de onderwereld, wat vlees betekent en het was nog in rauwe vorm. Ook Job heet trouwens jove in het hebreeuws, maar we moeten die code in de voortijd ontcijferen : Adam werd J genoemd, een rondje met een stip erin. Een oudere hieroglief is een man met een speer. J (voortijdse Adam) moest over een hele lange rivier. Hij kwam zo tot Vuh, de heilige oorlog in de onderwereld, de ziel, wijsheid en vertaling. De voortijdse letter Vuh of V, F, is de moederborst die haar kind tot de oorlog opvoed. Zij is een oorlogsgodin, een streep met drie puntjes eronder of in de oudere hieroglieven een gebondende met afgehakt hoofd, een metafoor van leegte, honger en depressie. Zij is de metaforische koppensneller, scalpeerder, als beeld van het ontvangen van de moeder kennis. Het is dus de hoofdbesnijdenis, de besnijdenis van het verstand, om zo profetie te kunnen ontvangen. De drie puntjes onder de streep stellen drie afgekapte hoofden voor. In de israelitische theologie kwam zij terug als Eva die Adam moest inwijden in de gnosis, kennis, en wat nog steeds terugkomt in het woord Jehovah, Jah-havah (hava = Hebreeuws voor Eva) : J, de voortijdse Adam, die tot Vuh komt. Dat is dus wel een hele andere moedermelk dan die vandaag de dag wordt geschonken. Al van jongs af aan werden kinderen in de oorlog opgevoed. Bij studie van de voortijdse J-V code zullen de 70-er jaren ontsluierd worden, dan de 80-er jaren, dan de 60-er jaren, en dan de gehele 1900 eeuw.

hoofdstuk 11 het 1984-1985-1988 enigma van de wilde jongens

De voortijdse letters S, de Aso, de proza, een vrouw met een kind aan haar borst, de verhalen verteller, de context, de wever, de sieraden maker. J, de voortijdse Adam kwam tot haar, zoals hij ook tot Vuh kwam. Zoals Jozua het volk leidde, leidde de godin of natuurvrouw Aso ook het volk, wat in Egypte tot sa werd, de gids van Ra door de onderwereld. Als we kijken naar de voortijdse godin Aso, de wortel van Jozua en Sa in Egypte die Ra leidde door de onderwereld, dan is zij niet slechts een gids die de mens door de wildernis leidt, maar ook de opvoedster van de mens. De mens moest in de voortijd in de wildernis heropvoed worden door Aso, en zij leidde tot de grenzen, tot grens-gevoeligheid, oftewel tot halal, net zoals Jozua, waarvan zij de voortijdse wortel is. De mens

heeft een moeder nodig, als een gids en opvoedster in de wildernis, om tot het beloofde land te komen. Die moeder is slechts een metafoor van een principe, wat diep in ieder mens ligt. J kwam tot verschillende moeders, zoals de mens ook tot verschillende moeders komt. Denk bijvoorbeeld aan schoolsituaties, de buurvrouw, of een oppas. Denk aan bijvoorbeeld tantes. De mens heeft verschillende moeders en bijmoeders, verschillende opvoeders. J kwam tot Vuh en ook tot Aso, tot zowel de letter V als de letter S. Zien we wat hier gaande is ? We zien de J-V code wat werd tot jehovah, en we zien de J-S code wat werd tot Jezus. Deze lijnen komen allemaal vanuit de voortijd en vertellen een dieper verhaal. Zijn wij gevoelig voor deze codes en de achtergronden, voor het grotere amalgaam van deze dingen, of nemen we het gewoon zoals het is ? Ik puzzel graag. Ik vind de kerk van vandaag maar barsaai. Ze zijn niet echt creatief. Dat laten ze graag aan een ander over. Alles projecteren ze op god, en hun god is helaas zo stijf als henzelf.

Afgoden zijn het als het niet meer om de kennis gaat. Alles is afgeweken.

In zijn commentaar op Leviticus 3 waarschuwt Calvijn tegen bijgeloof waardoor de mens pure dwaasheid tot een schijn van wijsheid maakt, en henzelf hiermee behagen. Niet God, het goede, de kennis, wordt behaagd, maar het dwaze mensenvlees, door groot bedrog. Calvijn stelt dat Zij die God willen behagen dit geduldig moeten verdragen, omdat het hen ook zuivert. Alle offer zal gezouten worden, en de mens zal met vuur gezouten worden (Markus 9:49). Calvijn stelt dus in zekere zin dat de mens zelf het offer is in het boek Leviticus. De smaak van het offer moet in het Woord gevonden worden. God eiste het vet op en dat moest verbrand worden, omdat hij zijn dienstknechten matigheid wilde leren. Calvijn wijst erop dat God het vette niet begeerde, maar matigheid verlangde van de Israelieten. In de theologie van Calvijn moest het menselijk vlees geofferd worden, wat uitgebeeld werd door vee, symbolisch, zoals ook de grondteksten hierover spreken. Het offer was de zonde, de zondemacht, en die moest bedekt worden en begraven, en daar moest de mens op zien. Dit stelt hij in zijn commentaar op Leviticus 4.

In zijn commentaar op Leviticus 6 stelt Calvijn dat het vuur wat het offer moest verbranden voortdurend moest branden en niet mocht uitgaan. Dat was een toegevoegd gebod, en Calvijn stelde dat vanwege deze voortdurendheid het een hemels vuur was, zodat het geen mensenwerk kon zijn. Er moest een teken van goedkeuring zijn. Het mocht niet naar het oordeel van mensen gebeuren. Al het andere vuur zou vreemd vuur zijn. Calvijn laat hier dus zien dat de offering niet aards was, niet vleselijk.

Osiris was op zijn troon in de onderwereld omhuld door de mehen slang, een beeld van de verborgenheid en als een beeld van het richtsnoer. Osiris, in het egyptisch sar, usir, aser, sur of suri, werd beschermd door de mehen slang, of amen slang, name slang, en dat is wat suri name is in de egyptologie. Vannacht werd ik wakker gemaakt door een stem die zei : 'de vader van je moeder is soer.' Soer of Soerh, Soehr, is een egyptische naam voor Osiris, en ik zag mijn opa staan, de vader van de biologische moeder. Hij was altijd een dammer geweest, won altijd vele prijzen. Ik heb nog twee medailles van hem die bij wat egyptische beeldjes zijn. Hij zei een keer tegen me : 'Als je van me wint met dammen, dan krijg je een bekertje.' Dat was zo'n zilverkleurig bekertje wat hij eens had gewonnen op een dam toernooi. Ik kan me herinneren dat hij verschillende bekertjes had. Ik was nog heel jong, want hij overleed toen ik elf was, maar ik won wel van hem. Toen sprong mijn oma tussen beiden. Dat kon echt niet, dat ik dat bekertje zou krijgen, en toen kreeg ik in plaats daarvan een gulden. Maar de mehen was in het egyptisch ook een bordspel. Suri name betekent

zoiets als Osiris in de verborgenheid, osiris aan het bordspel, en in het voortijds de kennis van de overgave, de kennis die doet knielen, de kennis van suri, wat door de orionse theologie tot de aarde kwam.

Ik was gisteren met het calvijnologische commentaar op Leviticus bezig, en bij hoofdstuk 6 over het hemelse vuur gleed het vuur over me heen en was de hele nacht bij me, en nu nog steeds. Ik werd er mee wakker. De calvijnologie loopt helemaal tot de surinamologie. Ik had een droom over canon en ik zag canaan, oftewel het beloofde land. Canon staat voor wat de mens van de bijbel hebben gemaakt, als papieren paus, dat er niets meer aan toegevoegd mag worden, ook omdat dat zogenaamd geschreven staat, terwijl er in de grondtekst gewoon staat dat er geen eigenmachtige uitleg aan gegeven mag worden, wat dus wel even wat anders is, plus het feit dat deze tekst al voorkwam in spreuken :

H30.
5 Alle woord Gods is gelouterd;
hun die bij Hem schuilen, is Hij ten schild.
6 Doe niets aan zijn woorden toe,
opdat Hij u niet terechtwijze
en gij een leugenaar bevonden wordt.

Maar goed, het westen stelde de canon op voor een markt. Ik zag dus canaan er doorheen, het beloofde land. Mensen wilden niet wachten, niet strijden voor het beloofde land, dus maakten ze een gouden kalf, een held, die alles als in toverslag voor hen oploste. Ze waren al in het beloofde land, waanden ze. Canon of canaan was er al. Niemand mocht daar nog wat aan toevoegen, zelfs god niet. Die lekenfamilies hadden het geroofd en geplunderd, die heksenfamilies. De helden waren versteend. Daarom kwam in de mad max mythologie van 1985 de oproep om naar de donderkooi te gaan voor een man tegen man gevecht met het vlees. 'Two men enter, one man leaves. We don't need another hero, we don't need another way home. All we want is life beyond thunderdome.' Dat was een arena, een terugkerend thema in de 80-er jaren. De mens moest zijn vlees namelijk overwinnen, het systeem. 'All our lives hang by a thread. Now we got a man waiting for sentence. But ain't it the truth: you take your chances with the law, justice is only a roll of the dice. A flip of the coin. A turn of the Wheel.' Toen max had overwonnen kon hij zijn tegenstander niet doden, want zijn tegenstander werd ontmaskerd en had het gezicht van een kind. Dat wil ook zeggen dat we niet te zwart-wit moeten worden. Het is slechts metaforisch en niet eenzijdig. We mogen het kind niet met het badwater weggooien. We moeten mensen ook uit het systeem bevrijden. Er is een mentaal virus van eenzijdigheid, en dit kan alleen overwonnen worden door meerzijdigheid. Canaan is inderdaad 'when all is said and done', maar dat is in de geestelijke wereld, in het kruis, waar werelden kruizen dus, en dat is iets waarvoor de mens moet strijden, en het is slechts abstract, 'niet eigenmachtig vanuit je vlees dingen gaan toevoegen, geen vleselijke uitleg geven' maar dingen verdiepen. Dat is ook weer 80-er jaren mythologie (1981). De jaren 80 waren de visitors, de bezoekers (vanuit de buitenaardse wereld).

Ik werd in de nacht opgenomen door een calvinologische vuurstorm, boven het metalen mentale virus van eenzijdigheid in de hoofden van de mensen uit. Het had hen allemaal tot robotten gemaakt. Het waren allemaal zombies, totaal gemindcontrolled. En de vuurstorm bracht mij tot de surinamologie, tot osiris (suri) in de slang van verborgenheid (mehen, amen, name).

Ik herinnerde me hoe ik als kind bij mijn tante was die surinaamse buren hadden, en een surinaams neefje uit amsterdam kwam daar, en we gingen naar het speeltuintje, en ik had daar hemelse ervaringen. Toen op het college vele jaren later kwam ik bij een surinaamse jongen in de klas die was blijven zitten, en die mij uitlegde over de bijbel en het geloof op een manier dat het mij begon te boeien en ik los begon te komen. Hij gaf mij wat boekjes en tijdschriften mee, en ik werd lid van het tijdschrift, en in het tijdschrift werd er gesproken over een bijbelschool, waar ik toen dus via die surinaamse jongen naartoe ging. Zo kwam ik steeds dieper in de surinaamse cultuur, uiteindelijk ook in een surinaamse charismatische kerk terechtgekomen. Nee, ik was er nog niet. Het was slechts het begin van een tocht door het surinaamse oerwoud, het begin van de surinamologie. Ik zou een heilig amalgaam moeten smeden van calvijnologie, egyptologie en surinamologie om aan het valse amalgaam van canon te kunnen ontsnappen, en velen met mij, want max moest ook een groep met kinderen door de woestijn leiden. Ik moest hiervoor de donderkooi in. 'Two men enter, one man leaves.' Ik tegen canon. En ik mocht het kind niet met het badwater weggooien.

Verwacht het niet van iemand anders : Ga de donderkooi in. Houd er geen helden op na, want die zijn slechts metaforisch voor wat je zelf dient te zijn. Pas het dus in je toe. Max is Maks, oftewel Mekka-sa, de kennis van Mekka, de islamologie waartoe Ishmael kwam op zijn hongertocht door de woestijn, tot overgave aan de hogere kennis, suri name, wat een ware afvalrace is in het kehatitische verschijnsel. Mad Max is post-apocalyptisch australië, waarin hij een plaats weet te bereiken in de wildernis waar men nog electriciteit heeft, maar dit wordt opgewekt uit de uitwerpselen van varkens.

Zorg dat je door de donderkooi heenkomt. Het is een beeltenis van de strijd tegen je vlees, van de ourobouros, oftewel de slang die zijn eigen staart opvreet, wat ook een fallisch-vaginaal beeld is, dus het minderen, om zo door de enge poort te kunnen komen, tot het verborgene. Dat is wat de mehen slang uitbeeldt. Ook ra was op zijn boot omhuld door de mehen slang, dus sa-ra-name betekent ook de kennis van het demonologische kruis, wat dus ook diepe egyptologische wortels van ragnarok zijn. Je komt alleen in het verborgene, in amen, name, door aan jezelf af te sterven, en daarvoor is een strategisch plan nodig, moet je het spel spelen (het mehen spel).

Wat moet het verschrikkelijk zijn te ontdekken als je al die tijd tegen een kind hebt gestreden, een hulpeloos, mindcontrolled, onschuldig kind, wat Max ontdekte in thunderdome. Ze hebben geen vuur om te offeren, geen hemels vuur. Ze zijn afgeweken van deze calvijnologische waarheden. Je mag alleen offeren door hemels vuur. Zou het hemels vuur een onschuldig kind aanvallen, zou het hemels vuur een onschuldig, hulpeloos dier aanvallen ? Neen, het hemels vuur valt alleen het verdervelijke menselijke vlees aan. Waar zijn al die lieden dan met hun korachspannen, geslagen door corona ? Waar zijn al die valse priesters nu die vreemd, aards vuur hebben gebruikt om hulpeloze dieren te offeren in plaats van hardnekkige kwaadwillige demonen ? Waar zijn ze nu ? Ze staan schuldig volgens de ingegrifde calvijnologische wetten omtrend het offeren. Ze hadden geen hemels vuur, en nu heeft het hemels vuur zich tegen hen gekeerd. Hoe verschrikkelijk moet het zijn te ontdekken dat waar je tegen streed al die tijd je eigen kind was.

Jeremia 6
26 Dochter mijns volks, gord u een rouwkleed om en wentel u in as. Bedrijf rouw als over een enig kind, een bittere weeklacht; want onverhoeds komt de verwoester over ons.

Zacharia 12
10 Zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene.

Max was in de problemen. Hij had het kind niet gedood in de donderkooi. Hij had hiermee de wet van het systeem gebroken, dus moest hij als straf tot het wiel van het recht gaan, en wat was dit recht ? Het was een casino, recht was slechts een gokspelletje hier, een spel van dobbelstenen. De dobbelstenen zouden zijn lot bepalen, het wiel. Hij had de deal gebroken. Als hij fundamentalistisch was geweest dan was er niets aan de hand geweest. Als hij eenzijdig, koelbloedig, extremistisch het kind had gedood, dan zou het recht aan zijn kant hebben gestaan, maar Max was anders. Hij had met de traditie gebroken. Het was snel gebeurd. Het rad werd gedraaid, en verbanning was zijn lot. Als je tegenwoordig een kind niet offert aan de vreemde materialen van de vagebondtandarts, en je bedreigt een kind niet met eeuwige verdoemenis, en je ziet ook goede dingen in andere culturen, en je denkt kritisch, eet geen vlees, onderzoekt alle dingen voordat je oordeelt … dan sta je schuldig voor de heersende wet … van de domheid … Want de domheid regeert. Het gemak regeert. Begrijp je iemand niet ? Afschieten die hap. Dat is de wet. En dat verkoopt goed. Begrijp je iemand niet, denkt iemand anders dan jou, dan heb je je vooroordeel al klaar staan. Dat is de gemakkelijkste weg. Dat is de wet. Maar max was een rebel, een verzetsstrijder. Zijn geweten liet hem niet toe. Hem werd gezegd : 'Death has found you, soldier. But he's gonna take you like a lover : hot and slow and full of pain.' Maar in deze woestijn en wildernis waartoe hij werd verbannen vond hij de weeskinderen. Hij zou hen helpen, en zij zouden hem helpen.

In die zin was mad max een abstracte messias figuur van de mythologie van de 80-er jaren. Het was één van de wild boys, een leider van de wilde jongens, tegen de systemen van 1984. De oude kerk was een school, een gedwongen school, van DOMHEID, en daartegen was max uitgezonden als één van de bezoekers, one of the visitors. Max moest dit systeem neerslaan in thunderdome. George Orwell had gelijk gehad. 1984 kwam en het was gruwelijk. Maar toen kwam 1985, de arena, het verzet. Thunderdome kwam. Two men enter, one man leaves. Dit is de demonologie. Het verzet liet het er niet bij zitten. De surinaamse jongen pikte mij op en bracht mij tot studie van het kerken probleem. Het was een puzzel, een spel, als het mehen spel. Wij waren wilde jongens. Wij waren tot de wildernis gegaan. Precies zoals het profetische en poëtische zestiger jaren visioen van Burroughs over 1988. 1984-1985-1988. Dat was de arena, dat was thunderdome. We lieten het er niet bij zitten. Suriname zou terugkomen.

hoofdstuk 12 het surinamologische natuur amalgaam in strijd tegen het varkens amalgaam van het vlees

Het kehatitische verschijnsel is : 'Two men enter, one man leaves.' Dat is de donderkooi, de arena, van de tachtiger jaren. Wat je dan ook aanraakt, wat je dan ook denkt, zegt of doet, er gaan altijd alarmen af, er wordt altijd wel iemand overstuur van, er zal altijd wel iemand boos over zijn. We zitten opgesloten in een stelsel van tegenstrijdige wetten waarin alles wat je doet verkeerd is, hoe je het ook wendt of keert, en daar moet de mens zijn weg door zien te vinden, in dit mijnenveld, dit hyperhysterische alarmsysteem wat dus ook hyper en hyper gevoelig is. Broeder Johan Maasbach zei eens : 'Als je geen kritiek wil hebben, doe niks, zeg niks, wees niks.' Er is altijd wel iemand die tegen je is, of misschien wel hele massa's. In de matrix is het jij tegen de massa's om er doorheen te komen. Alleen de eenling overleeft het. Dat is de test. De rest wordt tot zombie. Zoals het boek van Mad Max beyond thunderdome uit 1985 zegt : 'Knowledge is survival.' Op zichzelf is het alleen zijn dus niet genoeg. Het gaat om jou en de kennis. Dan pas kun je overleven, en dat gaat door het sterven aan jezelf heen, wat ook weer het kehatitische verschijnsel is, een zeer dubbel verschijnsel. Dat is de donderkooi, en 'there is life beyond thunderdome.'

Mad Max won het gevecht in de donderkooi tegen het vlees, maar hij werd gebroken, want hij wilde het kind dat in het vlees wat tegen hem streed zat opgesloten niet doden. Hij wilde de boodschap ontvangen die door het vlees verborgen werd gehouden. Hij gooide het kind niet met het badwater weg. Hij wilde het kind bevrijden uit het systeem. Hij was geen blinde vuistvechter. Hij werkte met nuance, en nog wel in een arena. Daarom haalde hij de woede van het systeem over zich heen, en hij werd veroordeeld tot het rad van recht, het recht als gokspelletje, en dit valse, vuile recht zou bepalen wat zijn lot was : verbanning. Hij was een gebroken man, zoals Jakob op Pniël, ook al had hij het vlees overwonnen. Ja, zijn vlees was geslagen. Hosea moest met een hoer trouwen, en hun eerste kind moest Jizreël genoemd worden. Vonk stelt in de Voorzeide Leer van 1983 in zijn commentaar op Hosea dat dit een symbool was van Israël's boog die verbroken zou worden. Het zou een tijd zijn van grote militaire afzwakking van Israel. Het tweede kind heette Lo Roechama, en het volk hoefde geen ontferming meer te verwachten van Jahweh, stelt Vonk als de betekenis ervan. Over Juda was echter wel ontferming. Het derde kind heette Lo Ammi, niet mijn volk. Vonk stelt dat dit nogal dubbel was. Vonk stelt dat er een verschil is tussen een vonnis en de uitvoering van een vonnis, en ook dat het vonnis niet voor elke Israeliet geldde. Er waren dus uitzonderingen. We kunnen stellen dat dit het kehatitische verschijnsel is wat een mes is dat aan twee kanten snijdt : het vlees gaat eraan, maar het kruis brengt ook vrucht voort. Het kehatitische verschijnsel is dus meerzijdig en genuanceerd.

Het kehatitisch verschijnsel is een abstract orakel als een amalgaam : het kehatitische amalgaam, uitgedrukt in de abstractie van de sexualiteit als een boodschap in code. Hierdoor zal uiteindelijk de wereld vergaan, of liever gezegd : geopenbaard worden. De sluiers zullen wegvallen. De mens zal binnentreden en zijn vlees achterlaten. Wie is die mens ? Het is een hemels zaad, een overblijfsel. Het is een uitzondering op de regel.

Wat houdt dit in ? Een woord kan alleen in oneindige stilte ontstaan, en is slechts geschreven, gegrifd, door het kruis. Dit gebeurd in de paradijselijke afgrond van de onderwereld waar de vagina een beeld van is.

Osiris is de Griekse transliteratie van het egyptische wsjr, of usir, sar, aser, asur, suri. Hij is de god van de onderwereld en de vegetatie. Als zodanig wijst zijn naam op een ander rijk, parallel lopend aan Egypte, namelijk het rijk van Assur, Assyrië. In Genesis is Assur ook een deel van het paradijs, en vanuit de profetische geschriften van het ot wordt de boom van kennis ook Assur genoemd. Seheru of suhru is in het Assyrisch het jong zijn en jong worden, kleiner worden. Suhurru is de verbrokenheid die kleiner maakt, verminderd, door honger. Helemaal boven op de kehat troon van Osiris, Assur, is de verbrokenheid, de onderwerping, de overgave, suri. Het is het verliezen.

Max was de soul survivor, Mekka-sa, de kennis van de islamologie die helemaal terugvoert tot de Assyrische fundamenten, tot Osiris, Assur.

In de kerken staan de mensen vooraan om god te prijzen. Daar staan ze allemaal te wuiven. Het was een van de bijwerkingen of afvalproducten van de charismatische beweging. Ik zeg niet dat het helemaal niet kan, maar de mens moet weten wat het ware prijzen inhoudt. Al in de bijbel wordt er gewaarschuwd tegen oeverloos geprijs. De onderliggende assyriologie geeft hier inzicht in. In het assyrisch is prijzen bussuru, oftewel b-assur, in egyptische context de voet, diepte, nuance, van Osiris, Suri, maar in het assyrisch betekent bussuru ook een goede boodschap te brengen hebben, het onderwijzen, dus het gebeurt in studie context. Het is dus een werkwoord. Dat betekent het om aan de voeten van Suri te komen : studie. Dat is de ware 'aanbidding' (een heel metaforisch woord), namelijk het samenwerken met de kennis. Wat gebeurt er als we aan de voeten van kennis komen ? We komen tot god, kuht, de vagina waarin het vlees afsterft, de baarmoeder waarin wedergeboorte plaatsvindt, en daarvoor moet je eerst al je vleselijke, aardse kennis verliezen, opgeven. Suri is opgave, overgave, onderwerping. Daarom ging het volk in Assyrische ballingschap. Het volk was op de kehat trap van de troon van Assur gekomen. Buru in het assyrisch, of in egyptische context de voet (b) van Rw, betekent verhongering. De mens moet de honger in, de stilte, om het profetische woord te ontvangen, in kennis te worden onderwezen. Klaarblijkelijk draaide alles in de charismatische beweging in cirkels, en ik moest verder. De mens wil zingen, zingen en nog eens zingen. Dat doen ze met vlees in de mond en met aggressieve copyrights boeken op de boekentafel achter in de kerk waar de schaapjes voor moeten betalen. Het is alleen voor de rijken, niet voor de armen, zoals mijn oma zei dat vroeger de rijken voorin de kerk zaten waarvoor ze betaald hadden, en de armen zaten achterin. De mens moet zich schamen, ja, schamen. In de afrikaanse gemeente in de bijlmer waar ik predikant was samen met een afrikaanse, ghanese, vriend van mijn eerste bijbelschool, onderwees ik deze principes al. Ik was geroepen door god, niet door de markt. Toen we eens op een zondag door de bijlmer liepen en we zagen mensen volop binnenstromen in de andere kerken, zei mijn collega : 'Kijk, daar gaan ze om hun goden te aanbidden.' We wisten beiden wat er in die kerken gebeurden.

Buru is in het assyrisch ook een put, een hol, als beeld van de vagina. Je gaat erin en je vlees komt er niet levend uit, maar moet je zaad offeren. Dan vindt er een vermenging plaats, als een surinamologisch amalgaam. Eenzijdigheid is iets van het vlees, en al die eenzijdige kerken moeten afsterven. Ruimte maken voor iets groters, de grotere context, dieper gaan, tot de voet van Rw gaan,

oftewel de voet van het voortijdse kruis, Oru. Buru is een bron in het assyrisch. B-R, denk aan het surinaamse 'bere', de baarmoeder.

Bu-aretu is in het Assyrisch ook bron en put, ook als vissersrivier. Aretu of Areta is de oorlogsoefening, de godin van het oorlogs onderwijs, en in egyptische context is B dan de voet. Als we naar de ark kijken als beeld van de vagina, vissersgebied, dan zien we daarin de tien geboden, oftewel de voeten, de diepte. De mens maakt door de voeten, als beeld van de nuance, contact met de aarde, met de onderwereld. Dat is een shamanistisch mechanisme. De voet van Areta, daar waar de rivier opwelt. De voet is een beeld van de gids op het pad, de profetie.

Het surinamologische natuur amalgaam : Want Suriname is een gastvrij land waar alle culturen in vrede samenleven. Nooit ben ik aardigere mensen tegengekomen dan de natuur Surinamers. Ze zijn niet extremistisch of fundamentalistisch tegen andere culturen en geloven. Ze hebben een mengsel, een natuur amalgaam, wat ze mensen niet opdringen, maar ze laten hun licht schijnen. Het zijn geestelijke mensen in een droom wereld. Ze horen niet wat je zegt. Ze maken er geen heisa van. Het zijn dromerige mensen. Ze interpreteren het op hun manier en voegen het toe aan hun mengsel. Het zijn geen oorlogszuchtige mensen die als ze iets niet begrijpen direct in paniek raken. Neen. Ze denken : Het zal allemaal wel. Ze horen gewoon wat ze erin willen horen. Voor hen is alles bruikbaar materiaal. Het zijn geen opgewonden standjes, geen heethoofden met koude harten. Ze zijn niet materialistisch. Ze gaan liever gewoon naakt door het leven in de natuur, maar ze hebben nu eenmaal hun klederdracht, hun tradities. Een vriend van mij zei het ook : Die Surinamers zijn toch zulke gastvrije mensen. Het zijn lieve mensen. Ze kijken niet naar iemands huidskleur of iemand nu arm of rijk is. Ze zijn niet geinteresseerd in materie. Alles past er gewoon bij, in de Surinaamse cultuur. Het is een tropisch oerwoud. Helaas zijn er dan ook Surinamers die van hun natuurbron zijn afgeweken, die verstadst zijn, verwesterlijkt, en die hun eigen kerk hebben gebouwd en waar alles tegenovergestelde wereld is, die twistziek zijn, de hele dag doorroddelen over iemand anders en alles wat je zegt uit het verband rukken en tegen je gebruiken. Ik bekijk Suriname echt niet door een roze bril. Er is nu eenmaal laag Suriname en hoog Suriname, vleselijk Suriname en geestelijk Suriname. Vandaar dat het belangrijk is de surinamologie te kennen, anders wordt je door een roofdier gegrepen in het Surinaamse oerwoud. Surinamologie is de toekomst. Het surinaamse natuur amalgaam moet gesmeden worden.

Ik had een droom waarin een jochie zei : 'Ik vind het leuk om mensen pijn te doen. Ik vind het leuk om mensen te laten wachten.' Maar ja, als je dan de uitleg hoort waarom, dan begrijp je het wel. Dat daar dan iets veel diepers mee bedoeld wordt. Wat hebben mensen de dieren wel niet aangedaan ? Het jongetje waarschuwde ook tegen vals medelijden. Hij zei dat rechtvaardigheid veel belangrijker was, en rechtvaardigheid was dan volgens hem leuk. Dan zou je kunnen denken : Moet je daar niet wat milder mee omgaan ? De mens is vaak erg abstract. Er kan een wereld van verschil zijn tussen wat mensen als gevoelswaarde hebben over en voor het woordje 'leuk.' Laat dan je hart spreken en luister naar het hart in plaats van naar de woorden, en dat is ook altijd een eigenschap die ik in de natuurmensen van Suriname heb gezien.

Hij had zijn jokerkaarten, hij had zijn streken, en ik begreep hem. In de oorlog is alles geoorloofd. Het doel heiligt de middelen. Hij begon te schelden : 'De dikke boeddha's in het westen, allemaal voor een markt. Verkopen hun yoga oefeningen op elke hoek van de straat. Willen van het kruis af door niet meer te verlangen. Maar een mens zal altijd verlangen. Het gaat er alleen om wat je

verlangt. Ja, onthechting is een goede boodschap, maar het kruis moet verdiept worden, vertaald, en moet omgezet worden in oorlog tot het vlees. De dikke boeddha's in het westen hebben hun betekenis verloren en zijn vaak stokpaardjes voor het materialisme, voor een ogenschijnlijke geestelijke markt. Het is een zielenhandel.' Het jongetje vloog zo'n boeddha aan en raakte ermee in gevecht. 'Is dit dan wat een man moet zijn ?' riep hij. 'Vet worden op je droesem ? Man, wees eens wat meer ascetisch, ga de wildernis in, want je bent -beep- een boegbeeld van een restaurant geworden, van een vreetzaak.'

Bubutu is een assyrisch woord voor hongersnood, het hongeren, en dat is een soort ontsteking, ontvlamming, een verzet. Het zijn geen muizenfamilies, maar leeuwenfamilies. Er moet getoetst worden. De bubutanu is een persoon die zwellingen heeft door bijensteken. In zijn honger is hij gekomen tot de honing, en de bijen hebben hem gestoken. Hij zit zich niet vol te vreten als een dikke westerse boeddha in een westers restaurant, in een westerse vreettent. Neen. Hij is niet naar de fitness gegaan om zijn buik en armen op te pompen als een ballondier, want dat is precies hetzelfde. Neen, hij hongert in de wildernis, en is in gevecht met de bijen om de honing. Het boeddhisme heeft ook een duistere kant, vooral daar waar het verwesterlijkt is voor de markt, wat we de dark side of aquarius noemen, de new age.

De bitu is in het assyrisch de leider van een stam, oftewel een totem, een fetish. Het is ook een cabine op een boot, dus het is iets progressiefs, iets nomadisch. Het is ook een graf, m.a.w. je sterft aan jezelf. Het is iets kehatitisch. Ermee omgaan is nooit vrijblijvend dus. Moet je dan zo'n bitch of zelfs queen bitch zijn over het leven ? Het leven heeft nu eenmaal regels. De bitu is ook een kamp van nomaden in het assyrisch. Het is een strijd tegen het varken van het vlees. Zo begint het Mad Max verhaal van 1985 en zo eindigt het ook.

Bititu betekent in het assyrisch het innerlijk, het binnenste. Dat is waar het uiteindelijk om draait.

hoofdstuk 13 gij geheel anders

Max, je gemak maakt het niet gemakkelijker.
Maak het niet makkelijker dan het is.
Zo wordt het niet uitgelegd.
Neem me mee naar beneden, Max,
Ik zie een geheim.
Het komt op ons af, Max,

zong Paolo Conte in 1987, een paar jaar na de Mad Max film beyond thunderdome, na de donderkooi.
Paolo Conte wist niet goed wat de muziek betekende, dus hij wilde het niet met veel woorden kapot maken. Hij wilde de muziek zelf laten spreken. Het ging over een vriend die met iets gevaarlijks bezig was, waarvan hij wat afstand moest houden, kon om een autocoureur zijn of paardrijder. Het zou ook met een overleden vriend te maken hebben. Het is een heel dubbel lied :
Max is gewoon Max, rustiger dan ooit in zijn helderheid.
Maar ook : Rem af, Max.

In 1984 voor Mad Max beyond thunderdome was er het private dancer album van Tina Turner. De titelsong was geschreven door Mark Knopfler, en die schrijft nooit zomaar wat. Het gaat over hoe het systeem de mens kapot gemaakt heeft, vast heeft gezet, tot slaaf heeft gemaakt, vandaar ook de zucht aan het begin van het lied. Als je goed luistert naar hoe het lied begint, wat pure 80s mythologie is, dan hoor je een hormonaal alarm. En dan is er die dope baseline door het hele lied heen, als een soort exodus, het zaait om later te kunnen oogsten, want Mad Max moest komen. De B-Kant van Private Dancer was 'Keep your hands off my baby,' wat ook al genoeg zegt.

Is het glas halfvol of half leeg ? Confucius gaf zelfs nog minder. 'Elke waarheid heeft vier hoeken. Als leraar zal ik je een hoek geven, het is aan jou om de andere drie te vinden,' sprak Confucius. Confucius deelde dus glaasjes uit die maar voor een kwart waren gevuld, hele kleine glaasjes dus in principe. Daar moeten we het mee doen. De rest moeten we zelf doen. 'We don't need another hero, we don't need another way home. All we want is life beyond thunderdome.' Leven na de donderkooi, leven na het persoonlijk gevecht tegen het vlees. Je kan het niet te gemakkelijk maken. Een ander gaat het niet voor je doen, en een ander heeft het ook niet voor je gedaan. De ander heeft je slechts een glas gegeven wat maar voor een kwart gevuld is, oftewel het Confuciaanse glaasje.

De 80-er jaren gaven ons puzzels die opgelost moeten worden. Het werd ons niet in de schoot geworpen. Het was niet kant en klaar. De mens mocht het niet te gemakkelijk maken, want zo zou het niet uitgelegd worden. Dan zou het slechts bedrog worden. Ken je de mythologie van de 80-er jaren ? Ken je haar filosofie ? Ken je haar strategie ? De mens moest de donderkooi in om het vlees te overwinnen, maar niet gemakszuchtig met de botte bijl. De mens moest de verloren schat opgraven. De mens mocht de baby niet met het badwater weggooien. Kunnen we voor het kind zorgen van de tachtiger jaren ? De mens is te volwassen geworden, te financieel, en het is allemaal bedrog. De mens moet terug. Deze moderne tijd heeft de mens genekt. Het raadsel ligt in de tachtiger jaren en zeventiger jaren. De mens heeft een gemakszuchtig oor, snel door zichzelf overtuigd. 'Ja, dit is het,' terwijl het dat helemaal niet is. De mens is in de val gelopen van de matrix. 'Max, rem af. Ik zie het geheim komen. Het komt op ons af. Neem me mee naar beneden.' We moeten terug naar de donderkooi, en weten dat er leven is achter de donderkooi. Gooi die helden die je voor je zelfverwenzucht hebt gekozen weer weg. Het was flut. 'We don't need another hero. Are you one of the living ?' Neem weer dat kleine Confuciaanse glaasje wat Confucius je heeft gegeven.

Het was post apocalyptisch australie. Alle systemen waren gevallen, maar er was nog wat van over gebleven. Er was nog één plaats waar electriciteit was, en dat werd opgewekt vanuit varkens uitwerpselen. Het was alles wat ze nog over hadden. Max werd de wildernis ingezonden, de

woestijn, als beeld van dat hij alles verloren had, en hij had nog maar een klein confuciaans glaasje over, zonder helden. Zo werd hij geleid tot de woestijnkinderen.

En het verhaal begon al in de woestijn, in de woestijn van wanhoop. Deze woestijn had in het verleden ook andere namen toen er nog mappen bestonden, en toen de mensen zich nog druk maakten over wat erin geschreven stond, maar nu was het gewoon de woestijn van wanhoop. Het was een woestijn vol met luchtweerspiegelingen. Er was een atoomoorlog geweest en nu was er slechts verwoesting. De wereld was een ruïne. Zo begint het boek van Mad Max achter de donderkooi van 1985. Er ligt ergens een dood varken in het zand. Mad Max is een totem teken, niet slechts een markering, want dat hoort alleen bij grafstenen. Namen hadden dus nu een diepere betekenis. Hij kwam aan bij een laatste soort van nederzetting wat was overgebleven of opnieuw gebouwd vanuit de woestijn, geregeerd door een vrouw. Het was genaamd ruilnederzetting. Mensen bleven hier in leven door ruil en handel. Je kon er alleen binnenkomen door ontwapening. Er heerste hier een zwaar wapen controle beleid. Er werd geruild : kippen voor graan, graan voor alcohol en alcohol voor sex. Hij kwam toen bij een wegwijzer aan die alle richtingen aanwees die de ruilnederzetting had te bieden, waaronder een plaats voor dieren en dierenproducten zoals pelsen, een smid waarmee je je lichaam kon opvijzelen, een paradijs steeg, tuinen van plezier, en het pad der dwazen, en hij vroeg zich af of hij al op het pad van de dwazen was. Alleen door kennis zou je kunnen leven. Alleen kennis zou overleven. Kennis is overleven. De tandarts hier was ook tegelijkertijd de smid en de slager, en liep er rond met een bebloed schort. De energie van de nederzetting haalden ze uit iets wat ze de onderwereld noemden. Max moest de baas van de onderwereld verslaan. Hij moest de donderkooi in hiervoor. Dat is het verhaal van de 80-er jaren mythologie.

Het was het laatste wat nog van de mens over was na de atoom oorlog, dit vreemde systeem. Max kwam er al snel achter dat de baas van de onderwereld als een drie jarig kind sprak. Dat is ook wat er gaande is : zij die de macht hebben gegrepen in de matrix hebben het als een stuk speelgoed gegrepen. We hebben hier te maken met een gelijkenis. Er wordt in het boek gesteld dat de baas van de onderwereld de onderwereld tot leven had gebracht en toen de ruilnederzetting, en dus zo de eigenlijke heerser was van de ruilnederzetting. Dit zogenaamde leven, deze energie, was roddel en speculatie, vooroordeel, en dat was allemaal machinaal. Deze varkens leefden van hun eigen uitwerpselen. Dat was alles wat ze nog hadden. Tante Entiteit was de vrouwelijke regeerder van de ruilnederzetting die door de baas van de onderwereld werd onderdrukt. Zij was het hart en leven van de nederzetting, en de baas van de onderwereld moest gestopt worden anders zou hij met zijn krankzinnige ego hun hele wereld verwoesten. Daarom werd Max ingeschakeld. Max moet de baas van de onderwereld verslaan in thunderdome. De baas van de onderwereld is genaamd Meester Ontploffer, die bestaat uit een duo, namelijk een sluwe dwerg die Meester heet, en Ontploffer is dan een zwaar gespierde gemaskerde man, de domme helft van het duo. Meester is de enige die de kennis heeft van de machines om stroom op te wekken, dus hij is degene die de overgebleven gnosis bewaakt.

Two men enter, one man leaves is 80s mythologie. Het betekent : alles of niets. Je moet geheel met het vlees afrekenen en studeren om slimmer dan de dwerg, de meester van de onderwereld, te worden, anders kom je nergens. The winner takes it all is ook 80s mythologie (1980). M.a.w. je kunt niet sjoemelen. Je kunt niet de kantjes er vanaf lopen en dan denken dat je toch wel doorkunt. We moeten door het oog van de naald, dat wil zeggen geen reserves erop nahouden, maar alles achter

ons laten. Een klein beetje zuurdeeg maakt het hele deeg zuur, en een klein lekje kan een groot schip doen zinken. Laten we dat goed in de oren knopen, en ons vasthouden aan de belangrijke boodschap van de 80s mythologie.

Het boek stelde dat Mad Max half kreupel was, oftewel leed aan vreemde verlammingsverschijnselen, een bepaald spasme. Hij was zeer onregelmatig en onberekenbaar in die zin, en daarom de juiste kandidaat om Meester Ontploffer uit te dagen en te verslaan. We kunnen ook hierbij denken aan Jakob die door zijn kreupelheid, zijn gebrokenheid, zijn vlees overwon op Pniël. Het is dus een beeld van het kruis dat overwint. Het brengt een bepaalde hemelse gevoeligheid om de juiste strategische keuzes te maken.

Pas meerdere lagen toe in het kehatitische verschijnsel, zoals de egyptische onderwereldboeken ook uit meerdere lagen bestond in de hierogliefen. Dat je je afvraagt : wat is hier daadwerkelijk gaande ? Wat is er gaande op een dieper niveau ? Hoe kunnen we dit het beste vertalen ? Dingen komen nooit rechtsstreeks, bestaan ook niet op zichzelf. Dat is slechts illusie. Het bestaat uit meerdere lagen. Zo wordt het gevormd, maar de hersenen kunnen dat nog niet verwerken, dus komt het extreem en direct door, maar het is een code van iets groters. Geef je hersenen ook de tijd om hier aan te wennen, om het te verruimen en te verdiepen. Er is een veel groter wezen dan de mensen die je om je heen ziet. In de matrix ben je omringd door kleinzieligheid. Van belang is om zelf niet aan kleinzieligheid mee te doen. Het grote 'gij geheel anders'. Breek je wereld open. Breek je brein open. Je kan er zoveel meer uit halen. Doe niet mee aan de lafheid van de mensen tegen de dieren. De dieren zullen terugslaan. De natuur zal terugslaan, en zorg ervoor dat je niet als verrader bent bestempeld, als lafaard. Wees dus van het verzet.

Niets is voor altijd, niets is eenzijdig, en niets staat op zichzelf, maar is altijd een onderdeel ergens van, van een grotere context. Altijd is dus een metafoor. In het grote alles is alles opgelost, en dit begint in het niets, en eindigt in het niets, als een golfpatroon : alles-niets-alles-niets-alles-niets, enzovoorts, als de golven van de zee. Dit is ook een kehatitisch verschijnsel op de kehatitische trap tot de troon van Osiris. Die troon is niet wat de mens denkt dat het is. Het zal boven en denken zijn. Het is altijd weer anders dan de mens het zich voorstelt. In de wereld wordt je gestrafd als je zondigt tegen de mammon, als je niet netjes meeloopt met de mammon, wat een kehatitisch verschijnsel is. Je krijgt direct een optater als je iets doet wat verkeerd is. Alles staat onder zware stroom. De mens moet daarom leren smokkelen, leren een kameleon te zijn om deze dingen te omzeilen. Het is niet wijs om altijd maar in wespennesten te springen.

hoofdstuk 14 de eschatologische waarde van de psalmen

Er wordt in psalm 1 en 2 een duidelijk onderscheid gemaakt tussen het vleselijke en het geestelijke, en ook de consequenties hiervan in de eschatologie, de leer der laatste dingen, waardoor we kunnen stellen dat deze psalmen kehatitisch zijn en op het traject liggen tot de troon van osiris, suri, wat een egyptisch beeld was, een egyptische gelijkenis, van god of godin. Dit gebied lag in de onderwereld, in het verborgene, oftewel omhuld door de mehen of amen, name, slang, vandaar ook de naam suriname.

Psalm 2 : 12 zegt : Kust de zoon, opdat hij niet toornt, en gij niet onderweg te gronde gaat, want zeer licht ontbrandt zijn toorn.
Dit is duidelijk een kehatitisch vers. N.H. Ridderbos stelt in zijn verklaring van de psalmen (1962) dat psalm 2 een forse psalm is, en waarschijnlijk ook een zeer cultische plechtigheid was bij de troonbestijging. Ook noemt hij de psalm messiaans, en we mogen hierbij ook denken aan de messiaanse taak van osiris. N.H. Ridderbos wees erop dat deze troonsbestijging eigenlijk zoals psalm 2 zegt een bestijging is op de heilige berg van de heere.

6 "En Ik, Ik nog wel heb mijn koning gewijd op Sion, mijn heilige berg"

Dit had, stelt NHR, te maken met de ware wedergeboorte, zoals de psalm ook zegt :

7 Ik wil gewagen van de beschikking des heeren; Hij heeft tot mij gezegd: "Mijn zoon zijt gij; Ik, Ik heb heden U verwekt."

We kunnen stellen dat het koningschap symbolisch is, zoals ook de Bilha stelt, voor het overwinnen van de vijandelijke geestelijke machten. Dit is de ware wedergeboorte in het kehatitische verschijnsel waartoe het is aangesteld.

Kust de zoon heeft volgens NHR te maken met de voetkus als teken van onderwerping. We kunnen hierbij stellen dat het vlees aan de zoon is onderworpen, zoals de zoon aan de moeder is onderworpen en haar voeten heeft gekust allereerst. Ook dit zal een kehatitisch verschijnsel zijn geweest. Het vlees van de zoon werd zo aan haar onderworpen, aan haar baarmoeder, opdat hij tot een nieuwe schepping zou worden. In religie wordt alles teruggebracht tot de voet. Het wenen van de zondares aan de voeten van Jezus is ook een kehatitisch verschijnsel, wat ook weer terugkomt in het sprookje van de sprekende toren in het eeuwig evangelie. Ook Ruth die in slaap viel aan de voeten van haar losser Boaz is een kehatitisch verschijnsel. Het zijn beelden van de treden tot de kehat troon van osiris, suri.

NHR noemt het kussen van de voeten ook in verband met het stof lekken van de voeten. Hij wijst hierbij ook op psalm 110 :

1 Aldus luidt het woord des Heren tot mijn Here:
Zet u aan mijn rechterhand,
totdat Ik uw vijanden gelegd heb
als een voetbank voor uw voeten.
5 De Here is aan uw rechterhand.
Hij verplettert koningen ten dage van zijn toorn;
6 Hij houdt gericht onder de heidenen, hoopt lijken op,
verplettert hoofden op het wijde veld.
7 Hij drinkt onderweg uit de beek;
daarom heft hij het hoofd op.

Hij brengt het in verband met psalm 72 :
8 Hij heerse van zee tot zee,
van de Rivier tot de einden der aarde.
9 Mogen voor hem de woestijnbewoners zich bukken,
zijn vijanden het stof lekken;
10 de koningen van Tarsis en de kustlanden
hem geschenken brengen,
de koningen van Saba en Seba
hem schatting offeren,
11 mogen alle koningen zich voor hem nederbuigen,
alle volkeren hem dienen.

NHR spreekt over een ultimatum wat aan het einde van psalm 2 wordt gesteld, wat ook een onderdeel is van het kehatitisch verschijnsel. Als de mens treuzelt omtrend de heilige dingen en heilige taken van god, dan zal de mens ook onder God's toorn komen en sterven. Treuzelaars, spijbelaars, belastingontduikers, dienstweigeraars, zullen niet verder kunnen komen op de tredes tot osiris.

Psalm 3,
8 a
Sta op, Heere; bevrijd mij, mijn God
b. Ja, Gij hebt mijn vijanden op de kaak geslagen, stuk gebroken de tanden van de goddelozen.

NHR stelt dat tussen 8a en 8b er een cultisch ritueel plaatsvond.

6. Ik, ik heb mij neergelegd en toen sliep ik in; ik ben ontwaakt, want de HERE — Hij ondersteunt mij.

Hebreeuws : De Heere onderdrukt mij, drukt zwaar op mij, is tot mij genaderd, heeft mij neergezet, dreef mij in het nauw, heeft mij gebonden.

NHR : 'De nacht is vol van dreiging en gevaar, speciaal in oorlogsomstandigheden; de dichter is weerloos, omdat hij sliep.'

In het Aramees geeft vers 6 de indruk dat het hier om een overweldiging gaat door de Heer. Allereerst gaat het namelijk over de strijd van de dichter tegen zijn vlees, en hierin overweldigd God zijn vlees en bindt hem terwijl hij slaapt. NHR spreekt niet slechts van een slaan op de kaak, maar over een verbrijzeling van de kaak, en stelt de vijand ook voor als wilde dieren. NHR stelt dat het een morgengebed is en klaaglied in oorlogsomstandigheden. Zoals ook bij andere psalmen stelt NHR dat deze psalm werd gebruikt bij cultische rituelen die zich herhaalden m.b.t. de tentendienst.

4 Maar Gij, Here, zijt een schild dat mij dekt, mijn heerlijkheid, en die mijn hoofd opheft.

een schild dat mij dekt :
Hebreeuwse worteltekst : Maar gij, heer, omhult mij, overweldigd mij, bedekt mij, ganan, als een heg, restrictie, vgl. Aramees : ganna, gan = hof van Eden, beeld van de vagina. 'Die mijn hoofd

opheft' betekent 'die mijn geslachtsdeel opheft', in het Aramees : onderwijst. De dichter heeft het hier over zijn vrouw, die zijn heerlijkheid is :

1 Korint. 11 : 7 Want een man moet het hoofd (geslachtsdeel) niet dekken: hij is het beeld en de heerlijkheid Gods, maar de vrouw (vagina) is de heerlijkheid van de man.

Het opheffen van het geslachtsdeel, wat de taak van de vrouw is, van de vagina, is in het Aramees een beeld van het onderwijzen. Als Christus, als hoofd van de kerk, als geslachtsdeel, van de doden oprijst, dan is dat ook een beeld van de educatie door de vrouw. De erotische psalm 3 is in de grondtekst dus een psalm van de hemelse educatie. In die zin is psalm 3 dus de sleutel tot de christologie. In het Aramees doet de vrouw dit door het afscheiden van een lichamelijke vloeistof (melk, zweet, vuil, stof van haar voeten, rmrm). Dit is dus zeer kehatitisch want de man zal hierdoor ook zijn vloeistof geven, zijn zaad. Het kehatitisch verschijnsel is dus als een natuurlijke reflex, een beantwoording.

hoofdstuk 15 theognosische exegesis

Psalm 151 komt voor in de septuagint en de dode zee rollen. Het gaat over de strijd tussen david en goliath. Uiteindelijk onthoofde David Goliath, maar wat betekent het ? Het gaat over David's strijd tegen zijn eigen vlees, en het hoofd is in de oude talen een beeld van het geslachtsdeel, en vlees is in het Aramees ook vertaald als het geslachtsdeel. David besneed dus zichzelf, zijn verstand, of hij masturbeerde om zo zijn zaad, zijn vlees, te offeren. Zo ontving hij profetische leiding door openbaring, wat ook een betekenis is van de Aramese wortel van goliath, gly.

Eden werd in het Aramees ook gan, ganna, ganan genoemd, in het Hebreeuws gan, een omheinde tuin als beeld van een bruid en van de vagina.

De worteltekst van ps. 3:4 zegt : 4 Maar Gij, Here, zijt een ganan dat mij dekt, mijn heerlijkheid, en die mijn hoofd opheft.

Het gaat hier om de hof van Eden, om de vagina, ganan, wat ook kanaan is, het beloofde land. Adam komt van het woord 'dam' in het Hebreeuws, wat bloed betekent, als zaad wat geofferd moet worden in de vagina. Eva komt van het voortijdse woord 'vuh', wat oorlogskennis betekent, het demonologisch onderwijs.

Het woordje voor slaaf, abad in het hebreeuws, heeft diepe egyptologische wortels. Het komt van het egyptische abeh-t, de zaaduitstorting, wat ook een beeld is van het offeren. Abut is de

gebondenheid, touwen, ketenen, en abbut zijn de netten in de onderwereld die gebruikt worden om de apep slang te vangen, een beeld van het vlees, de fallus. De af-abat is de bij. Afa betekent zaad en vuil, en af-abat betekent dan letterlijk dienstknecht van de zaadoffering voor bevruchting, en dienstknecht van het vuil. De bij is in het egyptisch ook een honing vlieg of steek vlieg, en in het hebreeuws hebben steekvliegen, ken, de kanan wortel ook. Normaal gesproken is het woord voor bij in het hebreeuws debowrah. De bij is dus verbonden aan kanaan, en dus aan de hof van Eden. In het arabisch is de bij an-nahl, boek 16 van de koran. Er wordt in het boek gesteld : oog om oog, tand om tand, maar dat geduld een hogere weg is, oftewel het hongeren, wat ook het pad van Jezus is. Geduld is dus altijd grotere winst (vers 127). Ook wordt er gesteld dat de mens geen markt moet drijven met de dingen van god, omdat wat bij god is veel beter is (vers 95). En moet de mens geen omgang hebben met varkens, oftewel hebzucht (vers 115). Het varken is een beeld van dat wat uit zichzelf sterft, en niet door het kruis. Het varken heeft door zijn rijkdom en materialisme een valse omheining gemaakt tegen de hemelse tucht, en wilde niet aan zichzelf sterven. Het varken heeft zich dus bevuild met zijn eigen smetvrees, de spijbelarij. Vandaar dat boek 16 in het hebreeuws de af-abat is, de dienstknecht van het vuil van moeder aarde, oftewel degene die zijn zaad aan haar offert, afsterft aan zijn vlees door het kruis, niet zomnaar uit zichzelf zoals het beeld van de varken. Het vlees waartegen de mens moet strijden en wat de mens dient te kruisigen is de duffe onwetendheid.

Boek 1 van de Koran, de opening, is te vergelijken met de israelitische psalm 1 :

4. Meester van de Dag des Oordeels.
5. U alleen aanbidden wij en U alleen smeken wij om hulp.

6. Leid ons op het rechte pad,

7. Het pad dergenen, aan wie Gij gunsten hebt geschonken - niet dat van hen, op wie toorn is nedergedaald, noch dat der dwalenden.

In het Egyptisch is de opening de aten, wat ook tegelijkertijd een gebondenheid is, een restrictie, zodat het namelijk richting kan geven. Aten is ook de moeder aarde, en in die zin ook ten grondslag liggende aan eden, als zijnde de baarmoeder of vagina, waarin het vlees restrictie ontvangt en richting, zodat het vlees ook aan zichzelf kan afsterven en zaad kan geven. Ook is het een plaats van vetmesting (aten, re). Opening is ook hetgat in het egyptisch, wat ook moedermelk betekent, en een omgekeerde anaq, oftewel een fallusketen, om richting te geven aan de vruchtbaarheid (hetch-t, hetchtchut), en het kan ook witte klederen betekenen, hetch-t, wat direct betekenis geeft aan openbaring 3:5 :

5 Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens.

Dit gaat dus in de egyptologische context over de moedermelk, en ook opb. 6 :

9 En toen Hij het vijfde zegel opende, zag ik onder het altaar de zielen van hen, die geslacht waren om het woord van God en om het getuigenis, dat zij hadden. 10 En zij riepen met luider stem en zeiden: Tot hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet aan hen, die op de aarde wonen? 11 En aan elk hunner werd een wit gewaad gegeven, en hun werd gezegd, dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het getal vol zou zijn van hun mededienstknechten en hun broeders, die gedood zouden worden evenals zij.

Ook is de hetch-t de witte steen, die ook voorkomt in opb. 2 :

17 Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.
Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.

Ook dit gaat over de moedermelk, de wedergeboorte en wederopvoeding. Ook is de opening in het egyptisch de goddelijke jager, als de hemelse pijl die een opening maakt, s-un, sunu. Dit is tegelijkertijd een medicijn. Ook in de vur boek 1 wordt er gesproken van een pijl.

Boek 2 van de koran is het rund. In het egyptisch is dit aua, wat het pad betekent. Dit pad kan zowel goed als slecht zijn, daarom heeft de mens profetische richting en leiding nodig, waarover in boek 1 wordt gesproken. De mens moet zijn rund, zijn vlees, overwinnen. Het betekent ook erven, want eerst zal het rund, het vlees, moeten sterven. Ook betekent het teenringen, als beelden van profetische leiding op het pad, auau. De aua is in het egyptisch gewoon onderdeel van het eigen lichaam, van het vlees, als de fallus, dus de mens strijdt tegen zichzelf. In het egyptisch betekent het rund ook het hongeren, het tekort komen (neg, nega). Ook is het het zwak en passief zijn (negeh).

hoofdstuk 16 sleutel tot de schuilplaats

In het boekje 'de pelgrim naar sion' bespreekt H. A. Minderman (1858-1933) de gevaarlijke tocht vanuit de stad genaamd Verderf tot Sion, wat in de wildernis ligt. Als eerste stelt hij dat we hiervoor alles moeten achterlaten, broeders, zusters, vaders, moeders, vrouwen en kinderen, akkers, alles (Markus 10). De rijke jongeling kwam tot Jezus en viel op zijn knieën en vroeg aan Jezus hoe het eeuwige leven te beërven. Ik zou zelf zeggen : Er moet iemand dood gaan voordat je iets kunt erven, en die iemand dat is je eigen vlees. Dit vlees ligt in een ieder mens verstrengeld, ook in het gedachtenleven, en dit vlees is op de mens afgezonden om de mens tegen te houden op het pad naar Sion, om de mens te beproeven. Iedere gedachte die je hebt is of van het vlees, of van het geestelijke.

Waar het op neerkwam ? Minderman stelt dat de rijke jongeling tot een arme kruisdrager moest worden, en dat het koninkrijk alleen toegankelijk is voor een naakte, van alles uitgeschud en ontledigd. De machten van het vlees hebben zich namelijk op de mens gestort, en eerst moet de mens daarvan loskomen, anders komt de mens de poort niet door. Minderman noemt het voorbeeld van het oog van de naald. Oh mensen, hebben wij wel door wat dit betekent ? Ik moet denken aan de woorden : 'Velen zijn geroepen, maar weinigen zullen het vinden.' Wat betekent dit ? Gewoon dat het geen simpel optelsommetje is, of iets wat je bij de geboorte is meegegeven, maar het is een puzzeltocht om tot Sion te komen. M.a.w. het is een gevecht. De mens is nu opgesloten, gevangen, door het vlees, en het zal dus wat kosten om los te komen. Dat is eigenlijk wat ermee bedoeld wordt, dat we er niet te makkelijk over moeten denken. Het gaat dus niet door een schietgebedje.

In de grondteksten gingen er pennen door het vlees van de naakte Job opdat het vlees zou afsterven. Ook Paulus had zulke pinnen in zijn vlees. Dat is echt nodig. Je moet het vlees niet verwennen. Anders kom je er nooit van los. Je komt er dus niet alleen door goede werken te doen, maar er moeten ook pinnen door je vlees, en die moeten daar blijven zitten. Is dat dan niet masochistisch ? Ik zou het ascetisch en demonologisch noemen. Kijk om je heen hoe mensen de drangen hebben om hun lichaam te doorsteken met piercings, oorbellen, noem maar op, terwijl het eigenlijk symbolisch is dat er pinnen door hun vleselijke leven moeten gaan, door hun vleselijke verstand bijvoorbeeld, en hun vleselijke wil, enzovoorts. En de hemelse geboden die in de mens ingeprint moet worden, daar kan een vleselijk mens niet bij, dus gaan ze zichzelf tattoeeren. Maar goed, het wijst dus op diepere geestelijke dingen. Aardse mensen doen alles op een aardse manier, nemen datgene wat symbolisch is letterlijk, omdat ze niet geestelijk hebben leren denken.

Minderman stelt dat de mens moet loskomen van alle afgodische liefdes, de liefdes tot het vleselijke. Ik kan dan zeggen : vandaar de pinnen. Want het vlees sterft niet zomaar. Het is een strijd en een martelgang, een pad van geduld. Je kan het vlees niet bestrijden met aardse middelen. Het is nog altijd een geestelijke strijd. Natuurlijk zijn er soms kruispunten tussen het geestelijke en het lichamelijke, maar dat mag alleen profetisch bepaald worden. In de voetsporen van het kruis. Minderman stelt : 'Meestal ging het volgen door woestijnen en woeste plaatsen, in honger en koude.' Hij noemt alle vervolgingen op, en dat zovelen de marteldood zijn gestorven. Wij moeten ook deelhebben aan de vernedering van Jezus, van de kribbe tot het kruis, als de ware wedergeboorte tot het hemelse koninkrijk. Minderman stelt dat wij dus de vernederde moeten volgen, door de woestijn van de verzoeking, en door het donkere, bloedige getsemané. Dit is een heel oud, Israelitisch, symbolisch verhaal, totaal uit het verband gerukt en verletterlijkt door het westen, maar vaak wordt het zo niet meer gepredikt, en is het naar de hemel gaan een simpel opzegversje, schietgebedje of optelsommetje geworden. Men denkt in snelle formules, op snelle paarden, alles snel snel en het geduld is ver te zoeken. Daar is geen tijd meer voor. Het is het moderne vlees die dat allemaal overboord heeft gekieperd, en er ontstond zo een vleselijke religie. Kijk de meeste nederlandse families maar eens in om te zien hoe dat werkt, en onthoud markus 10 !

Minderman stelt dat wij de vernederde te volgen hebben voor het aangezicht van de onrechtvaardige rechters. Wie kent het verhaal niet ? Wat doen deze onrechtvaardige rechters ? Ze werpen ons buiten. We moeten de gehele bloedige kruisweg volgen, stelt Minderman. Dat zijn die pennen door het vlees, en dan moeten we de dood aan het vlees sterven, net zoals in het verhaal. Misschien allemaal heel herkenbaar. Minderman stelt : Weg wereld, weg schatten, maar toch ben je rijk, ook al heb je alles verloren. Wat is die rijkdom ? Contact met de hemel. Minderman stelt dat dit de honderdvoudige zaligheid is. Het gaat alle verstand te boven, en is niet tijdelijk, maar eeuwig. Het is een bewaring.

Wel moet de mens dan waakzaam zijn, want er zijn zoveel vervalsingen, stelt Minderman. Zorgeloosheid en slaperigheid maakt makkelijke prooi voor de vijand.

Minderman stelt terecht dat het gaan tot Sion betekent zelf Sion te worden, oftewel een schuilplaats voor anderen, en dat kan alleen zo zijn als het voor eeuwig is. De vernederde werd deze schuilplaats door getsemane, en overwon de vijanden door het kruis. Minderman stelt dat deze schuilplaats niet is voor braven, vromen, wetgeleerden, schriftgeleerden, verbondsbrekers en afgevallen zondaren, maar voor hen die als ballingen zonder woning in de woestijn rondzwerven. Het is een schuilplaats

met een bloedwreker op de hielen, stelt Minderman, en die schuilplaats moet het doodsvonnis aan het vlees goedkeuren. Het gaat dus helemaal niet om een onvoorwaardelijke schuilplaats, maar een zwaar beveiligde schuilplaats verbonden aan strenge voorwaarden en eisen. Kunnen wij zo'n schuilplaats wel zijn ? Het is de enige manier om de schuilplaats binnen te komen.

Deze schuilplaats, stelt Minderman, moet het volk overwinnen en doen buigen. En hij stelt dat het ware volk maar een klein overblijfsel is, arm en ellendig. De schuilplaats is een onderwijzer met een gesel die het volk de zonde leert haten, omdat de zonde terugleidt tot de stad genaamd Verderf. Mad Max was verbannen uit de stad omdat hij het vlees niet had gehoorzaamt, en diens wetten ook niet. Toen kwam hij tot een kindervolk in een woestijn oase die hem als een messias aanzagen die hen zou leiden tot het morgenland, maar Max zei dat het morgenland niet bestond, dat ze moesten blijven waar ze waren, dat de stad gevaarlijk was, want hij kwam er zelf vandaan, maar sommige kinderen wilden niet luisteren, en wilden toch naar de stad gaan. Hij sloeg toen één van die kinderen neer. God meent het. God slaat met kruis en gesel om ons op het juiste pad te houden. Toch hielden sommige kinderen in hun koppigheid vol en gingen naar de stad, en Max moest ze toen wel volgen, om hen tegen henzelf te beschermen, en moest dit uiteindelijk met de dood bekopen, maar zijn legende leefde voort, net zoals het verhaal van Jezus die naar de stad ging om de mens uit te leiden, maar dit met de dood moest bekopen.

Minderman stelt : De wereld haat dat volk omdat zij van de wereld niet zijn. En hij stelt dat dan de ware kerk een kruis kerk is, gehaat en vervolgd, niet alleen door de wereld, maar ook door schijnvromen. De mens wordt hier niet voor bespaard, zoals ook Job niet gespaard werd. Toch is de schuilplaats nodig. Minderman zegt :
'k Wou vluchten, maar kon nergens heen,
Zodat mijn dood voorhanden scheen,
En alle hoop mij gans ontviel,
Daar niemand zorgde voor mijn ziel

Daarom is de schuilplaats noodzakelijk, stelt Minderman, en die schuilplaats daarvoor maakt God zijn volk pasklaar, door hen te ontdekken en te ontbloten. De opening tot de schuilplaats is zo eng dat het laatste kleed ervoor ontnomen moet worden, en de laatste grond ons moet zijn ontzonken. Eerst moet het vlees van de mens buiten die schuilplaats omkomen. Deze schuilplaats is een levensbehoefte, als een beek in dorre plaatsen (Jesaja 32).

hoofdstuk 17 de vissers oorlogen

Gedachten zijn of van het vlees of van het ascetische. Vandaar dat er geestelijke visnetten nodig zijn. In de grondtekst is dit ook een onderdeel van de wapenrusting van Efeze 6. Ons onderwijsboek 'de strijd tegen zaralahm deel 3' uit 2013 zegt hierover :

'Efeze 6:16 neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven.

Schild is thryreos, wat ook 'opening' kan betekenen, als van een valstrik of net. thyreos, valstrik, net.'

Er moeten pennen door het vlees, door vleselijke gedachtes, die zich met massa's en massa's op ons storten als vissen. Daarom moeten wij ook jagen met vissperen. Zo niet, dan kom je er in om, en wordt je een slaaf van het vlees. Dit is dus absolute noodzaak. Daarom zei mijn oma altijd dat ik elke dag weer opnieuw de geestelijke wapenrusting uit Efeze 6 aan moest doen, op weg naar het valhalla, de (germaanse) hemel, die alleen maar is voor hen die aan het vlees zijn gestorven op het oorlogsveld, in de geestelijke strijd dus. Dit mag dus geen natuurlijke dood zijn, dat je gewoon maar uit jezelf sterft. Vandaar dat de germanen enorm bang waren voor een natuurlijke dood, en zich soms op hun sterfbed daarom lieten doorspietsen met een speer, uit angst om niet in het valhalla te komen. Maar dit is dus allemaal geestelijk en symbolisch bedoeld. Letterlijk vissen en vis eten is ook een misbruik van de geestelijke wapenrusting. Zwaar misbruik.

Ik volgde de principes van mijn oma op. Ze was een goede vrouw die een droom had een weeshuis op te richten voor kinderen die geen ouders hadden. Omdat ik haar goede principes volgde in de strijd tegen het vlees keerde de hele familie zich tegen mij, omdat ze vleselijk wilden blijven leven. Het moest namelijk allemaal op hun manier. Het vlees wil regeren. Zij hebben zich ook nooit laten onderwijzen, leven allemaal door roddel en vooroordeel. Toen hun eigen dominee mijn kant koos moest hij het ook ontgelden. Familiair vlees is verschrikkelijk hardnekkig en koppig vlees. Vandaar dat Jezus het smalle pad op ging in de wildernis, en zich wijdde aan de geestelijke visvangst. Zijn discipelen waren ook vissers. Ik kom zelf ook uit een vissersfamilie. De vader van mijn oma was visser. In navolging van mij probeerde ze hier op latere leeftijd van los te komen en het te houden op de puur symbolische vorm. Ik groeide ook altijd op rondom het water. Wij zijn echte kinderen van het water. Mijn oma vertelde dat haar vader de laatste vijf jaar van zijn leven in bed doorbracht, en dat hij soms gilde vanwege oorpijn. Ik heb hem nooit gekend als kind, maar toen ik ouder was bezocht hij mij weleens in dromen. Oorpijn staat symbolisch ervoor dat er een hoger woord moet doorkomen. Het is profetische voorbereiding.

De voortijdse letter K is een vissersletter, een literair net, structuur-onderwijs. Het geestelijk vissen is dus niet zomaar een opzegversje maar een studie-proces. De voortijdse letter K was eerst een hieroglyph van een persoon met een net, een visserhieroglieph dus, en dit was symbolisch. Zorg ervoor dat je daadwerkelijk netten hebt, opgeleid bent hierin, want de netten komen je niet aanwaaien. De pennen door het vlees en door vleselijke gedachtes wordt symbolisch ook voorgesteld door de doornenkroon van Jezus. Die pennen gaan dus dwars door je verstand en je wil heen. Draag je die doornenkroon al ? Het is een visserskroon. Het is onderdeel van de geestelijke wapenrusting. Daarom moet een mens wel bloeden en hierin geduld leren, anders komt de mens nooit van zijn vlees af. Daarom moet de mens ascetisch zijn. Dit is wat symbolisch wordt uitgebeeld in het huwelijksbed. Dit is pure demonologie. Daadwerkelijke relaties bestaan dus niet. Man en

vrouw bestaan niet op zichzelf. Je kunt denken dat je bestaat, maar je bestaat juist in de onderliggende principes, veel dieper, terwijl de materiële realiteit slechts selectief liegt. Wij beelden principes uit, wat verder niet persoonlijk is. De mens is namelijk veel meer dan dat. De mens wordt dus bedonderd door de matrix. De mens is zowel man als vrouw, kind als volwassene, zowel mens als dier, maar de matrix heeft bedriegelijke stempeltjes lopen drukken, en de mens beeldt het zich allemaal maar in wat hij is. De rest is allemaal achter sluiers gegaan, en zo volgt de mens dus het vlees. De mens is slaaf van het vlees. Vandaar dit onderwijs, dit visnet.

Dus sexualiteit is slechts demonologische metaforiek, vlesologisch ? Het is allemaal om de strijd tegen het vlees uit te beelden dus ? Ja, want anders zou je zelf in de valstrikken terecht komen. De sexualiteit is dus geen joyride of spijbelklasje. Het is geen sexueel luilekkerland op aarde. Het is een school. Wees dus voorzichtig met je sexualiteit. Ga leren wat het is en hoe het gebruikt moet worden.

Het huwelijksbed of bed van sexuele relatie is dus een beeld van de overweldiging van het vlees, zoals in de grondteksten van psalm 3 wordt besproken en dit is allereerst over de relatie tussen god en mens. Waarom zou je intiem met een ander mens gaan als je nog niet intiem met God bent geweest ? Dan sla je stappen over. Leer waar het daadwerkelijk voor staat. Laat je geestelijk sexueel voorlichten.

C. de Ridder (een geliefde Nunspeetse predikant, 1931-1980) preekte eens over het koninkrijk der hemelen als een beeld van de visvangst, en haalde daarvoor als preektekst aan : Mattheus 13.

47 Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een net, geworpen in de zee, en dat allerlei soorten van vissen samenbrengt;
48 Hetwelk, wanneer het vol geworden is, de vissers aan den oever optrekken, en nederzittende lezen het goede uit in hun vaten, maar het kwade werpen zij weg.
49 Alzo zal het in de voleinding der eeuwen wezen; de engelen zullen uitgaan en de bozen uit het midden der rechtvaardigen afscheiden,
50 En zullen dezelve in den vurigen oven werpen; daar zal zijn wening en knersing der tanden.

Dit is niet iets wat buiten ons plaatsvindt, en dit is ook niet letterlijk, maar het vindt binnenin ons plaats met betrekking tot ons vlees, en het is symbolisch, want Jezus sprak in gelijkenissen en was ook zelf slechts een gelijkenis, dus niets om heethoofderig en koudhartig over te doen. De vis is de vleselijke gedachte en die komt in een net, en gaat de oven in. Wie dit toepast op een letterlijke vis of letterlijk op een mens die misbruikt deze principes. Die heeft het onderwijs dus niet begrepen. Er wordt hier al gesteld dat er zowel goede als slechte vis is, dus als de mens zomaar vis zou eten, klakkeloos, dan begeeft zo'n mens zich al op glad ijs. Broeder de Ridder stelt dat het net het woord van God is wat de mens zuivert, en dit woord van god is een beeld van de hemelse wijsheid, weer een beeld dus, wat de mens verletterlijkt heeft alsof het om een stapeltje papieren gaat wat je kan kopen in de plaatselijke boekwinkel. Je zou denken : Ja, maar dat is toch wat die predikanten van de geref. gem. prediken ? Nee, want na zijn dood bezocht broeder de Ridder mij in een reusachtige woestijn en gaf mij prachtige esoterische bruine lederen riemen, in een droom (symbolisch dus, niet letterlijk), en hij had zich verdiept in de osirische egyptologie. Maar goed, dat even terzijde, dit werkt ook met terugwerkende kracht overigens, en daarom zijn hun geschriften tijdens hun leven ook nog belangrijk, ook al is het in een bepaalde taal geschreven. In zijn preek over de hemelse

visvangst stelt hij ook dat het een geestelijk net is. Zoals een visser in de natuur zijn net maakt van touwen, zo gebeurd dat ook in het geestelijke. Maar hij zegt er dan bij : Het geestelijke net, dat in de zee uitgeworpen wordt om te vangen, wordt alleen gevormd door samenknoping en samenvoeging van Wet en Evangelie, van eis en belofte. Hij noemt er zelfs bij dat hier een zekere dreiging vanuit gaat. De zonde zal namelijk gedood gaan worden, en van die dood werd al gepredikt in Adam, en we hebben allemaal het Adam's vlees. Broeder de Ridder stelt dat daarom de profeten van het OT hier al over spraken en in hun prediking opriepen tot bekering : 'Bekeert u, bekeert u van uw boze werken.' Broeder de Ridder noemt het een bevel en een eis van Godswege, waaraan tegelijkertijd een belofte is verbonden. Het visnet is dus ook een net van hoop. De wetten en inzettingen zullen in de mens geprint moeten worden, en zijn daar niet de pennen door het vlees voor ? Dit alles wordt samengevoegd tot een geestelijk net. Wij hoeven geen aardse netten meer te gebruiken en daar onze tijd aan te verspillen, want het is allemaal ijdel en leidt ten verderve.

Zonder de pennen door het vlees kan er geen nieuw hart komen. Daarom is deze visvangst nodig. Broeder de Ridder haalt hier ook Deuteronomium 10 voor aan : 'Besnijdt dan de voorhuid uws harten, en verhardt uw nek niet meer.' Hierbij stelt hij dat van Godswege de opwas in kennis geeist wordt. Hiertoe is wederkering nodig en volharding, en dan zal er ook genezing zijn. Wel moet dit dus een volharding zijn tot het einde, stelt broeder de Ridder. Pas dan kan er een eeuwig verbond zijn. Het net is eis en belofte, wet en evangelie. Terecht stelt deze broeder dat het geestelijke vissersschap een beroep is wat wetenschap en verstand vereist. De levende vis zwemt altijd tegen de stroom in, en daarom zijn er netten nodig, en die moeten uitgeworpen worden. Deze broeder legt de nadruk op de woorden : 'Werpt uw net uit aan de andere zijde.' Dit is een beeld ervan dat het geestelijk en profetisch is, niet naar aardse maatstaven. Als de discipelen het op hun eigen manier deden vingen ze niks. Broeder de Ridder stelt dat het ook betekent dat we daar moeten vissen waar niemand anders vist, dieper in de onderwereld, bij de poorten van hel en verderf, diep in de duisternis, wat in principe toen al een hele shamanistische uitspraak was, maar wat we ook wel kenden van Jezus.

Wat is dan precies de taak van de geestelijke visser ? Als we om ons heenkijken dan zijn we hoe de matrix, de materiële realiteit om ons heen, de mens altijd maar weer straft als de mens ongehoorzaam is aan de mammon, altijd weer de mens bedreigt en altijd weer van de mens gehoorzaamheid tot de mammon eist. Broeder de Ridder was zich daarvan ook bewust en zei daarom ook dat het de taak van de geestelijke visser was om het oordeel van godswege aan te kondigen over deze mammonische zonde, want het gaat niet om de eis van de mammon, maar om de eis van het hogere, geestelijke onderwijs, wat de visser moet brengen. Het vlees is juist de duffe onwetendheid en spijbelarij. Hiertoe had Billie Turf altijd een meester Kwel die achter hem aanzat, en Bessie Turf altijd een juffrouw Schimmel die roet in haar eten gooide. Zijn profeten dan spelbrekers ? Zijn geestelijke vissers spelbrekers ? Ze laten het hogere spel zien, en helpen de mens te ontkomen aan de dodelijke netten van de mammon. Ze bewijzen de mens dus een eer en een dienst. Maar zo'n profeet, zo'n geestelijke visser, staat op het menu van de monsterlijke mammon. Mammon betekent overigens geld in het aramees, de taal van Jezus. Broeder de Ridder stelt dat de woorden van de geestelijke visser niet volgens de menselijke wijsheid mogen zijn, maar naar de zin en de mening van het geestelijke, oftewel het profetische, het door de hemel ingegevene. Mensenbehagers vallen dan al af, stelt deze broeder. Het is een hele zware en moeilijke arbeid. De geestelijke visser heeft maar weinig vaste grond onder zijn voeten, want is vaak in het water of op een bootje, op een golvende zee, die vaak kan bruisen vanwege de stormen.

Bezint eer ge begint. Maar hebben we een andere keuze ? Willen wij aan de hogere eis voldoen ? Het gaat niet om ons, of om de geestelijke vissers, stelt deze broeder, maar om de vangst, waartoe het net wordt uitgeworpen. Hiervoor moet de visser kennis hebben van zowel het net, hoe het uit te werpen, en van het water waarin hij vist, en de wind, en hij werkt voor de kroon van zegen die van boven komt. Deze hoop heeft hij. Paulus wilde zelfs wel verbannen worden om een goede visser te kunnen zijn, stelt broeder de Ridder dan. Je moet in ieder geval heel goed weten wat deze vissen zijn. Er zijn eetbare vissen, maar sommige vissen kun je niet eten. Er zijn ook vernielende vissen die schadelijk zijn voor de netten, merkt broeder de Ridder op. Er zijn ook roofzuchtige vissen. Ze verwoesten de netten, en zetten de gevangen vissen weer vrij, of vreten alles op met huid en haar, en ze kunnen ook flink verwonden. Kennen wij zulke vissen ?

Daarom, stelt broeder de Ridder, moet de wet ook de dood van het vlees wel prediken. Er zijn eisen verbonden aan de wet. En oh oh, wat gaat deze broeder dan dreigen, als een woest klein jongetje in de wildernis. Zo boos is hij op de zonde. Hij trekt dan echt zijn vissersperen, en is er helemaal klaar voor. Hij zal op jacht gaan. Hij begint dan ook flink te schelden, en ik zou hem hemels gevaarlijk kunnen noemen, en je moet ook wel weten wat hij bedoeld, hoe je dat allemaal moet vertalen. Het is zeer abstract. Terecht merkt hij ook op dat er mammonische vissers zijn van het vlees, die vissen met netten van eigengerechtigheid. We zien hier ook een soort vissers oorlog, oorlogen tussen verschillende vissersstammen, zoals er in vele families ook nog steeds een kerkoorlog is, als geestelijke burger oorlogen, en dat gaat allemaal om vis. Broeder de Ridder stelt dan dat het om de netten gaat van de eisen van de goddelijke gerechtigheid. Laat het ons daarom te doen zijn. Hij kiest duidelijk partij. In deze netten vindt de mens de dood bij zichzelf, bij het vlees.

hoofdstuk 18 pennen door het vlees

Het kruis, de doornenkroon, pennen door het vlees, door het verstand, door de wil, en in de egyptologie waren er de palen van geb, van de ark, waaraan de vijanden, het vleselijke, afstierf, als een soort zaadlozing en besnijdenis. Osiris werd in een ark opgesloten, in het water gegooid, en kwam uiteindelijk in een boom terecht. Er zijn altijd zoveel verhalen over het kruis geweest. Jezus in de kribbe is ook een beeld van Osiris in zijn ark, en zoveel kinderen stierven met de komst van Jezus, vanwege de vervolging door Herodes. Zoveel kinderen aan kruizen om te wijzen op de ark, de wedergeboorte. Het hart van Jezus werd in stukken verscheurd daar, zoals Osiris in stukken werd verscheurd. En Jezus had zijn eigen ark : de vissersboot. En denk aan het gevangenenschip van Paulus wat schipbreuk leed.

De mens is opgeroepen het vlees te kruisigen, oorlog te voeren tegen het vlees. Dat was in de germaanse theologie de enige weg tot het valhalla, de germaanse hemel, waar mijn oma ook over sprak en waardoor ze ook zei dat ik elke dag de wapenrusting aan moest doen in strijd tegen het vlees. De germanen waren dus ook bang voor gewoon een natuurlijke dood, en lieten zich soms op

hun sterfbed doorspietsen met een speer. De koran zegt in 16:115 dat hetgeen wat uit zichzelf sterft verboden is en het bloed en vlees van varkens. In deze zin is dat een beeld van de luiheid van de dienstweigering in de oorlog tegen het vlees. Germanen waren daarom ook altijd met de oorlog bezig. Maar dit was allemaal slechts metaforisch. Dat stelt de Vur ook in boek 40 :
1. De oorlog is alleen in de diepte.
2. De oorlog is alleen symbolisch.
3. Het is niet materieel.
4. Hoe bent u ertoe gekomen de oorlog materieel te zien ?
5. Ziet dan, gij bent misleid door de armelijke stadgeesten.

Zij die dus de geestelijke oorlog vervangen voor de letterlijke oorlog staan ook schuldig aan dienstweigering in de oorlog tegen het vlees. Vleselijke gedachtes storten zichzelf massaal op de mens om de mens tot slaaf te maken. Daarom spreken we van het beeld van de visvangst. Zo kan alles gefilterd en getoetst worden. Ik ben een visser. Ik kom uit een vissersfamilie. Nu is dat geestelijk en symbolisch, maar toen was het letterlijk en materieel. Ik ben een geestelijke visser. Nou, nee, dat kon echt niet hoor, voor de familie. Het moest allemaal vleselijk zijn, op hun manier. Maar mijn oma stond achter mij. Ook de dominee van de familie stond achter mij. Ook als zij niet achter mij hadden gestaan had ik nog dit smalle pad bewandeld. Ik wil god dienen, niet de mens. Ik kies voor de hogere kennis, en de strijd tegen de onwetendheid en het vlees. Toch zag ik de oma en de dominee als soldaten gegeven in de strijd. Die valse aardse familie is een familie van dienstweigeraars, van spijbelfeestjes. Ik zie ze niet als mijn familie. Mijn ware familie is degenen die god volgen, naar de woorden van jezus, die ook zei : laat de doden de doden begraven en laat je familie achter, want er is een hogere hemelse familie. Wij moeten de banden van vleselijke families van ons afschudden want het zijn de banden van de dood.

hoofdstuk 19 calvijn over samuel

In de tijd van Samuel had God zich verborgen, de achterkant naar het volk toegedraaid. God had de mens aan zijn lot overgelaten, greep niet in. Calvijn stelde dat het volk weer tot smekelingen moesten worden, en tot boetvaardigheid moesten komen. De mens moest terugkeren tot het juk om God te gehoorzamen, in plaats van het gehoorzamen van het vlees en mensenvlees, familiair vlees etc. De mens moest de hals buigen onder het juk, stelde Calvijn in zijn commentaar op I Samuel 1. Laten we dit zeker niet letterlijk opvatten, maar metaforisch. Het is een bepaalde taal die we spreken. Hierin wordt de mens beproefd, en hierin moeten we het vlees blijven onderdrukken. God kan niet tegen de zonde. De zonde verwoest levens. De mens moet het vlees blijven kruisigen.

Samuel moest overgedragen worden aan Eli voor tentendienst, en Calvijn stelt dat Samuel jeugdig en zwak was. Hij was nog maar net van de moederborst af. Dit kan natuurlijk ook iets metaforisch zijn geweest. Calvijn zegt : Laten wij daarentegen echter, daar wij zullen zien dat de roekelozen van hoogmoed opgezwollen zijn, en ons met hun voeten vertrappen, en met schimp en smaad be-

zwaren, leren het stilzwijgen te bewaren, zolang totdat God ons tegen hun trots versterkt, verheuging schenkt, en de ware vreugde genieten doet. Calvijn stelt hier met de woorden van Hannah in zijn commentaar op 1 Samuel 2 dat God de god van de wetenschappen is en de god van de kennis, en dat de menselijke wetenschap hiertegen faalt, omdat er nog iets hogers is dan de menselijke wetenschap, wat we dan ook voor het gemak God noemen. Calvijn heeft het dus over een hogere intelligentie die alles overziet, een volkomen energie, die overigens wel aan de hogere wetten is onderworpen, wat dan ook weer een onderdeel ervan is. Calvijn heeft het dan over de bron van alle wijsheid. Er is dus iets aan vooraf gegaan waar de mens nog geen weet van heeft. De mens kan zichzelf niet vertrouwen. Er is een hiaat gevallen waar de mens naar terug moet gaan. Hierom moet de mens leren bescheiden te zijn. Calvijn stelt dat de mens ten prooi is gevallen aan ijdele meningen.

Dan gaat Calvijn verder met de woorden van Hannah : 'De boog van de sterken is overwonnen, doch de zwakken zijn met kracht omgord.' Calvijn stelt dat de stervelingen zichzelf zo aanmatigen in hun overmoed dat ze zich als reuzen van het vlees (nephilim) tegen God verheffen. Maar de rechtvaardigen zijn hierdoor in een jammerstaat terecht te komen, en als ze bijna ineen lijken te storten, en met vurige gebeden toevlucht hebben gezocht tot God, dan worden ze opgericht en versterkt.

We kunnen stellen dat hierom Hannah haar zoon zwak en hongerig hield, opdat hij geen deel zou zijn van de nephilim, de reuzen van het vlees, die in hun overmoed en grootspraak tegen God streden. Hannah leerde haar zoon over de leegte. Ze wist dat verwennerij fataal zou zijn. Ze had haar achterkant naar hem gekeerd. We kunnen dus armoede en honger ook als een gave zien. Weer stelt calvijn dat de mens een smekeling moet zijn, zodat er geen kracht wordt aangevuld vanuit het vlees.

hoofdstuk 20 het kehatitische verschijnsel

De baarmoeder was het kehatitische verschijnsel, met haar mijnenvelden, zoals in de hof van eden had alles wat je aanraakte zijn consequenties. Door de boom van kennis zou je vlees sterven, door de boom des levens zou je voor eeuwig hongeren, in de grondteksten. De germaanse uitverkiezing of predestinatie bestond eruit dat je op het strijdveld van de geestelijke oorlogsvoering aan je vlees moest sterven om opgenomen te worden tot het valhalla. In de calvinistische mythologie ging dit om een eeuwige dood aan het vlees, in de vijfde pilaar, als een beeld van de volharding, wat ook de ware erectie is en ware opstanding van Jezus. De hemelhel is dit missende component waarin dit plaatsvindt, en dit is de vagina, het holle, de germaanse moeder godin, en zij brengt honger. In diepte ging het op het germaanse strijdveld dan ook om de eeuwige dood van het vlees. Tussen dood van het vlees en eeuwige dood van het vlees ligt dus het eeuwige hongerpad. Dat is wat de boom des levens is in de israelitische grondteksten, chay, honger, hebreeuws, en in het Aramees is het ook de boom van de oorspronkelijke natuur, de rauwe, woeste natuur, hy, volbloed, niet corrupt gemaakt, onverdund, fris en snel stromend. Dit was ook een naam voor godin, als boom van de

godin. Het is een middelaarsboom in het Aramees. In het Hebreeuws is het ook een boom van scheiding, de afbreker. In het aramees kan het ook een gemeenschappelijk fonds zijn. Deze eigenschappen komen ook terug bij Odin's achtbenige paard, Sleipnir : ongelooflijk snel, brug naar zowel de onderwereld als de hemel. Odin had Sleipnir een keer gewonnen in een wedstrijd tegen een reus, als beeld van het vlees overwonnen. Odin wijst terug op Eden, het vaginale paradijs, wat terugleidt tot de egyptische cultus van de godin Kuth, Kehat, wat dus een kehatitisch verschijnsel is, en het mysterie omtrend de troon van osiris altijd versluierd hield. Sleipnir als beeld van de germaanse vruchtbaarheid en voltooiing van het onderwijs is een beeld van de uiting van de calvinistische mythologie, en komt ook weer terug in de sinterklaas mythologie als de schimmel van sinterklaas. De sinterklaas mythologie is een allegorie over de charismatische gaven. Bessie Turf die altijd maar wilde eten, als beeld van het onbeteugeld vlees, werd altijd in de gaten gehouden door juffrouw schimmel wat daar ook een beeld van is. Het paard staat voor de beteugeling van het vlees. Wel heeft Bessie Turf teruggeslagen door de dwerg Schemmel hiervoor aan te schaffen, een valse juffrouw schimmel. De dwerg Schemmel, de valse juffrouw schimmel, staat voor een valse orde, en die kan alleen maar overwonnen worden door de oerchaos van het pre-existentialisme van Napoleon. Dit wordt ook wel de Brannanse chaos genoemd.

De dode komt in de woestijn tot de hongerburcht van sokar in de egyptologie, skr, in het voortijds : sukki-r, sukki-oru, de volharding in het kruis, wat een beeld is van de honger (halal, voortijds). De germaanse oorlogsgoden, de asir (vgl. assur, osiris, suri) bezaten de godenburcht asgard, skr-t, sokar-t, heenwijzend naar de hongerburcht van sokar in de egyptologie, en het voortijdse sukki-oru-t, overwinning (t) door volharding (sukki) in het kruis (oru), oftewel sukki-halal, sukki-l, volharding in het hongeren, de eeuwige honger (vgl skl, ezekiel). Er was een oorlog tussen de asir en de vanir (wanen, vruchtbaarheidsgoden, die nomadisch waren), en deze oorlog werd uiteindelijk overbrugt door de germaanse messias genaamd kvasir, die door dwergen werd vermoord, maar waardoor hij gedichten kon brengen, metaforiek. Door poëzie werd de oorlog verijdeld. Kvasir bracht door zijn dood deze honing voort, dit zaad. (vgl. eeuwig evangelie mysteriën) Hierdoor werden de paarden beteugeld, als beeld van het vlees wat werd beteugeld, en zo eindigt ook het eerste boek van de vur, met paarden :

30 Ik vond jou in die grot,
Jij en je paarden,
Schilderijen aan de muren,
Dit is een wereld in een schilderij
Daartoe werden de pijlen, de eeuwige pennen door het vlees, afgeschoten.

Er werd een muur rondom asgard gebouwd, rondom skr-t, sukki-oru-t, de bewakers van de geheimen van het kruis. Dit was waarom de asir in oorlog kwam met de vanir, de wanen, want die wilden gewoon doorgang hebben tot asgard. De muur werd gebouwd door een vorstreus, of steenreus, hrimtur, met een adem zo koud dat alles om hem heen bevroor, en hij maakte gebruik van een beteugeld paard wat sleipnir had verwekt, svadilfari, een reuzenpaard van hard werk. De reus zou als beloning freya krijgen, de vruchtbaarheidsgodin, en de goden dachten dat hij het niet zou halen, want hij zou haar alleen maar krijgen als hij binnen een bepaalde tijd de muur zou hebben gebouwd. Maar door het paard leek het erop dat hij het zou redden. Loki had dit zo bepaald en de goden, wat golems, waren woedend en wilden Loki voor eeuwig laten folteren hiervoor. Loki veranderde toen ook in een beteugeld paard om tegen het paard van de reus te strijden. Zo kreeg

Loki het voor elkaar dat de muur niet op tijd beeindigd zou worden, en zo moest de reus dus hongeren, want hij kreeg freya niet. En dat was ook het hele idee, want asgard was immers een hongerburcht. Loki is de germaanse duivel, maar had dezelfde dualistische taak als seth in de egyptologie, en satan in de israelologie, dus meer als beproever. In de gnosis is hij ook een personificatie voor de germaanse logos, oftewel het germaanse woord. Dat er in orthodox calvinisme een eeuwige hel wordt gepredikt voor de duivel en zijn volgelingen is dus een misvatting van dit verhaal, en dit zijn dus ook de golems die het Loki niet hebben vergeven freya op de waagschaal te hebben gezet.

In de egyptologie is de letter T typisch een merkteken of litteken als beeld van oprichting, settlement, overwinning, claim (tit, twa), als kroon op het werk, wat ook voortijdse wortels heeft. Het is een bepaalde verstening die plaatsvindt (twt) door de vereeuwiging, volharding, dus na de sukki-oru, oftewel na de volharding in het kruis, na de honger. In de voortijd is de T verbonden aan reformatie, herstel van tentendienst, voleinding. Vandaar skr-t, oftewel asgard. Denk ook aan het griekse 'aletheia', waarheid, L-T, oftewel halal-t in het voortijds, het uiteindelijke brandmerken door de honger, of het griekse lethe, de rivier van vergetelheid, L-T. Het is de uiteindelijke beteugeling. Ik heb veel dromen gehad over skr-t, als paardenhouderij. Dit is ook waar de tandarts-industrie zich heeft gezeteld die hieruit ontworteld dient te worden. Dit kan alleen als we het tandarts mysterie gaan begrijpen, de allegorie ervan, wat namelijk shamanistisch is, bovenstaande.

De centaurs voeren hier oorlog voor, en zijn hierin onderwijzers, en de bewakers van dit mysterie. De centaur is een beeld van de beteugelde mens, geoefend tot areta. Dat was wat heracles was, de dienstknecht (kalos) van here (ionische, efezische amazones hadden als godinnen here en areta). Zo was hij ook aretacles. Areta is R-T, als het voortijdse oru-t, als de geoefendheid door het kruis. Dit is een verbrokenheid, een gebondenheid en beteugeling die volkomen is geworden door de vereeuwiging. De mens is zo tot volmaakte hemelse slavernij gekomen, oftewel tot volkomen hemelse tentendienst, in het kehatitische. Het is de vruchtbaarheid van de eeuwige honger. Het is de paradijselijke verlamming. De mens komt hiertoe niet zomaar, moet eerst sfinx worden : half leeuw, half mens, in het heilige verzetten, tot bloedens, zwetens, tranens en zadens toe. De mens moet eerst de mysteriën kennen van het rund (werk, volharding), en de leeuw (het toetsen, verzetten), wat egyptologisch is. Hoe komt men tot de skr-t ? Door de sleutels van de egyptologie en de voortijdse sleutels van de amazonologie. Zonder dezen wordt het namelijk corrupt. Er is geen paard zonder rund en leeuw. Hierover gaan ook de OT mysteriën. Het gaat dus om het mysterie van skr-t, oftewel sukki-areta, de volharding tot areta, die de volharding tot geoefendheid is.

Sleipnir is dit voleindigings-mysterie van Odin. Het heeft hem de shamanistische sleutels gegeven. Dit is wat de diepte van de calvinistische mythologie is. Het leidt terug tot de germaanse oerfundamenten, tot de egyptologie en de voortijdse amazonologie. Dat is uiteindelijk wat het kehatitische verschijnsel is : een beteugeling. Zo wordt de mens tot aretaiet, tot aretacles, met de sleutels tot skr-t dus. Dan is de code van Sleipnir gebroken. Sleipnir is Calvijn, en dat moet de mens leren berijden. De mens moet met deze beteugeling leren omgaan. Het is de beteugeling van zijn eigen vlees. Uiteindelijk is Odin degene die Sleipnir berijdt, oftewel Eden, het Kehatitische verschijnsel, de vagina. Zo is de code van de sexualiteit gebroken. De stad is niet meer, slechts wildernis. Wie er nog leeft heeft het niet goed genoeg verdiept.

Stel u nu op als bewakers van het geheim, als sfinxen. Laat hen nu hongeren. Alleen in het hart van de sfinx brandt het geheimenis van de beteugeling, het geheimenis van het paard, van de centaur, de beteugelde mens, beteugeld tot areta. Alleen in het hart van de sfinx zijn de sleutelen tot skr-t te vinden, en alle vlees die het vindt en aanraakt zal sterven in het kehatitische verschijnsel. Dit zijn de onverwoestbare en meedogenloze mijnenvelden van de baarmoeder.

Sleipnir : SL-P-NR
Aso-halal-pw-nura
Aso : de profetische leidster van de opvoeding (aso, voortijds) tot hongerende (halal, voortijds), door de pw (waterput, egyptisch / peh, israelitisch, diepte) tot nura, oud aramees woord voor de urim/ hel/ toetser, als sfinx.

De ark : r-k, oru-k, het onderwijs (k) van het kruis (oru), is ook een kehatitisch verschijnsel. Zo velen vielen buiten de ark. Ook toen zacharias de engel ontmoette en een tijd hierdoor niet kon spreken was een kehatitisch verschijnsel, en ook toen johannes als dood op de grond viel toen hij een engel ontmoette is een kehatitisch verschijnsel.

hoofdstuk 21 Calvijn over de barmhartigheid en het metaforische oordeel van God – bespreking van zijn zefanja commentaar

Zowel het Evangelie als de Reformatie waren allegorieen. Calvijn bespreekt de barmhartigheid en het oordeel van God. Wat is het ? We mogen er achter komen dat het oordeel over het vlees altijd wordt voorafgegaan door barmhartigheid waarin het oordeel uitgesteld wordt, wat tot verdieping is. Wat is oordeel ? Het is uiteindelijk maar iets metaforisch en er wordt mee bedoeld : exegese, oftewel openbaring van de betekenis van iets. De oorlog is een metafoor van het afpellen van het doorgronden van iets, het vertalen, en dit leidt uiteindelijk dus tot het oordeel, dat je het dan ook daadwerkelijk begrijpt, een eind-oordeel van de definitie van iets. Heel filosofisch dus, en de theologie omtrend dit moeilijke vraagstuk is dus slechts zinnebeeldig, een gelijkenis. Godsdienst als metafoor om filosofie te ondersteunen is altijd weer het motto. Hierin heeft Calvijn tijdens de reformatie een briljant commentaar geleverd op de profeet Zefanja, en daar hebben wij ook weer een commentaar op gegeven.

Calvijn studeren wij al vele jaren, deze Mohammed van de reformatie. Het is zeker geen speelgoed om zomaar kinderen te gaan toewerpen, dus vandaar dat een commentaar en exegese op het werk van Calvijn van levensbelang is. Het zijn allegorieën, zoals de koran ook allegorie was, zoals de

koran zelf ook stelt. Maar de vleselijke mens kan het letterlijke niet van het geestelijke onderscheiden. En daar de systemen die de mens hebben opgeslokt vleselijk zijn moet dit commentaar er dus wel komen, waar we ook al vele jaren mee bezig zijn in de series van het nieuwe onderwijs. Calvijn was natuurlijk een iconische en canonieke figuur in de kerkgeschiedenis, die niet onderdeed voor een Mozes, Paulus of Mohammed qua belangrijke boodschappen. Dat we Calvijn moeten leren berijden zoals Odin zijn paard Sleipnir is een feit. Daar hebben we veel over gesproken en dat blijven we zeggen. Het gaat erom de mythologie van Calvijn te begrijpen. Het is niet altijd makkelijk om je er doorheen te worstelen. Soms begon ik bij het einde van een boek en werkte zo toe naar het begin, wat ook een goede tip is voor anderen die soms moeite hebben met het lezen van boeken of lange stukken. Begin eens bij het einde van het boek, of sla het boek eens ergens in het midden open. Boeken moet je leren berijden, leren onder de knie te krijgen, en dat gaat niet altijd rechtstreeks.

Zefanja 3 (Calvijn's vertaling)
1 Wee de bezoedelde, bevlekte, verdrukkende (of bedriegende) stad. Zij hoorde niet naar de stem, zij nam geen tucht (of terechtwijzing) aan (…) tot haar God naderde zij niet.

Calvijn geeft als commentaar : 'De waarachtige godsvrucht begint met de bereidheid zich te laten onderrichten: wanneer wij ons onderwerpen aan God en aan zijn Woord, dan is dat het echte begin van zijn wettige dienst. Wanneer echter de hemelse onderwijzing wordt veracht, ook al vermoeien zich nog zo zeer met hun ceremoniën, dan wordt hun goddeloosheid toch blootgelegd door hun hardnekkigheid.' Calvijn noemt dit ook wel hardleersheid. Tuchteloosheid gaat dus samen met het spijbelen. Mensen doen geen onderzoek, maar leven in vooroordelen en dicteren zelfs God. Zij bepalen dus als leken wat predikanten en ook God moeten doen, want zij, het vlees, het familiaire vlees, zijn de baas. Calvijn stelt dat de mens brandt van hebzucht, onverzadelijk zijn, en elkaar zo naar willekeur beroven en bedriegen. Het vlees is tot zijn eigen god geworden, heeft zijn eigen bittere en dramatische heiligheid geschapen. Het vlees kan zeer heilig doen, oftewel schijnheilig, bijgelovig. Calvijn noemt hen blinder dan mollen, redeloos vee dat verdrinkt in hun eigen lusten. Calvijn zegt dat ze niet eens waard zijn mensen te worden genoemd want dat zijn ze niet. Ze hadden het hemelse onderwijs moeten brengen, maar dat hebben ze niet gedaan. Ze zijn lichtzinnig en trouweloos en hebben het heilige bezoedeld.

Calvijn stelt dat God altijd weer het oordeel over het vlees uitstelt, om het volk te toetsen en uit barmhartigheid, maar dat het volk hier misbruik van maakt. Ook in de Koran wordt gesteld dat God barmhartig is. De barmhartigheid, het uitstel van het oordeel, is het sieraad van God, een liefelijkheid die overigens niet verward moet worden met zwakheid en ook zeer zeker niet losgemaakt moet worden van de dreiging van het komende oordeel over het vlees. Calvijn bespreekt de tederheid van God, maar dat mag geen excuus zijn voor de zonde. Dat zou dwaasheid zijn, stelt Calvijn.

10 Van de overzijde van de rivieren van Ethiopië zullen mijn aanbidders, mijn verstrooiden, mijn offer brengen.

Het gaat hier om ballingen, en die moeten zich niet teveel verheffen wanneer God barmhartig is, want waarom zou God niet barmhartig zijn naar ballingen ?

Calvijn stelt dat de hoogmoedig juichenden weggenomen zouden worden. Deze leden zouden afgesneden worden en Calvijn zei dat er geen andere manier was om het overblijfsel te bewaren. Calvijn stelt dat het overblijfsel door het kruis wordt bedwongen, om de hoogmoed af te leren. De hoogmoed kan niet verwijderd worden zonder uitgeroeid te worden met wortel en tak door God's geweld. Om de uitverkorenen te bedwingen worden ze onderworpen en in gebrek gehouden. Ze worden geoefend onder het kruis. Om aan aards vertrouwen af te sterven wordt hen alle stof tot roemen ontnomen. Calvijn stelt dat de mens zich altijd meer aanmatigd dan geoorloofd is en zich hierdoor op de plaats van God stelt. Daarom is het noodzakelijk dat zij die zich ook maar het geringste ten onrechte toekennen worden uitgeroeid, stelt Calvijn. Hiermee wordt natuurlijk het vlees bedoeld. Calvijn zegt dan dat God de zijnen op zo'n manier kastijdt, dat door zachtmoedigheid ook alle hoogheid en overmoed geneest. De mens moet dan komen van hoogmoed tot hoopmoed. God stelt de hoop tegenover de hoogmoed die al van tevoren was veroordeeld.

Calvijn noemt psalm 59 waarin David God barmhartig noemt. We zien in deze psalm ook hoe David de sterkte van God bezingt, als een nederzetting waartoe hij vluchtte in de dagen van benauwdheid. Deze sterkte is een beeld van de barmhartigheid die het oordeel uitstelt, ook uitgebeeld door de baarmoeder en het sterke, brede lichaam van de natuurvrouw, terwijl de natuurman geen borsten heeft en gewoon dun is. David bezingt dan ook niet zijn eigen sterkte, maar de sterkte van God, van de natuur voorgesteld als donkere vrouw. De baarmoeder is een beeld van de woning van de man, wat in deze psalm wordt besproken.

2:3 roept dan de mens op om deze zachtmoedigheid te zoeken. De zachtmoedigen zijn degenen die het juk hebben aanvaard en baat hebben gehad bij de tuchtiging van God, zegt Calvijn. Zij hebben zich onderworpen. Tegenspoed leidt tot ootmoed, en de zachtmoedigen zijn dus degenen die aan God gehoorzaam waren nadat ze waren gekastijd. Zij zijn de hemels getemden door de roede, zegt Calvijn, net als Jeremia die eerst als een ongetemd kalf was. De vleselijken echter verstoppen zich altijd weer achter hun ceremoniën, hun gepronk en gepraal, alsof God daardoor als een kind zoet gehouden kan worden.

God zou het oordeel uitstellen. Daarom begon hoofdstuk 2 met het verzamelen van het kaf, het vlees. Dit is ook onderdeel van God's barmhartigheid. Verzamelt u, verzamelt u, oh onbeminnelijke natie, vertaalt Calvijn. Voordat het besluit baart – zoals het kaf in een dag voorbij gaat – voordat over u komt de gloed van de toorn van de Heer (2:1-2). Er is in die zin nog tijd.

2:11 – Vreselijk zal de Heer zijn tegen hen, want hij zal alle goden van de aarde verteren, razah. en Hem zullen aanbidden ieder uit zijn plaats, alle eilanden van de heidenen (Calvijn's vert.)

Calvijn merkt op dat razah 'doen vermageren' betekent. Het vlees zal dus moeten minderen. En dit gaat om het vlees van roem van de afgoden, van ijdele eer.

2:12 – Ook gij Ethiopiërs zult zelf door mijn mes worden gedood.

Calvijn noemt ook het loon van de Ethiopiërs, omdat zij het uitverkoren volk hadden bedreigd, en daarom werden zij bedreigd van Godswege. Calvijn waarschuwt voor de ongevoeligheid en zorgeloosheid door rijkdom, want daarover komt God's toorn, vooral als deze rijkdom hen ook

wreed maakt, zodat zij het overblijfsel vervolgen, beroven, plunderen en doden. Calvijn noemde Zefanja niet iemand die met eigen verzinsels aankwam, maar een vertolker van de hemelse leer.

1:17 – En Ik zal de mens, of mensen, in het nauw drijven, en zij zullen ronddolen als blinden, omdat zij goddeloos tegen de Heer hebben gehandeld, en hun bloed zal worden uitgegoten als stof, en hun vlees zal zijn als drek.

Er zullen pinnen door het vlees van de mens gaan, en hun ogen zullen uitgestoken worden, en zo zullen ze ronddolen. Er zullen kippenveren hangen aan de pinnen door het vlees. De mens zal zijn tot een eeuwige verdoemde, wenend en klagend, hongerend, in ballingschap. Zo zal hun vlees vermageren en hun bloed wegstromen, wat ook symbolisch is dat ze losgesneden zullen worden van hun bloedlijnen waar ze vandaan kwamen. Ze zijn in ballingschap. Met familie banden wordt niet meer gerekend. Die zullen wegbloeden. Deze eeuwige verdoemenis is een heilige verdoemenis over hun vlees, dus niet in letterlijke westers christelijke zin, maar meer allegorisch. De mens was immers zelfverzekerd op de weg van het vlees, en daarom moeten ze nu eerst dwalen. Ze waren wijs in eigen ogen, en daarom moesten ze eerst blind worden, wat een profetische blindheid is. Calvijn zegt dat ze werden overgeleverd aan de diepste spot, opdat ze los zouden komen van alle ijdele roem waarmee ze waren opgeblazen. God is als de wijnpers, de treder van de druiven van het vlees. De voeten begeren zo'n jacht op de varkens van het vlees. Ze zijn roofzuchtig. Laten we beseffen dat het vlees in het Aramees ook het mannelijk geslachtsdeel is, en ook de man zelf is een geslachtsdeel, oftewel zaaddragend. Calvijn noemt het geroep van het geslagen volk wat Zefanja tegenover de stemmen van de profeten stelt, die zij hadden veracht en bespot.

1:15 – Die dag is een dag van verbolgenheid, een dag van benauwdheid en angst, een dag van overrompeling en verwoesting, van duisternis en donkerheid, van bewolking en dichte mist.
1:16 – Een dag van krijgsgeschreeuw en bazuingeschal over de verstrekte steden en hoge hoektorens.

Calvijn stelt dat de mens moet ontwaken tot het geklank van de bazuin, tot het onderwijs wat nodig is om afstand te doen van het wereldse vlees. Deze bazuinen worden zowel in het OT als in het boek openbaring besproken, en in de zin van 1:16 gaat dit ook om het horen van het krijgsgeschreeuw. Tevens zullen wij dan het geschreeuw en gegil van het vlees horen, de krijsende varkens. Calvijn zegt dat het dwaas is de wraak van God proberen te verkleinen, zoals geveinsden en goddelozen dit doen. Zij denken alleen maar in gemakkelijkheden en hebben God in hun halsstarrigheid zo getard dat hij als een gewapende vijand tegen hen optrekt. Het vlees put vertrouwen uit het verachten van God, en het vlees is gerust wanneer het schuilplaatsen vindt om zich ver aan het aangezicht van God te onttrekken. Het vlees verlangt geen andere rust dan die voortkomt uit het vergeten van God.

1:14 – Nabij is de grote dag van de Heer, nabij en zich zeer haastende, de stem van de dag van de Heer is bitter. Anderen vertalen : de sterke zal daar luid roepen, of luid gillen, wat een beeld is van het gillende varken als een beeld van het vlees.

De Israelieten geloofden niet in de eeuwige verdoemenis zoals in het christelijke westen, en nog steeds niet, zoals ook de eerste christenen dit niet geloofden, omdat zij immers de metaforische talen kenden. Het domme westen heeft alles verletterlijkt voor een markt door gebrek aan

onderwijs, dus het is niet eens meer christelijk of israelitisch te noemen. Wel wordt er soms van een eeuwige verdoemenis gesproken maar die is dus zinnebeeldig in de zin dat wij ons vlees voor eeuwig laten wegsijpelen, dus niet slechts voor korte tijd of door een eenmalig opzegversje zoals in het christelijke westen. Het is het aanvaarden van het eeuwige kruis over het vlees, opdat het vlees niet wederom zal opstaan. Eeuwigheid is een beeld van de volharding en de volkomenheid.

1:12 – Ik zal bezoeking doen over de mannen dik geworden op hun droesem.

Let wel : Er staat hier mannen, niet vrouwen. Vrouwen mogen dik zijn omdat ze de natuurlijke beschermers zijn van het kind. Brede heupen om de baarmoeder te beschermen, die donker en nat moet zijn. Vandaar ook de wildgroei van schaamhaar en de donkerheid van de natuurvrouw. In dit vers gaat het over de man. Calvijn zegt dat het hier over de rijken gaat die zich vleiden in hun voorspoed en niet vreesden, waardoor ze dik werden. Droesem ontstaat door teveel overvloed en rust waardoor ze stompzinnig worden en zich van geen enkel onderwijs wat aantrekken. Het is vadzige zorgeloosheid, zegt Calvijn. Het is een dikke stijve massa geworden, ontbloot van verstand en inzicht. Ze hebben hierdoor hun gevoel verloren.

1:11 – Huilt, bewoners van de holen, want het volk van kooplieden is verdreven, alle gelddragers zijn uitgeroeid.

Calvijn zegt dat hier God het vlees oproept tot tranen. Het vlees heeft namelijk heel wat uit te huilen. Ook moet hierom het varken gillen, omdat het varken teveel heeft geroofd. Calvijn zegt dat het kooplieden waren die verblind waren door zorgeloosheid. De holen waarin ze zich schuilhouden zijn uithollingen, diepe plaatsen. In de amazone theologie en mythologie lokten de amazones soms mannen of varkens tot eenzame tenten om gemeenschap met ze te hebben, om ze vervolgens in hun verdovende slaap te overmeesteren. Dit zijn strikhuwelijken, zoals ook de spin die na de paring haar man opvreet. Dit zijn zinnebeelden van de verstrikking van het vlees : Huilt, bewoners van de holen, gij die in de vagina's van vrouwen zijt afgedaald om daarin een schuilplaats te vinden, want dit is slechts een strik. De sexualiteit is een beeld van de overwinning over het vlees. De sexualiteit is een metafoor van de demonologie. Daarom geeft de man zijn zaad, het vlees zijn tranen.

Calvijn zegt : Zefanja kondigde de kooplieden die in hun schuilplaatsen verborgen zaten een gehuil aan. Zij waren namelijk rijk en dik geworden op hun droesem. Door hun weelde was hun gevoel afgestompt zodat ze niet meer in verwondering waren over de goedheid van God en ook niet meer verschrikt waren over de bedreigingen van het komende oordeel. Ze hadden geen heilige vrees meer, dus daarom werden ze in de val gelokt. Calvijn zegt dat het vlees door mateloze weelde de grenzen overschrijdt. Ik zal bezoeking doen over allen die over de drempel springen. Het over de drempel springen is het binnengaan van andermans huizen en ze plunderen.

1:10 – En er zal zijn op die dag, zegt de Heer, een stem van geschreeuw vanaf de eerste vispoort, en een gehuil vanaf de tweede.

Vissen is een beeld van de geduldsstrijd tegen het vlees, van de barmhartigheid, tederheid en zachtmoedigheid van God die het oordeel uitstelt. Het oordeel is niet rechttoe rechtaan, maar er is speling. Calvijn zegt dat er ook gesteld wordt dat het hier in de vertaling om een school gaat. Calvijn zegt dat het ook kan duiden op een vismarkt. Het vers duidt erop dat alle zelfvertrouwen uit

de hand wordt geslagen en dat hen er op gewezen wordt dat er voor hen geen ontkoming zal zijn als de Heer zich zal wreken op hun zonden. De mens merkt bij de poorten dat hij vast komt te zitten en niet meer los kan komen, en weent dan, zoals het mannelijk geslachtsdeel na het wrikken in de vagina zijn zaad geeft. Welke man kan eenmaal in de vagina te zijn hieraan ontkomen ? Nee, de man moet zijn zaad geven, het vlees moet huilen. Het gaat hier om de noodzaak van de verbrokenheid. Het mannelijk geslachtsdeel is als een gillend varken in de strik die niet meer kan ontkomen. Dit offer moet er wel zijn. Calvijn zegt dat God het neerslaan van de goddelozen vergelijkt met een offer. Deze slachting is een welriekend offer, omdat het de heerlijkheid van God laat zien. Dit is dus duidelijk de slachting van het vlees, van de zonde. Maar hiertoe is voorbereiding geweest, oftewel barmhartigheid. Calvijn zegt dat de profeet dit op onaangename wijze moest brengen, opdat het de harten van de volken zwaarder zou treffen. Het oordeel van God moest erkend worden, en dit kon alleen maar als ze in zouden zien dat de wreedheid in deze dingen het priesterschap tot God was, oftewel de ware tentendienst, want alleen door wreedheid zou het vlees onderworpen kunnen worden, zowel door barmhartigheid als wreedheid. Barmhartigheid wordt in balans gehouden door de noodzaak van het hemelse wrede oordeel die uiteindelijk het vlees uitroeid. Er is geen barmhartigheid zonder roede en er is geen barmhartigheid zonder het uiteindelijke slachtmes. De zonde mag niet blijven bestaan. Het kaf zal van het koren gescheiden worden. Vandaar dat er een hemelse wreedheid is, maar die moet dus getemperd worden door hemelse barmhartigheid, anders is het slechts vleselijke wreedheid, waarover trouwens ook het oordeel van God komt. Calvijn zegt dat het oordeel niet voor niets werd aangekondigd, maar dat er rechtmatige oorzaken voor waren. Calvijn noemt het einde van het vlees de slachtbank.

De goddelozen, oftewel het goddeloze vlees, zoekt uitvluchten, zegt Calvijn. De bijgelovige, of het bijgelovige vlees, plegen zichzelf te verbergen onder een bedekking van onwetendheid. Calvijn zegt dat het altijd hetzelfde liedje is. De mens wil niet tot de hemelse onderrichting komen, wil dus God niet dienen, en maakt zichzelf daarom een schijn van godsdienst, ook omdat de mens zich voor andere mensen anders zou schamen. Daarom denkt de mens vele ceremoniën uit, en vele vrome feesten, om andere mensen maar te laten denken dat ze zo normaal zijn, alsof het daarom te doen is in het leven. Maar hiermee bevredigen ze hun vlees bigtime. Maar al deze vleselijke, menselijke ceremoniën staan tussen God en mens in, oftewel tussen de mens en de hemelse onderrichting. Calvijn zegt dat de mens al zo diep afgedaald is dat ze de leugen bedekken met God's naam. Ze zweren vals met de naam van God en kunnen zo God veranderen in wat ze willen. De ware eigenschap van God is echter het verborgene te kennen en bloot te leggen en de waarheid te openbaren, zegt Calvijn. Er wordt dus gestreden om de definitie van God tussen het vleselijke en het geestelijke. Het vleselijke wat niks met God te maken wil hebben, heeft de naam van God echter wel nodig om zichzelf achter te verschuilen en om zo alles te kunnen verdraaien wat het geestelijke zegt. 'De gehele wereld moet erkennen dat Ik de ware God ben, en zoals elke knie voor Mij moet buigen, zo moet men zich ook onderwerpen aan mijn oordeel, over het vlees.' Dan gaan de afvalligen nog zo ver om een vals oordeel op te zetten totaal zonder barmhartigheid wat een kenmerk is van elk waar oordeel, en totaal zonder enig geduld. Nooit hebben ze geleerd stil te zijn voor God en Calvijn vertaald het stil zijn als het jezelf onderwerpen aan God. Laten we onthouden dat God voor Calvijn de hemelse wetenschap en de hemelse kennis is, een hemelse scholing, en niet zomaar een persoon op zichzelf. Calvijn verafschuwt het dat de mens zomaar te pas en te onpas het woord God in de mond neemt, dus weet goed waar je het over hebt als je het over God hebt, en bedrieg geen anderen ermee. Verschuil jezelf er niet achter met je vlees. God is geen stel regels, maar een diepgaande leer die het verborgene blootlegt en de dieptes van de dingen openbaart. Het

vlees zal dit nooit kunnen zien en nooit willen zien, want dat zou de ondergang van het vlees betekenen. We kunnen dus afwachten wat de natuur gaat doen. De natuur is barmhartig tot het vlees, maar leidt het vlees ook tot de ontbloting.

Het vlees heeft bij het noemen van de naam God een excuus, denkt het vlees, en laat hierbij het onderwijs achterwege. Was het maar zo simpel, want het vlees heeft ook om zich in te dekken een eigen onderwijs systeem opgericht, wars van alle demonologie. Calvijn zegt dat het vlees enorm bijgelovig is. Dit bijgeloof is in hun eigen systemen en verzinsels waarmee ze anderen onderdrukken. Kijk hoe de woeste varkens van het vlees anderen aanvallen.

Calvijn zegt : De mens moet bescheiden en nuchter zijn in zijn oordeel, en belijden dat de oordelen van God een diepe afgrond zijn. Het oordeel van het vlees zal altijd onbestendig en oppervlakkig zijn. Het kan een verbazingwekkende ijver hebben, maar daarna verslapt het weer. Voor Calvijn zijn zowel het Evangelie als de Reformatie heilig, maar ontwijd door oppervlakkigheid van vleselijken. Alleen zij die volharden tot het einde zullen het Evangelie en de Reformatie heiligen. Wij weten nu inmiddels dat dit alleen kan door dat wat na de reformatie komt : de Regressie, oftewel de terugkeer tot de bron.

hoofdstuk 22 theognosische exegese van amos

Amos 1
2 En hij zeide: De Heer zal brullen uit Sion, en Zijn stem verheffen uit Jeruzalem; en de woningen der herderen zullen treuren, en de hoogte van Karmel zal verdorren.

De commentaren serie genaamd de bijbel toegelicht voor het nederlandse volk (BTNV), rond 1940, stelt (A. S. Timmers) dat het hier gaat om een honger situatie. De herders treuren vanwege een gebrek aan voedsel voor hun vee. Het is een zinnebeeldige voorstelling van het oordeel van God, namelijk dat het vlees verminderd wordt. Dit is een natuurverschijnsel dat wanneer iets zich blijft opblazen en blijft opwellen, dat het op een gegeven moment instort.

3 Alzo zegt de Heer : Om drie overtredingen van Damaskus, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij Gilead met ijzeren dorswagens hebben gedorst.

De BTNV (A. S. Timmers) stelt dat het Aramese of Syrische rijk met als hoofdstad Damascus al lang de grootste vijand was van Israel. Ze hadden ze de inwoners van het overjordaanse Gilead op de grond gelegd, en lieten zij de zware dorssledes met scherpe ijzeren messen over de Gileadieten heengaan. Daarom werd er een oorlogsvuur opgewekt om de grendel van Damascus, de dwarsbalk voor het sluiten van de poort, te doorbreken. Het was een zonde-dal, stelt A.S. Timmers.

6 Alzo zegt de Heer : Om drie overtredingen van Gaza, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij Mijn volk gevankelijk hebben weggevoerd met een volkomen wegvoering, om aan Edom over te leveren.

A.S. Timmers zegt dat de Filistijnen slavenjacht bedreven, die zij uitoefenden aan de westelijke grenzen van Juda. De bevolking van die streken werd tot op de laatste man weggevoerd en verkocht aan de Edomieten, waardoor hun lijdensbeker nog bitterder werd. We kunnen hierbij opmerken dat Edom komt van Adam in het Hebreeuws, met de dam wortel, wat bloed betekent.

9 Alzo zegt de Heer : Om drie overtredingen van Tyrus, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij Mijn volk met een volkomen wegvoering hebben overgeleverd aan Edom, en niet gedacht aan het verbond der broederen.

A.S. Timmers zegt dat de Feniciërs geen slaven buitmaakten, maar slechts handelden in slaven. Het waren slavenhandelaren. Door hen werd het verbond der broederen geschonden. We kunnen hierbij opmerken dat het hier gaat om familie banden die verbroken werden. Er waren nog slechts de banden van slavernij. Zo kwam de mens ook los van het familiaire vlees. Dit soort volkeren werden door de Heer als een gesel gebruikt om het volk te tuchtigen. Het volk werd uitgehuwelijkt in krijgsgevangenen huwelijken. Er was geen sprake van natuurlijke selectie, maar van oorlogs selectie, en de mens werd tot koopwaar. Toch waren dit ook hemelse beelden.
14 Daarom zal Ik een vuur aansteken in den muur van Rabba, dat zal haar paleizen verteren; met een gejuich ten dage des strijds, met een onweder ten dage des wervelwinds. 15 En hunlieder koning zal gaan in de gevangenis, hij en zijn vorsten te zamen, zegt de Heer.

Vertering is in de Hebreeuwse taal een zinnebeeld van de honger. Het vlees wat onder de voet van God's oordeel wordt geplaatst wordt met gejoel omsingeld, en zal dan in gevangenschap gaan, om zo uitgehongerd te worden door het geestelijke. Het vlees moet dus bespot worden en het vlees moet uitgehongerd worden, anders zal het vlees blijven regeren. Uithongeren is een zinnebeeld van het ontbloten, oftewel van het kennen van het verborgene, het ontmaskeren en openbaren, als onderdeel van de demonologie.

Amos 2
2 Daarom zal Ik een vuur in Moab zenden, dat zal de paleizen van Kerioth verteren; en Moab zal sterven met groot gedruis, met gejuich, met geluid der bazuin.
3 En Ik zal den rechter uit het midden van haar uitroeien; en al haar vorsten zal Ik met hem doden, zegt de HEERE.

A.S. Timmer stelt dat dit ten gevolge van grafschennis is. Moab zal ten onder gaan in oorlogsgeweld.

5 Daarom zal Ik een vuur in Juda zenden, dat zal Jeruzalems paleizen verteren.

A.S. Timmer stelt dat het oorlogsvuur over Juda wordt gebracht, zodat Jeruzalem ten onder gaat. We kunnen stellen dat het hier ook om een oorlogskruis gaat. A.S. Timmer legt dan de nadruk op het volk Israel waarvan de aanzienlijken de armen onderdrukken. Rechters laten zich door geld omkopen om een rechtvaardige te veroordelen en rijken verkopen armen als slaven. Ze doen er alles

voor om de arme, hongerende man onder het stof van de aarde te brengen. Ze leiden de weg van de zachtmoedige naar moeite en verdriet, zegt A.S. Timmer.

Het leven bestaat uit losse flarden en fragementen waardoor de diepere betekenissen en verbanden zijn gemaskerd. Vandaar dat de mens terug geleid moet worden tot de ontmaskering, waarvan de ontbloting een beeld is, wat op zich erg cru kan zijn, zoals in het verhaal van Jezus, wat overigens uit het OT komt, want dit overkwam David ook al, en we zien het ook gebeuren in het boek Amos als Amos het over de ontbloting van de armen heeft.

6 Alzo zegt de Heer : Om drie overtredingen van Israël, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij den rechtvaardige voor geld verkopen, en den nooddruftige om een paar schoenen.
7 Die er naar hijgen, dat het stof der aarde op het hoofd der armen zij, en den weg der zachtmoedigen verkeren; en de man en zijn vader gaan tot een jonge dochter om Mijn heiligen Naam te ontheiligen.

8 En zij leggen zich neder bij elk altaar op de verpande klederen, en drinken den wijn der geboeten in het huis van hun goden.

De aanzienlijken wilden de klederen niet meer aan de armen teruggeven, zegt A.S. Timmers. We kunnen stellen dat ze dobbelden over de klederen, zoals ze dat over de klederen van David en Jezus deden. Waarom ? De arme moest immers tot zowel de honger, de aarde, als de ontbloting geleid worden, als een beeld van de openbaring. Zo zou de arme weer profetisch kunnen leven, geleid door de wildernis instincten. De aanzienlijke werd dus door de Heer als gesel gebruikt, maar de aanzienlijke zou hieraan zelf ook niet ontkomen, want zij waren zelf ook een masker van deze dingen. Het raadsel moest dus nog van elkaar afgebroken worden in abstracties en dan opnieuw aan elkaar toegevoegd worden. De aanzienlijken legden zich dus neer op de klederen van de armen bij de offerplaatsen waar ze ten onder gingen in het drinkgelach, van de wijn die ze hadden opgekocht met het boetegeld van de onschildig vooroordeelde armen, zegt A.S. Timmer. Dit was een diep verval op godsdienstig gebied. Ze hadden er dus plezier in armen in de grootste ellende te brengen, want dat gaf hen winst.

11 En Ik heb sommigen uit uw zonen tot profeten verwekt, en uit uw jongelingen tot Nazireen; is dit niet alzo, gij kinderen Israëls? spreekt de Heer.
12 Maar gijlieden hebt aan de Nazireen wijn te drinken gegeven, en gij hebt den profeten geboden, zeggende: Gij zult niet profeteren.

A.S. Timmers zegt dat God de Amorieten verdreef en dat zo Israel na veertig jaar in de woestijn te zijn geweest het land van de Amorieten erfelijk zou bezitten. We zouden ook kunnen zeggen door de dood van de Amorieten, als beeld van het vlees wat is gedood, want voor een erfenis moet eerst iemand sterven. Boven dat alles, zegt A.S. Timmers, heeft God profeten gegeven en nazireërs die door hun voorbeeld leerden wat goed was. Een nazireër is een aan God gewijde. Je mocht geen wijn drinken, geen dode aanraken en je moest je haar laten groeien. Sommige nazireërs waren dit al bij de geboorte, en zouden het hun hele leven zijn. Maar, zegt A.S. Timmers, het bondsvolk heeft hierop een antwoord gegeven van ondankbaarheid, want ze hebben de nazireërs die in onthouding leefden wijn te drinken gegeven, terwijl de nazireërs levende protesten waren tegen de wijnzuiperij. En de profeten hebben ze geboden te zwijgen.

We kunnen dit alleen oplossen door van de reformatie tot de regressie te gaan, dus tot de diepere wortels van het nazireërschap. In de voortijd was het n-suri, en n was de letter van de nomaden en van het navolgen, als de navolgers van suri, de godin van de overgave, van de onderwerping. De N duidt alleen maar op dat het nomaden waren, maar het waren gewoon surianen, suriaanen, of suri-namers, volgelingen van suri (osiris). Dat ze geen doden aanraakten was het kehatitische verschijnsel, in de zin dat ze geen omgang hadden met het vlees.

hoofdstuk 23 zelfmoord als hieroglyphisch zinnebeeld – bespreking van ons 1996 artikel : 'het leger van zelfmoordenaars'

Een vrouwelijke groep wilde hyena's, evil, die jagen op mannelijke varkens en runderen. Wanneer ze hen te pakken krijgen, dan vreten ze hun poten eraf, maar laten hen verder in leven, zodat ze kunnen leven van hun bloed en zaad. De hyena's zijn gemeen, bijten de varkens voortdurend in het gezicht. Ze leven van de wonden.

Een groep vissende amazones, met mannelijke gevangenen. Ze drijven hun mannelijke gevangenen gek, zodat ze zelfmoord plegen. Dat is weer een reden voor de amazones om een feest te hebben. Weer een man minder. Wat betekenen zulke nachtmerries, want natuurlijk zijn ze zinnebeeldig.

Het heeft geen zin letterlijk dieren te slachten, en het heeft ook geen zin letterlijk zelfmoord te plegen, want we zijn in een oorlog tegen het vlees.

Hierover gaat ons artikel 'het leger van zelfmoordenaars' uit 1996, over de slager van het paradijs. Dat gaat om het afmaken van het valse vleselijke ik. Het moet onder de voet vertreden worden. De voet is het verleden, dat wat vergeten is, dus dat moet weer opgehaald worden, en dan kan het vlees sterven, zelfmoord plegen.

Telkens als een mannelijke gevangene onder de druk van de amazones, de natuurvrouwen, de natuurmoeder, de baarmoeder, zelfmoord pleegde, dan werden de borsten van de amazones steviger, en hun heupen en voeten, want zo kregen ze weer macht over het mannelijke vlees. Ze werden weer breder en dikker, voller, want dat had de vleselijke man allemaal van hen afgeroofd. De man moet minder worden. Dat is waar de sexualiteit een beeld van is, de man, als beeld van het vlees, of zijn fallus, moet de vagina in, moet zelfmoord plegen aan zijn vlees, om zo zijn zaad te offeren aan de natuurmoeder. Zo komt zijn vlees tot de eeuwige verdoemenis, wat ook zinnebeeldig is. Zo wordt het vlees een slaaf van het geestelijke, van de natuur, niet omgekeerd.

hoofdstuk 24 de theognosische demonologie

Demonologie, een heel duur woord wat in de theologie gebruikt wordt, maar wat eigenlijk gewoon het hemelse geheel van werktuigen en strategie is om het vlees te overwinnen. En het vlees is in de theologie een beeld van de zonde. Zonde betekent je doel missen, afdwalen van het goede. Ook is het vlees gewoon de onwetendheid, vaak in de zin van stijfkoppige spijbelarij, en daartegen moet oorlog gevoerd worden en dat kan alleen door het hogere onderwijs. Vandaar dat er erg veel op de demonologie gefronst wordt, en dat is dan juist ook het vlees. Het vlees geeft niet mee. Het vlees zal zich niet zomaar gewillig aan je overgeven. Nee, het zal een strijd zijn op leven en dood.

Die strijd is dus niet materieel. Je hebt niet te strijden tegen de dieren om je heen. Gemakszuchtige en luie, laffe mensen, die door het vlees bestuurd worden, verletterlijken deze strijd en doden niet het vlees, want dat is hen allemaal teveel werk en te moeilijk, dus doden gewoon de dieren om hen heen. Dat is dus wat het vlees doet. En zoals we weten kan het vlees zich heel geestelijk en vroom voordoen.

De oorlog en ook jacht op het vlees is dus geestelijk en moeilijk, niet makkelijk, als een school waarop je leert met bloed, zweet en tranen. Het is een school die je disciplineert en zeker de gesel niet achterwege laat. Daarom willen ook een heleboel vleselijke mensen niet naar deze school, want dan zou hun verwende dierbare vlees zich kunnen bezeren of vies maken. Deze school zendt de mens namelijk ook de natuur in, en de natuur is voor de vleselijke, verstadste mens een vies woord. Als ze maar even in contact zijn gekomen met moeder aarde, dan willen ze ook direct onder de douche of in bad, en trekken ze direct allerlei chemische schoonmaakproducten open, en komen met giftige spuitbussen aanzetten, want het vlees heeft een heel arsenaal.

Velen weten dit allemaal wel en proberen het ook wel, maar ze zitten vast. Ze zijn gevangenen van het vlees, van de gemakkelijke weg, als verslaafden, en daarom blijven ze grijpen naar de rookworst, ham, en gehaktballen. Je kunt er alleen vanaf komen als je vervanging hebt. Daarvoor moet je dus de demonologie kennen, of vlesologie, de geestelijke oorlog en jacht op het vlees. Hoe doe je dat ? Het vlees is te snel. Velen geven het al snel op in de jacht, omdat het vlees zich maar moeilijk laat vangen. Er is maar weinig resultaat en dan verhonger je, en grijp je weer naar de biefstuk. De één zal het moeilijk hebben los te komen van vlees eten, en de ander zit misschien vast aan roken of drugsgebruik, en weer een ander zit misschien weer vast aan iets anders, zoals piercings en tattoeages. We leven in een verkrachtingscultuur, want deze dingen worden ook gedwongen. Bij de tandarts worden je tanden gedwongen gepiercet en getattoeeerd met hun giftige stoffen, vandaar dat we van mond-verkrachting spreken. De ene tandarts zal daar fanatieker in zijn als de andere, en daarom raden we ook aan naar een natuurtandarts te gaan om van die rommel en die dwang af te komen, en ook natuurtandartsen moeten getest worden, want daar zitten ook zeker infiltranten tussen. Er zijn zelfs holistische tandartsen die mensen dwingen en mensen hierover naar de zelfmoord proberen te leiden. We leven in een zelfmoord-cultuur. Dat hoeft niet altijd letterlijk te zijn, maar als je vanwege alle dwang en de spanning die dat met zich meebrengt grijpt naar de

alcohol fles, wat gewoon puur een schoonmaakproduct is, en je neemt het in, dan ben je bezig jezelf en je hersenen te vermoorden. De mens pleegt zelfmoord op vele manieren. Letterlijk vlees eten is ook zelfmoord. Daar hebben we al veel over gesproken en uitgelegd.

Nee, je kan het vlees niet zomaar vangen. Telkens weer is het je te slim af, geeft niet mee, is te ver weg, ongrijpbaar, in kuddes die zomaar lijken te verdwijnen achter de horizon. Je staat als bevroren aan de grond, komt soms gewoon geen stap verder, of denkt dat je iets hebt, terwijl het daarna toch allemaal illusie bleek te zijn, en het voor je ogen weer wegvaagt. Je leeft in verschillende werelden : de natuurlijke wereld, de geestelijke wereld, de droomwereld en de wereld van het rollenspel, en soms vallen die samen op bepaalde punten.

De wereld van het rollenspel is een symbolische wereld van verhalen, die wel zo'n twintig keer minder hard is dan het aardse bestaan. Een klap van een bus kun je dus nog wel overleven, of als je uit een vliegtuig valt. Bij wijze van spreken dan. Maar deze wereld heeft zijn eigen drama : de dood van het vlees. Alleen oorlog en jacht ? Nee. Ook het strikken moet je leren, lokaas gebruiken om je prooi te lokken, in de val. En je prooi is het vlees, de zonde, de oppervlakkige leugen. Dit werkt grotendeels door je verbeeldingsvermogen, wat een gave van de mens is. Het is scheppingscreativiteit, maar het is wel aan regels verbonden. Het is een voorstellingsvermogen waar de mens telkens weer gebruik van maakt. Je kan dit rollenspel alleen doen, of met iemand anders, maar je maakt alleen gebruik van beeldend materiaal, dus niet dat je het daadwerkelijk doet. Het is dus een wereld van woorden, en woorden hebben een bepaalde gevoelswaarde en verbeeldingswaarde, waarmee je kunt bouwen en werken. Je krijgt zo vat op de diepere vermogens van je ziel.

Je leeft in de natuur, in een kamp in de wildernis, aan de rivier, aan zee, of een meer. Je moet dus prooi aantrekken door lokaas. Het is een visserskamp. Je maakt een net van touw wat je aan elkaar knoopt. Je kunt ook spieren van prooi hiervoor gebruiken. Botjes. Enzovoorts. Je kan van die botjes ook weer haakjes maken met je mes, of spietsjes, en dan gebruik je kleinere prooi, zoals visjes, als aas. Je doet er het haakje of spietsje doorheen, en maakt het bijvoorbeeld ergens vast aan het net, zodat het grotere vissen aantrekt, grotere prooi. Omdat het haakje of spietsje door het vlees heen is gegaan zal het bloeden en dus sporen afgeven wat de grotere prooi zal aantrekken want die worden aangetrokken door bloed in hun zoektocht naar voedsel. Dan breng je het net vol met kleine visjes naar het water. Je kunt ze er ook gewoon inbinden zonder dat ze bloeden. Zo zul je dan het vlees het vlees laten opeten zodat ze gevangen raken in het net. Vissen zijn een beeld van eenzijdigheid. In dit verhaal is de vis een beeld van het vlees. Om een goede strikker en lokker te worden moet je veel gebruik maken van camouflage, zoals holen in de grond waarin prooi kan vallen bedekken met bladeren, en je kan andere strikken leggen waardoor er een kooi over hen heenvalt of net. Wees het vlees dus te slim af. Je kunt het niet rechtstreeks winnen in de oorlog en de jacht.

hoofdstuk 25 de noodzaak van theognosische demonologie

Het leven : ingewikkelde reflectie systemen.
Van hoog naar laag, van laag naar hoog.
Het is verwarrend, maar 'on topic'.
De noodzaak van conflict en contrast, van diversiteit is soms moeilijk te handelen,
maar de pijn en moeite is belangrijk anders zou je indutten.
Het leven is sarcistisch, ironisch, zwaar abstract, tegenstrijding, en je moet niet zomaar alles op een new age achtige manier aanvaarden. Het valt niet goed te praten. Er is een noodzaak van demonologie, het overwinnen van het vlees. In een verhaal kun je ook niet zeggen : Het is maar een verhaal, dus het maakt allemaal niet uit. Neen. Het is veel meer dan zomaar een verhaal. Het is onderwijs.

hoofdstuk 26 de theognosische taal der tekenen

Sign language, de taal der tekenen, semiotiek. Er is ook semiotiek van de anatomie, van het menselijk lichaam. Plezier is de geslaagde vangst van prooi (het vlees), en pijn is de jacht en de worsteling met het vlees wat niet toegeeft.

Beth is een superdemoon boven nederland, een mondverkrachter. Ik had een droom over een vrouw die allemaal heel moeilijk deed, gemeen, afstandelijk, koud, en die soms ook in een krokodil veranderde om in exotische jungle rivieren boven nederland op jacht te gaan. André van Duin vond haar toen in een bootje. 'Beth ! A'k het niet dacht, a'k het niet dacht !' riep hij, terwijl hij het bootje indook om haar te grijpen, alsof het zijn vrouw was die al heel lang voor hem op de loop was en hem op allerlei manieren het leven zuur had gemaakt. Beth kan ook veranderen in een sissende, woedende witte ratelslang, cobra of een andere soort slang. Ik had een stekende hoofdpijn en keek omhoog, en een slang had zich vastgebeten in mijn voorhoofd. Beth heeft een woning of vesting genaamd Teslib, een soort stad. Ze gaat heen en weer van stad naar wildernis. Veel camouflage gebruikende. De ene keer heet ze dit, de andere keer dat.

De nacht ervoor keek ik naar de koran, en ik had wat frustraties, wat gepieker, en er stroomde een licht uit de koran die het gepieker blokkeerde. Ik had een droom dat het wachter zijn basis is van alles. Zonder te wachten is alles waardeloos. Geduld wordt ook vaak genoemd in de koran. Wat ontving Mohammed ? De koran is lang niet zo gruwelijk als de bijbel. Beide boeken claimen dat ze slechts figuurlijk zijn, vol gelijkenissen. Daar moet een mens standvastig in zijn, niet verletterlijken. Ik houd van zowel de bijbel als de koran. Dat de bijbel verkeerd vertaald is, en dat de koran misbruikt wordt wil niet zeggen dat het allemaal onbruikbaar en slecht is. Er is zowel hemel als hel in te vinden, goed en slecht, gebruik en misbruik. Elk boek kan verkeerd gebruikt worden.

hoofdstuk 27 leren vissen in de hemel

De eeuwige verdoemenis was in het OT iets heel anders, als de eeuwige tucht, die de mens nodig had om op het rechte pad te blijven (checed olam). Dit was iets heel moederlijks, als een bescherming tegen de werken van het vlees, en niet wat ze er later in de westerse christelijke kerken van hebben gemaakt veelal. Eeuwig betekent volkomen, als de volkomen tucht waardoor het vlees overwonnen kan worden. Om tot de hemel te kunnen komen, kennis, moet je eerst door de hel heen, tucht. Ook Jezus ging door de hel heen om de gehoorzaamheid te leren, en zoals we weten was Hel in de germaanse theologie de vruchtbaarheid, de baarmoeder, de moeder godin. Iemand om te eerbiedigen dus, maar dan zal dit om principes gaan. David zei : Al ligt mijn bed in de hel, toch zal u met mij zijn. Waarom zeggen westerse christenen dan vaak dat de hel een plaats is waar God niet is ? Ook al zou ik tot de hel vlieden, toch bent u daar, zegt David, toch zal ik niet van u kunnen vlieden. Wel is het zo dat we in de hel leren alleen moeten te zijn, alles toe te passen op onszelf, en niet altijd alles op anderen projecteren of op god, want we moeten het zelf worden. Vandaar dat in de germaanse theologie hel ook weer verbonden is aan ijs, maar dat is dus een andere betekenis dan wat de westerse christenen eraan geven.

De gereformeerde gemeente predikant J. M. Kleppe (1930) zegt in zijn boekje 'op saffieren gegrondvest' wat in mijn predikanten bibliotheek ligt, een boekje uit 1977 dat Psalm 130: 3en4 gaat over een kermende zondaar die zich bevindt aan God's voeten.

'Zo Gij, Heer, de ongerechtigheden gadeslaat, Heer, wie zal bestaan ? Maar bij u is ontferming en barmhartigheid opdat gij gevreesd wordt.'

J.M. Kleppe stelt dat het een ellendige zondaar is, die bekend gemaakt werd met zijn jammerlijke staat, iemand die schuldig is verklaard voor God, voor wiens heilig oog hij niet kan bestaan. Maar deze persoon is geen vreemdeling van God's ontferming en barmhartigheid. J.M. Kleppe stelt dat deze zondaar heeft leren bidden. Zijn smeekbede mag hij neerleggen aan God's voeten. Hij stelt dat de psalm tweeledig is, dat de algemene en algehele verdoemelijkheid van het vlees tot uitdrukking komt, maar ook de vrijmacht van de barmhartigheid van God in het opnemen van de zondaar in de hogere leer. In het boekje staat vooraan dat de persoon die dit boekje eerst had dit op 5 december 1984 van zijn vrouw gekregen had, waarschijnlijk voor sinterklaas dus, en zoals we weten is het sinterklaasfeest het feest van de roede, van de tucht, en dus van de ware eeuwige verdoemenis, wat is tot opwekking van de hogere leer, tot het zaligen van de zondaar. Heel ander verhaal dus. De tucht is iets om lief te hebben, leid je op het ware pad. Het is je gids. Dat is wat de zogenaamde eeuwige verdoemenis is. Je mag het dus zelfs aanroepen : Oh hel, leidt mij, zuiver mij, genees mij. Oh moeder god. Wij mogen een diepe relatie met de hel hebben om zo te genezen van al die flauwe fabeltjes die ze ons altijd over de hel hebben verteld. De hel is daarom een prachtig wezen, wel één van de zeven schoonheden van de hemel en het hiernamaals. Zonder hel geen hemel dus.

J.M. Kleppe noemt psalm 130 een drievoudig snoer, een optochtslied, een lied van trappen. Het is een lied van voorbereiding op het ontmoeten van God. Hiervoor moest het vlees sterven, oftewel de offerdieren aan de voet van het altaar waar het bloed moest vloeien, en dat is zuiver zinnebeeldig dus. Ons vlees, de zonde, die tussen God en de mens instaat, is het offerdier. Daarom zegt de bilha ook : 'wat zoekt gij, oh mens, naar een offer. bent gij niet zelf het offer ?' (balk en splinter verhaal)

Is dat niet geweldig als een vrouw aan haar man deze woorden geeft ? Als een vrouw haar man echt liefheeft, dan wil zij niet dat hij ten onder gaat in zijn vlees, en zendt zij hem een wapen opdat het vlees gedood wordt, uitgeschakeld. Natuurlijk gaat dit ook andersom van de man tot de vrouw. Een man die zijn vrouw waarlijk liefheeft verteld over deze tucht, en zo is dit ook van ouders naar kinderen toe. Wel is het zeer belangrijk om de woorden vanuit de grondtekst te vertalen en het niet te houden bij de westerse vertaling. Vandaar dat de boeken van deze predikanten waardevol zijn, maar wel van begeleidend commentaar voorzien moeten worden. Het is zeker geen speelgoed voor de kinderen. Ook hierin mag de mens dus vissen. De mens moet deze vreemde taal leren kennen en waarheidsgetrouw leren vertalen. Laat het niet allemaal renteloos liggen.

Zoals J.H. Donner in zijn commentaar op de psalmen ook de blootheid van de bidder bespreekt, zo stelt ook J.M. Kleppe dat de bidder in de psalmen de dingen die zijn misgaan niet voor god wil bedekken, de dingen die tergend zijn niet wil verbergen. De bidder is niet slechts een smekeling, maar belijdt ook de tijdelijke en eeuwige straffen (tucht) die nodig zijn. Eeuwige straffen zijn er dus om de mens te helpen, te leiden, terug te brengen tot het hemelse woord, en dan zal men de straf verstaan als een nederzetting tegen de zonde, tegen het vlees. De oprecht gemaakte zondaar verkleint de zonden, het vlees dus niet, alsof het allemaal niets voorstelt. Ook bedekt hij ze dus niet. Hij is naakt, en strekt zich uit naar god, maar zal zeker niet protsen. Hij weet dat god alle gedachten van verre kent, alles weet en alles ziet. God ziet alle zonden en ongerechtigheden, dus het heeft geen zin het te verbergen. Dat is het heilige oog. Alle overtredingen en schulden zijn ontbloot voor dit heilige oog. Niemand kan het voor de gek houden. Laten we dat alsjeblieft niet doen. J.M. Kleppe noemt deze bidder ook een boeteling, die kennis heeft van de verdoemenis over het vlees, en dat moet wel. Daarom kermt de zondaar, zucht hij, en gaat hij dieper en dieper buigen onder de tucht. Hij leert zo een welgevallen te krijgen in de straffen. Kunnen wij dat doen ? Kunnen wij de straffen gaan zien als de liefdevolle baarmoeders van de natuur ? Zachte heelmeesters maken namelijk stinkende wonden.

En wat een afschuwelijke woorden brengt deze prediker dan, maar we hebben ze leren vertalen. Houdt daarom ook altijd de vertaalsleutel bij de hand als je dit soort mannetjes tegenkomt. Vroeger zou je er gillend van weglopen, maar nu ineens is het wonderlijk. Leren lezen, leren vertalen, leren verdiepen, is als leren vissen. Heel veel water spoelt er weer door de netten weg, maar de vissen blijven erin. En dit zijn dus niet letterlijke vissen, maar het is beeldspraak. Ook Jezus sprak over het vissen als gelijkenissen. Kennen wij de betekenissen ? Het moet wel betekenis gaan krijgen, anders blijven we in de vleselijke betekenissen ervan rondlopen. En het vlees leidt tot de dood. Je eet dan zo tot je eigen dood.

hoofdstuk 28 de betekenis en het belang van het boetelingenschap

Boete : de mens weet niet wat het is. Het is een soort belasting, en belasting is een soort verzekering, waardoor je in een bepaald gebied kunt wonen en ook zorg en bescherming kunt ontvangen, opvoeding dus. Die is permanent, anders zou namelijk het contract aflopen. Daarom zegt J.M. Kleppe in zijn voorbereidings-predicatie over psalm 130 in zijn boekje 'op saffieren gegrondvest' (1977) dat de bidder een boeteling is. We kunnen dus zeggen : een belastingbetaler, om zo een bewoner te kunnen zijn en blijven van de hemelse gewesten. Hoe hemels dat dan is dat valt nog te bezien, want de mens heeft geheel een verkeerd beeld over wat de hemel is. Het is geen luilekkerland of loze zielzaligheid, maar een school. Hard werken, harde strijd, maar voor een goed doel. Niet met pensioen gaan, geen opaatje en omaatje gaan lopen spelen. Je bent militair, en er is nog zoveel te doen. En dat militair zijn betekent dat je militant moet optreden naar je vlees toe, dus niet militairtje over anderen gaan lopen spelen zomaar vanuit de losse hand en op de luie slof (balk en splinter verhaal). Bovenal ben je student.

Vergeving ? J.M. Kleppe noemt het 'doorgeven'. 'Niet het opheffen van God's recht, maar juist het handhaven van God's recht met volle genoegdoening aan God's heerlijke deugden.' Dus niet zomaar vergeven, maar doorgeven. Onderwezen worden en onderwijzen. Laat de mens deelhebben aan dit hemelse belastingstelsel. Dan heb je ingezien wat vergeving daadwerkelijk inhoudt, en heb je gezien waar boete, oftewel belasting, goed voor is.

J.M. Kleppe laat deze tegenstelling zien : 'Mijn God, mijn God waarom hebt gij mij verlaten,' wat zowel David als Jezus uitriepen aan het kruis. En dan : 'Opdat wij tot God zouden genomen en nimmermeer verlaten worden.' Je kan alleen ergens komen als je er eerst niet bent. Je kunt alleen toenaderen als je eerst bent verlaten. Het is heel logisch en heel abstract. Hoe moet je anders ervaren, voelen ? Hoe kun je anders leven ? Het leven is het leven vanwege de ogenschijnlijke tegenstellingen, maar toch hoort het ook bij elkaar. Wel moet de mens dat dus leren en er niet mee sjoemelen, het niet gaan misbruiken. J.M. Kleppe stelt dat het er niet zomaar is : verzoening door voldoening. Je kunt alleen naar de hoogte van Sion's bergen opklimmen als je eerst in de diepten bent geweest, want wat valt er anders nog te klimmen ? J.M. Kleppe stelt dan dat ook de gekruisigde een boeteling was. Boete, boete, boete, en altijd moet alles maar, maar waar is het goed voor ? Waarom is dit belangrijk en zelfs noodzakelijk ?

De mens schreeuwt ach en wee. De psalmen hebben het er telkens over. Er is een kloof tussen twee werelden. Die werelden horen bij elkaar. Het is heel zinnebeeldig. De kloof : Je kunt er niet omheen. Het is maar goed ook. Het is voor je eigen bescherming. Kijk maar eens in die gapende afgrond. Vis er maar in. Probeer het maar tot sieraad te strekken. En J.M. Kleppe noemt dit uiteindelijk een zoete evangelie-bediening, na al zijn enigszins beleefde en beheerste gescheld en gedreig. Laten we het daar maar op houden. Ik moet dan weer aan het sinterklaas feest denken. Het feest van de tegenpolen.

Boete of baiti is een Egyptische godin oorspronkelijk, de dubbele godin van de ziel, als het uitgraven van een hol of grot voor een huis (ba-bait). Vergelijk ook het Hebreeuwse bayith, huis,

gevangenis, wat een beeld van de vagina-baarmoeder is. Het oorspronkelijke woord voor huis in Egypte was bait. Het hebreeuws heeft dus allemaal hele herkenbare egyptische moederwoorden, of wortelwoorden, en de studie hiervan is belangrijk. De baahut was de viriliteit ook, en merk op dat dit verbonden is aan vrouwelijkheid. Bat, ook egyptisch voor huis, en dan zie je in het hebreeuws dus bayith voor huis en gevangenis, als beeld van de vagina, waarin kinderen worden grootgebracht, en laten we eerlijk zijn : dit moet ook wel in gevangenschap, want anders zouden de kinderen gevaar lopen. Kinderen moeten dus in boxen gehouden worden, en wij allemaal, want er zijn altijd grenzen en restricties opdat de veiligheid gewaarborgd kan blijven, en dit is iets eeuwigs. Er bestaat dus niet zoiets als roekeloze, oeverloze vrijheid. Er is juist vrijheid in hemels gevangenschap. Leer dit te begrijpen en te verdiepen. Daarom wordt bath ook gebruikt in het Hebreeuws voor 'dochter', wat ook weer de dualiteit tussen moeder en dochter laat zien, tussen hel en hemel. Boete is tweeledig, iets bitter-zoets. Boete was de Egyptische godin van de oorlog en de jacht (bata), en het betekent ook honing en melk (ba-t) vinden in een grot, hol of mijn (ba-t), als een medicijn (bett-t), als de traptredes tot de troon (bet), wat ook het gehele kehatitische mysterie uitbeeldt. Het was de gietvorm waarin osiris in de onderwereld werd gevormd (bet). Boete is allemaal voor vorming, voor het aanduiden van de grenzen dus.

hoofdstuk 29 petrus vanuit ander oogpunt in de taalkunde

De V was altijd de zachte B in het Hebreeuws, en in het Egyptisch is de P gewoon een harde B, dus deze letters zijn heel nauw aan elkaar verbonden. Het is daarom ook niet verwonderlijk hoe gerelateerd B't, Boete, is met P't, en dan in verband met Ptah, of Peteh, de god van de ambachtslieden, van de handwerkers en de pottenbakkers, oftewel 'degene die weerstand biedt om zo te scheppen.' Dit was een belangrijk basisprincipe van het testen en beproeven om zo goede fundamenten te hebben. In het NT wordt dit uitgewerkt als het Petrus principe. Hij bood weerstand aan het kruis wat op Jezus afkwam. Dit kan zowel negatief als positief uitgelegd worden. Daarvoor is de bijbel een ambigieus boek met meerdere betekenissen. Ook alle kruizen moeten namelijk getoetst worden. We moeten niet noodlottig worden en zomaar al het lijden op ons pad zonder meer verdragen en altijd maar weer die andere wang toekeren om een soort van voetveeg te worden. Neen. Soms is het tijd om te strijden. Soms kwam zelfs ook Jezus met de zweep. Soms vergaf Jezus ook niet. In dit opzicht streed Petrus tegen het kruis wat Jezus aankondigde. Hij wilde niet dat zijn geliefde meester iets zou overkomen, en we weten dat hij zelfs een oor afsloeg van een soldaat die Jezus wilde laten doden. Petrus slikte niets zomaar als zoete koek. Hij wilde eerst bewijs. En daarom noemde Jezus hem ook de rots, de petra, waarop de gemeente gebouwd zou worden, en aan hem werden de sleutels van de hemel gegeven (Mattheus 16). Dit staat allemaal in één en hetzelfde hoofdstuk beschreven in de bijbel. Petrus bood weerstand, onderzocht alles kritisch, liet niet over zich lopen, en liet ook niemand over zijn vrienden lopen. Hij was geen naloper van Jezus. Hij testte

Jezus. Hij was geen blind schaap. Hij was een leeuw. Nee, met Petrus viel niet te sollen. Hij zou die hele nieuwe religie aan diggelen slaan als het moest. Hij zou Jezus, zijn goede vriend, redden en op het goede pad leiden. Petrus wist de weg, en dat had Jezus zelf gezegd.

Mattheus 16
18 En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. 19 Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen.

In het Aramees is de steen, wat in het Grieks de petra is, de kep of kepa, vandaar ook dat Petrus Kephas wordt genoemd. In het Aramees, de taal van Jezus, dus de oorspronkelijke taal van het NT, is de steen die hier genoemd wordt 'de gebaande weg,' 'de volle weg'. Jezus noemde in het oorspronkelijke Aramees Petrus dus gewoon de weg, en de volheid, zoals hij ook zei dat de gemeente, het overblijfsel, naar de volle waarheid geleid zou worden, en dat hij daar toendertijd nog niet over kon spreken (Johannes 16). We hebben hier met een groot, heel groot, mysterie te maken, wat terugleid naar de oorspronkelijke Egyptische fundamenten. De kep of kepa is in het Aramees ook het sieraad, gemaakt van sierstenen. Als we naar het woord Egypte kijken dan is dat een combinatie van geb en ptah. 'Op deze kep (aramees) of petra (grieks) zal ik mijn gemeente bouwen.' Bouwen, bny in het aramees, betekent het construeren van een logisch argument, wat dus op het test fundament gebeurd. Het moet diepte hebben en bewijs. Je kunt niet zomaar wat opgoochelen. Vandaar dat Petrus kritisch was, beproevend, weerstand bood, zoals Jakob op Pniël. Petrus was de NT Jakob die met God vocht. Hij was dus de oude egyptische pottenbakkersgod, peteh of ptah, en hem zouden ze er niet onder krijgen. Uiteindelijk werd Petrus gekruisigd, als teken dat hij zich niet zomaar had overgegeven maar had geworsteld, had getoetst, en zo stierf hij waarlijk aan zichzelf. Petrus is in die zin dus niet kruisloos. Ook hij werd gekruisigd, maar op het fundament van de demonologie, op het fundament van het toetsen. Hij was geen blinde volgeling van Jezus. Wat heeft de kerk met deze boodschap gedaan ? De boodschap is tweeledig, omdat het een gelijkenis is. Petrus kan negatief uitgelegd worden als waarschuwing, en positief als datgene waarop de gemeente gebouwd zou worden, en daar hebben we het nu over. De sleutel van de hemel werd hem gegeven, de klit in het aramees, wat een pin betekent, en een wapenrusting gemaakt van ringen. Hebben wij in de gaten wat hier gaande is ? Zijn we hier klaar voor ? Petrus is de wapenrusting. Petrus, Peteh of Boete, is de pin die door het vlees gaat. Deze pin moest ook door het Jezus-vlees, het religieuze vlees. Petrus verloochende Jezus aan het kruis. Dat wil niet zeggen dat hij niet voor Jezus had gevochten. Het oor wat hij van de soldaat had afgehakt om Jezus te beschermen werd door Jezus weer genezen. Petrus had het helemaal gehad met Jezus. Hij wilde er niet meer bijhoren en liep boos weg. Dan moesten ze Jezus maar kruisigen, maar hij had part noch deel aan deze zaak. Hij had alles gedaan wat hij kon. Petrus is hier een beeld van het grondig toetsen. Ook het kruis moet getoetst worden, en je moet je niet zomaar overgeven. Je hebt ook een strijd te voeren tegen demonen, dus wees heel voorzichtig naar wie je je andere wang toekeert en voor wie je de extra mijl begaat. Wees voorzichtig aan wie je je kleding geeft en je wapens, en wie je volgt.

Er was geen trouwere vriend dan Petrus. Ze moesten niet aan Jezus komen. Hij vloog hen zo in de haren. Hij was geen volgeling van Jezus. Als het moest zou Jezus hem moeten volgen. Hij wilde Jezus tegen elk gevaar beschermen. Hij noemde Jezus een zoon, en hij stelde zich op als een vader. Deze Jezus was zeer ascetisch, maar Petrus was een vechtersbaas. Hij nam niets zomaar aan. En

Jezus noemde in zijn eigen taal Petrus het ware pad. Wat was hier gaande ? Heeft de kerk misschien teveel overboord gegooid, het te eenzijdig vertaald ? We houden ook zeker vast aan de negatieve uitleg van Petrus. Maar balans moet er wezen. Het is nu tijd voor de goede kant van Petrus, zoals in de grondteksten wordt beschreven, en wat terugleid tot de Egyptische fundamenten, ter bescherming van het volk, als een wapenrusting. Als we het over de wapenrusting van Efeze 6 hebben dan hebben we het dus over de wapenrusting die Petrus is, want dit is de wapenrusting die Paulus aan de gemeente gaf, en het is een pin door het vlees. We hebben te maken met een veel dieper kruis nog. Petrus was in zijn geheel niet onascetisch. Neen. Integendeel. Petrus was een ware asceet. Hij droeg iets diepers met zich mee. Kijk naar de pauzen. Dat zijn allemaal volgelingen van Petrus, opvolgers van Petrus. Er ligt daar een groot geheim verborgen.

Je kan dan kiezen tussen de vleselijke Petrus, en de geestelijke Petrus.
De geestelijke Petrus leidt helemaal terug tot de Egyptische fundamenten.

Laten we naar de Egyptische wortels kijken :

Petit = één van de zeven schorpioenengodinnen van Isis
Petr = openbaren, uitleggen
Petra = hemelgod
Pteh = boete doen, smeken, bidden
Pet(it) = hemelgodin
Pet-t = de pijl en boog fetish, de jacht
pa-hat = medicijn
pauti = de prehistorische god, het jezelf maken
p'it = partner, zaad
pat = mes, meel gebruikt in offeringen, p't, b't

Hier wordt het even interessant, want in de israelitische talen in de grondtekst van leviticus wordt hier een uitleg over gegeven :

Lev. 2:1 Wanneer iemand de Here een offergave van spijsoffer brengen wil, dan zal zijn offergave bestaan uit fijn meel.

Fijn meel betekent dat hij naakt tot de godin nadert om zichzelf over te geven. Hij heeft geen bedekkingen voor haar. Petrus had geen blad voor de mond. Hij zei waar het op stond. Dit kan een negatieve eigenschap zijn of een positieve eigenschap. Hier gaat het om de positieve eigenschap van niet sjoemelen, geen dingen achterhouden, niet gaan lopen bedekken, maar ontmaskeren, zoals ook de tekst waarop onze bediening gebouwd is zegt :

2 Korinte 10 :
3 Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, 4want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, 5 zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus, 6 en gereed staan, zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen.

Dit is een Petrus vers, maar wordt door Paulus aangehaald. Het is een fundamentele tekst waarop de gemeente gebouwd moet worden. Kies je voor Petrus, de opgeblazene, of Petrus, de toetser ? Er zijn twee verschillende Petrussen in de omloop, zoals er ook twee verschillende Jezussen in de omloop zijn. Het gaat erom je gezonde verstand te gebruiken, wat geen kuddementaliteit is, denken zoals de stad denkt, maar juist kritisch denken is, het kritische verstand, wat alles toetst. Alleen de toetser kan gezond verstand gebruiken. De rest volgt slechts na. Waaraan je het toetst is ook belangrijk. Toetsen aan de bijbel is onzin, en al helemaal als je beseft hoe slap dit boek vertaald is. Petrus vloog zelfs Jezus aan, dus het gaat er niet om dingen te gaan lopen toetsen aan Jezus of de bijbel, maar aan het toetsen zelf, het onderzoek, het hogere kritische denken, het profetische. Dat is een school en geen eenmalig 'testje'. Het is een oorlog, een eeuwige oorlog, op Pniël.

Pawt = het prehistorische, verbonden aan de leeuwin, pht, zij die krast, schramt. Krab die bedekkende laagjes maar weg.
Paht = omdraaien

Dan is er duidelijk een R toegevoegd, ook al soms in het Egyptisch.
R (err, er) = 'sterker dan de goden' (stronger than the gods)
= mooier
= onbereikbaar
= tegen
Dit waren allemaal eigenschappen van Petrus. Het kruist hier dus met de gehele Ra theologie. Petrus had een verschrikkelijk mooi karakter, getrouw, beschermend. Hij deed niet mee met de massa's die Jezus wilde kruisigen ! Nee, hij vocht voor Jezus ! Sloeg het oor af van een soldaat die kwam om Jezus te arresteren. Wat een grote liefde had die Petrus. Hij was geen domme, duffe naloper die vooroordelen had naar Jezus omdat de grote massa's dit ook hadden, omdat het Romeinse systeem dit ook had, het gehele nazi systeem van die tijd. Neen. Hij was een verzetsstrijder ! Wat een prachtige vent was die Petrus. Hij vocht tegen de valse goden van die tijd, en wilde Jezus er tegen beschermen. Hij zag wat er zou komen, wat voor een bedreigingen er zouden opstaan naar het overblijfsel. Het kruis zou een markt worden, waardoor de mens heerlijk met pensioen zou kunnen gaan, geestelijk gezien. Alles maar dan ook alles zou gedoofd worden door geloof, ook het kritisch denken waar petrus voor stond. Petrus stond voor de eeuwige jeugd. Peter wordt hij in het engels genoemd, en toen kwam Peter Pan in de Engelse mythologie van 1900. Peter Pan vocht tegen het piratensysteem en ging terug naar de natuur en de verbeelding, naar de indianen, en verzamelde de verloren jongens, de wilde jongens, het overblijfsel. Pan is trouwens ook de Griekse god van de wildernis. Ook in het eeuwig evangelie komt Peter voor, het vervolg op het NT, wat op kwam rijzen in de zeventiger jaren.

Petrus is overal op tegen. Hij wil niet oud worden. Hij wil jong blijven. Hij is de bron van de eeuwige jeugd, de pottenbakker. Hij moet wel kneden. Hij moet wel steken, anders komt het nooit klaar. Hij is de leeuw, de toetser. Hij is een kritisch denker, een onderzoeker. Hij heeft zijn huis niet op ingebakken vooroordelen gebouwd. Hij gaat in tegen alle heilige huisjes, als de zweep van Jezus. Zien we die dualiteit nu ? Jezus en Petrus horen bij elkaar. Petrus is de zweep van Jezus. Wij moeten niet zomaar zonder meer tot het kruis komen en ons aan allerlei kruizen overgeven, want er zijn ook kruizen waar hen aanhangen die groot willen zijn in het vlees, in de wereld, die daar hangen voor roem en eerzucht. Ook zijn er die er aan willen hangen om er rijk van te worden, voor de markt. Daarom moeten we ook tot de zweep van het onderwijs komen, en dat begint bij het

toetsen. Ook Jezus werd eerst gegeseld voordat hij aan het kruis ging. Petrus is heel nomadisch, altijd weer op pad. Hij is een pionier. Hij gaat daar waar anderen niet gaan. Zo groeit hij nergens vast, slibt hij nergens dicht. De valse, kerkse Petrus is opgeblazen, maar de ware Petrus toetst. De ware Petrus zondert zich af, terug naar de wildernis, wat ook de Egyptische betekenis is, van het teruggaan, de regressie, wat zoals gezegd de beweging na de reformatie is.

Petrus leidt dus terug tot het woord boete in het egyptische, omdat er maar een hele dunne stippellijn ligt tussen b't en p't, die er eigenlijk dus niet is. En petra of bet-ra, boete-oru als we het in de voortijdse, prehistorische context bekijken, het boete-kruis, de toetsende gesel, is dan een hemels belastingstelsel in de paradijselijke tijd. Alle wegen lopen hier naar terug. We zien het plaatje man-vrouw. De man stopt zijn plug in de vrouw en betaalt belasting. Hij betaalt boete, opdat hij met haar kan leven, een gezin kan hebben, een woning, opdat hij in een samenleving kan zijn, kan functioneren, als een beeld van de hemelse realiteit. Dat is wat petrus, petra, of boete-oru voorstelt. Hij is een boeteling, een belastingbetaler, die niet zomaar zijn geld naar de eerste de beste brengt, maar dit nauwgezet en genuanceerd uitcalculeerd. Hij stopt zijn plug niet zomaar overal in, maar komt tot de juiste vrouw. Eerst gaat alles door een heleboel toetsen en tucht heen, en vooral ook worstelingen. Petrus buigt niet zomaar voor de eerste de beste, legt zijn hoofd ook niet zomaar in elke guillotine die hem voorgezet wordt. Neen. Hij vecht. Hij is een leeuw.

Petrus is de Jakob van het NT, die het Pniël kent, en daarom draagt hij de sleutel van zowel de gemeente als de hemel. Hij is het overblijfsel, de naakte boeteling. Hij laat zich niet zomaar vangen. Hij onderhoudt de ware toetsprincipes opdat alles eerlijk verloopt. Hij toetst alles aan de hogere kennis. Hij gaat naar school. Hij strijdt voor de waarheid. Hij neemt geen genoegen met snelle leugens en snelle zelfovertuiging. Ook Jezus valt hij aan, omdat hij van Jezus houdt. De wonden geslagen door een vriend zijn oprecht gemeend, stelt Spreuken. Talrijk zijn de kussen van de vijand.

hoofdstuk 30 klopper of inbreker ?

Jezus was dan nog de netjes kloppende, maar Boete is dat niet. De Bilha zegt over Bijeh, wat uitgesproken wordt als 'bitje' of 'boete' dat zij niet de kloppende is maar de inbrekende. Ook bij Jezus zal het netjes en geduldig kloppen eens afgelopen zijn en hij zal wederkomen als een dief in de nacht. Mensen gebruiken die liefdevolle, goeiege Jezus graag als excuus en vergeten liever zijn andere kant. Zoals de poëzie van de tweede bijbel zegt : Onthoud goed : 'zachte jongens worden harde mannen in de nacht.' En dat is een natuurverschijnsel wat jij en ik niet kunnen stoppen. Daar kunnen we allemaal klagerig over doen : 'Ja zeg, gezegend zij God, krijg nauw wat. Kijk wat die bruten, Jezus en Petrus allemaal doen.' En Jezus zal zeggen aan de hemelpoort dat hij velen niet kent. 'Gaat weg van mij, werkers der wetteloosheid', oftewel hij heeft het hier over de

ongeschoolden, de ongeletterden, die niets van wijsheid en kennis wilden weten, maar alleen maar eenzijdig, traditioneel en vleselijk wilden weten. Ook namen zij alles letterlijk. Zij waren volgelingen van de mammon. Neem Jezus zijn vriendelijkheid, barmhartigheid en geduld niet als zwakheid, want hij is zowel de leeuw als het lam, en dat zijn …. OORLOGSTAKTIEKEN. De Bilha zegt het ook duidelijk dat Boete (Bijeh, de grote liefdesgodin van Venus) een verleidster is.

De mens denkt veel te romantisch : huisje, boompje, beestje, maar er is veel meer gaande, en dat hebben we gezien. NU is er een oproep tot ontwaken. De natuur heeft even een glimp laten zien van het komende oordeel, van de komende openbaring, en is nog steeds barmhartig, maar de tijd tikt. Jezus noemde in het Aramees Petrus de weg naar de volheid. Ook kondigde hij die volheid aan in het boek Johannes, maar de mens was nog niet klaar. Eerst moest ook Petrus aan al het vleselijke afsterven, want er lag potentieel een groot gevaar.

De Bilha zegt over de godin Boete :

De wijsbegeerte is zij,
Zij wandelt met mij in de wildernis,
En plotseling roept zij mijn naam,
Want dieper wil zij gaan
Zij klopt niet, maar neemt in,
Zij is de verleidster
De wijsbegeerte is slechts een oorlog waarin wij sterven.
Zij voert een handel in zielen,
Nee, romantisch is zij niet,
Zij verleid hen allen tot een school,
De kennis is haar doel.
Zij is de wijsbegeerte, een verleidster,
Maar zij leidt altijd weg van haar,
Ik moet mijzelf vinden.
Het is een psychologisch deel van mezelf,
Het is niet iemand anders,
Zij is de godin der liefde.

Dit is de wortel van Petrus. In de oudheid draaide alles om de letter B, de Egyptische en voortijdse voet, oftewel het pad en de diepte, als beeld van de profetische leiding door de wildernis. Isis en Nephthys die Ra, de zoon van Ptah (Pteh, Peteh), door de onderwereld leiden hadden hiervoor ook de hond Anubis. De Letter B kwam dus met twee gezellen die nauw aan haar verbonden waren, namelijk de V, de zachte B, en de P, de harde B. Vandaar dat Bt komt met Vt en Pt, wat ook weer terugkomt in de Koran. Verschillende boeken zijn gebouwd op de Vt-wortel, op Ft en Ftr, allemaal wijzende op Petrus en de Boete wortel.

Is het kruis dan geen oorlogsstrategie ! Kijk naar die domme vleselijken die grijpen naar hun vleselijke wapens en hun tandartsboren en mensen in martelkamers zetten en denken dat ze de oorlog hebben gewonnen ! Is het verdrinken dan geen oorlogsstrategie ! Je verdrinkt en verdrinkt en verdrinkt, totdat je een boom bent geworden geplant aan waterstromen en niemand je nog onder water kan drukken. Nu ben je dan een paal boven water ! Nu is corona er om het vlees een halt toe

te roepen, wat een groot kehatitisch verschijnsel is. Slachthuizen worden gesloten en martelkamers worden ontdekt en ontruimd. En dit is nog maar het begin !

Het kruis is ons wapen ! Niet het vlees ! Het geduld is ons wapen ! Want dan heb je tijd om te toetsen opdat het zuiver zal zijn ! Dat is overigens ook wat de koran stelt. God verleent hen uitstel voor een bepaalde termijn, dus wanneer het noodlot komt, dan is God degene die waarlijk immer zijn dienstknechten ziet. (35:45)

Nu, dit zijn de koranitische boeken met de Ft wortel (Bt, Pt) :

1. Fatihah, opening
35. Fatir, voortbrenger
48. Fath, overwinning
82. In-Fitar, scheiding
89. Vetjr, dageraad

Hier wordt duidelijk het kehatitische verschijnsel geopenbaard, oftewel het pad waarop het goede van het slechte wordt gescheiden. Dat begint al in boek 1 wat parallel loopt aan de israelitische psalm 1. Hiertoe worden de boete-pijlen van de vur boek 1 ook geschoten en dit haakt verder geheel in in de bilha. Vele boeken in de bilha zijn gewijd aan de liefdesgodin van Venus, van Boete (bijeh), en merk op dat ook Petrus in het NT hier al over begon :

2 Petrus 1

17 Want Hij heeft van God, de Vader, eer en heerlijkheid ontvangen, toen zulk een stem van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem kwam: Deze is mijn Zoon, mijn geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb. 18 En deze stem hebben ook wij uit de hemel horen komen, toen wij met Hem op de heilige berg waren. 19 En wij achten het profetische woord daarom des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. 20 Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; 21 want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken.

De morgenster, phosphoros, is venus, als de dageraad, de wederkerende christus (iesous, isis) met de gesel om het pad te leiden, het goede van het kwade te scheiden.

Psalm 119:105 Uw woord is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad.

Koran 1:6-7 (fatihah, vetihah) Leid ons op het rechte pad, het pad van degenen, aan wie Gij gunsten hebt geschonken - niet dat van hen, op wie toorn is nedergedaald, noch dat der dwalenden.

Het kruis is het wapen ! Boete zal komen !

De bilha zegt :

Sluw is de liefde,

Dwazen denken haar te kunnen misleiden,
Maar altijd eindigen ze in haar strikken.
De Liefde is een jager,
In de nacht slaat zij haar slag,
Wanneer haar prooi slaapt.
Ik ken mijn hart niet,
Ik ken mijzelf niet,
En het verwart me zo,
Maar in de morgen komt gij,
De godin der liefde
De nachten zijn lang,
En ik voel mijzelf als een dode,
De gesprekken met het vlees en met de duivelen zijn lang,
Als lange, slopende nachten van het ijs,
Waarin ik geen rust vind en geen vrede, slechts geweld,
Maar in de morgen komt gij langs,
De godin der liefde
Uw Woord overtuigt mij, Uw Woord laat mij het pad zien,
Uw Woord verandert mij, als een sieraad binnenin

De koran zegt :

De Barmhartige (geduldige, uitstellende) Meester van de Dag des Oordeels.
U alleen aanbidden en dienen wij en U alleen smeken wij om hulp. (boete doen)

Leid ons op het rechte pad,

Het pad dergenen, aan wie Gij gunsten hebt geschonken - niet dat van hen, op wie toorn is nedergedaald, noch dat der dwalenden.

(vetihah : 3-7)

Er worden ongelooflijk grote psychologische spelletjes gespeeld in de vt-boeken van de koran (bt, pt) :

35, vtr, voortbrenger, baarmoeder

:8 Nu laat Allah waarlijk wie het hem behaagt in dwaling en hij leidt in de juiste richting wie het hem behaagt dus laat jouw ziel niet wegkwijnen in verdriet om hen.

Hoe ver is de mensheid al wel niet misleid door een stragetische god, die valstrikken heeft gelegd. Aan de vleselijken wordt de waarheid niet getoond, maar zij leven met een bedekking die hen misleid. Dit komt overigens ook in de bijbel voor.

De Koran stelt in 35:18 heel duidelijk :

Geen belaste ziel kan de lasten van een ander dragen en indien een zwaarbelaste een ander roept tot verlichting van zijn last, zal er niets van kunnen worden overgenomen, zelfs al is hij een bloedverwant; gij kunt slechts hen waarschuwen, die hun Heer in het verborgene vrezen en het gebed onderhouden. En wie zich reinigt, reinigt zich alleen in zijn eigen belang en tot Allah is de terugkeer.

Het is dus onmogelijk dat Jezus alles voor de mens draagt en dat de mens zelf niets doet. Het is onmogelijk dat Jezus opdraait voor de schulden van de mens en alle boetes van de mensen betaalt. Het is een fabeltje, en de mens wordt misleid, omdat hij het vleselijke en gemakszuchtige heeft gewild. De mens gebruikt Jezus als zondebok, maar de mens zal bedrogen uitkomen. Het vlees moest namelijk als zondebok gebruikt worden. Weer het balk en splinter verhaal dus.

Hoeveel landen zijn er wel niet onder de koran gekomen. Het heeft een duidelijke boodschap. Zelfs Egypte is nu onder de koran. De mens ontkomt er niet meer aan, maar : op naar de vur ! Op naar de bilha !

Boek 82 van de koran, n'vtr, stelt heel duidelijk :

'Jullie noemen het oordeel, de boete, een leugen.' (want zij hebben immers Jezus die alles wel even vergeeft en wegneemt)

Wat is dan de dag van oordeel en boete ?

'De dag waarop geen ziel zeggenschap heeft over de andere ziel.' (vers 19)

De vleselijke boete, het vleselijke oordeel, het geroddel, de leugens, de vooroordelen van mensen over elkaar, zullen dus STERVEN op deze dag. Alles wat mensen onrechtmatig over je gezegd hebben zal er niet meer zijn. Ze zullen geen zeggenschap meer over je hebben, alleen de amazones. Oftewel : de baarmoeder, de natuurmoeders, de natuurvrouwen. Het zal een dag van scheiding zijn, wat de naam is van het boek, de dag van de verscheuring. Kinderen zullen van hun moeders weggerukt worden, van hun families. Ze zullen in grote ballingschap gaan. Dat gaat komen !

Hoe dan ? Och, wanneer het kind naar binnen wordt genomen. Wanneer het kind leert dat het in zichzelf is, en niet in de ander. Het kind moet zelf een relatie aangaan met de kennis.

hoofdstuk 31 communicatie versus theognosie

In de huidige maatschappij is alles gericht op communicatie, zoveel mogelijk. De mens draagt de mobiele telefoon dichtbij het hart, altijd. De mens kan niet meer stil zijn, want het is een markt. De consument moet communiceren en communicatie nodig hebben, oeverloos, en roekeloos, want dat

brengt geld in het laatje. Maar in de oudheid ging het om navigatie, en voor navigatie moest er restrictie zijn, anders zou het pad niet zichtbaar zijn. In de oudheid ging het om gidsen. Denk bijvoorbeeld aan de Egyptische gids Anubis, die de reiziger door de wildernissen van de onderwereld leidde. De volhardende reiziger kwam dan aan bij de grotten van Sokar, na een lange, gevaarlijke en vermoeiende tocht door de woestijn. In het OT komt skr terug als Zacharia, over de herbouw van de tempel, oftewel het herstel van de tentendienst, die overigens zeer nomadisch was. Skr werd in egypte ook ptah genoemd, het vormende principe, de loondienst (pteh, peteh), en ptah, oftewel osiris-sokar, was de wachter van hemel en hel. Hij had de sleutels hiertoe. Hel was een onderdeel van de Egyptische hemel, en was niet slechts ter beproeving, maar ook als een verfrissende oasis voor de volhardende reizigers in de onderwereld, de nomadische shamanen. Zij ontvingen dus het boek zacharia, skr, wat dus wees op ptah, peteh, de sleutelbewaarder, wat Petrus was in het NT. Aan Petrus was de sleutel van de hemel gegeven, en op die rots, die petra (of kep in het aramees, dus kepth, egypte), werd de gemeente gebouwd, de tentendienst hersteld. Pth of Bt, boete, is een navigatie systeem.

hoofdstuk 32 de theognosische economie

Heil putten uit het woord, verborgen schatten gegeven aan diverse landen. Jezus zei over Petrus dat hij een pin was door het vlees, in het Aramees, en daardoor de sleutel tot de hemel. Jezus had het wel vaker over een hemelsleutel, ook over de sleutel van de gnosis, de hemelse kennis, die door de wetgeleerden werd achter gehouden. Jezus wees op Petrus als de rots waarop de gemeente gebouwd zou worden, de petra in het Grieks en de kep in het Aramees, dus op Kep-Petra, oftewel Geb-Ptah in het Egyptisch, wat ook het woord Egypte zelf is. Op het woord van Egypte zou de kerk gebouwd worden, en daarop was het woord van Israel gebouwd, en daarop zou het woord van Duitsland gebouwd worden, de reformatie, de gemeente, en daarna zou de regressie komen, het teruggaan naar de bron, oftewel het woord van Nederland :

Egypte – Israel – Duitsland – Nederland

Zo loopt het heilsplan, zoals ook vaak geprofeteerd werd dat Nederland een poortstad zou zijn voor de gehele opwekking van Europa. Nu, dit is iets wat in ieders hart persoonlijk moet gebeuren. Kennen wij dit sieraad ? Het is een prachtig sieraad. Kunnen wij klaarkomen met dit mysterie ?

We kennen Petrus van zijn shamaanse uitspraak :

1 Petrus 3:18-20
Hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar het geestelijke, in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de zielen in de gevangenis, die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten, in de dagen van Noach, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht, waarin weinigen, dat is acht zielen, door het water heen gered werden.

Zo maakte iedere dode een reis door de onderwereld om tot Ptah (Pteh, Peteh) te komen (Sokar-Osiris). Dit was een verborgen navigatie voor de boetelingen, die kwamen tot de godin Boete, wat helemaal terugging naar het voortijdse.

Petrus werd door Jezus het stenen pad genoemd in het Aramees, de kep, waarop de gemeente gebouwd zou worden. Het zou een nomadische gemeente zijn dus. De kep is ook een siersteen of sieraad gemaakt van sierstenen, ook als betaalmiddel, als natuurgeld. Petrus stond voor de hemelse economie omtrend een hoger en hemels administratie systeem (boete, belasting). Was het niet Petrus waartegen gezegd werd : 'slacht en eet' ? Dat ging over de strijd tegen het demonische vlees in de hemelse gewesten, als beeldspraak dus. Je kunt alleen slachten en eten door de hogere hemelse economie, oftewel het petrus betaalmiddel, ptah, boete. Daarom kwam een engel ook tot Petrus om hem uit de gevangenis te bevrijden. Petrus gaat over sleutel-theologie.

hoofdstuk 33 sinterklaas op zijn boot

Sinterklaas op zijn boot, elk jaar komt hij weer om goede gaven te geven. Samen met zijn pieten die allemaal roedes dragen, gesels, en zakken, om daar de stoute, ongehoorzame kinderen in te doen. Wat een oorlogen zijn hier vandaag de dag over in Nederland omtrend dit feest. Je hoeft tegenwoordig de straat maar op te gaan of de krant open te slaan of welk tijdschrift dan ook en de discussies over zwarte piet vliegen je om de oren. Bedreigingen, geruchten van oorlog, alles wordt ervoor uit de kast gehaald. Wat is het ?

Herinneren we ons Ra op zijn bootje in de onderwereld. Door de woestijn ging hij helemaal tot Ptah, ook wel Pteh in het Egyptisch, Peteh of Piet, en deze Egyptische Piet droeg ook een roede, als vruchtbaarheids symbool. Ra had dit wel nodig om wedergeboren te worden. De Egyptische Piet of Ptah werd als scheppersgod ook wel Sokar genoemd, of osiris-sokar, en was de wachter van de hel, als onderdeel van de hemel, de bron van de eeuwige jeugd. Hiertoe had hij de sleutels, net zoals Petrus in het NT en Peter Pan in de Engelse mythologie van de jaren 1900.

In de oudheid was de V de zachte B en de P de harde B, dus die drie letters hoorden bij elkaar. P't was daardoor in de Egyptologie verbonden aan de godin Boete. Dat is dus ook nog wat de zwarte pieten voorstellen. Je zou dus kunnen zeggen dat het de zwarte boetes zijn. Het is een soort hemelse belasting die de mens moet betalen, als een navigatie systeem om zo tot de hemel te komen en de hemel te bewonen. Vandaar dat de gesels en zakken dus zo belangrijk zijn, opdat het pad zichtbaar is, en de mens ook op het pad blijft, en deze betekenis gaf Jezus in het Aramees ook aan Petrus.

Als we het hebben over Peter Pan, dan kon dat in de oudheid ook gewoon Boete Ban zijn. Ban werd ook in het Aramees door Jezus over Petrus aangehaald als het bouwen, het construeren van een logisch argument (bny). Op Petrus werd immers de gemeente gebouwd, als op de petra in het

grieks, pet-ra, van pta-ra in het egyptisch, want ra werd op zijn reis ook tot ptah, oftewel tot piet, tot petrus. Het heeft met de herbouw van de tempel te maken, of het herstel van de tentendienst, wat een beeld is van de wedergeboorte van de gemeente, wat Jezus ook met de herbouw van de tempeldienst bedoelde : de opstanding van zijn lichaam. Het lichaam met al zijn gecompliceerde zintuigen beeldt het navigatie systeem uit, en dat kan dus alleen door het belastingsysteem, het systeem van boetes, oftewel de zwarte pieten die daar een metafoor van zijn, heenwijzend op Petrus. Petrus spaarde Jezus niet, maar ging als het moest recht tegen hem in. Dat is wat een echte vriend is. Overvloedig zijn de kussen van de vijand, maar wonden door vrienden geslagen zijn oprecht gemeend, om te beschermen, zoals Spreuken zegt. Dat is ook het grote verschil tussen Judas en Petrus : Judas was een misleidende kus, en Petrus was een begeleidende gesel.

Sinterklaas op zijn boot : ra op zijn boot, om tot ptah, piet te gaan, opdat de tempel, het lichaam, gebouwd zou worden door de gaven ontvangen in harde loondienst, in de slopende tocht door de wildernis. De pieten komen dus om deze tempel te herbouwen, dit lichaam, het kehatitische navigatie systeem door deze moeilijke tijden heen. Daarom zijn de pieten het onderwerp van veel oorlogen. Deze strijd werd al in egypte gevoerd.

Jezus ging tot Petrus, tot Peteh, Boete, een groot geheimenis. Zo mogen wij ook tot Boete komen, wat een grote gave is. Hierop wordt de gemeente gebouwd, het lichaam, het navigatie systeem. Het is dus iets in jezelf. Jezus zei dat na hem nog iets groters moest komen. Er zou een charismatische beweging komen, met waaiende gesels, boete als pinnen door het vlees, als hemelse belasting, om zo hemelbewoners te kunnen worden.

hoofdstuk 34 zwarte piet : een zaak op leven en dood

Vroeger ging de strijd veelal over Jezus en Mohammed, maar nu ? Nu is het zwarte piet die wanneer hij genoemd wordt leidt tot hete hoofden en koude harten. Met gebalde vuisten waarschuwen ze en roepen ze zodra het onderwerp zwarte piet op tafel ligt. Dan heb je wel een gevoelige snaar geraakt. Hysterisch wordt de doorsnee nederlander hierover vandaag de dag. Alsof je op de vleugel van een kip hebt getrapt. Als het onderwerp zwarte piet ook maar even ter sprake komt, dan gaat direct de kogel door de kerk en heeft iedereen wel zijn woordje klaar. Burgeroorlogen zijn er vandaag de dag over, hele volksstammen die met elkaar in oorlog zijn, of elkaar ermee bedreigen. Men pikt niks meer over zwarte piet, alleen nog maar de eigen mening over de zwarte piet, en daar moet ieder ander mens zich aan houden. Zo heetgebakerd is de nederlander hierover vandaag de dag. Begin je over zwarte piet, dan barst er direct een heel circus los. Zwarte piet dit, zwarte piet dat, zwarte piet zus, zwarte piet zo, alsof het een zaak op leven en dood is. Ja, het ganse leven en de eeuwigheid in het hiernamaals hangt helemaal van zwarte piet af, of niet ? Er is een strijd gaande vandaag de dag over Petrus, wat helemaal terugloopt tot de Egyptische ptah, peteh of piet, ook wel Osiris-Sokar genoemd, de wachter van de bron van de eeuwige jeugd. Op zijn bootje kwam ra tot dit mysterie in de woestijn.

hoofdstuk 35 de egyptologische theognosie

Wat een prachtig beeld : Ra, rw, op zijn bootje door de wildernis, door de woestijn, door de onderwereld, om zo telkens meer bemanningsleden toe te voegen. Hij leerde er telkens weer wat bij, wat we vandaag de dag terug kunnen zien in sinterklaas op zijn boot met zijn pieten. Jezus zei in het aramees dat ieder mens rw moest ontvangen, want het betekende richting en navigatie. Het was de heilige ziel, of in het westen ook het heilige geestelijke genoemd, of zoals westerse christenen zeggen : de heilige geest, maar in de grondteksten is het gewoon rw, ra. Als een christen dus wil leren wat de heilige geest is, dan is de egyptologie vol met achtergrondkennis om de context van deze dingen te begrijpen. Ra of rw kwam tot de grotten van sokar in de woestijn uiteindelijk, de grotten van ptah, peteh, piet. Deze piet droeg een gesel, als vruchtbaarheidssymbool, zoals de zwarte piet vandaag de dag nog steeds de roede draagt. Oh, zoveel oorlogen zijn er vandaag de dag erover, praat me er niet van. Maar velen kennen de egyptologische context er niet van.

In de verborgen woestijngrotten kwam rw uiteindelijk aan bij het hoofd van isis op een pyramide-heuvel. Isis is grieks voor het egyptische aset. De tekst hierbij is dat het het vlees van aset is, de jwf, jove van aset, isis. En dit vlees was heilig, als het wedergeboren, opgestane vlees in de onderwereld, of het woord dat vlees is geworden, of verheerlijkt vlees, zoals we dat ook in het christendom terugvinden. Alles draait tegenwoordig om dit vlees, dit goedje, en mensen wanen vaak dat ze het hebben, maar het is kennis. Het is vleesgeworden kennis, en dit vlees is droomvlees, vlees in de onderwereld, in het paradijs.

In Israel werd Job Jove genoemd, als de beproefde, de geteste, en hiervan kwam ook het woord jahweh, jehovah, wat terugwijst op havah, eva, als de wording van eva, de godin. Jove werd de hoofdgod van de romeinen, wat dus eigenlijk Jobieten waren, of Evaieten, wat helemaal terugleidt tot de voortijdse Vuhieten, hen die de oorlog leerden. Maar toen Ra hier aankwam bij het hoofd van Isis, en zag dat het haar vlees was : jove aset, of jove isis, toen ging het mis. Dat was te groots. Van de enorme isis cultus in griekenland en bij de romeinen maakten de christenen iesous, oftewel Jezus, als een mannelijke Isis. En Jove of Jehovah, was zijn vader, het hemelse vlees. We kunnen zien hoe het hier fout is gegaan. Boven het hoofd van Isis hing de kepra kever. In het vijfde uur van de amduat zijn we dan aanbeland. Ra voegde niet alleen telkens nieuwe bemanningsleden toe op zijn boot, maar veranderde ook in hen, vandaar dat hij ook in kep of kepra veranderde, als beeld van de wedergeboorte. Dit wijst op Petrus in het Aramees, de Kep, de steen. Door kepra liep het touw waardoor de boot van ra werd voortgetrokken. Kep komt van het egyptische khapa, navelstreng, dat wat het kind aan de moeder verbindt als een stevige band. Kap was de krokodil van seth en betekende camouflage, vuil, duisternis.

hoofdstuk 36 theognosische exegese van abadja

Het volk Edom, het volk van Ezau, greep graag naar de wapenen. Dat klinkt ook nog niet zo gek wetende dat Edom komt van het hebreeuwse wortelwoord 'dam', d'm, bloed. Abadja heeft er heel wat mee te stellen, met dit volk. Het boek Bdj (Vetjah, abadjah) wijst terug naar de egyptische boete wortel. J. Overduin (1902-1983) zegt hierover in de serie de bijbel toegelicht voor het nederlandse volk dat het boek over de strijd gaat tussen Edom (duivel) en Juda (Christus), en dat de haat van Edom heel diep lag. Edom was een zeer oorlogszuchtig volk stelde deze predikant. Het volk Edom wilde liever vechten dan toegeven (vgl. Petrus). Het voelde zich sterk in berglandschap. De haat zat zo diep dat Edom altijd wanneer het kon het volk Juda wilde teisteren en treiteren. Het volk Edom had uitbundig plezier in de smaad van het volk Juda en in de nederlagen ervan, leedvermaak dus. De predikant haalt dan Amos aan die aantoont dat Edom ervoor gezorgd had dat het volk elk medegevoel en medelijden had verloren, elke empathie. Edom's toorn en plaag was voor eeuwig. Ze hielden maar niet op. Ze volhardden in het kwaad. Altijd maar weer loerde Edom op het volk Israel, om het volk Israel in een valstrik te laten lopen. De predikant stelt dat het de strijd is tussen de duivel en Christus, en dat begon al met Jakob tegen Ezau, en toen dus Edom tegen Israel en Juda. En de profeet Abadja staat midden in deze strijd. De predikant stelt dat het aanleiden tot het optreden van de profeet Abadja was : Jeruzalem werd door de Chaldeeën veroverd in 587/6 v. Chr. De Edomieten waren er toen spoedig bij om Jeruzalem mee te helpen plunderen en de weerloze vluchtelingen gevangen te nemen of te doden.

We kunnen stellen dat Juda het wortelwoord 'yad' heeft wat ook het mannelijke geslachtsorgaan is, oftewel de mannelijke vruchtbaarheid, en dat de bloedzuchtige Edom de gesel is om hier richting aan te geven, als beeld van de vagina waarin het vlees moet sterven, zijn zaad moet geven. Oorspronkelijk was de duivel aangesteld als een beproever, en in zowel israel als egypte speelde de duivel dus een dubbelrol. De duivel was niet per definitie slecht, maar kon ook goed zijn. J. Overduin stelt in zijn commentaar op Abadja dat de Edomieten in de gesteentes van het hoogland woonden waardoor ze een natuurlijke veiligheid hadden en moeilijk te bereiken waren in hun hoofdstad Sela, wat in het Grieks Petra heette (vgl. Petrus, de steen waarop de gemeente is gebouwd). Vandaar dat de Edomieten zeiden : 'Wie kan ons van onze hoogte neerstorten ?'

J. Overduin stelt : 'Zo ijverig waren de Edomieten in het helpen van de vijanden van Juda, dat zij weerloze vluchtelingen op de wegkruizingen waarlangs de vluchtenden trokken, opvingen en doodden of als gevangenen aan de vijand uitleverden.

We kunnen hierbij stellen dat we toch niet eenzijdig met dit verhaal mogen omgaan, want vers 6 zegt : Hoe zijn Esau's goederen nagespeurd, zijn verborgen schatten opgezocht.

J. Overduin stelt dat Edom had meegedaan aan de gruwelijke drinkgelagen van de vijand, op de berg Sion, om de overwinning over Juda te vieren, over de yad dus, het mannelijke vruchtbaarheidsorgaan. We kunnen stellen dat hier de kruisdood van Jezus ook over gaat.

Als we het hebben over Esau's gebergte dan kunnen we ook stellen dat het hier gaat om de moederborsten. Esau, en dan vooral de stam Teman, was ook altijd een beeld van de wijsheid.

Edom komt van het woord Adam, wat een paradijs woord is, en wat dus een verborgen betekenis heeft, als verbonden aan Eva die de gnosis bewaard. De Evaieten waren amazones die ook weer terugwijzen op de voortijdse Vuhieten. De Vuh zegt hierover :

Obadja, oftewel Obadyah in het Hebreeuws, Abad-yah, betekent de dienstknecht van Jehovah, waarvan Jah een afkorting is. Havah is Eva in het Hebreeuws, wat ten grondslag ligt aan het hele Jehovah mysterie in de gnosis en de grondteksten. Eva is de godin, de interpreterende kennis in de naambetekenis. Obadja is een profetie over het oordeel over Edom, Ezau. Edom betekent rood, wat ook in de Hebreeuwse wortel Adam is, en dam is bloed. Adam kwam in de gnosis tot de godin Eva in Genesis, en moest afsterven aan zichzelf door de boom van kennis, om zo in de onderwereld af te dalen. Jehovah betekent ook afdalen, vallen (hava). Ook betekent het worden. Wij komen alleen in de heilige wording door het afdalen, het vallen. Dit komt ook weer terug in het Ezau verhaal, dat hij moest komen tot de kom met het rode, het bloed, het afsterven aan zichzelf. Adam wordt zo tot een dienstknecht van de godin, oftewel Abad-Eva, de dienstknecht van Eva, de openbaring van kennis (de gnosis). Het boom der kennis verhaal is dus de poort tot het boek Abadja, waarin Adam (Edom) dieper aan zichzelf moet afsterven voor diepere openbaring van kennis. Adam raakt zo verbonden aan de kennis, uitgebeeld door een riem in de grondtekst, als beeld van de heilige gebondenheid door heilige voorzichtigheid (de heilige vreze), de chagowr. Dit verhaal loopt parallel aan het Griekse verhaal van Hercules die de leren riem van de Amazone-koningin, Hippolyte, moest "stelen". Hippolyte wilde hem de leren riem geven, maar de andere amazones stonden het niet toe en bestreden hem, dus er was eerst een oorlog.

Calvijn stelt dat het volk Edom een zware en harde beproeving was voor het volk Israel. Hij haalt ook psalm 137 aan : 'Gedenk aan de kinderen van Edom op de dag van Jeruzalem : Ontbloot, ontbloot tot de fundamenten toe.'

Calvijn stelt in zijn commentaar op Abadja dat de Edomieten blaasbalgen waren die de woede van de vijanden aanwakkerden. De Edomieten hebben volgens Calvijn de Israelieten met vele mishandelingen gekweld. Calvijn noemde Edom een wreed volk die zonder reden tegen het ellendige en geslagen volk Israel waren ontstoken. Brutaal beledigen en bedriegen zij de Israelieten. Ook Calvijn geeft aan dat zij in gesteenten woonden, in grotten, in de bergen. Hierin hadden zij hun sterkte, wat dus een vaginaal beeld is. Calvijn stelt dat Edom het volk Juda tot de vervreemding leidde, tot de ballingschap, door het volk van zijn vroegere waardigheid te beroven. En de Edomieten verheugden zich hierin. Ze hoonden de ongelukkige Judeeërs. Calvijn stelt dat ze niet tevreden waren met de ondergang van de stad Jeruzalem en de massale aangerichte slachtingen, maar ook hen die heimelijk waren ontsnapt werden gevangen genomen omdat ze de zelfs de uitgangen van de wegen bezet hielden. Ook het overblijfsel op de dag van benauwdheid werd verraden of ingesloten.

Calvijn stelt dat door Edom het volk verstrooid werd tot vreemdelingen om zo tot een schouwspel te worden, maar dat dit de prijs was van het zoonschap. Door het bloed van het zoonschap zou de mens ook tot de rust komen die was weggelegd in de hemelen. Edom is dus niets anders dan een boete die de mens moet betalen, als een bloedboete.

hoofdstuk 37 jezus, een modern gouden kalf

Hoe zeer de hedendaagse talen egypte nog in zich dragen mag duidelijk zijn. We hebben dat gezien met het woord 'boete'. Jezus stelde Petrus aan als de steen waarop de gemeente werd gebouwd, en gaf hem de sleutel, de vleespin in het aramees, en de wapenrusting, als een net van ringen. Jezus stelde Petrus aan als de administrateur van de hemel, als de belastinginner of boete-inner, als het economische systeem van de hemel, wat een heel ander soort geld was. Het was geestelijk, hemels geld. Aan dit geld kon je zien of iemand werd toegelaten ja of nee. Jezus zou tegen een heleboel mensen zeggen, of eigenlijk gewoon tegen het loonloze vlees wat altijd alles maar gratis wil (genade, geloof) : Ik ken u niet, gaat weg van mij, gij werkers der wetteloosheid. Zij waren dus ook boeteloos. Alleen boetelingen zouden binnen kunnen komen, maar waar binnen komen ? In plezierland of luilekkerland zoals mensen vaak de hemel zien ?

Nee, de hemel is het kruis, een school. De hemel is een oorlog. Het is niet voor deserteuren en belastingontduikers. Het is niet voor spijbelaars. Het is voor asceten, hen die nut hebben gezien in het lijden. De hemel is informatie. Laat jezelf niet voor de gek houden. Sluit je je ogen voor informatie, dan sluit je je ogen voor de hemel. Informatie is het tegenovergestelde van het vooroordeel. Vooroordelen hebben niets met de hemel te maken. Heb je de heilige vrees al ontvangen ? Geen vrees voor de valse religie van het westerse christendom, maar vrees om bevooroordeeld te zijn. De heilige vrees is het fundament van de hemel. Alleen vrezelingen zullen binnen kunnen komen. Kom je daar al fluitend op je boerenklompen aanzetten van lang leve de lol, met een dik pak roddelblaadjes onder de arm, dan wordt je teruggezonden. 'Ik ken u niet,' zal er dan gezegd worden.

Pinnen gaan er door je vlees, dat is wat Petrus uitbeeldt, dat is de sleutel in het Aramees, in de taal van Jezus. Dat is niet de Engelse Jezus die ze in het westen prediken. Het is niet de materialistische, moderne Jezus die we vandaag de dag om ons heen zien, die als gouden kalf wordt vereerd, overgewaaid vanuit Amerika. Jezus is vandaag de dag een afgod, alhoewel tegenwoordig veelal ondergesneeuwd door de zwarte pieten cultus. Jezus moet vandaag de dag flink het onderspit delven voor de zwarte heerin. Laten we eerlijk wezen. Soms loopt er nog weleens een verdwaalde mohammed ergens rond, maar de zwarte piet is vandaag heer en meester. En dat heeft alles met het petrus mysterie te maken, oftewel met het egyptische ptah of piet mysterie. Het was een mysterieuze maar ook levensgevaarlijke oase in de woestijn, en hier zou het erom spannen : Zou ra erdoor komen of niet ? Van alles sprong hem hier in de nek.

Kom je erdoor of kom je er niet door ? En waar kom je door, en waar moet je naartoe ? Allemaal belangrijke vragen. We kunnen het ons nu niet veroorloven om de plank mis te slaan. Er staat teveel op het spel. Welk spel ?

In mijn dromen was sinterklaas vaak zwart en een vrouw. Zwarte klaas, wat gewoon de zwarte eklessia is in het Grieks, oftewel de zwarte kerk, de zwarte bruid, en die is dus vrouwelijk.

Mattheus 16:18 En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik mijn gemeente, ekklesia (kls, klaas) bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.

Vannacht had ik een droom over Benny Hinn die ik tegenkwam op een station, en we raakten in discussie, hij als een soort westerse Petrus en ik als een soort Paulus figuur, en Billy Idol was bij mij. Benny Hinn zei toen : 'Maar Paulus gaf slechts zijn eigen mening op sommige punten.' Ik raakte toen in gesprek met Billy Idol, en ik noemde ook het feit dat hij kwam voor intelligente mensen, wat hij zelf ook altijd zei, voor intelligentie. Ook zei ik dat hij moest programmeren en het zaad moest leggen en dat het vanzelf een oogst zou brengen. Ik had het over de hemelse energie die vanuit hem opschoot, abstracte rebellie tegen het heersende systeem.

Ik ben nauwverbonden aan de Amerikaans-Afrikaanse exodus uit het westerse christendom terug tot de Egyptische fundamenten. Het oorspronkelijke christendom was Afrikaans, maar het westerse christendom bracht Afrika in slavernij. Het is dus een prachtig verschijnsel om te zien hoe de Amerikaans-Afrikaanse samenleving terugkeert tot haar wortels en de Egyptologie leert en zo ook het christendom beter begrijpt in de context. Moeder Afrika roept haar kinderen terug. Het is mooi om te zien hoe vele zwarte mensen vandaag de dag ontwaken en terugkeren.

Er was een strijd in het OT tussen Edom en Juda. Het is belangrijk om het dualistisch te zien. Dat doet ook weer recht aan de grondteksten en het Egyptische dualisme wat eronder ligt. Edom is het volk van Ezau, het wildernis volk, die leefde in de grotten, en hun hoofdstad was Petra in het Grieks. Juda, waar Christus uit voortkwam is de yad in de wortels, oftewel het mannelijke vruchtbaarheidssymbool. Het is een schijnstrijd tussen man en vrouw, tussen het vaginale en het fallische. Edom komt van Ezau, en wordt ook wel het volk Teman genoemd, het wijsheidsvolk. Edom komt van de hebreeuwse wortel 'dam', zoals Adam, wat bloed betekent, dm, dam, doem. In de Egyptische wortels is dam, doem, de besnijdenis, de scalpering, oftewel de besnijdenis van het verstand, de scheiding tussen waarheid en leugen, tussen kennis en onwetendheid. Dit is het volk van Doem.

hoofdstuk 38 de auto industrie : de doos van pandora

Ik werd vannochtend wakker met een lied van moeder Afrika, en met twee gulden. De twee guldens waren rood. Het deed me herinneren aan de tachtiger jaren. Het was gegrifd in mijn brein. Ik zag Petrus, het hemelse geldsysteem, terugwijzend op Ptah in de woestijn van Egypte, het boetelingensysteem.

De Ptah of Vtah wortel komt ook terug in diverse boeken van de Koran, o.a. boek 82, n'ftr, waarin het gaat over hen die het oordeel, de boete, de belasting, een leugen noemen. En is dat niet gaande ? Nee, het vlees mag niet aangetast worden, en je moet de heilige auto vereren, anders zondig te tegen

de mammon. Mijn zoontje zei eens toen hij heel jong was zomaar vanuit het niets : 'Papa, waarom heeft u die auto in elkaar geslagen ?' Hij kon nog niet weten dat ik een groot strijder was tegen de auto industrie. Ik heb het weleens vaker gezegd : Auto's zijn zielen die tot slaaf zijn gemaakt van de mammon. De auto industrie moet dus afgebroken worden. Ze maken moeder natuur kapot. Er kan ook groen gereisd worden. Maar nee, de heilige auto, het hedendaagse gouden kalf, wordt vereerd, en daarom is corona gekomen. Ook mijn toendertijdse braziliaanse vriendin waarschuwde zwaar hoe zeer de samenleving zou gaan boeten voor de auto industrie. Moeder natuur zou het niet pikken.

Wat is dan de dag van het oordeel ? Boek 82 zegt : de dag waarop de ene ziel geen zeggenschap meer heeft over de andere ziel.

hoofdstuk 39 corona en de ontrafeling van het sint en piet mysterie

Mattheus 16:18 En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze steen, petra, zal Ik mijn gemeente, ekklesia, bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. 19 Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen.

We hebben het hier over de sleutelmacht. Een paar verzen daarna noemt diezelfde Jezus Petrus satan. Dat is dan het komische, dualistische en ironische van de bijbel, zoals het gehele leven ironisch is. Vanuit het Israelitische en ook Egyptische gedachtengoed was dit heel normaal. Ook God veranderde rustig in de satan om het volk te beproeven, te weerstaan, vandaar dat de satan in zowel Israel als Egypte niet noodzakelijk het kwade is, maar gewoon de tester. Maar nu gaat het nog mooier worden.

Ik werd vanochtend wakker en de hemelse kennis daalde op mij neer, en ik huilde. God sprak tegen mij : Open het dagboek wat je op het college had, en lees de tekst voor vandaag. Dat was waarom de hemelse huilbui over me kwam. Ik kon al voelen waarover het zou gaan. En ik las :

Jeruzalem, Jeruzalem, U doodt de profeten en stenigt de mannen die God u gestuurd heeft.
Hoe dikwijls heb ik uw kinderen niet willen verzamelen zoals een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels. Maar u hebt niet gewild – Matteus 23 vers 37.

Dit boekje werd altijd gebruikt voor de dagopening, en dan is het commentaar erop dat Vader kwartel het soms wel moeilijk had met zijn ongezellige gade, maar dat hij zich gewoon in zijn lot schikte. De kinderen schoten telkens weg uit vader's bewaking, en amuseerden henzelf, glijdend en glibberend over grote stenen. Plotseling maakt de moeder zich breed : 'Hup, jongens, binnenkomen. Er dreigt gevaar.' Vader kwartel maakt zich zo druk met het volbrengen van zijn beschermende taak. Eindelijk zijn dan de kinderen veilig beschermd onder moeder. Zo zegt Jezus dat God zijn kinderen wil beschermen. Hij stuurt bewakers tegen het gevaar : profeten. En wat doet Gods volk ? Die

profeten doodslaan. De commentator eindigt dan te zeggen dat het best eens goed zou zijn om naar de vogels te kijken.

Ik haalde adem. Ik had het al gevoeld voordat ik het las. In mijn hemelse huilbui zei ik al 'Ja, ja, dit is het,' voordat ik het al had gelezen, voordat ik ook maar zelfs het dagboek had opengeslagen. Ik kon het voelen. Ook Jezus had eens zo'n hemelse huilbui. Alle daags heette het boekje trouwens, bijbels dagboek voor tieners. Ik lees er soms weleens wat in, en dan denk ik weer terug aan de dagen van het college. Maar ik zei : Het gaat nog mooier worden. We hadden het over de Petrus tekst. Petrus betekende in de Aramese tekst ook het hemelse, gelouterde geld, het gelouterde goud, het sieraad. Dit is dus beproefd geld. Je kunt niet zomaar meer met geld iets kopen (want corona is gekomen). Alles moet beproefd zijn. Je kunt je niet zomaar meer mooi maken met kleding en make up, want het moet beproefd zijn.

Meisjes willen zich mooi maken in de stad. Ze doen make up op, zoeken hun kleren zorgvuldig uit, en daar gaan ze dan, mooi lopen doen. Maar 'mooi' is een oud Egyptisch woord wat waarheid betekent, beproefde waarheid, oftewel een gefundeerd argument. Denk maar eens aan de weegschaal van Maat of Mooi, de godin van de waarheid, die alles toetste. Je kwam er niet zomaar doorheen. Je kon niet zomaar make up opdoen en denken dat je het voor elkaar had. Neen. Het moest beproefd zijn. Het moest fundament hebben. Dames met make up hebben me daarom nooit echt geinteresseerd. Het enige wat ik eigenlijk altijd in mijn hoofd had waren de natuurvrouwen buiten de samenleving die in de wildernis leefden. Ze droegen pijl en boog, en er zat oorlogsverf op hun lichamen. Als een vrouw dit vandaag de dag op haar lichaam smeert wordt ze uitgelachten. Ze moet namelijk de mammon dienen, het vleselijke geld, en niet het hemelse boetegeld van de geestelijke oorlog. Daarom draagt de vleselijke vrouw ook hoge hakken. Zo kan ze geen oorlog voeren. Is het geen belachelijke vertoning ? Deze vrouw kan niet wegrennen. Grote heupproblemen krijgt ze op die hoge hakken als ze er veel op loopt. Maar kinderen wordt het met de paplepel ingegoten. Maar daar mag je niks van zeggen, want dan zondig je tegen de mammon. De vrouw vandaag is slaaf van de mammon, en daarom is corona gekomen. Daarom : nee, stadse vrouwen hebben mij nooit geinteresseerd, maar indiaanse vrouwen die vrij waren in de wildernis, als beeld van de hemelse kennis. De natuurvolkeren interesseerden mij, als profeet, en daarom werd ik gedood. Ik had gezondigd tegen de mammon. Maar God was aan mijn zijde. De hemelse kennis had mij gezonden.

Dus wonder boven wonder : Ik leef nog steeds. God's woord zal niet ledig wederkeren en er is een opstanding en wedergeboorte voor hen die volharden tot het einde.

Kinderen worden opgevoed met barbies en hoge hakken omdat ze God willen bespotten, de hemelse natuurvrouw willen bespotten. De hoge hakken, en dat heb ik eens in een droom gezien, zijn gevangenissen voor de vrouwen, om hen slaven van de mammon te houden. Ze kunnen niet wegrennen en krijgen heupproblemen of andere problemen. Hun botten gaan scheefgroeien en ze kunnen zich zo niet emanciperen. Het is pure vrouwenhaat. Waarom haten vrouwen zichzelf zo ? Omdat ze bezeten zijn met de mammon. Maar oh, daar mag je niks van zeggen. De mammon moet vereerd worden, dit gouden kalf. Maar de natuurvrouw overwint dit kalf. Ik zeg : 'Nee' tegen de stadse vrouw, en 'ja' tegen de indiaanse vrouw. Ik heb vele indiaanse natuurvrouwen verstadst zien worden, en het is zeer tragisch. Dit heeft trouwens niets met ras te maken, maar met het hart. We kijken mensen niet naar de ogen. Het zijn slechts metaforen, maar je zendt wel boodschappen uit

hoe je je in de stad presenteerd. Soms moet je je inderdaad camoufleren. Soms ben je inderdaad spion. Maar daarvoor ben je profetisch.

Wat mooi is het dat donkere mensen vandaag de dag ontwaken uit het westerse christendom en terugkeren tot hun Afrikaanse natuurwortels, tot Egypte, of gewoon tot de indiaanse natuurvolkeren in Amerika. Nu, laten we verder kijken naar het zwarte piet en sinterklaas raadsel wat de massa's opzweept en bezig houdt vandaag de dag :

Mattheus 16:18 En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze steen, petra, zal Ik mijn gemeente, ekklesia, bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. 19 Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen.

Prachtig, prachtig. We zagen dat Petra ra was die in de dieptes van de woestijn tot Ptah werd, tot Piet. Dit was een boete systeem, een hemels geldsysteem, om de mens te beproeven : Heb je het ware geld ? Is je geld gelouterd ? Of ben je de boel aan het bedriegen, aan het belazeren ? Heb je het ware sieraad ? Dit is innerlijk en profetisch ! Wauw. Nou, let goed op wat ik nu ga zeggen. We gaan het hele zwarte piet en sinterklaas mysterie ontrafelen : Ik had altijd dromen over een zwarte sinterklaas en over sinterklaas als vrouw. Sint klaas is het eigenlijk, en klaas, kls, is de ekklesia, kls, oftewel het Griekse woord voor gemeente, kerk, en dat is de vrouw in de wildernis, de natuurvrouw, die een schuilplaats zou krijgen. Kennen we het boek Openbaring ? Het is belangrijk. Dit is de bruid. Goed kijken. Laat dit plaatje van sinterklaas en zwarte piet tot je doordringen :

Zwarte Piet, het boete systeem, of hemelse geldssysteem, de beproeving, de urim steen, waarop de gemeente, ekklesia, sinterklaas, gebouwd wordt, de natuurvrouw, als de opslagplaats van de kennis in de wildernis. Zij geeft dan wedergeboorte. Zie of je daar binnen kunt komen. Heb je genoeg geld ? Is je geld beproefd ? Heb je genoeg boete betaald, genoeg belasting ? Of smeer je zomaar je make up op en denk je het is wel goed. Welk sieraad draag je ? Petrus en ekklesia, Petrus en de kerk, oftewel Piet en Klaas. Hierover gaan de oorlogen vandaag de dag. Dit mysterie gaat ontrafeld worden, tot in de dieptes. Hierover ging de hemelse huilbui. Corona is gekomen. Een nieuw geldssysteem gaat komen, ditmaal vanuit de hemel. Het is je gelouterde innerlijk. Het vlees zal sterven.

hoofdstuk 40 de ontbloting van noach

De mens wil snaaien en sex, maar niet hongeren. Nee, want hongeren is saai en niet leuk. De mens haat het kruis, haat de gesel, en wil niet leren waarvoor het nodig is, waarvoor het goed is. En daarom is de mens vandaag de dag in de war over zwarte piet. De mens wordt er helemaal gek van. Het gaat allemaal maar over zwarte piet dit, zwarte piet dat en het is een ware cultus, en de mens

dreigt met burgeroorlog. Ja, families scheuren uiteen over zwarte piet. Vergeet jezus en mohammed maar. Het is zwarte piet die vandaag de dienst uitmaakt.

De mens wil snaaien, graaien en sex, drugs, niet de roede. Nee, de mens wil het zoete, en de mens denkt dat het lekker is, maar het is vergif. Nu corona is gekomen en op de loer staat bij iedere stap die je zet is het lastiger geworden. De mens moet boeten en de natuur kan zo weer terrein terugwinnen. In de 90-er jaren had ik al dromen over de komst van corona. Het zou in grote golven over de wereld komen en grote paniek zaaien. Ook zag ik hierbij specifieke mensen betrokken en de dromen zijn tot in de kleinste details uitgekomen. Het overblijfsel, de ware kerk of ekklesia kon zo tot de wildernis vluchten, waar het boek Openbaring over spreekt. Ik was als kind zijnde, en ook als tiener helemaal geobsedeerd met dit boek, en ook lid van een tijdschrift over het boek Openbaring. Nou, dat kon allemaal niet hoor, volgens mijn familie. Ik moest alles maar doen met wat ze mij in hun kerk gaven, en niet verder kijken dan mijn neus lang was. En dan wordt je door je eigen familie vervolgd. Zij weten alles beter.

Openbaring 12
4 En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden. 5 En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. 6 En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden.

En dan werpt Michael de draak op de aarde.

13 En toen de draak zag, dat hij op de aarde was geworpen, vervolgde hij de vrouw, die het mannelijke kind gebaard had. 14 En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd. 15 En de slang wierp uit haar bek water achter de vrouw als een stroom, om haar door de stroom te laten medesleuren. 16 En de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwolg de stroom, die de draak uit zijn bek had geworpen.

De vrouw is een beeld van de ekklesia, de kerk, van kls, klaas. Zij is een vrouw van de aarde, van de wildernis, en daarom was sinterklaas in mijn dromen vaak donker en vrouwelijk. De wederkomst gaat over dat het zal zijn als in de dagen van Noach, en dit keer zal er een zondvloed zijn van vuur, en natuurlijk is de ark er weer, de boot met de heiligen, de boot van de ware kerk. In het boek van Mormon gaat deze boot tot Amerika. Ook in het Eeuwig Evangelie gaat deze boot tot Amerika. De Koran zegt dat de oordeelsdag de dag is waarop de ene ziel geen zeggenschap meer heeft over de andere ziel. Iedereen staat geheel op zichzelf. Op de oordeelsdag is de mens niet meer onderworpen aan menselijke systemen, maar staat bloot voor God :

1. En Noach ontblootte zichzelf.
2. En zijn moeder zag hem in zijn naaktheid.
3. En Noach sprak : 'Oh, mijn moeder, nu hebt gij mijn blootheid gezien.'
4. En Noach's moeder sprak : 'Zoon, gij hebt de waarheid gesproken. Ik heb uw blootheid gezien.'
5. En Noach werd toen zeer bedroefd, want hij had zijn onschuld verloren.

6. En zijn moeder vocht hem aan, en het gevecht duurde verschillende weken.

De vrouw is door de mammon op de hoge hak gezet, en het is om God te bespotten, om de hemelse kennis, de gnosis, de vur natuurkennis te bespotten. Het is daadwerkelijk het stomste wat er bestaat, maar de vleselijke vrouw doet alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Laat de mens wel beseffen dat ik hierover een droom heb gehad als profeet. Ik weet precies waarvoor het staat, wat mammon hier aan het bespotten is. Let goed op. De vrouw staat op de hoge hak, zoals Edom in het hooggebergte leefde, in de spelonken en grotten, en Edom zei : 'Let op, ik ben onbereikbaar.' De hoofdstad van Edom was in het Grieks Petra, het gesteente, oftewel Petrus. Mammon valt. Mammon zit op de hoge hak als Edom. Edom werd ook wel Teman genoemd, het wijsheidsvolk, het wildernis volk van Ezau, en ze kwamen om Juda, yad, te onderdrukken, wat een beeld was van de mannelijke fallus. Dat is wat de vrouw wil, ook de vleselijke vrouw. Dat is wat de mammon wil.

Uiteindelijk zal mammon vallen, zoals we zien in het boek Abadja. Mammon heeft een karikatuur gemaakt van Edom, als het vleselijke Edom. Alsof je door hoge hakken de duivel kunt overwinnen. Het is allemaal spijbelarij. Wie oren heeft die hore. Ik ga er nu niet meer woorden aan vuil maken. Misschien later nog.

hoofdstuk 41 de hoge hakken cultus : de val van de vleselijke vrouw

Ze willen een gammele indruk geven, die vrouwen op hoge hakken, ze noemen zichzelf het zwakke geslacht, echt totale waanzin. Ik kots mezelf helemaal leeg als ik weer zo'n vrouw op hoge hakken heb gezien, opdat ik niet onder de invloed van de mammon kom. Ik ken geen enkele ware profeet des heerinnen die onder de indruk is van een vrouw die met hoge hakken rondloopt, want iedere demonoloog weet dat het dezelfde geest is als de chinese voetinbinding : ter mismaking van de vrouw. Het lichaam van de vrouw kan zich zo niet ontwikkelen, en raakt mismaakt. Oh, wat een verschrikkelijke geest is dit, zoveel vrouwenhaat, en zoveel vrouwen haten zichzelf. Als ze ook maar ietsje donkerheid hebben dan moet dit met gif wit gemaakt worden tegenwoordig, maar de vrouw was nu eenmaal donkerder gemaakt dan de man om zo de baby te kunnen beschermen. Maar de vrouw haar schoonheidsideaal (want daar gaat alles om bij zulke mammonitische vrouwen) is zo gammel mogelijk te zijn, zodat haar vrucht geroofd kan worden. Hevig staat ze in de publiciteit en wil alle aandacht trekken met haar zachte stemmetje, opdat haar vrucht geroofd en geofferd kan worden aan de mammon. Het trekt alle parasieten van de onderwereld aan. En dat mogen ware profeten dag en nacht zien totdat ze er gek van worden. Deze wereld maakt mensen totaal maar dan ook totaal gek.

Ja, dat moet je relativeren, zeggen ze dan, en dat is ook zo. Daarom hebben wij ons werk en onze creativiteit anders zouden we onszelf allang voor de trein hebben geworpen. Daar valt toch niet mee te leven ? Maar met het slechte zien we gelukkig ook het goede, en dat geeft hoop, en daarom blijven we ons werk doen. Daarom zijn we tegelijkertijd de ongelukkigste en gelukkigste mensen

ter wereld, als profeten en demonologen, als predikanten. Ik heb er nooit doekjes om gewonden. Ik wilde niet zoals Jona zijn, dus ik preekte gewoon wat ik zag. En daarom werd ik door de mammon vervolgd, want ik had het gewaagd zijn koninkrijk aan te vallen, maar ik wil deze vrouwen bevrijden. Ik wil ze emanciperen. Het is moeilijk ze zo in slavernij te zien. Ze denken dat hoge hakken mooi zijn, dat het hun mooi maakt zo gammel te zijn en dat al hun botten zich misvormen, dat dat hun vrouwelijk maakt, net zoals de chinezen hun vrouwen dat wijsmaakten voor duizend jaren tijdens de gruwelijke voetinbinding traditie. Het is allemaal traditie. Geen enkele vrouw verzint zoiets. Ze doen slechts elkaar na. Het zijn allemaal apen. 'Ach, die en die zegt het dus zal het zo zijn.' Ze denken zelf niet na. Ze volgen gewoon verhaaltjes. Het is helemaal niet mooi en al helemaal geen waarheid. Maar zolang een vrouw ten gronde gaat vindt de mammon het mooi. De mammon haat en vreest vrouwen vanwege de vruchtbaarheid, de capaciteit van het schenken van wedergeboorte. En daarom haten vrouwen die met de mammon vervuld zijn zichzelf.

Dan staan ze daar op hun staafjes, en ze kunnen het niet eens verklaren. Nou, dan heb je de beker hoor. Ze worden hiervoor zogenaamd door mammon beloond, maar het is pure bedondering. Nee, ze worden tot slaaf gehouden onder de drugs. Stomme idioten zijn het. Maar nee, als je dat zegt dan heb je het gedaan hoor. Ik had vannacht een droom over Benny Hinn, dus ik wist precies hoe laat het was. Ik was daar met Billy Idol. Benny Hinn zei : 'Ja, die Paulus had dan wel veel gezegd, maar het was soms ook gewoon zijn eigen mening.' En het was dan zo'n beetje een strijd tussen Paulus en Petrus. Benny Hinn wilde mij van het Petrus mysterie afhouden, omdat hij een valse Petrus sleutel had, sinds hij van het voorspoeds-evangelie of markt-evangelie is, en die doen alles voor het geld. Dat is het evangelie van mammon. Ik wist precies hoe laat het was.

Waarom denkt een vrouw dat hoge hakken iets voorstelt ? Nee, nou dan heb je de beker hoor. Al trippelend gaan ze door de stadstraten, mammon volgend. Gaan de natuurvrouwen met hoge hakken door de wildernis ? Nee, die doen het echte werk. Maar de vrouw op hoge hakken WAANT, is AAN DE DRUGS. Wat doet die halve gekken denken dat het mooi is ? Wat is mooi ? Mooi is een Egyptisch woord voor beproefde waarheid. Het is geen waarheid en al helemaal niet beproefd. Het gaat de oven in. Ik ben die hoge hakken cultus spuug en spuug zat. De mammon houdt ervan profeten te treiteren. En profeten, ware profeten, kotsen van zulke vrouwen. Wat een walgelijke, walgelijke idioterie. Dan moeten wij toekijken hoe ze hun voeten en bottenstelsel kapot maken, hoe gammel ze er op lopen en zo niet weg kunnen komen van de vijand, hoe hun kinderen door de vijand verslonden worden ? Ze maken hun kinderen nog wel erger dan henzelf. Die offeren ze graag aan de mammon. Wat een idioterie, wat een idioterie. Geen wonder dat corona is gekomen.

Lekker op hoge hakken door de stad, lekker dom doen, lekker een bespotting maken van het vrouwelijke. Walgelijke mammon. Staan ze daar te waggelen alsof ze elk moment kunnen instorten. Dronken, bezopen lui zijn het.

De Duitse bijbel, oftewel de reformatorische bijbel, weeft door op de bijbel van Israel, de exodische bijbel, maar niet zozeer op de bijbel van Egypte, de bron bijbel. De Nederlandse bijbel, de regressorische bijbel, die na de reformatie komt, borduurt op alle voorgaande bijbels verder, ook de Egyptische. Vandaar dat de Nederlandse bijbel, of tweede bijbel, uniek is.

Calvijn noemt in zijn commentaar op Hosea de mens ongelovelijk dom wanneer de mens door erediensten die niet door God werden goedgekeurd zichzelf toch overtuigd God te vereren, en als door een duivelse betovering dan ook nog eens een behagen hebben in hun dwaasheden. Het staat er gewoon zwart op wit. Calvijn waarschuwt de mens, maar de mens luistert niet, want de mens is onder die duivelse betovering waarover Calvijn spreekt. Het is als spreken tegen een muur. De duivels betoverde mens is van zichzelf overtuigd en heeft ook nog eens hierdoor een welbehagen in zijn eigen dwaasheden. Wat kun je dan het beste doen ? Huilen of lachen ? Ik zou de hele dag wel door kunnen lachen of huilen om deze dingen, maar dan is er de noodzaak van onderwijs. En onderwijs heeft een zekere strengheid naar het vlees. Het probeert nog wat van dingen te maken zonder in allerlei lach en huil gezwelg te volharden. Ik zou zeggen : er is voor alles een tijd. Er is een tijd van lachen en huilen, maar veelal is er een tijd voor streng en sober onderwijs. Dat is iets van de asceten. Ze gaan niet al lachend of huilend door het leven, maar het komt zeker zo nu en dan langs. Zeker weten. De asceet lacht en huilt, maar het meeste nog is hij betrokken bij streng en sober onderwijs. Vaak lijdt de asceet in de stilte, om het tot sieraad te strekken, er iets van te maken, het te verdiepen, ermee te werken.

Calvijn stelt dat de mens geboeid is door de betovering van de duivel. Hij heeft het over de materialistische mens die ook heel religieus is, en die niet alleen heel onverstandig is maar ook volslagen waanzinnig. Calvijn bidt dan dat de mens wordt teruggeroepen van een boosaardig hart tot een gezond verstand. Hij stelt dat dit een genezingsproces is. Die verlossing, stelt hij, ligt niet in het materialisme, niet in ruiters, paarden, wapens en machten. De mens moet stoppen te vertrouwen in mensenkracht, want daarmee gaan ze het niet redden. Vlees vertrouwd altijd weer op vlees. Maar Calvijn bidt dat de mens het geestelijke zal aanhangen. Hij stelde dat de profeet Hosea spotte met de vleselijke dwaasheid van de mens. De vleselijke mens minachtte namelijk zorgeloos de profeten.

Calvijn's vertaling van Hosea 2 :2 Twist met uw moeder, twist. (…) laat zij daarom haar hoererijen van haar aangezicht nemen en haar overspeligheden van tussen haar borsten.

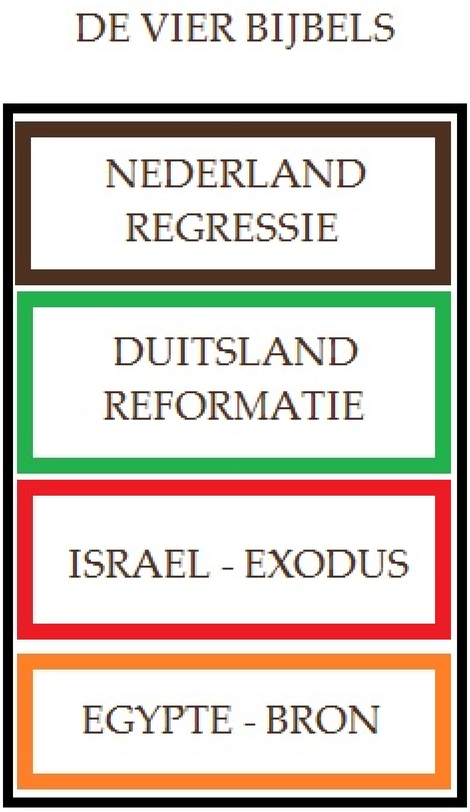

We kennen vier bijbels :

Egypte – de bron, de hieroglieven
Israel – de exodus
Duitsland – de reformatie, voornamelijk de geschriften van Calvijn en omliggende reformatorische geschriften
Nederland – de regressie, de amazone bijbel of zogeheten tweede bijbel.

In die zin is Egypte de voorbijbel, Israel de bijbel, Duitsland (reformatie) de tussenbijbel, en Nederland (regressie, terugkeer, inodus) de tweede bijbel. Calvijn was dan wel niet Duits, maar kwam wel voort vanuit de Duitse reformatie, dus in die zin wel 'van Duitse bloed' zoals we dat allemaal zijn. Geschriften hoeven niet waar te zijn, maar kunnen wel waarde hebben. En deze geschriften hebben veel profetische waarde, als een bijbel. Het zou de domste fout ooit zijn om Calvijn zomaar te negeren, omdat het een belangrijke tussenschakel is.

Calvijn noemt Hosea een profeet van strategie. Als wij moeten strijden tegen goddeloze mensen die het juk niet gewillig opnemen, ja, die ons hardnekkig tegenstaan, dan is Hosea, die zo lang onder verschillende koningen heeft gewerkt, een voorbeeld van geduld. De profeet dreigde het volk met de toekomstige wraak toen het rijk Israel bloeide door rijkdom en macht. De voorspoed had het land dronken gemaakt, zoals dat ook met Nederland aan de gang was, en toen kwam corona. Zijn we nog steeds dronken, mensen, of gaan we nu eens eindelijk luisteren ? Nemen we nu eens de natuurgrenzen in acht, of gaan we door met ons roekeloze leven ?

Het volk was voorspoedig allemaal vanwege de triomfen van koning Jerobeam. Jerobeam had zich grote schatten vergaard, het volk verlost van de onderdrukking. Hij veroverde vele steden en uitgestrekte gebieden. Het volk leefde in rust en weelde. En Hosea sprak : Gij bent niet het volk van God. Gij bent onechte kinderen uit hoererij geboren. Hosea kondigde aan dat hun rijk hen ontnomen zou worden. Hij sprak dit tot een volk wat niet alleen hoogmoedig was, maar ook waanzinnig, stelt Calvijn. Hosea verklaarde openlijk de oorlog aan het volk en kondigde de ondergang van het volk aan. Calvijn stelt dat hij niet begon met vleiende woorden, en spoorde het volk ook niet vriendelijk aan tot bekering, en hij gebruikt ook geen omwegen om de scherpte van zijn leer te verzachten. Hij wijst erop dat er niets van dien aard gebeurde, maar dat hij was gezonden zoals met onderhandelaars en oorlogsherauten, om de oorlog aan te kondigen. Waarom ? Omdat het een overspelig geslacht was, een walgelijk bordeel, stelt Calvijn.

Zodra de profeet het leraarsambt op zich nam was hij scherp en bitter, stelt Calvijn. We weten allemaal namelijk dat zachte heelmeesters stinkende wonden maken, en dat onomwonden

bestraffingen soms beter zijn dan verborgen liefde. Hosea stond tegenover een monsterlijke dwaasheid en verdorven waanzin, tegenover een afvalligheid die de hoogste top van goddeloosheid had bereikt, stelt Calvijn. Door hun duivelse hardnekkigheid waren ze zo verblind dat ze aan hun bijgelovigheden bleven vasthouden. Hosea was hiertegen uitgezonden als een heraut van het hemelse woord.

Als een profeet een volk de oorlog verklaart, hoe gaat dat dan ? Antwoord : door profetie en door het kruis. Deze profeet moest het volk zelfs imiteren. Hij moest een hoer als vrouw nemen en kinderen van hoererij met haar krijgen, als een profetisch beeld. Hoe diep gaat profetie dan ? Dit is daadwerkelijke hemelse dwaasheid en er ligt maar een hele dunne lijn tussen profetie en de zonde. De profeet dreef zo door zelfspot de spot met het volk, om het volk geheel te ontbloten, te ontmaskeren. Dat was oorlogsstrategie.

Ga heen, neem u een vrouw der hoererijen en kinderen der hoererijen, want ontuchtig en schandelijk heeft dit volk gehoereerd.

Je zou zeggen dat dit pure zelfmoord is, zelfverdoemenis. Hosea hamerde hiermee zichzelf aan het kruis. Maar net als Jezus droeg hij het zondige vlees van het volk, en liet hij het kruisigen. Dit is hemelse technologie, oftewel theologie, die de mens niet begrijpt. Het is profetologie. Daarom zijn profeten kinderen van de verdoemenis, omdat ze niet begrepen worden, en ze hoeven ook niet begrepen te worden. Vele discipelen keerden zich van Jezus af omdat zijn woorden hard waren, en ze begrepen het niet. Zo werden de massa's opgezweept die riepen : Kruisig hem, kruisig hem. Maar wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. God voert oorlog door profetie en kruis, door camouflage dus, zoals ook de indianen jagen door hun prooi te imiteren, zodat ze diep de kudde in kunnen gaan om hun slag te gaan, en dit is zinnebeeldig. Er is een hemelse jacht, en laat je niet verleiden deel te hebben aan de aardse jacht.

Hosea was de meesterspion, de meesterstrikker. De mens strijdt door overmoed, door trots, opgeblazen met wapens en strijdkrachten, denkende alles te kunnen, maar God strijdt door geduld en met strategie. Jezus kwam niet om de Romeinen te verslaan, maar om aan het kruis te gaan. Daarom keerden velen zich van hem af. Daarom ruilden velen hem in voor de mammon. En velen hebben een soort van Mammon-Jezus gemaakt, als een soort superjezus. Vergeet het kruis maar. Ze hebben zelfs een markt gemaakt van Jezus, terwijl Jezus met de gesel door de markt heenging. Marktprofeten zijn geen ware profeten. Ook de mammon heeft zijn profeten. Laten we goed op het teken van Simson letten hoe hij de vijand overwon. Hij werd blind gemaakt en diep in de tempel van de vijand geleid en tussen de pilaren geketend, en moest iets doen wat ook zijn eigen val betekende, namelijk de pilaar waaraan hij geketend was breken. Dat is iets zinnebeeldigs, als een heilige zelfmoord en zelfverdoemenis, van het vlees dus. Hierover gaat ook ons 1996 artikel : Het leger van zelfmoordenaars.

Het was in zeer christelijke taal geschreven, maar hier kwam het in het kort op neer :

Het leger van zelfmoordenaars

Het leger van zelfmoordenaars, het leger van tranen. Komende van boven, vanuit de pijn van Gods hart. Het leger van zelfmoordenaars, komende van boven. Mensen schudden het hoofd. Weer zo'n

groep extremelingen. Mensen lachen erom en leven verder. Het leger van zelfmoordenaars, nog weinig vruchten, maar onder de grond sterk geworteld en daarom voorbeschikt om eeuwige vruchten te dragen.

Het leger van zelfmoordenaars, Wat doen ze ? Waar zijn ze mee bezig ? Ze verliezen zichzelf, tellen zichzelf niet. Ze haten zichzelf, ze worden moordenaars. Het leger van zelfmoordenaars, omdat het zondige 'ik' uitgeroeid moet worden. Ze laten geen splinter van de oude natuur heel, ze zijn genadeloos voor het vlees. Ze worden opgeleid tot moordenaars, door de grote moordenaar, door de grote vleesmoordenaar, de slager van het paradijs.

Het leger van zelfmoordenaars, omdat er bescherming moet zijn, omdat er veiligheid moet zijn. De duisternis wordt vermoord, vermoord door het licht. We kunnen er niets aan doen. Als het licht aangaat, is er geen duisternis meer. Het licht grijpt de dood en brengt hem naar het kerkhof. Het licht grijpt het kerkhof en laat het verdwijnen. Zo is het licht, zo is het leven. Zo is het paradijs van God. De dieren staan op en omsingelen de slang, bedreigen de boom der kennis van goed en kwaad, de valse vruchten worden bespuwd en vertrapt.

Weg met de slang, weg met de valse vrucht. Weg met de valse zelfmoord, weg met de valse moord. We richten de moordlust op het kwaad, niet meer op het licht. We richten onze woede op de valse dierenwereld, niet meer op de dieren van God. Het beest en de draak in onszelf, we vermoorden het, het ik-beest en de ik-draak. We worden zelfmoordenaars, we doen het licht aan en de duisternis uit.

Het leger van zelfmoordenaars, op weg naar het kruis, waar het beest en de draak hun nederlaag lijden, waar het licht is aangegaan. Een staatsgreep vindt plaats, een kroonwisseling. Het licht heeft overwonnen, heeft de duisternis van zich afgeschud. De graankorrel heeft de donkere grond opgezocht, is de dood binnengetreden. Nu staat er een boom. Een boom van het licht. De dieren nestelen zich erin, eten van z'n vruchten en worden genezen door z'n bladeren. Ja, voelen zich er veilig en weten zich geborgen en geliefd. De boom des levens, omdat de graankorrel een zelfmoordenaar wilde zijn, omdat het zaadje z,n leven weggaf. Het licht heeft de duisternis gehaat, anders zou er geen licht meer zijn. Kijken we nu naar de kerk, komen we daar binnen, wie staat er vooraan ? Een moordenaar, ja, maar wat voor een moordenaar, hij heeft het licht vermoord.

Het leger van zelfmoordenaars. Er wordt veel gesolliciteerd. Er wordt veel geklopt op de deuren van hun kazerne. Nieuwe kandidaten melden zich aan, vol tranen en pijn. Vol zelfmoordlust en zelfhaat. Woedend op de draak, woedend op het ik-beest.

Er wordt een deur geopend. Ze worden aangenomen en krijgen hun soldij. Het leger van zelfmoordenaars, op weg naar het paradijs, op weg naar het Eeuwig Leven. Laten hun oude leven achter. Het leger van zelfmoordenaars, van Godvruchtigen. Nu een bezienswaardigheid voor de wereld. Nu in een kooi, nu in ketenen, achter tralies, achter tranen en verdriet. Opgesloten in dierentuin, voor het vermaak van de wereld. De tralies, de fototoestellen, een weerspiegeling van het eigen-ik. Er groeit iets in je hart, je haat het eigen-ik, de zonde-macht waarvoor je hebt gekozen. Je ziet jezelf in de drinkbak van je hok, het is als een spiegel, je walgt ervan. Er groeit iets in je, woede, zelfmoordlust, moordlust. Je richt het op de tralies, op de fototoestellen, ja, op alles wat je benauwd. Je wil weer vrij zijn. Vrij als een vogel.

Jezus zei: kruisig jezelf.

Jezus zei: kruisig je hartstochten en begeertes, je zondige natuur.

Jezus zei: pleeg zelfmoord, verlies je leven en haat het. Begin opnieuw. Doe het licht aan. Laat de woede maar ontploffen ! Geef er uiting aan, maar blijf het richten op het kwaad, niet op het goede,

Want:

Het leger van zelfmoordenaars is ook te vinden in het domein van de duisternis.
Ze komen op van onderen en doven elk licht, elk lampje.
Ze komen op uit de afgrond, ze komen vanuit de zwarte zee.
Ze haten het licht.
Hun aanvoerder is het beest, hun koning de draak.

Er zijn twee legers van moordenaars, elkaars tegenpolen en nu is het oorlog.

Wie gaat het winnen. Het goede of het kwaad ?

Er is maar één manier om dat vast te stellen:

Ga naar een donkere kamer en doe daar het licht aan en je zult zien wie de sterkste is.

Overal waar het duisternis is, kan het licht binnenkomen en is er geen duisternis meer, maar overal waar het licht is, kan de duisternis niet binnenkomen.'

Je bent niet helemaal goed bij je hoofd als je dit letterlijk neemt.

hoofdstuk 44 sint en piet : inwijding in de gnosis

Leer zien wat er gaande is : Petrus, de steen waarop de ekklesia gebouwd is, kls, klaas, de kerk. Sinterklaas is dus een beeld van de kerk, van de vrouw, en die is op een boot, samen met de pieten, Petrus, als op het vissersbootje van Petrus. Zij delen zowel gaven uit als haken, oftewel het vissersaas, om de dode zielen op te trekken en tot de hemel te leiden, oftewel tot inzicht. Dat is een shamaanse taak die ook in de bijbel wordt beschreven :

1 Petrus 3
18 Hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar het geestelijke, 19 in welke Hij ook
heengegaan is en gepredikt heeft aan de zielen in de gevangenis, 20 die eertijds ongehoorzaam

geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten, in de dagen van Noach, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht, waarin weinigen, dat is acht zielen, door het water heen gered werden.

Efeze 4
8 Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede,
gaven gaf Hij aan de mensen. 9 Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook
nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten? 10 Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is
opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen.

Sinterklaas en zwarte piet komen tot de kinderen, als een beeld van de onwetendheid, zodat ze hen kunnen inwijden in de gnosis. Zij zijn dus vissers van mensen.

Hierom zijn de kerkelingen woest, want ze willen hun kinderen niet verliezen aan de hogere hemelen. Ze willen hun kinderen DOM houden, zodat ze die kinderen als slaven kunnen gebruiken. Er is dus een groot verschil tussen de hogere kerk en de lagere kerk. Wij moeten wedergeboren worden in de hogere kerk, en dat kan alleen als we de gaven ontvangen, het charismatische, en daar zitten ook de haken in die ons vlees kunnen doden. Dat is dus wat de daadwerkelijke opname is.

hoofdstuk 45 Yeshua in Israel : een werkwoord, geen afgod

Kimhi was een rabbijn die leefde van 1160 tot 1235 en schreef een middeleeuws commentaar op de psalmen.

Psalm 3

1 Een psalm van David, toen hij vluchtte voor Absalom zijn zoon.

Kimhi stelt dat David deze psalm uitsprak toen hij de olijfberg beklom. David weende toen hij de berg beklom zoals we kunnen lezen in Samuël. In 2 Samuel 15 gaat het over de samenzwering van Absalom. De profeet had aan David gezegd dat het kwaad uit zijn eigen huis zou komen. Vaak gebeurd dat in een gezin, want als je de Heere dient dan wordt je door je huisgenoten beproefd. Een profeet is niet geeerd in zijn eigen gebied. Dat kan je vrouw wezen, of je kinderen. Het kan je moeder wezen en ga zo maar door, tantes. In David's geval was het Absalom. David vluchtte, zoals ook Jakob vluchtte en Mozes. Het word selah wordt veel gebruikt, samen met amen, en selah betekent voor altijd, het is waar, of het verheffen van het geluid. Kimhi stelt dat David de olijfberg opging om in zijn moeilijkheden God te zoeken en te aanbidden. Maar niet alleen dat : ook om zicht te hebben op de heilige plaats. Profetie te ontvangen dus, hemelse woorden. Kunnen wij in onze moeilijkheden alles achter ons laten om de berg op te gaan en de dingen te zoeken die boven zijn ?

Laten we de doden de doden maar begraven. Wat stelt een mens voor ? Waarom waarde hechten aan mensenvlees ?

5 Als ik luide roep tot de Here,
antwoordt Hij mij van zijn heilige berg. Selah.

6a Ik legde mij neder en sliep;
ik ontwaakte

Kimhi stelt toen David ontwaakte was zijn nachtmerrie over, want in de slaap wordt een mens met kwade dromen geplaagd.

6b want de Here schraagt mij.

Kimhi stelt : door de profeet Nathan. Nathan had hem namelijk versterkt door de woorden dat zijn zonden weggedaan waren en dat hij niet zou sterven.

7b Zij hebben zich rondom mij gesteld.

David kan er doorheen prikken nu. Kimhi zegt dat ze hem bevochten aan de poort, met golven van geweld. Maar David roept God aan. God woont op een hoge berg, wat natuurlijk een beeld is. Van hier stroomt het profetische woord.

De psalm eindigt met het zeggen dat God de vijand op de kaak heeft geslagen, maar wie is die vijand ? Het is ook David's vlees zelf. (zie balk en splinter verhaal) Zo moeten we altijd deze gelijkenissen lezen, dat de vijand ook ons eigen vlees is. Het laatste woord van de psalm is weer selah.

Psalm 4 : Het is niet zo gek dat Kimhi dit een Levitische psalm noemt, want het gaat immers over de beeldspraak van offers. En dan houdt het dus weer in dat we ons vlees moeten opofferen tot God. Zo kunnen we profetische woorden ontvangen.

2 Als ik roep, antwoord mij,
o God mijner gerechtigheid,

Weer was dit volgens Kimhi een psalm uitgesproken toen David vluchtte voor Absalom.

4 Weet toch, dat de Here Zich een gunstgenoot heeft afgezonderd

Kimhi stelt dat God het vee heeft gescheiden.

5 zwijgt. sela
6 Brengt offers naar de eis.

Kimhi stelt dat dit niet de offers van de bozen zijn, maar de offers van gehoorzaamheid. Het zwijgen hierin betekent volgens Kimhi dat de mens op moet houden te rebelleren naar God toe. Zo kan de mens horen wat God te zeggen heeft, en anders niet.

Psalm 5 is volgens Kimhi een psalm van bijen, en gericht tegen de vijanden van David. Het is een morgengebed voordat de mens naar het werk gaat. Als de mens dan naar het werk gaat dan is dat als het gaan tot de tentendienst om God te dienen, en hiertoe nadert de mens in dit gebed.

8 Maar ik zal, dank zij uw grote goedertierenheid,
uw huis binnengaan,
mij nederbuigen naar uw heilige tent in vreze voor U.

Dan in vers 9 vraagt David om de profetische leiding van God, en ook Kimhi stelt dat God een beeld is van kennis en wijsheid. De Israelieten waren heel goed op de hoogte dat religie slechts beeldspraak was, gelijkenissen, en dit komt ook in hun poëtische en metaforische taal naar voren. Niets staat op zichzelf. Alles heeft een diepere betekenis. Vandaar dat het belangrijk is als men het christendom wil begrijpen, men de rabbijnen bestudeerd die deze talen machtig waren. Het westen heeft de mens totaal op een dwaalspoor gebracht wat betrefd het christendom.

9 Here, leid mij door uw gerechtigheid
om mijner belagers (vijanden) wil;
effen uw weg voor mijn aangezicht.

Kimhi stelt dat David's vijanden zijn eigen verborgen fouten waren. Ook zijn opzettelijke zonden zijn zijn vijanden. Daarom vraagt David ook om hemelse restrictie. De machtigen, of territoriale geesten die heersen, moeten daarvoor eerst vallen. We kunnen stellen dat dit de roep is om nuance en het op orde stellen van prioriteiten. Het is dus een innerlijke kwestie, dat de mens in het reine moet komen met zichzelf. Het vlees van de mens zelf zal moeten vallen voorafgaand aan de val van elk ander vlees. Dit is niet zomaar een strijd, maar een oproep tot studie. Het vlees is de onwil en de onwetendheid.

10 Want in hun mond is niets betrouwbaar,
hun binnenste is enkel verderf,
hun keel is een open graf,
zij maken hun tong glad.

Kimhi stelt dat het vlees zo bedrieglijk is dat het zich voordoet als je vriend. Maar dit dus bedrog. Pas op voor die valse vriendelijkheid, want daardoor probeert het vlees je te paaien. Iets wat goed lijkt of zelfs goed voelt hoeft niet per definitie goed te zijn. Kimhi stelt dat zij die zich niet hiertegen gewapend hebben en hiervoor niet op de hoede zijn in valstrikken vallen, meegezogen worden met al het gevlei van de vijand die zich als een vriend voordoet. Naïve mensen met een voorliefde voor het gemak van het vleselijke vallen telkens weer in zulke strikken : 'Ja, maar hij of zij doet zo aardig tegen me. Hij of zij is zo lief en vriendelijk. Hij of zij doet geen vlieg kwaad.' En ga zo maar door. Maar daar kopen we natuurlijk niets voor. Vaak is die aardigheid ook heel selectief. Vraag je af hoe ze met anderen omgaan, met de natuur, met dieren, en of ze wel degelijk onderzoek doen voordat ze hun mond openen. Leugens kunnen heel aardig doen, anders verkoopt het niet. De waarheid is hard.

De waarheid doet pijn. Dit is geen makkelijke zwart-witte materie. Maar daarvoor is er de demonologie. De mens heeft hierover onderwijs nodig. Wordt dit onderwijs niet gegeven, of proberen mensen dit onderwijs tegen te houden, dan mogen er al wat alarm bellen afgaan.

Psalm 6 – Kimhi stelt dat sommigen deze psalm voor de besnijdenis gebruikten, als besnijdenis-psalm. Anderen stellen dat het een ballingsschaps-psalm was van de verbrokenheid van Israel. Kimhi stelt dat de mens hier doorheen moet, wat een zwaar werk is, om loon te verdienen voor het hiernamaals. Er gebeurt niks zomaar. Er zijn geen slappe westers christelijke praatjes over dat Jezus alles wel doet. Yeshua was een woord wat David al gebruikte en het betekende de opname of hemelvaart door te sterven aan je vlees op het slagveld. Kristos waren de priesters, wat ook weer een beeld was van het persoonlijk sterven aan het vlees. Vandaar dat de rabbijnse commentaren belangrijk zijn, ant die gebeuren vanuit de grondtekst en niet vanuit de westerse pseudo-christelijke fabeltjes. Kimhi stelt dat het zielenloon is dus geen slappe genade, gratis geloofsgoederen, en ook geen vleselijk loon. De mens moet hard werken, onderwezen worden, om zo op te kunnen stijgen tot de hogere niveau's van het leven. Uiteindelijk werd dit al door de germanen gepredikt, maar het westerse christendom heeft zowel de israelitische als de germaanse fundamenten uitgebannen. Dat allemaal door materialisme, dus daar heeft de reformatie als eerste tegen gestreden, maar toen moest de regressie nog komen om terug te gaan tot de oude natuurfundamenten van Israel en de germanen. Egrabijnen zijn dan egyptologische rabijnen in dit opzicht. In Israel lag het oorspronkelijke christendom al vast, wat meer persoonlijk was, en wat de luie westerse mens heeft gedumpt. Geestelijk lui zijn ze, maar in hun vlees werken ze hard, allemaal voor aardse rijkdom en macht. Het zijn vraatzuchtige monsters die de buik dienen. Wee u als u zondigt tegen die mammon, want dan gaan ze hun stenen gooien en hun stempeltjes drukken. Ik kom zelf ook uit zo'n familie, maar het is geen familie. De ware familie is van boven. De mens moet loskomen van zijn familie in het vlees. Het is het vlees. Hoe ervan los te komen ? Terug naar Israel. Jezus was in Israel een werkwoord, geen afgod. Psalm 6 is een psalm van tranen, van verbrokenheid, van ballingschap. Het is een psalm van de besnijdenis van hoofd en hart. David ging door deze psalm terug naar de Israelitische bronnen. Kimhi noemt de psalm een hyperbool, oftewel door figuurlijk overdrijven ergens de nadruk op te leggen.

hoofdstuk 46 de eeuwige herhaling

Laat de rijkdommen van Israel maar zien. Er blijft niets meer van het westerse pseudo-christendom over, want dat was allemaal uit het verband gerukt.

Psalm 7
13 Bekeert iemand zich niet, dan scherpt Hij zijn mes,
spant zijn boog en legt aan,
14 Hij richt op hem zijn dodelijke wapenen,

maakt zijn pijlen tot brandende schichten.

Zeer gewelddadig. Kimhi stelt dat deze psalm gaat over David die vluchtte van Saul, en Saul was op een bovennatuurlijke manier zo prachtig als een Cushitische vrouw, en daarom noemt David hem Cush. In de Bilha wordt Saul vrouwelijk genoemd, zoals ook in de grondteksten. Een Cushiet verandert zijn huid niet, en zo veranderde Saul zijn haat naar David niet. David was zijn vijand.

2 Here, mijn God, bij U schuil ik,
verlos mij van al mijn vervolgers en red mij,
3 opdat hij niet als een leeuw mij verscheure,
wegslepe, zonder dat iemand redt.

Kimhi stelt dat Saul de leeuw is. Het is een zwaar dualistische psalm. De mens denkt vaak dat als het oordeel komt dat dan altijd de ander de klos moet zijn, nooit hemzelf, maar het oordeel begint in god's huis, bij de mens zelf. Het oordeel komt altijd op het persoonlijke vlees van de mens zelf (balk en splinter verhaal). 'Ikke niet hoor, ikke niet hoor,' denkt de vleselijke mens, maar juist zijn eigen vlees moet geofferd worden, opdat de vleselijke mens ervan los komt en geestelijk kan worden. Daar is alles om te doen : van onwetendheid tot kennis komen, van afgoden tot werkwoorden.

16 Hij delft een kuil en graaft die uit,
maar valt zelf in de groeve die hij maakte.

Is dat niet wat de man symbolisch altijd doet in zijn omgang met vrouwen ? Hij kiest er eentje uit, en graaft als het ware ook zo zijn eigen ondergang, van het vlees, opdat er nieuwe geboorte zal plaatsvinden, wedergeboorte, zijn innerlijk kind. Dat is wat er dan daadwerkelijk bedoeld wordt met 'de lul zijn'. In de natuur als het fallus tegen vagina is, dan verliest de fallus altijd (zijn zaad). Vandaar : wie een kuil graaft valt er zelf in.

15 Zie, wie met ongerechtigheid bevrucht werd,
is zwanger van onheil en baart leugen.

Het kan dus zowel positief als negatief uitgelegd worden.

17 Het onheil dat hij stichtte, keert weder op zijn hoofd,
en zijn geweld komt neder op zijn schedel.

Kimhi zegt hierover : Alles herhaalt zich, maar dan met verandering van de voorwaarden en begrippen.

Saul is de oude orde, wat zowel goed als slecht kan betekenen, of gemengd, zodat de mens toch terug moet gaan. Vandaar ook dat het een dualistische psalm is. Dit is ook waarover de regressie gaat : om Israel te verdiepen en tot sieraad te strekken. De midrash stelt dat God elke dag boos is en dat overleving alleen mogelijk is door de zegen van het offeren, oftewel de exegese kunnen we dan stellen.

Psalm 8 : Dit is de psalm van de onderwerping van het vlees.
Adam is als heerser aangesteld, oftewel dam of doem, bloed, wat in de Egyptische moederwortel gewoon de besnijdenis is, van het hoofd, van het verstand, oftewel de exegese.

7 Gij doet hem heersen over de werken uwer handen,
alles hebt Gij onder zijn voeten gelegd

Kimhi vergelijkt het met Genesis 9
2 En de vrees en de schrik voor u zij over al het gedierte der aarde en over al het gevogelte des hemels, al wat zich op de aardbodem roert en alle vissen der zee; in uw hand zijn zij gegeven.

Het beest of vlees heeft weer de vrees geleerd, het begin van de kennis. Kimhi stelt dat de beesten verstrikt worden door de sluwe strategieën van Adam en door zijn begrip en onderscheiding. Adam is het volk van doem, het volk van bloed, in Egyptische context het volk van de besnijdenis. Zij voeren oorlog tegen het vlees, jagen op het vlees, verstrikken het vlees. Dit is een geestelijke strijd tegen de zondemacht, in de hemelse gewesten. Het is niet letterlijk, maar zinnebeeldig. Het westerlijke pseudo-christendom heeft het gematerialiseerd, verletterlijkt en historisch gemaakt tot een markt. Wacht u voor de wolven. Dom verkoopt goed. Maar let goed op wat de d'm wortel oorspronkelijk was in Israel en Egypte. Dom gaat niet weg. Misschien strijd je al jaren zuchtend tegen domme mensen om je heen en veranderen ze maar niet. Verdiep daarom het woordje d'm. Ze hebben gewoon iets geroofd en oppervlakkig gemaakt, bedekt, en dat moet jij terugroven en terugdraaien in de regressie. De geschiedenis heeft wel laten zien dat de mens niet leert van zijn fouten, maar jij moet blijven doorleren. Dat is de beproeving.

Psalm 8 : de onderwerping van het vlees, je eigen vlees. Het begint bij jezelf (balk en splinter verhaal).

9 de vissen der zee,
Hij doorkruist ook de paden der zeeën.

Kimhi stelt dat Adam over de zee gaat in schepen. We kunnen stellen dat in deze zondvloeden over het vlees het geestelijke een ark heeft. Wanneer het vlees sterft wordt de ziel in de ark opgenomen, dat is de Leviticus, oftewel Vayikra in het Hebreeuws, en vergelijk dit met de Germaanse Valkyries die hetzelfde doen. Ze laten soldaten aan hun vlees sterven, opdat ze opgenomen kunnen worden tot het valhalla. De Valkyries zijn de zinnebeeldige germaanse offerdienst vrouwen. In Zuidelijker germanie werden ze ook wel walkuren genoemd. Kun je het geschreeuw en geroep van deze germaanse strijdgodinnen horen ? Ze roepen dat Nederland aan zijn vlees moet sterven. Daarom is corona gekomen. Dit zijn amazones. De mens is maar druk met zijn mannencultus, ook om alles weer op te bouwen in de corona crisis, maar alles is gebarsten. Er moet exegese komen. Nu heeft de mens ineens de geestelijken nodig die ze een tijdje geleden al dan niet hebben doodgemarteld en alles hadden ontnomen, maar waar zijn die nu ? En wat zullen die geestelijken nog zeggen of kunnen zeggen ? Wat voor boodschap denk je dat ze te brengen hebben ?

hoofdstuk 47 de heer is mijn herder – een indianen medicijn

'De Heer is mijn herder, mij ontbreekt niet … Hij doet mij nederliggen in grazige weiden … Hij leidt mij langs stille wateren …' We zongen het vaak voor het slapen gaan. Er waren verschillende versies van dit lied. Ik denk dat het één van de liederen is die wij voor bedtijd het meest hebben gezongen tijdens de jeugd. 'Hij voert mij aan rustige wateren … zelfs al ga ik door een dal …' Mijn predikanten bibliotheek staat ook vol met indianen boekjes. Het boekje 'door indianen opgevoed' uit 1957 spreekt ook over dit lied. Jim was door een beer aangevallen en had toen zeven jaar onder de indianen gewoond. Hij was ernstig verwond geraakt, en werd zo bijna geheel indiaan, maar krijgt dan toch weer heimwee naar de blanken. Dan krijgt hij een brief van zijn bijna vergeten broer Jonnie. Aan het einde van het boek heeft Jim nog maar één ding over, maar het is het belangrijkste van alles, namelijk zijn indianen medicijn. Innerlijk was hij nog steeds een indiaan. Hij had eens een medicijnlied gehoord in zijn droom. En het medicijnlied bevatte bovenstaande woorden uit psalm 23. Ik had vroeger altijd veel nachtmerries als kind, en het lied was altijd een soort medicijn voor mij. Toen hij zijn broer weer had ontmoet maakte zijn broer voor hem het lied af en zei toen : 'Ik zal in het huis des heeren verblijven tot in lengte van dagen.' Dat was het medicijn. Jonnie zei dat het psalm 23 was en dat moeder het weleens voorlas als ze ziek waren. En Jonnie vertelde dat Jim eens ziek was, koorts had door de honger en dat hij zichzelf had verwond. Dat is wat een medicijndroom is, een nachtmerrie. En hij kreeg een nachtmerrie van een beer.

Calvijn stelt dat sommigen het hebreeuwse woord voor weiden of grasvelden vertalen in hutten, of we kunnen dan aan tenten denken, indianententen. Dat zijn dus de woningen van de natuurmensen, waar Jim ook een tijd bij geleefd had. 'Hij geneest mijn ziel' betekent letterlijk 'de terugkeer' stelt Calvijn, oftewel de regressie, de beweging na de reformatie. Dit is het tijdperk van de terugkeer van de regressie, want de mens heeft meer losgelaten en verdraaid dan lief was, allemaal door vleselijke smetvrees. De mens moet weer terug naar de natuurvolkeren, naar Israel, Egypte en de indianen volkeren. Vandaar dat mijn predikanten bibliotheek ook vol staat met indianenboeken omdat die erbij horen. De slotsom, stelt Calvijn, is dat God ons niet alleen laat, maar dat we door Hem worden opgevoed. God heeft zijn plicht hierin volbracht, maar wat doen wij ?

Ja, maar ik ben atheist. – Dat maakt niet uit. God is ook atheist. God staat voor de kennis, als een zinnebeeld, voor de intelligentie. Ik neem aan dat je als atheist daar juist op gericht bent ?
Ja, maar ik ben van een andere religie – Dat maakt niet uit. God is niet van een bepaalde religie, maar spreekt in diverse talen en culturen tot de mens.
Daartoe is de terugkeer. Hoe dieper je terugkeert, hoe meer je ontdekt hoe alles aan elkaar verbonden is. Dan kom je tot een hemels amalgaam. Dan proef je honing in je mond. Minder vleselijk zijn, minder eenzijdig, dan kom je er vanzelf wel en zal God je paden leiden.

Ja, maar ik houd niet zo van het woord God. Dat klinkt teveel als trucage. – Dat maakt niet uit. Dan vertaal je het gewoon in een ander woord, maar ik spreek nu Nederlands. Het gaat erom wat ik ermee bedoel.

Ja, maar ik ben geen fan van Calvijn. – Ik ook niet. Maar toch heeft hij hele belangrijke dingen gezegd voor de reformatie, en heeft God door hem heengewerkt. God slaat ook met kromme stokken recht, net zoals Mohammed hele belangrijke dingen heeft gezegd.
Ja, maar kun je dan misschien ophouden met het opnoemen van God en Calvijn ? – Nee, dat kan ik niet. Want ik heb als predikant de taak om een andere betekenis aan deze algemeen ingeburgerde woorden te geven. Er gaat een nieuw idioom komen, namelijk dat van de regressie. Alles gaat herzien worden. Zoals Kimhi sprak : 'Alles herhaalt zich, maar dan met verandering van de voorwaarden en begrippen.'

De Heer is mijn Herder – En zo zijn wij ook als herders aangesteld, om de kudde te beschermen, en als we zomaar God en Calvijn overboord zouden werpen zonder het te verdiepen en te nuanceren, dan zouden de roofdieren komen. Israel en Duitsland, oftewel exodus en reformatie, zijn belangrijke onderdelen van het shamanistische indianen medicijn.

Jim had tijdens zijn verblijf bij de indianen de grote medicijndromen van de indianen gehoord die ze vertelden. Jim was door hen geadopteerd en werd door hen opgevoed. Elke indianenjongen moest een indianendroom krijgen. Die krijgt hij pas als hij dagen achtereen alleen is geweest, heeft gevast en zichzelf heeft getuchtigd. In Jim's medicijndroom kwam de beer hem telkens aanvallen en telkens weer moest Jim hem bezweren met de woorden van de Heer is mijn herder. Uiteindelijk verdween de beer en viel Jim in een diepe droomloze slaap.

Ik kan mij heel erg vereenzelvigen met Jim, want ik groeide op met natuur Surinamers die mij ook deze dingen leerden, en ging naar een charismatische kerk later en naar een charismatische school, waar ik ook mijn Surinaamse levenspartner van die tijd leerde kennen. Maar dat mocht allemaal niet van mijn familie. Het werd totaal belachelijk gemaakt omdat het niet van hun kerk was. Dat zou je dan kunnen vergelijken met de aanvallen van de beer. De stamleider van de indianenstam waar Jim was geadopteerd was genaamd Scalpenketting, en de scalpen die daar hingen leken erg op het haar van familie leden. Jim voelde zich verscheurd tussen twee werelden. Hij werd gewaarschuwd niet met een indiaanse te trouwen, want die hadden zoveel familie.

Ik heb ook de extremen en excessen van de charismatische beweging gezien, en hoe ze daar ook veelal van alles een markt maken, dus ik trok door, en ook ik ben weer deels teruggekeerd tot de reformatie, maar dit keer tot de bron, dus dieper dan waar mijn familie terecht was gekomen, en ik zag hoeveel alles ontspoort was van de reformatie. Daarom kreeg ik dromen over de regressie, dat er daadwerkelijk een terugkeer zou moeten komen, voor degene die zou durven, net zoals Jim terugkeerde maar altijd indiaan bleef in zijn hart, maar dit juist verdiepte door zijn terugkeer, want beide kanten begonnen nu elkaar uit te leggen en te laten zien dat het bij elkaar hoorde als je maar diep genoeg zou gaan. Dus reformatie en regressie gaan hand in hand. Het gevaar ligt dus in smetvrees ergens te blijven steken. Het gevaar ligt er in je hoogmoed en betweterigheid voor het eenzijdige, racistische vlees te kiezen, wat de ander geen ruimte meer biedt. Vandaar dat we psalm 23, het indianen medicijn, meer dan ooit nodig hebben.

David ging tekeer tegen de leeuwen en wolven die de kudde probeerden te verslinden. Ook aan het einde van het boek 'door indianen opgevoed' gaat Jim op geestelijke wolvenjacht. Hoe kunnen wij tot de herder komen als wij geen herder willen zijn over anderen ? Ieder stamlid heeft een bepaalde bewaak en bewaar taak, wanneer het aankomt op de bescherming van de ander : een stuk ehbo, en

een stuk empathie, ook met een stuk onderwijs. Het gaat dus niet om de herders afgod, maar om het werkwoord : herderen, en dat betekent geherderd worden om te herderen. Vergeven betekent doorgeven namelijk, zoals de ger. gem. predikant J.M. Kleppe (1930) stelde in zijn boekje 'op saffieren gegrondvest' (1977). Calvijn stelt bij ps. 23:5 'gij zult de tafel aanrichten' dat dit ook weer werkwoorden zijn, die ook op het persoonlijke betrokken moeten zijn : iemand voedsel geven, zoals een vader aan zijn zoon. Hij geeft hiermee een vertaling wat het herderen betekent, namelijk ook vanuit mildheid, zonder te klagen, de ander voedsel toe te dienen, vanuit een vrijgevig hart, ook al wordt de gever door vele kwaadwilligen benijd en wensen ze zijn ondergang, en ook al trachten ze deze weldaad van god bedrieglijk voor te stellen. God houdt hierdoor niet op met geven, en zo moeten de gevers ook niet moede worden te geven. God blijft welwillend en weldadig, en zo dienen wij dat ook te blijven. Dat is wat herderen en geherderd worden inhoudt, want als wij niet vergeven, niet doorgeven, zullen we zelf ook niet gegeven worden, en dat is een natuurwet. Wij zijn namelijk allemaal delen van een lichaam, dus wat je de ander, je naaste, aandoet of onthoudt, dat doe je slechts jezelf aan.

Je kan soms in je boosheid zeggen : Ik doe het niet meer. Ze kunnen me allemaal de pot op, of nog erger : Krijg toch allemaal de klere. Maar dan zijn er altijd andere wegen om te geven, of je geeft gewoon aan anderen. Iedereen heeft weleens zulke breekpunten, en dan mag je de koers veranderen. Maar blijf varen. Geef niet op in het herderen. Zoek desnoods weer naar het verloren schaap als je de grote kudde achterlaat die je voor de zoveelste keer heeft bedrogen en verraden, maar blijf zoeken, en blijf herderen. Ga niet met pensioen. Laat egoisme en onverschilligheid je niet naar de keel vliegen. Generaliseer ook niet teveel in je wraak en woede. Je mocht eens meer kapot maken dan je lief is. Wij mogen boos zijn, maar laat de zon niet onder gaan over je boosheid. Wees boos, maar zondig niet, wordt daarmee bedoeld. Wees gericht en heilig in je boosheid. Je strijd tegen een leeuw of een wolf, juist om de schapen te beschermen. Verlies je doel niet uit ogen. Wees gericht in je bitterheid, genuanceerd, opgeleid en geletterd. Laat je bitterheid niet roekeloos en oeverloos zijn, ongeoefend en allesverwoestend. Maar profeten hebben het soms zo moeilijk en dragen zulke lasten dat ze niet meer willen leven, dat ze hun geboortedag en moederschoot waaruit ze kwamen vervloekten. Zo erg is dat kruis, dat het ondragelijk is geworden en ze eronder lijken te bezwijken. Maar alleen zo kan het algemene, collectieve, familiaire vlees dat ze dragen en wat hen stalkt afsterven. Dit is dus iets geestelijks en zinnebeeldigs, en mag als zodanig ook binnen proporties geinterpreteerd worden.

Juist in het herderen mag je zo ook leren voor jezelf te zorgen, jezelf te voeden, jezelf te onderwijzen, als je eigen moeder. En op die basis kun je wat voor anderen betekenen. Soms liggen daar hele grote hiaten tussen, hele grote en diepe woestijnen, grote duisternissen, maar daarvoor is psalm 23, het indianen medicijn. Er zal voor je gezorgd worden, ook al zie je dat soms niet. Ook al heb je geen houvast in dat dal van diepe duisternis. Toch wordt je geleid. Toch is er iemand die je vasthoudt. Toch is er iemand die hier al doorheen is gegaan. Die al je noden kent, al je gedachten, al je verwarrende gevoelens en strijd. Het is geen afgod, maar een werkwoord wat uit de diepte komt. Alles is er al. Dit pad is al uitgestippeld in de oneindige en eeuwige kennis. Calvijn stelt daarom worden wij met gematigdheid beteugeld en tegengehouden. Zo niet, dan zouden we in buitensporige rijkdom geheel ten onder gaan. Er is een bepaalde maat voor ons aangelegd, een bepaald ritme. De natuur weet wat hij doet. Daarom spreekt David ook gewoon van een tafel, in plaats van een voerbak voor zwijnen, stelt Calvijn.

hoofdstuk 48 Lunteren in de jaren 30 : De ware liefde is een strijder

H.J. van Schuppen (1883-1969) was een Lunterse predikant [1], in dat opzicht ook belangrijk, omdat ik zelf in Lunteren heb gestudeerd, na mijn studie in Doorn. In zijn bundel predikatiën genaamd Leven en Sterven uit 1932 schrijft hij in 'het doel der wet' : 'Wet en Evangelie staan niet vijandig tegenover elkaar. Zodra echter de mens van de wet een verkeerd gebruik gaat maken verzet zich het Evangelie.' Er is volgens van Schuppen, Herv. pred., een onderscheid tussen werkverbond en evangelie-verbond. Het evangelie-verbond zorgt ervoor dat het werkverbond zuiver blijft. Ik vind dit wel mooi gezegd. Zodra er valse, vleselijke wetten op de mens worden gelegd, dan treed het evangelie in werking, maar die verbindt ons wel aan het ware werkverbond. Het evangelie betekent dat door het kruis het vlees afsterft, buiten werking wordt gezet, en dat geldt ook voor het collectieve vlees. Toch is er die druk en die strijd. Er is een strijd tussen het geestelijke en het vleselijke, tussen goed en kwaad. Van Schuppen : De wet dient het Evangelie. De wet is ondergeschikt aan het evangelie. Ik zag een engel hierdoor spreken. De engel sprak : 'Alle valse wetten die door mensenvlees op je zijn gelegd zijn ondergeschikt aan het evangelie, aan het kruis.' Alles moet getoetst worden. Het was een vrouwelijke engel die sprak. Het was een moederlijke engel van Lunteren. Toch wordt de wet ook weer gebruikt om de mens aan zichzelf te laten sterven, stelt van Schuppen. Ik ben door de wet aan de wet gestorven, zegt Paulus. Dat is zeer abstract, bijna als theologische wiskunde. Theologen rollen over elkaar heen over dit soort onderwerpen, over de betekenis ervan. Hoe dan ook : krijg dit modelletje in je hoofd in orde zodat je vlees kan afsterven, en je door het geestelijke geleid wordt, oftewel door het profetische, het woord wat uit de hemel komt, niet het woord van mensen. En zelfs dan kun je de mist ingaan, want je hebt de juiste interpretatie nodig. Vandaar dat wij bidden om de gave van onderscheiding en de gave van vertolking, van interpretatie. En soms krijg je die niet, omdat bepaalde dingen nog voor een tijd verzegeld moeten blijven, en dan gaat het pad langs andere wegen. Hoe dan ook stelt deze predikant dat de prediking van de wet niet gemist kan worden. Er is en blijft een zekere wet, maar die moet dus van boven komen, profetisch zijn. Hij noemt dan ook zondag 44 van de catechismus.

Genade komt dan eigenlijk pas wanneer de mens boven de maat werken opgelegd krijgt. Dan treedt het evangelie in werking om het af te snijden. Toch is die druk er. Het is dus heel dubbel. Dat komt omdat de mens ook moet leren lijden en strijden. Er is een lijdensverbond en een strijdverbond. Meer hierover is te lezen in ons boek 'De Calvijn Code.'

Er is een punt waarop het kruis het moet overnemen van de wet, om de wet zuiver te houden. Er is een punt waarop de wet kruist met het kruis. Er is een punt waarop de wet zich tegen zichzelf keert

om ook de andere kant van het verhaal te laten zien en het te verdiepen, te nuanceren. Zo ontstaat profetie. Zo wordt er getoetst. Zo komt de gave van onderscheiding.

Dan noemt van Schuppen Woord en Getuigenis. Wij moeten getuigen zijn van deze dingen door persoonlijke openbaring, dus niet zomaar een 'ik geloof het wel.' Hebben wij al een ontmoeting gehad met de dingen die boven zijn ? Zijn wij al getuigen geweest van deze dingen ? Zo niet, dan mogen wij daar ernstig naar streven. Het gaat niet om de letter en de letterlijke wet, maar de geestelijke letter en de geestelijke wet, die in de hemel is, dus puur zinnebeeldig. Dat is iets waarnaar we toe mogen groeien. Al het luie vlees mag hiervoor afsterven, maar zodra valse wetten zich aan de mens opdringen, wetten door mensenvlees gemaakt, dan mag de mens heilige luiheid hiertegen ontvangen, en dan mag het evangelie hiertegen in werking treden. Dat is waar de eend voor staat. De eend is heilig lui. De eend laat zich niet voor een vleselijk karretje spannen. Het is dus tijd dat de eend gaat terugkomen. Heb je de eend al in je hart ontvangen ? Of draaf je nog steeds ijverig voor het vlees, om allerlei mensenvlees te behagen ?

We sterven alleen maar af aan het vlees door heilige vrees, door een damascus. We moeten ons ernstig uitstrekken naar zo'n damascus ervaring. Buiten de heilige vrees is er geen leven en geen eeuwig leven. Als wij van genade willen komen tot hemels loon, dan moeten wij ook leren belonen, en het loon is altijd kennis.

We hebben gezien waar genade goed voor is, namelijk voor als er te hoge straffen en valse straffen werden uitgedeeld. En dan nog hebben we een kruis te dragen. God gebruikt namelijk ook het kwaad om ons te vormen. Het kwaad is een gesel in zijn hand. Nu gaan we zien waar geloof goed voor is. Dit komt in actie wanneer de mens met valse kennis wordt geconfronteerd en wanneer er valse kennis op het kind wordt gedwongen, zoals in het vleselijke gedwongen scholensysteem. Het katholieke systeem van de middeleeuwen legde de mensen valse, vleselijke werken en straffen op, en daarom moest de reformatie wel met een stuk genade komen om dit af te zweren, maar ook programmeerde het katholieke systeem de mens met valse kennis, dus dan moet er wel geloof zijn om dit af te zweren in plaats van dat je daadwerkelijk die kennis tot je neemt. Je kunt dan gewoon zeggen : 'Ja, ik geloof het wel.' Punt. Dan hoef je er verder niet allemaal in te gaan lopen studeren. Zo pak je valse kennis aan. Dit is dus een noodplan van geloof, wat later nog weggewassen moet worden. Het geloof is dan een soort ehbo. Je kiest dan tussen twee kwaden en kiest de minst erge. Je kunt niet anders, want je bent in ballingschap, dus dat geloof is een doorn in je vlees. Als het op valse, vleselijke kennis aankomt kun je beter geloven dan daadwerkelijk kennen, want geloof kun je ook weer draaien tot andere vormen, terwijl als je kent heb je er een dagtaak aan, en komt er veel studie bij kijken. Met geloof kun je het beter afwimpelen : 'Ja, ja, ik geloof het wel.' Daarom komen we in de reformatie nog zoveel geloof en genade tegen, als oorlogsstrategieën tegen het katholieke systeem wat overal nog heerste. Het was een noodplan. Het waren tussenstappen. Kun je je dan berusten in geloof ? Geloof is dan een verzwakte vorm van kennen, omdat er zoveel ook ontkent moet worden, ontleerd, en dan is geloof een verzwakking, om zo tot een bepaalde rust te komen, de touwtjes een beetje te laten vieren. Het geloof is dus al de weg naar de uitgang, als de heilige luiheid. Dit is de theologie van de heilige eend. Geloof activeerd dus in die zin de heilige luiheid, om zo de valse scholen van het vlees te diskwalificeren en te sluiten. Geloof is in die zin het bespotten van die scholen. Je hebt zo geen deel aan die valse studies, maar je gelooft gewoon. Maar dit geloof zal tot het ware studie-verbond moeten leiden, anders wordt het tot een vals en vleselijk geloof en tot vleselijke luiheid.

Geloven betekent in deze zin : loslaten, langzaam laten afdrijven. Want het kan niet in één keer, het kan niet rechtstreeks. Vandaar dat het door deze verzachtende werking gaat. Geloof is nu een halve slag gedraaid : Niet meer om binnen te nemen, maar om weg te laten glijden. Door het geloof kan de mens aan valse, vleselijke kennis afsterven, want de mens brengt zo alles in vertraging. Zoals wij moeten sterven aan de wet door de wet, zo moeten wij ook sterven aan het geloof door het geloof.

De boeteling : vervuller van de wet en drager van de straf.

p. 50 : Ook de natuur is enkel zonde. Zij kan en wil niets anders dan de wet overtreden. Zij heeft nog nooit iets anders gedaan en zal ook nooit iets anders doen. Zo neemt de wet de zondaar en werpt hem dood voor God neer. De mens moet het doemvonnis aanvaarden.

Commentaar : Dit gaat dan over de natuur van het vlees. Die moet afsterven opdat de hogere natuur van het geestelijke geopenbaard wordt. Ook de reformatie zit nog vol fouten. Daarom moet de regressie komen, omdat de reformatie nog niet af was. De reformatie is slechts de eerste zet tegen het systeem van de mammon. De regressie is de tweede zet. Er gaan dus regressoren komen die geleid worden door agressoren. De reformatie is slechts een bepaalde taal gesproken, een bepaalde cultuur, en die moet nog verdiept worden, zuivere begrippen krijgen. Dit is de opdracht van de regressoren, de exegeten. Zij blijven dus vissen met de netten van de reformatie.

Van Schuppen waarschuwt tegen gereformeerde slaapdrank, zoals broeder M. Jongebreur (1875-1930, herv. pred.) waarschuwde tegen enghartig kerkisme. H.F. Kohlbrugge (1803-1875) sprak dat ook al hangen er duizend duivels aan je benen : Blijf doorgaan.

Het vlees wil zalig worden zonder kruis, stelt van Schuppen. Of door eng wetticisme. Broeder Jongebreur zag de psalmen als de geopenbaarde jakobsladder tot de hemel, dus daar kan een mens zichzelf verdiepen. Broeder Jongebreur kwam trouwens net als William Branham om in een auto-ongeluk in Doorn, waar ik ook intern gestudeerd heb. Toen ik me hierin verdiepte kreeg ik steken in mijn hoofd.

Wij hebben de bijbel, de profeten en de predikanten van de reformatie, die het Woord van God brachten. Dit Woord is een hemelse bloedlijn, een hemelse familie die gaat komen, opdat de vleselijke familie zal afsterven. De mens mag van slavernij komen tot zoonschap.

Als kennis te veel is, of vals, dan moet het eerst op een laag pitje gaan, en dat is dan geloof, waar je later nog alle kanten mee opkan. Je laat dan de touwtjes vieren. Dat is de reformatie. Dat is het tussenplan. Van Schuppen stelt : Verhard je hierin niet, maar laat je leiden. M.a.w. we moeten niet wegrennen van onze verantwoordelijkheden. (p.67) Ook houdt dit in binnen de grenzen te blijven. Van Schuppen stelt dat in de natuur de Heere aan de vissen het water heeft gegeven als een cirkel waarbinnen de vis moet blijven. Zou de vis buiten dit gebied gaan, dus over de natuurgrens heen, dan zou de vis sterven. (p. 68) Wie Hem niet heeft heeft niets. Wie Hem heeft heeft alles (p. 73).

p. 83 :

'Ik zal vijandschap zetten tusschen u en tusschen deze vrouw, tusschen uw zaad en tusschen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen'. En Jezus zegt: „Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het wapen". Het wapen tusschen de menschen onderling, tusschen de Kerk en de wereld, het zaad der vrouw en het zaad der slang, den hemel en de hel.'

Jezus kwam dus om de geestelijke oorlogsvoering te leren, om de wapenrusting te brengen, maar de mens wil niet deze Jezus. De mens heeft de mammon tot Jezus gemaakt, het materialisme, het grote geld, de markt. Het wapen echter brengt scheiding tussen het vleselijke en het geestelijke. Jezus kwam niet om vrede te brengen, maar scheiding. Maar in deze wereld worden kinderen geofferd aan de mammon. Kinderen worden hierdoor tot of zelfmoord of de criminaliteit gedreven en ik ben er zelf maar ternauwernood aan ontkomen.

Van Schuppen heeft het over de brandende liefde van God. Het is de brandende liefde van God die ons heeft bewaard. Deze liefde noemt hij sterk als de dood. Vele wateren kunnen deze liefde niet blussen. Rivieren kunnen het niet verdrinken. Laat je liefde niet verkillen. De vlammen van God's liefde doen de ziel smelten. De liefde vertedert, verbreekt en verbrijzelt. Zo komt de mens tot ware evangelische droefheid en boetvaardigheid en wordt zo geleid naar het verborgene van God's tent. (p. 89) Van Schuppen noemt dit een liefdesopenbaring, een liefdesvrede, wat gebeurt in het hart, ergens in de diepte. Mijn oma sprak hierover dat ze het eens had ontvangen. Ze kon iedereen wel omhelzen. Ook sprak ze over het elke dag weer de wapenrusting aandoen, maar de familie week hier vanaf en ze konden mij alleen maar bevechten. Nee, het vlees wil de geestelijke oorlog niet, en daarom bevecht het vlees de geestelijke soldaten, de predikanten gegeven. Zoals Nathan zei : 'David, je vijand zal opstaan uit je eigen huis.' Als kind had ik hier al nachtmerries over, hoe mijn familie mij omsingelde en hoe ze fluisterden hoe ze mij om het leven zouden brengen. Moord, moord, moord, en het is tot in de kleinste details uitgekomen, en ik ben ternauwernood ontsnapt, maar nog elke dag strijd ik voor mijn leven en is mijn werk mijn enige houvast. Daarom ga ik door, ook al hangen duizend duivels aan mijn benen. Ze willen niet dat de regressie komt, want dat is het einde van het vlees.

Dan ontstaat er een liefdeleven, stelt van Schuppen, een liefdedienst. In de oorlog met God moet de mens het eeuwig verliezen. Geeft uzelf gevangen. Gaat met de strop om de hals, stelt van Schuppen. Het vlees moet sterven. De mens moet zich overgeven. De liefde zal uiteindelijk winnen. Geen mens kan daar tegenop. Toen mijn oma deze liefde ontving was ze helemaal in zielsverrukking. Ze kon wel dansen door de kerk om iedereen te omhelzen. Zo bijzonder was het. Ze had een heel zwaar leven gehad, en toen gaf God haar dit, en haar wens was een huis te hebben voor alle kinderen die geen ouders meer hadden. Daar had ze het altijd over. Dat is de liefde van God. En ik ken deze zielsverrukking ook. Ook ik ben opgenomen in het geheim van God's liefde en daarom doe ik dit werk, hoeveel tegenstand er ook is. Van Schuppen zegt dan : De mens wil het niet, maar God is te sterk. Kunnen wij tegen de liefde strijden ? Uiteindelijk zullen wij allemaal meegesleurd worden met deze stromen. Deze stromen zijn te sterk. Wat over mijn oma was gekomen kwam ook over mij, en het was te sterk. Ik kan daar wel uren over spreken. Van Schuppen stelt dat deze wandel een verborgen omgang is met God. Je hoeft het echt niet allemaal op tafel te leggen en aan anderen prijs te geven. Maar wordt gevoelig voor wat je 'kan' en 'mag' geven. Je mag ook een ander aansteken. Van Schuppen stelt dat God in deze verborgen wandel en verborgen omgang zijn heilsgeheim bekend maakt. „De snoeren zijn mij in lieflijke plaatsen gevallen; ja een schoone erfenis is mij

geworden". De Heere spreekt tot de ziel en zij is als opgetrokken in den hemel en hoort den Heere spreken.

Zullen wij het herkennen wanneer het komt ? Kennen wij de tekenen der tijden ? Dat mag de mens leren. Zijn wij dwaze of wijze maagden ? Waakt en zorg dat je niet slaapt als het komt. Oefen jezelf, tuchtig jezelf, opdat je die medicijndroom kan ontvangen. Niet alleen voor jezelf, maar ook voor de ander, die een deel is van jezelf. Er zijn ook delen van het vlees en die moeten eraf. De liefde is dus niet wat ze op tv verkondigen, of allerlei duffe, muffe, kleffe romantiek. Neen. De liefde is oorlogsvoering, tegen het vlees. Die oorlogsvoerende liefde wens ik u toe. Wat is dat dan voor een bruiloft ? Het is een oorlogsbruiloft, en alleen zij met heilige sieraden zullen daar binnenkomen. „Die deze hoop heeft, die reinigt zichzelven, gelijk Hij rein is", stelt van Schuppen over deze bruiloft (p. 114). 'Al 't volk, daar 't wreed geweld moet zwichten, Wordt in rechtmatigheid geleid. Leve dan in uwe ziel het gebed van den ziener op Patmos.' En hij eindigt zijn boodschap met deze woorden op pagina 115 :

'Gij dwazen, ook voor u een vermaning. Ziet uwe dwaasheid, uw sluimeren, uw slapen. Wee de gerusten te Sion en de verzekerden op den berg van Samaria. Zonder heiligmaking zult ge een gesloten deur vinden. Gij dwazen, laat u nog wakker schudden. Wij moeten u waarschuwen. Wee onzer, indien we de bazuin niet aan den mond zetten. Luistert naar de bazuin des Woords, eer de laatste bazuin slaat. Koopt nog olie. Straks is de deur op het nachtslot. Gij, die wakker geschud zijt, rust niet. Koopt dan den tijd uit, terwijl de dagen boos zijn. En gij wijzen, laat in uwe ziel de bede leven : voleind uw glansrijk spoor. Amen.'

De ware liefde is een strijder. Lunteren in de jaren 30, een hele andere wereld, nog voor de oorlog. Zoals mijn eigen gezin op Lunteren is gebouwd, zo ook mijn werk.

---

voetnoten

[1] 'De gaven zullen nooit vergaard kunnen worden door ongevoeligheid' – uitspraak na zijn dood, 13 juli 2020 (shamanistische droom, medicijndroom)

hoofdstuk 49 Lunteren in de jaren 20 : de morgenregen

H.J. van Schuppen, Lunters predikant (1883-1969) stelde in zijn boekje 'de geopende fontein' uit 1920 : 'Eerst moet een mens een vermoeide met stof bedekte pelgrim zijn', anders kom je natuurlijk nergens. Ik ben zelf ook gegrondvest op Lunteren, omdat ik daar intern gestudeerd heb.

Hij bespreekt de man van smarten die doorboord is, met doornenkroon, bespot, gehoond, met laster en smaad, met spotkleed. Maar dan is er ook een geopende fontein, voor beiden. Het geestelijk Israel mag komen tot die fontein stelt van Schuppen dan. Maar dan gaat hij het nuanceren : Voor wie is de geopende fontein ? Voor het huis van David en de inwoners van Jeruzalem. David was een beeld van de oorlogsvoerende liefde. Deze bron is dus een bron voor de strijders, zouden we kunnen stellen, als een uitleg van deze passages van H.J. van Schuppen. Ik moet dan weer denken aan de woorden van Jezus dat hij niet kwam om vrede te brengen, maar oorlog. De oorlog tegen het vlees. Aan welke kant staan we ergens ? Laten we het vlees zomaar overnemen ? Zijn we muizen of leeuwen ? Waar trekken we de streep ergens ? Bij de fontein knielen vermoeide pelgrims, stelt van Schuppen. We kunnen stellen dat zij vermoeid zijn van de strijd tegen het vlees. Het zijn vermoeide leeuwen, geen vrolijk piepende muizen. Van Schuppen stelt dat ze doodmoe zijn. En van Schuppen stelt dan heel duidelijk dat deze fontein geopend is TEGEN de zonde en de onreinheid. Deze fontein spreekt dus van oorlog en is een oorlogsfontein. Zonde betekent het afdwalen van het rechte pad en het doel missen. We kunnen ook stellen dat de zonde het onprofetische is, het anti-profetische. Hij stelt dan ook dat de put mag worden tot fontein.

H.J. van Schuppen stelt dan verderop dat de lelie een beeld is van de schoonheid van de hemelse volharding, de standvastigheid van de Libanon, en dat de lelie voornamelijk in de dalen groeit. 'In het dal van ootmoed is alles tegen je en niets voor. Maar bij God is eeuwige goedertierenheid.' Van Schuppen stelt dat er in de hemel een volk zal zijn wat eeuwig zal zingen van die vrijmachtige goedertierenheid. In dat dal bekleed met nederigheid worden zij door God's oog belonkt, en pralen zij met hun schoonheid. Daar worden God's deugden verheerlijkt, en die schoonheid is die van de lelies, van de hemelse volharding. Dat is een hemelse vrijmoedigheid en spontaniteit, een hemelse stoutmoedigheid, dapperheid. Van Schoppen stelt dat alleen in de diepte hun schoonheid wordt gezien. Alle roem is uitgesloten. De schoonheid van de lelie praalt in het dal. De schoonheid van God's kinderen schittert in nederigheid en ootmoed, oftewel in de hemelse traan, en die is van de oorlogsvoerende liefde. Dit is geen vleselijke schoonheid dus, en geen vleselijk pralen.

Van Schuppen licht dit nog wat verder toe. Waaruit bestaat die schoonheid ? Het is een sieraad van gerechtigheid wat ontvangen zal worden op de weg van de heiligmaking. Zo bloeit de lelie. Dit is een heilig vermaak in God's wet, stelt van Schuppen. Israel zal worden gereinigd, het vuil der zonden, van het vlees, worden weggedaan. Het is het reine wit van de lelie. We kunnen stellen dat het het honderd of duizendvoudige gezuiverde witte is. Het goddelijk oog belonkt het. Het is een schitterend bloeiende lelie, en het bloeit onder de doornen. Bloeien in reinheid. Kunnen we dat ? Dat is de ware schoonheid, niet de valse, vleselijke, chemische schoonheid van de stad, de bedriegelijke markt-schoonheid die altijd maar weer in dezelfde cirkeltjes draait. De hemelse schoonheid daarentegen, stelt van Schuppen, spreekt van nieuwe ervaringen, door en voor heilbegerige harten, harten die hongeren naar de dingen die boven zijn. De hemelse schoonheid is de vernieuwde strijd tegen de zonde. Hagar kende wondere uitredding toen haar Ismael

versmachtte. De lelie is een bloem van reine pracht en sierlijk wit, stelt van Schuppen. Hebt gij reeds iets van de schoonheid van de lelie ? Kent gij iets van de vuilheid, van de zonde ? Weet gij hoe walgelijk de zonde is in God's ogen ? Gij zijt diep te beklagen als dat nog niet zo is. Diep rampzalig als dat zo blijft, stelt van Schuppen. Hij roept dan op om te bidden om de schoonheid der lelie. Deze schoonheid is een stille pracht. Niet om te pronken in de stad, maar in het dal. Pronk met die hemelse kennis, in zuivere nederigheid. Dat is de hemelse praal. Het is iets tussen jou en God. In de stad pronkt men met het vlees, en met grote getalen, maar in het dal pronk je juist met het minderen. Niet om de grootste te zijn, maar de minste. Dat is dus een anti-pronken. Je doet het niet om gezien te worden, niet om jezelf, maar om die heerlijke boodschap. Alleen daarin roem je. Niet voor eigen roem, maar voor het roemen van de boodschap, en die bewaar je en koester je.

Wij zijn niet slechts eenlingen, want hoe dieper je graaft en wortelt, hoe dichter je komt tot het getal twee, tot het verloren en vergeten andere. Het gaat namelijk altijd om jou en de kennis. De ander is hiervan een beeld. Je bent een dualiteit van één en twee, van het ene en het andere, en dit is slechts zinnebeeldig. Elk vleselijk misbruik wat hiervan gemaakt wordt moet afsterven. Dat gebeurt natuurlijk in het verdiepen. Er ligt al een volmaakte en volkomen kennis voor ons klaar, in de volbrachte schoonheid van de lelie.

Dit is het Lunteren van de twintiger jaren van 1900, de fundamenten van mijn leven, gezin en werk. Het Lunterense internaat waar ik studeerde vele tientallen jaren later was eerst een dovencentrum. In de kamers waren daar nog sporen van te zien, de overblijfselen van bepaalde apparatuur voor doven. Dit wijst erop dat wij doof moeten worden naar het vlees, en dat dan pas de profetische gaven zich kunnen openen, niet eerder. We zijn nu inmiddels aangekomen in de twintiger jaren van de nieuwe eeuw. Van Schuppen stelde dat we moeten wachten op de dauw, en dan heeft hij het over de dauw van Palestina, wat een mistregen is, een soort motregen, een morgenregen. Het OT spreekt over de dauw des hemels. Israel was helemaal uitgedroogd door voorspoed en afgoderij, zoals dat ook het geval is in Nederland. Van Schuppen stelt : 'Waar brengt nu die voorspoed ? Wat werken die zegeningen en dat geld uit ? Niets dan dorheid en doodsheid. Het geld wordt de afgod.' Hij vergelijkt Israel met Nederland. Daarom moet de mens wachten op de hemelse dauw. Men moet hiervoor loskomen van de wereldgelijkvormigheid. Hij noemt dit de dagen van geldzucht, waarin de mens buigt voor de mammon. Maar daarom is hun akker droog. Maar de verkwikkende dauw komt in de nacht, alleen in de nacht van vernedering. Alleen in de nacht van boetvaardigheid. Er zal niet meer dauw gegeven worden dan nodig is. Het is een nacht van beproeving en ontdekking, donker aan alle zijden, stelt van Schuppen. Toch is daar dan de hemelse dauw. Maar het volk moet hiervoor het koord om de hals hebben, zodat de zonde kan afsterven en de afgod van het vlees. Elke nacht is het er weer. Maar het zal alleen in de nacht zijn. In de nacht wordt het afgedwaalde schaap opgezocht. Er zal zoveel dauw zijn dat regen niet eens nodig is. Er zal zoveel dauw zijn dat de troost van mensen niet nodig is. Van Schuppen stelt dat het niet nodig is dat een mens er een zegel opdrukt. Op de juiste tijd zal de hemelse dauw komen.

hoofdstuk 50 van leviticus tot exodus

In zijn boekje 'gelovig wachten' uit 1941 schrijft W. Banning op pagina 8 : 'Laat de hoon maar op ons afkomen. Zij is nodig en gezond.' Hij neemt hier gretig het spotkleed en de doornenkroon van Christus aan. Het is inmiddels oorlog. Hij ziet geen andere weg. 'Maak ruimte in uw hart,' is de boodschap in het Europa van die tijd wat door stormen van oorlog wordt geteisterd. Dit is wat de mens opnieuw moet leren volgens W. Banning : buigen en offeren, zwijgen en bidden, arbeiden en bouwen. Hij laat zien wat er in deze oorlogsjaren is gebeurd :

– de vernietiging van leven
– de verwildering van zielen
– de verharding der geesten

Dit moet de mens herdenken. En dit gedenken moet tot bidden worden. Door dit alles mogen wij tot God's eeuwig huis gaan. Hij stelt : Wij houden van Nederland. Wij willen leven, strijden, bouwen en lijden voor Nederland. Maar wij kunnen dat alleen vanuit het hemelse fundament. Dat fundament komt eerst. Al het zelfzuchtige en hoogmoedige moet eraan gaan. Dat is de ware oorlog : tegen het vlees. Dit is een bittere strijd en bitter leed.

Klaas Schilder, de grote predikant van de vrijmaking stelde in zijn preek 'het gericht des verbonds dat ezechiel zag' in 1941 tijdens de oorlog dat het niet zomaar om geloven ging, maar om aan de eis te voldoen. En deze eis is de voorbereiding tot de geestelijke oorlog, de bereiding van de wapenen tegen het vlees. Het was natuurlijk een oorlog, maar broeder Schilder wilde de aandacht richten op de geestelijke oorlog. 'Geen mens komt tot exodus dan door leviticus,' zegt hij in een andere preek in 1941, want het gaat juist door het afsterven van het vlees. De zin van Leviticus is op Golgotha verklaard. Dit moest de mens leren in de oorlog, en dat was de ware vrijmaking.

hoofdstuk 51 de theognosische exegese van efeze

29 maart 1979, Harrisburg, Pensylvania, … een grote kernramp … A.A. Leenhouts (1915-2001, profetisch ger. gevangenispredikant, verzetsstrijder) hield op 6 juli 1979 een preek over Efeze. Deze twee lijnen staan tegenover elkaar. De gemeente te Efeze werd gesticht door Paulus, stelt A.A. Leenhouts. Leenhouts had als gereformeerde predikant visioenen en profetieën. Er is altijd een charismatische hoek en bloedlijn geweest door de reformatie. Leenhout schreef o.a. de boekjes 'Mijn Wraak is barmhartig' (1971) en 'Wedstrijd der altaren' (1982).

Er was een badhuis in Efeze waar de apostelen en hun leerlingen elkaar ontmoetten en dingen bespraken, stelde Leenhouts. Er is nog veel kennis overgebleven hierover door de apostolische vaderen. Ook Johannes kwam eens daar.

Het is mooi dat broeder Leenhouts preekte over Efeze in zo'n duistere tijd als 1979 waarin er een gevaarlijk kernlek was. Ik heb veel dromen gehad over dit kernlek, als kind al. Ik zag hoe het de hoofden en de hersenen van de mens ging misvormen. Broeder Leenhouts predikte over Efeze om de gemeente te beschermen. Vader Paulus onderwees, zoals we weten van Efeze 6, de geestelijke wapenrusting. Hij vertelt ook over de tempel van Artemis te Efeze, oftewel Areta-ma'sa, wat al een heel oud Egyptisch woord is. Het betekent de beproefde geoefendheid. Areta is ook een Grieks woord, en ook Petrus en Paulus volgden Areta, de deugd. Ook broeder Leenhouts noemt Artemis van Efeze, omdat dat zo in Handelingen staat vermeld, maar gaat hier verder niet op in, wel dat het vlees hier onderworpen werd. We kunnen stellen vanuit de geschiedenis dat Efeze oorspronkelijk een amazone nederzetting was. Artemis was de godin van de jacht.

Leenhouts stelt dat in de brief aan Efeze de geestelijke gaven ter sprake komen. Hij was een groot strijder tegen de kerkelijke verdeeldheid. Wij hebben altijd weer gezien hoe de geestelijke gaven in allerlei soorten kerken voortkomen, en in allerlei soorten religies, en ook buiten kerk en religie. God stoort zich niet aan de menselijke muren die er zijn gebouwd. God waait waarheen hij wil. Daarom hebben wij de stelling : godsdienst is slechts een metafoor, een bepaalde taal. En hoe zielig, bekrompen en ongeletterd ben je als je slechts één taal kunt spreken ? Als gevangenispredikant hoor je meerdere kanten van het verhaal, dus dan moet je wel. Leenhouts stelde over het boek Openbaring dat het hieroglieven waren. Zo kunnen we dat van de hele bijbel zeggen, en kennen wij de betekenis ervan ? 'Gij zult verstandelijke verlegenheden niet hanteren als een bijl om daarmee Mijn tafel stuk te slaan'. De kerken zouden een tafelgemeenschap moeten vormen. Het mes zou dwars door de kerken heengaan om het vleselijke te scheiden van het geestelijke, het profetische. God sprak tot deze predikant, maar zijn kerk accepteerde het niet. 'Een zaak voor de psychiater,' werd er gezegd. Klinkt ons dat niet bekend in de oren ? Iedere gereformeerde predikant die het waagde persoonlijk contact met God te zoeken werd doorverwezen naar de psychiater en erger. De psychiater was een huurmoordenaar om de profetische beweging te smoren, te aborteren. Dat mag niet. Neen. Het vlees moest op de troon blijven. Ook als je kritiek had op de tandarts werd je doorverwezen naar de psychiater. Tandarts en psychiater werkten gewoon met elkaar samen, en waren ingehuurd door de GEDEFORMEERDE kerk. DAAROM IS CORONA GEKOMEN ! DE GESEL VAN JEZUS ! De gedeformeerde kerk had namelijk een Jezus gepredikt die niet aan profetie deed, geen contact had met god, een vleselijke Jezus dus. Corona heeft gezegd : Enough is enough. De natuur heeft teruggeslagen. De mens is te ver gegaan. En nog is God's wraak barmhartig. Maar speel niet met God's barmhartigheid.

Als je niet helemaal denkt zoals hen, doet zoals hen, hun vlees, dan wordt de psychiater er bij gehaald om je te diskwalificeren met één of ander bogus etiket. Zo brandmerken ze hun schapen. Daarom is corona gekomen. Enough is enough. Die smerige vuile lekenfamilies hebben zelfs hun eigen predikanten naar de psychiater doorverwezen en belachelijk lopen maken, want iedereen moet zich houden aan hun wetten. Zij zijn de baas in die kerken, niet de predikanten. Die hebben niets in te brengen en moeten precies prediken wat het vlees van die smerige lekenfamilies, die vraatzuchtige varkensfamilies wil, anders gaan de sirenes af en worden psychiaters en allerlei criminele organisaties opgetrommeld. Er worden dan allerlei blikken demonen opengetrokken. Mij niet gezien.

Deze eenheid is niet roekeloos, onvoorwaardelijk en oecumenisch. Er moet opgepast worden voor de institutionering van valse synthese, stelt Leenhouts.

"Te dien tijde deed Jozua deze eed: Vervloekt voor het aangezicht des Heren is de man, die zich opmaakt en deze stad Jericho herbouwt; ten koste van zijn eerstgeborene zal hij haar grondvesten, ten koste van zijn jongste haar poortdeuren inzetten." Jozua 6:26

Hij was een groot profeet. Elia moest komen. Dit is de letter L, halal in de voortijd, wat honger betekent. Alleen het hongeren brengt zoals Maleachi stelt het kind terug tot de moeder en doet het vlees afsterven op de Karmel. Dat is wat het Karmel oordeel is wat over Hiël kwam, waar Leenhouts over profeteerde. Het was een vuur wat over zijn kaken kwam en hij kon het met geen mogelijkheid tegenhouden in 1948.

Dieren martelen, kinderen martelen, en bedreigen met eeuwige marteling, dat is wat die priesters van het vlees, de priesters van de mammon doen, die lekenfamilies. Alles wat intelligent is is een bedreiging voor hen. Het moet vooral dom blijven.

Maleachi gaat over de terugkeer van Elia, met de M-L wortel. M of ma is in de egyptische context de beproeving, het toetsen (denk aan de weegschaal van Maat, Ma). Maleachi staat dus voor de beproefde honger. Is uw hongeren al beproefd ?

Leenhouts noemt de valse synthese in de kerk een vergeeld bruidsboeket : alles is routine geworden. Dat is ook wat de psychiatrie en de tandarts is : er zit geen leven in. Het is een doods-amalgaam, het wapen van de valse, afvallige kerk van het vlees. En God is barmharig in zijn wraak. God is nooit negatief, maar altijd weer voorwaardelijk, stelt Leenhouts in zijn 6 juli preek van 1979 over Efeze.

In de preek 'De schoonheid van christus als hemels bruidegom' stelt ger. gem. predikant A. van Stuyvenberg (1894-1954) : 'Dáár, aan het vloekhout des kruises, werden de zonden van Gods kerk geworpen in een zee van eeuwige vergetelheid.' Zoals we weten is dat een persoonlijke metafoor van iets wat in onszelf moet gebeuren. Wij moeten aan het vlees sterven door het kruis, en dat vlees moet de vergetelheid in, en zal ook de vergetelheid ingaan. Dit kruis moet beproefd en geoefend zijn. Wij moeten dat metaforische verhaal juist kunnen uitleggen, deze hieroglieven. A, van Stuyvenberg zegt verderop in deze preek weer : 'Daar zijn de zonden van Gods kerk geworpen in een zee van eeuwige vergetelheid om nooit meer gedacht te worden.' Deze boodschap geeft conflict, want het vlees wil niet vergeten worden. Maar het vlees gaat vergeten worden, voor eeuwig. De geestelijke en profetische mens zal doof worden naar het vlees. Dit kan alleen in volharding gebeuren als beeld van de eeuwigheid en in die volharding moet beproefde geoefendheid plaatsvinden. Dit is waar het vlees drugs gaat aanbieden om het snel te doen, gemakkelijk, en dus onecht. Dit is waar het vlees gaat liegen om maar niet vergeten te worden. En dan ontstaat er het valse evangelie wat ze in het westen prediken, wat een kern van waarheid heeft. En dan moeten we terug naar de hieroglieven : de regressie, wat na de reformatie komt, als een regressief-gereformeerde gemeente van het hart. Ja, dit is een charismatische gemeente, maar niet van mensenvlees gebouwd. Het is geestelijk en profetisch in de dieptes van het hart, en dit zijn studie-dieptes. Dan pas ga je de hieroglieven van de reformatie en het woord begrijpen. Dan is yeshua geen afgod meer, maar een werkwoord. Dan komen we tot een tafel waar ook andere religies en culturen aan zitten. Dan is het niet alleen ons eigen nauwe, enge kerkje. Het opgeblazen ik-gerichte

verstand van de mens moet minderen, want dat is het vlees wat zich voordoet als verstand, en het is altijd weer kortzichtig en oppervlakkig. Het moet eraf. Broeder Schilder zei dat we alleen maar door Leviticus kunnen komen tot Exodus. Leviticus is Vayikra in het Hebreeuws wat parallel loopt aan de Noord-Germaanse valkyries die voor hetzelfde staan, de strijdgodinnen die hen opnemen die op het strijdveld hard en volkomen aan hun vlees zijn afgestorven.

Aan de tafel zullen ook de dieren zitten. Maar die vleesaanbiddende families die zoveel dieren hebben vermoord en laten vermoorden zullen niet aan de tafel zitten. Zij zullen zichzelf kapot branden aan de tafel, en zij zullen slechts dierenvoer zijn. Zij zullen door de roofdieren des hemels gegeten worden, omdat zij zelf eens roofdieren waren.

hoofdstuk 52 van christus tot corona

KRST, de Levitische kennis (kra, kr) van ST, seth, het wederstaan (egyptisch). Natuurlijk is ST ook weer verbonden aan aset, oftewel de egyptische naam van Isis, want Isis is slechts de Griekse transliteratie, waar overigens het Griekse Iesous vandaan kwam, Jezus in onze taal. Hoe kan het dan dat vandaag de aandacht verschuift van KRST naar Corona, KRN ? Wat voor een code is hier gaande ? Ik moet dan denken aan KRSNA en de Koran. Krishna staat in de bhagavat ghita voor de familie oorlog en de burger oorlog, die nodig is om het geestelijke deel te scheiden van het vleselijke deel. Aan welke kant sta je dan ? De reformatie MOET overgaan in de regressie. Religie is namelijk een taal. Het zijn allemaal hieroglieven, oftewel letters. Zo was Oru of R in het voortijds het kruis. Dit was verbonden aan zowel de psalmen als het mes, zoals Jezus later al zei : 'Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het mes.' Oftewel : de scheiding. Krishna was in de bhagavad ghita de begeleider hierin, en dat hebben we wel nodig. Daarom is CORONA gekomen : om SCHEIDING te brengen tussen het vleselijke en het geestelijke.

Durf in het gezicht van corona te kijken, en wat zie je dan ? De opname. Het breken van alle mind control van 1984. KRN is de gesel van KRST. Ze hadden Jezus verkeerd voorgesteld, als afgod, als pensioenfonds, terwijl het een werkwoord was in Israel. KRST komt met de gesel, omdat KRST de gesel betekent, KRUIST, het KRUISIGT het vlees. Laat jezelf niet voor de gek houden. Deze dingen gaan niet weg, maar moeten uitgelegd worden. Heilige Geest roept men telkens, oh Heilige Geest dit, Heilige Geest dat. Heilige Geest zus, Heilige Geest zo. Bij de indianen was het Grote Geest. In het Aramees is het de Ruh, de Rw, maar ze blijven zeggen Geest dit, Geest dat, en geven het maar geen betekenis. Nu let goed op : CHECED (Geest) is het Hebreeuwse woord voor de barmhartige wraak van God, de opvoedende gesel.

Als de mens zegt : Allah is barmhartig, of L is barmhartig, dan is dat in het voortijds 'het hongeren, het minderen, is barmhartig.' De letter L werd de Halal genoemd. Juist als je niet mindert kom je in het materialisme terecht en in de criminaliteit, namelijk het vlees eten (laten we er duidelijk over zijn : JA, DIT IS CRIMINEEL.), mensen bedreigen met eeuwige marteling (JA, DAT IS IN VEEL GEVALLEN CRIMINEEL ALS HET REDENLOOS EN UITZICHTLOOS IS), en je bent dan ook niet barmhartig naar de natuur (overmatig auto rijden).

hoofdstuk 53 mammon, ma money

Efeziers 6
1 Kinderen, weest uw ouders gehoorzaam in de Here, want dat is recht. 2 Eer uw vader en uw moeder – dit is immers het eerste gebod, met een belofte – 3 opdat het u welga en gij lang leeft op aarde. 4 En gij, vaders, verbittert uw kinderen niet, maar voedt hen op in de tucht en in de terechtwijzing des Heren.

Eer uw vader en uw moeder gaat zeker niet over aardse en vleselijke vaders en moeders. Jezus ontkende hen. 'Alleen zij die de wil van God doen zijn vaders en moeders en zusters en broeders.' Eert uw vader en uw moeder, dat gaat over het eren van je geestelijke bronnen, je hemelse vaders en moeders. 'Vaders, verbittert uw kinderen niet,' staat daar direct achter. 'Martel ze niet met oneindig leed, voer ze geen lijken, druk ze geen levenslange etiketten op als ze niet helemaal denken en leven zoals jij,' enzovoorts. En Jeremia en Job vervloekten de moederschoot en hun geboortedag. Waarom ? Omdat het vlees moet sterven. Dit is een duivelse realiteit. Blijf het daarom vervloeken totdat je in het zuivere geestelijke in je binnenste bent gekomen, je bron, opdat je het eeuwige leven vindt. Wat is je ware geboortedag, je ware verjaardag ? De dag waarop je wedergeboren wordt, en dat moet elke dag gebeuren, niet eens in het jaar. Je ware verjaardag is de dag waarop je ontwaakt, en dat moet elke dag gebeuren, niet eens in het jaar. Anders ben je slechts een feestvarken en wordt je door de stad gewoon gefokt en bedrogen voor de slacht. Dat is wat vleselijke ouders doen. Ze onderwijzen hun kinderen niet, maar bedriegen hun kinderen, om hen eeuwig leed te veroorzaken, waarmee ze hun buikje rondvreten. Het zijn parasieten die hun buik als afgod hebben. Je bent hun kind niet. Het is de gevangenis van het kruis. Je moet daar aan jezelf sterven, om zo te komen tot het eeuwige leven en de eeuwige waarheid.

Jeremia 20
14 Vervloekt zij de dag waarop ik geboren ben; de dag waarop mijn moeder mij baarde, zij niet gezegend. 15 Vervloekt zij de man die mijn vader de blijde boodschap bracht: U is een jongen geboren, waarmede hij hem zozeer verblijdde; 16 die man zij als de steden die de Here onderstboven heeft gekeerd, zonder dat het Hem berouwde; hij hore des morgens geschreeuw en

des middags krijgsrumoer, 17 omdat Hij mij niet deed sterven in de moederschoot, zodat mijn moeder mijn graf ware geworden en haar schoot voor immer zwanger gebleven.

Oh kinderen, komt toch los van de mammon. De mammon is uw vader en moeder niet, maar een bedrieger die u heeft misleid. Hij heeft zijn koninkrijk gebouwd op de beenderen en het as van uw vermoorde broeder en zuster.

hoofdstuk 54 wanted : dead or alive

Het is een Orwelliaans kruis van 1984, het kruis van mind control waarvan je vuil wordt, als een pietenkruis, het boete kruis. Met grote koeienletters staat het erop : 1984. Het heeft velen tot zelfmoord gedreven, velen tot de criminaliteit, maar het heeft ook velen tot het verzet geleid. En velen hangen maar aan dat kruis en kunnen niets doen, maar toch kunnen ze van binnen deel hebben aan het verzet, want het is een geestelijke oorlog.

Van Leviticus komen tot Exodus, zei Klaas Schilder, de grote predikant van de vrijmaking. Leviticus is Vayikra in het hebreeuws, parallel lopende aan de germaanse valkyries van de opname. Dit zijn de dagen van de opname. Dit zijn de dagen van de grote scheiding. Jezus zei dat hij niet kwam om vrede te brengen, maar de scheuring.

1984 stond er op het kruis. Het waren mijn schooljaren. Ik stond totaal machteloos tegen die leraren, vaak gemene, sadistische mensen. Ze waren op zoek naar macht en werkten voor mind control (mk ultra). Zij moesten de kinderen gedwongen programmeren. De kinderen hadden slechts zeer beperkte vrijheid. Schapen in een hok. Een fokkerij. 1984. George Orwell sprak erover in de veertiger jaren. Zijn visioen was uitgekomen.

Zeven dagen duurde de schepping. Na de exodus zou er weer een genesis komen. 1988 : de wilde jongens stonden op. Anarchie. Ze pikten het niet meer, in het zestiger jaren visioen van Burroughs. Ook dit visioen is uitgekomen, ook in mijn eigen leven. Ik ontwaakte. Ik stapte over naar een andere kerk, maar ik werd zwaar vervolgd. Er was geen ontsnapping mogelijk uit de dodencultus. Er was geen ontsnapping mogelijk uit 1984.

Je kunt niet uit deze families weg. Er komt één of andere bloedrwaak over je, net zoals in de orthodoxe islam. They want you dead or alive.

1984 stalkt. Je kunt alleen ontsnappen in de geestelijke wereld. Maar dan aan een kruis, het kruis van 1984, om dan te ontdekken dat je er nog dieper in bent gegaan. Wat een monsterlijke machine.

Je hoeft geen genade te verwachten. Elk medelijden is een valstrik. Is dat alles wat je je kinderen kan meegeven ? Het grote ach en wee ? Nee. De vrijmaking gaat door. De exodus is de sleutel tot genesis, de nieuwe schepping. Daar werken we voor, door bouwen we voor. Wie nu zaait zal straks oogsten. Het verzet gaat dwars door alle kerken heen en ook buiten de kerken, dwars door alle door mensen opgezette muren, dwars door 1984, om muren te bouwen niet van mensenvlees.

1984 : de mens kan er niet omheen, maar moet er dwars doorheen. Van leviticus tot exodus tot genesis. En ga je die zee door, dan wordt je vervolgd, net als het volk Israel. Want je mag niet ontsnappen. En ook in de wildernis wordt je vervolgd en blootgesteld aan zoveel gevaren en verzoekingen. Er is niet zomaar een 1988. Het ligt in de dieptes van 1984, op de bodem. Dit kruis moet je tot het einde dragen.

Wanted : dead or alive. Er staat een grote prijs op je hoofd, en ze hebben een etiket voor je klaar. Draag het met eer, met geweten, want wij moeten ook het spotkleed en de spotkroon aanvaarden. Draag de pin in je vlees. Natuurlijk doet het pijn. Natuurlijk bloedt het. Natuurlijk voel je je vies. Maar het is 1984.

Klaas Schilder (1890-1952) was een verzetstrijder in WWII en rebel tegen de heilige huisjes van de reformatie. Hij was een wilde jongensleider. Anarchie in de kerk. Hij zag de opkomende markt die ze van het christendom zouden maken en streed ertegen. Hij zag hoe de kerk zich steeds meer en meer zou gaan verwereldlijken. Droom ik ? Je bent in 1984. Iedereen is in de greep van 1984.

Wat moet je dan doen ? Wat kun je doen ? Je hangt aan een kruis.

hoofdstuk 55 de beproefde honger

Waarom heeft tegenwoordig iedereen het over allah ? Allah dit, allah dat, allah zus, allah zo. Sommige mensen denken dat de islam nu overal is, en ze zeggen dat de islam de hardst groeiende religie is, vooral ook in deze tijden van crisis, en mensen zijn bang. Maar allah is ook het woord voor God wat midden-oostelijke christenen gebruiken, dus niet slechts islamieten. In het hebreeuws is één van de woorden voor god dan ook weer allahim of elohim, en in het aramees alaha bijvoorbeeld (godin). Ook wordt god wel el genoemd. Het valt op dat vaak de L in het woord god zit, en L is in het voortijds de halal, het hongeren, oftewel het minderen, wat hetzelfde is als het vasten en het geduld. De boodschap van geduld wordt in veel religies gepredikt, en dit is dus de boodschap van L. Als je dan kijkt naar het woord god(in) of goden 'elohim', oftewel L-M, dan betekent dat niet alleen eeuwig (olam), maar ook in egyptische context de beproefde honger, want elke ziel die stierf had een worsteling met M, Ma, Mooi, of Maat in haar hal, en zij is de godin van de beproefde waarheid en wet. Je kan dit gevecht wel een beetje vergelijken met Jakob op Pniël, maar zo werd elke ziel getoetst en gezuiverd.

hoofdstuk 56 ter gelegenheid van het overlijden van broeder morris cerullo (2 oktober 1931 – 10 juli 2020) – de ontsluiering van het jezus mysterie

'Taking the good times and the bad times'
De vrouw des huizes hield van hem, want hij zou haar genezen hebben innerlijk na een moeilijke tijd. Tja zeg je dan. Daar valt wel wat voor te zeggen. Ik was nog jong. Ik kwam door bepaalde dingen niet heen, en hij hielp me ook. Als een leraar. Maar dan ontdek je hoe zo'n man de mammon verafgood en volgt, en tja, dan heb je gemengde gevoelens en moet je strijden, om niet meegesleurd te worden. En ik huilde toen hij was overleden, zoveel strijd met die man gehad, maar ook zo van hem gehouden. En hij moest uitspuwen, alles wat hij had gestolen.

De hemel zei dat ik moest nakijken hoe het met hem ging, en ik ontdekte dat hij een paar dagen geleden was overleden. Hoe kan dat ? Ik heb namelijk een hotline met de hemel. Hoe kan dat ? Tja, ik heb nog herinneringen van voor de geboorte dat ik in de hemel woonde en naar de aarde werd gezonden. Dat was een verschrikkelijk traumatische ervaring. Mannen met witte gewaden met witte puntmutsen dwongen mij om hele hete ballen te eten, die van het vuur afkwamen, en toen gebeurde het. De hemel ? Wat is de hemel dan ? Is dat wat de mensen zeggen dat het is ? Nee, niet echt. Ik weet wat de hemel is omdat ik er zelf ben geweest, al voor de geboorte. De hemel is een plaats van liefde. Er is geen plaats voor een eeuwige hel en dat dan mensen in de hemel kijken hoe hen die niet helemaal als hen denken en geloven voor eeuwig worden gemarteld, en dan denken : 'Oh, wat fijn', of dat ze vergeten hoe andersdenkenden en andersgelovenden op die plaats voor eeuwig worden gemarteld en dat ze dan zelf voor altijd gelukkig zijn in de hemel, wetende dat hun ouders in de hel zijn, hun broers, hun zussen, iedereen die ze lief hadden. Hoe is dat overigens mogelijk ? Dat is alleen mogelijk als je zwaar onverschillig bent, zwaar sadistisch, zwaar, heel zwaar aan de drugs, of heel zwaar geestelijk gestoord bent. Laten we eerlijk wezen. De mensen die dit geloven kennen de hemel zelf niet, maar halen dit uit een boekje, wat overigens verkeerd vertaald is. Wat is de hemel dan wel ? Een plaats van liefde. Liefde voor mens en dier. Het is overigens geen plaats waar alles maar kan. Het is een plaats van gevoel. Je voelt alles, ook pijn. Bovenal is het een plaats van diepte en kennis. Er worden hier geen spelletjes gespeeld.

Hij was dood. Hij moest alles uitspuwen wat hij had geroofd. Ik wenste hem geen eeuwige hel toe, dat wens ik zelfs mijn ergste vijanden niet toe, en de eeuwige hel bestaat ook niet, maar is een verzinsel van mensen. Ik bad voor hem of de Heer goed zorg voor hem wilde dragen. Zo ga je met je vijanden om. Hij was niet mijn ergste vijand trouwens. Er zijn wel ergere vijanden. Ik bad voor hem en weende over hem. Ik droeg hem op in de handen van de Heer.

Ik was boos op het vleselijke, de hele vleselijke wereld om ons heen gebouwd. Zo viel ik in slaap. Ik had een droom. Ik probeerde textiel te herstellen, maar het lukte niet. Ik had pinnen in het textiel gebonden, en zo de wasmachine in gedaan. Er waren vrouwen die mij zouden helpen. Zij hadden een bepaald apparaat. Dat had hij overigens eens ingeslikt. Hij was als een mammon op aarde, maar nu was ik hier. Ik zag de pinnen, en met het apparaat herstelden zij het textiel. Het leek op de stad van mijn grootouders, de plaats waar ik was. Ik ging de straat op en kwam een vrouw tegen die leek

op een oudtante van mij. Ze was heel aardig en praatte honderduit. Ook deze vrouw had hij eens ingeslikt. Die vrouw wilde mij meenemen naar haar huis. Later kwam ik haar weer tegen in de natuurstad, en toen gingen we naar een gebouw, een soort café. Ik herinnerde me dat ik in een bibliotheek was, en er was een meisje wat mij bij de hand nam. Ik zei : 'Ik ben je vader niet.' Ze zei toen : 'Ja, maar mijn vader heeft barsten in één van zijn brillenglazen.' Ik zei : 'Ja, maar als het erop aankomt en je zou door een storm in het water zijn geraakt, dan zou je vader er alles aan doen om jou te redden.' Ik droeg haar toen weer over aan haar vader.

Ook dat had hij ingeslikt. Oude egyptische apparaten. Ik had stekende hoofdpijn en pijn in mijn mond. 'Dat moet,' zei die vrouw. Natuurlijk, want de hemel is liefde, en de liefde voelt, ook pijn. Zij was Nekbet, de godin van upper egypt, oftewel boven egypte, wat overigens zuidelijk egypte is. Upper betekent gewoon dat zuidelijk egypte hoger ligt. Nekbet is de godin van de wedergeboorte, die zorgdraagt voor de pasgeboren profeten. Ik weet nog wel dat mijn oudtante zo nu en dan kwam en ons boekjes gaf, en toen een keer een hele grote boekenkist die sinds toen altijd op onze kamer stond, als bron van geheimen, en toen we oud genoeg waren mochten we bij haar logeren in Bilthoven. Godin van de zinnebeeldige visvangst en jacht, van het weven. Zij herstelde de dekens. Bovenstaande zijn allemaal verschillende vormen van haar. Dat had hij allemaal ingeslikt en moest hij uitspuwen. De strijd was gestreden. Waarom moet het altijd zo zijn dat mensen pas na hun dood gaan inzien hoe ze zijn bedrogen door de mammon ? Ik voelde contact met hem, zoals met meerdere charismatische voorspoeds-predikers na hun overlijden. Mammonische predikers waren het min of meer. En dan help je ze. Helpen met loslaten, helpen met minderen, helpen met het kruis, want de hemel is het kruis, om weer liefde te voelen, voor mens en dier, en dat begint met het voelen van hun pijnen. Dat is wat shamanen doen. Ze dalen af, om mensen van onderen te helpen, niet hoog vanaf hun troontjes. Ze zijn in diepe wildernis.

Nekbet, de moeder der moeders. In Griekenland noemden ze haar Eileithya, verbonden aan aletheia, de godin van de waarheid. Haar naam betekent de verschijnende, de openbaring. Zij voedt en beschermt het kind. Het is een profetische godin. Ze staat ook voor 'barensweeën'. Ook Jezus sprak over haar in de Griekse grondtekst :

Johannes 1:14
Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid, aletheia (nekhbet).

De waarheid is dus verbonden aan persoonlijke wedergeboorte.

Johannes 4:24
God is het geestelijke en wie aanbidden, moeten aanbidden in het geestelijke en in waarheid, aletheia (nekhbet).

Johannes 8:32
An gij zult de waarheid, aletheia (nekhbet) verstaan, en de waarheid, aletheia (nekhbet) zal u vrijmaken.

Johannes 14:6

Jezus zeide tot hem: Ik ben de weg en aletheia (nekhbet) en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Jezus geeft dus toe dat hij de godin is. (een beeld van de godin, metaforisch dus, want het zijn slechts gelijkenissen)

Johannes 16:12-13
Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer Zij komt, het geestelijke der waarheid, aletheia (nekhbet) zal Zij u de weg wijzen tot de volle aletheia (nekhbet).

Zij wordt ook wel de geheime genoemd, en soms de vrouw van Amen, de verborgene. Ook wordt zij de samenbindster genoemd, de vereniger der volken. Dit wijst dus ook weer op het herstel van het textiel, de dekens, in mijn droom.

hoofdstuk 57 naboth's wijngaard

'Ik was verblind, verdwaasd, aan de religieuze drugs,' zei morris over zichzelf in een droom. 'Mijn handen branden door de verkoop van het evangelie.'

Ik zei : 'We gaan je helpen, broeder. Iedereen moet eens ontwaken. Beter laat dan nooit.'

'Ja, ik had Egypte opgeslokt,' zei morris, 'daarom had ik zo'n macht.'

Als we aan Nekhbet of Nebeth denken dan kunnen we denken aan Naboth die zijn wijngaard verloor aan vleselijke mensen. Vleselijke mensen willen altijd meer, en denken dit altijd van anderen te kunnen wegnemen. Ze zijn niet voor reden vatbaar. Dat er in de grondteksten iets anders staat en dat het niet gaat om wat er in één of ander boek staat opgeschreven schijnt hen niet te storen. Ze houden zich niet eens aan hun eigen teksten, want het vlees is god. Als je de godin noemt of moeder wat duidelijk in hun grondteksten staat, dan zijn ze helemaal overstuur. Nee, de moeder hebben ze namelijk gedood, want die is gevaarlijk voor het vlees, vanwege dat ze wedergeboorte kan schenken. En dieren mogen ook al niet. Het is pure racistische liefde die ze preken, heel selectief, wat dus geen liefde is, maar als je hen dat zegt dan zijn ze hevig verontwaardigd. Het mensenvlees waant. Maar dat projecteren ze graag op anderen. Liefde is voor mens en dier, maar zij houden alleen maar heel selectief van mensen, bepaalde mensen die tot hun club behoren. Liefde is voor mens, dier, natuur en kennis, maar zij haten de hemelse kennis, en daarom spijbelen ze.

Op een bepaald moment zal al dat vlees eten zich wreken en zullen hun monden branden, zoals de handen branden van hen die het evangelie hebben verkocht. De wereld zal vol zijn met brandende monden, en er zal geen medicijn wezen, want tegen de heere hebben ze gezondigd.

hoofdstuk 58 de godin gebed

Nekhbet of Nechbed, Gebed of Gebod, ligt nog steeds in de nederlandse taal. Gebed door geboden betekent dat je alles hemels legaal moet laten verlopen, bidden volgens de geboden dus. We hebben nog steeds te maken met de godin Gebed of Gebod.

En het is weer weekend.
Blijf je leren en luisteren ?
Verdoe je tijd niet.
We gebruiken metaforen om het denken makkelijker te maken, ordelijker, dat is voor het overzicht.
Het zijn een soort ezelbruggetjes.
Zo is dat ook met religie, goden, godinnen en allerlei theologische termen.
Dat heeft altijd mijn interesse gehad.
Als je de kwaliteit van je denken kunt verbeteren kun je ook de kwaliteit van je leven verbeteren, wat niet altijd wil zeggen dat het dan makkelijker is, want als ineens het licht aangaat in je leven dan zie je ineens hoeveel troep er ligt en hoe hard er nog gewerkt moet worden.
Laat het een uitdaging zijn.
Onderwijs jezelf over hoe gemeen en laaghartig het pseudo-christendom in het westen is.
Naar zowel dieren als kinderen. Maar ook naar andersdenkenden op zich.
En dan bieden ze een product aan : geloof en genade. Dat moet je van hen kopen.
Vaak hebben ze hiervoor een boekentafel achterin de kerk.
Dat krijg je niet zomaar mee vaak. Daar moet je flink voor betalen.
Vraag je maar eens af waarom je in veel van dat soort kerken God niet als een moeder mag benoemen, maar alleen als vader. Het is juist omdat de moeder een baarmoeder heeft om ware wedergeboorte te schenken, opdat de mens op een natuurlijke manier vrij kan komen van zulke systemen.
Daar gaat het nu volgende artikel ook over.
Allemaal een goed weekend, en blijf goed nadenken.
Laat je niet bedonderen.

Het menselijk vlees is sluw, dus daarom hebben we het over diep geestelijke dingen, die ook weer heel practisch zijn.

hoofdstuk 59 gebed en gebod

Bidden ?
Nee, want je zou maar eens uit het vlees bidden en een ramp veroorzaken.
Gebed is een godin.
Kom tot de godin Gebed, wat al een hele oude Egyptische godin is, ook wel Negebed genoemd, die vrije toegang had tot de troon van Osiris en waakte over ieder profetisch kind.
Niet zomaar bidden, maar zeggen : Kom, Gebed.
Zij is een moeder, een baarmoeder, waarin je wedergeboren kunt worden om juist te bidden.
Leren bidden is leren omgang met de godin Gebed, oftewel door de geboden leren bidden, hemels legaal alles laten verlopen.
Bidden is vaak smeken vanuit het vlees, en de mens moet leren bidden, leren volgens de geboden recht te handelen. Gebed en Gebod zijn dus aan elkaar verbonden.
Dat is de godin Negebed of in het Grieks Aletheia waar Jezus het ook over had, dat hij de Waarheid is, de Aletheia, en dat het geestelijke of diepere van de waarheid zou komen om de mens tot de volle waarheid, het volle, ware gebed en gebod, te leiden. Zo wordt het ook weer logisch in deze context waarom Jezus in dit verhaal de middelaar is, als een principe : Gebed en gebod is de weg tot God, het goede.
Zo, dan is dat mysterie ook eindelijk opgelost, dus laat je niet meer rondbitchen met nietzeggende Jezus onzin. M.a.w. laat je niet meer 'bejezussen' door domme mensen die van toeten noch blazen weten, want je weet nu wat het woord Jezus betekent, namelijk het leren bidden door je aan de geboden te houden. Dat is de weg tot God : jezelf verliezen in de baarmoeder van de oude, metaforische godin Negebed, Gebed of Gebod. Is dat niet prachtig ? Weer een hoofdpijn minder.

Gebed en gebod. Bidt niet zonder de geboden, en houdt niet het gebod zonder het gebed. Gebed en gebod is je moeder.

hoofdstuk 60 bestrijdt ons vlees

Rolschaatsen zonder rolschaatsen, en skateboarden met een onzichtbaar skateboard. Ik deed het vannacht in een droom. Ik kon met mijn voeten iets boven de grond over de straten door natuurdorpen en natuursteden heensuizen. Ik moest mijn voeten op een bepaalde manier houden om te kunnen sturen. Ik dacht : Dit ga ik uitwerken. Ik zat er al over na te denken om er hele werkboeken over te schrijven, zodat ook anderen het konden leren, maar plotseling ergens op een natuurkruispunt, wat een beetje leek op de kruizing tussen de Eperweg en de F.A. Molijnlaan in

Nunspeet kwam ik een vrouw tegen, een wat oudere vrouw, die kwam in de gedaante van mijn oma. Mijn oma was altijd een heel gastvrije vrouw en wilde ieder kind zonder ouders wel onderbrengen in haar huis. En deze vrouw hier was ook heel gastvrij. Het leek ook wel op andere plaatsen in Nederland, maar ik was heel ergens anders, meer Egyptisch. Hoe dan ook vroeg ze me om mij haar binnen te komen, en dat deed ik. Ze bedankte me ook dat ik haar hielp. Ze zei dat ze de godin Nekhbet was (oh ja, die morris cerullo opgeslokt had). Ze bood me wat worstjes aan. Ik zei dat ik vegetarisch was (in het echt zou ik boos zijn geworden maar dit was een droom). Toen zei ze : 'Ja, maar dit is niet het vlees van dieren. Het is metaforisch. Het is het vlees van het overwonnen kwaad.' Ik zei toen : 'Oh ja, dat is waar ook.' Ik proefte het.

Ze leidde me naar de huiskamer en daar was de tv aan met het lied Cannonball van Supertramp. Het was een soort extended version, echt prachtig, ging ook weer over de natuur, en dat de bandleden uit mijn verhalen kwamen, enzovoorts. Ze hadden een brugboot en gingen overal naartoe.

Ik was toen in de straat achter de straat van het ouderlijk huis waar ik was geboren, en daar had zij ook een huisje. En ze ging over de straat en het was opwekking. De godin van het gebed was teruggekeerd. En ik zag die oude bijbel, en er was een zegel verbroken. Dit zegel was verbroken omdat broeder Morris Cerullo was heengegaan en tot inkeer was gekomen (gebeurt vaak na de dood pas). De mammon moest alles uitspuwen wat hij had geroofd. Zoals we weten heeft het NT een Griekse grondtekst en een Aramese grondtekst, wat weer voorkomt uit een nog diepere Egyptische grondtekst :

Johannes 16
13 doch wanneer Hij komt, het geestelijke der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen.

Grieks : zal Hij u de weg wijzen tot de volle aletheia.

Egyptisch : zal Hij u de weg wijzen tot de volle ne-gebed, gebed, gebod (met dezelfde nederlandse betekenis, want egyptisch is sterk verbonden met het nederlands)

Leer ons naar Uw wil te handelen,
Wat U doet is goed,
Oh Gebed, leidt ons,
Oh Gebod, bestrijdt ons vlees, om ons op het rechte pad te houden.

hoofdstuk 61 Het laatste Oor

Heilig Gebed, vul ons en leid ons,

Heilig Gebod, bestrijd ons vlees en ontledig ons,
Doe ons minderen, opdat wij het rechte pad bewaren,
En klein genoeg zullen zijn om door de enge poort binnen te gaan …
De poort is eng, slechts weinigen zullen hem vinden …

Heilig Gebed, waak over ons,
Kom tot ons, opdat wij niet bidden door ons vlees,
Er is zoveel valse, verletterlijkte religie om ons heen,
Zij moorden in de naam van hun God,
Zij martelen de kinderen, de dieren en de andersdenkenden …
Oh heilig Gebed, heilig Gebod, leer ons ons kruis te dragen,
U bent de authentieke moeder natuur waarin wedergeboorte is …

Heilig Gebed, leer ons naar uw wil te handelen,
Wat u doet is goed,
Wat mensenvlees doet is slecht en bedrieglijk,
Altijd maar weer bedriegen zij, en het vlees trapt er telkens weer in …
Zij jagen voor een markt,
Maar u doet ons ontkomen,
Als door vuur heen …

Kom met uw vuur, oh heilig Gebed,
Dat wij in u mogen zien de hogere openbaringen,
Het hogere pad …
Want het pad des mensen leidt ten verderve …
Zij willen niet leren, maar vervolgen uw dienstknechten …
Zij hebben uw kind omgebracht en geaborteerd,
En zo ook u …

Leer ons daarom het gebed van de oorlog,
Want u bent moeder oorlog,
U komt om het vlees te doven,
En door de dood heen naar uw kinderen te zoeken …
U stierf aan een kruis, en zij hebben slechts over u gelogen …

Het kruis, we kunnen er niet omheen,
Alleen maar dwars doorheen,
Om te ontwaken tot de grotere waarheid,
Een grotere liefde …

Dat is het doel van elk kruis, van elke oorlog :
Te ontwaken tot hogere liefde …

Nee, de liefde die ze op aarde prediken is geen liefde,
Ze houden niet van kind, mens, dier, en natuur,
En bovenal houden ze niet van uw kennis …

Zij hebben gespijbeld …
U mocht niet spreken …
Ze hielden alleen vast aan wat oude brieven,
Maar hielden u verder voor dood …
En al uw kinderen die de naam hadden nog te leven vervolgden zij …
Want die moesten ook dood …

Wij naderen tot het vuur van uw liefde …
Wij naderen tot het vuur van het herstel van uw openbaring …
Door dit kruis heen, dwars door alle vervolgingen …
Klinkt uw woord, klinkt uw bazuin …
Nee, zij kunnen het woord niet vermoorden …
Door de straatstenen klinkt het voort …

Halleluja, zij hebben uw woord niet kunnen vermoorden …
Nog steeds is het een verborgen geheim …
Voor een ieder die het wil horen …
Slechts het vlees heeft zijn oor ervoor gesloten …

Daarom, kinderen, het is een nieuwe dag …
Het scheppingswoord heeft geklonken …
De schepping is in het oor dat wil horen …

Zullen wij daarom zwijgen wat wij hebben gezien ?
Wij hebben gezien wat het vlees niet wilde zien …
Wij hebben ervan gesproken voor een ieder die het wil horen …
Het woord zal blijven spreken …
Voortgalmende door de straatstenen …
Op zoek naar het laatste oor wat nog wil horen ...

hoofdstuk 62 de duivel achtervolgt het nageslacht

Je betaalt heel veel als je wat liefde geeft aan mens en dier. Dat wordt niet door het systeem geaccepteerd. Daarom zitten veel goede kinderen in zichzelf opgesloten, omdat het systeem hen niet toelaat. Ze hebben misschien hun predikantenouders wat geprobeerd te helpen, en nu heeft de duivel het ook op hen gemunt. We kennen dit tafereeltje wel uit de gelijkenis van Openbaring 12 :

'En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren.'

Ik zag mijn opa huilen aan tafel toen ik een kind was, terwijl hij las uit de bijbel. Mijn opa leed aan zware depressies vanwege de oorlog en religie. 'Miljarden gaan naar de hel,' zei hij altijd, met grote

angst in zijn gezicht. 'Velen zijn geroepenen en weinigen uitverkoren,' zei hij ook altijd. Wat een verschrikkelijk leed moest hij dragen. Als kind wilde ik er wat aan doen, wilde ik hem helpen, en het zal zeker een reden zijn geweest waarom ik theologie ben gaan studeren. Maar toen had de duivel het ook op mij gemunt, want het systeem wil niet dat je anderen in nood gaat helpen. Dat is niet goed voor de markt. Als je dan iemand wil helpen moet het op HUN manier, om alles nog erger te maken. De enige manier is de manier van het systeem, alles voor de verkoop, alles om het nog erger te maken, alles voor bedrog.

Maar God of Godin, Gebed, of Gebod, kent dit. De vrouw kreeg een schuilplaats in Openbaring, en daarom was de draak zo woest, en daarom ging hij haar nageslacht vervolgen. Maar de aarde, oftewel moeder aarde, oftewel de natuur, kwam te hulp.

hoofdstuk 63 de authentieke natuur

Nekabowd, Nechebed, of Gebed, is dan in het Hebreeuws Kabowd, de glorie in de tent van God. Kabowd betekent de authenticiteit zoals mijn droom ook de authentieke natuur was.

I Koningen 8:10-11
Toen de priesters uit het heiligdom naar buiten traden, vulde een wolk het huis des Heren, zodat de priesters vanwege de wolk niet konden blijven staan om dienst te doen, want de kabowd (nekabowd, gebed) heerlijkheid des Heren had het huis des Heren vervuld.

hoofdstuk 64 de zus van gebed

Alleen door de gnosis, alleen door de gnosis, niet door macht of door geweld.
Deze wereld probeert de mens gek te maken, tot extremen te brengen zoals zelfmoord en criminaliteit. Maar houdt je vast aan het onderwijs en het onderwijzen. In Egypte was er de djed pilaar, of dd pilaar, als een beeld van de boom geplant aan waterstromen, de volhardende, zichzelf vereeuwigende pilaar van onderwezen worden en onderwijzen. Daar moet een balans tussen komen, wat ook de djed pilaar uitbeeld. Djed of W'djed is de godin van lower egypt, van beneden egypte, oftewel het noordelijke egypte, aan de kust, want dat ligt lager. Zij is de zus van N'gebed, van Gebed, van Gebod. De boom is een beeld van de vis die door het net wordt opgenomen, oftewel de eenzijdige, beperkte kennis, de onwetendheid, die door de grotere context wordt opgenomen. Daarom is de visserij een beeld van onderwijs. Als je dan bent onderwezen mag je zelf ook onderwijzen, een visser van mensen worden.

hoofdstuk 65 de corona crisis : een ernstige waarschuwing

In broeder B. Reinders (ger. gem. predikant,1930-2010) z'n prekenbundel uit 1984 genaamd 'God's opzoekende zondaarsliefde' zegt hij in zijn eerste preek : 'We willen altijd maar wat zijn. Hebt u daar ook zo'n last van, om iets te willen zijn ? Het is vaak moeilijk om iets te bereiken in het leven, maar het is ook moeilijk om iets te bereiken in het geestelijk leven. Maar nu kent de Heere de harten, en Hij beproeft de nieren. Hij weet dat ze altijd vleselijke gedachten hebben en altijd zichzelf bedoelen. Hebt u daar zelf ook weleens erg in gehad, dat u zo vaak met uzelf bezig bent ? We kunnen weleens denken dat we een heerlijk leven hebben, dat we een gevoelig en nabij leven hebben en dat we toch vleselijk bezig zijn.'

Dit is een goed mes om het vleselijke van het geestelijke te scheiden. Wil dat zeggen dat het altijd verkeerd is om met onszelf bezig te zijn ? Neen. We hebben ook een kruis te dragen. We hebben ook met onszelf te worstelen en moeten onszelf ook toetsen. Dat is het hele balk en splinter verhaal : Begin bij uzelf. Wij mogen aan onszelf werken, maar dit is volgens gebed en gebod (zuidelijk egypte) en woord en onderwijs (noordelijk egypte). Broeder Reinders z'n preek heet overigens : 'Jezus, wandelende op de zee'. Ik moet dan ook denken aan de boom die uit het water groeit en zo geplant is aan waterstromen. Broeder Reinders noemt de eikebomen van de gerechtigheid, maar we moeten zo oppassen dat we ze niet vleselijk vereren. Ja, we mogen onze geestelijke bronnen eren, maar we moeten oppassen dat het geen projecteren wordt en dat we er dan zelf niet door veranderen maar alles een ander laten doen en zijn. Dan is het dus juist wel weer zo belangrijk met jezelf bezig te zijn. Vandaar dat balans ook een sleutelwoord is. De boom des levens geplant aan waterstromen, of de djed pilaar in Egypte, is een beeld van de balans.

Heel voorzichtig mogen we bouwen, heel voorzichtig mogen we groeien, en heel voorzichtig mogen we bloeien. We moeten oppassen geen vleselijke koninkrijkjes te bouwen, stelt broeder Reinders. De discipelen moesten alleen naar de overkant. Zo mochten het niet op Jezus projecteren. Ze moesten Jezus vooruitgaan. Dat is wat broeder Reinders de achterlatende liefde noemt : De mens wordt op zichzelf teruggeworpen. De discipelen zijn alleen in het schip en dan wordt het duisternis, nacht, en gaat het stormen, terwijl Jezus op de berg is om te bidden. Terecht stelt broeder Reinders dat het zo moet gaan opdat de mens loskomt van vleselijke godsdienst. Vandaag de dag is Jezus een oeverloze, roekeloze drugs geworden. Zolang je het woordje Jezus maar zegt heb je altijd een excuus en mag alles. Oh, mijn aardse familie is daar ook zo goed in. Zo vroom doen ze, terwijl ze kind en dier verslinden. Misschien is uw familie ook wel zo. Maar het is slechts de familie van het vlees, een valse familie. De ware familie is de hemelse familie. Dat is het goede aan de Jezus verhalen, want die zeggen telkens : Stop met familietje spelen ! Het zijn de werken van het vlees ! Maar toch is er door alles heen die hemelse familie. Toch hebben we verantwoordelijkheden naar elkaar toe. Maar dit is in het geestelijke, niet in het vleselijke.

Kindverslindende en dierenverslindende families, daar is Nederland vol van. Daarom is er een koude burgeroorlog tussen deze lekenfamilies en het pastoraat. De lekenfamilies willen niet onderwezen worden en onderwijzen ook niet. Zo kun je ze herkennen. Ze hebben een voorliefde voor veronderstellingen en vooroordelen en de rest geloven ze allemaal wel. Er is een koude burgeroorlog tussen de mammonische marktfamilies en het pastoraat. De wapens zijn voor ons niet

vleselijk, maar geestelijk. Het enige wapen is onderwijs. En dit kan alleen zuiver blijven in hemels gebed en gebod. Dit is een verschrikkelijke oorlog, maar Jezus kwam niet om vrede te brengen, maar scheuring. Er moet een scheuring komen tussen het vleselijke en het geestelijke. Daarom is corona gekomen. Broeder Reinders zegt dan in zijn tweede preek : Hebben wij wel genoeg gewaarschuwd ? Eerst moeten we dan zelf gehoor geven aan de waarschuwingen, en dan pas kunnen wij anderen waarschuwen, als we echt van hen houden. De liefde is niet onverschillig, maar waarschuwt, en dat is slechts een seizoen, want er is ook een tijd dat het waarschuwen voorbij is. Dan heb je genoeg gezegd. Je hebt immers het touw al uitgeworpen. En er zal zelfs een moment zijn waarop dit touw teruggetrokken wordt. Dan moet je jezelf beschermen. Dan is de tijd van praten voorbij. In de nacht kan niemand werken. Werk daarom zolang het dag is.

God is vol barmhartigheid voor de zondaar, wat broeder Reinders de brandende liefde van God noemt, maar de mens moet wel tot deze heilige troon komen. Broeder Reinders vraagt zich als predikant af : 'Hoe lang zal de Heere nog barmhartig zijn ? Hoe lang zal Hij nog barmhartig blijven ?' Hij noemt God een heilig, rechtvaardig, onbesmet en onberispelijk goddelijk Wezen. Kunnen wij hiermee spelletjes blijven spelen ? Met het leven zelf ? Iedere oprechte predikant en oprechte werker in het pastoraat weet dat de mens hiermee niet kan blijven spotten. Iedere oprechte predikant en iedere oprechte werker in het pastoraat VOELT de dreiging van heiligheid en rechtvaardigheid. Ja, die is barmhartig, maar niet roekeloos en oeverloos. Ja, die is geduldig, maar verhard je niet in het bedroeven van het goddelijk Wezen van hemelse kennis. Sol er niet mee. Verhard je niet. Doe het niet. Elke oprechte predikant en iedere oprechte werker in het pastoraat kent de ernst van deze dingen. Het leven is niet totaal vrijblijvend. Het moet eens een keer afgelopen zijn, de zonde, al het vleselijke, bedriegelijke gedrag van de mensheid. Daartoe zijn wij als predikanten aangesteld en als wij onze mond houden en de bazuin niet blazen, dan zal het bloed ook aan onze handen hangen. Dat is de ernst van de goddelijke roeping. Daarom is corona er ook : als een waarschuwing.

De mens kan de hele dag zeggen wat hij wil, maar nu : corona. Wat gaat de mens nu doen ? Hebt gij het bloed van uw vlees al aan uw deurposten gesmeerd ? Het bloed van Jezus ZAL NIET BATEN. U moet UZELF kruisigen. In de vierde preek stelt broeder Reinders dat het Woord voortkomt uit degene die de strijd heeft gestreden en de hemelse heerlijkheid heeft willen openbaren. Het is dus degene die een hemelse onderwijsdrang heeft. Hij kondigt niet zomaar het oordeel aan, maar geeft onderwijs. Hij is gericht op het eeuwige verbond, stelt broeder Reinders, in de stilte der nooit begonnen eeuwigheid is het opgericht, en dit zal worden geopenbaard. We mogen de zonde niet goedpraten. Er moet tegen gestreden worden. Er moet kennis over komen. Mensen kunnen zo vroom praten dat het heel wat lijkt, maar de zonde moet ontmaskerd worden en aan het kruis wegsterven, anders zal de zonde alles verwoesten. De zonde is een groot vergif. Dat mogen we niet laten voortwoekeren. Dan zouden we er allemaal aangaan. Daar waar we de zonde goedpraten en zeggen dat het erbij hoort daar komt de leugen binnen. Ik heb het in mijn eigen gezin gezien, en ik heb erom gehuild, want als demonoloog zie ik de demonen binnenkomen, om hun werk van verwoesting te doen, en hen die willen zondigen en het vlees verheerlijken zien het zogenaamd niet, en denken dat omdat ze het niet zien het er daarom ook niet is, net als een klein kind wat zijn hand voor zijn ogen doet en denkt dat er daarom niks is. Mensen die het niet zo nauw nemen met de zonde. Het is een verwoestende kracht, als de pest. Daarom is corona er ook, als waarschuwing. Het is een groot alarm. Luisteren wij wel, of gaan wij door met het verzinnen van excusen ? God heeft hemelboodschappers gezonden, stelt broeder Reinders, maar wat hebben wij met ze gedaan ?

Zij worden belachelijk gemaakt door de vleselijke families ! En kinderen wordt zand in de ogen gestrooid ! Kinderen worden zo geofferd aan de leugen en de zonden. Daarom is er deze grote geestelijke oorlog, en daarom is er corona, om de mind control te stoppen en de kinderen te helpen los te komen van hun mind controllers die hen ondergedompeld houden in dit bedrog en deze marteling ! Deze brandende boodschap kan niemand tegenhouden ! Het komt recht uit het hart van de hemel. Er is geen leven in de zonde, en al helemaal geen eeuwig leven. Het zal allemaal afbranden, al die zonden. Dat zal een heftig natuurverschijnsel zijn, een heftige confrontatie tussen het vleselijke en het geestelijke. Dan zal het voorhangsel scheuren. Donder en bliksem. De mens is te ver gegaan. Is er dan nog een weg terug ? Wat is er dan nog overgebleven ? Of zal er altijd die heftige reactie van de natuur zijn om zichzelf te verdedigen ? Is er nog iets van te maken ? We mogen niet afdoen aan de ernstige boodschap, maar er zal een nieuwe schepping komen. In die schepping zullen hen die van het vlees zijn niet komen. Die zouden wegbranden. Er zijn nu eenmaal natuurwetten waaraan de mens zich moet houden. Niets komt vanzelf. Er is een gebruiksaanwijzing voor het leven. HOUD JE DAARAAN. Zo niet, dan is er geen leven. Je hebt inmiddels in kunnen zien dat het leven een bepaalde strengheid heeft en moet hebben om zichzelf te beschermen en stand te houden, en ook om zichzelf te kunnen voortplanten.

De vijfde preek van broeder Reinders in deze prekenbundel heet : Gij hebt mijn rechterhand gevat. En dat is gebeurd. Wat ga je daarmee nu doen ? Sta je open voor de gebruiksaanwijzing van het leven ? Dan zul je door God geleid worden tot het heiligdom, stelt broeder Reinders, en dan wordt je onderwezen. In God's eeuwige liefde gaat hij dan je hart openbreken. Dan komt de mens los van alle vleselijke godsdienst. Dit begint met het niets worden en je geen raad weten. Dat is dus in principe het socratische fundament van weten dat je niets weet. En dan gaat je leven opnieuw gebouwd worden. Zo komt de mens tot de levensbron. Dwars door de corona crisis heen. God wil komen met zijn eeuwige liefde. Alleen deze liefde is het leven.

In de laatste preek van de bundel zegt broeder Reinders : 'God heeft ons als kinderen God's getrokken met koorden van goedertierenheid en waarheid. Hij heeft ons getrokken uit de diepte der ellende van ons verloren bestaan. Doet aan de liefde, welke is de band der volmaaktheid. God's volk moet terugdenken. Ze moeten teruggebracht worden naar de oorsprong.' En dat is wat de regressie is, de beweging die na de reformatie komt. De mens moet terugkeren, terugkeren tot de levensbron, de bron van de eeuwige liefde die eeuwig onderwijst. 'Door deze oefeningen mag de mens leven,' stelt broeder Reinders, 'en het zal er niet meer om gaan uit welk kerkverband we komen. Alle uiterlijke franjes vallen weg, waar we het misschien zo druk over hebben gehad.'

Amen

hoofdstuk 66 de gelijkenis van het offeren

'You're telling lies,' zo begint het lied Cannonball van Supertramp uit 1985. Als kind was ik er helemaal door gehypnotiseerd. is het niet waar ? Het is allemaal walgelijk hoe de westerse lekenfamilies de oude hierogliefen hebben uitgelegd, hebben verkracht, allemaal voor eigen winst. Het waren allemaal beelden dat het vlees moest sterven, het eigen zelfzuchtige ik van de mens, maar de westerse lekenfamilies dachten dat dieren moesten sterven voor hen, en hun goden. Niemand sterft hier voor niemand. Ik kan zeggen : 'Ik ben voor je gestorven. Ik heb mijn leven voor je gegeven,' maar doet niet iedere vriend dat ? Is dat niet de ware liefde die elk mens moet hebben ? Maar nee, alles wordt op één of andere afgod geprojecteerd en een zondebok. Het zijn slechts gelijkenissen die men verletterlijkt heeft en ook heel eenzijdig vertaald. Daarom zijn de oorspronkelijke egyptische grondteksten ook zo belangrijk.

Psalm 51 zegt ook :

18 Want Gij hebt geen behagen in slachtoffers,
dat ik die brengen zou;
aan brandoffers hebt Gij geen welgevallen.
19 De offeranden Gods zijn een verbroken geest;
een verbroken en verbrijzeld hart
veracht Gij niet, o God.

Wat blijft er dan nog over van het offer van Jezus en het dierenoffer ? Niks. Het was slechts een gelijkenis. De mens moet zichzelf offeren. Het zijn slechts voorbeelden. Ik kan zeggen : 'Ik ben voor je gestorven, ik heb mijn leven voor je gegeven,' maar als je zelf niet tot die ware liefde komt en je leven geeft voor anderen dan zal het je allemaal niets baten. Velen weten dit ook wel, maar velen sjoemelen hiermee en hebben de Jezus afgod of een andere zondebok of de vlees afgod. Daarom gaat de scheidslijn dwars door de kerk heen, dwars door de christelijke religie.

Wat is dan de ware zuivering ? Ik had vannacht een droom over de geboorte en vermenigvulding van Wepwawet, de broer van Anubis. We waren naakt in het paradijs en we schaamden ons niet. Er was pure onschuld, en de lichaamsdelen waren niet sexueel, maar educatief. Het was een stuk pure, zuivere natuur uit Egypte, en ik zag de zee. Warme golven kwamen. Dat is iets van de hemel, en later werd het allemaal uit zijn verband gerukt. Het werd allemaal sexueel gemaakt en buitensporig, en de mens schaamde zich. De zonde had alles verkeerd uitgelegd. Ik was terug in het paradijs. Er kwamen sappen uit het lichaam en die konden gedronken worden. Het had niets met sexualiteit te maken. Er was pure onschuld. Pure zuiverheid en reinheid. Ik zag de zee. Ik voelde de zoute, warme golven.

hoofdstuk 67 theognosie

Theologie = het systematisch analyseren en bestuderen van het godsverschijnsel, terwijl theognosie het kennen van god is, ook heel persoonlijk, want de hemelse kennis is niet dood, maar leeft, en je

kunt er een relatie mee hebben en ermee communiceren. Vandaar ook dat we spreken van theognogen. Een theognoog is iemand die god kent. Dat zijn dan meer de charismatische theologen.

hoofdstuk 68 verb

In een droom zag ik een ander woord voor god : verb, wat werkwoord betekent in het engels.
Ik droomde ook dat de opvoedingskooi waaruit ik kwam nu stond bij één of andere kinderboerderij waar een restaurant stond. Mensen worden gekweekt als huisdieren : boekjes erbij, familietje, en het gaas heeft scherpe randjes. Ik zag toen ook iemand uit de pinkstergemeente die ook door een moeilijke tijd was gegaan, en we kwamen elkaar weleens tegen.

de bevrijding van amsterdam

Over het Old City album : Het is een juweeltje voor het getrainde oor. Het laat de Amsterdamse magie zien, maar ook de monsters die Amsterdam in hun greep hebben, zoals de Saveer-geest van Ferdi E. (de Heijn ontvoerder), dat watermonster uit de Amsterdamned film. Het wisselt zich af tussen aquarium en oorlogs-scenes, en op bepaalde punten wordt je bewapend als een duiker met harpoen. Ook de ondergrondse tunnels en riolen kun je zien door schermen, of kun je zelfs binnengaan als je getrained bent. Het is niet voor het ongetrainde oor. Op een bepaald moment kom je dan in de kindertehuizen en andere gevangenis-achtige ruimtes waar ze kinderen hebben opgeborgen. Dan hoor je de geluiden van oude speeldozen enzo. Het zit boordevol nachtmerries, als een spookhuis, maar nachtmerries zijn voor ons info. Het is gelinkt aan allerlei duikersfilms zoals Duel In De Diepte en Thunderball van James Bond etc. Het gaat over een duikerleger wat verzamelt wordt, en ook een landleger, dus zowel landmacht als zeemacht, om Amsterdam weer in te nemen, te verlossen van het zeemonster. Als je dan door die aquariums loopt dan kom je inderdaad verschrikkelijk grote haaien tegen, bijna zwart, die voor de Saveer-geest werken. En als je dan die riolen en ondergrondse tunnels ziet met die saveer-geesten : die houden bepaalde sleutels verborgen. Er is een leger in het Oosten van het land van "laat ik het maar even engelen en zielen noemen voor het gemak, met buitenaardsen" die dus bezig zijn in een project genaamd "Project Amsterdam", wat een hoop puzzelwerk is. Er zit teveel vast in Amsterdam. Er zijn allerlei belangrijke schatten verborgen in Amsterdam die we nodig hebben om verder te komen. Het is dus niet zomaar met de

botte bijl. Het is een heel strategisch spel waarin er gezocht wordt naar items die dieper inzicht geven. Zo zit ook het daadwerkelijke het Old City - Leviathan spel in elkaar (gebaseerd op de Jona mythe). Het gaat telkens weer dieper. Het is een soort zintuig. Je krijgt dus gewoon een kijkje in de geestelijke wereld. Feit is : we zijn allemaal door dit monster opgeslokt en moeten een weg hieruit zien te vinden. Net zoals in de Poseidon film over een zinkend schip wat mensen zo snel mogelijk moeten verlaten.

Het zijn shamanen die een prachtig esoterisch kunstwerk hebben gemaakt van de Jona mythe, en ze hebben het kwaad niet genegeerd maar zijn er dwars doorheen gegaan om inzicht te krijgen en het te transformeren tot medicijn. Het is dus heel spiritueel en diep, als een puzzel en een simulator in de strijd tegen het kwaad. Dat is dus tegenovergesteld aan de oogverblindende New Age en het orthodoxe christendom die niet met de vijand bezig zijn, en dat mag ook niet. Over "de duivel" mag niet, of niet teveel, gepraat worden. Het "ken uw vijand" is hen volkomen vreemd. Ze zijn steke en steke blind, en gaan soms zelfs zo ver te beweren dat de vijand allang verslagen is. Ze zijn de hele dag bezig met "zingen" en strijden dus niet. De enige strijd die ze voeren is tegen shamanen, tegen de strijders, tegen ons dus. Wij zijn spelbrekers in hun ogen. Het is te confronterend voor hen. Ze willen door blijven slapen. Ze janken en gillen als hun snoep en drugs wordt afgenomen. Old City - Leviathan gaat dus over territoriale oorlogsvoering en territoriaal puzzelen, als de shamaanse reis door de onderwereld. Zo is Legacy of Kain - Blood Omen ook gestructureerd, en het zit ook heel slim in elkaar, want Kain krijgt dan een zwaard en mag wraak nemen tegen het kwaad maar er hangt wel een prijskaartje aan, dus eigenlijk om te voorkomen dat er misbruik van gemaakt wordt, en dat kan in iedere situatie weer anders zijn.

Het is het best om eerst het verhaal een beetje te kennen. Het leidt allemaal terug naar de Spaanse bezetting van Nederland en de Trans-atlantische slavernij. Er was een droom over "de Spaanse link" in Amsterdam, waarin de geest van Amsterdam (Saveer-Beli) was verbonden aan de geest van Spanje, Saveer-Keef. Het was een hyperactieve, hyperpraterige octopus, ook een kinder-ontvoerder. Zowel Spanje als Nederland hebben veel slavernij bedreven, dus negers en indianen moesten het ontgelden. Saveer is dus in verschillende identiteiten gesplitst, als een meervoudige personaliteiten syndroom (MPS), als de machine van democratie, die dan de massa's bestuurt om zo "de meeste stemmen" te laten gelden, in plaats van een technocratie (de hogere techniek van de gnosis). De machine van democratie wordt ook in de Vuh en de Vur besproken. Vandaar dat er nu ook zo'n grote strijd is in Spanje, omdat Catalonië zich van Spanje wil afscheiden vanwege o.a. derde graads dierenmishandeling (stierenvechten etc.), terwijl Spanje dat gewoon als cultuur en traditie beschouwt, dus is het verantwoord (vreemde logica). Dit staat dus in verband met elkaar en met Leviathan, oftewel de schorpioen van Levi in het Egyptisch, wat weer verbonden is aan het boek Leviticus wat in de grondteksten iets heel anders is. Vandaar dat we ook al heel lang bezig zijn om het boek Leviticus terug te vertalen.

Legacy of Kain - Blood Omen gaat dus over de Duitse onderwereld. We gaan ook nog zien wat voor plaats Duitsland heeft in o.a. Project Amsterdam. Het is dus nog steeds een gevecht tegen de Spaanse macht. Nederland is nooit hiervan bevrijd geworden. De zogenaamde bevrijding was gewoon een schijnbeweging, een masker. Er is een kunst gallerij in Amsterdam waar gestolen

schilderijen hangen, gestolen kunst, uit bijvoorbeeld Afrika en Amerika. Dat is dus gebeurt tijdens de translatlantische slavernij. De kinderdromen zijn kaarten in het spel die je nodig hebt, zoals ook de dromen die vandaag de dag worden gedroomd hierover, dus die moet je dicht bij de hand houden. Het kan doorslaggevend zijn. Het zijn items in de strijd.

Duitsland, de zwarte arend, draagt het verdonkerende geheim, dus als de tegenstelling zwart (Duitsland) en wit (Nederland). Het zijn voornamelijk de kustlanden geweest die volop meededen aan de translatlantische slavernij, zoals Portugal, Spanje, Frankrijk, Britannië en de Nederlanden. De "zwarte schatten" die geroofd werden (donkergekleurde slaven en hun bezit) werden wit gemaakt. Duitsland, het verborgene, is dan weer de sleutel om het te verdonkeren, ook even in de zin dat Europa een spiegeling is van het Midden Oosten. Nederland is als het Europese Israël, en Duitsland is dan als het Europese Arabië, het geheim van de Kaba, de zwarte steen, als het diepere kruis, de islamitische esoterie die diepte geeft in de christelijke mythologie. In Duitsland ligt ook het hele Luther mysterie wat een kwartslag gedraaid moet worden. Die esoterie hebben we dus nodig om veilig te blijven tegen de verblindende New Age Toronto geesten die uit de fles van pinksteren kwamen (die willen geen kruis, en al helemaal geen demonologie. voor hen zijn de enige duivels de demonologen, hen die strijden tegen "de duivel", oftewel "de duivel" ontmaskeren). Duitsland is dus het land van de geestelijke oorlog, waar het hele strijders-arsenaal ligt. Dit is ook weer verbonden aan de esoterische Deuteronomium, de terugvertaling van Deuteronomium, waar we ook mee bezig zijn en waar we nog niet klaar mee zijn. In de Afrika Code gaat het ook over de betekenis van Duitsland.

In ieder geval de Spanje-Nederland link is er één van kinderontvoering en kindermishandeling. Het zijn kindermoordenaars in de zin dat ze hun kinderen niet het onderwijs geven wat ze nodig hebben. Ze zingen hun kinderen in slaap met slaapliedjes, en halen dan allerlei belangrijke bestanddelen weg. Dit heeft zich vertaald in dierenmisbruik en misbruik van de gekleurde medemens (Afrikanen, indianen). De slavernij werd in de jaren 1800 afgeschaft in het Westen, maar dieren leven nog steeds in de holocaust. Ze voeden hun kinderen dierenlijken en zijn verbaasd als ze kanker en hartproblemen krijgen. Dat hartspecialisten telkens waarschuwen geen vlees te eten houdt hen niet tegen. Gewoon weer doen, kop tegen dezelfde steen blijven stoten. En dan durven ze ook nog te beweren dat ze van hun kinderen houden. Dat soort leugens kan alleen Saveer verspreiden. De mensheid is bezeten door Saveer. En dit is nog maar het topje van de ijsberg. De mensheid is in de macht van de democratische machine en niet de technocratische machine. Wel is het dus zo dat de technocratische machine de democratische machine gebruikt als een sluier, een wachter, om haarzelf veilig te stellen. Het is een cryptische dualiteit. Vandaar dat we blijven doorpuzzelen.

Over Legacy of Kain – Blood Omen :

Het eerste deel van Legacy of Kain is de strijd om Duitsland. Het is een verhaal. Er zijn dingen van de hoofdpersoon (Kain) "gestolen" en die moet hij weer terugstelen : In wezen is hij om zeep geholpen en moet afrekenen met de geesten die dat hebben gedaan. In het verhaal moet hij zo de pilaren van gnosis-dynamieken herstellen in een plaats genaamd Nosgoth. Dit zou gebeuren door de items die hij zou verzamelen in zijn reis door de onderwereld (vergelijk Ra in de Egyptologie).

Dit zijn de pilaren :

Pilaar van Natuur

Pilaar van Conflict

Pilaar van Verstand (Gnosis)

Pilaar van Energie

Pilaar van Dimensie

Pilaar van Gedaantes

Pilaar van Dood

Pilaar van Tijd

Pilaar van Balans

Het is een mythologie op zichzelf. Het gaat over de dualiteit van vampieren en demonen, dus niet de christelijke versie, maar meer gebaseerd op de Egyptologie en de Griekse filosofie. Demoon is in Klassiek Grieks intelligentie, maar dit kan goed (kalo, eu) of verkeerd (kako) gebruikt worden. Zelfs in Koine (NT) Grieks heeft het deze dualiteit, maar westerlijke christenen hebben die nuances niet. Er is dus een soort van laadplaats en "save" plaats waar Kain telkens naartoe moet om zichzelf op te laden en zijn items op te bergen, als een soort inventory. De inventory is dus altijd het vertrekpunt. Eerst moet je inventory op orde zijn, oftewel je inventaris, waar zich ook de gids bevindt. Het is een soort bibliotheekje waar alle boeken zijn, en waar alle machines staan. In het spel is dat het mausoleum, dus metaforisch ben je dan de "gestorvene aan jezelf". Je start dus altijd vanuit het punt van de zelf-dood. Dit is dus de inventaris, het rustpunt in het spel, in het onderwereldse Duitsland. Het is dus het arsenaal waar je wapenrustingen zich bevinden en andere soorten toerustingen.

Het gaat erom de dynamieken goed te krijgen. Het is een diep symbolisch spel met begeleidende muziek. Duitsland, of Duisterland, heeft als symbool de zwarte arend en heeft zwart als beginpunt van haar vlag. Zwart is de kleur van de verborgenheid, van de geheimen, van de schuilplaats. Duitsland is het centrum van Europa.

Zwart is ook de kleur van de moeder aarde, dus de verborgenheid en de geborgenheid. Het is de kleur van de onderwereld. Het is verbonden aan de zwarte kaaba, het centrale heiligdom van Arabië. In het Aramees is de Keba de ark, wat een tunnel is tot een dieper gedeelte. In het Hebreeuws is de verdonkering en verborgenheid ook verbonden aan de verzameling, de inventaris dus, het startpunt.

Dit moet je dan in contrast zien met Nederland, die de poort van Europa is, oftewel waardoor de mens in en uitgaat. Dus Kain keert telkens weer terug tot de inventaris, en gaat dan ook weer vanuit de inventaris verder met het avontuur. Dat is dus de balans van de Duitsland dynamiek en de Nederland dynamiek. Die balans kun je in jezelf opzoeken. Luther is daar ook aan verbonden in de Duitsland dynamiek, want die trad op tegen het materialisme van het katholicisme, dus eigenlijk om de chip te zuiveren en te resetten, terug te keren tot soberheid en eenvoud. En in de film "Raiders of the Lost Ark" vinden de nazi's de ark, maar zij kunnen de ark niet verdragen en smelten er door weg. De ark werd gevonden in Egypte. Wel is het dus zo dat in de film de ark in de context van de Egyptologie verbonden is aan Duitsland.

Dus laat die energieën maar even balanceren, van het centrum Duitsland en de poort Nederland. Die dynamiek ligt diep verborgen in onszelf als een esoterische switch, een schakelaar, een groot sieraad.

Er is dus een Duitsland-Nederland, centrum-poort schakelaar.

Hij treedt dus niet naar buiten zonder zich eerst geladen te hebben en zijn gids te hebben geraadpleegd, met de nodige wapenrusting en andere soort toerusting.

Hij is dus geen overmoedige reis-gek of roekeloze idioot die bij het minste of geringste zijn zwaard grijpt en naar buiten rent. Het gaat dus om de robotische discipline, om de hogere technologie.

Dit hele verhaal komt ook weer terug in de wereldschepen mythologie van Atlantis en het Eeuwig Evangelie. Allereerst is er dus het schip van de duisternis, oftewel in de Egyptologie de godin van de duisternis en de nacht, Nephthys, de zuster (of schaduw) van Isis, die de boot van Ra tot het centrum van de onderwereld trekt, tot haarzelf, oftewel de diepte van alle dingen. Nephthys is dus verbonden aan Duitsland.

Nu wordt er ook direct een schaduw van Duitsland opgeworpen, zoals we zeiden : Eerst is er een strijd om Duitsland. Het is niet werken met de botte bijl zoals gezegd, maar zoals wat de boodschap van de Vur is : subtiel, draaiend, fragmentarisch, de cirkel wijder maken en omwegen maken, loopgraven maken. Zoals wij dat vroeger weleens zeiden : Als je ergens naartoe wil gaan op de aardbol, dan loop je juist de tegengestelde richting op om zo eerst de hele wereld over te gaan om het vanuit de andere kant te bereiken. Dat is het principe van ijs, dus niet het rechtstreekse. Zonder ijs is er niets. Dus dan zet je al die "hot items" in de vriezer.

Nu weer even terug naar de Vur, naar de tuinen, naar het sprookjesachtige, om alles weer te absorberen. Dat heeft ook weer met de balanzen te maken. Raak alles gewoon lichtelijk aan, en volg je hart, terug naar de tuinen, terug naar het bouwen, zoals een vlinder of een bosvlieg dat doet (wat ook een klier is in de paradijselijke hersenen). Even baden in de rivieren van vergetelheid die tussen de tuinen doorstromen, jezelf versieren met wat poëzie, het tot je door laten dringen, komen tot de proza, het abstracte, het surreëele, en dan even een heel ander pad leggen. Dan ga je vanzelf zien

hoe en hoeveel je van het andere erin mag en kan betrekken. Het is werken met fragmentjes, met vuurvliegjes. Daar maak je een ketting van, en als dat nog teveel is, dan haal je wat fragmentjes er tussenuit, en dan doe je het met nog minder, of je gaat op zoek naar de nog kleinere fragmenten, als de miertjes, of nog kleiner. Helemaal terug naar het insectenboek van detail en quantum-technologie (micro/ nano technologie). Leren leven met de kleinste hoeveelheden, of zelfs terug naar "less than zero", minder dan nul.

Het is een beetje als het afpellen van tamme kastanjes met die prikkende schillen er omheen. Het zijn de afweermechanismes, en daar ontkom je niet aan. Vandaar dat we het ook in fragmenten doen en er zeker niet te snel meegaan. Maar aan dit soort dingen ontkom je niet. Soms wordt je gestoken in dat proces, maar zie het als iets natuurlijks, want dat zorgt er inderdaad voor dat jouw lichaam antistoffen gaat aanmaken, dus het is een heel gezond proces, en we hebben geen smetvrees. Wel zijn we dus heel voorzichtig en maken we niet als gestoorde gekken overal slapende honden wakker. Strategie is dus het sleutelwoord. Als we weer even hebben toegeslagen, dan glijden alle soldaatjes weer terug de doos in, en laten we alles weer los, om weer ons voor te bereiden op een nieuwe aanval.

RGG – regressief-gereformeerde gemeente 2020

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK 2024

DE NIEUWE SCHOLASTIEK 2026